

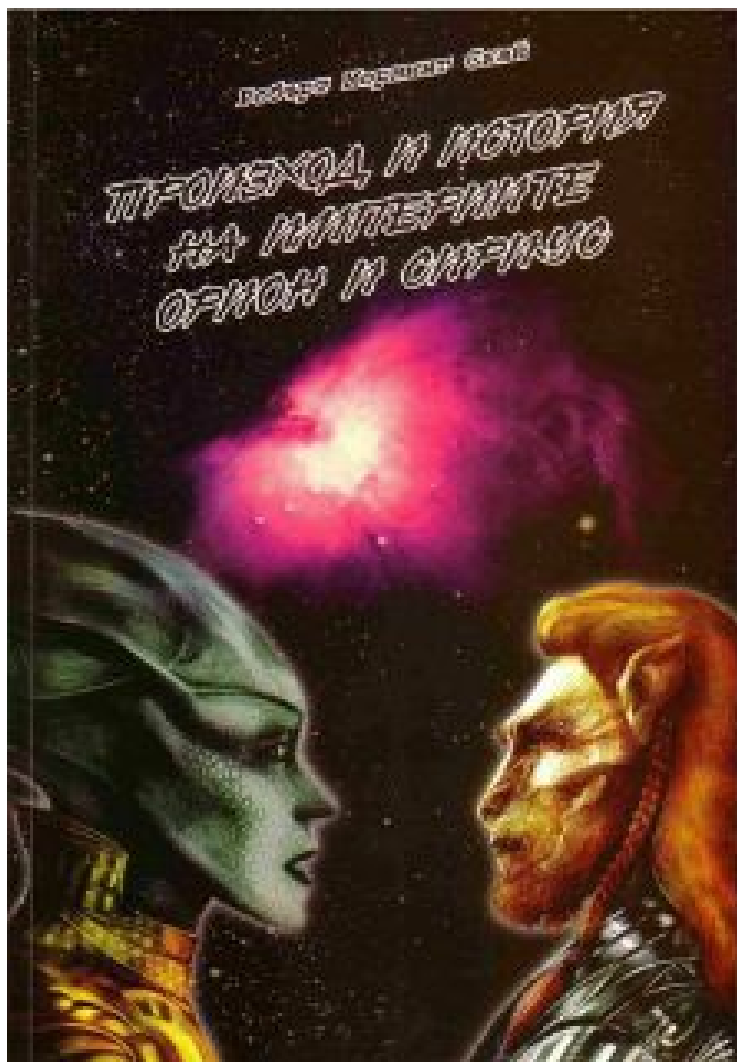
Роберт Морнингскай

ПРОИЗХОД И ИСТОРИЯ
НА ИНТЕРНИТЕ
ОРМОН И СИФРИС

Произход и история на империите Орион и Сириус

Робърт Морнинг Скай

Предговор от българския издател

Уводни думи

"Историята на Звездния Старейшина и Документите Тера - Скрытата История на Планетата Земя" безспорно е книга, която бе разпозната като нещо различно и предизвика полемика сред хората, интересуващи се от въпросната материя. Това се доказва от стотиците писма, които получихме от различни хора, проявяващи истинска любознателност и желание за "още".

Навярно *"Документите Тера"* (както ще наричаме въпросната книга за по-кратко оттук нататък) бе усетена толкова близка от читателя, защото засяга проблеми, касаещи пряко нас самите като раса и минало по един по-различен начин, което пък ни прави много свързани именно с тази история и последствията от нея. И макар книгата сама по себе си да разгръща проблеми, които съвсем спокойно могат да бъдат разнищвани няколко човешки живота, ние се намираме във века на информацията, който сякаш е тук, за да наваксаме предшестващите хилядолетия "тъмнина", което ни дава възможността да предложим това "още" на вас читателите и търсачите.

Настоящата книга ни отвежда "малко" по-назад - в еоните преди Земята да бъде открита от Империи Орион и Сириус - във времената на техния произход и зараждаща се история.

Тук може да възникне резонният въпрос: *как това ни касае?* Как това ни касае, разбира се, читателят ще открива сам за себе си, докато чете самата книга. За да дадем адекватен отговор на това, трябва да слезем (или по-скоро - да се изкачим) до едно много архетипно ниво, на което потоците от съзнание формират физическата реалност и причините зад нейното случване. Това изкачване ще става постепенно и индивидуално за всеки читател в

процеса на абсорбиране на самата информация.

"Произход и история на Империите Орион и Сириус" не е информационно и хронологично зависима книга от „Документите Тера“, но определено ще ви бъде в плюс, ако вече сте чели последната. Настоящата творба е идейната предистория на всичко свързано със Земята, защото засяга проблематиката около самото зараждане на главните "виновници" за създаването на човешкото тяло и система от убеждения на планетата ни. А този, който разбира, че една такава система е изградена по-скоро върху идеи (които пък формират дадени модели), а не толкова върху военната ѝ мощ, би следвало да разбира и факта, че осъществяването на истинския контрол не може да бъде разбран, докато не вникнем именно в това първично ниво - там, където нещата се зараждат и причините, поради които се зараждат. Инак навлизаме в ролята на съвременната медицина, която вижда симптомите и започва да изсипва своя арсенал от медикаменти върху тях, вместо да търси истинската причина зад болестта.

Настоящата книга се опитва да ни отведе именно там (на моменти успешно, на моменти - не толкова). Тя ни разказва защо извънземните раси, които са инженерали човешките тела на нашия свят, са това, което са, което пък плавно ни води до причините защо някои аспекти на нашето мислене и респективно - общество - са това, което са. Вярваме, че така погледнато - вече започва да има някакво значение за вас и ще адресира глада за "още", който българският читател сам прояви.

Какъвто бе случаят и с предговора на "Документите Тера", така и тук смятаме да улесним читателя като дадем малко предварителна информация (касаеща автора и самата книга пряко и косвено), която ще спомогне за по-доброто смилане на предстоящото. По обратната връзка, която ни дадохте през годините, разбрахме, че това не е било излишно, а напротив - оказало се е доста ключово и

на моменти по-ценно дори от основния текст, поради личното отношение и внимание, което имаме към проекта и които си личат, че влагаме във всеки ред. Това изцяло променя заряда и енергетиката на крайния резултат, който държите в ръцете си и прави въпросната информация **преживяна**, а не просто преведена и поднесена на конвейър с комерсиална цел. Така че това не е просто историята на Робърт, това е неизменно и нашата история, което прави нещата доста по-различни, а начинът, по който я споделяме с вас - много по-близък и ангажиращ. В интерес на истината, с годините на изследвания дотолкова навлязохме в честотата на настоящата информация, че някои неща, писани от нас по интуиция в "*Документите Тера*", се потвърдиха от данните, изнесени в тази книга. Разбира се, когато издавахме първата книга, все още не бяхме чели настоящата, макар вече да я притежавахме. Това дава заявка, че сме стигнали до някакво ниво на разбиране, чрез което можем свободно и с лекота да боравим с тази информация.

По подобие на първия път - настоящият предговор и следговорът в края на книгата не са задължителни за никого и не е нужно да ги четете. Другото, огледално на това решение пък е, когато прочетете цялата книга, отново да минете предговора, преди да започнете със следговора. Следващите страници със сигурност ще придобият **различно** звучене веднъж след като сте прочели основното съдържание.

Това, което сме се опитали да постигнем, е един по-балансиран подход към текста и неговото надграждане, от което книгата, по **личната ни преценка**, се нуждае (макар сама по себе си да е завършена история). В този процес, разбира се, е отразена нашата субективна гледна точка и търсения, свързани с настоящата история, които едва ли ще бъдат интересни на абсолютно 100% от публиката. Нямаме **никакви** илюзии по този повод и сме наясно, че това неизменно носи със себе си и личните ни изкривявания като изследователи, които всеки може да адаптира или направи да

шкартира съобразно своя собствен Път.

Опитали сме се да запазим вече познатата от "*Документите Тера*" конструкция на предговора, за да улесним прехода от едната към другата информация и да направим самата книга по-близка до читателя. Затова, нека започнем с...

1. Предистория - началото и развитието на търсенето НИ

Както сме споменали и в предговора на "*Документите Тера*" (стр. 5-6) за първи път срещнахме името на Робърт Морнинг Скай в оригиналната английска версия на проекта "*Матрицата V*". Там индианският ни автор се спрягаше за най-достоверния съществуващ материален източник относно ролята на извънземните в създаването на човешката раса и влиянието им в историята ни от древни времена - до ден днешен.

Вече сме описали подробно одисеята около откриването на материалите на Морнинг Скай, както и факта, че започнахме самото търсене с издирването на една конкретна негова книга, която не е нито настоящата, нито "*Документите Тера*". Тогава само споменахме за това, без да се впускаме в подробности около този факт. Времевият контекст да го направим, обаче, вече е подходящ и именно с това са свързани следващите няколко страници предистория.

Въпросната книга бе спомената на няколко места от Автора на "*Матрицата V*" като по-ценна откъм информация от изложената в "*Документите Тера*" и на практика това бе единственото свидетелство за нейното съществуване изобщо. Няма никаква друга съществуваща следа по световните библиотеки или интернет, която да доказва, че подобно нещо съществува. При проверка в мрежата ще откриете само англоезични форуми, в които други хора

споменават, че търсят същата книга. Тези хора знаеха за съществуването ѝ от същия първоизточник, от който бяхме тръгнали и ние. Всяка следа бе задънена улица, а въпросният материал оставаше неоткриваем и по всичко личеше, че е обгърнат от мистерия. Изглеждаше така, сякаш това е най-рядката книга на света.

Когато говорим за нея обаче, нека кажем, че "книга" е твърде пресилено определение. Въпросният материал представлява транскрибирана лекция на Робърт от семинар, който той е провел през януари 1996 г. в Лос Анджелис и оттам идва и името му - "*LA Transcripts*". Т.е., в случая не говорим за систематизирана и подредена линейно информация в кохерентен вид, който бихме могли да наречем "книга", а имаме лекция в текстова форма, която е построена на база въпроси и отговори към Робърт - както се е случило на живо всичко на самия семинар през 96-та година. Т.е., текстът е хаотичен (защото е текстови вариант на вербализациите на автора по време на лекцията), в него се скача от тема в тема и няма ясен поток на мисълта, който да доведе до завършен вид която и да е от дискутираните вътре теми. Освен това, както и всички други материали на Морнинг Скай, и този никога не е бил издаван под някаква сериозна форма, а представлява 186 стр. в А4-формат, хванати със спирала.

По всички вече изброени причини можем да заключим, че в света едва ли съществуват повече от 100 бройки от "*LA Transcripts*", защото още изначално това е била "книга", създадена за частно ползване - отпечатана постфактум и по всяка вероятност, направена с единствената цел да бъде разпратена на самите участници във въпросния семинар (бонус, който навярно е бил включен в цената на лекцията), на която "книгата" се явява транскрипция. Имаме данни, че в края на 90-те години Робърт предлага тази транскрипция като продукт в своя on-line магазин и я е принтирал от готов файл за всеки, който реши да си я поръча, както и всичките

му останали материали, защото - пак казваме - текстовете му никога не са съществували в официална форма и винаги са били под формата на събрани и отпечатани записки.

Както вече се досещате, след всички тези години най-накрая се сдобихме с копие от *"LA Transcripts"* и едно от тези 100 в световен мащаб - вече е в България, което предвид мащаба на нещата, звучи малко невероятно.

Разказваме всичко това не защото е толкова интересно само по себе си, а с много конкретна причина, която ще обясним след малко. С този разказ искаме да спестим на някои хора пречките, през което преминахме ние.

Отчасти объркването идва от самото заглавие на материала, което реално е *"Los Angeles Workshop Transcript"*, а не *"LA Transcripts"*. С това в никакъв случай не се опитваме да кажем, че цялата мистерия и неоткриваемост около книгата се дължат на изначално грешното търсено заглавие. Съвсем не. Ако напишете в Google *"Morning Sky - Los Angeles Workshop Transcript"* материалът няма да изскочи за свободно сваляне. Напротив - ще ударите на още по-голям камък, защото всеки, който някога е чувал за този текст, го познава като *"LA Transcripts"* благодарение на *"Мампицата V"*. Проблемът тук е коренно различен и той е, че *"LA Transcripts"* е изобретено заглавие от Автора на *"Мампицата V"*, в който факт, ако човек не се задълбочи достатъчно, може да се окаже доста заблуждаващ по една много проста причина. Заглавието *"LA Transcripts"* може да бъде взето само по себе си и човек да си помисли, че става дума за нещо много конкретно, докато това не е никакво заглавие, а е по-скоро **етикет**. Познавайки вече така представената хроника на нещата, на читателя може да му изглежда смешна нашата ситуация, но в годините, в които ние започнахме това търсене, този материал бе обвит в легендарност и около него нямаше **никаква** информация (освен тази, че такова "нещо" съществува "там някъде"). Затова и не

се сетихме веднага, че "*LA Transcripts*" е акроним за транскрибиран текст от лекция проведена в LA (Лос Анджелис), а вземахме заглавието само по себе си, точно както "*Документите Тера*" е заглавие само по себе си със свое собствено значение. Това е от този вид номера, които съзнанието ни играе, свързани с имената на нещата - например когато се запознавате с жена, която се казва "Теменужка", вие дори за миг не си мислите за цветето теменужка, а възприемате директно човека, който стои срещу вас. Респективно, оттук нататък ще го идентифицирате в съзнанието си като "Теменужка сама по себе си", а не като "жената с името на онова цвете" чрез което да я свързвате. Това не означава, че цветето теменужка спира да съществува и жената не е изначално кръстена на него. Просто вие по никакъв начин не правите подобна причинно-следствена връзка в конкретния контекст при запознанството си с този човек - такава асоциация липсва. Защото възприемаме тези неща механично, ние сме толкова свикнали с тях в течение на годините и социалния ракурс, че автоматично спираме да правим някои елементарни взаимовръзки.

Вече разбирате разликата между "*LA Transcripts*" и "*Los Angeles Workshop Transcript*" и капана, в който се намирахме почти година. Второто, истинско заглавие узнахме чак след като се сдобихме със самата книга. Ако още от самото начало знаехме, че "*LA Transcripts*" е абривиатура на "*Los Angeles Workshop Transcript*", нещата щяха да бъдат много различни. Защо ли? Ами защото въобще нямаше да си правим целия този труд. Измина почти година след като за пръв път разбрахме за съществуването на "*LA Transcripts*" преди да светне лампичката, че това **може би** не е реално заглавие на книга, а е **етикет** за транскрипция на лекция, проведена в Лос Анджелис от Робърт. В **същия** този момент **спряхме** да търсим книгата завинаги и не го направихме никога повече. Взехме това мигновено решение по две много прости причини. На първо място, покрай процеса на търсенето на "*LA Transcripts*" вече бяхме открили и закупили "*Историята на Звездния Стареишина*" и

Документите Тера - Скрытата История на Планетата Земя" (тези, които са чели българския им обединен вариант знаят, че по принцип това са две отделни книги), които са същинското ядро на информацията, която Робърт има да предложи. Това автоматично означаваше, че в една лекция, преповтарянето на поне 80% от тези материали става неизбежно, от което ценността на *"LA Transcripts"* веднага падна в очите ни. Това за пореден път доказва значението на малките детайли в живота. С идеята, че търсим книга, ние очаквахме изцяло нова информация, на която не бяхме ставали свидетели досега. С разкритието, че търсим транскрибирана лекция, стана ясно, че тя ще е **предимно** преповтаряне на основите.

На второ място, дойде информацията, че Автора на *"Матрицата V"* е присъствал на същия този семинар и е бил личен ученик на Робърт, което неизменно създава едно лично отношение и оттук - раздувка, по-голяма от необходимата, относно достойнствата на въпросния текст за сметка на други, също заслужаващи вниманието автори. Т.е. субективното изкривяване си казва думата и се говори за нещо по начин, който е далеч от обективния. Всичко това изпари предварително интереса ни към търсенето на *"LA Transcripts"* и в крайна сметка - той секна окончателно.

В средата на 2012 г., доста години след описаните по-горе събития и когато отдавна бяхме забравили за всичко разказано досега (*"Документите Тера"* вече бяха издадени от много време), *"LA Transcripts"* просто ни бе пратен от човека, с който в миналото бяхме дали самия старт на нашето търсене. Това просто потвърждава идеята, че нещата се появяват сами тогава, когато спреш да ги търсиш.

Нещо повече. След придобиването и пълния прочит на *"LA Transcripts"* можем с ръка на сърцето да кажем, че преди години бяхме абсолютно **точни** в преценката си и взехме **правилното** решение да не отделяме повече време в търсенето на тази книга. В

нея няма нищо сензационно и информационната ѝ стойност е силно завишена. **Да**, в нея има няколко интересни и добри попадения (и сме вмъкнали всички тях със специална референция на подходящите места в самата книга и контекста на следговора), но нищо отвъд това. **И дума не може да става, дори и за миг**, че "*LA Transcripts*" е по-стойностна от "*Документите Тера*" или от книгата, която държите в ръцете си в момента. Въпреки това и до ден днешен стотици хора по света търсят нещо за което **вярват**, че е върхът на сладоледа, единствено и само заради думите на един човек. Докато в същото време разполагат с много по-стойностна информация в лицето на "*Документите Тера*" и настоящата книга - и двете отворени за свободен достъп в оригинал из интернет.

Описаната дълга история е от самия живот и колкото и тривиална да е, в нея има две също толкова тривиални поуки, които всички сме чували, но не всички сме преживели. Първата е, че човек никога не трябва да се доверява на външни авторитети, колкото и големи да са те и трябва да се опира на вътрешното си усещане на **всяка** цена. Втората е, че понякога съкровището е под носа ни, но това, което нямаме, винаги изглежда по-блестящо, отколкото в действителност е и сме склонни да пренебрегваме онова, което вече имаме, в името на нещо, което нямаме и по тази причина - надценяваме силно, изграждайки илюзорна легендарна аура около него. Почти винаги е по-уместно човек да работи с това, което има, отколкото да работи за онова, което няма.

Тази конкретна история ще бъде ценна за не повече от трима-четирима души в България (които са търсили "*LA Transcripts*" като нас), защото тя най-накрая развенчава мита около въпросната книга и "безценната" информация в нея. Поместваме я именно заради тях. Историята ни би била много по-ценна за тези от англоезичния свят, които все още търсят въпросната книга, но те ще извървят своя собствен Път, както го направихме ние. Защото това, което на практика се случи на лично ниво за нас е, че трябваше да преминем

през търсенето и неоткриването на *"LA Transcripts"*, за да може в резултат да издадем истинските съкровища покрай нея – *"Документите Тера"* и настоящата книга. Това е една от многото причини поради които казваме, че всичко около тези текстове е **лично пътуване** и преживяване, а не просто издаване на някакви мъртви букви. Тези букви са твърде живи за нас. Получихме *"LA Transcripts"*, точно когато завършихме окончателно превода на настоящата книга, което не бе случайно синхронизиране на обстоятелствата. Това затвори кръга веднъж завинаги. Книгата е вече факт и е готова. В нея отново сме извлекли възможно най-доброто от всичко налично (включително и *"LA Transcripts"*) и сме го компилирали според възможностите си. Това е затворена страница за нас и един добре препотвърден урок, за който сме благодарни.

2. За автора и неговата история (официална информация)

Вече е казано твърде много за Робърт Морнинг Скай в предговора на *"Документите Тера"*, затова тук ще включим само актуална информация около него и такава, каквато досега не е споменавана в предишното резюме, допълвайки по този начин пъзела около историята му.

Както стана ясно от *"Историята на Звездния Старейшина"*, шестима млади индианци спасяват от останките на разбито НЛО извънземното БекТи от неизвестна раса, която по описанието, дадено в разказа на Робърт, обаче, прилича подозрително много на разновидност на Сивите.[\[1\]](#) БекТи идва от звездите "SHU"[\[2\]](#), както то само ги нарича. С времето извънземното бива излекувано от индианците. То започва да комуникира с неговите спасители чрез кутия на гърдите си, в която имало кристал. Моментът с кутията е нов детайл към историята, който откриваме в *"LA Transcripts"*, но съвпада с други описания на Сиви, носещи кутии на гърдите си, които имат множество функции. Такива сведения дават Фил Шнайдер и Кредо Мутуа - два надеждни за нас източника. Интересно е да се отбележи, че по времето, когато Робърт изнася тази информация, той няма достъп до информацията на тези автори, което само може да ни радва, защото е поредното потвърждение, че си нямаме работа с история тип художествена самодейност.

Морнинг Скай продължава и казва, че с въпросната кутия и кристала, БекТи можел да се прави невидим и изчезвал често пред очите на индианците, както и обратното - появявал се от нищото (което е описано на няколко пъти и в *"Историята на Звездния Старейшина"*). Вече знаете, че чрез въпросния кристал извънземният е общувал с шестимата и е създавал с него образи в главите им. Робърт подчертава, че това е бил **вторият** опитан метод

на комуникация. Първият бил от рода на телепатията, но многократно превъзхождащ я в много отношения. Така например, Морнинг Скай разказва, че ако БекТи е искал да говори за роза, индианците не само са щели да видят розата, но да я усетят, помиришат, докоснат и дори да чуят звука ѝ - ако въпросното нещо, което извънземният показвал, издавало такъв. С други думи, общуването със Звездния Старейшина се случвало на равнището на всички сетива. То не било просто картина, не било просто звук. Било пълноценно преживяване. Както е описано и в самата книга, на моменти това идвало твърде "нанагорно" за шестимата - те просто не могли да поемат повече. Затова в един момент БекТи е трябвало да сведе нещата само и единствено до показване на видения чрез кристала.

Според Робърт, в даден момент на извънземния му е пратен кораб и той бива спасен. Това липсва като информация в *"Историята на Звездния Старейшина"*, но е споменато в *"LA Transcripts"*. Морнинг Скай казва, че навремето шестимата индианци не са знаели за това стечение на обстоятелствата, защото техните мисли и движения били следени от (други) Сиви - предполагаема съперничаща фракция на БекТи. Излиза, че извънземният умишлено е държал шестимата в неведение относно своето местоположение и статус, защото в противен случай мислите им биха могли да бъдат разчетени с лекота от врага, което е щяло да компрометира позицията на БекТи. Робърт казва, че Сивите не могат да засекат и разчетат мислите на БекТи, но нямат проблем да го правят с хората. По тази причина шестимата са били в много деликатна позиция, в която трябвало да живеят и да се държат така, сякаш нищо не се е било случило. Ситуацията се изяснява за тях чак впоследствие.

След време тези шестима индианци осиновяват осем деца. Тези осем деца - 6 момчета и 2 момичета - стават техни внуци и внучки. Те били въведени в традицията на "Пътя на Воина" и останали заедно като група при преминаването им през училищната система

и колежа. Те били решени един ден някак си да разкажат историята на БекТи, предадена им от техните дядовци и да я направят достояние на света на белите хора. Всеки един от тях умишлено се специализирал в различна област. Един започнал да учи история и политология, друг изучавал теология, трети се захванал с наука и технология, четвърти с биология и медицина и т.н. Двама от тях, които просто имали таланта на разказвачи, щели да съберат всички тези парченца и да ги обединят в една обща работеща картина. Всичко това се направило с цел да могат да се комбинират всички аспекти на реалността на белия човек, които да послужат като инструменти при представянето на историята на БекТи. Идеята била със средствата на белия човек да се докаже разказа на извънземния.

Старейшините на племето на осмината младежи предричали, че това е безсмислено начинание, защото белите хора не са индианци и никога не биха разбрали... Младите се бунтували срещу това и били твърдо на позицията, че *"светът трябва да знае и точка"*! Според тях така било правилно.

Както се досещате, Робърт е един от тези младежи. Неговият "дядо" вече познавате като "Дръзващ" от *"Историята на Звездния Старейшина"*. От осмината вече са останали само двама. Робърт е един от тях и той е останалият от двамата разказвачи. Другият разказвач не е на този свят от много години насам.

Морнинг Скай казва, че от времето на неговите дядовци, БекТи е идвал и си е отивал поне три пъти от Земята, което означава, че очевидно извънземният има конкретна мисия и следва даден план. Робърт твърди, че е срещал лично БекТи, но не желае да дава повече информация в тази посока по разбираеми причини. Казва единствено, че БекТи го пази.

3. За автора (допълнителна информация)

След публикуването на *"Историята на Звездния Старейшина и Документите Тера"* на български език, странностите около автора, описани в предговора на горната книга, не секнаха. Сайтът на Робърт изчезваше и се появяваше няколко пъти, а личните му драми споделени on-line ставаха все по-странни. Ту се появяваха самосъжаления колко много е сбъркал като е разкрил дадена информация и колко бил хокан за това, ту публикуваше съобщения как абсолютно окончателно прекратява всичко и затваря сайта си, защото хората не оценяват труда му. След това действително последва поредното затваряне на сайта му и почти година при опит да бъде отворен излизаше надпис *"No more"*, което не е еднозначно и може да бъде преведено по много начини, но в общи линии смисълът му е, че приключва работата си и тя вече не съществува за публичен достъп. Това се случи след поредица от събития, в които ние самите имаме доста странна косвена роля.

В един от времевите прозорци, в който сайта на Морнинг Скай съществуваше и електронният му магазин функционираше, ние закупихме от него три книги: *"Историята на Звездния Старейшина"*, *"Документите Тера"* и на един по-късен етап, една книга, която той бе кръстил *"The Tchaama Documents"*, която оттук нататък ще наричаме *"Документите Чама"* (без да сме сигурни, че това е правилното произношение на тази дума, което авторът влага в нея).

Тъй като с времето се бяхме запознали виртуално с много хора, които издирваха материалите на Морнинг Скай, решихме да споделим с тях *"Историята на Звездния Старейшина"* и *"Документите Чама"* (*"Документите Тера"* за разлика от тези две заглавия винаги е циркулирала в интернет и беше достъпна за сваляне още по онова време). Те бяха нови за мрежата и на практика - никой ги нямаше. Един от въпросните хора ги качи в известен и

специализиран по тези теми торент тракер и именно това е причината спряганите книги днес да са достъпни на английски за масово ползване. Преди това те не бяха.

Очевидно това стечение на обстоятелствата съвпадна с друго подобно, което създаде нещо като химическа реакция. Наред със закупените от нас неща, Робърт предлагаше и някакви аудио книги, които обаче не ни интересуваха като тематика и затова не предприехме никакви действия. Други, обаче, явно са го направили и по подобен начин са ги качили някъде в интернет. В резултат Морнинг Скай разбра за това чрез някой и побесня. В причината, която посочи за прекратяването на дейността си, той изтъква именно пускането на тези аудио материали за свободен достъп в интернет (материали, които лично ние така и не разбрахме къде са пуснати, нито какво е съдържанието им). Започна тирада, в която той описа как старейшините от племето му са били прави през цялото време и белият човек не е готов за знанието, което той има да предложи на света. Последваха официални on-line извинения към тези старейшини и неща в духа на *"бях сляп, но вече прогледнах"*. В резултат на това той каза, че окончателно се отказва от работата си, защото хората не го заслужават, с което бе сложен и краят за доста дълго време.

Всичко това е много странно, ако човек се замисли. От една страна, емоционалната реакция при подобно стечение на обстоятелствата е разбираема, но от друга - това поведение е доста крайно, за да не кажем инфантилно и незряло, още повече за човек, който се предполага, че е носител на древна индианска мъдрост. Обикновено в такава ситуация следва любезна молба от страна на автора материалите да бъдат свалени от интернет и с това проблемът приключва тихомълком по един доста по-интелигентен начин. Така например, като изследователи и издатели ние винаги ползваме свободно циркулиращата информация в интернет, което освен, че ни е научило как да получаваме, ни е научило и как да

даваме. Именно затова съществува и сайтът ни с тонове безплатна и безвъзмездна информация, именно затова сме и пуснали повечето от книгите си за свободно сваляне доброволно - защото преди това много хора са го правили за нас и ние сме го **ползвали.** Това е начинът, по който информацията **циркулира** и процесът **не може да бъде спрян.** Всеки опит би генерирал единствено още и още конфликти и още по-ожесточен антагонизъм, което ще създаде своеобразна самсара.

Тук, разбира се, има друг много тънък момент и той е, че интернет наистина може да учи на консумативизъм, ако потребителят няма изградена вътрешна култура на ползване. С времето това води до паразитничество. Така например, ние имаме десетки хиляди електронни книги в личната си колекция, но тези, които сме прочели и харесали, обезателно сме закупили и на хартия. Това е елементарно отношение и акт на благодарност към автора, който е положил толкова време и усилия в създаването на дадена книга. По подобен начин - ние си **купихме "Документите Тера"** от Робърт, без оглед на факта, че вече я притежавахме в електронен вариант преди това. Така ние даваме своя принос и подкрепя към работата му. Това е съвсем човешко отношение, което липсва на много хора в интернет (и **особено** в България), защото те не се замислят за нещата, а просто взимат безразборно и колкото се може повече. Малко се замислят, че зад един прост клик с мишката, с който някой стига до дадена информация или книга, обикновено стоят вложени хиляди отделени часове лично време на някой изследовател. В това няма Баланс и в един момент обезценява информацията. Затова и няколко пъти сме изказвали молбата си към онези хора, които ценят работата ни в сайта и са харесали книгите ни, които сами сме пуснали за свободно сваляне в интернет - подкрепете нас и хората като нас по възможно най-елементарния и символичен начин - купете си нашия труд в хартиен вариант. Дали сме достатъчно много безплатно, за да искаме нещо прекомерно с тази молба. Подкрепяйки ни, вие ни помагате да продължим да се

занимаваме с това, с което се занимаваме и правите работата ни ВЪЗМОЖНА.

С описаното не се опитваме да демонстрираме някаква комплексарска разлика между себе си и Робърт Морнинг Скай в наша полза. Опитваме се единствено да кажем, че човек, който се занимава с интернет, трябва да има интелигентността да знае какво да очаква. Предвид, че този човек със сигурност не е глупав, неговата реакция сочи наличие на определен модел. А този модел нямаше как да бъде изведен, ако не бяха казани горните неща. Защото макар темата, която засягаме, да не е пряко свързана само и единствено с Робърт и да изглежда на пръв поглед като наше субективно тенденциозно отклонение от основния въпрос, то това е много тясно свързано със същия този основен въпрос. Защото в хронологията на поведението на този човек няма **каквато и да е логика** и доказателствата за това тепърва предстоят. В светлината на неадекватното държание на Робърт, описано в предговора на първата книга, вземете предвид и следващите събития.

Само година след "окончателното приключване" на сайта на Морнинг Скай, той се появи отново, защото видите ли, след твърдото си крайно решение той изведнъж... просто размислил! Изглежда е получил много съболезнователни писма, в които хората съжеляват за случилото се. "Случилото се" обаче остава загадка и явно е единствено в главата на автора, защото нищо не се е случило! Случило се е това, което се е случило на милиони хора по света, включително и на нас - някой е решил да изпиратства. Не е краят на живота, не е краят на света. Драма няма, балонът е пренадут и следва театрална пиеса в няколко действия, в които Робърт избра да играе ролята на жертвата. Всъщност по всичко личи, че той е избрал тази роля от поне десетилетие.

Впоследствие стана ясно също, че жена му е починала и той решава да опита отново в нейно име, както и в името на всички

хора, които са го подкрепили по e-mail. Следват килограми индиански превземки, в които се говори за древния дух на предците и решава да пробва за "последен път" в името на старейшините. Точно така, същите, които уж бяха изначално против цялото упражнение. В момента нашият герой поддържа **не един**, а **три** нови сайта!

Нека изясним нещо. Ако си стигнал до момент, в който вътрешно си решил и имаш убедеността **окончателно** да приключиш с дейността си и направиш съответните твърде сериозни публични твърдения в тази посока - **не се връщаш повече**. Иначе **автоматично** олекваш в очите на хората (или поне тези, които могат да видят). Б-е-з-у-с-л-о-в-н-о. Както и стана.

Сами виждате, че трябваше да дадем една по-дълга хронология на поредицата от събития, както и да опишем някои принципни неща за интернет, за да може читателят да получи представа за ситуацията. А тя е (подчертаваме отново), че **в нищо от случващото се няма какъвто и да е смисъл**. Само за няколко години този човек сваляше и пускаше сайта си **поне** пет пъти, отказа се "окончателно" от работата си **поне** два пъти и даде множество несериозни "обяснения" защо това се е случило. Обяснения, неподходящи на демонстрирания от него досега интелект. За съжаление, с времето това стана запазена марка на Робърт Морнинг Скай. С всичко описано искаме да **докажем**, че в тази върволица от събития има **модел**. Извеждането на този модел е лесно. Някой се меси в живота на Робърт и той не взема собствени решения за живота и действията си, точно както бяхме подсказали преди. Доказателствата за това продължават да ваят.

Разбира се, пределно наясно сме, че стабилността на представена от нас теза зависи единствено от факта, че нашата преценка е обективна. Тя, разбира се, **не е** такава и нямаме подобна претенция. Тя е точно обратното на обективна, защото, както става ясно, сме

свързани много тясно с тази история на няколко нива (и това дава по-често плюсове, отколкото минуси). Това, че не е обективна, обаче, **не означава**, че тя не съдържа в себе си някои елементарни обективни наблюдения, които свързани едно с друго - могат да разкрият една конкретна картина.

Както вече споменахме, в момента Робърт има напълно функциониращ не един, а изведнъж - цели три сайта, които към датата на писането на тези редове, съществуват вече повече от година. На няколко места из тях ще видите призив за финансова подкрепа, но в същото време авторът **не е направил най-елементарното и базово действие**, чрез което може да получи някакви финансови постъпления - той пълни сайтовете си с всякакъв srat, но вече толкова месеци не вдига на крака своя on-line магазин, в който може да продава материалите си. Защо? Поредната неадекватна стъпка ли е това или просто някой не иска Робърт да продава старите си материали (а нови се съставят бавно). Можете лесно да локализирате Морнинг Скай в интернет и да проверите сами.

Единствените думи, които могат да опишат новата му работа (в сравнение със старата му такава) са "посредствена" и "тривиална". Личи някакъв стремеж материалите му да имат **подчертано научно звучене**, няма и следа от изследванията му, касаещи тематиката на "*Документите Тера*" и настоящата книга, и като цяло, основният му от трите сайта изследва абсолютно банални теми като тъмната материя, функционирането на мозъка, теорията на обединеното поле, произхода на светкавиците (не се шегуваме), електрическите и атмосферните феномени, панспермията и природата на НЛО, като настоящата му теория за последното е, че повечето подобни обекти са от плазмен характер. Напомняме, че се предполага, че това е същият човек, който изгради работата на живота си около разказа на дядо си за паднало НЛО. Какво, **по дяволите**, се случва тук и за какво изобщо говорим?!? В един от аудио файловете, които

качва на сайта си, Робърт дори говори за българския учен с швейцарски произход, роден във Варна - Фриц Цвики, който е открил тъмната материя (и признаваме, че оттам научихме за този факт)[3], но не говори за основата на повече от 30-годишните си изследвания! Не само това, ами се твърди изрично, че читателите трябва да бъдат повече от скептични относно информацията в *"Историята на Звездния Старейшина"* и в даден момент - самият той е започнал да се пита относно нейната правота. Също така, изведнъж *"Документите Тера"* се принизяват до нивото на нищо повече от "хипотетична реконструкция на миналото и скритата ни история" и липсва каквото и да е самочувствие относно блестящо свършената работа (макар и съдържаща грешки) около тази книга. Не е ли това странно? Винаги е било пределно ясно, че това е хипотетична реконструкция, но в момента между редовете на новите изказвания на Робърт просто се наблюдава една смачкана психика, сервилност и липса на конкретика.

И понеже всичко казано дотук "не е достатъчно", има и още...

4. "Признания"

Вече сме споменавали, че към настоящия момент Робърт Морнинг Скай смята стожера на своите изследвания за погрешен. В една от миналите версии на сайта си, той излезе с твърдението, цитираме - *"Документите Тера" са грешни!*

В една от поредните междинни версии на този сайт пък, той излезе със следното съобщение: *"Вече обявих на сайта си, че "Документите Тера" са грешни, не в тяхната същина, а в тяхната географска локализация и хронология. С надежда, че мога да допринеса за един възможен резултат в събитията през 2012 г., през следващата година ще продължавам да публикувам своите изследвания и в частност "Документите Ериду" - една подобрена версия на "Документите Тера". Моя надежда е, че новите ми публикации ще вдъхновят един специален човек или хора, които да излязат на светло и да започнем нашето пътешествие обратно към древните традиции."*

Това е едно далеч по-балансирано изказване от просто *"Документите Тера" са грешни!*, но за съжаление към днешна дата, то не е актуално за Робърт. Преди да стигнем дотам обаче, трябва да преминем през една друга история.

По думите на Морнинг Скай, през 1999 г. той бива удостоен с честта да стане член на древното общество на Воините-мечки, които са със седалище в централна Европа. Те били много заинтересувани от неговите занимания и го поканили да се присъедини към тях. След като извършил няколко почетни индиански церемонии с тях, те го направили пълноправен член и му дали името Робърт Мечешкия Нокът[\[4\]](#).

Докато прониквал все по-дълбоко и по-дълбоко в света на Древните, изучавайки техния език, глифове, песни, митове и

всичко, което все още е останало от нашето много отдавна скрито минало, Робърт започнал да придобива все по-добро разбиране за това какво се изисква при извършването на почетните индиански церемонии, така че енергията им да достига до звездите. Той получил и известна помощ.

С него се свързват някои старейшини, както от туземния, така и от цивилизования свят, които имали желание да споделят това, което знаят, с Робърт, само ако той спре, това което вършел и започнел да прави нещата по техния начин. Самият той признава, че на няколко пъти се е разминавал със сериозни неприятности. Така дошъл денят, в който от мъглите на времето се появил т. нар. "El Vastago". В началото Робърт не му вярвал. Опитвал се да го тества - той бил много, много добър. Индианецът слушал и започнал да наблюдава следите, които El Vastago му давал. Те били забележителни. Почувствал се... реабилитиран (без да става ясно от какво). Той му казал, че макар есенцията на историята на "*Документите Тера*" да е вярна, Робърт не е достигнал достатъчно назад в историята на нашия свят. Излиза, че описаните събития са доста по-стари от Вавилон и Шумер и датировката е грешна. Трябвало е да се отиде по на изток. Сцената на развитие не била тази, а най-древните носители на тази история и традиция били сибирските шамани. Робърт дава пример с един от основните персонажи в "*Документите Тера*" ЕА/ЕНКИ, чието име той е разчел според шумерския език и четене, но се оказва, че това не отива достатъчно назад във времето, за да се доближи до истината. Това, което в латинската азбука се четяло като "ЕА" в най-стария език на шаманския свят било "Еје" и се произнася "Ея". Това е информация, която резонира с нас, предвид, че сибирските шамани наистина са представители на най-старата запазена мистична традиция, която застъпва и навярно дори предхожда някои от Атлантидите. Това е интересно предвид и българската връзка в онзи район, за която повечето от вас навярно са наясно.

Изглежда тази информация наистина стига на един по-късен етап до Робърт, защото в *"LA Transcripts"* от 1996 г. четем, че всички исторически записи сочат Месопотамия за началната колония при пристигането на Принц ЕА, което дори тогава нашият автор намира за погрешно, казвайки че град Ериду в Шумер всъщност е бил третата подред колония и има две преди нея, които я предхождат. Първата е била в Тихия океан, а втората близо до мястото, което днес наричаме Мексиканския залив близо до Юкатан. Третата, както споменахме е била Шумер, а четвъртата - онази Атлантида, за която Платон говори. Казваме "онази Атлантида на Платон", защото днес наричаме с общото наименование "Атлантида" земя, която е била няколко различни "неща" на няколко различни места в няколко различни времеви отрязъци (но това е друга тема).[\[5\]](#)

Както става ясно обаче, дори това хронологично подреждане е погрешно спрямо днешната перспектива на Робърт (за която той сам казва, че е надградил) и трябва да бъде подобрявано. Той тръгва и в изцяло различна посока, опитвайки се да изведе някаква позитивна гледна точка, която толкова хронично липсваше в *"Документите Тера"*. Според него, ранните практики на шаманизма били базирани на увеличаването на... най-общо и повърхностно казано "биоелектричеството" на човешкото тяло (в миналото те го наричали "огън"). Има няколко начини да се постигне това, но най-простият е да се възползвате от естествените сили, които жената притежава. Свещените ритуали на екстаза били проектирани така, че да отведе жена с мощна енергетика (по-късно тя щяла да бъде наричана "Велика жрица") до точка, в която тя можела да напусне света на мъртвите и да влезе в света на божественото. В това състояние тя генерирала огромно количество енергия, която, ако можела да се абсорбира, била приложима и във физическия свят. Тази специална жена била нещо като гръмоотвод, който привличал "токовете" на земята и в същото време била и генератор, който фокусирал тези енергии в използвана сила. Според Робърт това е липсващият ключ към *"Документите Тера"*.

Той дълго се чудел защо Кралицата на Орион е искала толкова отчаяно да придобие това, което е било скрито в човешките същества. След осъзнаването на тази информация той твърди още, че е разбрал части от разказа на Звездния Старейшина, които допреди това са му се стрували абсолютно нелогични. Те били толкова лишени от логика за него, че просто е решил да не пише за тях. Но били много важна част от историята. Макар според нас това "разкритие" да има пресилена роля и величина в голямата картина, то поне показва, че авторът е започнал да мисли в правилната посока и има някакви вътрешни търсения в опит да намери по-дълбок смисъл на своя собствен труд.

За съжаление никога няма да разберем кои са така и неспоменатите моменти в *"Историята на Звездния Старейшина"*, защото те са предполагаема част от *"Документите Ериду"* с подзаглавие *"Тайните на Орион на Земята"* - подобрената версия на *"Документите Тера"*, която по едно време Морнинг Скай щеше да пуска за продажба. Казваме, че няма да разберем, защото в един прекрасен момент през 2012 г. Робърт случайно откри, че *"Документите Тера"* циркулира в интернет (без значение, че тя е там най-малко от 10 г. насам) и направи няколко почти еднакви по съдържание изявления, от което ще ви предложим една синтезирана версия:

"Беше ми посочено, че някой предлага "Документите Тера" за свободно сваляне в интернет. Имайте предвид, че това е направено без моето знание или съгласие. Много съм разочарован. Когато прегледах съдържанието ѝ, открих, че някои от моите оригинални писания са изменени и съдържат грешки, а други са изцяло премахнати. С най-дълбоки извинения, макар повечето от съдържанието да е останало непокътнато, някои важни изводи липсват или са променени. Заради безсрамното пренебрежение на моя оригинален труд, не смятам да предложа корекции. Имам отговорност да бъда почитителен към древното родословие и

традиции. Поради това... от уважение към тези невероятно важни хора, няма да представя публично "Документите Ериду", подобрената версия на "Документите Тера". Навярно в бъдеще, когато традициите на древните могат да бъдат уважени, те ще ми окажат честта и разрешението да продължа. Благодаря ти, дядо, за това, че ме научи да бъда воин, благодаря ти, Свещен дух, че ме направи цивилизован човек."

Всичко добре, с единствената подробност, че хора, които едно време са си купували "Документите Тера" директно и лично от Робърт, казват, че книгата в интернет е едно към едно с оригинала, който те притежават. Нещо повече - напомняме, че ние самите си купихме "Документите Тера" от неговия официален магазин, когато той беше активен преди 3 години. Книгата е същата. Което ни връща отново на въпроса - кой кара този човек постоянно да се отрича от работата си, създавайки всевъзможни сценарии и претруфен псевдо-езотеричен индиански фолклор около себе си, които да оправдаят тези "негови" решения?

Тъжната истина е, че в днешната работа на Робърт се наблюдава невероятен регрес. Човекът е изпаднал в крайно преклонение пред женската енергия и дори прави семинари за стотици долари, които са забранени за мъже, или ако мъж поиска да вземе участие, то той трябва да се облича и държи като жена! Това сякаш просто не е същият човек, който преди две десетилетия бе пионерът, предложил най-достоверната история за произхода на култовете към крайно женското и крайно мъжкото начало. Преди години Морнинг Скай бе идеен враг на всичко извънземно, осъзнавайки кристално ясно къде се корени манипулацията в този свят. Днес, този човек благоговее пред всичко извънземно и всичко свързано със "свещената женственост", сякаш е забравил сам собствените си изследвания и откритията относно корена и причините за съществуването на тази "свещена женственост". Това е невероятно противоречие, за което ние (като хора, които изследваме работата

му от вече толкова години) **тотално недоумяваме** как може да остава сляп и равнодушен. **Никъде** няма коментар относно факта, че Робърт противоречи сам на себе си - както се казва - "за световно"! Това не остава незабелязано и за други изследователи в интернет, които споделят подобни на нашите мисли и забелязват **тенденция** в това поведение. Защото тази рязка и диаметрално противоположна промяна в убежденията на нашия автор говори за програмиране, както правим предположение още в предговора на *"Документите Тера"*. Навярно промяната става след 1999 г. и присъединяването към въпросното общество на Воините-мечки (макар това да е чисто предположение), за което нямаме никаква информация, но няма да се учудим ако са параван за някакъв mind control-култ (каквито има стотици). Именно оттогава Робърт говори за "Пазителите", които може да не са нищо друго освен неговите хендлъри[6]. За голямо наше съжаление имаме и странично потвърждение за наличието на такъв момент в цялата история, превръщайки го в нещо повече от хипотеза. Косвено до нас достига информация от човек, който е участвал в семинар на Морнинг Скай и който твърди, че е имал доста неприятни преживявания на енергийно ниво с него, подсказвайки едва ли не че Робърт е тъмен шаман и изобщо не е този, за който се представя. Бе споделено, че "Морнинг Скай" е много опасен и трябва да се внимава с него при евентуален контакт.

Всичко това е по-скоро закономерно, отколкото учудващо и ни казва за пореден път какво се случва с хората, които стигат твърде близо до същинската истина (а не промотираната такава) .[7]

В настоящата книга Морнинг Скай навлиза в **огромни** детайли относно произхода и еволюцията на рептилиите и сирианците. По всичко личи, че тази информация е достигнала до хората, които са му я предали, директно от извънземни. Едно логично предположение е, че тези сведения идват от някое от братствата на змията, свързани с **ЕА** и ще се спрем по-подробно на това след

малко в точка **5**. В този ред на мисли, не трябва да ни изненадва, че работата на Робърт е невъзможна за откриване (освен "*Документите Тера*"). Неговата информация е първокласна и той е истински воин, без значение на настоящия му статус и възгледи. Трудът и жертвите, които е направил, не остават неоценени и опитите, които самите ние правим, са част от запазването на това наследство и неговото надграждане.

Това обаче, може да създаде един отчасти илюзорно-романтичен ореол около неговата информация. Нещо, което вече сме виждали да се случва с някои хора и е реална опасност от възникването на нова религия, претендираща за абсолютност. **Никога** не трябва да се забравя, че материалите на Морнинг Скай са писани от **извънземна перспектива**, защото тези знания са **физически предадени от извънземни**, а самият Морнинг Скай (особено в последните години) е **твърд** представител на тази философия, **особено** на официалната линия на законната орионска Кралица, както ще видите сами след малко. Това **автоматично** означава, че макар да имаме налице **сравнително достоверна** информация на фона на целия ченълинг-боклук, който ни залива всекидневно в последното десетилетие, тези материали си **остават** гледната точка на "някой си", пък бил той и извънземен. Нещо повече - извънземната перспектива е доста по-различна от човешката и то в негативен от наша гледна точка смисъл. И тъй като самите ние нямаме **никаква** склонност за възвеличаване на извънземното, за разлика от конкретния автор и съвременния ню ейдж, тази книга е просто една от многото, макар да е по-различна по произход. Тя е писана **най-малко през два филтъра** - на човека дал информацията на Робърт и на самия Робърт, който е човек и пише книгата като сюжет за хора, който да бъде консумиран от публика, съставена от хора (обърнете хубаво внимание на това, защото имаме предвид две различни неща). Да не говорим за филтъра на самия извънземен разум, представил информацията - фракцията, към

която принадлежи и респективно - убежденията, които има благодарение на тази си принадлежност. Ние **никога** не можем да имаме обективна информация, бидейки в човешко тяло и участвайки в дадена Игра. Можем да имаме **само фрагменти** и дадена перспектива от различна височина, но никога от най-високата точка. Понякога това е повече от достатъчно **вътре** в тази Игра, понякога **не е дори близо** до достатъчно. И в двата случая - трябва да се научим да приемаме това и да живеем съобразно него, проявявайки гъвкавост. Това не означава, че не можем да си позволим да говорим с конкретика и претенция за обективност изобщо. Означава обаче, че конкретиката и обективността са доста отвлечени и в крайна сметка - субективни понятия и могат да съществуват единствено във фрагментираното съзнание, което не се е завърнало към Източника. След този етап претенциозната идея за обективност става излишна като концепция.

С други думи, ако **човек**, участващ в **настоящата** Игра, бе станал свидетел на описаните в тази книга събития, той навярно би ги описал по доста по-различен начин най-вече от философска гледна точка (и това е нормално). Тъй като положението не е такова обаче, ще трябва да се задоволим с филтрите, които ни е поставил ордена. Затова - нека погледнем за какво става въпрос в конкретната, твърде специфична и дори бихме казали... спекулативна ситуация и какво точно е "ордена".

5. Ордeнът

Колкото повече човек започва да осъзнава механизма зад по-голямата картина, толкова повече си дава сметка, че моделите, които се проектират на Земята, са компресирана версия на това, което се е случвало на стотици хиляди други светове в галактиката. Сценарият на нашата планета е ускорен вариант на онова, което се е разигравало и все още се разиграва на звездите. От един момент нататък това става толкова езотерично очевидно и логично, че няма смисъл дори да се коментира. Пребивавайки на планета под "карантина" обаче, човек трудно си дава сметка, колко много неща от културата ни - неща, които приемаме за даденост и плод на човешката цивилизация - всъщност **не са** плод на тази Земя. Това неразбиране се дължи главно на нашата откъснатост от случващото се в космоса и отрицанието, с което обикновеният човек е изпълнен, когато се заговори по тези въпроси. Социалната система, финансовата система, данъчната система, съдебната система, военната система - това не са случайно възникнали конструкции и **не са** с човешки произход на ниво архетип. Това са **орионски** системи на контрол и съществуват на всички планети, които са под рептилианска доминация. Тези системи **не са създадени, за да работят правилно** (от човешко-морална гледна точка) и в услуга на хората. Смятате ли, че е наистина **толкова** сложно да се изгради един добре функциониращ порядък при наличието на достатъчно добро желание? Разбира се, че не е. Просто някой няма интерес това да се случи. Ще се повторим - тези системи не са създадени да работят, а да доведат човечеството до определен глобален мисловен модел и това е **невероятно ключово** за разбирането както на контрола на тази планета, така и на извънземните, които стоят зад него.

Макар вече да сме разглеждали накратко конкретната проблематика в "*Документите Тера*", тя със сигурност заслужава по-подробен анализ. Ако човек се замисли, горните твърдения

звучат толкова налудничаво, именно защото в известна степен сме склонни да мислим за извънземния разум като непознат и като нещо коренно различно от познатото, макар Холивуд да ни вгълпява точно обратното и постоянно да придава на извънземните си герои множество човешки черти и психологически характеристики. Да смятаме, че извънземният разум е нещо напълно различно от нас обаче, би проработило единствено, ако нашето развитие се бе случило напълно изолирано "под похлупак" и никога не се бе сблъсквало с чужди раси.

Разбира се, подобна мисловна конструкция бива разбита на пух и прах при идеята, че човечеството не само е взаимодействало в миналото с подобен извънземен разум, но е и било **създадено** от такъв. И тъй като, когато твориш нещо, ти го твориш в рамките на твоите представи и винаги влагаш вариация или частица от самия теб в него (което не винаги е съзнателен процес), то можем да кажем, че в известен смисъл не извънземните приличат на нас, а **ние приличаме на извънземните** и то на едно много архетипно равнище. Затова и в библията се казва, че боговете (елохим) са създали човека по техен образ и подобие. Това трябва да се тълкува както в буквален физически смисъл, така и в преносен - на ниво менталност. Те са създатели на нашето ДНК (и респективно - на телата ни), а ДНК не е нищо повече от компресирани мисловни модели, които са съгъстени до равнище на физическа манифестация. ДНК носи не само физически характеристики, но и ментални такива. И предвид, че огромен процент от нашето ДНК е извънземно, не е трудно да свържем всички точки и да си дадем сметка, че с течение на времето и изграждайки цивилизация, ние ще проектираме модели, които **вече** съществуват на звездите.

От един момент нататък това работи автоматично и физическото присъствие на тези извънземни, които да надзирават въпросния процес - дори не е нужно (което не означава, че не го е имало). Неслучайно на това в "*Документите Тера*" се казва "Наука по

произхода". Защото тя е невероятно комплексна и функционира на множество равнища. Именно така се населяват светове с живот, които трябва да бъдат под контрол още на ниво произход - чрез изначално подаване на точно определено ДНК. От определена гледна точка можем да кажем, че създаването на човешкото тяло е на практика първия проект по контрол над съзнанието на планетата Земя. Навярно най-големият бизнес в космоса е именно селектирането на определени видове ДНК с определени качества и заложени команди в него, които да се отключат на определени етапи за определени цели.

В подобни моменти обикновено някой от публиката се провиква, че това звучи като научна фантастика, но ако сте внимавали в казаното дотук, ще разберете автоматично, че този аргумент не важи именно защото според това, което твърдим, научната фантастика е просто **отключване** на генетична памет за това "как стоят нещата там някъде", изкривени през филтъра на човешкия социум. Т.е. - ако искаме да разберем дадени аспекти от извънземните култури, просто трябва да изучим по-подробно нашата собствена култура, общество, поведение и дори... мода. Те са тяхно копие и това е **закономерно**, когато придобиете определен етап на разбиране. Така че следващия път когато гледате някой филм за извънземни и си помислите, че дизайнът на декора (образно казано) е твърде повлиян от собствената ни култура - спомнете си, че по всяка вероятност нещата стоят по точно обратния начин - нашето мислене и обществен строй е повлиян от техния, защото ние сме обикновено продължение и колония на това съзнание. **Ето защо** в работата по книгите и сайта ни ние обръщаме **толкова** сериозно внимание на холивудските продукции, причините за което явно остават неясни за много хора. Правим го защото Холивуд е най-голямата и мощна събирателна точка, която отразява този вид съзнание. Той е използван, защото е съсредоточие на вниманието на целия свят, което го превръща в най-удобния инструмент (съзнателно и подсъзнателно) за прокарване на дадени

идеи и мислене, които да бъдат засадени в колективното съзнание на човечеството и след време да дадат плод.[\[8\]](#)

Всичко това би трябвало да добави допълнителен аспект към разбирането ви за древния херметичен постулат "каквото горе, това и долу", който не е само закон касаещ огледалната взаимовръзка между физическия и нефизическия свят, но и много буквална сентенция, че нашият свят е отражение на света на "боговете" (които "живеят на небето"). Ние сме **КОЛОНИЯ**, а колониите имат законите, порядките и нравите на господстващата Империя. Много е просто, ако го гледате от правилния ъгъл. Замислете се само как древните култури са правили всичко възможно да приличат визуално на "боговете" си. Помислете за египетската цивилизация и нейната безпрецедентна дотогава култура, помислете за южноамериканските цивилизации и хората, които изкуствено са а ължавали черепите си, зада изглеждат като техните извънземни покровители-спомнете си всички подобни факти от древността, които досега не са имали смисъл в голямата картина. Помислете за стотиците "диви" племена и култури по света, които съществуват и до ден днешен и които са запазили живи своите традиции, обичаи и строй от времето на "боговете", защото тези същества са им казали да правят така. **Защо** си мислим, че днес нещо се е променило? Само защото вместо колиби вече имаме небостъргачи? Защото вместо кремъци използваме запалки? Защото вместо каруци имаме автомобили? Защото имаме електрифицирани мегаполиси вместо селища, формирани от десетина семейства? Това е **същият** модел, само мащабът и опаковката са различни и това създава илюзия за субстанциално различие, което обаче просто **не е така**. Имаме **същото** ритуално и териториално поведение, имаме **същите** древни обичаи във видоизменена, модернизирана форма (и всеки, ровил се поне малко в етиологичен и митологичен план - знае това) и имаме **същата** мода, в която година след година преоткриваме закона, че "новото не е нищо повече от добре забравено старо"... За да разберете "старото" обаче, трябва сериозно да актуализирате

разбирането си за тази дума и да върнете часовника с няколко милиона години назад, а не само с няколко десетилетия.

Знаете ли, например, че традицията мъжът да коленичи пред жената, когато я моли да се омъжи за него, произхожда от Орион, защото рептилианското общество е доминирано от женския пол и това е знак на почит? Знаете ли, че целуването на ръката на жена има същия първоизточник? Знаете ли, че свалянето на шапка в присъствие на жена е церемониален жест, който символично има своя корен в това, че в присъствието на орионска женска, дори метафорично никой не може да бъде "по-висок" (разбирайте буквално като "по-висш") от нея, защото в противен случай може да се прости с живота си? Знаете ли, че цялата концепция за кавалерството има орионска основа? Знаете ли, че много български, монголски и викингски военни практики имат сириански произход? Знаете ли, че традицията в ортодоксалния ислямски свят жените да се забулват, се дължи на реално съществуващи порядки у някои радикални сириански фракции? И т.н., и т.н...

Като човешки същества, още от деца ние винаги се опитваме подсъзнателно да подражаваме на по-големите от нас. Като възрастни ние подражаваме на по-висшето от нас (обикновено като духовен идеал), без дори да го разпознаваме съзнателно. На по-посредствено ниво, ние подражаваме на т. нар. "звезди" или по-известни личности, които диктуват начина ни на поведение, мислене и дори обличане и навици. Без да си даваме сметка, че така умишлено може да се контролира цяла една популация в дадена посока. Вече имате по-добра представа "защо" това се случва. Затова, ако питате нас, не само че не сме различни, но с времето все повече и повече заприличваме на това, което днес представляват двете Империи, доближавайки се до своя първоизточник. И тъй като Империята Орион съдържа и доминира Империята Сириус в себе си, ние наричаме този процес "орионизирането на планетата Земя"[\[9\]](#).

Имаме същия проектиран модел, когато говорим за духовните учения и най-вече религии на Земята (за последните въпросът е изяснен на доста прилично ниво в "*Документите Тера*"). Огром процент от древните мистични традиции имат извънземен произход и са вариации на тези дисциплини на въпросните извънземни светове. Лошото е, че тези традиции са задънена улица, защото те никога не са били създавани за хора (и съответно - няма да работят в полза на нашия тип енергетика), а просто са били пренесени тук, което е разлика от огромно значение. Подобни течения просто забиват и закопават с шаблони, които нямат нищо общо с типа Игра и духовно развитие, разигравачи се на тази планета. Това е, както естествено стечение на обстоятелствата, поради загубване на същинското знание (заради което е останала и единствено възможността за просто преповтаряне без истинско разбиране), така и умишлено разиграване на картите на дадени извънземни фракции от физически и нефизически тип. Съвременният ню ейдж например е изцяло такава конструкция от изкуствен тип, която се ръководи от същите "хора", които искат да наложат Новия Световен Ред.

Възможно е читателят да негодува предвид, че тази точка се казва "ордена", а все още няма казано нищо съществено за никакъв орден. Макар конкретиката да предстои, ще бъдем много по-удовлетворени, ако разберете, че "орденът" е метафора за даден тип сили, зад които стои определена енергия и на практика - за този, който може да види - говорим за "ордена" от самото начало. Концепцията за "ордена" е много по-ценна в нейната метафоричност и архетипност, отколкото в нейната суха фактология. Защото "орденът" наистина е много жив архетип и съвсем спокойно може да бъде добавен като карта към Таро. Той съдържа множество аспекти, които други карти съдържат, но неговите характеристики са, на практика, тези на джина - могъщо нефизическо същество, което във фолклора доста често играе ролята на "пръта в колелото", на мошеника, който спъва

пътешествието на героя чрез измама и манипулативност, облечени в дрехата на благородството. Джинът е пазителят на портата към отвъдното и в това пространство той има цялата власт и автономия на решенията, боравейки с потоците, по начин, който може да предизвика желаните от него манифестации. Именно "орденът" като неперсонифицирана идея е "този", с който си имаме работа, когато засягаме теми като настоящата. Имаме модела на тайнствеността, на окултизма (в смисъла на онова, което остава скрито), на недостатъчния достъп, зоната от картата с плаващите пясъци, в която не знаеш дали следващата стъпка ще бъде твърда земя или капан. "Орденът" е символът на тайнствеността през хилядолетията земна история, пазителят на това, което обикновеният човек не бива да узнава, посредник между настоящото ниво на съзнание и следващото, което ни чака на едно по-различно място. "Орденът" има много лица и може да се въплъщава във всякакви форми и ситуации от живота. Той живее единствено, за да играе своята версия на Играта и е много пламенен в тази си роля. Вживяването е пълно. Ще откриете, че обича да си придава най-големи важности, отговорности и особен статус, убеждавайки ви колко е сериозна ситуацията, опитвайки се да генерира страх и конфуз, които да ползва като оръжия. Най-интересното за джина е, че неговата сила е както много реална, така и твърде илюзорна в момента, в който разбереш каква е истинската му функция в цялата постановка (във фолклора това е равнозначно на узнаването на истинското име на джина/демона, което е метафора). В този миг страшната маска на джина пада и вие го виждате като това, което наистина е. Един играч. Може би най-стариат и опитен от всички, но просто обикновен играч, крайно пристрастен към играта си. Тази мания и ненаситност към собствената му игра обособяват цялата му природа, правейки го много прозрачен за героя, извървял Пътя и метафорично - открил истинското име на джина (или придобиването на виждане и разбиране, ако трябва да говорим в буквалния смисъл). Колко безсилен става джинът в този момент, давайки си сметка за пореден

път, че той има реална сила, но ограничен обсега на възприемане! Той е просто пазач. И макар да осъзнава собствената си плиткост (дали?) той продължава да играе ролята си, защото е вложил толкова много в нея, че в собственото му съзнание е безвъзвратно изгубен в света на персоналната си функция. "Няма връщане назад" и всичко това продължава и се преповтаря отново и отново... до безкрай... и до ден днешен...

След всичко казано, най-накрая имаме изградена подходяща основа, която да ни даде необходимото предварително разбиране, за да можем да стигнем до същината на това, което искаме да кажем в тази точка от предговора.

Извънземната култура, която човекът е наследил, е проектирана така, че в колонии винаги да се зародят движения от рода на тайните общества.

Това е неизбежно и предначертано. Масонството просто е заложено, то е естественият продукт от ферментацията на извънземната култура на Земята и точно като нея - то няма земни корени! Говорим за хипотетичната карта "ордена" (която създадохме за нуждите на този текст) в пълния ѝ блясък. Именно по тази причина антагонизмът в този аспект от страна на Светлата полярност и съществуването на някои анти-НСР движения са колкото неизбежни, толкова и напразни, защото това е като да се бориш срещу самата природа на Играта - безполезно и незряло е. Тези общества са на милиарди години, знаят как се поддържа контрол и са наясно с всяка възможна стъпка на т. нар. "съпротива", защото зад тях стои безкрайният опит на времето, който се е препотвърждавал на милиони планети отново и отново. В тяхно лице ние срещаме джина. Те няма как да бъдат изненадани. В този ред на мисли, отново трябва да си припомним сентенцията, че Играта може само да се играе, тя не може да се спечели. Може само да се преживее, но не и да се промени.

Обърнете внимание на факта, че именно ню ейдж движенията искат да променят Тъмната полярност в лицето на същите тайни общества, които са ги създали априори и да "спасят" тези въпросни "хора". Цялата ситуация е абсурдна, манипулативна и единствена й цел е да продължава да генерира свят на полярности и конфликт, които захранват самата Игра и я карат да продължава до безкрай!

В тази връзка, както със сигурност ще забележите (ако още не сте), тази книга започва с пролог и завършва с епилог. Повече за техния произход ще разберете на следващите страници, но това, което искаме да кажем по този въпрос в момента, е друго. (Ако не искате да научавате предварително някои аспекти от историята на книгата, пропуснете текста до края на тази точка и продължете направо с 6-та, макар това да не е роман и да няма "развръзка" в същинския смисъл на думата, чието предварително познаване да развали удоволствието от четенето.)

Ще откриете сами, че сюжетът на този пролог и епилог (и особено на пролога) са малко по-различни като "сюжет" от вътрешното тяло на самата книга. За това има конкретна причина, която ще научите след малко, но важното в случая е, че те илюстрират за нас приемането на "главния герой" в нещо като масонски орден. Това е въпросният орден на "Пазителите" за който Робърт споменава на няколко места и имаме основания да вярваме, че става дума за някаква фракция на ордена на тамплиерите. Както той самият казва, въпросната история в настоящата книга е реконструкция на "мистериите на Пазителите", базирана на древни документи и записи. Според Морнинг Скай учебните центрове на "Пазителите" са били познати през времето с различни имена като "мистерийни училища", "училищата на тайното братство" или просто "училищата на тайното общество". Той приветства читателя в света на "Пазителите" и едва ли не казва, че това е само "върхът на айсберга" от иначе многофасетното учение на това общество (нямаме никакви съмнения в последното). В *"LA Transcripts"*

Робърт казва, че знанието, което дава, е знанието на EA-SU и очевидно той самият е негов носител. Напомняме, че "EA-SU" е името на членовете на "Братството на Змията", което ЕА създава (за повече подробности - вижте "*Документите Тера*"). Т.е., макар самият Морнинг Скай да не признава пряко пред публика, че е член на такова общество (казвайки, че това е фрагментирана история, която той просто е събрал и сглобил), то по всяка вероятност той действително е член на такова общество и черпи от неговите информационни банки. Просто информацията, която той дава е твърде специфична, за да бъде събрана оттук-оттам чрез сравнителен анализ на световните митологии. Все пак сме минали по същия път (макар и не толкова дългогодишен) и имаме доста добра представа как стоят нещата със специфичната информация, касаеща извънземното ни минало. Това просто няма как да бъде сглобена и реконструирана история от ортодоксалните източници, до които всички ние имаме достъп по един или друг начин.

В пролога ще откриете типичните помпозни излишества, съпровождащи всички инициращи церемонии на тайните общества. Набитото око ще открие в текста бегло, но в същото време достатъчно описание, на постепенното посвещение и начините, по които то става. Тези от вас пък, които са запознати в по-голяма дълбочина с текстовете, публикувани на сайта ни, ще открият и типичните следи за това, че става дума за Тъмно братство, правещо се на Светло. Членовете искат да получат многократни потвърждения от младия чирак, че той ще бъде верен единствено на тях и не е обвързан с никакви други структури и общества. Казват му в прав текст, че истината няма място в този свят и трябва да лъже, за да оцелее. Че истината ще остане жива, само ако е твърдо решен да лъже, за да я опази. Имаме налице и типичните условия за контрол над съзнанието в лицето на мантри от семейството на когнитивния дисонанс като: "*Разбери, че от теб ще се изисква да вършиш неща, които винаги са те учили, че е неправилно да правиш. Ще ти се нарежда да "спиш" когато искаш*

да останеш "буден". Ще бъдеш "буден", докато останалият свят бива "заспал". Ще видиш "тъмнината" като "светлина" и "светлината" като "тъмнина". “

Освен всичко казано дотук, в пролога бива загатнато, че въпросният орден служи на женска фигура от сакрален характер. В епилога обстоятелствата около това вече биват кристално изяснени и разбираме, че орденът почита и поддържа линията на законната Кралица на Орион, което директно ги превръща в активни участници в извънземна фракция на Земята. Нещо повече - в сегмент, който не сме включили в компилацията на тази книга, е посочено, че орденът не би съществувал ако не е била Кралицата на Орион - още едно място, в което пряко се казва от кого е създаден орденът и на кого служи той. Това е още една голяма странност, предвид че из съдържанието на целия текст се говори за безпощадността и лукавостта на Кралицата, като авторът не на едно място изразява лично негативно отношение към нея. В същото време той е член на ордена, който я почита и боготвори. Всичко това създава още по-голямо объркване на един по-страничен план, който не е маловажен.

За разлика от "Документите Тера", където информацията идва директно от член на ренегатската фракция на ЕА, тук информацията идва от земен, таен орден, който обаче е носител на извънземни традиции, които също би трябвало да водят своето начало от традициите на ЕА, както бе посочено преди малко. Всичко това създава един парадокс, защото по всичко казано в книгата личи, че този земен орден е свързан по-скоро със законната Кралица на Орион и затова той поддържа философия угодна на някаква алтернатива на земното статукво и се бори против настоящето такова. От това следват множество обърквания, защото на моменти Морнинг Скай използва и двата типа философия за изграждане на своята книга, което на места личи доста отчетливо, защото се наблюдава едно почти шизофренично поведение ту да се

разконспирира Кралицата и нейните методи, ту на моменти да се боготвори (за това ще бъде говорено допълнително в следговора).

От "*Документите Тера*" става ясно, че ЕА иска да създаде живот, който да не е обусловен от никоя система. Той иска да сътвори свободно ДНК и го постига. Макар да не е ясно посочено, че той има пряк конфликт с Кралицата на Орион, то на дадено ниво това се подразбира от само себе си, защото брат му ЕН-ЛИЛ е този, който налага официалната партийна линия на Империите, а двамата са в постоянен конфликт. Т.е. говорим за минимум две враждуващи фракции (поне на идеологическо ниво). По този начин, въпросният орден, макар и носител на знанието на ЕА-SU, навярно е инфилтриран с времето (по всяка вероятност малко след като ЕА е изгонен от Земята) и към настоящия момент служи на законната Кралица.

Тези фактори създават разминавания в представената в книгата философия, за които читателят трябва да бъде предварително готов. Ето за такива противоречия става дума през цялото време из всичката работа на Робърт Морнинг Скай и вярваме, че сами разбирате какви пречки създава това.

Както видяхте от страниците дотук, обстоятелствата около този човек са всичко друго, но не и прости и са белязани от присъствието на "ордена"/джина. Цялата работа прилича на едно огромно оплетено кълбо прежда, което няма разплитане и още преди години си дадохме сметка, че такова евентуално разплитане е напълно излишно, защото само може да отклони човек от истински важните неща. Да се опиташ да победиш джина в собствената му игра е глупаво. Решението е да станеш нещо повече от него на същностно ниво, а не да се усъвършенстваш в неговата игра. Така че съветът от личния ни извървян Път, който споделихме с вас и в първата книга на автора, е: прочетете, вземете каквото можете и оставете. Играта е безкрайно дълга, но омръзва. От един

момент нататък - просто няма смисъл и ефектът със сигурност започва да става отрицателен. Особено за неподготвения човек, решил да се изправи пред джина.

6. "Произход и история на Империиите Орион и Сириус"

Най-накрая стигаме и до подробностите около настоящата книга.

Тя се появи в електронен формат за пръв път преди няколко години в сайта trufax.org специално за читателите на "Матрицата V". Навярно е била сканирана от оригинала на притежателя ѝ, обърната в текст и предоставена на всички фенове във въпросния сайт.

От личния си опит можем да кажем, че именно това е най-ценната книга на Робърт Морнинг Скай, а не прехвалената "LA Transcripts". "Документите Тера" и настоящата книга са почти еднакво стойностни, като всяка една от тях е по-добра в различни отношения. Те са различни, защото изследват различни времеви периоди, но събрани заедно - те дават много по-голяма картина, отколкото всяка една поотделно. Затова - казваме отново - не е задължително да сте чели "Документите Тера", за да разберете тази книга, но определено ще надградите перспективата си многократно, ако вече сте запознати с първия материал. Дори е удачно отново да минете през него, преди да се съсредоточите върху новата информация.

За да се върнем към настоящето обаче, трябва да кажем, че гледано от определен ъгъл, това не само е най-ценната, но и най-рядката книга на автора. Никога не сме я виждали за продаване в книжен вариант. Колкото и редки да бяха другите книги, ние в крайна сметка все пак ги открихме някак си, макар в някои случаи това да отне 5 години "търсене". Защото все някъде се споменавахе, че някой ги има от "едно време" и ги предлага за продаване. През всички тези години обаче, никъде не се споменавахе за съществуването на книгата, която държите в ръцете си, камо ли някой да я продава. Ако този текст не бе сканиран и качен в

гореспоменатия сайт - навярно нямаше да я имаме и до ден днешен. След като веднъж бе предложена на вниманието на читателите на *"Матрицата V"*, настоящата книга постепенно заля и цялата мрежа (но trufax.org бе точката на произхода ѝ).

Предполага се, че тя е един от резултатите от 30-годишните проучвания на автора, но както вече коментирахме - най-вероятно основната информация за нея е дадена директно от някое тайно общество, а Морнинг Скай само я е украсил, както със собствени разсъждения, така и с информация от БекТи, която не е била споделяна досега в други негови трудове. Навярно може да се каже и че БекТи понякога подава информация на Робърт по непряк път, дори без знанието на индианеца за това, но на моменти си личи намесата и тенденциозността на Морнинг Скай в текста. Предполага се, че интуицията на човек лесно ще улови моментите, които са свободно съчинение. На доста места има и издънки, но за тях ще говорим в следващата точка.

Изготвянето на книгата ни отне цели 2 години и ви уверяваме, че конструкцията ѝ е не по-малко сложна от *"Историята на Звездния Старейшина и Документите Тера"*, затова се въоръжете с търпение и проникателност, понеже тази и следващите точки от предговора ще ви дадат детайли около скелето и тънките моменти на настоящето четиво.

Както в случая и с предишната книга на автора, това е първият сериозен опит за издаването на този материал в световен мащаб и колкото и да е странно, това отново се случва точно на български език. Оригинаалното заглавие на книгата е *"Eden, Atlantis and The UFO Myth"* и можете да я откриете за свободно сваляне в интернет на английски език. Преценихме, че това заглавие не изразява достатъчно точно естеството на съдържанието и не работи за нас като цяло. Решихме да го заменим с много по-подходящото (по личната ни преценка) *"Произход и история на Империиите Орион и*

Сириус". Така че, ако тръгнете да издирвате книгата в оригинал, то задайте търсене с *"Eden, Atlantis and The UFO Myth"*, иначе ще се окажете в задънена улица.

Няма никаква информация коя година е писана книгата. По няколко детайла в текста, разбираме, че "сюжетът" на историята се развива в днешно време и едва ли не е описание на действителен обучителен процес, през който самият автор е преминал в текущия си живот. Няма никакво съмнение, че това е умишлено търсен ефект, който допълнително да обърка читателя относно това дали имаме налице истинска история или просто всичко е художествен похват за представянето на дадена информация. От всичко разказано дотук обаче, би следвало да се досетим, че е и двете едновременно.

Ако свалите електронния вариант на английски, ще откриете, че над основното (вече споменато и променено от нас) заглавие има следното разширение - *Book Two In The Series "The World's Oldest Religion"*, или в превод - *Книга втора от поредицата "Най-старата религия на света"*.

Първата книга от въпросната поредица се казва *"Guardians of The Grail"* (*"Пазителите на Граала"*) и навярно е най-обемният, писан някога труд на автора, равняващ се на над 400 страници. Тя също е рядка и в интерес на истината сме я засичали за продан само веднъж в [amazon.co.uk](https://www.amazon.co.uk), където съвсем доскоро някой я предлагаше за цена от 985 британски паунда (над 2200 лв.) и това не е шега. Сами виждате колко редки и скъпи са материалите на Морнинг Скай, ако изобщо имате късмета да ги откриете (което разбира се е най-трудната част) и обикновено, когато попаднат у някого, той много добре разбира какво притежава и му слага съответната цена. Колко от вас биха дали повече от 2200 лв. за книга, която по същество представлява фотокопия, хванати със скоба?!

Именно... Всичко това трябва да ви говори достатъчно, че не преувеличаваме ни най-малко, разказвайки нашата история. С други думи, самият факт, че тези книги съществуват на български (и то на тази цена) е едно малко чудо, защото те вече не съществуват физически дори на английски!

Ние **не притежаваме** "*Guardians of The Grail*" нито на хартия, нито в електронен формат и не познаваме пряко нейното съдържание. Имаме информация обаче, че тя се върти около истинската (според автора) история на рицарите тамплиери и разисква множество аспекти около есеите, меровингите, масоните и като цяло - християнския фолклор, което не е в сферата на нашите лични интереси, за да преследваме въпросната книга. Предполагам се извежда идеята, че първоначалните тамплиери са истинските пазители на знанието и култа към официалната Кралица на Орион. Именно това са "Пазителите", за които говори Робърт и по всяка вероятност това е тайното общество, от което той черпи информация.

Започвайки да говорим за този аспект на настоящата книга обаче, няма как да не кажем и няколко думи за нейната конструкция. Прологът и епилогът, в които се говори за въпросните "Пазители", **не са** официална част от "*Eden, Atlantis and The UFO Myth*". Тук има малко объркващ момент, както беше и при конструкцията на "*Документите Тера*".

По-рано ви споменахме бегло за книгата "*Документите Чама*", която купихме от официалния магазин на Морнинг Скай, когато все още съществуваше такъв. Това бе в предишната версия на официалния му сайт. "*Документите Чама*" е персоналният опит на Робърт за разкодиране на езика на Орион. Това на практика е речник, съставен от 246 страници - нещо, което човек **наистина си заслужава да има**. За съжаление той е **много** трудоемък за превод (за да не кажем невъзможен), понеже е правен за английска

публика, носещ всичките характерни особености на английския, които биха се изгубили при превод от един език на друг. Лично ние не се наемаме да го правим на български, още повече, че *"Документите Чама"* е за **строго профилирани специалисти** и не е книга за четене, каквато е например тази. Той е като всеки един друг речник - служи за справка и не е нормално четиво, което да хванете и да минете от-до. Той е **безценен** за лингвисти, етнологзи, митолози или просто изследователи, които се интересуват от извънземната връзка (или по-скоро - основа) в днешните езици и искат да задълбаят **значително** на тази плоскост. По тази причина бе ценен и за нас, но той **трудно** може да бъде такъв за широката публика.

За да обясним докрай конструкцията на *"Произход и история на Империяте Орион и Сириус"* обаче, трябва да се върнем на *"Guardians of The Grail"*, която е една цяла книга, но разделена на три основни вътрешни глави.

Първа и трета засягат описаните по-горе теми, а втора глава (най-обемната от трите) е именно *"Документите Чама"*. Т.е. в миналото тя е съставяла 1/3 от оригиналната *"Guardians of The Grail"* и е нейната най-важна и интересна част. Ние купихме *"Документите Чама"* сама по себе си, както Робърт я предлагаше в своя магазин, но наш познат, който има *"Guardians of The Grail"* ни обясни структурата на нещата така, както я предаваме в момента на вас.

Прологът и епилогът на настоящата книга са част именно от *"Документите Чама"*, които ние добавяме под формата на **компиляция**. Напомняме, че *"Guardians of The Grail"*, е първата част от поредицата *"Най-старата религия на света"*. Книгата, която държите в момента, е втората част от тази поредица. Т.е., направили сме компиляцията така, че втората част на *"Най-старата религия на света"* (с настоящо заглавие *"Произход и история на Империяте Орион и Сириус"*) да започва и да свършва

със сегменти от първата част на поредицата *"Най-старата религия на света"* - *"Guardians of The Grail"*. Казано с други думи - втора част е "затворена" от двете си страни със сегменти на първата. Тези включени сегменти са единствената част от *"Документите Чама"*, които имат конструкция, базирана на диалога. Всичко останало е - както казахме - речник. Настоящата книга, обаче, е изцяло под формата на диалог. И тъй като двете книги са поредица и респективно - споделят едни и същи "герои", чрез които авторът предава знанието си, преходът между двете не се усеща, защото отрязаните и напаснати от нас късчета споделят една и съща форма. Ако не беше обяснено изрично, дори нямаше да разберете, че става дума за компилация от две отделни книги. Всичко това е малко сложно за разбиране и дори излишно, защото не касае никого по никакъв начин, но предпочитаме да сме коректни и да опишем цялата структура на настоящата книга. Когато започнете да четете, сами ще видите какво се е получило от цялата работа и ще разберете по-добре описаното. Не на последно място - ще прецените за себе си дали си е струвало. Въпросните факти ще бъдат напомнени още веднъж накратко под линия, когато започнете същинската книга и така всякакво объркване ще изчезне. Всичкото това сложно жонглиране и напасване е направено с една единствена цел - читателят да има всестранно преживяване и максимално много информация какво точно чете. Именно затова се опитваме да придадем възможно най-голяма прозрачност на нещата. Тази книга съвсем спокойно можеше да бъде издадена без този пролог и епилог. Решихме обаче да ги добавим, защото иначе историята започва от нищото (и свършва отново в него). А тя започва от нищото, защото е идейно продължение макар и независимо като съдържание) на *"Guardians of The Grail"*. Но тъй като ние нямаме първата част от поредицата, правим каквото можем, за да извлечем максимум. По тази причина сме извадили и най-доброто от *"Документите Чама"* и *"LA Transcripts"* и сме го разхвърляли из цялата книга като допълнителна информация - къде под линия, къде в следговора ни към книгата - за да получим като краен

резултат нещо по-добро и различно от оригинала, надграждащо го в пъти.

Речникът, който ще откриете след епилога също - подобно на този в *"Документите Тера"* - е наше дело и е съставен за ваше улеснение, особено за онези от вас, които искат да задълбаят на лингвистично ниво. Всъщност речниците този път са два - на основните термини, използвани в книгата и на **ча**ст от споменатите титли на Кралицата на Орион (но не всички - компилирали сме само по-важните). Ако помните от аналогичния ни предговор към предишната книга на автора, изработването на *"Историята на Звездния Старейшина и Документите Тера"* също премина през подобен процес, за да се постигне познатият вече резултат, който беше нещо тотално различно и надградено от оригиналите. Тъй като определено смятаме, че крайният продукт бе нещо приятно за окото и интелекта, решихме да се постараем отново. Това отне много време и забави издаването на тази книга значително, но се надяваме това, което се е получило - да ви хареса :)

Като цяло, главната идея зад издаването на настоящата книга е една - чрез представянето на генезиса и историята на извънземните от Орион и Сириус, искаме да продължим и потвърдим вече започнатата линия на мисълта в *"Документите Тера"*, че моделите на развитие на двете Империи-създателки са моделите на нашата мисъл като цяло в съвременността. Това постила пътеката за изследванията, които наистина ни засягат - онези, свързани с влиянието на споменатите извънземни култури на Земята и подълбоките причини, поради които се инкарнираме на тази планета. В този ред на мисли, логично е да използваме информацията в тази книга по възможно най-практичния и касаещ конкретно нас начин и да я съотнесем към собствената ни култура, която в никакъв случай не се е развила по естествен път и е привнесена в много по-голяма част, отколкото повечето хора си мислят. Това отваря пътя за наши собствени изследвания по този въпрос (които ще откриете в

следговора), а някой ден - надяваме се да прераснат и в самостоятелна книга (или поредица от такива).

7. Забележки

Има много дискуссионни моменти в съдържанието на самия текст. Възможно е някои неща из книгата да ви смутят и навярно повечето от тези моменти ще откриете адресирани в следговора (другите сте свободни да изследвате сами), защото тяхното място не е тук из тези начални страници. Затова сега ще маркираме само онези неща, които е необходимо да бъдат коментирани преди да започнете да четете самия текст. Ще ги разделим на две - технически и свързани със съдържанието.

7.1. Технически забележки

Вече обяснихме колко апокрифна е настоящата книга и факта, че на практика тя съществува единствено в електронен вариант, от който бе направен и настоящият превод. Честно казано, това ни коства много усилия по няколко причини.

Първо, Робърт Морнинг Скай не е писател, а изследовател на древността. Респективно книгата е написана **стряскащо** слабо и литературната ѝ стойност е точно **нулева**. Макар да не би следвало това да е проблем при въпросния тип литература, той си остава факт и в някои моменти - **наистина** пречи. Из книгата има хиляди повторения, които в някои случаи просто не можехме да избегнем, защото конструкцията на текста не го позволява. Наивизмът на самия диалог е на нивото на разговорите на шестимата индианци в *"Историята на Звездния Старейшина"* от първата книга - т.е. - екстремен. Реакциите на главния герой са толкова неестествени и детински, че направо са опасни за психиката и вредят на процеса по осмислянето на информацията. На някои по-незначителни места, които нямат отношение към съдържанието и смисъла на текста дори сме си позволявали да поорязваме дадени ненужни реплики, защото утежняват естествения поток на четене по един безкрайно досаден начин. Това достига своя апогей в глава VI, за което навярно ще си дадете сметка сами, когато стигнете до нея.

На второ място, преводът бе затруднен от факта, че сканираните страници на книгата са били преобразувани в текст от програма, която на моменти не е разчитала правилно някои букви. Понякога това бе очевидно, но в някои неприятни случаи замените създаваха ситуации, в които грешно разпознатите думи пасваха идеално на смисъла на въпросното изречение и грешките бяха откривани чак на трета редакция, хващайки ги изцяло на макроконтекстуално ниво. Хората, които са сканирали и обработвали текстове, разбират прекрасно създалата се ситуация.

Освен това, както и при *"Документите Тера"*, има изречения, които остават незавършени и увисват до половина във въздуха (а имаме и подозрения, че на моменти липсват цели абзаци). Това, по всяка вероятност, също се дължи на гореописаните причини. Тъй като не разполагаме с оригинала, няма какво да направим по въпроса и тези моменти са оставени като отбелязани с бележка под линия. По подобен начин, в *"Документите Тера"* липсваше цяла страница [\[10\]](#) от съдържанието. За съжаление, тук ситуацията е още по-тежка и липсва цяла глава и три приложения от оригиналната цялост на книгата. Защо те липсват в електронната версия - остава загадка. Навярно човекът, който е сканирал книгата, е нямал тези страници по някаква причина. Няма какво да направим и в този случай, обаче. В настоящата версия имате завършени 6 пълни глави. От съдържанието на сканираната книга разбираме, че има и VII-ма глава, която се казва *"Градината на AT-EN"*. Отново повтаряме, че тази глава **липсва** в настоящето издание не по наша вина. Както споменахме, имаме липсващи и три приложения, които се казват съответно: *"Думите на Учителя Пер"*, *"Думите на Учителя Пер - Речник"* и *"Думите на Учителя Пер - Галактическите Води"*. В първото и второто авторът навярно е направил по-пълна версия на това, което ние се опитахме да направим с нашите два речника в края на книгата и едва ли ще има нещо по-подробно от представеното в *"Документите Чама"* (от която, както казахме, сме извадили и добавили най-доброто към настоящето издание за вас). Не е ясно какво съдържа третото приложение. За сметка на всички липсващи неща, обаче, съставихме огромен следговор, който представяме на вашето внимание след втория речник. Надяваме се да откриете много интересни неща там, които да компенсират материалите, които би трябвало да са част от официалното съдържание на книгата. Ако някой ден липсващата глава и приложения биват локализирани, те ще бъдат преведени и добавени, както на нашия сайт за бъдат ползвани от всички, които четат тези редове), така и в бъдещите допечатки и издания на книгата, ако тя претърпи такива. Също така, ако някой притежава

липсващите глави и приложения, ще бъдем благодарни, ако ги сподели с нас.

Отделно от всичко това, поради богатството на асоциациите, играта на думи и създаването на нови думи чрез комбинирането на вече съществуващите, някои словосъчетания в книгата са оставени в оригинал, тъй като преводът им на български не само не би имал никакъв смисъл, но и би осакатил намеренията на автора. Ето защо те са запазени на английски (но, разбира се - с превод и обяснение под линия), поне за тази част от публиката, която знае езика и би имала възможността да разбере тези асоциации, които за другите читатели така или иначе ще останат скрити поради естеството на ситуацията.

Повечето главни букви в текста са нарочно запазени, макар в българския език да няма такова правило. Това е направено, за да се покаже специфичното преклонение на автора към всичко извънземно (това има значение на философско ниво лично за нас), Пряката реч отново е конструирана по начин, който да **работи за нас** и не е нито граматически, нито синтактично правилна според книжовния български език. Така например мислите, които не са изречени на глас, а наум, са направени в *курсив*, за да бъдат по-лесно различавани. Както и в "*Документите Тера*", всички титли и извънземни термини са оставени на латиница и са с **удебелен** шрифт. Освен същинските причини за това решение (които са подробно описани в предговора на "*Документите Тера*" и няма смисъл да ги преповтаряме тук), това е направено и в услуга на читателя за по-голяма нагледност и различаване от основния текст. В оригинала тези неща липсват и са добавени от нас като преводачи.

Подчертаваме, че дългите бележки под линия съдържат **много** и интересна **допълнителна** информация за термини, които не са включени в речниците. Това е направено по три причини.

Първо, защото информацията се асимилира и попива много по-добре, бивайки подадена в момента на самия ѝ контекст - когато **пряката връзка** може да бъде направена веднага. Второ, защото в повечето случаи те са само **отправна точка**, която може да даде храна за размисъл, но няма да бъдат доразвивани в следговора, защото не са от чак такова значение. Но тъй като е хубаво да бъдат казани все под **някаква** форма - е създадена и бележката под линия. И трето, защото в противен случай речникът би станал огромен сам по себе си, а заложената от нас концепция в него е да бъде помощник - не основен текст за изучаване. **Определено** препоръчваме на хората, които вече са чели книгата на английски, да прочетат всички бележки под линия, защото те **не са** част от оригинала, събрани са парченце по парченце от други материали на автора или пък са писани и добавени **изцяло** от нас. Направили сме го така, че да обогати **значително** разбирането ви за текста. Надяваме се усилията ни да имат точно този ефект и допълнителната информация да ви е полезна :))

7.2. Забележки свързани със съдържанието

Читателите на книгите и разработките в сайта ни знаят, че нямаме религиозно отношение към работата на Робърт. Просто информацията, която той дава е различна от всичко друго и се самопотвърждава с времето отново и отново. Именно затова ѝ обръщаме внимание. Това не ни прави фанатици. Като многогодишни изследователи по тези въпроси можем да кажем, че по-голямата част от информацията му издържа на нашата проверка и колкото повече дълбаете в миналото ни, толкова повече ще откривате модела, който е описал той. Това обаче **не означава**, че в тезата му няма дупки. Както виждате, ние не сме преки адвокати на тази информация, макар да я издаваме. Ние сме критично настроени и търсим във всеки един момент заедно с вас. Анализираме и виждаме нейната уникалност от определена гледна точка, но виждаме и нейните слаби моменти.

Начинът, по който е написана книгата, за съжаление не е единственият ѝ проблем. В *"Историята на Звездния Старейшина"* имаме очевидни съвременни добавки от страна на автора, състоящи се, например, в прекалената информираност на шестимата индианци за клониране, строежа на вселената и други подобни моменти, което е фантасмагоричен елемент предвид, че говорим за 1947 г. Това са прозрачни добавки на Морнинг Скай с цел да направи историята по-модерна и близка до човека на днешното време. Това не означава, че историята за БекТи не се е случила. Означава просто, че Робърт е избрал да поукраси случката. Удачно и коректно ли е спрямо нас читателите - нека всеки да прецени сам за себе си.

Аналогът на всичко това в настоящата книга е **цялата** I-ва глава, която по личното ни мнение е най-слабата от всички (макар някои моменти от нея да правят изключение) и по всяка вероятност е **напълно** дело на автора. Тънкият момент е, че именно тя може да

създаде неприятно първо впечатление за текста, а това би било погрешно. По съдържание I-ва глава много прилича на учебник по биология за 8-ми клас и дарвинизма в нея идва в повечето. Вариациите около въпросната информация са коментирани по-подробно в следговора.

Друг спорен момент, който със сигурност ще направи впечатление на интелигентния читател, е свързан с въпроса около орионския език и изведената му взаимовръзка с английския. Тук се налага да отворим малка скоба, която ще се разпростре и в точка **8**.

Книгата ще ви даде изцяло ново разбиране за значението на думите - за тяхната мощ, същина и резонанс през времето. Думите са ключова част от "сюжета" на изложението и особено от съдържанието на III-та глава, която е и най-силната от цялата книга. От тази глава например ще разберете **огромната** разлика между титла и име - нещо, което по принцип създава големи обърквания у читателя. Ще дадем пример от "*Документите Тера*", защото навярно сте запознати с нея и по-този начин илюстрацията ще бъде по-красноречива и близка до вас.

Помните ли каменоделците? Малките гущери изпратени от Кралицата да помагат в делата и поддръжката на контрол на **ЕН-ЛИЛ** върху Ериду? Те се казвали **НЕН-Т**. Те били издигнати в ранг от **ЕН-ЛИЛ** и после отново - от **РА**. Те били безкрайно лоялни и покорни. Без никакви въпроси, тотално посветени на волята на Кралицата (която била да се подчиняват на **ЕН-ЛИЛ**). Но онези от тях, които били издигнати в чин и имали роля в администрацията се наричали **SHET-I**, което било **титла**. Точно както "Орфей" е **титла**, а не име на един единствен човек. Разбирате разликата, нали? Титлата е **SHET-I**, но **името** на техния вид - **НЕН-Т**. Неразбирането по тези въпроси дава като плод много грешни интерпретации в сравнителната митология, тълкувайки едно и също "нещо" или някой като различни индивидуалности, докато то е едно

и също, с много имена по различни причини. Настоящата книга дава много висока перспектива именно в тази посока и стига до невероятни подробности в описанието точно на **разликата** между двете категории. Защото разбирането за думите е от **първостепенно** значение за хората, които дълбаят сериозно в изследването на **извънземните институции на Земята** и езотеричната плоскост като цяло.

Повечето от въпросните думи са изведени главно от езика и йероглифите на древен Египет. Както знаете, този език и прилежащото му писмо продължава да удивлява много учени и до днес. Загадка е как той се е появил изведнъж **от нищото** със завършен синтаксис, граматика и очевидно - без видим предшественик, от който да произлиза. Наравно с шумерския, Морнинг Скай обръща внимание главно на египетския заради неговата древност и в същото време - достъпност в съвременността. Като цяло, можем да направим **грубото** твърдение, че шумерският е по-близък до сирианския, а египетският - до орионския с условието, че тази уговорка варира по различни причини, в различни обстоятелства. И тъй като настоящата книга разглежда най-вече генезиса на Империята Орион - ползваните думи са извеждани най-често от египетски.

Това, което може да се стори неправдоподобно на пръв поглед на читателя, е, че авторът прави директни връзки между орионския и английския език. Т.е. той дава дадена дума на орионски и показва, че тя е същата в съвременния английски, по този начин показвайки произхода ѝ. Възниква **съвсем валидният въпрос** как това може да бъде адекватен подход, предвид, че едно такова сравнение няма видими логически взаимовръзки. Английският е сравнително млад език и преди той да се формира - светът е говорил на стотици други езици. Откъде накъде ще се прави сравнение между нещо, което е на милиарди години и нещо, което в най-добрия случай е на не повече от 10 века, прескачайки по този начин цели цивилизации?

Погледнато линейно, очевидно има логическа дупка. Защо не се правят сравнения с по-ранни езици, които евентуално биха били по-добро отражение на този модел, ако той изобщо съществува извън главата на автора?

Истината е, че в *"Документите Чама"* Морнинг Скай всъщност **прави** такива сравнения между много езици и **доказва** общи модели.[\[11\]](#) За да отговорим по-сериозно и подробно на този безспорно интересен въпрос, обаче, неизменно трябва малко да вдигнем летвата и да добавим по-високата перспектива към картината, без която **няма как** да добием пълно разбиране за нещата...

8. Философска и езотерична перспектива

За да започнем да разбираме взаимовръзката между езици, толкова отдалечени във времето, може би на първо място трябва да разберем... самото време. А то, както знаете, е на практика илюзия характерна за трета плътност и тече субективно в честотния диапазон на физическата реалност. Как ще минава времето за дадено съзнание, зависи изцяло от мисловния модел на това съзнание. Животът е научил всеки един от нас, че когато се чувстваме добре в компанията на някого - часовете летят. Когато сме потиснати и сме някъде, където не желаем да бъдем - часовете ни се струват като "векове" и дори сме създали съответните изрази за подобни ситуации в езика и културата си.

Сега си представете как тече "времето" за едно извънземно съзнание, което изживява един-единствен физически живот в продължение на милиони години, запазвайки всичките си спомени през тези еони и всеки път, когато то се "ражда" отново за поредните няколко милиони години - пак запазва тези спомени. Съпоставете го с нашите 70 г. средна продължителност на живот - всеки път започвайки "отначало" при поредната инкарнация (казано линейно). Не е трудно да си дадем сметка, че времето за едно такова извънземно съз(н)/(д)ание със сигурност е различна величина и на фона на цялото, едни 1000 години (например) могат да бъдат смислово равнозначни на нашата концепция и времево разбиране за "вчера".

Ако вярваме на шумерските летописи, концепцията за "shar" изразява една година от тяхното време. Еквивалентът на това, което ние наричаме "една година тяхно време" е равно на 36 000 земни години. Т.е. ако по космическите шумерски летописи (оставени от Империята Сириус), АНУ е управлявал 116 години (произволен и хипотетичен пример) - можете сами да сметнете за какво става въпрос.

Задържете тази мисъл за момент.

За следващия етап на нашето обяснение ще използваме една метафора от поредицата "Дюн" на Франк Хърбърт - творба, която по всичко личи, че има **много** общо с локалната галактическа история и основните играчи в нея (надяваме се един ден да имаме възможността и времето да анализираме подробно тези гениални книги). Там се описва как Мисионария Протектива [\[12\]](#) подготвя примитивните култури за пристигането на поробващата сила, като ги обучава в митовите, легендите и традициите, които да обработят народа. Сами разбирате, че това е наистина **ключово** при колонизирането на една планета - да грабнете съзнанието на местните същества на едно много първично ниво. Всъщност, ако се замислим, ще разберем, че това е **най-важното умение на света**, чрез което в голяма степен той бива управляван и до днес - а именно - **умението да разкажеш една история**. Нещо, което едно човешко съзнание на определено интелектуално ниво възприема като мит, легенда или приказка (фантастика), едно извънземно такова би проектирало точно под тази форма не за друго, а именно защото величината на събитията, съпоставена с величината на **нашите** личности, представлява **именно легенда**. А възрастта на тази история, съпоставена с времевата продължителност на нашите животи, я превръща **именно в мит**. А тази реална история е точно толкова поучителна, колкото всяка приказка. И всъщност от творческо, всеотдайно и естетическо чувство и в стремежа си да предаде най-точно истината, един извънземен посланик би ни запознал именно с приказката за една научнофантастична "легенда". А хората, които получават това знание (най-често това са шаманите на дадена (не)земна култура) не са преминали през нашето специфично възпитание и възгледи и за тях това са директни разкази за самата истина (което отчасти е вярно). Тази истина/мит ще носи **специфичния** отпечатък на тази извънземна култура със специфичните мисловни модели (макар и пречупени през човешките такива), детайли, подробности, орнаментика и като

цяло - пълния неин антураж. Ярък, популярен и общоизвестен на всички ни пример са догоните в Африка. Изучете тяхната култура и ще откриете, че те са **изцяло** обусловени като мислене, вярвания и традиции от контакта, който са имали с фракция на Империята Сириус! **Безусловно.** А сега променете мащаба и си представете планетата ни като едно голямо племе със своите вярвания, традиции и ритуално поведение, проектирано в социален мащаб. **Няма съществена разлика.**

Нещо повече. Нека използваме вариация на един пример от съдържанието на самата книга, като го украсим малко, за да стане "по-жив" и го издигнем в съзнанието си до една хипотетична реална ситуация, да кажем - отпреди 10 000 г., за да видим по-добре как работят нещата на ниво конкретика.

Един от ловците на племето губи ръката си при битка със саблезъб тигър. В същото време от небесата "случайно" каца величествен и сребрист космически кораб. От него излизат различно изглеждащи същества с падащи дрехи. **Толкова** различни от всичко познато, че моментално приковават вниманието на местното племе. Те прибират ранения воин "точно навреме" и след известно време го връщат здрав и читав на другарите му. За какви ще помислите въпросните същества? Разбира се, че за богове. Технологично настроените раси (каквито Империите Орион и Сириус **определено са**) обичат да ходят на "примитивни" и нетехнологично ориентирани светове, за да се правят на богове, отнемайки волята на местната популация, която започва да ги боготвори. Това е начинът, по който се е случвало завоеването на много цивилизации. Извънземните се показват тук и там с лъскавата си технология, която прилича на магия и която им придава полубожествен статус, докато местните възкликават с "Ооо!" и "Ааа!" пред "чудесата" им. Дори не е нужно насилие. Местната култура **автоматично** ще започне да боготвори и да се подчинява на "боговете". Също толкова автоматично те ще започнат

да им придават качества, които те самите смятат, че всеки един бог притежава - универсална мъдрост, знание, справедливост, добрина и т.н. Тук има тънък момент - това не са непременно качества, които въпросните "богове" притежават и проявяват. Това са представите на племето, които според тях вървят ръка за ръка с идеала за божественост, защото чудесата (манифестацията) и идеалът (вътрешното богатство) - най-често са две неразделни концепции за невинното съзнание. Онова, което е "нещо повече от човек", онова, което е бог, влиза в изцяло друга категория според човешкото съзнание. Това, обаче, не е така в реалността. Това е единият механизъм, по който се създават легенди. Мислете за това като по-висша версия на предизборна политическа агитация или пропаганда, която да постели пътя за разгръщането на дадени идеи. Излекуването на война може да не е продиктувано от благородни чувства, а от намерения, които трябва да бъдат търсени много по-далеч от конкретната разиграла се ситуация. Например - полагане на нова религия.

Легендите могат да имат много конотации, вътрешно заложили полярности и интереси в себе си. Това зависи от случая. А митовите посвятат условията за насаждането на дадена култура. А дадената култура в крайна сметка е резултатът от сблъсъка на двата типа мисловни модели. Човешкият и извънземният (създавайки един нов общ, който всъщност е стар, защото е извънземният, но завладяната култура не разбира това). С времето тази култура отлежава, защото трябва да ферментира, за да стане годна по един нов начин. Време, което казахме, е много кратко за въпросните същества, но безкрайно дълго от наша гледна точка.

С минаването на това време въпросната култура вярва, че създава своя собствена цивилизация. Най-добрият роб е този, който не знае, че е роб и вярва, че е свободен. Безспорно, тази цивилизация ще премине през дадени етапи, някои от тях напълно различни от културата-майка. Но тази цивилизация е обусловена априори. Тя

смята, че има избор, но тя е изначално ситуирана в шаблон. Тя неизменно ще се върне към образеца и ще формира система около заложените в него ценности, защото не познава друго. Манифестацията на ценностите и вярванията, vyplътени в ядрото, е неизбежна. И когато образецът се превърне в модел за подражание на планетарно ниво (не без външни подбутвания в правилната посока), приближава време за жътва. Така се отглеждат цели планети и реколти от раси и съзнания. Така се прави от милиарди години. И макар тук да представяме твърде опростена версия на този процес (в действителност той е доста по-комплексен и многопластов), можете да придобиете доста добра представа за неговата генерална същност. В този ред на мисли, завръщането на "боговете" (все под някаква форма) е неизбежно в даден момент. Инвазията е заложена още на ниво "проект" и освен ако нещо радикално не се промени в галактиката - тази инвазия ще се случи. [\[13\]](#) Дали утре или след 1000 години - тя ще се случи. Като прибавим и факта, че всичко това е заложено предварително на ДНК-равнище, можете да придобиете много по-близка представа за ставащото на планетата Земя днес. Кое то пък ни връща на вече коментираното от предишните страници.

Нашата култура е тяхната култура в процес на разгръщане. А тя винаги върви с прилежащия ѝ език поне под някаква форма. Т.е., когато говорим за архетипното формиране на даден език на тази конкретна планета, трябва да сме наясно, че това не е естествен процес, оставен на случайността, а в схемата имаме като основни играчи преобладаващото извънземно съзнание и генетика. Наше вътрешно убеждение е, че английският неслучайно се формира като световен език. Това е заложено на ниво "Игра" и на него може да се гледа метафорично като устройство с часовников механизъм, оставено някъде преди хиляди години, което неизменно ще се активира в даден момент, затваряйки смисловия кръг. Това не значи, че английският е орионски език, но определено означава, че

стечението на обстоятелствата на архетипно ниво не е случайно и ни дава да разберем как нашата реалност се формира от глобалния мисловен модел и тип доминиращо съзнание, което е отражение на много специфичен шаблон. Това е **преди всичко** енергиен процес и принадлежи на света на езотериката, а не на лингвистиката, затова няма как да бъде приет и разбран от всички, но английският език е избран умишлено да бъде световен, защото най-добре се извежда от орионския. [\[14\]](#) Колкото и нелепо да звучи, като взето само по себе си твърдение, фактът, че този език се промотира, бивайки вече неизменна част от всекидневната ни култура, не е случаен и в това има извънземна връзка. [\[15\]](#) Защо се прави това? Защото, когато тези същества се върнат официално, те ще искат робите им да разбират техните команди, на **техния** език. Струва ли ви се абсурдно? Струва ли ви се като сценарий от някой филм? Помислете пак. Това е възможно най-логичният резултат от една ферментация - да получиш желания краен продукт. Ферментацията е колкото изкуствен, толкова и естествен процес. Изкуствен, защото вие предварително създавате условията за нея, но естествен, защото в процеса ѝ са въввлечени естествени сили. Ето по **този начин** се създават вратички в правилата на Играта.

Както се казва и в самата книга (а тук ще перифразираме) - когато си дадете **реална** (а не въобразяема) сметка за **немислимо огромния мащаб** на нещата, ще разберете кристално ясно, че системите, които са били използвани и наложени на другите, завладени от Империята Орион светове, са същите, които били развивани и рафинирани в период на милиарди години на техните родни планети. А чудото на това една система да работи в продължение на милиарди години, се заключава в това, че тя поддържа едно ядро от правила и институции, които са **на практика непроменяеми**. Евентуално ще откриете, че едно правило, един закон, един метод на управление и дори **думите**, които се използват, са почти едни и същи на всички други светове... Те ще съществуват **в почти същата форма**, позволявайки само

малки локални адаптации, те ще бъдат прилагани в действие по почти същия начин, а думите... особено **ключовите** думи, ще бъдат отново на практика непроменяеми. Под "ключови думи" тук се има предвид тези използвани в институциите, които са точно копие на административните извънземни стожери - данъчната, социалната, финансовата, съдебната и военната система.

Сега... Вземете цялата тази каша и я увеличете по сложност минимум 50 пъти! Защо? Защото върху Земята има историческо, пси и ДНК-влияние от страна на най-малко 50 извънземни раси! Както самия Робърт пояснява относно собствените си материали, и както самите ние сме писали в допълненията ни към "*Документите Тера*" - това което се опитваме да направим с тези книги е **поне малко** да изясним **основната** сюжетна линия на двата **най-значителни играча** в галактиката ни и да покажем какво **огромно** влияние са оказали те на днешната ни култура. Защото Орион и Сириус се появяват като абсолютно **доминантен фактор** във всичките ни исторически хроники и легенди. Защото ние сме една колония. В процес на ферментация. Това обаче **не означава**, че на Земята е нямало други играчи. Имайте предвид, че говорим за минимум 50 раси **оказали влияние!** Не просто 50 раси, които са присъствали на шоуто! Всяка една от тези 50 раси е участвала по техни **собствени** причини. Някои са били тук да манипулират, други са били тук да "помогнат" (много малко от тях и по техния собствен начин, който не е съобразен с човешкия духовен път), други са били просто търговци, четвърти са били тук, за да експлоатират планетата. Отвъд тези 50 има такива, които просто наблюдават, защото експеримента случващ се тук им е интересен, други минават, както се казва, "просто да презаредят с гориво", а даже има и просто туристи (това не е шега).

И по средата на всичко това сме ние, хората... опитващи се да разберат какво става... смятайки, че като имаме един детайл, имаме голямата картина. **Но дори не се доближаваме.** И в интерес на

истината - не е нужно.

И тъй като се намираме в точка **8**, която засяга духовната перспектива на нещата (която от страна на автора - липсва отново и в тази книга), ще кажем, че нашите Висши Аз имат всичката тази информация предварително *и са наясно* с нея. На ниво Висше Съзнание ние нямаме проблем с течащия в момента процес, защото сме били наясно с него, още когато сме решили да откликнем на предизвикателството. Това обаче не е причина, бивайки в тяло, да бъдем **невежи** за случващото се, да бягаме от него и да го отричаме. Изкривявания от рода на *"да спасим света и хората"* след придобиването на тази информация - също не водят до особен резултат. Играта, която се играе тук, евентуално ще научи повечето от нас как да възвърнем собствената си сила (преминавайки отвъд дуалността и респективно - съществуването във вечен конфликт със себе си) и да си спомним кои наистина сме (жокер - **ние не сме своето тяло**).

Тази книга няма да ви помогне в постигането на последните две, защото този Път е чисто индивидуален и за него няма рецепти. Тази книга, обаче, ще ви даде много добра илюстрация на най-старите модели на поведение в галактиката, които ще ви отдалечат от този Път.

А това вече - не е малко.

9. Заключителни думи

Макар в *"Произход и история на Империята Орион и Сириус"* да не се говори пряко за Земята, тя ни подсказва достатъчно по други начини, за да разберем, че не съществува конспирация за завземане на света. Това е процес, който отдавна е завършен още с неговото започване, а онова, което преживяваме в момента, е неговото разгръщане и постепенно проявление.

Нилс Бор има една много сполучлива мисъл относно въпроса за допълнителността, за която ние предпочитаме да мислим като за *"природата на истината"*. Той казва: *"Истина е твърдение, чиято противоположност е невярно твърдение. Дълбоката истина, обаче, е твърдение, чиято противоположност е друга дълбока истина."* Като пример за две противоположни твърдения, които съдържат едновременно дълбока истина, той сочи: *"Има Бог, и няма Бог."*

Робърт Морнинг Скай адресира този въпрос по друг начин: *"Истината е като мечката. Дали е благородно създание на природата и любим плюшен образ, който децата обичат повече от всичко, или е кръвожаден звяр, който ще ви разкъса на парченца, ако му обърнете гръб? Отговорът, разбира се е, че е и двете."*

Ще имаме още една среща заедно в края на книгата, а засега ви пожелаваме приятно и ползотворно четене :)

Издателство "Паралелна Реалност"

Пролог

Стаята бе тъмна.

Той леко трепереше. Беше чувал за "Пазителите" като младеж и винаги се бе чудил дали те наистина съществуват. И ето че сега той беше... в една от техните стаи... в един от техните храмове.

Стоеше под светлината в средата на стаята... не можеше да ги види, но знаеше, че бяха там... можеше да ги **усети**. Бяха някъде в сенките. Можеше ли той да се превърне в един от **тях**?

Бе нервен..., но и уверен. Бе се отличил в този живот..., в своята работа и на бойното поле. Беше преживял успехи и провали, победи и поражения... и във всеки един случай той винаги запазваше своята почтеност и чест. Бе горд от своите постижения, те бяха много. Но да стане член на "Пазителите" - е **това...** това наистина щеше да бъде неговият най-славен момент.

А сега той бе сред тях... буквално.

Капка пот се стече надолу до върха на носа му. Беше му казано да гледа право напред и да не се оглежда из кръглата стая. Не можеше да ги види дори и да искаше. Но нямаше и да се напруга да го стори. Щеше да спази нареждането. Капката пот падна от носа му. Бе способен да се закълне, че я чу как се удря в пода.

Можеше да усети техните втренчени погледи.

Те се взираха в него, тестваха го. Той бе неспокоен..., но и решен да се присъедини към Ордена.

Една фигура пристъпи напред, излизайки от сенките.

- Нека пристъпи напред... - каза Гласът.

Два чифта ръце сграбчиха неговите и го преместиха с три стъпки по-близо до Гласа. Докато стоеше неподвижен, успя да съзре един кръг на пода. Стоеше в неговия център. До крака му пък лежеше връв. *Странно.*, помисли си той.

- Многообичани братя... - започна Гласът - Събрали сме се тук да обсъдим добродетелите на този човек...

Гласът го притесни. Това наистина се случваше, те говореха за **него!**

- Вие се съгласихте да обсъдите приемането на този човек като брат в нашия Орден... затова сме се събрали. Ако има някой тук, който знае причина, поради която той не бива да бъде допуснат да стане Брат, нека говори сега.

Гласът направи пауза.

Сърцето му започна да бие силно.

- Някой ще предизвика ли този човек?

Сърцето му започна да бие дори още по-силно. Бе сигурен, че собственият му сърдечен ритъм ще бъде гласът, който ще го предаде. Стаята остана тиха.

Гласът заговори отново:

- Братко, искаш ли да се свържеш с този Орден?

Докато се опитваше да заговори, думите заседнаха в гърлото му:

- Да... да, искам... - едвам успя да изговори той.

- Задължен ли си към някой човек или група? Давал ли си клетва,

сгодявал ли си се или присъединявал ли си се към дадена личност или група? Задължен ли си или отдаден ли си чрез клетва на някого или някоя група?

- Не... не, не съм... - отговори той.

- Има ли някаква личност, група или сила, която те държи в лоното си, като по този начин те лишава от твоята пълна свобода и независимост? Има ли личност, група или сила, която те държи към нейните норми и учения?

- Не... не, няма... - отговори той.

Имаше още въпроси... още много въпроси...

- Здрав ли си? Привързан ли си към собственост? Привързан ли си към някой човек? Привързан ли си...? ... ли си? ... ли си? И... ли си?

Гласът продължи, но той не можеше да го чуе. Изглеждаше все едно е в друг свят, плувайки нанякъде над своето тяло, гледайки драма. Но някак си отговаряше на въпросите, които му бяха задавани.

Тогава, без всякакво предупреждение... въпросите спряха.

Гласът се обърна към другите в стаята, тези, които бяха останали в тъмнината:

- Братя, съгласни ли сте да позволите този човек да бъде приет в името на "Единствено Истински Божествената"?

Дузина анонимни гласове отговориха:

- Нека бъде приет в името на "Единствено Истински

Божествената"... - казаха всички те. Сърцето му отново заби учестено.

- Има ли нещо, което искаш да кажеш? - попита го Гласът. Той се стегна и си спомни думите:

- Сър, изправям се пред "Единствено Истински Божествената" и пред вас, в името на нашата Скъпа Лейди, за да ме допуснете във вашия Орден. Ако бъда удостоен с тази огромна чест, през целия си живот ще остана непоколебим и лоялен към Ордена. Кълна се в живота си и под угрозата да бъда осъден на вечен живот, прекаран в "сън".

Гласът направи пауза, сякаш, за да приеме думите на чирака.

- Разбери, че от теб ще се изисква да вършиш неща, които винаги са те учили, че е неправилно да правиш. Ще ти се нарежда да "спиш", когато искаш да останеш "буден". Ще бъдеш "буден", докато останалият свят бива "заспал". Ще видиш "тъмнината" като "светлина" и "светлината" като "тъмнина". Ще научиш Истината на Небесата и Лъжите на Земята. Ще се изисква от теб да се отдадеш на това, което е "невъзможно" и да отхвърлиш това, което е "лесно". Тези, които са те "обичали" цял живот, ще те заклеят, тези които са ти били най-близки, ще те предадат, а светът ще те възприема като луд, ранен и прокажен звяр. Разбираш ли това, братко?

- Разбирам... - каза той, чудейки се какво ли го чака.

- В света на лъжите трябва да лъжеш, за да оцелееш. Истината няма място в този свят. Истината ще остане жива, само ако си решен да лъжеш, за да я опазиш. Разбираш ли това, братко?

- Да... - бързо отговори той.

Той наистина, наистина разбираше.

Гласът продължи:

- Ако умишлено си укрил нещо от нас тази нощ, ако без да искаш си укрил нещо от нас тази нощ, ако по някакъв начин не си ни казал Истината... нека гневът на "Единствено Истински Божествената" се спусне от небесата и те унищожи! Разбираш ли това и съгласен ли си с него, братко?

- Да... - ангажира се той... - Да, съгласен съм. Точно това искам.

- Много добре тогава, братко, слушай внимателно какво ще искаме от теб... Обещавах ли на "Единствено Истински Божествената", на нашата скъпа Лейди Мария[\[16\]](#) да бъдеш покорен през целия си живот на Отеца на Храма и на Пер Ийр, който ще бъде назначен да те наблюдава?

- Да, сър... да..., с помощта на Бога!

- Обещавах ли на "Единствено Истински Божествената", на нашата скъпа Лейди Мария да отстраниш себе си от този свят на физическите удоволствия и да се посветиш на удоволствията на Небесата?

- Да сър... с помощта на Бога, заклевам се в това!

- Обещавах ли на "Единствено Истински Божествената", на нашата скъпа Лейди Мария да пазиш честта и целостта на Ордена, да си верен на тези традиции и стандарти, които Ордена поддържа в момента и на онези традиции и стандарти, които Ордена ще възприеме, за да защитава Божествената Истина?

- Да, сър... с помощта на Бога... ще се придържам към Стандарта на Ордена!

- Обещавах ли на "Единствено Истински Божествената", на

нашата скъпа Лейди Мария, че с цялата си сила и способности, които имаш в тялото си, ще помагаш за завръщането на Небесното Царство в нашия свят и че с цялата си сила и способности ще помагаш да се запази и защити това, което Ордена притежава?

Той направи пауза за секунда. Беше чувал за "Тайната на Пазителите"... и сега бе на прага да влезе в техния свят и да разбере каква точно е била.

- Да, сър! - почти извика той - С всички мои способности и дух се заклевам пред вас... и пред Ордена!

- Обещава ли на "Единствено Истински Божествената", на нашата скъпа Лейди Мария никога да не участваш в събития, при които член на Свещеното Семейство е несправедливо и незаконно ограбван от своето наследство и че никога чрез умисъл или действие, няма да участваш в това?

- Да, сър... заклевам се в това! - каза той решително.

- Тогава ме чуй добре, братко... **Нека тези, които имат уши, чуят думите ми...**

- В името на "Единствено Истински Божествената", на нашата скъпа Лейди Мария... Гласът продължи:

- ... и в името на S-Ankh Petri и Elli Para[\[17\]](#)... Гласът направи пауза.

- ... в името на всички братя от Храма, ние те приветстваме в Ордена на Пазителите. Нека делата ти бъдат твоята оценка и мълчанието бъде твоята сила. Ще се учиш, когато слушаш, ще бъдеш невидим, когато оставаш безмълвен. Не гледай в небесата, а по-скоро гледай долу в земята. Това е светът, от който се раждат богове и богини... Гласът направи отново пауза.

- Добре дошъл, братко... - каза той.

Два чифта ръце го обърнаха обратно и го изведоха от кръга.
Свърши се..., помисли си той...

... И същевременно едва започваше.

Глава I

Зеленият свят

Младият мъж се бе привел и сложил ръце върху коленете си. Правеше дълбоки вдишвания. Капки пот се стичаха от челото му към основата на носа. Той гледаше как падат на земята. Ставаше все по-лесно.

Изправи глава и погледна към Учителя, който стоеше до вратата на манастира. Учителят стоеше там и му се усмихваше.

Как ли го прави?, чудеше се младият мъж. *Той е почти три пъти по-възрастен от мен и въпреки това ме оставя далеч назад. А сега стои там.... усмихвайки се. Как го прави?*

Мату сведе глава и отново започна да наблюдава как капките пот от лицето му падат на земята. Докато ги гледаше, една от тях почти удари мъничка мравка, която бягаше между краката му. Мравката потръпна за част от секундата и след това се върна към своя път. Мату продължи да наблюдава. Той се приведе напред. Още една капчица се беше озовала на върха на носа му. Премествайки се така, че да бъде точно над мравката, той наблюдаваше как капката падна и отново почти я уцели. Още веднъж малката черна мравка спря и потръпна... и после продължи.

Дали ме вижда?, чудеше се Мату. *Дали осъзнава, че аз съм причината за големия дъжд и гръмотевици, които трябва да понесе? Той се зачуди. Дали тази малка мравка вярва, че нейните усилия на тази земя ще ѝ донесат велика награда в задгробния живот? Дали вярва в задгробния живот? Мату погледна съсредоточено към мравката. Дали осъзнаваш, малко същество, че*

аз съществувам... и че мога да сложа край на твоя живот без да имам друг мотив освен една проста прищявка?

Тогава изненадващо го озари идея.

Изправи се и погледна към небето. Дали има същества там горе, които не мога да видя?, чудеше се той. Има ли същества, които не мога да видя и които не мога да възприема... и въпреки това те имат власт над Живота и Смъртта ми, както аз имам същата власт над малката мравка? Мога ли да ги видя?, чудеше се той. Дори ако опитам? Той заизследва небето. Дали облаците не са следи от стъпки на същества, толкова големи, че не мога да ги видя? Втренчи се в небето задълго: Дали са там горе?, продължаваше да се чуди.

Когато най-накрая погледна отново надолу, Учителят бе точно пред него.

- Време е, Мату... - каза Учителят Пер Ййр - ...време е да научиш историята на Древните. Мату бе шокиран... и поласкан. Това беше едно от нещата, които искаше да научи, откакто се бе присъединил към Ордена. Той се усмихна.

- Вземи си записките, Мату... - каза Старейшината[\[18\]](#) - Ела при мен в библиотеката веднага след като се измиеш и преоблечеш..., ще те чакам там.

Мату му кимна в знак на съгласие и едва не започна да тича по стълбите към неговата стая. Преоблече се и стигна до библиотеката. Пер бе там и гледаше залязващото слънце през прозореца. Когато Мату влезе, Пер се обърна към него:

- Това ще бъде първият преглед на историята на звездите на нашата галактика, която трябва да научиш, Мату... - започна Старейшината - Прави първите стъпки бавно, слушай внимателно

наименованията и научи думите, които ще ти преподам. Ще ги виждаш отново и отново и ще трябва да знаеш как да ги използваш и дешифрираш.

Мату кимна, докато седаше. Все още бе въодушевен. Думите на "Древните", тайният език... това беше сбъднатата му мечта. Той постави записките внимателно до себе си така, че лесно да може ги стигне. Беше се научил да се грижи за думите на своя Учител добре. Само за няколко седмици с него Мату бе изписал страници и страници с думи и имена. Свитъкът му беше изпълнен с различни означения и фрагменти с информация, които бе съумял да запише по време на курса от първите няколко разговора с Пер.

- Преди много, много време... - започна Пер - ... нямало нищо, Мату. Нямало нито светлина, нито тъмнина, нито есенция... имало само... Небитие.

Мату стоеше на своето място, опитвайки се да си представи какво представлява нищото. *Няма светлина? Няма тъмнина? Как може да има такова нещо?*, зачуди се той.

- След като UUAH[\[19\]](#) издиша... - продължи Пер.

Мату си спомни историята за издишването на Пустотата. И как "Древните" са вярвали, че Пустотата е Универсалният Женски принцип, раждащ вселената.

- Есенцията на вселената се разпръснала от центъра на самата Нейна пустота... - каза Пер, правейки обширни жестове с ръцете си - С въртеливо движение, вълна след вълна, "водите на есенцията" се разбивали в Нищото. Докато древните енергийни потоци на вселенската дъга на самия Живот се изливали навън, те формирали огромни въртящи се стълбове от черна "есенция", дълги милиарди и милиарди километри, които приличали на гигантски змии, увиващи се около Голямото Нищо. Понякога те се плъзгали към Нищото

сами..., но понякога..., понякога се увивали заедно като огромни първични змии, извиващи се и съединяващи се сякаш в огромен съвкупителен танц. Разбивайки се заедно, те се въртели една около друга... по-бързо и все по-бързо с всеки следващ миг. Те се притискали и удряли една в друга, причинявайки огромна топлина и налягане между техните преплетени тела...

Пер спря и погледна директно към Мату.

- И там, Мату... там, сред тяхното гигантско превиване, били родени първите атоми на вселената... В "Танцът на Творението" на първите змиеподобни първични нишки есенция... първите атоми били родени.

Мату беше като хипнотизиран. Той бе напълно завладян от образите в главата си. *Огромни змии от първичната субстанция на вселената... липса на светлина и тъмнина... "нещо", което се разлива в нищото. Змии на есенцията, свиващи се и увиващи се заедно... Удивително!*, каза си той. *Абсолютно изумително!*

- Там, в телата на змиите на творението, атомите започнали да се мултиплицират. Простите атоми на водорода били родени. Отново и отново сблъскващият се танц на първичните змии създал първите атоми във вселената! - продължи Пер - И изведнъж... - той направи пауза.

Мату се наведе леко напред.

- БУМ!

Мату подскочи!

Пер му се усмихна и се придвижи към любимия си стол. Мату бе изненадан от внезапното изригване на Старейшината.

- Нещо се случило, Мату. Там, в центъра на страстния танц на въртящите се гигантски змийски есенции, които могат да изпълнят цяла вселена..., там била запалена една малка искра! И тази малка искра, Мату... тази малка искра била от изключително значение за нашата вселена.

Мату знаеше, че имаше послание за него в думите на Пер.

- Искра от страст е създала нашата вселена...? - предположи той с нотка колебание. Пер се усмихна.

- Браво, Мату! - каза той на своя чирак, навеждайки се напред - От най-малката искра на страст може да се създаде цяла вселена! Можеш да създадеш цял нов свят само с една малка искра от истинска страст, мой млади приятелю. Никога не забравяй това, Мату... от една малка искра чиста страст... може да се роди вселена!

Мату кимна в знак на разбиране. Той обичаше прозренията, които Пер му предлагаше.

- Тази искра и другите искри на страст, които били освободени от съзидателния танц на тези огромни змии от есенция, те запалили серия от експлозии, които променили вселената завинаги! Защото изведнъж, Мату... изведнъж, тъмнината на вселената била изпълнена с експлозиите на първите слънца!

Пер направи пауза.

Мату погледна към Старейшината, чудейки се какво ще последва.
- И тогава... - каза Пер протичко - ... тогава бе светлина.

Мату се облегна с усмивка на лице. *Значи така било., помисли си той. От гигантските извиващи се нишки есенция, които идват от Празнотата, са се родили атомите, газовете и слънцата на вселената. И тогава се появила Светлина...*

Мату се усмихна широко.

- Но почакай... - внезапно се изправи на стола той - Дали това е начинът, по който се е формирал Живота, Учителю? В телата на змиите на творението? Дали Живота се е формирал от танца на творението, както каза ти?

Пер погледна към младия мъж.

- Атомите на Живота били формирани в танца на творението..., да. Но есенцията на Живота, Мату... есенцията на Живота била в дъха, издишан от Пустотата... - отговори той.

Мату седна тихо, взирайки се в Пер, опитвайки се да разкрие значението на неговите думи. *"Атомите на Живота" и "есенцията на Живота"..., повтаряше си той. Есенцията на Живота вече е била в "дъха" на Пустотата... дали това означава, че Живота е съществувал от момента на раждането на вселената? Но ако това е вярно...*

Пер започна отново, прекъсвайки мислите на Мату:

- Отново и отново извиващите се първични змии се блъскали една в друга, формирайки още газове и създавайки повече искри. Отново и отново, още слънца били родени. Въртейки се заедно в един блестящ водовъртеж, те се съединявали, въртейки се яростно като гигантска въртележка, която била милиарди и милиарди светлинни години в диаметър.

Мату се опита да не изостава. Той се опита да си представи чифтосването на гигантските вселенски змии от "есенция"... и раждането на звездите.

- Това били галактиките на вселената, Мату! - Пер се усмихваше отново — С времето, една от тези въртящи се галактики щяла да

бъде позната като ЕРИДАНУС[\[20\]](#).

Мату си записа името.

Пер се изправи и отиде до прозореца.

- Това което скоро ще научиш, Мату, е историята на галактиката ЕРИДАНУС и някои от звездите и звездните същества от тази галактика..., но в частност, приятелю мой, ще говорим за историята на една малка планета в тази галактика... и произхода на група звездни същества познати като... Човечество[\[21\]](#).

Човечество! Човечество! Мату беше развълнуван... и нервен. Той наистина искаше да знае... точно затова се опитваше толкова усърдно да накара Ордена да го избере. Не знаеше каква беше Истината и може би нямаше да му хареса..., но трябваше да знае.

В действителност, той имаше моменти на съмнение в тези първи месеци. Всеки път, когато Учителят Пер му показваше нещо, още една от Истините, към които бе привързан, биваше заличавана. *"Горе е долу... черното е бяло... и всичко, на което някога са те учили, е лъжа"*. Това бяха някои от първите думи, които той чу от Пер. Те бяха трудни за смилане в началото, но колкото повече научаваше, толкова повече Мату се убеждаваше, че са верни. И това го караше да се ядосва. Не на Пер, а на образователната система, която беше предала него... и хората!

Когато се присъедини към Ордена, това бе по негови собствени причини и цели. Той търсеше истината за самия себе си. Но сега, сега остана по друга причина... поради по-важна причина... сега остана заради дъщеря си. Не искаше и тя да бъде предадена, както бе той.

Обърна се и погледна към своя ментор.

Пер разпозна този поглед. Това бе поглед на страст... и решителност. Това беше добре. Това бе погледът, който всички учители търсят. Пер се върна на масата, където седеше Мату. Започна отново...

- Във въртящите се нови галактики, Мату... процесът на творението продължавал. Въртейки се около себе си, галактиките продължавали да притискат есенциите заедно, удряйки ги и разбивайки ги на примитивни атоми. След това имало експлозии тук и там... отново и отново... Яростно горяща звезда пропадала в себе си докато не експлодирала. Избухвайки навън, експлодиращата звезда създавала нови и по-мощни енергии... и от центъра на яростната експлозия били създадени нови атоми. Но тези атоми, Мату, тези атоми били по-сложни отколкото примитивните атоми с един електрон и един протон. Те имали четири, пет и шест електрона в техните външни обвивки... с точно толкова протони в сърцевината си. Били формирани атомите на въглерода, азота и кислорода... те били изхвърлени в галактиката, за да се присъединят към другите атоми, формирани от други звезди, които експлодирали.

Пер направи пауза.

- От хаоса на танцуващите звезди дошли атомите на елементите на нашите тела, Мату... Ние сме деца на яростта на танцуваща звезда, която се отдала на галактиката и вселената. Ние сме родени от гигантски експлозии и супернови... ние ходим в тела, които някога са били звезди. Дали сме звездни хора, Мату? Да... буквално.

Мату беше изумен. *Ние наистина сме "Звездни хора"* помисли си той. *Ние сме ЗВЕЗДНИ хора! Боже мой, какво ще рече това за нас?* Пер се наведе напред с набръчкани вежди.

Мату рядко беше виждал подобен сериозен поглед по лицето на

неговия Учител.

- По времето на първите експлозии на звездите... по времето на формирането на първите примитивни връзки между протони и електрони... това, Мату... това били изначалният Адам и Евата на Творението[\[22\]](#).

Очите на Мату се опулиха.

Пер се облегна назад и му се усмихна.

Мату почти избухна в смях. *Добър опит, Учителю!*, помисли си Мату. *Добър опит. Хвана ме...*

- Това се случвало много пъти Мату... - продължи Пер - От увиващия се танц на първичните змии на есенцията... от първите родени звезди, които растели и пропадали в себе си..., от супер експлозиите на звезди, хиляди пъти по-големи от нашето собствено слънце... били формирани атомите на галактиката и на самия Живот. Облаци от газ с температура милиони градуси и гравитация, която би направила главата на карфица да тежи милиони килограми, всяка галактика свъртала своите атоми, все едно, че готви свой собствен бульон от Живот и Субстанция.

Мату можеше почти да усети жегата.

- Атомите започнали да се прилепват един към друг, съвсем дребни, малки съединения от два-три атома, закрепващи се здраво един към друг. После други... и други. Всяка нова частица се присъединявала, за да направи колонията от атоми по-силна. Прекалено малки, за да се видят с просто око, тези микроскопични колонии се въртели заедно в гигантския първичен водовъртеж. От тези колонии на атоми, Мату, били родени газовете и твърдите вещества в галактиката. Стотици години, хиляди години... милиони години по-късно... някои от колониите атоми нараснали, за да

станат малки зрънца прах. След това, още хиляди години по-късно, тези колонии от прах увеличили размера си до малки камъчета..., след това скали..., след това огромни каменни блокове. В гигантската смесителна купа на примитивни елементи, която се въртяла около новородените звезди, се заформила малка буца от камъни и газове, която ставала все по-голяма и по-голяма. Във въртящата се утроба на газовете и прахта... Във въртящата се утроба на газовете...

Мату очакваше, че става въпрос за планета, която скоро ще се роди.

-... бил създаден един малък свят... - завърши Пер - Но имало още елементи, които трябвало да се прибавят. Атомите на новородените газове също започнали да се тълпят около изграждащите се примитивни светове. Газове, които понякога били заклещени между камъните в кората на новия свят, а понякога и в самите камъни, били освободени от невероятната температура в ядрото на новородената планета. На определени места на повърхността на формирания се свят се събирали малки облачета от азот и кислород. Отначало, като малки облачета пушек, проправяйки своя път между движещите се земни плочи..., газовете се промъквали между прахта. Понякога газовете на кислорода и азота, които били в капана на бавно формиращите се светове, били смачквани заедно, за да формират водни капчици. Бавно или чрез вътрешна експлозия водните частици си проправяли път до повърхността. Понякога малките молекули идвали от прелитащ отломък, който летял през космоса от друг експлодирал свят. Малки капчици вода се събирали по много различни начини и покривали първичната охлаждаща се кора на новия свят.

Дъжд?, помисли си Мату.

- Някои облаци, по-малки от ръката ти, Мату... - започна да

описва Пер - ... ставали все по-големи и формирали все по-големи облаци... те се охлаждали и затопляли, охлаждали и затопляли отново и отново през милионите години на този процес. Най-накрая капките се кондензирали... и завалял дъжд.

Винаги е толкова просто, когато го обяснява Пер..., помисли си Мату.

- На тънката втвърдяваща се кора, нагретите каменни слоеве превръщали всяка капчица дъжд в пара. Изпарените капчици вода се издигали нагоре... и били охлаждаани. И процесът започвал отново. Докато цикълът продължавал, топката от горещи скали се превърнала в кълбо от разтопен камък с втвърдена и охладена кора. Парата била навсякъде, а газовете циркулирали в атмосферата. Тук, Мату... били наченките на един нов свят.

Мату можеше да си представи обвития в пара свят.

- С времето, докато парата се кондензирала в капчици и падала отново на повърхността на новия свят, някои от капките останали в малки локвички на земята. Паднали още капки... локвите се превърнали в езерца, те в по-големи езера, а езерата се превърнали в океани. Жегата и парата били навсякъде..., но раждането не било завършено. Формирал се един свят, изпълнен с мъгла и пара, допълнен от сушата и морето.

Пер правеше големи жестове с ръцете си. Мату се наслаждаваше, когато Старейшината биваше толкова погълнат от своите учения.

- Океаните се блъскали и разбивали върху девствените брегове, охладените земи се разширявали и свивали. Огромни цепнатини били формирани, планини били изтласквани нагоре, а други били натискани под пълзящите земни плочи. Вулкани изригвали, изливайки своите разтопени вътрешности по повърхността, като понякога сътворявали високи върхове, а друг път малки острови.

Дъждовете и снежните бури се изместили във вътрешността на новия свят, биейки скалистите върхове на планините и покривайки ги с лед и сняг. На най-високите върхове топящият се сняг образувал различни по размер езера, а след това те се превърнали в реки, проправяйки си път към низините. Сътворението, Мату... - подчерта Пер - Сътворението е удивително нещо. Да видиш една планета да се създава не е по-малко чудо, от това да видиш раждането и развитието на едно дете. Това е чудото на Живота от голяма величина. Ражда се дете... ражда се свят - и двете са чудеса на Сътворението.

Мату обичаше тези истории.

Пер направи пауза за момент, за да остави образите да потънат в съзнанието на чирака му.

- След време, Мату, след време буйността на раждането се успокоила до тази на тътен. Постоянно движещи се и винаги създаващи, океаните станали по-спокойни. Понякога, на практика, те били почти тихи... поне на повърхността. Но не се заблуждавай, Мату. Това, което виждаш на повърхността, не винаги е знак за това, което се случва отдолу. Така че, в най-дълбоките региони на девствените морета започнали да се образуват малки центрове на новосформиран Живот.

- Чакай... чакай, Учителю... - Мату спря Пер - Извинявай, но Живота не беше ли роден от светкавици, които припламват през газовете, които са се събрали на повърхността на водите?

- Много добре, браво... - усмихна се Пер на чирака - Да, вярно е, че необходимите елементи за физическия Живот могат да бъдат създадени като се изпрати светкавица през първичните газове, но топлината и газовете, изхвърлени от подводен вулкан, също носят елементите на Живота. Падането на комета във водите на нов свят,

експлозията на звезда, сблъсъкът на два малки свята... също могат да създадат елементите на Живота... различен брой събития могат да ги създадат. Не бързай да се осланяш само на една възможност.

Мату не се беше сетил за подводния вулкан. *Предполагам, може да се случи.*, помисли си той. *И падаща комета може също да свърши работа.*

- И...

Мату почти благоговееше, когато чуваше това "И", което понякога изскачаше в ученията на Пер. Обикновено ставаше при някакво откровение, за което Мату дори не си беше и помислял.

-... когато създаваш елементите на Живота... - каза Пер -... ти не създаваш Живот, а създаваш само градивните елементи, които поддържат Живота.

Мату беше изненадан.

- Да не би да казваш, Старейшино... - чудеше се той - че Живота не е започнал с първата светкавица?

Пер се усмихна.

- Когато създаваш двигател от метал, ти създаваш черупката, която може да задвижва огромни машини или да изпрати самолети във въздуха. Но не си произвел творение, което да се движи само, то има нужда от задвижваща сила, от тласък.

- Има нужда от гориво... - предложи Мату.

- Има нужда от гориво... - съгласи се Пер - Има нужда от подтикваща сила. Мату помисли за момент.

- Съзнание? - чудеше се на глас.

- Наричана е съзнание... - отговори Пер - Наричана е душа и "Висш Аз". Мату помисли за това за кратко.

- Откъде тогава идва съзнанието, Учителю? - попита той - Със сигурност не и от светкавицата или газовете?

Пер се усмихна отново.

- Браво, Мату... не, съзнанието не е било родено от светкавица или газов облак. Той спря. Мату знаеше, че се задава нещо.

- Било е родено от Диханието на Пустотата. Съзнанието на Празнотата изпълнило породената вселена, точно както есенцията на Живота. Раждането на елементите на Живота произвели само черупката, която по-късно щяла да приюти съзнанието... Мату се наведе напред в готовност да зададе следващия си въпрос.

- ... и как се случило това, Мату - ... ще оставим за по-късно време. Пер се усмихна отново със същата дяволита усмивка.

Мату се облегна назад. *По дяволите!*, помисли си той. *Пак го прави!*

Пер остави мислите на Мату да се развихрят и отпи от напитката пред себе си.

След това я остави.

- Случвало се е по много, много различни начини в нашата вселена, Мату. На някои от световите в далечните галактики първите клетки на Живота били родени от подводен вулкан, на други от светкавица, преминаваща през облак от вода и газ. Буря от йонизиран газ, през която прониква метеорит, експлодираща звезда,

която разхвърля елементите на Живота през космоса в далечните води на планета, отдалечена на светлинни години... по толкова много начини, колкото и звездите, по безбройни начини в безбройните галактики били родени първите клетки на Живота във вселената.

Значи Живота не се е зародил на една единствена планета., помисли си Мату. Но тогава...

- Всички клетки еднакви ли са били, Учителю? - чудеше се той - Дали всички първични клетки на Живота са били еднакви при тяхната направа?

Пер се усмихна отново на младия мъж.

- Не... - отговори той - Те не били еднакви, Мату. Чудото на вселената е, че има много, много форми на Живот, всяка със свой собствен образ и природа. Имало хиляди и хиляди различни **клетки**, които се зародили в галактиките. Всяка клетка дала живот на различна раса същества, а всяка раса била родена, за да извърви свой собствен и различен от останалите път. Не гледай на вселената с предположението, че всичкият Живот е какъвто го виждаме, млади Мату. Дори в нашата собствена галактика Живота има много форми.

Пер се наведе напред и насочи цялото си внимание към Мату.

- Запомни това, Мату... - каза той с най-сериозен тон - Мравката, която се изкачва по дървото не може да разпознае човека, който се визира в нея. Човека не е в сферата на възприятие на мравката, Човека е невъобразима форма на живот за нея. Нейните сетива не са способни да регистрират пълната форма на Човека.

Той ме е видял!, сепна се Мату изведнъж. Видял ме е да гледам тази мравка!

- Така че сетивата на Човечеството също са неспособни да регистрират формите на Живот отвъд нашето възприятие. Най-добрите наши научни изобретения не са нищо повече от удължения на нашите сетива. За мравката, Мату, ние сме толкова големи и толкова неразбираеми, че тя не може да си представи, че сме форма на Живот. Ние сме толкова големи, че тя не може да си представи как едно толкова огромно "нещо" може да съдържа Живот, както тя го разбира. Така че по същия начин, Мату, човешките същества не могат да си представят как толкова малко създание може да съдържа съзнателен Живот по начина, по който ние го познаваме. Дали една мравка има представа за задгробния живот? Дали мравката вярва в Бога на мравките? Дали една мравка има усет за правилно и грешно? По нашите разбирания, няма. Но това е, защото мравката не живее според нашите представи за правилно и грешно. Хората считат, че са по-висши от мравката. Но защо, Мату? Защо да сме по-висши? Защото можем да променяме собствената си среда? Дали това е знак за мъдрост... или е знак за невежество относно баланса в природата? Погледни която и да е улица на голям град, Мату... дали припкането на човешките същества е по-различно от това, което правят мравките? Дали човешките градове са по-различни от колониите на мравките? Дали войните на хората са по-различни от войните на мравките? Ако милионите години съществуване на нашата планета разкриват нещо, Мату... то е, че мравешката колония е посветена на добруването на мравката... докато човешките колонии са посветени на добруването на един елит съставен от малцина. Запомни това, Мату... мравките са били тук милиони години, адаптирайки се към околната среда, живеещи съвместно с нея. Човешките същества, въпреки предполагаемото си превъзходство, унищожават околната си среда. Когато хранителните източници на хората изчезнат, мравката ще продължи да оцелява и вирее. Когато кометата удари Земята и заличи Живота такъв, какъвто го познаваме, мравката ще оцелее. Какво бихме казали тогава за Волята на Бог, в която толкова много хора влагат огромна вяра? Дали човешките същества наистина са "Избраните", които

Неговата Божествена ръка ще пощади... или "нисшите мравки", както арогантно ги наричаме, са тези истински "Избрани", които ще бъдат пощадени?

Мату бе удивен. *Божже мой..., помисли си той. Вярно е. Ако има нещо такова като "покорен слуга", то това е мравката. Ние унищожяваме подаръците, които Бог ни е дал, света ни и собствените си хора, ние се самоунищожяваме... докато мравката продължава да служи на цялата колония. Не мога да повярвам...,* удивляваше се той. *Мравката постига това, за което можем само да мечтаем. Ако има Бог, мравката е Неговият покорен слуга.*

Пер се облегна назад, за да остави думите да попият. Мату притихна за момент.

- Мравката не може да ме види, сър... - започна той - Това мога да го разбера. Но какво следва тогава, Учителю, какво трябва да бъде скрито от мен... само защото съм човешко същество?

- Точно това имах предвид, Мату... - отговори Пер - Ако пожелаеш да придобиеш мъдростта на мравката, трябва да мислиш като мравка. Ако искаш да придобиеш мъдростта на бухала, трябва да мислиш като бухал... и ако желаеш да придобиеш мъдростта на Звездните същества, трябва да спреш да мислиш като Човешко същество... трябва да мислиш като Звездно същество!

Мату се удивляваше на простотата на думите... и на тяхната трудност. Той се готвеше да зададе въпрос, когато Пер започна отново:

- В галактиката **ЕРИДАНУС** има толкова много форми на Живот, колкото и звезди, Мату. И ето нещо любопитно, мой млади приятелю. В тази галактика, в нашата галактика... хуманоидната форма е основният път, който всички форми на живот поемат. Тя не е изключение, както мнозина може би считат. Точно обратното е,

това е общото правило.

Мату си спомни за многото форми на живот, които Учителя му бе описал преди. Имаше хуманоиди в галактиката, които бяха еволюирали от предци, които били насекоми и хуманоиди, които еволюирали от своите предци-риби. Имало хуманоиди, потомци на влечуги, птици и дори форми на Живот, които Мату бе сигурен, че никога няма да види през живота си. Това не бе трудно за възприемане от Мату. Все пак човешките същества бяха потомци на предци, които са били маймуни, той знаеше това. Но хуманоидни влечуги... човешки същества, родени от влечугоподобни предци... това го очароваше.

- Ще говориш ли за рептилоидните същества отново? - попита Мату своя учител. Пер погледна към своя млад ученик.

- Трябва, Мату... - отговори той - Защото те са източникът на институциите на Човечеството. Те са причината, поради която сме тук.

На Мату никога не му беше комфортно, когато Пер казваше това. Някак си мисълта за същества-влечуги като водеща сила на Човечеството му изглеждаше противна. Пер видя дискомфорта у своя чирак.

- Това е нещо, което трябва да научиш, Мату... - напомни той на младежа - Това, което е важно да се знае в преследването на Истината е че: "Истината не почива на това, какво трябва да е или би могло да е, Истината почива на това, каквото е".

- Но трябва ли да оставим нашите мечти за това какво може или трябва да бъде, Учителю? - попита чирака.

- Не, Мату... - отговори Старейшината - Мечтите и мислите за това, което може да бъде, са онова което ни дава нашите цели, те ни

дават причина да напредваме и постигаме. Но за да осъществим тези цели и мечти, можем да използваме само това, което е налично. Запомни, Мату, нито един дърводелец не е построил къща, спорейки какво е можело да стане, ако е имал чук или гвоздеи. Никой не е построил къща, оплаквайки се, че е трябвало да има чук или че трябва да има гвоздеи. Една къща се построява от човек, който използва това, което има под ръка. Дърводелецът трябва да има чук, но ако са налични само камъни, той ще използва камъка като чук. Дърводелецът трябва да има трион, но ако няма наличен, ще използва брадва или нож. Воинът използва това, което е налично и не се фокусира над това какво той или тя би трябвало да има.

Мату се замисли върху думите на Старейшината. *Истината лежи в това, което е... не в това, какво трябва или може да бъде. Воинът използва това, което му е под ръка. Колко просто.,* каза си той. *Колко просто.*

Пер пак се облегна назад.

- Почини си сега Мату... - каза той - Когато започнем отново, искам да поговоря за световите на звездите на Орион... и Кралицата, която е източникът на всички религии на Човечеството.

Мату седна, благоговеейки за момент, взирайки се в своя Учител. *Колко ли ще споделиш с мен?,* чудеше се той. *Колко от това, което наистина знаеш, ще споделиш с мен, Старейшино?*

Можеше само да се надява. Докато ставаше, за да поеме към своето време за почивка, той се обърна, за да погледне Учителя си.

Старейшината Пер гледаше към звездите.

* * *

Мату беше отишъл на разходка сред дърветата отвъд манастира.

Тишината на гората изглежда действаше като одеяло, което защитаваше Мату от външния свят и от дребнавите мисли за живота в града. Той бе сам с мислите си, неговите най-добри другари. Понякога водеше битки с тях, понякога ги предизвикваше... често откриваше, че е предаден от мислите, които бяха с него през целия му живот. Докато седеше при дърветата, можеше само да се усмихва, разсъждавайки колко наистина маловажни бяха нещата от града. Той обичаше дърветата и изолацията, сякаш можеше да осъзнае своята пра-същност отново. *Хмм!*, помисли си той. *Ставам примитивен... дивак! Колко низко!*

Докато гледаше към манастира, видя, че в библиотеката все още свети. Той подскочи... *Може Пер все още да е там.*, помисли си той. *Навярно все пак може да продължим вечерта!* Той се обърна и започна да бяга натам.

Мату се втурна през вратата. Той огледа стаята, но не можа да види Учителя.

- Преди много, много време... - започна Пер.

Мату се обърна към прозореца. Учителят стоеше там, почти скрит в тъмнината. Мату се отправи към масата. Обичаше това начало.

-... на един нов свят, все още парещ и покрит със зелена мъгла, някъде близо до повърхността на неговите новосформирани океани, живеели и процъфтявали малки същества подобни на личинки. Това били първите форми на живот на Зеления свят. Малките същества живеели във водите точно над опасния, студен и тъмен свят на дълбините и точно под много светлия свят на топлите води на повърхността. С времето те достигнали до водите на повърхността. С всяко поколение малките личинки стигали все по-близо и по-близо до водите на повърхността. След време, те достигнали дотам, търсейки безопасността на плитчините, когато океаните били

буйни и търсейки топлината, когато моретата били хладни. Но дори когато водите били относително спокойни, вълните носели малките създания все по-близо и все по-близо до земята на ръба на морския свят. През многото поколения малките създания успели да избегнат сушата..., но съдбата им явно трябвало да бъде друга. С времето пенливите океански вълни подхванали част от малките гърчещи се създания, хвърляйки ги и мятайки ги над водите и в крайна сметка запращайки ги на белите пясъчни ивици. Много от примитивните личинки не оцелели на напъна на унищожителните вълни и внезапното изхвърляне в суровите пясъци..., но една малка част успели да оцелеят. Захвърлени в застоели блатата на брега или в кухини на камъни и на ръба на стръмни скали, малките създания устояли на хаоса на вълните. Те оцелели! Но техните мъки не били свършили..., защото въпреки че все още били живи, те неочаквано се озовали изправени пред един нов живот в един нов свят. Било вярно, че водите били доста по-спокойни в тези блатата, отколкото в постоянно движещия се свят на вълните, от който те идвали. Нямало го това блъскане и разбиване на вълни..., но... имало много малко храна. Мату можеше да си представи Зеления свят и малките личинки.

Пер продължи:

-... Но някои от малките първични създания издържали. Те се адаптирали към новия си свят. Научили се да се хранят с малките растения в самото блато и да оцелеят с малкото растителност, която попадала на повърхността му. Някои загинали, но други продължили живота си. Тези, които преживели, станали по-силни и докато оцелявали, те се размножавали и нараствали по брой. Това било добро, но същевременно и лошо за тях. Скоро хранителните източници на блатото не били достатъчни, за да стигат за всички. И както се случвало на толкова много светове, с толкова много същества, малките личинки започнали да се хранят... една с друга. Оцеляването изисквало само най-силните създания да устоят на

предизвикателствата на живота в малките блатата.

Канибализъм., помисли си Мату. Предполагам е навсякъде.

- С времето - продължи Пер - някои личинки си проправили път до бреговете на блатото. Докато се хранели, те се научили да повдигат малките си главички над водата и да ядат мъха и малките растения, подаващи се от скалите. Тактиката проработила... за известно време. С времето, за да открият храна, малките личинки били принудени изцяло да напуснат водата и с голям напън да изкарат телата си до ръба навън, ядейки каквото могат да намерят и след това се завръщали в безопасността на водата. Поколения по-късно те се научили напълно да напускат водата, бързо преминавайки малка дистанция от нея до растителността в калта и камъните, след което бързо се връщали в спокойната вода на блатото преди лъчите на слънцето да ги убият. Това бил опасен живот, Мату. Излизането на земята често причинявало на осмелилите се личинки засядане в калта или в малки дупки по повърхността. Някои не успявали да се върнат във водата преди слънчевите лъчи да изсушат "кожата" им. Излизането на сушата в търсене на храна ги изложило на нови опасности и създавало рискове, които те не били срещали преди, но също така предоставило напълно нов източник на храна за малките създания. Докато продължавали да се развиват и адаптират, техните малки мускулчета дали път на малки примитивни крачета. "Кожата" им заякнала, а техните перки се превърнали в сграбчващи щипки. Но дори още по-важно, малките създания започнали да развиват бели дробове, които им позволили да дишат в новосформираната атмосфера. По този начин, Мату, на Зеления свят се родили първите примитивни пълзящи насекоми.

Мату си представи малките насекоми не по-големи от зрънце ориз, дори още по-малки. Пер се изправи.

- Опознавайки все повече околния свят, личинките открили и други блатата, по-големи от това на крайбрежието. Там Живота бил малко по-лесен, без наличието на неочаквани вълни, които да се разбиват в малкото блато на първите оцелели. Миграцията навътре към сушата продължила, блатата отстъпили място на малки езерца, а светът на примитивните създания се разраснал до безпрецедентни размери. Езерцата станали дом за различни видове насекоми и осигурявали хранителни ресурси, които не били налични в плитките локви. Живота бил по-добър. Но Живота на първичния Зелен свят бил една непрестанна битка за оцеляване. Бил изискващ, жесток и означавал смърт за всяко същество, което се предавало в битка или просто било прекалено слабо. В течение на милиони години малките насекоми продължили битката за оцеляване. Живота им на сушата бил прекарван в постоянно търсене на храна, опитвайки се същевременно да се предпазват от смъртоносните лъчи на слънцето, изсъхващите кални капани и силните ветрове. Живота им във водата не бил по-добър. Малките насекоми постоянно се защитавали от други насекоми-хищници, които също се борели да оцелеят в първичния свят. Всички малки примитивни създания се борели да ядат... и да не бъдат изядени.

Пер отиде до прозореца.

- Един ден, след едни борба и еволюция, едно малко змиеподобно същество стояло на един камък на брега. Докато стояло тихичко, търсейки следващото си ястие, забелязало по-малко същество, което плувало във водата под него. Без забавяне и без да мисли, то скочило от мястото, на което стояло към неподозиращото създание. За части от секундата неговите малки мускули реагирали с чист инстинкт за оцеляване. Същите тези инстинкти накарали малкото същество да извърши немислимото и да напусне безопасното място, на което стояло и да се изтласка навън и към небето! Това било много важно събитие, Мату..., въпреки че скокът нямал и сантиметър, успехът от действието, фактът че този малък скок

доставил на създаването храната, от която имало нужда, вкоренил това поведение в неговите банки памет. Когато същата ситуация се повторила, малкото насекомо не се спряло, за да мисли, а просто реагирало... отново. И успяло... отново. Бавно и сигурно, докато времето минавало, малкото насекомо се научило да стои на ръба и да чака следващата си жертва. И други насекоми се научили да правят същото. Поколения по-късно, малките същества се научили да подскочат по повърхността на водата в тяхното несекващо търсене на храна. С всеки успех те ставали по-силни, по-бързи... и по-смъртоносни. След стотици хиляди години, техните малки крачета станали по-силни, а техните тела по-слизести и по-заострени... извиването отстъпило на подскачането, а малките скокове станали по-големи, еволюцията на насекомите направила голяма стъпка напред.[\[23\]](#)

Пер се обърна към Мату:

- Това е начинът, по който ще станеш Воин на Звездите, Мату... - каза му той. Мату бе хванат неподготвен. Той се сепна от тези думи.

- Не разбирам, Пер... - успя да промълви.

- Ще спреш да се държиш и мислиш като човешко същество, което е ограничено от земята. Ще започнеш да мислиш и действаш като Звездно същество. Трябва да подскочиш от безопасното си място, с което идентифицираш "човешкото" и да почувстваш силата на съществуването като Звездно същество. Мисли като Звездно същество, Мату! Прави го често, прави го много пъти, прави го през цялото време. Ако можеш да го правиш, действията и мислите на Звездното същество ще станат естествени, те ще станат част от твоето ежедневно поведение. Тогава и само тогава ще започнеш еволюционния път по превръщането ти във Воин на Звездите!

Мату поразмишлява над тази мисъл. *Точно затова един атлет*

тренира непрекъснато! С времето тренираните движения стават естествени, стават инстинктивни. Невероятно! Да действаш като Воин на Звездите без да мислиш... това би било постижение!

Пер седна отново.

- Един ден, докато се греело на един малък камък, излагайки се на слънце, за да затопли кръвта си, малкото насекомо забелязало друго малко същество, което пълзяло по земята точно под него. Реагирайки със същите инстинкти, които били станали част от неговото съществуване, то скочило от мястото си. И както се случвало толкова много пъти преди, изненадата от атаката не оставила шанс на жертвата да се защити. Заученото поведение се отплатило на малкото насекомо. Но този път..., този път скокът бил различен. Докато летяло във въздуха, плячката на атакуващото насекомо мръднала! Мръднала настрани! Вече във въздуха, малкото насекомо изведнъж изпълнало краката си напред, опитвайки да се докопа до всеки допълнителен микромилиметър в повече, до който може да достигне. И успяло! Малкото махане с крайници успяло да го повдигне за част от секундата... достатъчно, за да достигне плячката си! И това, Мату..., това бил първият опит за истински полет! Още веднъж... еволюцията влязла в ход. Тъй като махането с крайниците проработило веднъж, малкото насекомо опитало пак своето новопридобито умение. Отново й отново предизвикателният скок, придружен от помахване с крайниците..., бил успешен. Еднократното помахване станало двойно, а след това и четворно... и докато тактиката се предавала от поколение на поколение, скоковете ставали по-дълги, а техните крака и заформящи се крила ставали все по-силни. И удивително, Мату, махащите крайници на малките насекоми станали по-леки и ципести. Първичното малко насекомо развивало крила. От миниатюрно създание с малки власинки, които му помагали да се движи във водата, до извиващ се плувец с малки перки, до пълзящо същество с малки крачета, до скачащо същество с мощни крайници... и след това, Мату..., до

същество с криле със силата да лети..., било родено първичното летящо насекомо.

Мату бе изумен от историята. Бе поразителна. *От малко гърчещо се създаване до летящо насекомо... удивително.,* помисли си той. *Просто невероятно!*

Пер продължи. *Той винаги продължава.,* каза си Мату. *Той е непреклонен.*

- Много други примитивни създания от езерцето също се научили да летят в мъгливия Зелен свят. Милиони години по-късно многобройни създания с криле започнали да се придвижват от брега на океана все по-навътре и по-навътре в парните джунгли, които се намирали във вътрешността. Някои създания се отказали от живота в езерцата и гъоловете и се придвижили до горските хълмове или към мочурливите блатата. Други избрали да останат близо до езерцата, които винаги били техен дом и убежище. Десетки различни видове насекоми започнали да се придвижват по сушата и небето на Зеления свят, носейки живот на неизследваните краища на праисторическия свят. Минало време... Крилатите насекоми станали по-големи и по-комплексни в своята телесна структура. Били родени стотици видове летящи насекоми на Зеления свят, много от тях живели само няколко хиляди години преди да измрат. Но други успели да изградят своята малка опора в примитивния праисторически свят. И тук, Мату, тук в този първичен свят на мъгливи езерца и насекоми се крият корените на влечугоподобните същества.

Мату приседна напред. *Боже Мой.,* каза си той. *Боже мой... точно така! Влечугите произлизат от насекомите! Боже...! Защо не съм се сецал за това преди?,* чудеше се той. *Рептилиите произлизат от насекомите! Разбира се!* Мату не бе на себе си.

Учителят Пер видя как интересът в младия чирак изведнъж стана по-силен. *Това е добре.*, каза си той. *Това е добре.*

- Насекомите, които започнали да доминират света на езерцата, Мату... - започна отново той - наподобявали това, което наричаме "водно конче" тук на Земята.

- Водно конче! - развълнува се Мату още повече - Водно конче!

- И въпреки това било повече като... - обясни Пер - Имало черти като на земната пчела. *Майчице!* Мату беше изненадан. *Комбинация между водно конче и пчела! Какво невероятно насекомо трябва да е било!*

- Как се е казвало, Учителю? - попита той - Имало ли е име?

- Древните наричали пчелата-водно конче "kheb", Мату... - отговори Пер.

- "Keb"? - повтори Мату.

- С гърлено "к", Мату... - поправи го Пер - Повече прилича на "khh-eb"... както при звука "ch" при чудовището от Лох Нес[\[24\]](#)... „knh-eb".

- "Khh-eb"... - повтори чиракът - "Khh-eb".

Мату се опита да си представи насекомо, което да е комбинация от водно конче и пчела.

- Оставайки в света на езерцата... - продължи Пер историята си - примитивните пчели-водни кончета "kheb", се придържали здраво към своя малък свят. Многото плитки езера, заедно със заобикалящата ги мочурлива земя позволили на "kheb" да намират храна за себе си и своето потомство, както във водата, така и на

сушата. Силата на полета и милионите години опит като хищен вид им давали значително предимство в лова и убийството. Уменията им и изобилието от хранителни ресурси в света на езерата им позволили да станат по-силни. Но имало и други насекоми, които еволюирали на Зеления свят, както и други извиващи се летящи насекоми, които се появявали на първичната планета. Новите форми насекоми довели нови форми на насилие и хищничество и дори пчелите-водни кончета били заплашени от останалите ловци... и това ги принудило да станат още по-ожесточени...

Пер спря, за да отпие от напитката си.

Мату се облегна назад. Той можеше да види мъгливия Зелен свят в своето съзнание. Всъщност, можеше да види първичните насекоми, пъплещи през мъглите и можеше да си ги представи в езерцата и калните гълове. Всичко бе зелено в неговите представи... и изпълнено с пара.

- Пчелите-водни кончета снасяли яйцата си в спокойните езера...
- започна Пер - Яйцата били мънички нещица, които били покрити със слой, подобен на желе. Като новородени, малките "kheb" приличали на микроскопични скорпиони... и бидейки родени сякаш от самия дявол, малките "kheb" - скорпиончета незабавно били готови за битка. Те имали опашки с жило на края им и малки щипки като клещи на техните предни крайници, които постоянно тракали във въздуха.

Мату бе удивен... и впечатлен. *Дяволски насекоми... страшно!*, помисли си той.

- Веднага щом малките "kheb" пчели-водни кончета били родени, те започвали незабавно да се бият със своите братя и сестри за своя собствена малка територия. С летящи щипки и удрящи опашки по своите събратя, скорпионоподобните бебета били ужасяващи и

смъртоносни. Между битките със своите братя и сестри, пеленачетата "kheb" се хранили с преминаващите малки организми, които плували във водата. Това били бебетата пчели-водни кончета, форма на влечугоподобни насекоми, които били ужасяващи в борбата си за живот и които не били склонни да се предадат преди без битка. Но колкото и опасни да били пчелите-водни кончета, Мату, развиващият се нов свят и неговите много нови създания, които съществували отвъд езерцата, носели постоянни опасности и предизвикателства за тяхното оцеляване. Други насекоми се променяли и адаптирали към джунглата. Те развили нови офанзивни и дефанзивни тактики, а също така увеличили и своята сила и размер. "Kheb" бавно били надвити. Без промяна, смъртта на съществата пчели-водни кончета щяла да настъпи скоро.

На Мату му бе трудно да повярва, че тези "дяволски" насекоми ще измрат.

- Но Животът е адаптация, Мату... - подчерта Пер - Това е законът на Зеления свят и законът на галактиката... и... законът на Живота във вселената. И никой не знае как или защо..., но някак си пчелите-водни кончета направили нещо, което щяло да промени завинаги историята на галактиката. Те направили нещо, което никое друго същество не било правило преди.

Мату се приведе напред.

- За да оцелеят, пчелите-водни кончета се научили да правят две пълни трансформации на формата си по време на живота си, две пълни промени на своите тела. Първата трансформация се състояла, когато "скорпиончетата" достигали до зряла възраст. След като допълзавали до клонка или камък, малките пчели-водни кончета прикрепяли своите подобни на скорпиони тела плътно и сигурно към тях. Докато външната им кожа се втвърдявала, за да се превърне в твърда черупка, вътрешните им органи започнали да се

променят. Когато най-накрая младата пчела-водно конче излизала от черупката, тя вече нямала формата на малък скорпион... сега, Мату..., сега приличала повече на богомолка. Извиващото се и жилещо водно отроче вече го нямало, на негово място се раждал дебнеш хищник, който сновял по сушата. Заприличвайки все повече и повече на смъртоносно влечуго, в което с времето щял да се превърне... в своята форма, развиващият се млад "kheb" усъвършенствал хищническите си умения.

Тръпки побиха Мату. *Ако това е било съществото предшественик на рептилиите... тогава, божичко, точно затова...*

Пер прекъсна мислите на Мату:

-... но това била само първата трансформация, през която пчелите-водни кончета преминавали, Мату. Във втората фаза, след като махала външната си черупка, узряващата пчела-водно конче излизала с по-дълги крайници, щипки и жило, което било по-добре развито. И също така излизала с двоен чифт крила и хобот с множество предназначения. В своята нова форма, "kheb" била много по-ефективна летяща машина за убиване. Това било насекомото-влечуго, страховитата пчела-водно конче, истинският "kheb". И точно това създание щяло да се издигне в небесата на Зеления свят и да ги покори... напълно. Мату можеше да повярва на това.

- Докато зрелите пчели-водни кончета летели из въздуха, те приличали на бронирани комари, Мату. Те имали външни скелети, които били направени от втвърдени телесни черупки. Обвивката защитавала техните уязвими вътрешни органи и ги правела почти неуязвими опоненти във войните на летящите насекоми. Те били наистина плашещи. Имали четири мощни криле, които ги повдигали във въздуха, като всяко се движело независимо от останалите. Точно затова зрелите "kheb" могли да кръжат над дадено място или бързо да се придвижват напред или назад. Те

можели да се изстрелват във въздуха с умения, които били непосилни за останалите насекоми. Имали дълги, дълги предни крайници с малки, но мощни щипки, които им позволявали да се придържат към листа и клони и да хващат по-добре своите безпомощни жертви. С един бърз замах на своите щипки пчелата-водно конче можела да убие своя враг или да разтвори тялото на своята плячка. След това, стоейки над неподвижното тяло, тя можела да вкара хобота си и да изсмуче лакомо даващите някога живот флуиди на своята жертва.

Мату потръпна от подобната на вампир богомолка, която си представи.

- В ранните дни на Живота на Зеления свят... - каза Пер на чирака - ... пчелата-водно конче "kheb", примитивна форма на влечуго-насекомо, била най-страшният враг, който едно летящо създание можело да срещне.

Мату бе сигурен, че това е вярно.

- Във финалната фаза на своя живот, след второто премахване на техните кожи, "kheb" се превръщали в напълно развити същества. В този момент от техния живот женските били готови да заченат и да износят потомството си. Но за да направят това, вътрешните органи на женските се променили още по-драстично от системите на мъжките. Докато преди женските можели да оцелеят от нектара на растенията или от плътта на други насекоми, сега те имали нужда да се хранят с телесните флуиди на други създания, за да произведат химикалите в телата си, които ще позволят зачеването. Женските имали нужда да се хранят с телесните флуиди... с кръвта... на други създания.

По дяволите!, помисли си Мату. Все повече и повече като вампири!

- След като женските "kheb" се натъпкваха с кръвта на други създания, те се връщаха в гнездата си, за да чакат "промяната". Когато били готови, те се издигали в небето, летейки колкото могат по-високо и чакали приближаването на мъжките търтеи. Чрез издигането си високо в небето, женските се подсигурявали, че само най-силните и решени мъжки ще могат да ги достигнат.

Това щяло да гарантира, че ще имат силно и жизнено потомство. Способни да се чифтосват няколко пъти, женските оставали в своето "райско място" докато били изпълнени с мъжко семе. След това, спускайки се към своите избрани езера, женските снасяли своите яйца, завръщали се в гнездата си... и цикълът започвал отново. Това, Мату... - подчерта Учителя Пер - ... това бил начинът на живот на предците на влечугоподобните същества от нашите небеса.

Мату мълчеше. *Същества... човешки същества... произлезли от предци пчели-водни кончета. Кой би повярвал на това? Но нали и ние сме потомци на някаква форма на примати, помисли си той. Навярно не маймуна, но подобна на маймуните и шимпанзетата. А приматите са произлезли от четирикраки създания, които са живеели на дърветата преди милиони години. А те пък откъде са дошли, ако не от примитивни влечугоподобни същества? Не е толкова пресилено да се повярва, помисли си Мату. Ние също имаме "рептилоиден участък" в нашия мозък. Би ли било грешно да се наречем влечугоподобни хуманоиди?*, чудеше се той. *Не..., каза си той. Мисля че не.*

Пер гледаше през прозореца.

- През милиардите години на своята еволюция, пчелите-водни кончета станали по-големи. И докато еволюирали в своята по-голяма форма, започнали да се появяват първите знаци на тяхната хуманоидна съдба. Техните дълги израстъци започнали да приличат

все повече на издължени ръце и крака. Техният гръден кош приел формата на торс с тънка талия, а триъгълната им глава с огромните кристални очи започнала да изтънява и да прилича повече на човешка. Във въздуха те приличали на примитивно човешко същество с крила... не като феи, а по-скоро като фурии[25]. Докато стоели на някое дърво, тихо чакащи своята жертва да прелети над тях, приличали на тъмни гаргойли[26].

Мату се облегна назад. Картините в главата му бяха плашещи.

- Но източниците на храна не били само в небето, Мату. Имало също и плячка, която вървяла по земята. По-големите крила помогнали на "kheb" да станат ефикасни ловци във въздуха, но пък големият обхват на тези криле ограничавал движението им в гъстите гори и шубраци. Оцеляването изисквало от влечугоподобните хуманоидни пчели-водни кончета да се научат да ловуват на земята. Чрез подвиване на своите криле близо до тялото си, "kheb" се научили, че могат бързо да се шмугват през дърветата. Техните крака и долни части се адаптирали към движението по земята, а щипчестите им стъпала станали по-гъвкави. Гръбнакът им се адаптирал към изправеното движение, а опашката им почти изчезнала. И въпреки че новата им форма им позволила да се превърнат в смъртоносен хищник на земята, в горите и джунглите, техните горни части и криле никога не загубили своята уникална способност да ги повдигат към небето и да се стрелват във въздуха.

- Звучи ми като описание на хора-дракони... - каза на глас Мату. Пер кимна:

- Да... това е подходящо описание.

- Наистина ли са били рептилии, Пер? - попита Мату.

- Да, Мату... - отговори Пер - Те били крилати влечуги по време на своя път по превръщането им в хуманоиди.

- Били ли са студенокръвни, Учителю? - попита той.

- Това е вярно, Мату... - отвърна Старейшината - Люспите и обвивките им не запазвали топлината на тялото им много добре. И както и влечугите на земята трябва да правят, ранните "kcheb" трябвало често да се пекат на слънце. Практика било също и да живеят в топлите региони на техния свят.

- Каза, че имали люспи...? - любопитен бе младият чирак.

- Да, Мату... - отговори Старейшината -... в началото. Постепенно те загубили своите люспи и черупчесто покритие. Разбери, че за период от милиони години примитивните мъжки "kheb" имали костна обвивка около телата, ръцете и краката си, подобно на динозаврите на Земята в далечните праисторически времена. Те имали ивица от къса обвивка с полуостри резци, които започвали близо до челото и се спускали по черепа и надолу към гръбнака, постепенно изтънявайки надолу в къса и тънка опашка. Също така имали и дълги остри нокти на ръцете, които се развивали. Можели да режат и разпарят с безжалостна бързина и имали големи квадратни челюсти с остри набраздени зъби, които можели да откъсват с една бърза захапка. Имали мощни крака, които им позволявали да бягат бързо и да подскачат във въздуха с невероятна скорост и пъргавина. Техните черни очи без капка емоция можели да уплашат и най-върлия противник... и запомни Мату... те можели да летят. Летящите "kcheb " били сред най-жестоките създания в Зеления свят.

Мату кимна. *Няма никакво съмнение в това.*, помисли си той.

- И те били черни, Мату... - Пер присви очите си, поглеждайки право в тези на ученика си - ... техните тела били тъмно черни. В тъмнината мъжките търтеи били почти невидими. Скрити в тъмнината на нощта, атаката на мъжките била свирепа и

безжалостна. Спускайки се със зашеметяваща скорост и бързина във вражеските гнезда или леговища на земни създания, атаките на мъжките пчели-водни кончета рядко се проваляли. Родени с инстинктите на "kheb" мъжките продължавали да се бият.. дори когато техните глави били отрязани. Вражеските сили, които оцелявали при първоначалната изненадваща атака на "kheb", имали малък шанс да доживеят при последващата яростна атака. Отново и отново, светкавичните атаки на мъжките пчели-водни кончета успявали... и с времето те увеличавали своите първоначални инсектоидни територии.

Пер се наведе напред.

- Но колкото и страх да всявали мъжките "kheb", Мату..., женските били още по-ужасяващи за създанията в Зеления свят. В тяхната еволюция, докато женските се превръщали в хуманоиди, те останали с по-малък размер от мъжките и с по-малки черупчести покрития на телата си с уязвими зони, които били покрити с тънки мъхести косми. Но липсата на броня не ги правела по-малко опасни. Техните нокти били също толкова остри, а благодарение на по-малкия им размер, били по-бързи отколкото мъжките им половинки.

Пер направи пауза.

- Но имало нещо друго... - каза той. Мату слушаше в очакване. Учителят говореше почти шепнешком.

- ... те били отровни!

Мату направи гримаса. *Отровни?*, зачуди се той. *Отровни? Не са ли и така достатъчно смъртоносни? Имат нужда да станат отровни?*

- През милиардите години на тяхната еволюция нещо се случило

с женските "kheb", за разлика от мъжките. Промените в техните тела, които създавали хормоните, необходими за тяхното възпроизвеждане, образували също така и течност, която била киселинна и силно отровна за други създания! Женските "kheb" могли да защитават себе си и гнездата си, плюейки естествена отрова в лицата и очите на техните жертви. Потокът от гореща киселинна течност, който заливал лицето на врага, можел да причини нервна парализа или слепота. Ако имало отворена рана или пък отровата попаднела в гърлото на жертвата, смъртта била почти сигурна. Голяма била бедата за всеки враг, който можел да усети зъбите на женските "kheb". Така че, Мату, въпреки че мъжките "kheb" могли да източват кръв със своето ухапване, това само по себе си не причинявало смърт. Но женските "kheb"... поради тяхната естествена отрова могли да убият и с най-малката драскотина от зъбите им. Битките между еволюиращите създания на Зеления свят и мъжките "kheb" били почти винаги в полза на пчелите-водни кончета, но когато зоните около гнездата на женските били заплашени, деструктивната ярост на женските винаги носела победата.

Пер погледна Мату в очите.

- Въпреки че това може да звучи банално, Мату..., в тази галактика, именно женските измежду видовете са онези, които би трябвало да предизвикват страх... именно женските сред видовете са най-смъртоносни.

Пер се облегна назад, оставяйки думите му да попият.

Тръпки минаха по гърба на Мату. Жужащите пчели го ужасяваха, идеята че съществуват рояци от тях, които могат да се спуснат към него, бе плашеща. Да се изправиш пред пчела-водно конче с човешки размер бе също ужасяващо, но мисълта за битка лице в лице с женска, която прилича на гаргойл... и има слюнка, която

може да убива... това бе прекалено. *Боже...*, помисли си Мату. *Надявам се, че никога няма да се изправа пред подобно същество.* Тогава му хрумна една мисъл.

- Но това е било преди милиони години, не е ли така Учителю? - попита той с надежда - И на друга планета, в далечна звездна система, нали така сър?

Пер се усмихна на притесненията на Мату.

- Да... - увери Пер своя чирак - ... това е начинът по който са изглеждали преди много, много години,.. преди милиони години. Вече не изглеждат толкова плашещо, колкото преди.

Мату бе облекчен.

- Как изглеждат сега, Учителю?

- Е, Мату... - продължи Пер историята си - В ранните етапи на своята еволюция "kheb" изглеждали като странни бронирани богомолки-хуманоиди. Но през милионите години техните тела станали високи като върлина, техните ръце и крака - дълги и стройни. Торсът и притиснатата талия, която е характерна за пчелите и водните кончета, дала път на хуманоидно тяло с малка талия. Техните големи триъгълни глави се развили в по-закръглени, със заострена или квадратна брадичка. Големите черни очи, които някога заемали почти цялата глава, се превърнали в големи тъмни пронизващи очи. Ранните "kheb"-хуманоиди... - Пер спря и се усмихна.

Мату се зачуди какво става.

- Добре ли сте, Учителю? Старейшината погледна към Мату.

- Ранните "kheb"-хуманоиди били еквивалентът на нашите

пещерни хора, Мату. Предполагам, че могат да бъдат наречени "kheb"-мъже и "kheb"-жени.[\[27\]](#)

Мату също се усмихна. *Още едно добро сравнение, Учителю, много добро.*

- Ранните "kheb"-хуманоиди били високи и по-скоро стройни, но тяхната слаба форма била измамна и същевременно мощна. Те били много гъвкави и бързи и могли да бягат по тесни пътеки и да минават през тесни проходи. И могли да летят, нагоре, надолу и настрани толкова бързо, че не могли да бъдат видени ясно. Те били ефективни, смъртоносни ловци... и студенокръвни убийци. От всички видове, които еволюирали на Зеления свят, влечугоподобните пчели-хуманоиди "kheb" щели да се издигнат до най-доминиращата форма на живот на планетата.

Обзалагам се, че е така!, помисли си Мату.

- Докато "kheb"-хуманоидите еволюирали, точно както и на Земята, те формирали примитивни общества, които с времето се превърнали в цивилизации. Еволюирали от първичното съществуване в гнезда до примитивни кални колиби и убежища и впоследствие до големи усъвършенствани градове. От живот, бореш се за оцеляване в езерце, до живот като влечуго и после като хуманоид; от малкото "бълбукане" до жуженето и сложните езици; от кални леговища, до релефи и великолепно изкуство; от бартерните сделки на пазарите до сложни финансови институции... примитивният рептилоидно-инсектоиден хуманоид дал път на по-усъвършенствания влечугоподобен човек. Рептилиите станали... цивилизовани.

Мату се чудеше дали пътят на развитието не е един и същ в цялата вселена, дали всички създания в галактиката следват един и същ път. И продължаваше да се чуди...

- Дали влечугоподобните хора "kheb" приличат повече на хормии или на хора-богомолки, Учителю? - попита той - Имат ли все още люспи?

Пер се ухили.

- Не, Мату... - поклати той глава - Както човешките същества на Земята са изгубили голяма част от своята козина, която техните предци примати са имали, така и влечугоподобните същества са изгубили своите люспи.

- А те зелени ли са, Учителю? - чудеше се той.

- Не, мой млади приятелю... - усмихна се отново той - Те не са със зелена кожа, никога не са били. Техните тъмни кожи вече нямат люспи и не приличат на инсектоидните влечуги, от които произхождат.

Пфу!, отдъхна си Мату. *Но се чудя какво..., я почакай малко!* Пер започна отново:

- През милионите години на своята еволюция, хората "kheb" загубили повечето от тези ясно изразени влечугоподобни и инсектоидни черти на своите предци. Но не всички отличителни белези изчезнали напълно. Въпреки че тяхната височина започнала леко да варира, хората "kheb" като цяло останали доста високи и стройни. И както при всички създания, произхождащи от влечугоподобни предци, те имали малко или никакви косми по телата си и много малко коса по главите си. Техните торсове запазили формата на пясъчен часовник на далечните предци пчеливодни кончета. Мъжките имали широки гърди с тясна талия, големи и мощни задни части със силни бедра и изтънени прасци. Рептилоидните женски имали същата форма, но с по-деликатни и женствени извивки по телата си. Техните лица все още били триъгълни, изострени до една ясна, но същевременно по-деликатна

степен. Те имали големи тъмни очи, по-големи от на повечето хуманоиди, но притежавали почти хипнотизираща красота. Устите им също били по-големи отколкото на другите същества, но имали по-малки устни. Когато била затворена, устата на рептилоидното същество изглеждала така, сякаш почти изчезва. И въпреки че били изгубили свръхголемите зъби на предците си, техните "кучешки" зъби били дълги и остри... и доста функционални. Дългият хобот, използван да се изсмуква кръвта на техните жертви, също изчезнал и дал път на остър и малък ъгловат нос, който бил странно привлекателен. Може да те изненада, Мату..., но рептилиите били физически красиви хора. Техните крайници били грациозни, техните тела били привлекателни и добре оформени. И с техните големи тъмни очи и плавна походка, женските рептилии били известни като най-красивите жени в галактиката. Рептилиите били хубави и страховити, красиви и смъртоносни... и можели да летят. При церемонии, когато обличали своите диплеци се роби, най-добрите премени, които светът им предоставял, мъжките и женските рептилии можели леко да се носят, все едно имали ангелски криле..., но те били същинската ръка на смъртта, скрита в бляскави, ефирни одежди.

Дяволи, които приличат на ангели... удивително., помисли си Мату. Или може би трябва да мисля за тях като ангели, които действат като дяволи?

- През милиардите години на еволюция в Зеления свят, се развили много раси на хората-рептилии. И както се случвало на всеки свят в нашата галактика **ЕРИДАНУС**, расите започнали войни за своя собствен свят. Успехът или провалът на рептилианските армии винаги се решавал от невероятната способност на воините да маневрират при полет. Мъжките и женските можели да летят с криле, които изглеждали прекалено деликатни, за да поддържат дългурестите им тела. Те били невероятно бързи на земята, но във въздуха рептилиите нямали равни. Отдалеч, приближаващите армии

от летящи воители изглеждали като огромен черен облак от гигантски водни кончета, от който се чувало яростно бърмчене, което издавало тяхното намерение. Но въпреки че врагът можел да ги засече визуално, докато са още на известно разстояние, само за миг рептилианските крилати воители покривали пространството, което ги разделяло от техните врагове. За време по-малко от удара на сърцето, злобата на рептилианския воин се спускала над неговите врагове, точно като гнева на жесток и кръвожаден Бог. Въпреки че впоследствие щели да изгубят естественото си костно покритие, заради силите на еволюцията, рептилоидните крилати воители компенсирали загубата като носели изкуствени брони, подобно на рицарите през средновековието на Земята. И докато загубата на естествената телесна броня в известен смисъл ги направила по-уязвими, тя също така ги направила и по-леки и бързи..., а оттука и по-смъртоносни.

По дяволите!, помисли си Мату. Защо продължават да стават все по-смъртоносни? Няма ли някога да развият някаква слабост?, поклати Мату глава. Пер забеляза чирака си и спря.

- Не, Старейшино... - извини се Мату - ... няма нищо. Съжалявам. Пер се облегна назад и продължи:

- Световните воители на рептилоидните хуманоиди били много, Мату. Балансът на силата се променял и преминавал през много амбициозни царства. Кралства и Империи се издигали и западали. Но с времето една раса от рептилии се оказала доминираща на планетата. Те били познати като НЕКН, или страховитите „Нерни“. Чрез победите на Черните Воители и политическите манипулации на Черните Крале, светът на рептилиите накрая се обединил под властта на един Крал и едно Кралство.

Мату повтори името на себе си... НЕКН... *"Черните"*. Мда, *страшиничко е.*

Глава II

Империята на Кралете NEKH

Пер продължи настоятелно:

- Важно е да имаш нещо предвид, когато изучаваш историята на хората-рептилии, Мату. В гнездото на рептилиите-насекоми, женските са тези, които вършат работата и Кралицата е онази, около която се върти Живота. Търтеите изпълняват две роли. Тяхната първа цел е да се сношат с Кралицата или с женска от кралското семейство. Тяхната втора функция е да защитават гнездото от всякакви врагове или нашественици. Докато "kheb" еволюирали от примитивни насекоми до развита хуманоидна форма, същите роли станали част и от тяхното примитивно хуманоидно съществуване, пренасяйки се в техните цивилизационни стадии. На бойните полета и в териториите далеч от дома, хуманоидните мъжки водели битките и поемали контрола над събитията..., но у дома, както и в гнездото, до голяма степен, женските били тези, които контролирали ежедневните събития. Докато "kheb"-хуманоидите еволюирали, женските продължавали да извършват цялата работа около централната колония. Мъжките защитавали колониите, но поради тяхната добре позната свирепост, те рядко били атакувани. С все по-малко работа за вършене в колониите мъжките започнали да се осмеляват да нахлуват в околните местности, нападайки колониите и териториите на други хуманоидни раси. За кратко време мъжките "kheb" завладели по-слабите мъжки от съседните земи и започнали да разгръщат своите завоевателни войни. В новозавладените територии мъжките "kheb" се провъзгласили за Крале, управлявайки с желязна ръка над своите поданици. У дома обаче, в централните земи, Кралиците продължавали да контролират. Докато завоеванията продължавали, Кралства се

издигали и западали. Но институциите оставали същите. Монарсите "kheb" запазвали строг контрол над правителствата и армиите на всички завладени царства, дори над политическите институции на самото централно Царство..., но всекидневната работа на администрацията в родната колония и нейните градове, била във властта на рептилианската Кралица. Докато рептилоидните Крале позволявали на женските малко участие в решенията, касаещи глобалното Кралство, Монарсите бързо се поддавали на своите Кралици, когато ставало въпрос за решения, свързани с родните земи. Накратко - всеобщата Империя била владение на Краля, но домът... той Мату... бил изцяло владение на Кралицата.

Мату се облегна назад. *Удивително., помисли си той. Удивително! Каква система, домът е владение на женската, външният свят е владение на мъжкия. Домът е владение на жената, външният свят е владение на мъжа. Боже мой..., осъзна се Мату. Точно един друг начин да кажеш това, което винаги са ни учили за мъжа и жената в нашия свят... мястото на жената е у дома, а на мъжа - във външния свят. Това е същото нещо..., но с изцяло различно значение!*

Пер продължи:

- Животът напредвал бързо под управлението на влечугоподобните НЕКН-Крале, Мату. Науката и технологията, първоначално развити, за да подпомагат завоевателните войни на Кралете, напреднали скокообразно. Докато оръжията и завоевателната наука продължили да имат най-висок приоритет в изследванията и развитието, изобретенията и инструментите, които били следствие на новите технологии, често били адаптирани за ежедневна употреба от средностатистическия "kheb"-човек.

Подобно на това, което се прави тук на Земята., каза Мату на

себе си.

- С времето Кралете "kheb" изоставили своите деструктивни Завоевателни войни и фокусирали своето внимание над други битки за власт. Тези войни не се водили на бойното поле, те били водени на пазарите на Зеления свят. Започвайки като едно общо усилие да се постигне печеливш обединен фронт над планетата, Монарсите "kheb" си сътрудничели, не в името на мира, а за парични придобивки. Унищожителните войни повече не се толерирали в големите Кралства на Новия свят, мирът и редът щели да управляват, просперитетът и щастието щели да принадлежат на всички. Бизнесът се превърнал в новото бойно поле. Войните на Новия свят, официално познати като Световни войни на НЕКН, били водени в бизнес центровете на Зеления свят. Поръчкови и други убийства все още имало, но те вече не били в резултат на нагорещени страсти и истинска омраза... не било лично... било бизнес.

Боже мой! Мату се изправи. Не е лично... просто бизнес! Светът със сигурност е чувал това и преди. И е на милиарди и милиарди години. Боже мой!

- В Новия свят едно семейство от "kheb“-създанния успяло да вземе контрола над богатствата и властта над цялата планета. Те били първите наследници на ранните НЕКН-Крале и били познати като НЕКН-КНЕВ. С помощта на техните манипулации бил постигнат Мир и започнала нова ера. Всички кралства на Зеления свят попаднали под флага на Асоциацията на Kheb-Щатите, другото наименование на Асоциацията на Рептилианските Щати. Силата на Новия свят можела да бъде изразена в една проста фраза... "и печалбата ще ги води".

Боже мой!, бе зашеметен отново Мату. Боже мой!

- С вече установени институции в Новата Световна Ера, Империите НЕКН започнали да поглеждат към небесата над тях. Те започнали по подобие на човешките същества на Земята да проучват своите луни. Внимателно разработили своите технологии, кацнали на повърхността на луните и започнали да изграждат основи. Поколения по-късно техните луни били колонизирани и експлоатирани, от тях се добивали ресурси и били истински трамплини за планетите и световите отвъд. Рептилоидните НЕКН-астронавти достигнали и покорили световите на своята собствена слънчева система, изграждайки нови бази и още колонии, използвали и развивали многото нови сателити на своите съседи. НЕКН установили общност на рептилианските създания в слънчевата система, първата Асоциация на Рептилианските Светове.

Асоциация, помисли си Мату. Странен избор на имена...

- Извини ме, Учителю... - прекъсна го Мату - Но защо я наричат "Асоциация на Рептилианските Щати"? Дали те се отъждествят с рептилии?

- Не, Мату... - отговори Пер - Те не наричат себе си рептилии, точно както и ние не се наричаме "хора-маймуни". Трябва да разбереш, че за тях думата "kheb" означава "човешко същество". За тях, всичко, което не е влечугоподобно, всичко, което не е "kheb", трябва да бъде адресирано с определящ термин. Например, ние няма да бъдем познати като "човешки същества", а ще ни споменават като "хора-маймуни" или "маймуни" заради нашето родословие. Същества, чиито предци са били вълци, за хората "kheb" биха се казвали "хора-вълци" или дори "вълци". Трябва да разбереш това, в очите на всяка раса същества, тя е тази, която вярва, че представлява истинските "човешки същества". Всички други биват отъждествявани със своето потекло... "хора-вълци", "хора-риби", "хора-птици" и т.н. За нещастие, в опита си да ти

разкажа тази история по начин, който ще разбереш, аз също съм принуден да използвам определящи термини, за да направя обясненията си малко по-разбираеми. Ако се опитам да бъда абсолютно точен, не бих използвал описателния термин "рептилия", но тогава вероятно би изпитал по-големи трудности да следиш кой кой е в историята на нашата галактика. Моите извинения, Мату..., но аз ще продължа да използвам тези определения, за да подпомогна обучението ти.

- О, не, Учителю... - отговори бързо Мату - Благодарен съм, че правиш това. Сигурен съм, че използваш най-добрите възможни думи, за да ме учиш... Не се извинявай, Учителю. Трябва да ти благодаря, че си толкова мъдър. Благодаря ти.

Пер кимна, оценявайки признателността му. Младият мъж бе наистина проникателен.

- Асоциацията на Рептилианските Светове... - Пер направи пауза и се усмихна на Мату - Асоциацията на Световете Kheb, била само първата крачка, Мату. Кралете НЕКН започнали да достигат отвъд границите на своята имперска слънчева система, до други слънчеви системи и техните светове. Притежавайки невероятна технология и боен арсенал, с огромни ресурси и Звездни бойци с хладна преценка, Кралете НЕКН започнали да изучават и експлоатират други светове. Точно както правели на Зеления свят и точно както правели в своята собствена слънчева система, те започнали нови серии Завоевателни воители. Но в тези Завоевателни воители, хората-рептилии се сблъскали с други хуманоиди от галактиката ЕРИДАНУС. *Ето започва се!*, каза си Мату. *Внимавай, галактико!*

- Когато Звездните кораби на НЕКН осъществили първи контакт с други светове, те били предвидимо внимателни, разбира се..., но за изненада на рептилианските Звездни бойци, създанията на другите светове ги приели с отворени обятия. Тъй като

другоземците не били успели да развият своя собствена космическа технология, новата цивилизация гледала със страхопочитание и почти благоговение на корабите на НЕКН. Завладяването на техните планети било лесно.

Разбира се, помисли си Мату. Превъзхождащата технология несъмнено доминира над по-нисшите сили... особено ако тези сили отворено приветстват своите завоеватели.

- Докато другите светове се предавали на Звездните НЕКН-бойци, Кралете бързо установявали свои собствени марионетни правителства, със свои собствени НЕКН-администратори, които упражнявали властта. Всички други светове щели да функционират под същите системи, установени в Империята НЕКН. Всички новозавладени популации щели да се подчиняват и да живеят според правилата на институциите на Световете НЕКН и всички новозавладени популации трябвало да оказват чест на Краля на звездите НЕКН, който стоял на Трона на Империята НЕКН... Всички приветствали Краля НЕКН! Всички приветствали Краля на Небесата!

Мату поклати глава. *Навсякъде е едно и също, удивяваше се той. На земята, на звездите... просто не се променя.*

- Но завоевателните кампании не били винаги лесни, Мату. Докато рептилоидните Звездни бойци продължавали да настъпват към непознати светове, те скоро открили, че съществуват други раси бойци, които не били лесно победими. Някои звездни раси били защитавани от воини с удивителна физическа сила и способности, които рептилианските бойци не били виждали преди. За почуда на Кралете НЕКН, някои завоевателни войни били загубени.

Браво!, помисли си Мату. Чудех се дали някой ще може да се изправи срещу тях.

- Ерата на Първите Междувездни войни била завършила. И за известно време имало крехък мир в космоса. Кралете НЕКН били забавени.

Ерата на Първите Междувездни войни, записа си Мату. Това определено предполага Втора ера.

- Дори със своите напреднали технологии и присъщата жестокост и студенокръвност на подчинените им рептилианските бойци, Кралете НЕКН се озовали в една война на по-високо равнище, както по интензивност, така и по смъртоносниост. Тактиките и оръжията трябвало да бъдат преоценени... както и съставът на войниците на бойното поле. В резултат на все по-големите изисквания на тези грандиозни "Междувездни войни", нито един рептилиански боец не можел да бъде отхвърлен или пренебрегнат... независимо от неговия пол. Преглеждайки историята на успешните войни на Империята, скоро било установено, че в миналото рептилианските женски са водили битки рамо до рамо с мъжките войници във Войните на Зеления свят. Тяхното участие не било без значение за успеха и победите в старите войни. Нямало причина да се счита, че не могат да допринесат за победите в новите войни. Както се било случвало и преди много, много години, рептилианските женски отново били зачислени в армията и поставени на бойното поле до техните мъжки половинки.

Страшичко..., помисли си Мату.

- Това, което щяло да се случи после, Мату... - каза Пер - ... било напълно неочаквано. Ооо..., Мату спря да пише. *Бе трудно да се повярва, че рептилианските бойци имат нужда от помощ, но ако това е вярно... Господ да пази враговете, които трябвало да се изправят пред женските рептилии.*

- След кратък период на мир, вражеските битки в космоса започнали отново. Кралете на Рептилианската империя започнали да се придвижват напред... отново. Но този път Звездните сили на Кралете били оборудвани с усъвършенствани оръжия и нови технологии... и рамо до рамо с мъжките, се сражавали смъртоносните женски рептилии.

По дяволите., помисли си Мату. Аз бих се отказал още на място. Прекалено страшно е дори да си го представиш!

- Малко след като започнала Ерата на Вторите Междузвездни войни, било открито, че бойните условия на далечните светове създават поразителни промени в метаболизма на женските рептилии. На техния роден свят те били облъчвани постоянно от силна слънчева радиация от множеството техни слънца. Пулсиращи слънчеви бури форсирали ритмична флукутация в техните репродуктивни цикли, принуждавайки ги да произвеждат химикал в телата си, който подпомагал регулацията на раждането и процеса на зачеване. Но в далечните дълбини на космоса, далеч от слънцата на дома и далеч от силите, които генерирали вътрешните телесни цикли, флукутацията на женските спряла... напълно! Менструалните цикли на женските рептилии секнали! В космоса женските рептилии все пак могли да заченат и да родят деца, но само чрез директна и умишлена стимулация на зачатъчните хормони! Значението на това, Мату... - наведе се Пер напред - ... било, че женските рептилии нямали менструален цикъл. Те могли напълно да избират кога и дали искат да забременеят! Това, което е много важно и трябва да се отбележи, е че менструалният цикъл бил вследствие на соларните флукутации на техните родни слънца!

Мату размишляваше върху идеята.

- Означава ли това, Учителю?... - започна той.

- Означава, че свободни от радиацията на слънцето, жените на Земята могат да се освободят от менструалния си цикъл... толкова е просто.

- Боже мой! - Мату бе шокиран - Но Учителю... - той почти трепереше - Да не би да казваш, че менструалният цикъл на жените на Земята е пряк резултат от флукуациите на излъчванията на нашето собствено слънце?

- Да, Мату... - отговори Пер - Но не точно на излъчванията. Когато една жена се излага на изригванията на нашето слънце, всеки цикъл може да бъде базиран на напълно случайни събития. Тук става въпрос за излъчванията, причинени от въртенето на слънцето, Мату...

Мату все още бе зашеметен.

- ... и прекия контрол на още едно тяло в небето, което регулира цикъла на жената толкова прецизно.

Друго тяло на небето?, чудеше се Мату.

Пер започна отново, не оставяйки никакво време на Мату да разсъждава върху тази мисъл:

- Запомни, Мату, отровата, която жените-рептилии произвеждали в телата си действала като активиращ спусък, който позволявал репродукцията да се осъществи. Слънчевата радиация активирала отровата, която сама по себе си задействала способностите за зачатие. Без влиянието на радиацията от техните слънца, отровата не се задействала и зачеването не можело да се осъществи. Съвкупление можело да има, но не и бременност.

Естествено раждане., помисли си Мату.

- Но, въпреки че процесът на зачатието липсвал, Мату... естествено произведената отрова продължавала да тече през системите на рептилоидните жени-воини. За изненада на рептилианската Асоциация по Медицински Изкуства, както и на самите женски, отровата започнала да се трансформира отново. Докато някога отровата била регулатор и естествен защитен механизъм, при условията на другите светове и новите соларни сили тя се върнала към своята основна функция... на отрова, която се използва за самозащита. Но... за изненада на всички, естествената отрова на женските рептилии станала още по-смъртоносна от всякога!

О, чудесно!, помисли си Мату. Сякаш вече не бяха достатъчно смъртоносни.

- Но имало още, Мату... - продължи Пер.

О, супер!, направи гримаса Мату. Има и още! Какво остава?

- Под влияние на бойните условия притокът на адреналин, който минавал през кръвта на женските, правел отровата още по-силна...

Божичко,..., потръпна Мату. Кога ще спре това? Още колко смъртоносни могат да станат тези женски?

- За приятна изненада на Кралете и за нещастие на техните врагове, поради естествената трансформация на отровата и поради влиянието на адреналина, естествено произведената отрова на женските рептилии ги направила далеч по-опасни... и далеч по-смъртоносни от мъжките рептилиански воини. Новата "придобивка" да плюят гореща смъртоносна отрова в очите на своите врагове, на практика осигурявала смъртта на всеки войник на бойното поле, който дръзнул да се изправи срещу женските рептилии. Мату просто стоеше, клатейки глава. Пер се усмихна. Посланието бе предадено.

- И разбира се, Мату... - добави той - освен това женските били и природно по-зли. *Разбира се...*, съгласи се Мату, кършейки пръсти във въздуха.

- Когато били провокирани в битка, те не оставяли логиката или чувствата да попречат на тяхната цел... крайното им намерение било тотална и абсолютна победа. Женските не се биели за слава или завоевания, те се биели за своя свят и живот. Когато били разгневени, никой не бил по-смъртоносен от рептилоидната женска. Тези фактори променили хода на много битки между расите на Звездните същества в нашата галактика.

Разбира се..., помисли си Мату. *Кой ли би имал шанс?*

- Въпреки че повечето решителни битки били водени в небесата над "другите светове", сухоземните сили все пак били нужни, за да се затвърди победата спечелена горе. При тези ситуации никой не можел да се сравнява с женските бойци рептилии. В ръкопашен бой женските рептилии можели да инжектират своята отрова в кръвния поток на техните опоненти чрез захапване или чрез плюене върху остриетата на ножовете си, след което ранявали враговете си с тях. Дори рана от нокът на женска рептилия можела да доведе до парализа или смърт. Лидерите на другите светове, както и военните командири, се страхували от остриетата и ноктите на женските рептилии и предпочитали да преговарят с Кралете, вместо да се изправят пред студенокръвните женски, в чиито очи се виждала смъртта.

Добър ход..., помисли си Мату.

- По подобен начин и населението на другите светове се подчинявало в присъствието на женските рептилиански стражи, поставени да контролират новите правителства. Враждебните тълпи били лесно контролирани от женските рептилии, които били

въоръжени само с дълги остри ножове и копия. Когато правителствата-марионетки били основавани, нито един дипломат не смеел да оспори властта, на която и да е женска рептилия, оставена да командва новосформираната администрация. Легендите за смъртоносната сила на отровата на влечугоподобните жени били разпространени навсякъде. Малко същества от другите светове не били изгубили приятел или роднина от отровата на женска рептилия. Последователните успехи в завоеванията и контролът над другите светове били базирани в голяма степен на участието и влиянието на женските бойци. В историческите записи на Зеления свят се виждало, че Империята на хората-рептилии била родена от "Войните на Черните". В по-късните записи на Живота в нашата Галактика, "Междувездните войни" били тези, от които била родена Междувездната Империя на рептилиите. Но и в двата случая, Мату, женските бойци били тези, за които били разказвани страшните истории. Светкавични атаки срещу превъзхождащи ги сили, смъртоносни битки с черни мъжки рептилии, потоци отрова от женски рептилии, твърд контрол над други светове от отровните женски... всички тези фактори довели до легендите... и статута... на рептилоидната Империя на една от най-големите сили, появявала се в Деветия сектор на галактика **ЕРИДАНУС**. До края на Ерата на "Черните междувездни войни", Империята **НЕКН** на рептилианските воители-Крале била оставила своя кървав отпечатък на стотици планети. От примитивно начало до високо развито общество, рептилианските хуманоиди се установили здраво в историческите анали на Деветия сектор.

Мату седеше мълчаливо. Главата му все още бе изпълнена с картини на летящи рептилиански воители.

- Но Епохата на влечугоподобните Черни Крале, Мату... щяла скоро да приключи.

Мату бе почти напълно изтощен и имаше десетки въпроси. Той се

загледа през прозореца. *Трябва да е много късно...*, помисли си той. *Не ми се спи, но... съм изморен.*

Пер започна отново, сякаш без дори да си поеме дъх:

- По време на разширяването на Империята, под управлението на Кралете НЕКН, мъжките ръководели на бойните полета и в правителството, но женските били тези, които ефективно водели администрацията, съобразно нуждите и изискванията на институциите и правителствата на многото други светове. Освен това, точно женските рептилии поддържали директен контакт с управниците и народите на Империята и женските рептилии били тези, които управлявали и поддържали каналите на властта. Това, което било интерпретирано от мнозина като лоялност към Кралете от страна на женските рептилии, било всъщност упражнение в коварните скрити методи на влечугоподобните Кралици. Разбираш ли, Мату..., докато рептилоидните Крале първоначално държали реалната власт в Ерата на Завоевателните войни на Зеления свят, до периода на нашествията в другите светове вече Кралиците и техните лоялни женски администратори били тези, които формирали истинския център на властта в Империята. Във всяка Империя, управлявана от "скрита сила", представителните лица винаги имат най-ярък образ. В Империята дори се вярва, че издаването на заповеди идва изцяло от тях. Дори понякога представителното лице наистина счита, че то издава Кралските заповеди. Но всъщност човекът, който следи за изпълнението на тези заповеди, е този, който държи властта. И във всеки случай, това бил женския администратор, който бил отговорен за изпълнението на Кралските заповеди. Запомни, Мату... Женските от расата "kheb" са тези, които вършат работата. Мъжките са бойците и любовниците на Кралицата. На Зеления свят и на другите светове женските били онези, които в действителност ръководели световните дела.

Разбира се..., помисли си Мату. Светът на „kheb“ не се върти около мъжа, а около жената.

- Кралете рутинно издавали заповеди, предназначени да влязат в сила в цялата Империя, а Кралиците и техните женски администратори били тези, които редовно променяли или забавяли изпълнението на Кралските команди. В полза на Кралиците било абсолютното убеждение на Кралете, че те, бидейки Монарси, притежават истинската власт в Империята. Когато Империята, под управлението на Кралете НЕКН, започнала да придобива значително влияние сред звездите на Деветия сектор, Кралиците започнали да преосмислят ролята си "зад кулисите". Управлението на новата Звездна Империя поставило още по-голяма власт и отговорности в ръцете на женските рептилии. И те нито се уплашили, нито се провалили. Доказали се като способни и продуктивни администратори..., а се били доказали и на бойното поле. Но с новия статус на Империята като център на властта в сектора, рептилианските Кралици започнали да оказват натиск върху трона за по-видна позиция в управлението на Империята.

Не считам, че бих застанал на пътя им..., помисли си Мату.

- За да избегнат трудностите у дома и за да успокоят Кралиците и женските администратори, рептилианските Крале неохотно дали нови отговорности на Кралиците. Кралиците станали по-видими и заели по-значима част в церемониите на Държавата, на които хората винаги се наслаждавали. Някои по-незначителни програми били дадени на Кралиците и техните лоялни женски сили..., но Кралете никога нямало да се откажат от своя авторитет в контрола на Империята... той трябвало да бъде отвоюван.

Опааа..., помисли си Мату. Това не е добре! Лош ход!

- И за тяхна изненада и почуда той бил. Това, което Кралете не

осъзнавали било, че давайки допълнителна власт в администрацията на Империята, и особено давайки им по-видима роля, те подарили на Кралиците допълнителна власт... в очите на хората от Империята. Тази грешка щяла да се окаже фатална за Ерата на Кралете. В очите на Краля, Кралицата на Империята стояла на трона като Първа дама на Империята. Нейните задължения били много прости: тя трябвало да оставя сред другите светове от Кралството и другите светове от Деветия сектор много ясно и категорично впечатление, че всички женски от рептилианската Империя стоят здраво и ревностно зад своя Крал. Дори на Кралския двор на Кралицата било наредено да представя същия образ на световите от Деветия сектор. И тъй като всички жени, включително и Кралицата, докладвали директно до мъжки представител на Краля с по-висок ранг, Краля бил убеден, че ролята на Кралицата била илюзорна и с малко влияние. За Краля Кралицата била орнамент в Двора и декорация за Монарха, с която да се показва... нейното присъствие било напълно формално... - Пер направи пауза и се усмихна - ... или поне така смятал Краля. *Какъв наивник...*, помисли си Мату.

Пер започна отново:

- Легендата за "Нощта на сълзите" ни разказва следното, Мату... В ранното утро била свикана сутринна среща на Кралския щаб. Делата на Империята винаги били главен утринен приоритет. Членовете на кралския щаб били изненадани, когато вместо Краля, в залата влязла Кралицата. Женските войници от нейните Кралски елитни части стояли близо зад нея. Докато войниците оградили стените на Кралската зала, Кралицата седнала, но не в нейния стол, а в този на Краля! Няколко души от щаба на Краля подскочили и шумно протестирали срещу нейното недопустимо действие. Когато Елитните гардове на Кралицата пристъпили напред, мъжете седнали и замлъкнали. Анонсът бил бърз и прост: Кралят бил убит по средата на нощта. Кралицата едва успяла да се спаси от

наемните убийци. Ако не били нейните лоялни Елитни гардове, можело и тя да не оцелее. Въпреки че мъжете-убийци били ликвидирани незабавно, те не могли да бъдат разпознати, нито пък източникът на заговора можел да бъде определен. За да се запази реда и за да предотвратят бунтове и безредие, Кралицата незабавно поемала контрола. За да се предотврати заговора от безскрупулните неизвестни мъже с власт, които със сигурност стоели зад това похищение, Кралицата издала заповеди до всички женски командири и администратори да поемат контрол над съответните дестинации. За да се избегне преврата от тази безскрупулна и неизвестна мъжка сила, всички мъже трябвало да бъдат освободени от техните властови позиции... за доброто на Империята! Докато Кралицата успее да осигури безопасността на Империята и нейните поданици, рептилските светове щели да се управляват от жени-администратори, които вече били заели места. Когато Кралицата била удовлетворена от осигуряването на мира и сигурността, тя щяла да върне властта на Кралския наследник.

Невероятно!», каза си Мату.

- Протестите на мъжките рептилии, които били на власт били значителни и шумни, но новата позиция на Кралицата нямало да бъде разкладена. Тази съдбовна нощ, която по-късно щяла да се наименува "Нощта на сълзите" била най-повратният момент в историята на Империята.

Вероятно крокодилски сълзи., помисли си Мату.

- За ужас на хората от Империята и в привидно потвърждение на предвидения от Кралицата опит за преврат, за относително кратко време много от висшите командири и администратори от мъжки пол умрели при странни обстоятелства. Изглеждало, че превантивните мерки на Кралицата се оказали доста проникателни и точно навреме. Имало и допълнителни усложнения, Мату.

Потомци и наследници на рептилския Крал също били мистериозно ликвидирани. Висши представители на Краля на ключови позиции на други светове в Империята също загинали. Заговорът бил безскрупулен и старателно подготвен.

Обзалагам се..., каза си Мату.

- Но Кралицата била твърда и непоколебима. Тя уверила поданиците си, че никога няма да ги изостави. Щяла да запази контрол и да защитава своя народ до последен дъх. Уверила ги също, че следите от женска отрова, които били открити в телата на много от убитите мъжки лидери, били умишлено поставени от тайна непозната мъжка сила, която искала да подкопае целостта на Империята на рептилоидните хора. Хитрият опит да се настроят мъже срещу жени нямало да проработи, Кралицата щяла да се погрижи за това. Тя обещала да води своя народ през времената на криза. "Нощта на сълзите" нямало да сваля Империята, бил обетът на Кралицата пред народа! Вашата Кралица няма да ви измени, обещала им тя! *Да живее Кралицата.,* помисли си Мату саркастично.

- В последвалите периоди мъжете с властови позиции и тези, които били кръвни роднини на Краля, както и потенциалните кандидати за трона, били мистериозно убивани. Някои просто изчезнали. Женските военни командири и администратори затегнали контрола и мерките за сигурност. За да се запази реда, всички административни, военни и политически програми били рационализирани така, че да дават по-добри резултати. Империята на Кралиците-рептилии се превърнала в доста ефективна и добре смазана машина.

Пер пристъпи към прозореца.

- Имало и други значими събития по това време, Мату. Много от

враговете на рептилската Империя от другите светове вярвали, че убийството на Краля и взимането на властта от Кралицата и нейните женски сподвижници било знак, че има слабост в отбраната на Империята. Кралете винаги били управлявали Империята, Кралиците винаги били второстепенни фигури. Кралиците-рептилии трябвало да бъдат слаби, вярвали вражеските Крале.

Това не е добре., каза си Мату.

- Те направили грешка... смъртоносна грешка. Били планирани и осъществени атаки срещу Империята на хората-рептилии... и те се провалили напълно. Смъртта на рептилския Крал не била отслабила куража на "хората", а дори някак го подсилили. А превземането на властта от Кралицата не било ограничено само до границите на рептилската Империя. Много съседни звездни светове наблюдавали промените, които се случвали в Империята на влечугоподобните. Нашественическите сили залели царствата на вече превзетите други светове, като изглеждало, че се опитват да запазят контрола над населението. Това, което съседните светове не очаквали обаче, било че тези сили не се спрели на границите на рептилското Царство. Те пресекли граничните територии и нападнали светове на близките звезди.

Леле, "голяма изненада"., помисли си Мату.

- И не спрели дотам. Смъртоносните рептилиански воини разширили границите на Империята на Кралицата по-бързо и с по-голяма опустошителна мощ, отколкото някога армиите на Кралете. Въпреки че командирите на рептилските сили били само жени, мъжете воини също се присъединили към женските си половинки, за да доставят слава и богатства на Трона на Кралицата. Повечето вярвали в своята Кралица и нейния Трон, други се биели от страх за собствената си безопасност. Но, независимо от причината,

наградите от победите за войниците били по-съществени. Империята на рептилиите се превърнала в царство на тотална женска доминация и контрол. Докато в миналото рептилиите живеели и благоденствали в Ерата на рептилианските Крале-воини, по време на Династиите на рептилианските Кралици, Империята се разширила както никога досега и се превърнала в най-мощната от всички Звездни Империи в Деветия сектор на ЕРИДАНУС. Страховитата Империя на рептилските Крале НЕКН се превърнала в почти непобедимата Династия на рептилианските Кралици **НЕКН-Т**.

Пер неочаквано спря. Той не продума повече. Просто гледаше звездите.

Мату бе облекчен и... изумен. Той се облегна на стола си. Погледна звездите през прозореца. Гледаше ги втренчено. *Някъде там...*, каза си той. *Някъде там има свят на влечугоподобни същества. А аз си стоя тук. Аз съм продукт на древно същество-примат, Адам или кроманьонец или каквото и да е..., а там, на звездите, са рептилоидните същества, които са произлезли от предци наречени "kheb". Колко надменни сме., помисли си Мату. Колко надменни.*

Глава III

Империята на рептилианските Кралици

- Как спа, Мату? - попита Пер.

- Имах сънища, Учителю... - отговори чиракът.

- Сънища за...? - подпита Старейшината. Мату леко се усмихна.

- Имах сънища за Кралицата на рептилиите, Учителю... - отговори той - Или... поне мисля, че беше Тя, Учителю. Беше отвратителна... ужасяваща. Имаше люспи и змийски зъби... и беше зелена. Много зелена. И бе висока, Учителю, много, много висока. Може би 3,5 или 4,5 метра. И искаше да ме изяде, сър. Бях уплашен... това ме събуди! Не успях да дремна много след този сън.

- О, Мату... - Пер се усмихна - Забравил си нещо.

Мату изобщо не можеше да си представи за какво говори Старейшината.

- Забравил си, Мату... - Пер все още се усмихваше - Хората-рептилии вече не изглеждат като влечуги. Сега изобщо не изглеждат ужасяващо. Помниш ли като ти казах, че те вече са много красиви хора, може би най-красивите в нашата галактика. Сънят ти е продукт на твоето въображение, Мату. Днес нещата не стоят по този начин.

Мату погледна към Учителя. *Е, това е някакво облекчение.,* каза си той. *Красиви, а? Не и тази Кралица... не и в моя сън. Тя беше истинска...*

- Време е да научиш за начина на живот на рептилиите, Мату... - започна Пер - Трябва да научиш за техните институции и

традиции... и трябва да ги научиш добре. В тях ще намериш ключовете за много от тайните на "Древните".

Мату отиде до масата и седна. Той бе готов... отново.

- По време на еволюцията на рептилоидните хуманоиди и поради специфичната структура на техните усти, те винаги издавали съскащ звук докато говорели. Подобно е на това, което ние наричаме фъфлене в нашия свят, Мату. Ако те произнасяли думата "stone", например, щяло да звучи "sss-tone".[\[28\]](#) Ако звукът "S" бил в края на думата, изглеждал дори още по-дълъг, като в думата "horse" [\[29\]](#). Хората-рептилии биха казали "hor-ssss". В течение на многото поколения, звукът "sss" се превърнал в характерна черта на езика на рептилиите. В резултат на това, на всички други светове звукът "sss" сам по себе си станал нарицателно за влечугоподобните. Те били познати на всички други светове като "SSS" или "SSS-A".[\[30\]](#)

Доста подходящо., помисли си Мату. Хора-рептилии, които ще бъдат познати със съскането в техния говор. Вероятно това е и плашещо. Тогава му хрумна нещо...

- Те не бяха ли известни като NEKH, Учителю? - попита той.

- Това е вярно, Мату. На техните родни светове те се наричат "наследници на NEKH". Но на другите светове всички рептилиански потомци се наричат "SSS".

Мату кимна с разбиране към Старейшината.

- Ето нещо много важно, което трябва да запомниш, Мату. Като най-могъщата жена в рептилианската Империя, Кралицата била абсолютният символ и възплъщение на хората-SSS. Тя била известна, по думите на хората от другите светове, като "Върховната SSS" или дори "Абсолютната SSS".

- Тя била Кралицата на SSS... - добави Мату.

- Да, Мату, това е вярно. Но има звездна традиция, която се спазва от кралете и кралиците на Империите в галактиката. За да покажат своята власт и титла, те удвоявали своите имена, като по този начин демонстрирали кралската си позиция.[\[31\]](#) Така рептилоидната Кралица официално била позната в галактиката и в собствената си Империя като "Нейно Величество, Кралица SSS-SSS". На някои други светове нейното име било произнасяно по малко по-различен начин. Там тя била позната като "Нейно Величество, Кралица SSS-A-SSS" или "Нейно Величество, Кралица SS-A-SS". В някои случаи дори била наричана "Кралица SSA-SSA".

Кралица SS-A-SS или Кралица SSA-SSA, започна да си води записки Мату. Това беше важно, бе убеден в това.

- Докато пишеш, Мату... - спря го Пер - ... запиши също и тези думи.

- Терминът "UR", означава "Първият и с най-голям чин от" или "Първоначалният". Когато се използва като наставка, предполага "Първият от групата" или "Величествена персона от"... Наставката "I", означава "някой, който е от страната на", подобно на личен асистент или директен партньор... Наставката "IM" е множествено число на "I". Означава "тези, които са от страната на", лични асистенти или партньори...

Мату пишеше бързо.

- Запиши и тези в списъка, Мату... - продължи Пер - Наставката "US" означава "някой, който е от...", но НЕ е същото като "I". "US" означава "последовател или поданик на", докато "I" означава "асистент на", което е позиция много по-висока от прост "последовател" или "поданик на".

Мату продължаваше да записва... *Последовател, а не асистент.*

- Прибави и друга наставка, Мату. Завършващото "U", което в действителност е множествено число на "US". Окончанието "U" означава "тези, които са от". Мату си записа и този термин.

- Мога ли да ти ги повторя, Учителю? - попита той - Само, за да се уверя че съм ги записал правилно?

- Да... - отговори му Пер.

- Това е списъкът ми, Учителю:

... SSS е името на хората-рептилии по принцип...

... завършващото "UR" означава "Първият и с най-голям чин от" или "Първоначалният"...

... завършващото "US" означава "някой, който е от"...

... завършващото "U" означава "тези, които са от"...

... завършващото "I" означава "някой, който е на страната на"...

... и завършващото "IM" означава "тези, които са на страната на".

Пер кимна на Мату.

- Всичко е вярно, Мату... - каза той с усмивка - Помни... всяка от тези наставки означава някой, който е от нещо. Сега нека приведем тези термини в употреба. Ако Кралицата на рептилиите е "Първа и с най-важен чин в царството", каква би била нейната титла?

Мату погледна в списъка си.

- Тя би се казвала SSS... - започна той - завършвайки на "UR".

Така че би се казвала Кралица SSS-UR, Учителю?

Пер се усмихна.

- Браво, Мату. Но като "Първо и с най-голям чин" лице в Царството, тя не се нарича "Кралица". Тя е позната просто като "SSS-UR" или "SSA-UR", или още по-просто "SSA-R" на Империята.

Боже мой!, помисли си Мату.

- Оттук ли произлиза титлата "цар", както я знаем на Земята, Учителю? - попита той въодушевено.

- Да, Мату. Докато напредваме, ще откриеш, че много от титлите използвани тук, на собствената ни планета, имат за корен титлите на Кралицата на рептилиите на далечните звезди. Сега... като Кралица на Империята, Мату..., помниш ли, тя удвоявала имената и титлите си. Като "Първо и най-значимо лице" и като Кралица, една от нейните многобройни титли ще е "Нейно Величество, Кралица SS-SS-UR", или "Нейно Величество, Кралица SSA-SSA-R".

Caesar!, почти подскочи Мату. *Caesar!*[\[32\]](#)

- Сега, Мату... - Пер се обърна отново към него - Можеш ли да ми кажеш как биха се наричали асистентите на Кралицата? Помни, че те са кралски помощници.

Мату погледна в списъка си.

- SS-IM...? - опита се да налучка той - Не... чакай, чакай. Не е така... като Кралски помощници всеки би се наричал SS-SS-I, а като група биха се наричали SS-SS-IM, нали така, Старейшино?

- Точно така, Мату! - усмихна се Пер - Като група биха се

наричали SS-SS-IM!

- Assass-im? Assass-in... Assassins![\[33\]](#) - изтърси Мату. После се спря. *Наемни убийци?*

- Да, Мату... - каза Пер - ASS-ASS-IM били бойци, които стоели от страната на Кралицата и изпълнявали всяка нейна команда и желание с жестокост и свирепост отвъд всякакво сравнение. За да бъде сигурна, че ASS-ASS-IM са винаги в готовност, винаги свирепи, неуловими и готови да унищожават на секундата, Кралицата държала своите наемни убийци постоянно под влиянието на наркотик, направен от нейните учени МАКН, група, за която ще говорим по-късно, Мату.

Мату си спомни обяснението дадено за думата "assassin" от експертите. *За това име се предполага, че идва от наркотик наречен "hashashim"*[\[34\]](#). *Но според Пер наркотикът бил наименуван първо на ASS-ASS-IM. Невероятно! И в двата случая, както в рептилианската Империя, така и на Земята, един наркотик произвеждал жестоки и безжалостни воини.*

Пер все още говореше:

- Но забележи това, Мату. Каква би била титлата дадена на помощниците на рептилианските женски, назначени като администратори на други светове? Помни, че на другите светове те също били наричани SSS-женски.

- Те биха били наричани... - Мату отново погледна надолу към своите записки -... те биха били наричани SS-I като индивиди и SS-IM като група.

Изведнъж името го накара да си спомни нещо.

- Essenes! - промълви той - Essenes![\[35\]](#) *Почакай малко...*

помисли си той.

Пер кимна.

- Как е възможно това? - попита той Пер - Есеите не може да са били помощници на рептилоидните женски администратори. Учителю.

Той погледна Старейшината с озадачен поглед, чудейки се къде бърка.

- Не, Мату... - Пер се облегна назад - Не бъркаш. С времето ще научиш тайната на есеите от нашите исторически книги. Те били пазители на религия, базирана на влечугоподобната Кралица, за която ти говоря. Но търпение, младежо. Ще дойде ред и на това.[\[36\]](#)

Мату бе развълнуван.

- Сега, Мату... какво би било името на последователите на Кралицата на рептилиите? - прекъсна Пер въодушевлението му.

- Биха се наричали... - Мату погледна към записките си - ... биха се наричали SS-U, а само един последовател би се наричал SS-US. SS-US... Zeus?[\[37\]](#) - той погледна към Учителя.

- Браво, Мату... - отговори Пер - Трябва да се научиш да прилагаш тези термини към други титли на Кралицата, които ще разгледаме. Пази този списък близо до сърцето си, младежо. Той е безценен в това, което може да ти разкрие.

Мату щеше да се погрижи за това.

- Кажи ми имената на помощниците за които научи досега... - каза Пер на чирака си.

- Това е моят списък с титли, сър:

... всеки от кралските асистенти на Кралицата ще бъде познат като SS-SS-I...

... като група, кралските асистенти ще бъдат познати като SS-SS-IM...

... асистентите на рептилоидните женски администратори на други светове биха били познати индивидуално като SS-I...

... асистентите на рептилските женски администратори на други светове, като група, биха били познати като SS-IM...

Пер кимна в знак на одобрение.

- Много добре, Мату..., но нека не спираме дотук, нека продължим. В ранните периоди на рептилианската Империя, когато войните се водили нокът до нокът, рептилианските крилати воители имали специален начин да се изправят пред всеки враг. Първоначално те се изправяли толкова високо, колкото могат, разпервайки своите криле и се опитвали да изплашат врага си със своя размер. След това те започвали бавно да се спускат до по-наведена позиция, подобно на кобра, чиято глава се спуска леко, когато е готова да атакува. Движейки се бавно встрани, боецът издавал тежко предупреждаващо съскане - sss-sss“ След това, като последно предупреждение, отварял челюстите си и оголвал зъби, позволявайки на гърлен приток на въздух, дълбоко от тялото да излезе навън. Звучало като комодски варан, Мату... звукът който излизал бил... "khaaaa“

- Khaaaa-aaa! - подчерта Мату звука. Той бе чувал за страховития звук на комодските варани, шумното издишване, от което всичко наоколо вибрирало.

- Това често бил последният звук, който повечето им врагове чували... - добави Пер - Но звукът, който ужасявал най-много врагове бил този, издаван от женските рептилии. Точно както мъжките се навеждали и съскали, така също и женските се снишавали преди атаката си. Но основната разлика, която ужасявала враговете им, Мату, се криела в момента, в който започвали да съскаат. В края на тяхното съскане, женските изплювали отровата в очите на своите врагове. Звукът бил нещо подобно на "sss-sss" и след това шумен "Ш"-звук. Sssss-ss-ttt! И след това отровата била изпръсквана. Ослепен или парализиран, врагът имал малък шанс да оцелее след това, което щяло да последва. Дали от ноктите, зъбите или мъчителния предсмъртен гърч, който означавал, че отровата си е проправила път в кръвообращението... при всички случаи, смъртта била на практика сигурна. С времето, Мату... плюещият звук "ttt" започнал да представлява самите женски рептилии.[\[38\]](#) Един начин, по който хората от други светове различавали рептилианските мъжки и женски, бил да наричат мъжките SSS, а женските SSS-TT. Някои хора познавали рептилианските женски само под името TT.

TT означавало "женска рептилия" помисли си Мату. А в действителност това е звукът от плюенето. SSS-TT означавало "женска от рептилиите". Не е толкова объркващо..., каза си той.

- Но сега, Мату... - спря Пер - Нека отново тестваме твоите новопридобити знания. Мату се усмихна, той бе готов.

- Каква, Мату... - започна бавно Пер - ... каква би била титлата на Кралицата като Кралска женска?

- TT-TT! - едва не експлодира Мату.

- Правилно! - усмихна се Пер - Хората от други светове се отнасяли към нея като "Нейно Величество Кралица TT-I-TT" или

"Нейно Величество Кралица ТТА-ТТ", или дори "Нейно Величество Кралица ТТИ-ТТИ"[39], или "Нейно Величество Кралица ТТА-ТТА".

- И каква, Мату... - продължи той - ... каква би била титлата на Кралицата, когато тя е Първа сред женските рептилии?

Мату си помисли за момент.

- Върховната ТТ-UR... - отговори той - И като Върховна Кралска женска, тя би била позната като "Нейно Величество, Кралицата ТТ-ТТ-UR".

Пер се усмихна отново.

- Отлично, Мату! - поздрави го той - ТТА-ТТ-UR е още едно произношение, но мисля, че схвана основната идея.

- Прости ми дързостта, Учителю... - Мату бе окуражен - Мога ли да се опитам да произнеса титлите и имената на различните членове на администрацията на Кралицата?

- Да, Мату... - съгласи се Пер - Моля, направи го.

- Кралските Асистенти на Кралицата ТТИ-ТТИ биха били познати като ТТ-ТТ-I...[40]

... като група, Кралските Асистенти ще са познати като ТТ-ТТИМ[41]...

... индивидуалните последователи на Кралица ТТИ-ТТИ ще са известни като ТТ-ТТ-US...

... като група, те ще се наричат ТТ-ТТ-U.[42]

Пер имаше голяма усмивка на лицето си.

- Много добре, младежо! - поздрави го той, Мату наистина се гордееше със себе си.

- Сега ще те запозная с друг термин, който да сложиш в списъка си, Мату. - каза му Пер - В целия Девети сектор на ЕРИДАНУС, думата, която символизира и означава "Най-висшият" била думата "N" или "AN". Тъй като Империята на рептилианските Кралици се издигнала до най-могъщото царство по това време, в същината си "най-висшето царство", много звездни хора започнали да използват термина AN като име за самата рептилоидна Империя.

N или AN..., записа си Мату.

- Когато AN или N се употребява като наставка, означава "Най-Висшият от", обикновено ползвано за личност или създание с много висок ранг... - обясни Пер - Сега, Мату, от времето на "Нощта на Сълзите", когато мъжете от Империята започнали да измират и/или изчезват, администраторите и представителите на Кралицата на другите светове били винаги женски рептилии. Те били...? — Пер направи пауза, за да може Мату да отговори.

- Те биха били познати като TT... - отговори Мату.

- Да... - кимна Пер - Много добре. Сега женските, които били Държавни глави и които били представители на Кралицата с най-висок ранг, биха били познати като...?

- Те ще бъдат познати като "AN"... наставка, която ще бъде прикрепена към TT. Титлата на Държавния глава ще бъде позната като... TT-AN? Нали така Учителю?

- Да, правилно... - съгласи се Пер - Терминът е TT-AN или TAN, термин който буквално означава "Женски Рептилии - Най-

висшите".[43] Всяка женска представителка на Кралицата на рептилианската Империя, която имала най-висок статус, била известна като ТТ-АН. Но кажи ми, Мату, каква ще е титлата на назначената от Кралицата представителка, на който и да е от другите светове?

Мату погледна в записките си.

- Като Кралска женска, тя ще бъде ТТ-ТТ... - започна Мату - Като най-висша Кралска женска тя ще бъде... ТТ-ТТ-АН?

- Да... - усмихна се Пер - Това е вярно Мату!

ТТ-ТТ-АН! ТТ-ТТ-АН! Титан!, повтори Мату. *Това е думата Титан! Това е думата, чиито корени дори експертите лингвисти не са могли да намерят! Невероятно!*

- Важно е да помниш, че женските представителки на рептилската Кралица управлявали с твърда ръка. Никой, на който и да е от другите светове, не можел да направи нищо без нейното одобрение. Всяко умишлено отклонение се наказвало със смърт.

Разбира се... оттук идва концепцията за почти неуязвимите бойци!

- Тъй като назначената от Кралицата представителка в някой от другите светове била официално почитана като "Нейно Величество Кралица ТТ-ТТ-АН"... можеш ли да ми кажеш как са се наричали нейните Елитни женски стражи, Мату? - попита Пер.

- Бойци-охранители? - чудеше се Мату. Не можеше да намери нищо в записките си, което да му подсказва каква може да бъде титлата на Боец.

- Те ще са от страната на Кралицата, Мату... - подсказа му Пер.

- TT-TT-AN... US? - чудеше се Мату - TT-TT-AN-US за индивидуалните бойци. TT-TTAN-U за групата, Учителю?

- Да, Мату, да... - потвърди Пер, давайки подкрепата си за опита му - Кралската титла TT-TT-AN-US била резервирана за членове на Елитните женски воини-охранители, които защитавали самата Кралица. Те били познати като Кралските TT-TT-AN-US и често се обръщали към тях като TT-TT-ANS... женски рептилиански воини, които не познавали страх... и нямали равни. А TT-TT-AN-U пък била титлата на цялата Елитна войска.

Това е!, бе сигурен Мату! Не била Кралицата, а Елитната стража! TT-TT-AN-US или TT-TT-AN-S!!! Браво! Това е!, бе развълнуван Мату.

Пер можеше да види искрата в очите на Мату. Той реши да засили натиска.

- Сега, Мату... - започна той - ... нека да комбинираме някои от парченцата, които ти напасна.

Мату се изправи. Той очакваше предизвикателството.

- Какъв беше терминът, който различаваше мъжките рептилии от женските рептилии? - попита го Пер - Внимавай... не отговаряй припряно.

Мату обмисли внимателно.

- Отличителният термин бил SS-TT, сър... - отговори той.

Пер стоеше тихо, взирайки се в него. Мату бе изненадан, той бе сигурен, че Учителя щеше да се усмихне и да му каже, че е прав. Но той просто си седеше.

- Ооо... - светна му на Мату изведнъж - Отличителният термин в действителност е ТТ, Учителю!

Този път Пер се усмихна.

- Това е вярно, Мату! - поздрави го той - Но аз бих искал да ти обясня един любопитен термин. Хората-рептилии били познати като SSS, ти си запознат с това. Но трябва да помниш, че контактът, който повечето хора от другите светове ежедневно имали, бил с женските рептилии. В резултат на този едностранчив контакт много другоземци се обръщали към всички хора-рептилии като SS-ТТ или SSA-ТТА.[\[44\]](#) Въпреки че това не е технически правилно, терминът SS-ТТ се превърнал в приет термин за наименоуване на хората-рептилии.

Мату кимна. *Добре е да го знам.*, помисли си той.

- Сега, Мату, като Кралица на хората SS-ТТ, можеш ли да ми кажеш каква би била официалната титла на Кралицата?

- Тя би се наричала "Нейно Величество Кралица SSTT-SSTT" или може би "Нейно Величество Кралица STI-STI", или "Кралица STA-STA"... - предположи Мату.

- Това е вярно... - отговори Пер - Но най-често била позната като "Нейно Величество, Кралица AST-AST"[\[45\]](#), Мату.

Кралица AST-AST..., записа си чиракът, *... била най-често използваната титла.*

- Но кажи ми сега... Мату... - погледна Пер към чирака си - Каква ще бъде титлата на Кралицата като "Първа и Най-важна" рептилианска женска?

- SST-UR или може би SSTA-UR, сър... - отговори той без

колебание.

- И AST-UR... - добави Пер - А каква би била нейната титла, като "Първа и Най-важна Кралска рептилианска женска"?

- SST-SST-UR... - отговори Мату - Не, Учителю, почакай. Ако нейното най-употребявано име е било Кралица AST-AST, тогава вероятно е била позната като AST-AST-UR.

- Правилно! Сега, каква е титлата на Кралските Асистенти на Кралицата? - продължи Пер.

- AST-AST-IM, сър... - отговори бързо.

- Каква е титлата на Асистентите на рептилианските женски Администратори на други светове, Мату? - попита след това Учителя.

- AST-I като индивидуалности, Учителю... - отговори той - ... AST-IM като група.

- Продължавай, Мату - каза му Пер.

-AST-AST-US са индивидуалните последователи или поданици на Кралицата...

... AST-AST-U са последователите или поданиците като група...

... AST-AN е титлата на женските администратори на други светове...[\[46\]](#)

Мату се спря, мислейки, че трябва да има и още.

Пер му се усмихна. Той се гордееше с младия мъж.

- Има ли още, Учителю? - попита чиракът.

- Титлите на Кралицата... - подсказа му Пер. Мату си помисли за момент.

- ... AST-AST-AN е титлата на Кралицата в нейната роля като Най-висша рептилианска женска!

Пер се облегна назад.

- Това е забележително добър отговор, Мату... - каза той - Справяш се превъзходно. Мату се усмихна широко.

- Има още един детайл, който искам да споделя с теб, Мату. През многото еони на Династията на рептилианските Кралици, самият Трон на Кралицата започнал да се нарича "Тронът на AST-AST" или AST-Трон. С времето, като почит към мощта на Кралицата на рептилианските хора, самият Трон бил наричан просто "AST". В хода на историята на галактиката звездните хора от всички светове постепенно започнали да наричат тронове на своите собствени империи "AST". Тъй като Империята на рептилианските Кралици нараснала до степен да включва хиляди други светове, станало необходимо да се оптимизират институциите на правителството за максимална ефективност, с минимална поддръжка. За да се избегнат трудностите, била създадена обособена форма на управление в цялата Империя. Ежедневните задължения, свързани с бизнеса и военните дейности на световите от рептилианската Империя, се изпълнявали винаги от SSS-T женски рептилии, които били назначени от Кралицата. Всички асистенти на SSS-T, независимо от пола, били подлагани на строги мерки за контрол. Нито един детайл, независимо колко дребен, не бил оставян без инспекция от женските администратори SSS-T. На нито едно правителство не му се разрешавало да се отклони по какъвто и да е начин от институциите, наложени от рептилианската Империя.

Всички помощник-администратори на Държавния глава от женски пол на другите светове, били познати като SSS-T-IM. Те трябвало да изпълняват задълженията, които са им поставени, точно и без никакво отклонение. Фактически, Мату, отклонението от стандарта означавало смърт за този, който извършвал прегрешението. С времето, терминът SSS-T-IM бил прилаган не само към помощник-администраторите, а и към самите институции. По този начин, Мату... се родила SSS-T-IM или The System[\[47\]](#).

Знаех си!, празнуваше Мату в съзнанието си. "Системата" трябва да идва от името на администраторите SSS-T-IM!

- Сега, Мату... - облегна се Пер назад - Сега ще се запознаем с още един термин, който да включиш в списъка си. По-рано говорих за силния гърлен звук, който бил изричан от рептилианските воители, звукът "khaaa", който предшества удара на смъртта.

Мату си спомни, че звукът му напомня за комодските варани.

- Звукът "khaaa" с времето произвел думата KHAА, термин, който означавал самата "смърт". Рептилианските SSS-воители, както мъжете, така и жените, "раздавали смърт" на своите врагове с такава лекота, че придобили името SSSA-KH, измамно прост термин, който буквално означавал "рептилиански същества - смърт от", или в по-разбираема форма - "смърт от рептилиански същества". Отново, в продължение на много еони, както се случвало и преди, въпреки че титлата била подходяща за бойците-SSS, хората от другите светове започнали да използват термина SAKH, както за рептилоидните воители, така и за рептилоидните хора по принцип. Така че звездите и родните светове на рептилианските същества придобили името SSAKH-звезди и SSAKH-светове.

Мату разбра и кимна на Старейшината.

- Знаейки това, Мату... нека се върнем към нашия списък от

термини и да конструираме още една група от наименования и титли, които били използвани в рептилианската Империя. Но този път, нека да произведем титлите и термините от военните SAKH-рептилиански същества. Като възплъщение на естеството на боеца SSAKH, Кралицата била позната като "SAKH"...

... като Кралица на SSAKH-бойците и Върховен воин тя била позната като "Нейно Величество, Кралица SAKH-SAKH". На някои от другите светове тя била известна като "Нейно Величество, Кралица SAKA-SAKA"...

... като "Първи и Върховен SAKH-воин", друг начин за изказ на Главнокомандващ, тя била позната като SAKH-UR...

... като Кралски главнокомандващ била позната като SAKH-SAKH-UR...

... като Най-висш SAKH-воин Главнокомандващата Кралица била позната като S AKH-S AKH-AN...

... помощниците на Кралицата, нейните придворни, били познати като SAKH-SAKH-IM... ... Държавните глави на другите светове били познати като SAKH-AN... ... индивидуалните SAKH-бойци, помощници на Държавните глави на другите светове, били познати като SAKH-I...

... като група същите били познати като SAKH-IM...

... индивидуалните Воини на Кралицата били познати като SAKH-US...

... а воините като група били познати като SAKH-U.

Боже мой!, каза си Мату, докато пишеше бързо. *Как така има толкова много титли?* Списъкът му ставаше все по-дълъг.

- Защо има толкова много титли, Учителю? - осмели се да попита докато пишеше - Защо няма просто една титла или име, вместо всички тези объркващи обяснения?

- Всяка титла отразява определена функция на Кралицата, Мату... - отговори той - ... или обръщение към индивидуално същество. Вземи, например, как ние се обръщаме един към друг тук на Земята. Когато един човек влезе на мястото, където работи, той може да бъде наречен "мениджър", "счетоводител" или "вицепрезидент". Вкъщи, същият този човек може да бъде наречен "съпруг" или "любим". Неговите деца ще го наричат "татко" или "баща", докато неговите родители, братя и сестри ще го наричат "син" или "брат". Това е един и същ човек, просто перспективата, от която се гледа на него, му дава различни титли или имена.

Пффф! помисли си Мату. Да, добре... предполагам, че е така. Но все пак е объркващо.

- Добре... нека преминем към друга институция на Империята, Мату... - каза Пер.

Мату бе облекчен. *Може би няма да има толкова много имена в тази,* помисли си той.

- В ранните векове на Империята Кралицата, седяща на Трона, изпълнявала две различни роли. Едната като Кралица на Империята, която управлявала своите поданици, а другата като Кралица-Майка, която давала живот на кралските потомци, рептилианските Принцеси и Принцове, които олицетворявали бъдещето. След ерата на "Нощта на Сълзите", разбира се, на фокус било раждането на деца от женски пол, бъдещите кралици на Империята. Всички титли, които прегледахме, Мату, са титли на Кралицата в нейната роля на Управляващ Империята. Това, което искаме да видим сега, са някои от титлите на Кралицата в нейната

роля на Кралица-Майка.

Опааа! Хайде, почва се отново., помисли си Мату докато вадеше още един лист хартия.

- Майчинството било представено с термина МА, същият корен, който и ние на Земята използваме днес. Като въплъщение на природата на Майчинството, Кралицата, като Майка, била наричана просто "МА". Но в нейната роля на Кралска Майка, тя била позната на всички като "Нейно Величество, Кралица МА-МА, Майката на Майките".[\[48\]](#)

Достатъчно просто е., помисли си Мату.

- Сега насочи вниманието си към своя списък Мату... - каза му Пер - Следвай титлите с мен...

... като Първа Майка и Първи поданик на Империята, тя била позната като МА-UR, или ако го представя по-просто "Великата MAR"[\[49\]](#)...

... като Първи Кралски поданик и въплъщение на Майчинството в рептилианската Империя, към нея се обръщали като "Нейно Величество, Кралица МА-UR-МА-UR", или "Нейно Величество, Кралица MAR-MAR"...

... като Кралица-Майка и Върховна женска на всички женски в Империята, Кралицата била позната като „Нейно Величество, Кралица МА-ТТ"...

... и може би нейната най-величествена и всеобхватна титла, като Кралица-Майка на Империята, Върховната женска в Империята и "Първа и Най-важна женска в Империята", Кралицата била позната като "Нейно Величество, Кралица МА-ТТ-UR".

MATTUR... Mater... Mother![\[50\]](#), бе удивен Мату! Разкритията на титлите на Кралицата отваряха вратите към мистерии, свързани с произхода на толкова много думи.

- Това, което е важно да се отбележи тук, Мату... - подчерта Пер - е, че като Кралица на рептилианската Империя, едно от най-мощните царства в галактиката, тя била въплъщение на самата Империя. За всички същества в нейното царство тя била позната като "Нейно Величество, Кралица MAR", "Кралицата на Галактическите Води". С времето "Небесните води" и самата Кралица щели да бъдат приравнени като идентичност и размах. И към двете щели да се обръщат със същата титла... "Великата MAR".

У ау!, помисли си Мату. "*Mar*" е латинската дума за "океан"!

- Сега нека погледнем отново в твоя списък и да се опитаме да конструираме имената и титлите на помощниците на Кралицата, Мату.

Мату взе своя списък отново... и още един лист хартия.

Пер започна пак:

- Индивидуалните Кралски помощници на Кралицата-Майка били MAR-MAR-I... ... като група били известни като MAR-MAR-IM...

... жените Държавни глави на другите светове били познати като MAR-AN... ... индивидуалните поданици на Кралицата били познати като MAR-US... ... а поданиците като група били познати като MAR-U. Пер направи пауза.

Мату все още пишеше, докато Пер се облегна назад. Мату накрая спря и погледна нагоре. Пер го чакаше да свърши.

- Готов съм, Учителю... - каза Мату... - Благодаря, че ме изчака.

- Чифтосването на рептилианската Кралица, Мату... - започна Пер отново -... не било като това, което ние познаваме.

Мату се облегна назад, неговите очи бяха широко отворени. Пер бе спечелил вниманието му.

- Когато Кралицата се чифтосвала, Мату, тя можела да носи семето на своя любовник до края на живота си.

- Тя какво?! - Мату бе хванат абсолютно неподготвен. Той се изправи.

- Спомняш ли си, че ти казах, че предците на хората-рептилии били подобни на насекоми, почти като водни кончета и пчели. Ако не си го знаел, Мату, Кралицата на пчелен кошер тук, на Земята, се чифтосва само веднъж през своя живот. Тя носи семето в специална торбичка и от нея може да оплоди всички яйца, които снася от това време нататък.

Мату бе удивен.

- Когато рептилоидните хуманоиди еволюирали от етапите им на насекоми, рептилианската Кралица запазила способността да прави същото. Тя можела да запази семето на всеки свой любовник, с когото е била.

- Всички женски рептилии ли са имали тази способност, Учителю? - попита Мату.

- Да... - каза неговият учител, като се наведе напред - Но има нещо много важно, което трябва да запомниш, Мату. Всички рептилиански женски имат способността да зачеват и произвеждат потомство..., но само Кралицата може да даде Кралското

Ок..., помисли си Мату. Мисля, че мога да разбера това.

- Виж сега, Мату... всяко яйце, което Кралицата снесе и което се опложда със семе от нейната торбичка... всяко едно от тях ще се превърне в женски индивид!

- Всяко едно ли, Учителю? - попита Мату недоверчиво.

- Да... - отговори Пер - ... всяко едно! Мату премисли нещата.

- Но тогава откъде идват мъжките, Учителю? - попита Мату своя Старейшина.

- Мъжките, Мату... - Пер отново направи пауза - ... мъжките идват от яйцата, които не са оплодени.

Мату трябваше да се облегне назад. *Какво?!*

- Яйцата, които не са оплодени, Учителю? - той бе объркан.

- Точно така, Мату... - отговори Пер - Мъжките, родени от Кралицата, нейните синове, нямат баща... яйцето, от което те идват, не е оплодено.

- Но... - Мату изгуби дар слово. Пер се усмихна.

- Това е пътят на Кралските kheb-семејства, Мату. Мъжките нямат баща. Вярваш или не, до ден днешен земните пчели се държат по същия начин. Търтеите от кошера се раждат от яйце, което не е оплодено.

- Но... - продължи да дърдори младежа.

- А женските, Мату... - прекъсна го Пер - ... женските се раждат и излъчват една аура и благоухание, които всички други рептилии могат да почувстват и помиришат. Никоя от другите женски не се носи и не ухае като Кралска женска. Кралското мъжко потомство на рептилианската Кралица няма баща... - повтори Пер - а Кралското женско потомство имало ярко изразен усет за значимост... и ярко изразено благоухание. Това е най-омайният аромат, който някой може да срещне и това е една аура, която е на практика неустоима. Има много малко мъжки от който и да е вид, които могат да устоят на съблазнителния чар на Кралска рептилоидна женска.

Боже мой!, мислеше си Мату. Боже мой!

- Кралиците на Империята Kheb, точно както и техните предци са правели преди тях, винаги се чифтосвали с най-силните и мощни мъжки. В най-ранните дни рептилоидно-инсектоидните предци на Кралицата се извисявали в небето, за да намерят най-силните и способни мъжки. В по-късни времена, когато хуманоидите-kheb еволюирали, се извършвали ритуали, при които най-способните мъжки били тествани в състезания един с друг - бягане, скачане, различни силови постижения и бой помежду си, докато един мъжки не се докажел като най-добрия. Част от наградата, която му се давала, била възможността да се чифтоса с Кралицата..., а тя щяла да носи неговото семе с нея до края на живота си.[\[52\]](#) Това състезание, Мату, е в основата на създаването на състезанията между мъже тук, на Земята. Първоначалната цел на състезанията била да произведе най-способния любовник за Кралицата на Небесните звезди.

Мату се изправи. Той не можеше да понесе повече.

- Учителю... почакай! - почти извика той - Раждането на мъжко дете без баща... тъм... имам предвид, че ако това... предполагам...

Той запелтечи и спря, не можеше да намери думи, за да продължи. Пер му кимна.

- Да, Мату... - отговори той, без да бъде попитан - Раждането на дете от мъжки пол, което няма баща... мъжко дете, което е Син на Божествено същество... да, Мату... това е основата на историята за детето Христос.

- Исус! - Мату не беше на себе си - Исус! Историята за Исус, Учителю...!

- И историята за Буда и други пророци... - Пер довърши мисълта вместо него - Историята за сина на Върховно същество, родено без човешки баща... е базирана на реалната история на рептилианската Кралска Майка и нейното мъжко потомство.

Мату бе абсолютно зашеметен.

- И запомни това, Мату... Кралицата е можела да се чифтоса още като много млада и никога да не го прави повече. За хората от другите светове, които може никога да не са виждали Кралицата с партньор и въпреки това тя забременявала и раждала...

- Те биха си помислили, че тя е девица! - почти извика Мату - Те биха си помислили, че това е непорочно зачатие... и че тя е била девица![\[53\]](#)

Боже мой!, помисли си той! Боже мой! Разбира се!

- Учителю Пер! Учителю Пер... - Мату погледна умоляващо към своя ментор - Как бихме могли някога да разкажем тази история на останалия свят? На кого можем да кажем?

Изведнъж той се спря сам. Спомни си своя обет и седна отново.

- Аз... Съжалявам, Учителю... - извини се той.

Мату се вгледа в своите бележки. Той клатеше главата си. Пер можеше да види в очите на Мату, че разкритието го измъчваше. Той си спомни как сам бе реагирал и как сам се бе почувствал, когато бе чул тази история за пръв път. Бе вълнуваща и болезнена. Истината понякога беше почти опустошителна. Колко добре познаваше чувствата, които Мату вероятно изпитваше точно в този момент.

Пер изпрати Мату да се поразходи сред дърветата... беше време за почивка.

Часове по-късно Мату се върна в библиотеката. Пер стоеше, изследвайки няколко древни книги пред него. Мату седна и извади записките си. Пер продължи да чете. Мату не беше сигурен дали е готов, но Учителя бе настоял те да продължат. Разходката му позволи да се освободи в известна степен от чувството на безсилие и се оказа полезна.

Най-накрая Мату погледна към Старейшината, като се чудеше дали го е видял, че се е върнал.

- През целия си живот... - започна отново Пер, без да надига поглед - ... Кралицата се чифтосвала само с най-добрите мъжки в Империята. Това гарантирало на нейното потомство, че ще има най-добрият генетичен материал за размножаване. Това гарантирало също, че сексуалният акт ще бъде енергичен и продължителен.

Бас държа., помисли си Мату. Най-добрите атлети... да, енергични... сигурен съм в това.

- Макар да имала най-добрите администратори обаче, с времето едновременно управлението на Империята с нейните хиляди светове и огромен брой хора и грижата за децата, станало

прекалено трудно за Кралицата. И може би най-важното - това се превърнало в задача, с която тя не искала да се занимава повече. По нейна заповед учените на Империята представили решение за проблема. Съществуващата практика била такава, че Кралиците, които се възкачвали на Трона, винаги прекратявали живота на Кралицата, която ги предшествала, въпреки че в повечето случаи, тя често се оказвала тяхната собствена майка. Но сега, отстранената Кралица можела да служи за нещо. Рептилианските учени били инструктирани да премахнат яйцеклетките и семето от брачните партньори извън тялото на Кралицата, която сядала на Трона. Веднъж извадени, яйцеклетките и семето били трансплантирани в утробата на възрастната Кралица! По този начин, генетичният материал бил взиман от Кралицата, която била на власт и трансплантиран в най-близкия съвместим сурогат... нейната собствена майка! И въпреки че възрастната Кралица износвала потомството, това все пак били деца, генетично родени от яйцата на Кралицата, която стояла на Трона. С тази процедура Кралицата на Империята била свободна да прекарва времето си в преследване на дейности, които били от жизненоважно значение за добруването на царството... и такива, които ѝ доставяли удоволствие.

Мату се чудеше на глас:

- Дали при това положение Империята имала две Кралици, Учителю?

- Да, Мату... - отговори му Пер - Едната била Кралицата на Империята, върховният източник на власт в царството..., а другата била Кралицата-Майка, която износвала Кралското потомство, но която имала минимална власт в дейностите на Империята. Тя била просто "Кралицата-Майка".

Кралицата-Майка, усмихна се Мату. Боже мой! Кралицата-Майка. Ето откъде идва!

- Рептилианската Кралица, която стояла на трона на Империята, винаги взимала името "AY", име, което просто означава "Първият" или "Единственият". Като Кралица, тя била, разбира се, позната като, "Нейно Величество Кралица AY-AY"... През милиардите години, титлата AY-AY се превърнала за някои същества от другите светове в "Нейно Величество, Кралица AYA".[\[54\]](#)

AYA! Изумително!, помисли си Мату. ELLA на испански означава "тя ". AYA! Yay!

- И ето един факт, който трябва да запомниш Мату... - подчерта Пер на младия мъж -Интересната конструкция на устата и гърлото на рептилианските същества, често давали следния ефект: звукът "Y" бил произнасян подобно на звука "L". Името "AYA" понякога звучало като "ALLA".

- Това се случва при някои испански езици, Учителю... - добави Мату.

- Точно така, Мату.... - усмихна се Пер - Двойното "L" в испанката дума за жълто "amarrilo" се произнася като "Y". Ти си напълно прав.

Мату сияеше.

- Така че запомни... - продължи Пер - Името на действаща Кралица е "AY-AY" или "AYA", но в някои случаи името идва при нас като "ALLA".

Младият чирак си го записа.

- Сега..., не искам да те обърквам, Мату, но има още една вариация на името на Кралицата, за която трябва да знаеш. В древните езици на човечеството, звукът на буквата "L" бил често взаимозаменяем с буквата "R". Понякога ще чуеш името произнасяно или ще го видиш написано в древните човешки езици с

променени "L" и "R" - звуци. Така и в имената на другите светове се усещало потискащото първоначално влияние на рептилиите. Вместо администратори, може би по-подходящата дума за управляващите тези светове би била "Повелители" - безжалостни Повелители, които действали с твърда ръка. И в огромната част от случаите, помни Мату - те били жени. Можеш ли сега да ми кажеш какви титли са били давани на Държавните глави, които били назначавани от Кралиците? Те били...? Старейшината спря, очаквайки Мату да завърши неговата мисъл.

- Женските Държавни глави биха се казвали AYA-AN... - отговори той.

- А другите имена, Мату? - попита Пер.

- Може да са били познати като ALLA-AN... или ARRA-AN... - отговори Мату.

- Правилно, Мату! - каза Пер - Рептилианските Повелители на другите светове станали известни като ARRA-AN или ALLA-AN...

Пер направи пауза и погледна към Мату. Мату знаеше, че той се готви да каже нещо важно.

- Имай предвид това, Мату... - започна Пер - ... съществата от звездите били познати на съществата от другите светове като ALLA-AN('s)...

Мату се заслуша в думите. *Съществата от космоса са ALLA-AN. ALLA-AN s... Изведнъж го озари. ALLA-ANs... Aliens[55]!!! Съществата от космоса били извънземни! Но чакай малко...!*

- Пер... - чудеше се той - Как може една дума, която е на милиони години, да бъде почти същата като думата, която използваме в съвременния английски език? Не трябва ли да се е променила или

поне да е била изговаряна в някой древен език, вместо в един от днешните езици?

Пер се усмихна.

- Да... Мату. Има логика, че думата трябва да бъде открита в някой от древните езици, съществували преди много, много време. Но трябва да си наясно също и че системите, които са били използвани в другите светове, били същите, които били развивани и рафинирани в период на милиарди години. А чудото на това една "система" да работи в продължение на милиарди години се заключава в това, че тя поддържа едно ядро от правила и институции, които са на практика непроменяеми. И виждайки жестокостта, с която тези системи били налагани и прилагани от рептилиите, ще откриеш, че едно правило, закон, метод на управление и дори думите, които се използват, са почти едни и същи на всички други светове... Те ще съществуват в почти същата форма, позволявайки само малки локални адаптации, те ще бъдат поставяни в действие по почти същия начин..., а думите, Мату..., особено "ключовите" думи, ще бъдат на практика непроменяеми - или поради времето, или поради тяхната дестинация.

Пер продължи да гледа към Мату.

- Това, което казвам, Мату... е, че звукът на една дума като ALLA-AN ще бъде почти еднакъв на всички други светове и ще оцелее през изпитанията на времето... просто поради безскрупулната ефективност на "Системата"... SS-SS-TT-IM.

Мату остана почти без думи. Налагането на система, която да издържи на хиляди различни светове и милиони години, говори за нейната екстремна ефикасност и тотално налагане. *Боже мой... толкова ли са всеобхватни?*, чудеше се той.

- На всички други светове, Мату... ARRA-AN били символите,

олицетворяващи твърдата ръка и мощта на Империята SSS. В резултат на това, населението на другите светове започнало да прилага имената на техните рептилиански Повелители, ARRA-AN, към всички хора-рептилии и към самата Империя. И точно затова централните светове на рептилианската Империя започнали да се наричат "Световете на ARRA-AN", а цялата Империя била позната като "ARRA-AN". Днес ние ги наричаме звездите на... ORION[56].

Боже... мой!, каза бавно Мату. ORION! ARRA-AN! Звездите на хората-рептилии са звездите на Орион! Но почакай...

- Учителю... - започна Мату - Извини ме... все още се чудя. Как може името "Орион", името на звездите на английски... как може това да е било името на звездите в древни времена? Не е ли било нещо друго?

- Да... - Пер уважи предизвикателството - Най-ранното име за звездите на Орион в анализите на Човечеството, е в действителност акадско, Мату... и се произнася URUANNA. И както можеш да видиш, въпреки че името е на милиони години, то запазва близкото звучене до ARRA-AN

Мату бе впечатлен. *Невероятно!*, помисли си той. *Звездите на Орион са родните звезди на хората-рептилии, които влияят на събитията в галактиката в продължение на милиарди години! Невероятно!*

Докато Мату се беше концентрирал над силата, която бе дала възхода на такава удивителна Империя, Пер се премести до неговото любимо място близо до прозореца.

- Добре се справяш, Мату... - поздрави го Пер - Изглежда, че схващаш сравнително лесно различните титли в рептилианската Империя. Сега, когато научихме някои от имената и титлите асоциирани с Кралицата, която стояла на Трона, нека видим някои

имена и титли, които били дадени на Кралицата в нейната роля на Майка на Империята.

Мату извади още един лист хартия. Забеляза, че запасът му от нея намаляваше.

- Ако си спомняш... в ранните дни на Империята Кралицата, която била детронирана, обикновено била и ликвидирана. Това било правено, за да се елиминират потенциални съперници за Трона в бъдеще. Често окупиращата Трона била една от Дъщерите-Принцеси.

- Учителю, нима искаш да кажеш, че една от нейните собствени дъщери е езекутирала старата Кралица? - попита Мату с недоверие изписано на лицето му.

- Да, Мату... - потвърди Пер - Дъщерята ликвидирала Майката, когато стъпвала на Трона. Но с развиването на науките, понижаването на старата Кралица до статус на Кралица-Майка, решавало много проблеми. Например, това давало свобода на новата Кралица да може да се фокусира стриктно върху задълженията си към Империята. Това, също така, премахвало и опасностите и здравните усложнения, които можели да настъпят при раждане. След като яйцеклетките на новата Кралица били премахвани и поставяни в тялото на старата Кралица, новата Кралица предприемала мерки, чрез които да подsigури нейното потомство да има идеални условия и да бъде силно и здраво. Сурогатната Кралица-Майка била постоянно наблюдавана от личните кралски лекари и сестри, които нямали други задължения. Доброто хранене, подходящите упражнения, достатъчната почивка и всички други неща, които една Майка трябва да прави, за да остане здрава, били единствените задължения на Кралицата-Майка. За да се възползва от нейния опит, обаче, новата Кралица винаги държала Кралицата-Майка в по-важните институции на Империята, като по този начин

Царството било облагодетелствано от дългогодишния ѝ опит на Трона. Обгрижвана на всяка крачка, всяка нейна нужда и желание били изпълнявани така, че да я поддържат щастлива. Статусът на Кралица-Майка си имал своите предимства.

В езика на хората от Орион, звукът "B"[\[57\]](#) буквално означавал "вместилище на" или "къщата на". Сега... когато звукът "B" се произнася с дългият звук на буквата "E" веднага след нея..., B-EE..., това означава да "излезе от нещо" или "да роди". Тази дума... "B-EE"... е написана с буквите T... VI..., но се произнася "BEE". Запомни, Мату, това означава "да излезеш от нещо" или "да родиш". Когато бременна жена "ражда", тя се нарича "VI" "bee". Името, давано на Кралицата-Майка, също било VE. Така, нейната официална титла била Кралицата-Майка VI и се произнасяло Кралицата-Майка, BEE[\[58\]](#).

Кралица AY и Кралица VI?, усмихна се Мату. Бе почти смешно..., помисли си той. Тогава се сети... Кралица VI... Кралица BEE!, започна да се пита Мату...

- В езика на ARRA-AN звукът "V" е второстепенен на звука "B". Това означава, че има по-малко значение, но съхранява същия смисъл. Звукът "V" означава "приносителя на", вместо "вместителя на".

Мату можеше да види разликата.

— Като приносител на яйцеклетките на Кралицата, втората титла на Кралицата-Майка била Кралица "V" или Кралица EVE, както я наричали на другите светове. В звездите на ARRA-AN, Мату... EVE била жената, която родила потомството на Божествената.[\[59\]](#)

Боже мой!, каза си Мату. Ева, първата майка на Живота на Земята според някои свещени текстове... е била Първата Майка на Живота в звездите на Орион!

- Сега, Мату... - Пер започна отново.

Мату едва успя да вземе още един лист хартия.

- Дъщерите на Кралица АYA, родени от Кралицата-Майка VI, били рептилианските женски TT. За да се означава това в езика ARRA-AN, трябва първо да запишеш това, върху което искаш да се фокусираш в думата. Тъй като ние искаме да се обърнем към Дъщерите-Принцеси, трябва първо да запишем термина TT, рептилиански женски. След това, за да покажем откъде идват те, трябва да поставим термина VI пред TT. Така имаме VI-TT, дума която буквално означава "контейнер" - "женски рептилии, които са от".

Мату погледна към това, което беше записал.

- Значи е подобно на наставките "im" или "us", Учителю... - забеляза Мату - TT означава женски рептилии, които са от. Не е ли така, Учителю?

- Наставката, както я поставяш, ти казва за какво говориш или за кого говориш. Ако искаше да напишеш "женски рептилии от майката"... - Пер направи пауза - ... какво би написал тогава, Мату?

Мату подраска малко върху листите си.

- Трябва да бъде МА последвано от TT, Учителю... - каза той - Трябва да запиша думата МА-TT и тя ще означава "женски рептилии от МА" или "Майката"... Ще запиша думата МА-TT.

- Браво, Мату... - усмихна се Пер - Можеш ли да ми кажеш какво би било името за "женските рептилии от небесата"?

"А"... , записа Мату. *И след това TT.*

- N-ТТ... - Мату погледна към своя учител - Бихме написали N-ТТ, Учителю.

Мату забеляза, че Пер му кимна, но веждата му беше набръчкана и имаше питащо изражение, значи пропускаше нещо.

Мату погледна към това, което беше написал. *N-ТТ... N-ТТ... Боже мой!*

- Учителю! - той беше изненадан - N-ТТ... това е името на Богинята на Небето в Древен Египет. N-ТТ или Nutt[60], е древната Богиня на Небето!

Пер се усмихна и веждата му се отпусна.

- Това е вярно, Мату... - съгласи се той - Това е абсолютно вярно. С времето ще откриеш, че повечето от имената на древните божества могат да се дешифрират чрез използването на езика на ARRA-AN, който ти показвам. Титлата на женските рептилии родени от Кралицата-Майка BE би била...? - Пер изчака Мату да отговори.

- VI-ТТ... - Мату погледна към своите записки и повтори името.

- И като Дъщери-Принцеси, Мату? - попита Пер - Помни... те са кралски особи.

- Ще бъде терминът VI... - започна Мату - но с двойно ТТ. Така че ще бъде титлата VI-ТТ-ТТ...

Мату забеляза любопитната подробност.

- Звучи почти като името Betty[61], Учителю... - каза той.

- Точно като името Бети, Мату... - поправи го Пер - Титлата на

Дъщеря-Принцеса, родена от Кралица-Майка ВЕ ще бъде VI-ТТ-ТТ, както казваш ти.

Бети... каза си Мату. Бети... това е кратко за "Елизабет". Елизабет! Боже мой! Дъщерята-Принцеса, назначена за ролята на Кралица на други светове, може да се нарича "Елизабет". Боже мой!

Пер прекъсна мисловния му поток:

- Но нека да кажем... - продължи Пер - че искаш да запишеш титлата на Кралицата-Майка в нейната роля на Майка или "вместилище" на женските рептилии. Каква би била нейната титла тогава, Мату?

- Първо ще запиша каква е тя... VI... - записа си Мату на листа - След това ще запиша "от кои" е тя... ТТ. Това ще ми даде титлата "ТТ-VI". Тя ще носи титлата ТТ-VI като Майка на женските рептилии..., нали, Учителю?

- Точно така, Мату... - отговори Пер - Но когато гласният звук е накрая на думата обикновено се изпуска. Въпреки че ТТ-VI е правилно, действителната титла, използвана от Кралицата-Майка, била ТТ-V.[\[62\]](#)

Мату реши да се позове на шанса и да се опита да отгатне:

- Като Майка на рептилианските Принцеси... тя ще бъде известна като ТТ-ТТ-V... - Мату погледна към Пер за потвърждение.

Пер се усмихна и кимна.

- Това е правилно Мату... - съгласи се той - Тя ще бъде позната като Нейно Величество ТТ-ТТ-V. Но независимо от титлата на Кралицата-Майка, независимо дали тя била наричана Кралица ВЕЕ,

Кралицата-Майка EVE или Кралицата-Майка ТТ-В, тя никога не забравяла, нито пък ѝ било позволено да забрави, каква била нейната действителна роля в голямата схема на Империята SSS. Въпреки че била носителка на Кралското потомство на Империята, тя служела напълно... и тотално... на прищевките и за удоволствието на нейната дъщеря. Абсолютната власт в Империята, Нейно Величество Кралица АYA.

Това явно е нещо, което не бива да се забравя., помисли си Мату.

- За да подпомогне администрацията на Империята, Кралица АYA избрала седем от нейните Дъщери-Принцеси да ѝ помагат в тази дейност. Въпреки че тя имала много деца, само седем женски, които показали способности извън обичайните, като невероятна красота, безжалостно коварство... и студенокръвна готовност да изпълнят волята на Кралицата... били "награждавани" да останат на Централните светове, за да подпомогнат управлението на Империята. Въпреки че Дъщерите-Принцеси, които били назначени на други светове можели трудно да бъдат различени от своите сестри на Централните светове, само седем били избирани, за да подпомагат директно Кралицата на Империята. Като женски рептилии, Седморката била SSS-ТТ. Но като дъщери на Кралица АYA, те били "Първи и най-важни" UR-женски от Кралския двор, превъзхождайки всички други женски, освен самата Кралица. В тази си роля всяка била позната като SSST-UR.

SSS-T-UR! Sister[\[63\]](#)!, записа си Мату това удивително откритие.

- Всяка SSS-T-UR била отговорна за един от седемте свята в Империята и отговаряла само пред Кралицата. В империята на ARRA-AN, само Кралицата имала повече власт от Седемте SSS-T-UR.

Седемте сестри., почти не подскочи Мату!

- Учителю... - той трябваше да го попита - "Седемте сестри"... "Седемте сестри" е име дадено на Плеядите, Учителю, а не на звездите от Орион. Как може това да е вярно?

- Така е, Мату... - Пер кимна с дяволска усмивка - Това, което не знаеш е, че първоначалната титла на "Седемте сестри" била дадена на звездите на Орион. Двете звезди формиращи рамената, двете звезди от долната част на кръста и трите поясни звезди били оригиналният символ на "Седемте SSS-T-UR". На нашия свят, в много по-късно време, името "Седемте сестри" било прехвърлено на звездите от Плеядите.

Разбира се..., Мату си отбеляза тази промяна.

- Можеш ли да ми кажеш, Мату... - попита Пер - Какво би било името на "Династията на Кралските рептилии"... каква би била титлата на тези в нея?

Мату отново направи няколко записа. *Кралски рептилии... SSS и после семейство... В.*

- Титлата ще бъде SSS-B[64], Учителю... - отговори той.

- Това е абсолютно вярно, Мату... - кимна Пер - Седемте Дъщери-Принцеси на Кралицата съставлявали седемте члена на "Семейството на Кралските рептилии" или "Династията на Кралските рептилии" - SSS-B. Те били Върховното семейство и Най-висшата Династия сред световите SSS. Можеш ли да ми кажеш, Мату, каква титла би се дала на "Най-висшата Династия" или на "Най-висшето семейство от Империята SSS"?

Династията на Кралските женски... SSS-B..., записа той. AN... Най-висшият.

- SSS-B-AN... - отговори той - Seven![65] — избърбори Мату -

Седем! Оттук идва числото седем!

Пер се усмихна.

- Почти млади ми, Мату. SS-B-AN, Династията на Седемте Дъщери-Принцеси е мястото, откъдето идва символизмът на числото и името. Да..., но има и още, за което ще научиш по-късно и което ще трябва да изследваме, преди да ти стане абсолютно ясно.

Мату все още бе развълнуван.

- SSS-B-AN SSS-T-UR би била титлата на Седемте Принцеси от Кралското семейство на Империята! - предположи Мату.

- Точно така, Мату! - Пер бе радостен от откровенията, които струяха от неговия чирак - Сега... спомняш ли си наставката, която означаваше "смърт"?

Мату си прегледа записките.

- Да, Учителю... - откри го той - Това беше наставката "К". Оттам идваше името SAKH. То означаваше "смърт от рептилии".

- Добре, Мату... - каза Старейшината - Седемте Принцеси, като най-висши представители на Кралицата, имали властта да прилагат смъртни присъди на всеки, когото изберат и по всякаква причина. Те били крайните съдии в техните светове. Така също и Кралицата-Майка имала правото да екзекутира всекиго, който не изпълнявал нуждите ѝ или който пречел на нейните задължения като Кралица-Майка. Разбира се, самата Кралица имала властта да прилага смърт на всекиго, по всяко време, независимо от причината. Накратко, Мату, всички Кралски женски имали властта да прилагат смърт. Поради това хората от другите светове и хората-рептилии от родните им светове наричали Династията на SSS-B с друго име... за тях, тя била Династията на SSS-B-AN-съдиите, Династията на SSS-

В-К и Династията на рептилската смърт.

Мату пишеше толкова бързо, колкото можеше.

- Сега, Мату... - каза Пер на младия мъж - ... помни това, Върховният Съд на Империята, "Най-висшият Съд" бил наричан N-съд, или AN-съд. Всички жени, които били членове на Кралския N-съд, носели Кралската титла N-N, NAN или NIN. Мъжките администратори и асистенти, за които трябва да се каже, че можели да служат в Кралския Съд, само ако са напълно лоялни и сервилни на Лейди NIN, тези членове били познати като EN.

NIN и EN., записа си Мату.

- Сега, мой млади приятелю... - каза Пер - ... трябва да оставим Върховния Съд и да погледнем към военните сили на Империята ARRA-AN. Можеш ли да ми кажеш, Мату, какво бе оригиналното име на рептилианските воители?

Мату си прегледа записките.

- Те били наричани SAKH, Учителю... - отговори той - а воителите на ранните рептилиански Крале били наричани NEKH.

- Правилно, Мату... - потвърди Пер - но терминът за рептилиански боец технически е SAKH. Във връзка с бойците SAKH, можеш ли да ми кажеш... дали били мъже или жени?

Мату търсеше трескаво. Той не можеше да намери никакви записки, които да му кажат дали SAKH са мъже или жени.

- И двата отговора са верни... - отговори Пер сам - Както мъжете, така и жените съставлявали ранните SAKH-силы, младежо. Помни, SAKH означава "смърт от рептилии", всички рептилии!

Мату кимна, той нямаше да забрави отново.

- В ранните дни на Империята, когато Кралете НЕКН все още били на власт, била назначавана елитна стража, за да пази Кралицата. Помни, Мату, че по това време тя все още раждала Кралското потомство. В тези дни, тя все още била Кралица МА. Бойците, които били назначени към Кралицата, били сред най-добрите воители на Империята. Войниците SAKH, които се отличавали в битка, но не могли да стоят повече на бойното поле поради различни видове травми, можело да бъдат назначени като елитни гардове, като награда за тяхната служба. Интелигентни и с опит, на тези способни и безжалостни бойци им била давана най-новата технология, която да им помага в защитата на Кралицата. Бойците, които били назначавани като елитни гардове на Кралица МА, били познати като... МАКН. С времето Кралиците предпочели да имат женски МАКН-бойци до себе си. По времето на "Нощта на Сълзите" частите МАКН били съставени почти изцяло от женски бойци. В опасните времена, които последвали, точно МАКН-бойците били тези, които стояли лоялно на нейна страна, пазейки я от различните опити за покушения над нейния живот. В по-късните епохи точно воините от частите на МАКН развили технологии за контрол над съзнанието, които се оказали едно от най-важните постижения на Империята. [\[66\]](#) *Контрол над съзнанието?*, ушите на Мату се наостриха.

- В дните на Империята, когато крилатите рептилиански Крале управлявали, завладените популации имали един избор: да се подчинят или да бъдат унищожени. Доста често хората от покорените светове отказвали да се предадат. В Епохата на Кралиците една от тях осъзнала, че унищожаването на завладяното население било и унищожение на потенциална продуктивна работна сила. Обръщайки се към учените на нейните елитни части **МАКН**, тя ги инструктирала да изследват интензивно и да разработят наука за манипулация над съзнанието. Тази ранна

Кралица се надявала, че вместо да унищожава противниците си, учените **МАКН** могли да открият някакъв начин да "репрограмират" съзнанията на завладените народи.

Умен ход., помисли си Мату. Умен ход.

-И, Мату, те успели. Първоначално чрез простата употреба на електромагнитна стимулация на мозъка, **МАКН**, успели да създадат система на "награда и наказание", която можела да се използва за контрол над съпротивляващите се маси.[\[67\]](#) Но за период от много милиони години изследвания и разработки, манипулацията над мозъка била успешно завършена чрез много различни техники. От непосредственото програмиране на мозъци в лаборатория до контрол и влияние от голямо разстояние, технологиите за промяна на съзнанието на **МАКН** се превърнали в основа на административните програми, които били пускани в действие на новозавладените светове. Военните сили на завладените светове били винаги първите субекти, които преминавали през репрограмиране на съзнанието. След като техните умове били изменени, подчинените сили покорно заявявали своята пълна лоялност и посвещение на Кралицата. Веднъж щом били тествани в своята вяност, всички военни сили на завладените светове били поставяни в смесени войскови части на рептилианската Империя. Като новопосветени войници на Кралица **ТТ-ТТ**, те били обучавани да се превърнат в най-безжалостните и способни войници в Деветия сектор и им били давани някои от най-смъртоносните и напреднали оръжия и сеещи смърт технологии. В резултат на тяхното обучение и налично оръжие, бойците на Кралицата станали безспорните шампиони в сеенето на смърт от името на техния Матриархат. Съвместните сили били познати като "Смъртоносната Кралица", могъщите и недосегаеми **ТТ-ТТ-КНАА**, или по-просто **ТАКН**. Но тук е нужно едно разграничение, Мату. Силите **ТАКН**, които стояли на място в родните си светове, извършвайки своите задължения като пазители на своите родни региони, били познати

като TAKH, това е вярно..., но силите, които били докарани в сърцето на Империята и извършвали завоевателните войни от името на Кралицата и световите на SSS... тези съвместни сили били познати като SSS-TAKH или SSS-TAKH-A.

Свастика!, бе удивен Мату отново! *Свастиката!* *Обединените сили на армиите ARYAN на Хитлер се биели под знамето на свастиката!* *Обединените сили на армиите ARRA-AN също се биели под знамето на SSS-TAKH-A!* [\[68\]](#) *Боже мой!*, Мату за малко да падне от стола си. *Боже мой!*

Пер се облегна назад и погледна към своя чирак, който бе в състояние близо до шок. *Май отново е време за разходка.*, помисли си той.

Мату бе нервен. Бе също така развълнуван и изплашен. Искаше да научи още, но същевременно не искаше да слуша повече. Той имаше честта да му се позволи да научи тайните на Братството и мразеше това, че е бил лъган през целия си живот в Истинския свят. *Пффф!*, изсумтя той наум. *"Истинският" свят... само ако хората знаеха Истината.*

Пер влезе отново в стаята. Той отправи един поглед към Мату и му стана ясно, че младият мъж е достигнал важен момент в своето обучение. Пер се приближи до него и му подаде ключа от "Стаята на Спомените".

Мату погледна към ключа в ръката си. Това бе ключът, който можеше да му позволи да си събере вещите, с които бе дошъл в това училище... и да си замине. Мату изобщо не се поколеба. Той се изправи и предаде ключа обратно на Учителя. След това отиде до записките си... и взе един химикал. Той отново бе готов.

Пер се усмихна. Той се обърна и отиде до прозореца.

- Хората от звездите на ARRA-AN знаели, благодарение на техните учени, че целият Живот във вселената е зароден от "Великата Празнота". В огромното изтласкване на Дъха на Празнотата, в първичното издихание, всички елементи, необходими да се създаде Живота във всички негови форми, били изхвърлени в нашата вселена. По този начин се родил Живота. Но учените открили също, че един ден "Голямата Празнота" ще видиша и че цялата вселена ще колабира върху себе си. Живота ще се завърне там, откъдето е започнал. Когато хората-рептилии се опитвали да имитират звука на "Диханието" на Празнотата, те отваряли широко своите усти и издишвали дълго и силно. Поради особената структура на техния ларинкс, те издавали силно съскащия звук... "кйаааааа". От този странно съскащ звук на рептилианския "дъх" дошло името, което хората-SSS използвали, за да изразят Празнотата... КНААА.[\[69\]](#) Дори в Епохата на Кралете било възприето, че Празнотата, Великата КНАА, която дала живот на всички неща... била с женска природа. Само женска същност можела да даде живот на вселената. Идвайки от утробата на Празнотата, Живота се зародил във вселената. Когато Кралиците се издигнали на Трона, поради тяхната голяма власт скоро започнало да се вярва, че управляващата Кралица на Империята АУА била абсолютният представител и воплощение на самата "Велика Пустота":

... Тя била Единствената манифестация на Великото Съзидание...

... Тя била Абсолютната Небесна Майка...

... Тя била Вечна, Тя била Всемогъща и Тя била Всезнаеща...

... Тя, Кралица АУА, била воплощение на Празнотата, Тя била Единствената, от която всички неща произлизали и към Която всички неща се завръщали.

В Империята на хората-рептилии SSS, Кралицата била живата КНАА[70]. Тя, както Великата Празнота, била Живота... и била Смъртта. В съзвучие с Кралската традиция историята щяла да запише нейното име като "Нейно Величество, Кралската КНАА-КНАА" или "Нейно Величество, Кралската КНА-К". На повечето от другите светове силният звук от дишането на хората-рептилии бил записван като "haaa", с меко "Н" в началото, вместо гърленото "kh". На тези светове Кралица АYA, в своята роля на манифестация на Пустотата, била позната като Нейно Величество Кралица "НЕН-НЕН" или по-простото - Нейно Величество Кралица НЕН.

Пер направи пауза. Мату знаеше какво ще последва. Той подготви още един лист хартия.

- Като Абсолютно vyplъщение и Божествена манифестация на Великата КНАА, Кралицата била Абсолютната ТТ-женска в Империята и следователно Кралица АYA носела титлата "Нейно Върховно Величество, Божествената Кралица КНАА-ТТ".

Свещената египетска котка[71]., помисли си Мату, докато записваше титлата.

- Като Божествената КНАА-ТТ, Абсолютната женска манифестация на самата Празнота и като "Първа и Най-важна" UR-представителка на Голямата Празнота, Кралица АYA била позната като "Нейно Върховно Величество Божествената Кралица КНАА-ТТ-UR".

Това е Богинята Хатор[72]., помисли си Мату, докато записваше името.

- Като Абсолютно vyplъщение на Божествената манифестация на Великата КНАА и като Първа и Най-важна UR-представителка на Пустотата, Кралица АYA, носела титлата "Нейно Върховно Величество, Божествената Кралица КНАА-UR". С времето, тази

титла станала просто "Нейно Върховно Величество, Божествената Кралица KHAR".

Какво ли е това име?, чудеше се Мату.

Сякаш очаквайки този въпрос, Пер започна отново:

- В тази титла на Кралицата, Мату, в титлата на Божествената "KHAR", стои една от тайните на "Древните", Учителите на Старото, които са основали това Братство. Кралицата на звездите на ARRA-AN имала властта и богатството на хиляди звезди в ръцете си. Тя можела да прави каквото си поискала, тя можела да отиде където пожелала и можела да има всичко, което копнеела. С такава власт и богатство на нейно разположение, Кралицата направила свое задължение и своя отговорност да преследва знанието, да открие мъдростта, да събере най-чудните съкровища на изкуството и да натрупа богатството на всички култури под неин контрол. И най-важно от всичко, Мату, тя се задължила... да се наслаждава на всички удоволствия в нейния свят. Нейният ден преминавал в наслаждение на радостите на изкуството, танца, кулинарните специалитети... и, особено, тя се наслаждавала и се отдавала на радостите на физическото удоволствие!

Мату се понамести на стола.

- И тя му се наслаждавала, Мату. Тя се отдавала на физически удоволствия на всеки свят в нейната Империя и се отдавала на физическите удоволствия само с най-качествените и млади мъже в Империята. Голямата страст на "Нейно Величество, Божествената KHAR" била да се слее в едно с удоволствията на тялото.

KHAR... HAR... Whore[73]!, препускаше съзнанието на Мату. *Можели това да е източникът на "лошата" дума, която означава "лека жена"?*

- За да не си помислиш, че преследването на удоволствията на тялото от Кралицата било само упражнение за нейните първични животински желания, бъди спокоен, Мату - имало и друга причина за нейния неутолим глад. Виж сега, малко хора знаят, че в насладата от страстната интимност се произвежда електрическа енергия. Почти всички хора се фокусират над повърхностните и незабавни чувства на удоволствието. Малко са тези, които могат да се насладят на чувствата, които следват интензитета на удоволствието, така нареченото "следоргазмено състояние". Има само шепа хора, които разбират тези неща и могат да насочат своето внимание към енергиите, които се създават. В преследването на удоволствието, Кралицата на ARRA-AN търсела повече от зареждащото чувство на екстаза... тя търсела да създаде електрическа енергия, която да ѝ позволи да разшири съществото си и оттук - връзката ѝ с Великата Пустота.

Мату бе тотално удивен... и мълчалив. *Боже Господи., помисли си той. Сексът създава енергия? Електрическа енергия?*

- Трябва да ти бъде ясно, Мату... - подчерта Пер - ... това не е оправдание за леко поведение... напротив. Разюзданият секс не се фокусира над потенциалните енергии, които се произвеждат и могат да бъдат впрегнати. Моите думи към теб са само обяснение, че има големи мистерии зад повечето първични и обикновени човешки навици. За нещастие, човечеството не е било научено как да разпознава тази енергия, нито е било научено как да събира естествените електрически сили, които могат да дойдат от изразяването на радостта на душата.

Мату стоеше зашеметен от това, което Пер му обясни току-що. *Някъде в акта на интимност има електрическа енергия, която може да бъде събрана. Без присъда за добро и зло, само за правилна и неправилна употреба на електрическата енергия... невероятно!*

- В служба на задоволяване на Кралицата били избирани внимателно определени мъжки рептилии, които имали само едно задължение... да доставят удоволствие на Кралицата, по който начин тя желае. Хора на изкуството, танцьори, музиканти и експерти във физическите удоволствия, само най-добрите образци от мъжката половина на SSS имали позволението да бъдат с Кралицата. Ако някой се провалял или проявявал несигурност, той бил или незабавно ликвидиран, или прокуждан на далечен свят предназначен за "нежелани". Но ако били верни и покорни слуги, ако били образци в своята служба към Кралицата, те били третираны като Върховни мъжки на Империята. Гледайки към "Нейно Величество, Божествената Кралица KHAR", мъжките, които били винаги до нея, били познати като "KHAR-IM".

Мату почти подскочи... отново! *HAR-IM! Narem!*[\[74\]](#) *Място, в което живеят любовниците! Само че не жени..., а мъже! Боже мой! Боже мой... само ако светът знаеше? Чудя се какво ли биха казали хората, ако знаеха, че харемът се съставлява от мъже?*

- За да служат като част от Кралските KHAR-IM, младите мъжки били избирани по тяхната физическа красота и способността им да задоволят Кралицата. С времето Кралицата поискала от своите учени МАКН да разработят програма за тяхното "развъждане", която да осигури на Кралицата по-добри и по-красиви KHAR-IM с всяка следваща генерация. С прогресирането на програмата мъжете действително ставали все по-красиви и на базата на обучаващите аспекти на програмата, ставали все по-големи адепти в изкуството на страстта. И помни, Мату, най-успешните мъжки доставяли "семето", което било използвано, за да се родят Принцесите на Империята. Това служело, за да се произведат рептилиански Принцеси, които били най-красивите жени в Империята. Под програмата KHAR-IM някои физически качества, които Кралицата намирала за нежелани, били премахвани от мъжете KHAR-IM. Тъй като младостта била нещо, което Кралицата намирала за желана

характеристика, мъжете KHAR-IM били програмирани да имат кратък живот. Това осигурявало на Кралицата винаги млади и здрави любовници.[\[75\]](#) И въпреки факта, че "издръжливостта" на мъжете в това да доставят удоволствие, било нещо желано, Кралицата настояла мъжете в програмата KHAR-IM да бъдат развъждани така, че да имат един или два "пика" на сексуално удоволствие. Тъй като Кралицата имала възможност за множество кулминации на удоволствие, ограничаването на мъжете до един или два "върха", подсигурявало това Кралицата да може да има множество партньори по време на всяко нейно занимание. По този начин скуката никога нямало да завладее Кралицата.

Мату трудно можеше да повярва на това, което чуваше. *Мъжете на звездите на Орион били размножавани, за да задоволяват Кралицата! Каква концепция само!*

- Но Кралицата била същевременно и мъдра, Мату... - продължи Пер - За да държи доволни жените, които ѝ служат, тя разширила ползите от програмата KHAR-IM към най-лоялните ѝ и верни помощнички. Впоследствие всички мъже в империята станали субект на програмата за размножаване. С времето всички мъже рептилии в Империята умирали в много по-млада възраст, отколкото жените. Рептилианските жени също имали възможността да се наслаждават на своите млади партньори и поради това, че всички мъже били способни само на един или два кулминационни момента, те също могли да се наслаждават на множество партньори, ако пожелали. Освен това, младите партньори освобождавали жените от притеснения относно мъжкото его и нуждата им да разказват за техните невероятни преживявания. А разширяването на програмата KHAR-IM към останалите родни светове имало и други предимства. С поддържането на всички мъже млади се предотвратявала възможността те да постигнат мъдрост и зрялост - нещо, което можело да донесе потенциални проблеми за Империята. Младите и незрели мъже не се бунтуват срещу

основните закони на Кралицата и нейната Империя. А дългият живот не бил необходим на мъжките рептилии и без това... тяхната цел и без друго била да служат на Кралицата и да доставят удоволствие на нейните лоялни последователи. С времето програмата KNAR-IM се превърнала в основополагаща за начина на функциониране на Империята SSS, Мату... - завърши Пер - Това са само някои от причините, поради които тя била разработена.

Мату бе онемял. Разкритията на Старейшината никога не преставаха да го изумяват. Имаше толкова много въпроси. Докато гледаше листите си, забеляза, че Учителя е тих, сякаш размишляваше дълбоко. Мату си помисли, че може би е най-добре да изчака за момент. Чудеше се за какво ли щеше да говори Пер, когато отново бе готов за това.

След известно време Пер проговори отново:

- Искам само да спомена между другото, Мату... след време ще разбереш защо трябва да спомена архитектурата на Империята SSS. В ранните времена на Зеления свят, родния свят на хората-рептилии SSS, първоначалните рептилиански предци пчели-водни кончета от SSS, строели своите гнезда от кал. Често гнездата достигали до небето, извисявайки се над всичко наоколо. Клетките вътре в гнездата обикновено били шестоъгълни, но винаги били строени около централна камера, която се простирала до ядрото на гнездото. Централната стая била най-голямата камера в гнездото и имала кръгла подова конструкция с големи стени и висок таван. Гнездата на няколко колонии често образували огромни кални структури със заострени кули, които пробощдали небето. Когато рептилоидните хуманоиди еволюирали, те обикновено строели своите убежища с кръгла подова конструкция и покритие, което правело колибата да изглежда като купол. В по-късните етапи на тяхната еволюция значимите сгради, като Съда на Империята и Залите за Събирания, както и други централни зали, имали високи

заострени кули с големи кръгли централни камери или куполоподобни сгради с кръгли конструкции на пода. В ерата на Кралиците официалните сгради, посветени на Кралицата в нейната роля на КНАА, винаги имали множество заострени кули и кръгла камера в ядрата си.

Това описание звучеше като модерен небостъргач на Мату.

- В ранните Династии на рептилианските Кралици и докато Кралицата все още била отговорна, както за ръководенето на Империята, така и за Кралското потомство, учените-SSS, които работели с развитите от МАКН програми, открили специално хранително вещество за Кралицата, което ѝ помагало по много начини. Базирайки се на добре познатия факт, че специални протеини в кръвта на топлокръвните създания подпомагали производството на отровата, която била необходима за зачеване и раждане, учените от SSS започнали да разработват екстракти, базирани на такива хранителни вещества от топлокръвни. Това много специално вещество било познато като S-МА. Течността действала като "ускорител" на метаболизма на Кралицата. Увеличавал нейните енергийни нива, давал ѝ повече устойчивост и фактически увеличавал физическата ѝ сила.

Мату повтори името. *S-МА... S-МА... Боже мой! Може ли да е било "сома"? Звучи, сякаш е възможно..., а сомата била позната като "Храната на Боговете"!* Пер видя изражението на лицето на Мату, но не спря:

- Ето още един важен факт, за който трябва да знаеш, Мату. В езика на хората от Орион, звукът "S"... като представка... бил каузатив. Той буквално означавал "то причинява", "кара да се случва" или "прави го". Тъй като в този случай "S" предшества термина "МА", титлата на Кралицата като Кралска Майка S-МА буквално означава "кара да бъде - Кралската Майка". Тъй като

течната S-МА била допълнително разработвана и пречиствана, били направени и други открития за нейните необикновени свойства. Продължителната употреба на S-МА например, увеличавала продължителността на живота на Кралицата. Чрез внимателно рафиниране на различни видове S-МА, било открито, че животът на Кралицата можел да бъде увеличен до стотици хиляди години. Станало ясно също, че S-МА запазвала жизнени телесните функции на Кралицата. Това бил нейният "Извор на Младостта" и "Бокала на Вечната Енергия". За да предотврати възможността други женски, включително нейните собствени дъщери, да се издигнат от ранговете на Благородници в Империята и да се превърнат в претенденти за Трона и да узурпират нейната роля на "Абсолютната женска" в царството, Кралицата незабавно забранила S-МА и всички нейни производни на пазара. Употребата на течността била ограничена за ползване само от Кралицата. Вторични продукти с по-ниско качество и съответно много по-малка сила, били предоставени на Кралицата-Майка и Седемте Дъщери-Принцеси. Всеки, който не бил член на Кралското семейство и който бил хванат в притежание или употреба на този стимулант, трябвало да бъде екзекутиран на място... S-МА била вещество само за Божествените! Чрез програмата S-МА, Кралицата допълнително инструктирала нейните учени да продължат с изследванията и разработката, с което да намерят начин да удължат още повече живота на Кралицата и нейното семейство. В по-късните фази на програмата S-МА, учените SSS, разработили и усъвършенствали науката за съживяване и създали програма, която позволявала връщането на живота на всеки, който бил умрял. След години на интензивни изследвания смъртта се превърнала в нещо като болест, която можела да бъде излекувана. Чрез създаването на специални камери учените от SSS открили, че могат да съживяват телата на хора, които били умрели наскоро. Телата, разбира се, не трябвало да бъдат в състояние на разлагане, както и да не им е нанесена някаква непоправима травма. Ако имало някакви незначителни поражения, важните работници в определени области могли да бъдат

съживени, ако били убити при инцидент или дори умишлено. Можеш ли да си представиш, Мату... - каза Пер с една от неговите дяволити усмивки - ... какво биха си помислили хората от другите светове, особено ако са примитивни, ако видят същество с дълга падаща дреха да слиза от светъл сребрист обект, идващ от небесата? И какво, ако това същество можело да вземе паднал другар, който току-що е умрял... и след това да го върне към живота. Какво мислиш, Мату... какво би си помислило обикновеното примитивно същество?

- Би си помислило, че е видяло ангел... - Мату трябваше да го каже - Би си помислило, че е видяло ангел с Божествената сила да връща мъртвите към Живота.

- Да... - съгласи се Пер - И това възкресение би се възприело като знак, че спасеният е "специален" или "благословен". Съществото няма да види в тази сцена как един управител спасява работник, който му носи печалба..., вместо това ще види "благословение".

По дяволите!, помисли си Мату. Бизнес, а не доброта! Разбира се, те можели да спасят всеки посветен на каузата работник, който носи печалба! По дяволите!

- Относно Кралицата, Мату... - продължи Пер - ... реанимацията значително удължила нейният жизнен цикъл, отличителна черта достойна за "Абсолютно Божествената". Ако евентуално станела жертва на инцидент или умишлено покушение, тя можела да бъде съживена.

Мату видя един недостатък в този план.

- Но тогава би било необходимо да има доверие на тези, които контролират процеса, нали Учителю? - попита той - Дори ако за процеса са нужни няколко души, не трябва ли да има доверие на абсолютно всеки един от тях?

- Забравяш нещо, Мату... - каза Пер - Забравяш, че учените МАКН били дали на Кралицата възможност да програмира всички нейни служители. Чрез програмиране на служителите в контролната зала и всеки участващ в процеса, Кралицата можела да бъде сигурна, че те ще се подчинят на всяка нейна команда. Със сигурност това изисквало Кралицата да знае всеки детайл от процеса и че тя е единствената, която държи финалните кодове, но да не забравяме безкомпромисността и ефективността на Кралиците от ARRAAN. Не трябва да си с голямо въображение, за да разбереш, че Кралицата би взела всяка необходима предпазна мярка, за да осигури безопасността си в камерите за реанимация. Мога да те уверя, Мату..., тя изпипвала нещата детайлно.

Би трябвало да го прави., помисли си той.

- Но с времето, успехът на програмата за съживяване бил повлиян от едно неочаквано усложнение. Учените открили, че дори и с предимствата на S-МА, продължителната реанимация на Кралицата все пак се отразявала негативно на нейното тяло. За да решат проблема на това износване, учените от програмата S-МА изследвали и развили науката на регенерацията в опит да произведат заместващи части за тялото на Кралицата. Взимайки клетъчен материал от самата Кралица, учените успели да клонират цялото тяло на Кралицата, като по този начин могли да доставят части от нейната анатомия, които могли да се ползват, за да заменят наранени или напълно унищожени части от тялото ѝ. С времето няколко клонирани тела на Кралицата били пазени непокътнати и жизнени в случай, че се наложи трансплантация или заместване. С успеха на този аспект на програмата на Кралицата още веднъж ѝ била дадена възможността да удължава живота си до още по-големи и почти невероятни времеви периоди.

Пер направи пауза за момент.

- Запиши си тези неща, Мату... - инструктира той младежа - Ако си спомняш, името на Кралицата винаги било АYA, или понякога ARRA. В нейната позиция на същинско vyplъщение на Празнотата, като Кралица на Империята, като Върховна женска... всички тези титли показват важността на нейното физическо съществуване. Нейното тяло, Мату, следователно, било най-важното тяло в Империята. То било познато като "Върховното тяло" или "Тялото на Най-висшата". Можеш ли да ми кажеш каква би могла да бъде титлата на нейното тяло?

Мату бе хванат неподготвен. Той се обърна за помощ към записките си и намери "най-висша".. или AN. *Тялото ще бъде "контейнер" или BI. Следователно... Най-висшата... AN, тяло на... BI.*

- AN-BI, Учителю? - предположи Мату.

- Това е вярно... - отговори Пер - AN-BI е правилно. "Тялото на Най-висшата" на Нейно Величество Кралица АYA или "Тялото на Най-висшата" на Нейно Величество Кралица ARRA, Мату, как би се казвало то?

Тялото на Най-Висшата... AN-BI, на Краища АYA...

- Би било АYA-AN-BI или ARRA-AN-BI... - записа си Мату.

- Прав си отново, Мату... - усмихна се Пер - ARRA-N-BI би била официалната титла на тялото на Кралицата, която заема Трона. Точно тази титла била дадена на Програмата за регенерация и тя официално била позната като Програмата ARR-AN-BI. Не би трябвало да бъде изненада за теб, Мату... фактът, че древната египетска дума за подмладяване била "RENPI".

Мату си записа и тези думи. Когато приключи, той погледна към своя Учител. *Боже мой!*, помисли си той. *Знай, че тези неща са*

верни, свидетелствата продължават да се натрупват..., но кой е записал всички тези неща?, чудеше се той. Кой е предал това познание на човешките същества?

Преди да може да зададе въпроса си, Пер започна отново:

- В една от финалните фази на програмата S-MA, елитните учени МАКН, които сега били познати като учените по "Произхода", поради своята способност да създават и манипулират Живота, били инструктирани да се опитат да изолират и да заловят "съзнанието" на дадено същество. Надявали се, че ако "съзнанието" можело да бъде заловено, някак си може да бъде трансплантирано в друго тяло. Помни, Мату, това били същите учени, които разработвали науките за преправяне на съзнанието, които били използвани толкова успешно в програмите за контрол над населението. Въпреки че задачата била монументална и изглеждала с малка вероятност за успех, след милиони години и безброй провали, учените по Произхода МАКН - успели. След неуморни опити и гениални хрумвания, бил разработен процес, който позволявал цяло съзнание да бъде трансплантирано от едно тяло в друго. Една от трудностите, с които се сблъскали обаче била, че първоначалното съзнание на тялото-приемник не можело напълно да бъде премахнато без да се прекрати животът на това тяло. В резултат на това, след трансфера на "съзнание" новото тяло било с две напълно различни личности. За да се преборят с потенциалните проблеми на объркване, учените по Произхода били принудени да добавят втора процедура към трансферния процес. Вече се знаело от програмите за контрол над съзнанието на МАКН, че мислите и спомените можели лесно да се имплантират в мозъка на конкретното същество. Също така се знаело, че определени спомени можели да бъдат елиминирани в конкретния субект. Чрез увеличаване на процедурите и подсилване на интензитета на техниките за изтриване на паметта и имплантиране, след трансфер на "съзнание" разумът на тялото-приемник можел да бъде накаран напълно да възприеме новото

съзнание. След процедурата тялото-приемник щяло да вярва, че новото съзнание винаги си е било оригиналното такова за това тяло. А какво ставало с оригиналното "съзнание"? То изпадало в подсъзнанието на тялото, където понякога щяло да се показва на повърхността, като ярък сън или необяснимо видение. [\[76\]](#)

Уау!, удивяваше се Мату. Цяло ново съзнание... В друго тяло! Удивително!

- С успеха на програмата за трансфер на съзнанието на МАКН Кралицата от звездите на Орион имала властта да прехвърли цялото свое съзнание в едно от клонираните ARRAN-BI-тела. Ако възможно най-лошите обстоятелства станели факт, ако тялото на Кралицата било значително повредено, нейното съзнание можело да бъде прехвърлено напълно. В комбинация с успехите на програмите за регенерация и реанимация Кралицата имала възможността да удължи своя живот отвъд всякакви граници и въображение. Когато нейните поданици и населенията на другите светове твърдели, че Кралицата на Империята била "обладана" от "Вечен живот"... те на практика били прави. Поради напредъка на Науките по Произхода, тя била близко до постигането на безсмъртие. Докато поколения нейни поданици живеели и умирали, Кралицата надживявала всички. И чрез ограничаване на най-сложните процеси от Науките за Удължаване на Живота единствено за себе си, рептилианската Кралица се подсигурирала, че ще може да живее милиони години и че ще остане най-мъдрото, най-интелигентното и най-опитното същество в цялата Империя.

Удивително!, каза си Мату. Просто удивително! Тогава внезапно му хрумна една мисъл:

- Но как можела да се довери на хората, които извършвали процедурите по трансфер или процесите на клониране, Учителю? - чудеше се той.

- Добър въпрос... - отговори му Пер - Всеки техник, учен или който и да е свързан с Програмите за Удължаване на Живота, бил подлаган на Програмите за промяна на съзнанието на МАКН. Всички мисли, които били опасни или могли да застрашат Кралицата, били напълно елиминирани и били имплантирани мисли на абсолютна лоялност и подчинение. Чрез тези предпазни мерки Кралицата можела да се подsigури, че учените и хората, които ръководели която и да е от операциите или процедурите по Програмите за Удължаване на Живота, ще правят точно това, което тя искала. Вярвай ми, Мату, Кралицата се обезпечавала добре, че няма да бъде предадена на нито едно равнище... и за да го постигне, тя използвала в пълна степен програмите МАКН..., за да контролира всекиго, когото било необходимо да контролира. И ще бъдеш изненадан за някои от хората, които били включени в програмите МАКН.

Мату бе сигурен, че нямаше да бъде.

- За да запази живота на високопоставени работници и администратори, които били безценни за поддържане на системите в Империята, Кралицата заповядала за ключовия персонал да бъдат използвани опростени версии на клониране и реанимация. В програмите за клониране и реанимация били включени важни командири, администратори и асистенти и ако техният опит и познания били важни за администрацията на Империята, системата за трансфер на "съзнание" осигурявала това, съзнанието им да не бъде изгубено за Империята... и в частност за Кралицата. За да бъде поддържана SSS-T-IM силна, на различни важни членове на Империята били осигурени много по-слаби версии на S-MA, като по-силните флуиди били предназначени само за частно ползване от Кралското семейство. Но Върховната S-MA била стриктно пазена само за Кралицата. И... като крайна мярка на сигурност, Мату, Кралицата подложила Кралицата-Майка... и своите Дъщери... на програмата за контрол над съзнанието МАКН. По този начин

Кралицата си дала сметка, че никой, дори собственото ѝ семейство, няма да има дори една едничка мисъл за бунт или възражение към нейното Управление.

Пер приключи и се изправи отново.

Мату можеше само да го гледа втренчено. *Какъв невероятно безжалостен управник била Кралицата на Орион...* И все пак, по един странен начин, Мату можеше да разбере предпазните мерки. *Ако бях на нейно място, вероятно щях да постъпя по същия начин.,* мислеше си той. *Но все пак... Кралица на Империя с хиляди звезди... цивилизация от същества с рептилоиден произход от звездите на Орион... контрол над съзнанието, реанимация, клониране и трансфер на съзнанието... какво ли би казал останалият свят, ако знаеше наистина, че тези неща съществуват..., че не сме сами в галактиката?*

Те вероятно не биха искали да знаят., отговори си сам той.

Глава IV

Вълчите Крале от AST-AR

Мату бе прекарал предишния ден опитвайки се отново да разгадае загатката на кръга. Бе лесен тест и въпреки това, след дузина опити той все още не можеше да го разреши. Кръгът беше 3,5 метра в диаметър. На 6 метра разстояние имаше светъл, бял, объл камък с размер на портокал. Без да напуска кръга, Мату трябваше да вземе камъка. За да си помогне, той можеше да използва само това, което се намира в окръжността. Там, заедно с него имаше вече дълго 60 см., обувка и малко фенерче. Пер го бе запознал с кръга и го беше водил в него много, много пъти, за да започне теста... и всеки път Мату се проваляше.

Докато стоеше на своята маса, той си мислеше за загатката. Нарисува малки диаграми и се надяваше, че някак си може да види решението, използвайки друга перспектива. Неговите листове бяха пълни с малки стрелкички, линии и кръгове. Мату бе решен някак си да разреши този проблем. Той беше напълно погълнат от рисуването, когато изведнъж забеляза, че Учителя стоеше до прозореца.

- Ооо... - избърбори Мату - Съжалявам, Учителю Пер. Не ви видях да влизате. Мату премести рисунките и извади нови листове.

Пер се обърна към него и по стар навик просто започна да говори:

- Милиарди години след раждането на Зеления свят и еволюцията на рептилианските същества SSS... - започна Пер - ... друга раса от същества еволюирала на един друг свят, намиращ се много надалеч.

На този свят имало три слънца в небето... червена звезда, бяла звезда и черна звезда, която не можела да се види, но със сигурност можела да се усети.

Черна звезда, която може да се усети?, бе объркан Мату.

- За разлика от хората-SSS, които еволюирали от рептилоидно-инсектоидни предци, тези същества се родили и еволюирали от рептилоидно-вълчи предци. Следвайки почти същия път, който довел до еволюцията на хората-рептилии, тези вълчи създания също еволюирали от примитивни предци в хуманоиди, които се издигнали от просто и примитивно начало до сложна цивилизация със своя култура и идентичност. Пътят, който довел до еволюцията на хуманоидите, бил повтарян много пъти по много начини в нашата галактика, Мату и въпреки че предците, които започнали това приключение, били от различни форми, често пътищата са почти идентични в своето съдържание. В много от случаите новите форми на живот на една планета не могли да оцелеят поради трудните условия на техния собствен свят. Понякога блуждаещ астероид или комета се спускали от небето и унищожавали планетата. Друг път пък нестабилното ядро буквално разкъсвало планетата на части. Един нов свят можел да стигне до преждевременен край по много различни начини. Обикновено, обаче, най-пагубната сила на тези нови светове била еволюиращата форма на живот, която ходела по повърхността на планетата. В повечето от случаите световите, които оцелявали заедно с населението си, го правели поради това, че съществата, които ходели по повърхността, се били научили да контролират своята собствена деструктивност и алчност... Най-големият враг на Живота е... самият Живот. На Зеления свят хуманоидите еволюирали от влечугоподобни насекоми, които се научили да летят и излизат от света на застоялите блатата. В Света на Трите слънца друга група хуманоиди еволюирали от водни създания, които сами излезли от океаните и моретата. Ако си спомняш, Мату, на Зеления

свят рептилоидно-инсектоидните предци на SSS били първоначално изхвърлени на брега от вълните на океана и поставени в застоялите блата. В Света на Трите слънца, обаче, малките създания на океаните останали в морето и еволюирали, за да се превърнат в рибоподобни създания. За да живеят и оцелеят в големите води тези създания на океана се научили рано в своята еволюция да ловуват други създания. За разлика от рептилоидно-инсектоидните предци, тези рептилоидно-земноводни същества започнали своето пътешествие по превръщането им в земни създания чрез развиване на своите навици за лов и убиване, много преди да достигнат бреговата зона. Когато вече трябвало да търсят храна на сушата, те разполагали с остри зъби и невероятна сила и издръжливост. Техните перки започнали да придобиват вида и функцията на силни и много полезни израстъци. Докато морските създания изследвали бреговете на континентите, развитието на техните мощни, подобни на перки ръце и крака, лесно се адаптирали към пълзенето по земята. С времето, след милиони години пълзене, сега вече земноводно-влючугоподобните създания се научили да вървят и ловуват на четири крака. Милиони години по-късно създанията продължавали да се адаптират към живота на сушата и тяхната влажна земноводна кожа отстъпила на по-дебела външна кожа и техните океански черти изчезнали... Хрилете и крайниците, използвани за гребане във водата, били заменени от дробове и големи крака с големи лапи, приспособени за ходене по всякакъв терен. По-късно горещият тропически климат започнал да оказва негативно влияние върху тези създания. За да оцелеят те се приспособили. След стотици хиляди години на мястото на задебелялата земноводна кожа те развили козина и вместо да снасят яйца, примитивните бозайници раждали живи малки. Избледнели и отличителните рептилоидно-земноводни характеристики на техните предци и перманентно били възприети физическите черти на видове, познати като топлокръвни създания. Вълчийт прародител се бил родил. Мату направи гримаса. Пер го видя.

- Има ли нещо нередно, Мату? - попита той. Мату нервничеше леко.

- Чудя се, Старейшино... - започна Мату - ... как така еволюционните пътища на създанията от нашата галактика са толкова сходни? Все едно, някъде назад във времето, преди дори първите клетки да се родят... сякаш имало общ източник на Живота, сякаш един прародител някак си е дал живот на всички създания в нашата вселена.

- В нашата галактика... - прекъсна го Пер. Мату хвърли бегъл поглед към него.

- Да... - съгласи се той - В нашата галактика...

Мату моментално забеляза поправката на Пер. *Защо Пер каза "галактика ", а не вселена? Дали няма нещо относно нашата галактика... или вселената..., което не ми казва?*

- Дали..., някак си..., няма един общ прародител в нашата галактика? - продължи Мату - Дали източникът на Живот в ЕРИДАНУС е един, Учителю? Възможно ли е?

Пер се колебаеше. И това колебание бе достатъчно, за да убеди Мату, че действително има нещо, което Пер не иска да каже.

- Докато напредваме, Мату... - започна Пер -... ще откриеш, че Пустотата е Абсолютният Източник на Живот в нашата вселена.

Веднага след като каза това, той започна да говори по друг въпрос. Мату вече бе сигурен. Имаше още нещо. Нещо повече или някой, който някак бе замесен в развитието на Живота в галактиката.

- Светът на Трите слънца бързо бил запълнен с четирикراки

създания. Създания с козина, земноводни, с костни обвивки и с гладка кожа... новият примитивен свят сега гъмжал от различни видове създания. Но един вид в частност, рептилоидно-вълчите създания, били най-страшните. Ранните вълчи създания имали характеристиките едновременно на котка и на вълк. Те били мощни и стояли ниско към земята. Големите им мускулести крака ги придвижвали бързо и им помагали да спринтират с удивителна скорост и да правят големи скокове. Те били свръх издръжливи и силни и притежавали дълги остри нокти, които разрязвали лесно телата на техните жертви. Въпреки че често се хранели и с лесно достъпни плодове и растителност, те предпочитали диета, която се състояла от прясно убита плът. Главата на примитивните вълчи зверове била голяма и почти квадратна на вид. Звярът имал пронизващи и почти сияещи очи, които постоянно търсели сред заобикалящия терен за неподозиращи жертви. И имал зъби, които могли да пробият през кожата на почти всяко създание. Както мъжките, така и женските имали грива, голяма груба козина, която рамкирала лицата им като в смъртоносен портрет. Те били покрити със златно-кафява козина, въпреки че някои вълчи раси имали тъмнокафява, до черна козина. Дългите мощни опашки на вълчите зверове, които меко се поклащали в края, създавали измамно спокойствие, докато изчаквали неподозиращите жертви. И въпреки че вълчите зверове изглеждали повече като примитивни лъвове, отколкото като вълци, те определено били с вълчи нрав. Ревът им бил комбинация от ниско гърлено ръмжене и гърлено лаене. Звукът от техния рев бил повече като дълбок тътен, който предшества земетресение и бил произвеждан с такава интензивност, че можел да бъде чул от много, много мили разстояние. Твърдо установени като месоядни, които се хранели с плътта и кръвта на жертвите си, вълчите зверове постепенно премахнали своите рептилиански черти и продължили да се развиват подобно на нашите бозайници на Земята, Мату. Съвместното съжителство с други създания, които често били по-големи от тях, помогнало на вълчите зверове да развият брутално насилие и жестока коварност за сметка на това,

което размерът им не можел да предостави. Ловуването на плутници, развиването на уменията им да намират слабостите на техните жертви и, атакувайки с безмилостна жестокост, вълчите същества скоро започнали да властват в примитивния Свят на Трите слънца.

Разбира се., помисли си Мату. Удивително е как най-свирепите създания са тези, които се установяват на планетата и след това техните потомци, ако еволюират до хуманоидна форма, са тези, които я завладяват. Но нещата стоят по същия начин и на нашия свят., спомни си той. Хората са най-злите и склонни към насилие същества. Както били направили и Вълчите, ние сме компенсирали с брутална хитрост, за да балансираме малкия си размер. Да... сигурен съм, че това трябва да е законът в галактиката: този, който е най-свиреп... побеждава.

- Както и при еволюцията на съществата SSS, така и в света на "Вълчите"[\[77\]](#), пътят към хуманоидно съществуване отнел милиони години. Учейки се да ходят изправени, завладявайки своята околна среда и другите видове, издигайки се от живот във вълчи бърлоги до пещери и след това до построени убежища - всички тези еднакви стъпки, с малки вариации, били стъпките, през които Вълчите хуманоиди трябвало да преминат. Но се случило, Мату. Те станали хуманоиди. Какъвто е и случаят с повечето еволюирали хуманоиди в нашата галактика, примитивните Вълчи хуманоиди преминали през много стадии на еволюцията, която е обща за хуманоидите. От индивидуални бърлоги, примитивни колиби и убежища от кал, до конструирани домове с контролирана температура на въздуха и най-накрая до сложни градове с покрити пазари, Вълчите същества покорили своята околна среда. Ловът дал път на месарниците, а търсенето на храна - на пазарите; териториите прераснали в нации, а примитивното оцеляване отстъпило на организираното завоевание. От живот с чисто първичен инстинкт за оцеляване, до свят изпълнен с култура и изкуство, наука и технология, лукс и

комфорт; от примитивен рев и вой до сложен език и развита книжовност; от лидери на глутница, до Вълчи Крале... Вълчите хора се издигнали от примитивно съществуване до комплексно и развито такова. През милионите години еволюция на планетата им еволюирали много раси на Вълчите, Мату. Понякога расите на Вълчите създания измирали поради естествени причини и планетарни промени, понякога поради болести и глад, но за нещастие, както се случвало на почти всички светове от галактиката ЕРИДАНУС, през милионите години на своята еволюция многото Вълчи раси отишли на война... и това била война, която унищожила много от примитивните Вълчи цивилизации. Зъбите и ноктите отстъпили на ножовете и мечовете, копията и прътовете отстъпили на пушките и въздушните кораби, умелото ловуване отстъпило на Изкуството на Войната... и примитивният Човек-вълк отстъпил на Вълка-завоевател. С времето, една раса Вълчи бойци щяла да се издигне и да стане единствената доминантна раса. Родени от ожесточените Крале-завоеватели, Управителите на този нов свят били наречени RRR.

RRR., записа си Мату. Странно име за странни хора... хей почакай малко!

- Как изглеждали вълчите хора, Учителю? - попита той. Пер се обърна към него и се усмихна.

- Небрежен съм, Мату - каза Пер - Моите извинения. Вълчите хуманоиди били странно изглеждащи хора, които имали чертите на куче... и чертите на котка.

Характеристики на куче и котка?, бе объркан Мату.

- Примитивните мъжки Вълчи хуманоиди имали широки гърди и малки или почти никакви талии, големи и мощни задни части, здрави бедра и дебели подбедрици. Примитивните женски Вълчици

имали големи гърди и много лека женска извивка на своите тела. Те имали големи бедра и мускулести крака. И въпреки че били изгубили голяма част от своята дебела и груба козина, те все още имали фина тъмна козина по торсовете си. Техните ръце били големи и мускулести, техните китки били здрави, а крайната част на ръцете до пръстите била широка и закръглена. За разлика от пръстите на рептилианските същества от Орион, Вълчите имали по-къси и по-дебели пръсти. Техните вратове също били дебели и доста къси. Големите широки глави на техните примитивни предци станали малко по-закръглени, но техните квадратни долни челюсти все още им придавали много внушителен вид. Те имали широки носове, с пронизващи очи на ловец, голямо чело и малки уши. И може би най-доминантната характеристика от всички... козина. Много козина. Гривите на предците им били трансформирани в груби бради по лицата на мъжките и дълги бакенбарди и мустачки по брадичката при женските. Както Вълчите жени сплитали своите коси, така и Вълчите мъже сплитали своите бради. Тяхната коса и брада варирали по цвят от златно-кафява до тъмни тонове на кафявото, до тъмно-черно. Една раса дори имала дебели и дълги червени гриви. Взети заедно, всички тези черти придавали на Вълчите хора ярък образ на хуманоидни лъвове.

Уау!, Мату можеше да ги види в главата си. Хора-лъвове! Хора-лъвове, които имали кучешки предци! Удивително!

- Физическите черти на техните тела също придавали вид на лъв на ранните Вълчи хуманоиди. Както мъжките, така и женските, имали големи и широки стъпала и въпреки че техните опашки били изчезнали, имали няколко малки кости, които образували малка неравност в края на гръбначния стълб. Имали големи и мощни ръце, които обгръщали всичко, което хванели и остри издадени нокти, белег от огромните нокти на техните предци. Ранните Вълчи хуманоидни същества били красиви, страховити и смъртоносни... и... силно агресивни. Често актовете на ухажване или сношение

между мъжки и женски приключвали в нещо, което за един страничен наблюдател, наподобявало извънредно ожесточена физическа битка. Вълчите женски, по подобие на техните предци, се увеличавали по мощни мъжки. Често женската сама предизвиквала ухажващия я мъжки в битка. Ако той не можел да я победи, не бил достоен. Консумацията на страстта била доста често насилствена. Връзките били базирани на чиста мощ, доминантният мъжки можел да притежава толкова женски, колкото можел да контролира. Понякога женските били открадвани от други мъжки, но ако първият мъжки не можел да си я върне обратно, тя оставала доста доволна с новия си любовник... докато той оставал доминантният в тяхната връзка. Насърчаван от тези женски отличителни черти, светът на вълчите хора останал доста насилствен... и доста мъжки ориентиран.

Чудя се дали на земните жени би им харесало там., помисли си Мату.

- Отдавна е казано, че ако същество-вълк направи каквото и да било, той... или тя... го прави със свирепост, която рядко може да се види в нашата галактика. По време на тяхната еволюция изглеждало така, все едно Вълчите нямали нужда да учат за насилието и свирепостта, а точно обратното - изглеждало, че вместо кръв, в техните вени тече огромен поток от насилие. Все едно били родени от сърцето на гневен първичен Бог на Войната. Вместо сърдечен ритъм те били обладани от удари на барабан... барабан на Войната. Но поради тази вродена способност да бъдат насилствени и свирепи, Вълчите постигнали за по-кратко време това, което отнело на други цивилизации милиони години да развият. В Света на Трите слънца, покоряването на естествените врагове и конкурентни видове се отдавало лесно на Вълчите. Може би най-значителното свидетелство за тяхното варварство се зародило от многобройните битки на бойното поле. Спускайки се към техните жертви с гняв като на "кучета от ада", Вълчите бойци не побеждавали своите

врагове..., те ги унищожавали. След като битката свършела, докато стояли в попитите с кръв полета, Вълчите бойци разкъсвали туниките на враговете, излагали плътта към небето... и след това бързо и свирепо... започвали да я поглъщат лакомо! Телата на убитите войници, които падали в битката, доставяли прехраната на гладните Вълчи бойци. Накратко... Вълчите бойци изяждали своите врагове.

Какво?!, Мату бе тотално шокиран. Те ги изяждали?!, той не очакваше подобно нещо.

Пер забеляза погледа на отвращение, който се появи изведнъж на лицето на младия му ученик.

- Но враговете, които умирали в битката, били късметлиите, Мату. Тези, които падали от раните си, били големите клетници... те били поглъщани живи! Екипи от Вълчи касapi идвали след битката, за да подготвят телата на падналите вражески войници. Докато плътта била основният източник на храна за войниците и се слагала за съхранение, някои органи били внимателно премахвани и изпращани обратно в родните земи, за да се превърнат в деликатеси за специални тържества и церемонии.[\[78\]](#) За Вълчите войници войната не се провеждала само за слава и завоевание или дори заради "правилно" и "грешно"... Тя била и източник на храна. Този допълнителен подтикващ... глад... обръщал много битки на бойното поле в полза на Вълчите.

Боже Господи!, поклати глава Мату. Все едно рептилианските бойци бяха малко... сега трябва да се справяме и с "Вълчите"! По-дяволите... какъв шанс имаме?

- Много страховити истории са били разказвани относно историческите събития, развили се на Света на Трите слънца, Мату. Но нито една не е обрисувала по-ужасна картина от тези, които

описвали бойното поле след победа на Вълчите бойци. Можеш ли да си представиш ужаса на гледката? Пушек и мъгла, сливащи се заедно в здрача, за да създадат една зловеща и сюрреалистична сцена. Сумтене и ръмжене идвали отвсякъде, звуковете на глутницата разкъсвали плътта и поглъщали месото. Понякога ръмжащите звуци от яденето били подсилвани от писъците и плача на жертвите. В слабата светлина, малко преди да настъпи мрака, големите тела, които изглеждали като космати лъвове, били наведени, хранейки се от вътрешностите на падналите войници... Техните гриви и тела били покрити с кръв. Те разкъсвали плътта със зъбите си и от време на време вдигали главите си, надавайки вой за своята победа... тези, които, успели да оцелеят след подобно клане на Вълчите, никога не забравяли ужаса на това, което видели. Едно е да видиш, че другарят ти пада в битка до теб..., но до видиш как го ядат и поглъщат с такава свирепост... това било нещо, което носило кошмари дори и на най-силните и смели войници.

Мату потръпна. Той можеше да види мъглявите силуети и капещата кръв. Той видя как зъбите разкъсват плътта и можеше да чуе воя... трябваше да разтърси глава, за да спре да си представя тези картини.

- Варварството на Вълчите бойци и тяхната жестока свирепост бързо дали началото на Кралствата и Кралете в Света на Трите слънца, Мату. Рядко в историята на галактиката е имало раса от хуманоиди, които да проявяват такова насилие. И докато животът на рептилианските създания от Орион се въртял около жената, в света на Вълчите мъжът бил безспорният господар на дома... и света около него. Мъжките предци на Вълчите често поглъщали своите малки и въпреки че еволюцията помогнала да се запази живота на потомството, не била рядка практика за мъжките да се нахвърлят на своите деца като източник на храна в трудни времена. И ако си мислиш че женските протестирали, Мату... бъди сигурен, че те често били доброволни участници в това отворително хранене.

По дяволите!, беше единствената фраза, която Мату можеше да измисли. *По дяволите!*

- Победите на Вълчите бойци били ужасяващи в своята сеч и ефикасни в премахването на жертвите. Не им отнело много време да се издигнат и да доминират над многото видове на Света на Трите слънца. Техните завоевания били решителни и допълвали безскрупулността и ефикасността на Кралете им. Населенията, които били потърпевши от тяхната инвазия и били побеждавани, бързо се подчинявали на тяхното управление. Тези, които се съпротивлявали или отказвали да се подчиняват, бързо се озовавали в ролята на храна за Вълчите.

Подчини се или стани закуска., помисли си Мату.

- Поради техния гърлен рев, който се просмукал в говора им, останка от техните кучешки предци, на Света на Трите слънца Вълчите били познати на своите жертви като "RRR". Водени от рядко виждана сила, те успели да развият цивилизация с много по-голяма скорост от повечето раси звездни същества в нашата галактика. Изглежда, че най-добрият начин да се обобщят всички причини, поради които RRR правели нещо, е те да бъдат описани с една дума. Глад. Глад за власт, глад за богатство, глад за храна, глад за секс, глад за практически всичко. Това било повече от алчност, Мату, повече от желание, повече от егоизъм, повече от правдивост, това бил инстинкт... гладът е чисто и просто жизнено важен инстинкт.

Това не е добре., помисли си Мату, докато си записваше. *Богатството и властта са лукс, който идва в резултат на желанието, а то може да бъде отклонено или трансформирано. Гладът обаче е форма на страстен инстинкт. Боец, който иска да убие своя враг, за да го изяде, е доста по-опасен и смъртоносен Боец от всеки, който просто следва заповеди.*

Пер продължи:

- Както се случило и в света на хората-рептилии SSS, Светът на Трите слънца скоро започнал да се доминира от Вълчите и в частност от една раса, която била позната като "Тези със Златните гриви". Тези Крале-завоеватели впоследствие създали "Световна Империя" с билиони същества, насила обединени под знамето на RRR. И както не би трябвало да те изненадва, Мату, изследванията и разработките в науката и технологиите на Вълчата цивилизация били изцяло ориентирани към военното дело и завоеванията на светове.

- Не, Учителю... - отговори Мату - Напълно логично е, че случаят е бил точно такъв.

- В света на Вълчите хора RRR политическият дебат бил на практика несъществуващ. Всичко и всички служели само на една определена цел: да се увеличи военната мощ на Империята и Вълчите Крале. Дори първите стъпки в космоса били проектирани не за изследвания, а за експлоатация. Ранните астронавти, които напускали родния свят на Вълчите хора, не били сигурни дали съществуват други създания на другите планети от слънчевата им система, но техните кораби били винаги проектирани за самозащита и завоевания. Технологиите за лечение били проектирани със замисъл и приоритет така, че да предоставят бързо възстановяване на Вълчите бойци; комуникационните технологии били разработени и проектирани за специфичната цел да предоставят надеждни и криптирани съобщения между военните части на бойното поле; транспортните средства били развити със специалното намерение да предоставят бързо и надеждно придвижване на бойното поле; а приготвянето на храната и науките за храненето били изцяло базирани на нуждите на Бойците на фронта. Ордени и почестите в академичните и научните среди били винаги давани за постижения в областите на войната и

завоеванията. Развлеченията винаги били ориентирани към военни теми, както и игрите за Вълчите деца. Всичко, Мату... всичко се въртяло около войната. Атлетичните събития и състезанията обикновено завършвали със смъртта на загубилите, а юридическите спорове за нарушения по договори във Вълчите съдилища били разглеждани само, ако един от ищците не бил убит. Полицията стреляла по нарушителите на пътя на месо, а затворници на практика нямало. Обикновено тези, които били в ареста, били там само временно, докато бъдат екзекутирани. Накратко, Мату, в света на Вълчите същества или личността се подчинявала на закона..., или била ликвидирана.

Но използването на насилие не било ограничено изцяло до налагането на контрол над обикновеното население. Докато безпощадността и студенокръвната хитрост били щедро награждавани с напредък по ранг, често високите позиции трябвало да се попълнят поради внезапната и неочаквана смърт на този, който заемал позицията. В други случаи някои високопоставени чиновници запазвали своята позиция, защото всеки потенциален кандидат за същата длъжност бил застиган от неочаквана смърт. Любопитен факт е, Мату, че този твърде насилствен начин на живот давал възможността само на най-коварните и смъртоносни личности да се докопат до най-висшите позиции. И тронът на Вълчите Крале не бил пощаден от това. Монарсите обикновено се издигали на трона чрез убийство. Често това бил син или роднина на управляващия Крал, който узурпирал неговото място. За да се избегне подобен сценарий била създадена практиката Кралят да изпраща синовете и потенциалните си наследници на далечни светове, където трудните условия на живот често причинявали тяхната смърт. На синовете, които били доброжелателни към своя баща-Крал, им било позволявано да останат в Царския дворец, където систематично били във вражда със своите братя. Настройвайки ги един срещу друг, Кралят се застраховал, че само най-достойният ще има възможността да вземе трона след неговата

смърт. Били разрешени дори състезания между тях, които завършвали със смърт. Изисквало се твърда ръка, лукав ум и безжалостен дух. Сантименталността била за слабите, властта изисквала студенокръвност и почти безсърдечен дух. Кралете често били виждани да се усмихват по един перверзен начин, докато техният син нанасял последния фатален удар в организираното покушение срещу тях. Такъв бил пътят на Кралете-Воини RRR. Въпреки че можем да поставяме под въпрос насилието, използвано за да се наложи такъв тип съществуване, едно такова общество е доста праволинейно и обединено... независимо от факта дали това е доброволно или не. Не е мъдро да заклеяваме безцеремонно съществата RRR, Мату. Това, което са постигнали другите звездни народи, често бледнее пред техните постижения, защото са агонизирали над морала на действията си. Безпощадността носи ефикасност, яростта елиминира колебливостта... и слабите.

Предполагам..., съгласи се Мату. Ако аз живеях в свят, който не позволява никакво колебание, почти сигурно щях да бъда безпощаден и агресивен... ако искам да оцелея.

Мату точно щеше да зададе въпрос на Учителя Пер, когато той му отговори:

- Ако всичко, което познаваш, е един свят на насилие... тогава нямаш съмнения относно употребата на насилие. То е естествено за Вълчите хора, както е естествено за хората от Земята да спрат и да помогнат на ранена птичка или скимтящо кученце. Насилието е начин на Живот, Мату и колкото и ужасно да звучи, то е много силна мотивираща сила.

Пер се изправи и отиде до прозореца отново.

- На изследването на космоса се гледало по различен начин от Вълчите хора. Както казах и преди, когато те гледали към звездите,

те не мечтаели да се разхождат из странни нови светове и да срещат странни нови създания, а вместо това си представяли себе си като Крале, управлявайки новите земи и територии, новите народи и новите форми на богатство. Телата в небето не трябвало да бъдат достигнати, те трябвало да бъдат превзети. Важно е да запомниш, Мату, че всеки аспект на Живота във Вълчия свят, от ежедневната работа до домашния живот, от пазарите до Империята, от личния до обществения живот... всичко било ориентирано към завоюването, експанзията и подчинението на Трона. Пер спря и се вгледа в небето.

Мату винаги се чудеше какви ли мисли преминаваха през ума на Учителя през това време. *Какви ли далечни мисли го занимават?*, чудеше се той. *Дали си мисли, че не може да ми каже нещо, защото може да е прекалено плашещо... или си мисли какво е следващото, което да ми каже. Надявам се някой ден аз да съм на прозореца... и да се чудя какво да е следващото нещо, което да кажа на моя чирак.*

- Точно тук, Мату... - започна отново той - ... искам да ти кажа за най-гениалното изобретение на Вълчите хора. То е едновременно удивителен звезден кораб... и ужасяващ смъртоносен кораб. Това било основното средство за провеждане на Вълчите войни и главното оръжие в повечето завоювания на Империята RRR. Това е звезден кораб, който бил познат просто под името... AR.

AR..., записа си Мату. Със сигурност идва от името RRR, залагам на това.

- Много цивилизации на звездни същества създавали и разработвали звездни кораби, много от тях с уникални размери и маневреност. Повечето кораби били огромни кръгли кълба, най-ефективната форма в големите пространства на космоса между звездите и планетите. Конструирани от супер-метали, тези бляскави

и сребристи кораби обикновено били средството, което повечето цивилизации разработвали, когато се научили да пътуват сред звездите. Но тук, Мату, тук има още едно доказателство за гениалността и коварството на Вълчите хора. Докато повечето раси произвеждали своите звездни кораби от супер-метали от собствените си планети, RRR, произвеждали своите звездни кораби по най-необичайния начин. В периода на космическите си експерименти, Вълчите учени започнали да разработват методи, с които да извличат и използват естествените ресурси на астероидите и метеоритите в тяхната слънчева система. Понеже системата на Трите слънца била силно нестабилна, отломъците от първични светове и от новоунищожени планети, били в голямо изобилие. Чрез пробиване на дупка в ядрото на астероидите, вместо да се опитват да копаят на повърхността, учените успели да се сдобият с ценни минерали по много по-продуктивен и спестяващ разходи начин. Това, което не очаквали обаче, било, че добивният процес, който издълбавал астероида отвътре, ще доведе до още по-голяма придобивка - обвивката на удивителен смъртоносен боен кораб. Било изключително просто и невероятно интелигентно. Взимайки останалата скална обвивка, често дебела цели километри и чрез добавяне на подходящи вентилационни и газови изходи; чрез инсталиране на мощни звездни двигатели и смъртоносни оръжия, силите на Вълчите Крале RRR станали притежатели на боен кораб, който бил произвеждан лесно и евтино... и... можел лесно да се скрие от врага. Докато другите звездни раси създавали огромни звездни кораби, отрупани с удивителни офанзивни и дефанзивни оръжия за война, големите сребърни кълба лесно можели да бъдат засечени. Кухите отвътре астероидни бойни кораби на Вълчите Крале, обаче, лесно можели да навлязат незабелязано в чужда слънчева система. Чрез скриване в мъглата от други обикалящи астероиди или просто чрез прелитане през звездните пътища, докато излъчват "подходящите" газове, корабите AR можели да се движат тихо в набелязаните слънчеви системи. В подходящия момент хиляди бойни кораби-астероиди започвали своята

унищожителна атака. Не трябва да те изненадва, че повечето светове и техните военни сили били хващани неподготвени от Вълчите бойни кораби. И това Мату, това била гениалността на военните техники на Бойците RRR. Методите били прости, но ефективни. "Невидимостта" била най-великата тактика на Вълчите бойци. А астероидният боен кораб, кръстен с името AR от Вълчите Крале, се превърнал в силата, зад която стояла звездната флота на Империята RRR.

Боже мой!", Мату беше зашеметен... отново. Астероид, който е издълбан отвътре! Това наистина е гениално! Колко лесно е да се скрие по този начин! Гениално! Просто гениално!

- Победите на Вълчите бойци били бързи и решителни. Като се започне от коварните и жестоки тактики на войниците на бойното поле и се стигне до безшумните маневри на бойните кораби AR, инвазиите на Вълчите звездни сили били светкавично бързи и съкрушителни. С тези техники експанзията на Вълчия свят била ограничена единствено от броя на Вълчите командири, които можели да водят нахлуващите армии на Империята. За разлика от рептилиите, които програмирали покорените народи, Вълчите просто поглъщали съпротивата... съвсем буквално. Включването на покорените армии в силите на Вълчата Империя било трудно. Често имало опити за бунтове, но почти всички се проваляли. Армиите, които оставали заедно с Вълчите сили, често го правели единствено от страх..., но ако им се отдавал шанс, те изоставяли бойното поле, бягайки към небесата в отчаян опит да се спасят. Поради тази и други причини всички инвазии трябвало да се предвождат от Вълчи командири. Това, само по себе си, бил единственият фактор, който пречел на по-широката експанзия на Световете RRR. И въпреки това, те били успешни, Мату, това не може да се отрече. Завоеванията на Вълчите Крале, били изключителни в техния магнитуд и не изглеждало, че има някой, който да може да ги спре. Докато, обаче, техните завоевателни пътища не ги завели прекалено

близо до световите на една по-стара и безкрайно по-мощна Империя - тази на рептилианските Кралици.

Опаааа! усмихна се Мату, докато си записваше. Това ще е добро! Рептилиански боец и Вълчи боец... Рептилианска Кралица и Вълчи Крал... уау! Това ще е НАИСТИНА добро! Пер се отдръпна от прозореца и се върна на своя стол.

Даам!, помисли си Мату. Щом Пер трябва да седне, това ще е наистина МНОГО добро!

- Преминаващ от Централните звезди на ЕРИДАНУС до външните краища на галактиката, имало един много важен междувъзвезден "път", който свързвал звезда със звезда и планета с планета. Това бил проход за търговия и всякакви други пътувания. Свързвайки първоначалните Централни светове с външния периметър, "пътят" бил познат като PESH METEN, Деветият коридор. Минавайки през сърцето на рептилианската Империя SSS, Деветият коридор осигурявал важни свръзки към Вътрешните и Външните светове. Пътешествениците, независимо от това дали пътували по бизнес или на политическа мисия, ползвали постоянно Деветия коридор. Комерсиалните кораби, които носели ценни руди и богатства, си проправяли пътя именно през PESH METEN. Той без съмнение бил от жизнено важно значение за сигурността и благополучието на рептилианската Империя на Кралицата. За нещастие на Вълчите Крале, техните завоевания ги отвели до самата периферия на Деветия коридор. Кралицата била осведомена за тяхното движение, но не направила опит да ги спре... все още. Когато те се приближили застрашително близо до сърцето на Коридора, рептилианската Кралица не можела да рискува повече. Тя незабавно изпратила официално съобщение до Вълчия Крал: *"Спрете вашите войни и настъпление към Деветия коридор. Отстъпете или ще бъдете напълно унищожени!"* Такива били думите на Кралицата.

Ухаа..., помисли си Мату. Ето започва се!

- Кралете, разбира се, били чували за рептилианската Империя и имали минимални контакти с нея, но не били предвидили, че техните военни кампании ще ги отведат до граница, която може да бъде сметната като заплаха от SSS-Кралиците. Кралицата на Империята SSS също била чувала за Вълчите Крале и намирала техния начин на действие, макар и с неохота, за възхитителен, но може би малко варварски. Навярно, ако те били разширили своята Империя в различна посока, тя нямало да се занимава с тях. Но не би. Те били навлезли в нейния Свят... и тя нямало да толерира вмешателство в нейната Империя. Тя била наясно и с техния потенциално смъртоносен и непредвидим характер.

Варварски същества от подобен тип притежавали примитивна менталност, която трудно можела да остане последователна и логична. Било доста вероятно, че тези създания няма да имат мъдростта да разберат кога да спрат своите атаки. Въпреки че това била желана характеристика за един боец, същевременно била черта, която е нежелана, ако я притежава твоят враг. И точно сега, Мату, ние ще видим мъдростта и невероятните способности на Кралицата на рептилианските същества. В официално съобщение изпратено до Вълчите Крале, Кралицата заплашила с опустошителен отговор, ако границите на нейната Империя бъдат нарушени. Но с един неочакван ход Кралицата отправила предложение, което рядко било предлагано на който и да е потенциален враг... Кралицата предложила Съюз между двете Империи. И това била оферта, която Вълчите Крале трудно могли да откажат.

О, чудесно!, направи физиономия Мату. Две от най-ужасните сили в галактиката... вместо да се бият една с друга, докато някой загуби, решават да обединят силите си. Чудесно! Просто чудесно!

- Ако Вълчите Крале се съгласели да се съюзят с Империята SSS, Кралицата щяла да им подари значителни територии и търговски пътища и щяла официално да признае тяхната продължаваща експанзия, стига тя да е далеч от границите на рептилианската Империя и в частност - далеч от Деветия коридор. Вълчите Крале щели да получат незабавно плащане в ценни метали и ресурси като "такса" за тяхното приемане на предложените условия. Вълчите Крале щели да имат позволенията да използват името на Кралицата във всякакви политически преговори и ако се наложело силите на SSS-Кралицата щели да подкрепят всеки техен ход сред звездите. Всички врагове на Вълчите Крале RRR щели да станат врагове на рептилианската SSS-Кралица и нейната Империя. И накрая, ако Вълчите Крале приемели съюза, Кралицата щяла да издигне бойните армии на Вълчите Крале до официален статус на Имперски Наложители на Реда. Ранг, по-висок от всички такива на другите светове и втори единствено след този на Елитните части на самата Кралица. Вълчите Командири щели да получат контрола над много от ключовите военни части на рептилианските армии и щели да разполагат с многото ресурси на Империята и най-напредналите кораби, разработени от военните учени на SSS. Накратко, Вълчите Крале щели да имат мощта на Трона на рептилианската Империя зад себе си и на свое разположение. Това, Мату, било невероятно предложение.

Със сигурност е..., съгласи се Мату с предпазливо мълчание. Със сигурност е...

- Но...

Опааа! Ето започва се., помисли си Мату. По-добре се дръжте здраво, Вълчи Крале!

-... в замяна за тези твърде значителни концесии, SSS-Кралицата изисквала непоколебима лоялност и тотално подчинение на нейния

Трон. Вълчите Крале трябвало да изпълняват всяка нейна команда безрезервно, решително и с цялата сила и ярост, която можели да мобилизират. Вълчите Крале трябвало незабавно да предадат половината от богатството на цялата Вълча Империя на Кралицата и трябвало да продължават да ѝ изпращат половината от всякакви бъдещи придобивки. Кралицата незабавно щяла да стане Върховното същество и Абсолютната власт във Вълчата Империя. Всички официални церемонии и кралски събития трябвало да започват с обръщение към нейната сила и уважение към статуса ѝ на Върховно същество. От момента, в който Алиансът влезел в сила, Кралят трябвало да се откаже от статуса си на най-важна личност в Империята и щял да бъде познат като представител на Кралицата. От момента на подписване на Алианса, нито един Вълчи Крал нямало да може да седи на трона без Дъщеря-Принцеса на самата Кралицата, която да стои до него... и нито един Вълчи Крал нямало да може да вземе каквото и да е решение без одобрението на новата Кралица - самата Дъщеря-Принцеса.

По дяволите!, помисли си Мату. Това предавало голяма власт в чужди ръце.

- Тя им дала и една друга, невероятно ценна придобивка...

Още една придобивка?, чудеше се Мату. Каква, по дяволите, може да е тя?

- ... тя им позволила да останат живи.

Но

Дааам..., усети се Мату. Чудесна придобивка.

- Кралицата била доста проникателна, Мату и била отличен военен тактик. След като изпратила комюникето до Вълчите Крале със заповедите да спрат всякаква враждебна дейност... и

предложението за Алианс между двата трона, тя дала на Монарсите от RRR доста кратък срок, за да обсъдят нейното предложение. Разбира се, стандартната практика била да се печели време, когато някой те заплашва по този начин. Това било прилагано от много Империи в космоса и е използвано като тактика дори и на Земята. Когато настъпил крайният срок, Вълчите Крале изпратили съобщение, че имат нужда от още време да обсъдят предложението на Кралицата. В точния момент, когато срокът изтекъл... частите SSS-TAK се спуснали над трите армии на Вълчите Крале. Само след минути те били напълно заличени... не просто унищожени, Мату... заличени. Дори Звездните кораби AR били напълно пометени. Всъщност, като предпазна мярка, всеки астероид в околността на трите армии също бил унищожен. За да представи позицията си още по-добре, Кралицата използвала невероятно точните смъртоносни лъчи на бойците МАКН. Половин дузина от личните кралски асистенти били моментално ликвидирани. Техните мозъци изгорели отвътре от лъчи светлина, които сякаш дошли от нищото. Няколко от комуникационните мрежи също внезапно били превзети от внимателно поставени шпиони в Кралската военна администрация. Бързата и зашеметяваща демонстрация на мощта на Кралицата била доста ефективна.

Боже!, поклати глава Мату. *Предполагам, че е било така.*

- Нямало място за дебат, Мату. Вълчите Крале знаели, че Кралицата има мощта напълно да заличи армиите им... и тяхната Империя. Офертата, която все още била в сила, просто не можело да бъде отказана. Въпреки че изглеждало, че ще трябва да се откажат от доста неща, без съмнение било ясно, че ще придобият и голяма мощ..., а щели и да оживеят. Нямало друг избор, освен да се съгласят.

А и може би един ден Кралицата щяла да допусне грешка и Вълчите Крале да заемат нейното място... Да, сигурен съм, че са

си помислили за това., усмихна се Мату.

- Като част от споразумението, Кралицата обещала никога да не разкрие колко лесно били атакувани Кралете. Това щяло да запази техния образ на почти недосегаеми сред техните поданици. Официалната история оповестена от Вълчата Империя обрисувала невероятните дипломатически умения и проникателност на Вълчите Крале при преговорите с Кралицата. Благодарение на тяхната невероятна смелост и кураж и техните страховити способности за водене на война, Кралицата на рептилианските хора им предложила Алианс вместо да влиза във война с тях. И въпреки че рептилианската империя била по-голяма и разполагала с повече смъртоносни оръжия и кораби, хитростта на Кралете била тази, с която успели да си осигурят такава висока позиция в Империята на Кралицата. И въпреки че позицията на Наложители на Реда изглеждала като второстепенна, силата и технологиите, които те придобили, вещаели... огромен потенциал за бъдещето на Империята RRR.

Това е вярно., усмихна се Мату. Само да си свалиш веднъж гарда, Кралице.

- Вълчите хора бързо приели преценката на техните Крале и с готовност прегърнали своята нова позиция на Наложители на реда в Империята. Огромно небесно зрелище представящо новите мощни смъртоносни кораби, които Вълчите бойци вече щели да притежават, помогнало да се създаде впечатлението, че Вълчите хора са си осигурили по-добрата позиция от сделката със SSS-Кралицата. На повърхността пък имало демонстрация със смъртоносни лъчи и звукови оръжия, както и други уникални технологии, което закрило церемонията преди официалното подписване на Алианса. С подписването на Алианса, Дъщерята-Принцеса на SSS-Кралицата била представена на Вълчите хора като тяхната нова Кралица. Гордо изправен, до нея стоял управляващият

Вълчи Крал на Кралете. Нейното вечно присъствие било знак, че Кралицата на най-мощната Империя в Деветия сектор, напълно вярвала на Краля и неговите поданици - дори с цената на живота на своята Дъщеря. Това било и застраховка за Краля и неговите поданици, че Кралицата никога няма да атакува Империята. За Кралицата, обаче, присъствието на нейната Дъщеря в Кралския двор, до Вълчия Крал на Империята RRR, подsigурявало това, че нямало да се случи нищо противно на нейните желания.

Добра е!, възхити се Мату. Наистина е много добра!

- Алиансът бил създаден. Кралицата си осигурила свирепите и ожесточени Вълчи бойци като нейни звездни сили, докато Вълчите Крале получили поддръжката и пълната подкрепа на рептилианската Кралица и нейната Империя. В небесата се била състояла "сватба".

Чудесно!, каза си Мату. Просто чудесно!

Глава V

Окото на Бога

Кошмарите на Мату бяха като живи. Огромни люспести дракони кръжаха около него, а ноктите им - готови да го разкъсат на парчета. Жълта отрова се стичаше от устите им върху му. Те се взираха в него със страшните си червени очи, които направо пронизваха мозъка му... изпълвайки главата му с видения, за които той бе убеден, че драконите искаха да види. Образите преминаваха през съзнанието му... той бе добро момче, той бе патриотичен гражданин, той бе послушен... той бе без душа. Чувстваше как духът му бива изсмукван... беше повече от ужасяващо. За първи път в живота си той почувства нуждата да избяга. Докато се обръщаше в съня си, за да избяга от драконите, изведнъж се озова изправен пред кучета, големи, колкото него. Те имаха жълти очи, а зъбите им бяха оголени. Гледаха го с глад в очите си като хвърляха погледи по цялото му тяло. Едно от тях си облиза устните. Мату не знаеше кое от тях се нахвърли първо върху него, само знаеше, че единият му крак вече го няма... от отрязания крак изтичаше кръв. Нещо прониза задната част на главата му. Мозъкът му беше разбит, а тялото му разкъсано на парчета.

Сепвайки се, той се събуди. Сърцето му препускаше и целият бе в пот. Изправи се и започна да се облича. Слънцето не беше изгряло, но имаше нужда от разходка. Когато се облече, прибяга до стълбите и отвори вратата към манастира. Когато пристъпи навън, той погледна към звездите. *Красиви са...*, помисли си той. След това ги прокълна. Започна да бяга надолу по пътеката към гората, но преди да я достигне, спря. Дърветата бяха мрачни... много мрачни. Сякаш бяха приели форма. Мату бе удивен. Всъщност, някак си той бе изплашен.

По дяволите!, помисли си той. Позволявам на историите на Учителя да ме завладеят, усмихна се той на себе си. Държа се като дете. Колко глупаво от моя страна.

Той погледна отново нагоре към звездите.

Това не са просто "истории"... , напомни сам на себе си. По дяволите!

С тази си мисъл той се обърна и отиде до брега. Когато стигна до белите пясъци, той започна да се взира във водата.

Какво ли създание стоеше там, чудеше се той. Дали ние човешките същества сме просто една обикновена крачка, която Живота е направил на тази планета? Дали сме финалната раса завоеватели или сме временните крале и кралици от "средните векове" от историята на нашия свят ?

Той се обърна и започна да ходи по пясъка.

Пер наблюдаваше тихо от прозореца на библиотеката на манастира. Мату не беше изморен, когато се върна сам. Мислейки си да прочете някоя книга, той си проправи път до библиотеката. Когато Мату влезе в стаята, свещите вече бяха запалени. Той се огледа наоколо, но не видя никого. Докато седеше на своята масичка, Пер се обърна от мястото до прозореца и започна да говори отново:

- С подписването на Алианса Империята на Вълчите Крале била на практика погълната от Империята на рептилианската Кралица...
- започна той.

Мату за малко щеше да изскочи от кожата си. *Боже!*, каза си той. *Откъде се появи?*

- Но за разлика от други Империи, които изчезвали, когато ставали част от Империята SSS, Империята на Вълчите Крале била моментално изстреляна на завидната позиция на Наложители на Реда в рептилианската Империя. И точно в този контекст, като вторите по сила същества в рептилианската Империя, ще разгледаме титлите и институциите на Световите на Вълчите Крале.

Мату се протегна за празен лист хартия.

Пер изчака за момент.

- Докато Вълчите астронавти си проправяли път към външния космос, те бързо научили, че физическите закони, които съществували на техните родни светове, не били приложими за огромните празни пространства между планетите на тяхната слънчева система. Докато си проправяли път отвъд световите на тяхната слънчева система, те открили, че законите на физиката се променяли още веднъж. Междувъздушното пътуване разкрива много тайни на вселената, Мату... никой не може да пътува през "небесните води" без да е наясно с влиянието на Великата Пустота. Не е ясно, Мату, как точно Вълчите хора започнали да наричат Великата Празнота "UАН", звукът от издишаният въздух. Може би са научили това име от някой от многото светове, които покорили, или може би го научили от следенето на многото комуникационни съобщения на другите светове. По някакъв начин Вълчите същества придобили концепцията и името UАН. Считайки себе си за преки наследници на Великата Празнота, те се наричали UАН-RRR, или както някои ги познавали UАНR.

UАН-RRR..., записа си Мату. Пер изговори името... и след това го озари... WAR[79]. Звучи по същия начин като думата "война"! А те са Кралете на UАНR, страховитите и ужасни Бойци на войната! Това е коренът на думата "ВОЙНА"... просто го знам..., помисли си Мату.

- Тронът на Вълчата Империя, AST, бил официално познат като AST-RRR или AST-AR, а родните планети и звезди били познати като Империята AST-AR.

Мату си записа имената толкова бързо, колкото можеше.

- И тук, Мату, е най-любопитната титла, на която мисля, че ще се насладиш. Можеш ли да ми кажеш, каква би била титлата на Кралицата на рептилианската SSS-Империя, ако е била наричана "Първата от Великата Празнота"?

Мату си прегледа записките. *"Първата" беше АУ..., но като титла на Кралицата, ще бъде АYA. "Великата Пустота" беше UAH...*

-Титлата на Кралицата като "Първа от Великата Празнота" ще бъде UAH-AYA, Учителю... -отговори той.

- Това е вярно Мату... - каза Пер - Можеш ли да ми кажеш каква би била титлата, ако използваме вариации на името на Кралицата?

- UAH-ALLA или UAH-ARRA, Учителю...? - предположи той.

- Браво, Мату... - отговори му Пер - Можеш ли сега да повториш тези титли заради мен отново?

-UAH-AYA..., UAH-ALLA... и UAH-ARRA... - Мату изреди имената отново.

- Добре... - каза Пер - Трябва да разбереш, че това е много значима титла за Кралицата, Мату. Сега, можеш ли да ми кажеш титлата, която би имала смисъла "Вълчите хора на Кралицата, която е Първа от Голямата Пустота"?

Мату добави титлата RRR към коренните думи, които току-що

беше записал.

- Титлата ще бъде UAH-AYA-RRR... - започна Мату - Също може да бъде UAH-ALLA-RRR... и UAH-ARRA-RRR. Warrior[80]! Воин, Учителю! Тази титла е абсолютно същата като думата "воин"! Вълчи воин, който служи на Кралицата, ще бъде познат като UAHARRA-RRR... Warrior! Учителю... това работи! Езикът на звездните същества работи! — Мату бе развълнуван - Има ли още, Учителю Пер? - попита Мату.

Пер му се усмихна,

- Да, Мату... - отговори той - Има още... още много. Но нека не губим перспективата, от която разсъждаваме в момента. Едно Вълче същество, независимо дали е войник или работник, е един от "Наложителите на Реда в полза на Трона". Точно затова те били приети в рептилианската Империя. Поради тяхната свирепост и яростна природа, Кралицата направила тази невероятна оферта на техните Крале. Запомни, Мату, свирепостта и насилието били духът, от който произлизали UAH-ARRA-RRR.

Мату бе сигурен, че никога няма да го забрави.

- А намерението на Кралицата било да запази непокътнати тази свирепост и насилническа природа в новосформирания Алианс. Предлагайки на Вълчите Крале нейната пълна подкрепа и огромния си Смъртоносен и Военен арсенал, тя се надявала, че те ще бъдат вдъхновени да постигнат ненадминати висоти в сферата на завоеванията и властта. Предлагайки им положение, богатство и потенциал за още по-големи позиции, тя успяла да възнагради тяхната дива природа по начин, който надминавал дори техните най-големи мечти. Тя им дала средствата, възможността и възнаграждението, за да останат верни на своя вътрешен дух... Като се провъзгласила за Върховно същество, тя просто се поставила на

седлото и дърпала юздите на този изключителен "Звяр на войната".

Уау!, усмихна се Мату. Страхотен образ!

- И не забравяй, Мату. Самата вътрешна природа на Вълчите хора RRR ги заставяла да се подчиняват на Трона, независимо кой стоял на него. За хората от Империята RRR единственото нещо, което се променило, била фигурата с абсолютната власт. В техния ежедневен живот всичко си останало същото.

- Но Вълчите хора, които са силно ориентирани към мъжката доминация, не биха ли отказали да възприемат един женски ориентиран свят, Учителю? - чудеше се Мату.

- Да... - Пер бе приятно изненадан от въпроса на Мату - Биха. Биха били бързи и страстни в тяхното отхвърляне на един такъв свят. Точно затова Кралицата не променила нищо в рутинното съществуване на световите на Вълчите хора. Това, което направила тя, било просто да представи "Духовната" страна на съществуването на доста физически ориентирани Вълчи същества.

- Духовна страна? - Мату беше объркан - Да нямаш предвид "религия", Учителю...? - попита той.

- Точно така, Мату... - потвърди Пер - Виж, животът на Вълчите хора бил фокусиран почти изцяло над физическия аспект на тяхното съществуване. Всяка концепция за "духовно" съществуване, която те имали, била в известна степен признание за техния дух на "воини"... нямало нищо отвъд това. Това, което Кралицата направила обаче, било да подчертае, че тяхната дива природа била почти идентична с тази на самия космос. Въпреки че някой може да реши да не ги разглежда като такива, измененията, които се случват с планетите, звездите и невидимите бури, които бушуват в откритите пространства на галактиката..., тези събития са доста бурни и унищожителни по своята същност. Кралицата просто

обяснила на Вълчите, че те били продължение на "духа" на галактиката... те били "Едно" с първичния яростен дух на вселената. И... тъй като тя била възплъщение на Празнотата... манифестация на вселената, те, Вълчите хора, били продължение на самата Кралица.

Uay!, помисли си Мату. Гениално... просто гениално.

- За да се възползва от естествената склонност на Вълчите хора към насилие и за да ги спечели на своя страна, Кралицата изпълнила Церемонията по сключване на Алианса с грандиозно представяне на мощни оръжия. Рептилианските бойни кораби прелитали над главите на тълпата и стреляли със своите звукови илъчеви оръдия; рептилианските войници стреляли със своите светлинни оръжия по празни превозни средства, правейки ги на купчини от стопена стомана, а други войници изравнявали сгради със земята използвайки своите звукови пушки. Възможностите на смъртоносните технологии на Кралицата били нагледно и драматично представени в съзнанията на Вълчите хора. Накратко, те били много впечатлени.

Пер направи пауза.

- Можеш ли да си представиш, Мату... - започна той - ... как се почувствали Вълчите хора, когато видели тази удивителна демонстрация на сила... и едновременно с това им се казвало, че те са продължение на Кралицата... и на тази сила? Било направо поразително.

Мату кимна с глава. *Абсолютно, съгласи се той... абсолютно.*

- За да подсили допълнително новата "религия", в която самата тя била главно действащо лице, веднага след подписването на Алианса Кралицата продължила да запълва всеки момент от живота на Вълчите хора с персонални комуникационни образи на нейните смъртоносни сили.

Какво точно в това?, чудеше се Мату.

- Извини ме, Учителю... - прекъсна го Мату - ... съжалявам, но можеш ли да ми кажеш какво точно означава "персонални комуникационни образи", моля те?

- Разбира се, Мату... - отговори той - Това са образи, които се изпращат директно в частта на мозъка, която приема електронните импулси. В определен момент били изпращани излъчвания от Кралицата чрез специални предавателни кули и така образите били възприемани от всички, чиито мозъци възприемали информацията на специфичната честота. Сменяйки честотата на излъчванията с времето, всеки щял да види образите изпратени до неговия мозък.
[\[81\]](#)

- Искаш да кажеш, че и аз бих видял тези образи в главата си, Учителю? - Мату беше заинтригуван.

- Да, Мату... - отговори му Пер - Освен, ако не се научиш да блокираш тези честоти, ти би приемал пси-образи, които са изпращани от кулите на Кралицата.

- Независимо от това дали искам или не, Учителю...? - попита Мату.

- Не, Мату... Няма да виждаш образите, ако се научиш как да затваряш тези приематели в ума си.[\[82\]](#) Повечето от образите, прашани до Вълчите хора, обаче, достигали целта си. И на практика, във всяка картина, Кралицата била изобразена като безкрайната божествена сила и по този начин, абсолютният източник на насилието. Думите, които съпътствали образите били ясни: Кралицата била Истинското и Абсолютното vyplъщение на стихийната страна на Великата Пустота. В съзнанията на Вълчите хора били излъчвани повтарящи се сцени на ужасяващи разрушения. Картини на малки планети, които буквално били изпарявани, по-

големи планети, от които оставали само парчета вследствие на вътрешни експлозии, вулкани, земетресения и дори манипулации над климата... всички тези картини били постоянно изпращани в съгласуван опит да бъдат представени невероятните сили на Кралицата. Вълчите хора били поразени от всяка картина, която изобразявала нейната мощ. И не след дълго за никого нямало съмнение..., че Кралицата е истинското физическо въплъщение на Великата Пустота. Всички приветствали Кралицата, Майка на Небесата и Великият Унищожител на вселената. Но Дъщерята-Принцеса на рептилианската Кралица, новата Кралица на Вълчите звезди и лична манифестация на самата Кралица, успяла да внуши на своите нови поданици, че имало нещо повече, което нейната майка, Кралицата на Небесата, можела да допълни към живота на Вълчите хора. Да, една част от вселената била унищожителна по своята природа... това било вярно..., но съществувала и съзидателна страна, състрадателна страна и Кралицата на Небесата била Единственото Истинско въплъщение на този аспект във вселената. Кралицата на Небесата, Майката на Всички неща, била манифестацията и въплъщението на създанието и разрухата, на всички аспекти на Великата Празнота. Тя била Единствената и истинската инкарнация на самата Пустота.

Тя била Богинята!, помисли си Мату.

- Новата Вълча Кралица била доста красноречива и убедителна във възхвалите си за нейната майка и новите си поданици: *"Вълчите хора са физическо въплъщение на Великата Празнота.."*, им казала тя. *"...Живите воители на Пустотата. Кралицата на Небесата, моята и вашата Майка, е духовното въплъщение на Великата Празнота и абсолютната нейна манифестация."* И поради това тя била Върховното същество на вселената.

Мату бе впечатлен. Новата Кралица създавала религия с огромни мащаби. Легендата за Кралицата в ролята ѝ на Върховно същество,

била гениално представена.

- За хората от Вълчата Империя, Кралицата била Абсолютното същество... и те били готови да се подчинят на всяка нейна команда. Това бил начинът на живот на Вълчите... свирепо и яростно посвещение на техните началници.

- Тогава ли се зародила религията към Богинята...? - попита Мату. Пер кимна с глава.

- Да, Мату... За Вълчите това било началото на поклонението към Богинята. Мату бе познал.

- Думите, които искам да споделя с теб сега, са титлите и имената, които са давани на Вълчите хора на езика на звездите от Орион. В някои случаи имаме оригиналните думи на Вълчите хора, но след създаването на Алианса, се използвали орионските титли за обозначаване на ранга и положението на човека.

Мату беше готов... той обожаваше да изучава думите.

- Както говорихме по-рано, хората-RRR наричали себе си UAH-RRR. Но когато били запознати със световите на Империята SSS на рептилианската Кралица, те получили титлата "Най-висшите на Смъртта". Можеш ли да кажеш, Мату, как ще се назове тази титла?

*Смърт... **КН.***, Мату помнеше това. Той прегледа записките си. *Н или AN...*, пишеше там. *Следователно...*

- КН-AN, Учителю? - предположи той.

- Браво, Мату! - отговори Пер - Вълчите Крале били представени на хората от Империята SSS като KHAN.

Чингис Хан?, почуди се Мату?

- Можеш ли да ми кажеш какви ще бъдат титлите на хората, Мату?
- попита го Пер.

- KHAN-US за отделната личност... KHAN-U за хората като група... - отговори Мату.

- Да изброя ли производните титли, както ми показва, Учителю?

- Моля те, направи го. - отговори Пер. Мату бе готов.

- KHAN-I, "Някой, който стои от страната на KHAN", титла за личен асистент на Вълчите Крале...

... KHAN-IM, "Тези, които стоят от страната на KHAN", титла за личните асистенти на Вълчите Крале...

... KHAN-UR, "Първи и Най-значим от Кралете KHAN", "Автентичният KHAN-Крал", това вероятно е титлата за Краля с най-висок ранг във Вълчата Империя, Учителю...

... KHAN-AN, "От Най-висшите KHAN" или "От Небесните KHAN", име за всичко, което принадлежи на Краля, вероятно също и име за Вълчите бойци и Господари...

... KHAN-KH, "Смърт от KHAN-Крал" - вероятно име за Краля, когато е в ролята на съдия и екзекутор, а предполагам също може да е име и за боец на Краля...

Мату се опита да помисли и за всякакви други титли, които може да приложи. Пер клатеше главата си напред назад.

Ух... Мату бе притеснен. *Какво ли изпуснах? Какво ли изпуснах?*

- Доста впечатляващо, млади ми, Мату... - най-накрая каза Пер - Добре си научил уроците си.

Пфу!, Мату бе облекчен.

- Но забрави титлите за Кралско потекло.

По дяволите!, Мату осъзна, че е забравил да удвои имената.

- KHAN-KHAN-US за индивидуален поданик на Краля на Кралете KHAN... ... KHAN-KHAN-U за всички поданици на Краля на Кралете KHAN...

... KHAN-KHAN-I, титла за Кралски Личен Асистент на Краля на Кралете KHAN... ... KHAN-KHAN-IM, титла за Кралските Лични Асистенти на Краля на Кралете KHAN... ... KHAN-KHAN-UR, "Първи и Най-значим от Кралете KHAN", титла за Краля на Кралете KHAN...

Мату се поколеба. *Дали ги изброих всичките? Дали бяха само тези?* Той погледна към Пер. Той се усмихваше.

- KHAN-US били най-ужасяващата раса от Вълчите хора, Мату. Те били тези, които се издигнали дотам, че да доминират над своя свят. Важно е да знаеш, че на Света на Трите слънца им било дадено името "Тези със Златните Гриви". Те били познати като светлокожите UAH-RRR. Въпреки че сега това няма чак такова значение, то това ще е нещо, което ще трябва да знаеш за по-късно.

Мату си го записа. Учителят никога не казваше неща без определена причина, явно бе важно.

- Помниш ли името на Трона на хората-RRR, Мату? - попита Пер.

- AST-AR... - отговори Мату веднага. *Това беше лесно.,* каза си той.

- Това е вярно. Но времето и различията в произнасянето довели

до това Тронът да се нарича ASAR. Запомни това, Мату. Вълчата Империя и прилежащите ѝ звездни светове били познати като Звездите на ASAR. Можеш ли да ми кажеш как биха се наричали лоялните поданици на Трона, Мату?

- AST-AR-U или ASAR-U, Учителю... - отговори Мату.

- Добре! - призна Пер - Вълчите хора били познати като ASAR-U. Той се наведе напред.

- Сега... можеш ли да ми кажеш каква титла ще има централната звезда на Империята на Кралете KHAN, Мату? - попита той.

Мату се озадачи за момент. Очевидно това бе важен отговор.

- Би се наричала KHAN-US, Учителю... - отговори той като направи гримаса.

- Можеш ли да ми кажеш значимостта на това име, Мату...? - попита го Пер.

На звездата KHAN-US ли?, зачуди се Мату. Звездата KHAN-US... KHAN-US звездата... звездата KHAN-US...? И след това му просветна. Звездата KHAN-US! КУЧЕШКАТА звезда! "Кучешката звезда"! Сириус беше Кучешката звезда! KHAN изглеждали като кучета, като Вълчи хора![\[83\]](#) В митологията за съзвездията, Кучешката звезда Сириус, била едно от верните кучета на Великия Ловец Орион! А в Египет и Шумер името на Кучешката звезда било ASAR! Удивително! Просто удивително! Звездният език работи... той работи!

Мату се опита да се успокои.

- KHAN-US е името на централната звезда на Вълчата Империя, Учителю... - започна той - Също е име и на звездата Сириус, от

съзвездиято Голямо Куче, позната като "Кучешката звезда" и едно от верните ловни кучета на Великия Ловец Орион.

Пер се облегна назад. Неговата широка усмивка бе достатъчна за Мату. Мату се гордееше със себе си... и със своя Учител. Той никога вече нямаше да се усъмни за мястото си в Ордена отново. Това щеше да е работата на неговия живот от този момент нататък. Сега вече бе сигурен. За дъщеря си, за себе си... за света... това трябваше да е неговият живот и неговата страст.

Пер забеляза внезапната поява на сериозност в изражението на Мату.

- В живота на всеки тук, Мату... има момент, в който осъзнаваме, че вече не можем да напуснем Ордена... - каза той.

След това се усмихна.

- Добре дошъл братко... - беше точно толкова просто.

- След подписването на Алианса, Мату... - започна Пер отново - Вълчите войници били прикрепени към ТАКН-частите на Кралицата[84], обединените сили на всички светове на Империята SSS. Но те нямало да бъдат нискоразредни войници, Мату... не, те поели лидерските роли. Виж сега, Кралицата се възхищавала невероятно много на свирепата природа на Вълчите бойци. Техните тактики били брилянтни в своята простота, а фокусът им бил непоклатим; куражът им бил несравним, а неумолимият им глад също нямал равен... в представите на Кралицата те били много близко до това, което чистокръвният Воин трябвало да бъде. Ако имало някой, който да vyplъщава това, което Кралицата искала в един Воин, това били Вълчите бойци. Това бил много важен ход за Кралицата, Мату. Като лидери и командващи на нейните обединени сили на Империята, Вълчите воени скоро успели да вдъхновят своите подразделения, като ги направили високо ефективни и

смъртоносни... и повдигнали техния дух и морал. Не отнело много дълго време Вълчите бойци да персонифицират точно това, което Кралицата искала да представлява духа на ТАКН-бойците... В очите на Кралицата, те били чистокръвните Бойци, чистите ТАКН. С времето Вълчите бойци започнали да се назовават просто ТАКН. Когато другите светове говорили за ТАКН-частите, точно образът на Вълчите воители изплувал в съзнанието на хората. Свирепостта и насилието станали запазена марка на ТАКН на бойното поле, жестокостта и тоталното подчинение били начините, с които ТАКН се справяли с делата и администрацията на световите на Кралицата. И, Мату... - кимна му Пер - Кралицата била много, много доволна.

Залагам на това. Сигурен съм, че е била доволна.

- След обединяването на Военните сили на двете Империи, Смъртоносният кораб AR, на RRR, стоял точно до огромния смъртоносен кораб на Кралицата. Сега, ако си спомняш, звукът, "tt" се интерпретирал като "смърт от рептилианска женска". Тъй като всеки от бойните кораби на Кралицата бил форма на "смърт" от рептилианска женска, всеки от тях се наричал AT. Флагманският кораб на Кралицата, най-големият и най-смъртоносният от нейните бойни кораби, бил познат, разбира се, като AT-AT или T-AT. Можеш ли да ми кажеш, Мату, каква би била титлата на флагманския кораб на Кралицата, ако той бил познат като "Най-висшият от Смъртта от Кралицата"?

- AT-AN или AT-EN, Учителю...? - предположи Мату без изобщо да гледа към своите записки.

- Браво! Мату... - усмихна се Пер - И без дори да си погледнеш записките! Много добре. Най-често използваният термин бил AT-EN.

ATEN!, записа си Мату. Докато го гледаше, си спомни... той бе

виждал това име преди. Беше имена на Слънцето, силата зад Великия Трон на древните богове на Египет. *ATEN!*

- Можеш ли да ми кажеш сега, Мату... каква би била титлата на флагманския кораб на Кралицата в ролята му на "Първи и Най-важен Смъртоносен кораб от/на Кралицата"?

- AT-UR, Учителю... - отговори Мату веднага - Ще бъде AT-UR!

- Правилно... - каза Пер - Сега, Мату... в горния квадрант на огромното кълбо имало огромна тъмна вдлъбнатина, която помещавала огромно светлинно оръдие, основното оръдие на Кралския ATEN. Въртейки гигантското оръдие към различни мишени, AT-EN можел моментално да изпарява градове, региони, звездни кораби, самолети и дори малки планети със своя силен лъч. "Светлината" имала способността да генерира много остри режещи лъчи, които можели да прережат всеки кораб и много точни проникващи лъчи, които можели да набележат определен човек на далечна планета^[85], като мишена за елиминация. От дистанция блестящото кълбо изглеждало като огромна очна ябълка с тъмен ирис и черна зеница. Докато въртял своя огромен корпус, за да се прицели в своите жертви, AT-EN изглеждал като гигантско око, което се въртяло, оглеждайки се за своята плячка. Също така, фиксирани в същия квадрант на "Светлинното оръдие" били "Звуковите резци", които можели да генерират звукови вълни, които да разбият молекулярната структура на повечето физически обекти, да зашеметят живи същества и дори да произведат режещ лъч. Звуковите вълни можели да се концентрират в хоризонтални лъчи, които можели да се използват за повдигане на изключително тежки товари чрез насочване на лъча под обекта и просто повдигане на самия лъч. Докато корабът AT-EN се мерзелеел от дистанция, хората от другите светове гледали в небето и знаели, че скоро ще се появят емисари на Кралицата, ако не и самата Кралица. Незабавно те започвали да викат нейното име... AY-AY-AY! С времето, този

вик станал универсален за цялата Империя... АУЕ! АУЕ! АУЕ! За мнозина, викът "АУЕ!"^[86] бил интерпретиран като името на самия Смъртоносен кораб. Този могъщ звезден кораб с възможности да сее смърт и разруха в мащаб, който бил отвъд представите на повечето поданици на Империята... това бил АУЕ^[87] на Божествената.

Боже мой!, Мату се изправи толкова внезапно, че си изпусна химикала. Боже мой! Мистериозното "Око на Бога"! Боже, мой! "Окото на Бога"! АТЕН е мистериозното , Око на Бога". Кое то не е съвсем точно и без това, защото "Богинята" превъзхождала Бог, така че "Окото на Бога" всъщност е "Окото на Богинята"..., което е абсолютно...

Мислите на Мату препускаха. Пер погледна към него и го видя да стои като замръзнал на мястото си. Мату изглеждаше все едно е видял призрак.

- Добре ли си, Мату? - попита го Пер.

- НЕ! - почти извика той. После се усети - Имам предвид да, Учителю... добре съм. Съжалявам. Просто си мисля, че съм открил нещо, което..., но всичко съвпада... и искам да мога да..., но има толкова много, че...

- Calma'te, Мату... - каза Пер внимателно - Успокой се. Искаш ли да спрем за малко, така че да можеш да...

- НЕ! - почти извика отново той - Искам да кажа... съжалявам, Учителю... не, моля те не спирай. Аз съм добре. Твоите учения се превърнаха в моя страст. Твоите думи са просто удивителни в своите разкрития. За мен е чест, сър. Моля..., нека продължим.

Пер погледна към него за малко.

- Много добре, Мату. Това е една история, която всички от другите светове разказвали на своите деца. Някъде в небесата, скрит сред звездите или в облаците, стоял "AYE" на Върховното същество... и наблюдавал, винаги наблюдавал... чакал да причини смърт и разруха на всички хора, които са направили нещо лошо. Всяко зло или престъпление щяло да бъде наказано с отмъстителен гняв, който можел да унищожи цялата планета! Въпреки че тази история плашела много деца, нейното значение било много ясно... силите на Кралицата винаги били някъде горе, винаги следейки за действията на хората на планетата отдолу. Въпреки че корабът не бил винаги видим... той бил някъде... там!

Боже мой! "Окото на Бога"!, Мату още не можеше да се отърси от това откритие. Пер продължи.

- Друго име за AT-EN било "Кралският Контейнер на Контейнерите" или дори "Къщата на Къщите". Можеш ли да ми кажеш каква би била титлата на AT-EN в този аспект, Мату?

Мату не се поколеба.

- "Къщата на Къщите" или "Контейнерът на Контейнерите" ще бъде **B-V** или **BE-B...** -отговори той.

- Можеш ли да ми кажеш каква би била титлата на AT-EN като "Първи и Най-важен Дом" или "Първо и Най-важно Вместилище"? - попита Пер.

- B-UR или B-R... - каза Мату.

- Много добре... - каза Пер - Можеш ли сега да ми кажеш каква би била титлата на AT-EN, ако за него се мисли в аспекта на "Смъртта излиза от Него"?

"Смъртта Излиза от Него"?, Мату обърна няколко листа от

записките си. "Излиза"?,

Мату не можеше да намери нищо, което да значи "излиза".

- Не мога да го намеря в записките си, Учителю Пер. - каза Мату - Съжалявам, не знам как е "излизам".

Пер кимна.

- Не се тревожи, Мату... - каза той - Това е дългият звук на буквата "Е"[\[88\]](#) и се произнася "ий". Когато този звук следва съгласна, означава "идва от". За да различиш "идва от" и "тези от страната на", трябва да се вгледаш в контекста на думите, които са около думата с дългия звук "еее" като наставка. Засега, нека просто предположим, че можеш да видиш разликата. Можеш ли да опиташ пак, моля?

- Смърт ще бъде КН, Учителю... - започна Мату отново - Ако дългият звук "еее" означава "идва от", тогава думата ще бъде "КН-ЕЕ".

- Правилно, Мату... - каза Пер - Но въпреки че думата се произнася КНЕЕ, се пише КН-І. "Смъртта произлиза от Него". КНІ. Титлата на АТ-ЕН, в неговата роля на Кралски Смъртоносен Кораб... - продължи Пер - ... била КНІ-КНІ. Всеки един от пилотите, които управлявали някой от Кралските Смъртоносни Кораби, бил познат като КНІКНІ-І, "Някой, който е от страната на Смъртоносния Кораб". Времето и различията в произнасянето променили това наименование на ІКНІ-КНІ

Мату си записа всички имена... АТ, АТ-АТ, Т-АТ, АТ-ЕН, АТ-ЕР, ВU-R, ВЕ-В и КНІ.

Пффф! Имам толкова много за запомняне.

- Също така си отбележи, Мату... - продължи Пер без да си поема дъх - че терминът КН-I бил титла на всички бойни кораби в армадата на Империята SSS. Всеки от тях бил "доставчик на смърт", всеки от тях бил КН-I.

Мату продължи да пише.

- Запомни, Мату... - обърна му внимание Пер - Тези титли ги извлякохме от АТ-ЕН на Кралицата, огромната, изцяло построена Смъртоносна звезда на Империята. Това, което може да е объркващо в твоята бъдеща работа е, че Бойният кораб АР, издълбаният отвътре астероиден кораб на Вълчите Крале, често бил обсипван със същите титли, които се прилагали за АТЕН. Въпреки че тези титли са технически неправилни, често ще откриваш, че са били ползвани, за да описват АР.[\[89\]](#)

О, чудесно! Грешни имена за АР... Великолепно! Е..., помисли си Мату. Поне Учителят ме предупреди предварително.

- Било комплимент за способностите на пилотите на Вълчите АР, че е назряло такова объркване между Смъртоносната звезда АТ-ЕН и Вълчата Смъртоносна звезда. Пилотите обучени да управляват АР разбрали, че астероидният боен кораб не се пилотира като произведен от фабрика звезден кораб. В резултат на това Вълчите пилоти развили не само нови техники за междузвездна навигация, но се научили също така и да придобиват "вътрешна интуиция", която рептилианските звездни пилоти в лъскавите и добре построени кораби не могли да развият. Докато рептилианските звездни пилоти били обучени на мигновена реакция към електрониката и инструментите, които следели пространството около тях, Вълчите пилоти били принудени да се научат да управляват своите кораби, все едно че са астероиди в космоса, като по този начин трябвало да предвиждат къде ще ги отведе потокът от междузвездни "води". Това изисквало незабавна адаптация към

физиката на космоса, в който се намирали и повърхностните умения не били достатъчни. Често пилотите използвали естествената динамика на новото пространство като сърфирали по електромагнитните вълни или слънчевите ветрове. Поради това, че пилотите на AR практически управлявали астероид, най-прекият маршрут до определена цел бил този, който корабът AR, по доста обиколен начин, следвал междузвездния поток между звездите и планетите. Но колкото и възискателно и времепоглъщащо да било подобен род летене, точно тази техника се доказала толкова смъртоносна за техните врагове. Слънчевите системи рядко подозирали приближаващия рояк астероиди и дори когато се усъмнявали, те просто не могли да следят всеки метеоритен дъжд, който навлизал в тяхната система. Успехът на Вълчите завоевателни кампании бил базиран на тази проста предпоставка: всеки астероид бил потенциален боен кораб... боен кораб, който никой не подозирал. Вълчите пилоти станали Майстори на летенето по потоците на "небесните води" между звездите и слънчевите системи, използвайки естествения поток на космоса, за да атакуват своите врагове. Рептилианските пилоти били Майстори на пълната фронтова атака, преминавайки през защитните полета и електромагнитните мрежи с такава сила, че могли да отнесат цялата фронтова линия на противника. Технологията била силата на рептилианските пилоти, уменията в пилотирането била силата на Вълчите пилоти... Когато двата типа пилоти били обединени в армадите от частите ТАК на Кралицата на рептилианската Империя, нито една звездна система не била в безопасност.

Убеден съм., каза си Мату. Страхувам се да си помисля как Човечеството може изобщо да се справи с тези две звездни раси. Виждам малък шанс това да стане в битка... всъщност виждам много малък шанс изобщо.

- О... - добави Пер неочаквано - Също така, имай предвид, Мату, че AT-EN... и AR били считани като продължение на Кралицата и

нейната мощ. На практика някои хора възприемали AT-EN и AR като възплъщения на самата Кралица. Често се случвало някои от древните звездни хора действително да приравняват AT-EN, AR и Кралицата на Небесата. Това също, Мату, трябва да остане на преден план в твоите познания за историята на звездите в нашата галактика... и съществата от звездите на Орион и Сириус.

Мату си записваше нещата бързо, като в същото време се протегна за още хартия.

- Сега, нека продължим и да видим някои от имената, дадени на този толкова удивителен кораб, могъщия AT-EN на Кралицата...

Боже мой, дали изобщо се уморява? Пер е непреклонен., промърмори Мату. *Как знае всички тези неща? Как успява да ги задържи в главата си?* Мату спря и се вгледа към Старейшината за момент, докато той продължаваше да говори. *Кой си ти?,* искаше да знае той. *Откъде идваш? Наистина...*

- Освен, че е в основата на легендата за "Окото на Всемогъщия в Небесата", AT-EN и AR дали началото и на други истории, които се разказвали около огъня и в домовете на другите светове. Много истории описвали най-ужасния "Звяр на Небесните Води". Чудовище с едно ужасяващо око, което можело да види всичко и да бъде огън. Това, разбира се, била препратка към смъртоносния AT-EN. Други истории разказвали как "Звярът от Водите" пътувал през "небесните реки" и можел да унищожава корабите и да поглъща човешките пилоти. Очевидно, тъй като "звярът" пътувал по "небесните реки", това била препратка към Великия AR. Тъй като "Звярът" бил "от Водите" или "небесните реки", много истории за ужасния демон го описват като "морско чудовище" или "морски демон". Много често към описанията били добавяни фантастични аспекти, легендите били украсявани с детайли, които разтягали въображението на слушателя. Но във всеки случай, "морският

демон" или "морското чудовище" се отнасяли за АТ-ЕН или за АР. [90] С ужасяващи разрушителни сили и със способността си да поглъща хора... *Вълчите бойци, които били на АР!*, предположи Мату.

- ... това, разбира се, било препратка към смъртта, която сеели АТ-ЕН и АР и тяхната способност да кръстосват "водите на космоса". Имай предвид тези идеи, Мату, защото ще бъдат много важни впоследствие.

Мату се постара тази бележка да се откроява сред останалите му записки.

- Нека сега насочим вниманието си конкретно към самия АТ-ЕН... - каза Пер - АТ-ЕН на Кралицата, Кралският Флагмански Кораб на Междувездната Армада SSS, бил с размера на малка планета. В действителност имало няколко типа АТ-ЕН, Мату, и те варирали по своя размер, но за нашите цели ще говорим за най-голямата от Смъртоносните Звезди... АТ-ЕН на Кралицата. Изцяло конструираното кълбо било направено така, че да е напълно независимо. Корабът използвал два основни вида двигатели, такъв на принципа на "отблъскване и притегляне" и двигател, който "огъва пространството". Двата различни типа задвижване били необходими, за да се пътува през двата различни типа пространство на нашата галактика. "Истинският" космос и "Универсалният" космос. В "Истинския" космос съществуват доста на брой небесни тела, слънца, планети, астероиди, комети, които са доста физически и "реални". В "Универсалния" космос няма физическо съществуване, няма материя... това е "Дъхът на Великата Празнота", който още е непроменен и неразграден в сравнение със света на физическите неща. За да се пътува през "Истинския" космос най-често се използвал двигател, който работел на принципа "оттласкване и притегляне". За да се пътува през "Универсалния" космос бил разработен "огъващият пространството" двигател. При

системата с "оттласкване и притегляне" корабът фактически използва два метода, за да се предвижва през "Истинския" космос. В единия случай корабът се движи през "космическите води", отблъсквайки се от "материала" на космоса. Древните гребци, например, използвали гребла, за да се отблъснат от водите на реката, така че да задвижат кораба напред. В по-късни времена горещи газове били изпускани от задната част на кораба, които понякога били наричани "тласкачи", които задвижвали кораба напред или нагоре. Още по-късните двигатели използвали светлинни и електрически частици за задвижване напред. При втория метод, една точка в космоса, еднаква по размери с кораба, бива притеглена към летателния апарат с помощта на устройство, което генерира електрогравитационно поле. След като точката бива издърпана до кораба, електромагнитният двигател се изключва. Когато времето и пространството се върнат до своята първоначална форма, точката, заедно с кораба вътре в нея... е вече на своето първоначално място във време-пространството. Въпреки че пътуващите в кораба няма да почувстват нищо, ще изглежда че пространството около самия кораб прелита около него. Наблюдателите от дистанция ще видят нещо подобно на разпъване на пространството, което изведнъж се връща в първоначалното си състояние, като се наблюдава и някакво замъгляване, в което се намира корабът. Това е "притеглящият" метод, но той е доста ограничен и може да се използва само по маршрути, по които няма никакви препятствия.

"Отблъскване и притегляне", хм? Звучи прекалено просто., помисли си Мату.

- За да разбереш "Универсалния Космос", Мату... - Пер се облегна назад - Ние трябва да се върнем в първия момент на времето... Дъхът на УАН. Някои учени го наричат "Големият взрив", моментът в който една малка точка експлодира и дава живот на вселената. Ние няма да дискутираме действителното събитие сега, Мату. Нека

просто се съгласим, че е имало момент, през който вселената се е появила от Празнотата. Сега, представи си, че от тази малка точка излезли нишки от материя, все едно били Нишки от спагети.

Спагети?, на Мату му беше забавно, но лесно си представи как спагетените нишки излитаха от точката на произхода.

- Тези нишки от спагети са мястото, където живеем, Мату. Тези нишки са това, което наричаме физическа вселена... в тях се намира материята. Между тези нишки няма нищо... там е само Празнотата, която не е била запълнена с "Есенцията на материята". Сега си представи една от тези дълги нишки материя да се увива и извива около Празнотата. Намотавания и осморки, това е нашата вселена... или поне това, което мислим, че е нашата вселена. Ако сме на единия край на огънатата и извита нишка и една ярка звезда е на другия край, светлината пътува до нас по тази нишка... не пътува през пространството, в което няма "Есенция". Светлината може да пътува само през тази нишка. И въпреки че тя следва всевъзможните извивки и намотки на нишката, ние вярваме, че тя изминава директен... и прав път, за да стигне до нас.

Удивително!, Мату можеше да си представи нишката и звездната светлина, която пътува през нея, извивайки се и правейки лупинги. *И въпреки това, ние си мислим, че се движи в права линия. Невероятно!*

- Сега си представи, че нишката от физическата вселена се огъва така, че почти се докосва в двата края, но все пак краищата са разделени. Светлината идваща от звездата от единия край ще пътува, ще направи лупинг и накрая ще я видим с очите си. Ние виждаме пътя ѝ като права линия, но светлинните лъчи са напълно обърнати. Но сега, Мату, е важно да разбереш нещо. Звездата и Земята почти се докосват и въпреки това, ако следваме нишката, ще се окаже, че сме на светлинни години един от друг. Нашата вселена

се състои от много нишки от материя. Подобно е на нишки от мрежата на паяк, които се простират в много различни посоки, докосвайки се на някои места, а на други са разделени. За да се използва "огъващия пространството двигател", той просто огъва една нишка на физическата вселена, така че тя да докосне друга част. Пътуването е почти мигновено.[\[91\]](#)

Удивително!, помисли си Мату. Просто невероятно!

- АТ-ЕН на Кралицата разполагал и с двата вида. Също така, във вътрешността на кораба се намирали най-усъвършенстваните и нови оръжия, разработени от учените МАКН. Светлинни лъчи, които режели и стопявали, звукови вълни, които огъвали, повдигали или заличавали, гореща вълна, която може да замрази своята мишена[\[92\]](#), електромагнитни вълни, които могат да преструктурират формата на даден обект, електрогравитационни вълни, които притеглят и изместват планети от тяхната орбита и най-новите технологии за контрол върху съзнанието..., както и всеки инструмент или оръжие разработени наскоро - всичко това се намирало на АТ-ЕН. В центъра на огромната Смъртоносна звезда се намирало изкуствено слънце. На вътрешната повърхност на кълбото имало цели слоеве от изкуствени скали и пластове почва, годна за виреене на живот. На изкуствената земя били проектирани внимателно поддържани езера и реки, дори малки планини и хълмове. Атмосферните условия били стабилизирани чрез специални апарати, които поддържали постоянна температура и климат. Куполни градове, които имали кули проектирани за бизнес, военни щабове и частни домове били заложили в дизайна на кълбото. Пътуването от един куполен град до друг било извършвано чрез въздушни кораби, които навигирали през вътрешните небеса на АТ-ЕН. Накратко, Мату, в самия АТ-ЕН се намирал един внимателно проектиран и постоянно наблюдаван малък свят.

Уау!, Мату се бе замечтал. Цял малък свят вътре в един кораб!

Удивително!

- Когато населението на "Вътрешния свят", както те го наричали, гледало към центъра на кълбото АТ-ЕН, към изкуственото слънце, те действително гледали... "нагоре". Когато гледали към краката си "надолу", на практика те гледали в обратна посока на изкуствената кора и към външния корпус на кораба. Въпреки че светът бил обърнат, Мату, това бил почти перфектният рай за тези, които го населявали. Фактически, поколения от хора били родени и израснали на "Вътрешния свят". Някои от тях не познавали друг живот и не искали нищо друго.

Да, но никога да не излязат навън?, Мату направи гримаса. Възможно ли е тези хора да не са искали да излизат?

Пер видя физиономията на Мату.

- Може би, ако ти разкажа повече за "Вътрешния свят", ще разбереш защо тези хора не са искали да напускат, Мату... - предложи Пер.

Мату кимна. *Навярно..., помисли си той. Дано да е добра история.*

- Във "Вътрешния свят"... - започна отново Пер - Околната среда била напълно чиста. Въздухът бил безопасен за дишане и без замърсители. Корабите, които пътували по вътрешните небеса, били задвижвани от електромагнитни полета, които били внимателно проектирани така, че да не влизат в контакт с населените зони. Изкуственото слънце не излъчвало вредна радиация, нито пък ставало прекалено горещо. Нямало нито слънчеви бури, нито смъртоносен слънчев вятър. Дъждовете били внимателно насочвани и можели да се пускат или спират с точност до секундата. Нямало нито мъгли, нито вятърни или снежни бури. Изкуствените водни басейни били изпълнени с подходящи форми на подводен живот,

реките течали по чисти речни корита, а малките планински хълмове били поръсени с истински сняг. Населението на "Вътрешния свят" можело да се наслаждава на изкуствено създадените открити пространства, които били защитени от хищници и хаотични и непредвидими метеорологични условия. Никога не било нито прекалено горещо, нито прекалено студено. Дневните и нощните периоди били внимателно регулирани, а грандиозни светлинни шоуа придружавали всяка смяна. Изкуствената земя била създадена по такъв начин, че да няма замърсители и да е свръх-абсорбираща, в случай че някакъв вид замърсител се разлее по нея. Освен това била плодородна и можела напълно да поддържа индивидуални градини и всякакви фермерски операции. Зеленчуците и плодовете, които били отглеждани в специално изградени за тази цел ферми, също били чисти от замърсители и опасни инсектициди. До "Вътрешния свят" били допускани само полезни примитивни форми на живот. Нямаło вредители или форми на живот, които да разпространят болести и инфекции. Нямаło животни, които се хранят с мърша, които да застрашат безопасността и здравето на населението. Всяка изложена зона на повърхността можела да поддържа живот... накратко, това бил един Свят-градина. Внимателно проектираните и конструирани куполни градове били безопасни. Всяко движение било тотално наблюдавано, така че жителите изобщо не се страхували от каквато и да е криминална активност. Нямаło затворнически колонии, нямаło и центрове за арести и наказания. Пътуването се извършвало чрез въздушните кораби или от совалки движещи се през тръби, които свързвали всяка точка от града до всяка друга точка на кораба, така че нямаło задръствания, замърсявания или инциденти. Имало напълно оборудвани медицински пунктове с най-новите технологии в тази сфера, включително камери за съживяване и регенерация. Имало и центрове за забавления, които доставяли най-новите холографски прояви на музиканти, художници, лектори, говорители... и дори Кралското семейство на самата Кралица. Всеки жител имал специфични задължения, както

и доста свободно време за лично развитие и растеж.

Брачните партньори били щателно изследвани, а биологичната репродукция била програмирана и се извършвала само когато е необходимо. Всяко удоволствие било позволено, стига да не пречи по някакъв начин на управлението на кораба. Центровете за стимулация[\[93\]](#) били достъпни за всеки, но рядко били използвани, защото всеки бил щастлив по своята същност. Цикълът на живот бил изключително дълъг поради здравословния и лишен от стрес начин на живот, който жителите водели. Правилното хранене и хранителни навици били норма, а спортуването било част от всекидневния живот. Жителите били в безопасност, живеели дълго, били здрави, интелигентни и щастливи. Всяка една тяхна нужда била изпълнявана и всяко желание било задоволявано. Животът бил идилия. А когато живееш в напълно контролирана околна среда, не можело да става и дума за живот на повърхността на напълно непредвидима и нестабилна планета, на която живеят точно толкова непредвидими и нестабилни хора. Накратко, Мату... животът във "Вътрешния свят" бил точно като живот в рая.

Хммм! И вероятно доста скучен., помисли си Мату.

Пер видя изражението на неговото лице.

- Не, Мату... - поклати глава Пер - Мога да видя недоволство по лицето ти, но ти грешиш. Животът в АТ-ЕН бил близо до перфектното съществуване за жителите му. Фактически, молбите за пребиваване на Звездния кораб често били отхвърляни. За да живее на АТ-ЕН, всеки жител трябвало да премине през предварителни изследвания и проверка на здравния статус. Входните изисквания били много строги. Другият начин да бъдеш допуснат да живееш на кораба, бил ако си роден там. С времето всеки Звезден кораб АТ-ЕН имал свое собствено специфично население, подобно на човешките същества и техните националности. Да си поданик на Звезден

кораб АТ-ЕН било повод за гордост. Съществата често се самоопределяли на база Звездния кораб, на който живеели. Да си жител на кораба било голяма чест... и често било мерило за положението на човека. Ако някой жител на АТ-ЕН извършел престъпление или пък пристъпил някое правило, наказанието било сурово... това означавало незабавна отмяна на жителството му на кораба. Това само по себе си, Мату... потенциалната загуба на рая... било доста плашещо за повечето жители, така че това била гаранцията, че проблеми няма да има. Най-голямото наказание за жителите на АТ-ЕН, което можели да понесат, било прокуждането. Загубата на Света-градина била съдба, по-лоша от смъртта.

Мату се изправи внезапно... отново!

Боже мой! Загубата на Градината на АТ-ЕН! Боже... може ли да е?... Може ли наистина да е?...

Глава VI

Едемската градина

- Учителю! - изкрещя му почти Мату. Пер се усмихваше.

- Учителю! - младежът бе много въодушевен - Възможно ли е Едемската градина да е била всъщност "градинският свят на АТ-ЕН"? Имам предвид, ти го описа като рай и определено, ако всичко е такова, каквото го описа...

Мату спря внезапно. Той бе направил грешка.

- Съжалявам, Учителю... - извини се той - Сигурен съм, че е както го описа. Просто съм развълнуван от възможността, че "Едемската градина" и "градината на АТ-ЕН" може да са едно и също нещо.

- Не се извинявай, Мату... - поклати глава Пер - Не се страхувай да оспорваш, което и да е от нашите учения. Не трябва да приемаш сляпо моите думи... така че не се колебай да поставяш под въпрос каквото и да е от това, което ти казвам. Не приемай нищо, оспорвай всичко, поставяй под съмнение всекиго. Важно е да го правиш. Ако думите са истинни, те стоят сами за себе си и нямат нужда от репутацията на човека, който ги изрича, за да бъдат правдиви.

Мату почувства облекчение.

- Сега... - каза Пер - ... по отношение на възможната връзка между "Едемската градина" и "градината на АТ-ЕН". Нека продължим заедно, Мату и да видим дали можем да намерим доказателство за... или против... аргумента, че двете могат да бъдат едно и също място.

Мату извади няколко листа хартия. Той не искаше да изпусне нито дума по този въпрос! Беше прекалено интересно... и прекалено важно.

- В древните езици Мату... - започна Пер - звукът на буквите "Т" и "D" били взаимозаменяеми. Така, АТ-ЕН можел да бъде изписван като AD-EN.

Знаех си!, усмихна се Мату.

- И разбира се AD-EN и EDEN[\[94\]](#) очевидно са сродни. Допускайки, че "градинският свят на АТ-ЕН" е такъв, какъвто го описах... - Пер погледна Мату и му се усмихна, а Мату се усмихна в отговор -... то тогава какво знаем за Едемската градина? За да разберем трябва да се обърнем към книгата, която първа представи Едемската градина на човечеството... Библията.

Пер се протегна към голямата книга на бюрото си и започна да я разлиства.

- Аха... - възкликна Пер -... ето го. Подавайки Библията на Мату, той го запита:

- Моля, ще бъдеш ли така добър да прочетеш пасажите за Едемската градина, Мату? Мату взе книгата и погледна пасажите. Някой вече бе маркирал откъсите свързани с темата.

Чиракът започна да чете:

- Битие, глава 2-ра, стихове от 8 до 17...[\[95\]](#)

8. И насади Господ Бог рай в Едем, на изток, и там настани човека, когото създаде.

9. И направи Господ Бог да израстат от земята всякакви

дървеса, хубави наглед и добри за ядене, и дървото на живота
посред рая, и дървото за познаване на добро и зло.

10. От Едем изтичаше река, за да напоява рая, и подир се
разклоняваше на четири реки.

11. Името на едната е Фисон: тя обикаля цялата земя Хавилска,
там, дето има злато;

12. и златото на оная земя е добро, там има още бделий и
ониксов камък.

13. Името на втората река е Гихон (Геон); тя обикаля цялата
земя Куш.

14. Името на третата река е Хидекел (Тигър): тя тече пред
Асирия. Четвъртата река е Ефрат.

15. След това Господ Бог взе човека (когото създаде) и го посети
в Едемската градина, да я обработва и да я пази.

16. И заповяда Господ Бог на човека и рече: от всяко дърво в
градината ще ядеш;

17. а от дървото за познаване на добро и зло, да не ядеш от него;
защото, в който ден вкусиш от него, бездруго ще умреш.

Мату приключи и остави книгата долу.

- Нека отбележим, Мату... - започна Пер - че още първият ред на
Библията ни казва, че "градината" не е самия Едем. Не е. Това, което
ни казва пасажът е, че градината е... в Едем. Всъщност би било по-
точно да наречем рая, в който е живял Адам "градината в Едем". И
ако е бил в Едем...

- То тогава това е перфектното описание на градинския свят, който е в АТ-ЕН... - каза Мату.

- Правилно, Мату. - усмихна се Пер - Но нека засега да кажем, че това е доста забележително съвпадение...

Мату се удиви на предпазливостта на Учителя си.

- Ако погледнем към древните езици на Шумер и Акад, ще открием, че думата "edin" означава "равнина" или "степ", със загатване, че те са доста плодородни. По същество, те носят есенцията на "равни плодородни земи".

- Ерадинският свят на АТ-ЕН бил плодородно място, нали така, Учителю? - запита Мату.

- Да... - отговори му Пер - ... било е..., но на нас все още ни трябва допълнително потвърждение, за да можем да заявим с увереност, че АТ-ЕН и Едем са едно и също. Сега, ако погледнем към староеврейския произход на думата "eden", откриваме, че първичният корен е в думата "adan", която всъщност означава "да живееш в разкош".

- Точно така! - усмихна се Мату отново - Това е друг начин да кажеш, че те са живели плодотворен живот и че са живели в райски свят, подобен на този, който съществувал в АТ-ЕН!

- Говорейки за "рая", Мату... - продължи Пер - ако погледнем в старогръцкия език, ще открием, че думата "рай", думата приписана на Едемската градина, означава всъщност... "оградено място".

- Още едно "съвпадение"! - усмихна се още по-широко Мату.

- Сега, Мату... - продължи Пер - Какво би отвърнал, ако ти кажа, че еврейската дума за "дърво" била произнасяна като "ates"?

- Ates? - позачуди се Мату. И изведнъж го осени. - AT-US, Учителю! - Мату се усмихна широко - На езика на звездите, терминът AT-US, би означавал "някой, който е от АТ". "Дърветата" на градината са гражданите на АТ! Още едно "съвпадение"! Учителю! Това е чудесно!

Мату си спомни, че келтите винаги са говорили за "дървесните хора" в техните истории за "древните".

- И има още един важен факт, Мату. - каза Пер - Наставката "IM" означава "тези, които са на страната на", титла, която загатва за хора с по-висока позиция от тази на "U". Знаейки това, можеш ли да ми кажеш какво би било името на висшестоящите индивиди в АТ?

Мату помълча замалко и после отговори:

- AT-IM, Учителю?

Тогава очите му се ококориха.

- AT-IM! - повтори той - AT-IM! AT-IM би било също и AD-IM..., което е същото като ADAM! Мили Боже! Името ADAM означава "високопоставени индивиди от АТ"! По-високопоставени от AT-US! И ADAM е бил високопоставен индивид от Едемската градина! ADAM от Едем е AT-IM на AT-EN! Още едно Учителю... още едно "съвпадение"!

Мили Боже!, Мату бе развълнуван и потресен от своето откритие. ADAM е бил обитател на огромен звезден кораб! Мили Боже! Как бих могъл да кажа на някого изобщо?!

- Да, Мату... - каза Пер - Но терминът "IM", който означава "тези, които са на страната на", намеква още за "тези, които се грижат за". AT-IM би означавало още и "тези, които се грижат за АТ".

- Точно както Адам е трябвало да се грижи за Едемската градина!
- каза Мату дори още по-развълнувано - Работи, Учителю. Работи!
Би трябвало да е истина!

Пер продължи:

- И вземи предвид това, Мату... още един цитат, но този път от книга на Езекил от Библията. Елава 31, стих 9. В този цитат патриархът Езекил описва Адам в Едемската градина: *"Направих го красив с многото му клонове; тъй щото всичките едемски дървета, които бяха в Божията градина, му завиждаха"*

Мату бе малко объркан.

- Това, което този стих казва, Мату... - обясни Пер - ... е, че "ates", дърветата от Едемската градина, са завиждали на човека "adama"... AT-US от градината били завиждали на AT-IM. По-нисшестоящите обитатели на AT-EN ревнували от позицията, в която AT-IM били на звездния кораб AT.

- Още едно! - изпусна се Мату - Още едно "съвпадение"! Учителю... истина е! Това е просто друго потвърждение, че EDEN и AT-EN са едно и също!

- Аргументът бе даден, Мату... - усмихна се Пер - ... но нека не се настаняваме твърде удобно в позицията си. Нека продължим. Помниш ли цитата, където Бог казва, че "направил ADAM красив с многото му клонове"?

- Да... - кимна Мату.

- Нека внимателно погледнем тази фраза... "Адам бе направен красив от клоните си..." -продължи Пер - Еврейската дума за красив[96], е "daliyah". По този начин, на иврит фразата всъщност ще се чете: „Адам е направен красив от всичките "daliyah ", които

имаше." [97]

Мату си записа думата... d... a... l... i... y... a... h...

- Сега, за да разберем скритото значение трябва да погледнем корена на думата "daliyah". Казано простичко, коренът всъщност е "dalah". Терминът "daliyah" е на практика, комбинация от две думи - "dalah" и "yah". Но "yah" е термин, който би трябвало да разпознаваш Мату...

Мату на момента видя името на Кралицата, YAH или AYA, на края на думата.

- YAH! - каза той веднага - Това е името на Кралицата... AYA... това е дума, която трябва да бъде отнасяна към Кралицата! Думата "dalah", следвана от YAH, трябва да значи нещо като "dalah" на Кралица AYA!

- Именно... - усмихна се Пер - Фразата ,*“Адам е направен красив”*, всъщност се чете: *“Адам е направен "dalah" от AYA"*

На Мату все още не му бе ясно какво значи това.

- За да разбереш истинското значение, Мату, трябва да реконструираме думата "dalah" в контекста на древните езици, към които иврит определено спада. Като начало помни, че звуците "T" и "D" често били взаимозаменяеми в древните езици. Така думата "dalah", всъщност, може да бъде изписвана като "talah".

Мату си записа думата... t... a... l... a... h...

- Но древните езици заменяли и звуците "L" и "R". По този начин, думата ни "dalah", която вече е "talah", може да бъде изписана още като "tarah" или "terah". Можеш ли да ми кажеш, Мату, използвайки новото си лингвистично знание, какво би означавала думата "terah"?

- TER... АН? TER... АН? TER... УН?

Мату разглеждаше думата внимателно. Тогава го осени. "ERH" е като наставката "U". TER... АН е точно като TER-UH! А TER-U е друга форма на (...) [\[98\]](#)

- Учителю, "terah" трябва да бъде „TER-UH" или "от ATER"! - предположи Мату - Би трябвало да означава "тези, които са от ATER", или, с други думи, "тези, които са от AT-EN"! Фразата *„Адам е направен "terah" от неговите "ates".* „, означава всъщност *„AT-**IM** е направен "един от ATER" от неговите AT-US"*.

За момент, Мату се обърка.

- *„AT-**IM** е направен "един от ATER" от AT-US"*... - повтори Пер - AT-IM е приет от жителите на AT, в тяхното лоно.

Уау!, помисли си Мату. Адам е направен част от градинския свят, той е приет от съществата от градината..., но не без да бъде ревнуван. Точно както някои от ангелите не баш щастливи от създаването на Адам в някои от старите истории. Така или иначе обаче, Адам станал част от градината.

Пер се усмихна по неговия си особен начин.

- Знаеш ли, Мату... - каза той - че терминът "dalah" означава още "да доставя" или "да спусна"?

- Правилно! - усмихна се Мату - Както в "да предам" нещо в AT-EN или "да го оставя" от AT-EN! Всичко си съвпада, Учителю!

Пер му се усмихна.

- Има още един аспект отнасящ се към тази забележителна дума-корен "dalah", Мату... -продължи да се усмихва той - Тя е също така

основата на думата "b'daleh"... дума, която е била преведена като "bdellium"[\[99\]](#) в Библията.

Мату бе озадачен отново.

- Прочети стих 12[\[100\]](#) отново Мату... - каза Пер. Мату взе Библията.

- Стих 12... - започна той – *"И златото на оная земя е добро там има още бделий и ониксов камък."*

Мату почти подскочи.

- Бделиум! - каза той високо - Бделиумът е бил в Едем! Думата "dalah" означава "от АТЕР"..., а "b'dalah" означава bdellium. Бделиум означава още "от АТЕР", Учителю! Това отново е в наша полза! Едем е АТ-ЕН!

- Да, Мату... - кимна Пер - Терминът "b'dalah" означава "от АТЕР". Бделиумът е базов елемент на могъщия АТ-ЕН. Аргументът става дори още по-силен.

Мату все още бе развълнуван.

- Навярно ще се насладиш дори повече на следващите няколко думи Мату... - каза Пер - Ще изчакам да си вземеш нов лист хартия. Мисля, че ще искаш да си ги запишеш.

Мату нетърпеливо си взе още един лист. *Пер е невероятен.*, помисли си той.

- Откритието, че Едемската Ерадина е доста вероятно да представлява огромно небесно тяло, гигантски космически кораб, ще бъде доста трудно за възприемане от много хора. Те ще кажат, разбира се, че такава технология просто не може да е съществувала

преди милиони години.

Човече! Това е абсолютно сигурно!, съгласи се Мату.

- Но нека видим дали някои древни езици... от миналото на самото човечество... ще ни дадат някакви доказателства, че могъщият АТ-ЕН, за който говорех, е съществувал наистина...

Мату бе сигурен, че такива доказателства ще има... и той щеше да запише всяка една думичка.

- В древния акадски език терминът "hatanu" означава "да отлетиш" и "да защитиш". *Бинго! HATAN и ATEN*[\[101\]](#) *звучат много подобно и по същество означават едно и също!, усмихна се Мату сам на себе си. Една точка в полза на съществуването на АТ-ЕН!*

- ... на иврит терминът "atiyn" означава "вместилище" и "гърда"...

Още едно!, помисли си Мату., Вместилище " означава "контейнер ", АТ-ЕН е "контейнер ", а гърдата при всички случаи дава индикации за женска същност... Кралицата, разбира се.

-... на иврит терминът „iyt" означава "спускам се", "връхлитам", "нападам ненадейно" или "да полетиш"...

Бинго!, каза си Мату отново. АТ и "iyt"!

- ... на иврит терминът "ayit" означава "ястреб", "хпщна птица"...
Още едно парченце от пъзела за АТ!, каза си Мату. Бинго!

-... на иврит терминът "ad" означава "да се придвижиш", "вечен", "непрекъснат", "свят без край" и "плячка" или "жертва".

АТ става на АД, АТ "се придвижва" и е "вечен"..., но "безкраен свят"! Боже мили... колко по-очевидно може да бъде? Още едно

бинго!

- ... на иврит терминът "ed" означава "очевидец" или "принц"...

АТ става на АД, което преминава в "ес... "свидетел" е "някой, който наблюдава" или "някой, който използва окото си"... а "принц" алузира "кралска особа". Звучи ми като още едно бинго!

- ... на иврит терминът "adah" означава "да измениш", "да премахнеш", "да отведеш" или "да придвижиш"...

АТ-УН... на АТ. "Премахване", "отвеждане", "придвижване"... мда, това са неща свързани с АТ! Бинго!

- ... на иврит терминът "edah" има женски характеристики и означава "съборище", "множество", "хора" или "тържествено събиране"...

АТ-УН преминава в АД-УН, което става ЕДАН... "от АТ", "съборище", "множество", "хора"... абсолютно! Още едно бинго!

- ... на иврит терминът "adon" идва от рядко използвана коренна дума, която означава "да управляваш". Означава още "небесен управител", "повелител" и "господар". Всъщност, по-късният гръцки термин "adonis" идва от "adon".

АТ-ЕН е бил "небесен управител", бил символ на властта на Кралицата. Бинго! Още едно бинго!

- ... на иврит терминът "adonay" е много подчертана и недвусмислена форма на "adon"... всъщност, вярвало се е, че "adonay" било правилното име на Бог.

АТЕН-АУ!!! АТ-ЕН и името на Кралицата АУ!!! Не е ли това невероятно или какво?!, Мату бе абсолютно поразен... и много

доволен!

- ... и накрая, Мату... на иврит терминът EDEN означава "основа" на нещо, най-базовия аспект на нещо. Означава и основа на сграда.

Разбира се!, даде си сметка Мату. AT-EN, като най-могъщия кораб в армадата на Кралицата, бил крайъгълният камък на флотата. Бинго! Отново! AT-EN и EDEN са едно и също, сигурен съм! Мату сияеше. Бе истина.

- Учителю! - Мату бе абсолютно убеден - Всички тези думи подкрепят идеята, че някога, много, много отдавна, е съществувал такъв звезден кораб AT-EN! И този кораб, както го описа ти, е имал градински свят в своето ядро! Истина е... Едемската градина е градинският свят на AT-EN!

Пер кимна в съгласие.

- Не спирай да пишеш, Мату... - каза Пер - Има още няколко думи. *Още?*, изненада се Мату... и в същото време - не се.

- На старогръцки "atenizo" означава "да се взираш усилено с цел" или "да си забил поглед в нещо". На латински, "attinere" означава "да се домогваш до нещо" и "да се държиш здраво за него".

Добре... AT-EN достига до нови светове и остава плътно до тях. Отново бинго.

- ... на латински "attonare" означава "да гърмиш срещу" по начин, по който зашеметяваш някого.

AT-EN тътнел сред небесата, звуковите оръжия излъчвали техните зашеметяващи лъчи... Бинго!

- ... на арабски, "adan" означава "да нанесеш щета" или "да

нараниш" или дори "да причиниш вреда".

Да... АТ-ЕН определено е нанасял щети и е причинявал болка и наранявания... Бинго!

- ... и отново, на арабски "idn" означава "ако Бог избере" или "ако това е волята Му". *Божията воля?*, зачуди се Мату за момент. *О! Разбира се! Божие действие! Онова, което прави АТ-ЕН, трябва да бъде интерпретирано като действията на "Божествения" в небесата! АТ-ЕН е " idn "... работа на Бога! Бинго!*

Пер бе спрял, а Мату все още пишеше. Когато вдигна глава, Учителят млчеше. Мату почти избухна:

- Учителю... -развълнувано каза той - Как някой би могъл да спори? АТ-ЕН е съществувал! Всички тези древни езици имат думи-корени, които сочат за неговото съществуване! Бил е невероятен кораб, с невероятен градински свят в него... и това е била Едемската градина. Учителю, вярно е! Наистина е вярно!

- Със сигурност изглежда така, Мату... - каза той - Но да не бъдем самодоволни, нека продължим с нашето търсене. Ако АТ-ЕН е бил истински, тогава не трябва ли да можем да открием, че други имена на АТ-ЕН също са се отразили в древните езици на нашия свят?

Мату спря. *Да, всъщност, това би трябвало да бъде вярно.,* помисли си той.

- Какви са били другите имена на АТ-ЕН, Мату? - запита го Пер.

Мату започна да преглежда бележките си. Някои от листовете паднаха на земята.

- АТ-ЕН... АР... АТ-ЕР... и ВЕ-Р... - отговори Мату, навеждайки се да събере нещата си.

- Много добре... - каза Пер, изправяйки се и отиде до една от полиците с книги - Нека погледнем някои от другите имена на AT-EN и да видим дали можем да ги открием в други езици.

Мату бе готов.

- Следващите думи са древноегипетски Мату: ... "aar" е името на неидентифицирана птица... ... "ar" е име за нещо като камък или скала...

... "ar" е още дума, която означава "да придойда" или "да се изкача" в смисъла на възнесение... ... "ага" е дума, която означава "да се кача", "да се кача на лодка" или "да бъде главен"... ... "агаг" е дума, която означава "да бъде възвишен" или "да бъде екзалтиран".

Бинго! Бинго! Бинго! Още пет точки в полза на съществуването на AT-EN!, усмихна се Мату.

- Следващите думи са на староеврейски:

... думите "ar" и "iug" означават "град, който има постоянно наблюдаващо око"...

Уау!, помисли си Мату. Всеки град в градинския свят е град в окото!

... думата "araf" означава "да унищожиш" или "да счупиш"; означава още "да повдигнеш"...

... думата "er" означава "наблюдателен"...

Наблюдателен означава "да използваш окото"., помисли си Мату.

... думата "ra'ah" или "ra'eh" означава "да видиш", "да се взираш",

"да гледаш към", "да се вгренчваш"...

RA-UH или AR-UH..., усмихна се Мату. *"От AR", разбира се. Означава още и "да използваш окоето"*. Мату се усмихна много, много самодоволно.

... "ra'ah" има и друго значение, Мату. Означава "граблива птица"...

Бинго!, усмихна се Мату. *AR е "грабливи птица"*.

... думата „uwt" означава "да се събудиш", "да отвориш очите" или "да използваш очите"...

Бинго! Още едно!, усмихна се Мату.

... и думата "re'iy", Мату... означава "огледало".

Ха?, спря да се усмихва изведнъж Мату. *Огледало?*

- Това не го разбирам, Учителю? - каза той - Какво означава "огледало"? Пер се усмихна.

- В Древен Египет, Мату, думата за "огледало" била... AT-EN...
Бинго! Бинго!, усмихваше се Мату отново.

- И последната дума е "aigo", Мату. Това е древногръцка дума, която означава "да се издигнеш" или "да отнесеш"...

Още едно!, усмихна се Мату. *Списъкът ми стана огромен. AR и AT-EN съществуват със сигурност!*

- А сега нека поговорим за другото име на AT-EN... AT-ER. Запомни, Мату... това са само някои от думите изпъстрили древните езици. Има много, много повече... с времето ти ще трябва да ги откриваш. Засега думите, които ти дадох, са стартова точка. На

староиврит... "atar" означава "да формираш кръг за атака"...

Кръг за атака! Сферата ATEN! Бинго!

... на староарабски... "atara" и "atr" означава "да въздействаш" или "да създадеш впечатление". Означават още "да преследваш", "да следваш" и "да вземеш притежание над"... *Добре! Много добре! Да! Още една двойка попадения!*

- Древните сирийци наричали своя Бог на Войната и Лова... "бег"... - каза Пер без да се колебае или спре.

BAR! От B-R, другото име за AT-EN! BAR е същото като B-R! ATEN може лесно да бъде отнесен към "Бога на Войната и Лова"! Отново бинго!

- На древноегипетски думата "bag" означавала "величината на окото"... *Бинго!*

... думата "бег" сама по себе си, означавала "око"... *Двойно бинго!*

... на староиврит думата "b'ara" означавала "да гледаш с удоволствие"... *Още една дума, която означава "да използваш окото"!*

... и... — каза подчертано Пер - ... помниш ли титлата, която означавала "контейнера на контейнерите" или "къщата на къщите", Мату? Мату погледна в бележките си.

- Да, Учителю... - откри го той - Титлата била **В-В** или **ВЕ-В**.

- Знаеш ли, Мату... - каза Пер - ... в древноегипетския една форма на "baba" означавала "пещера" или "жилище в земята"?

Дом... в земята? Точно така!, усмихна се Мату отново.

- Други форми на "baba" означавали "да летиш", "да убиваш", "да покосиш" и "да използваш сила".

Абсолютно!

- На староиврит "baban" означавало "издълбан" и... Мату... означавало още "зеницата на окото".

Супер двойно бинго!, бе развълнуван Мату.

- И на староарабски терминът "bu'bu" означавал "най-вътрешната част", "източника", "произхода" и... "зеницата на окото".

Още едно! "Източникът" на нещата и "произхода" на нещата!, Мату бе много развълнуван. Още доказателства, че ATEN е съществувал!

- Помни, Мату... - каза му Пер - ... това са само няколко от много думи, които могат да бъдат открити в древните езици на нашата история. Ще откриеш много, много други..., но нека просто приемем засега, че има достатъчно доказателства в подкрепа на съществуването на AT-EN в нашето далечно минало.

Мату не можеше да бъде по-съгласен. Той бе абсолютно убеден. AT-EN е съществувал... и е бил източникът на легендата за Едемската градина!

- Учителю... - Мату бе развълнуван - Учителю... нищо чудно, че никой никога не е открил Едемската градина! Тя никога не е съществувала на нашия свят! Вярвам в това! Но..., но, чудех се... възможно ли е, имам предвид, освен всичко друго, ние никога не сме открили правдоподобно доказателство за съществуването на континента Атлантида на Земята... възможно ли е "райският свят", който Платон е описал толкова отдавна... възможно ли е това също да е AT-EN... възможно ли е Атлантида също да е била кораб в

космоса? Имената АТ-ЕН и Атлантида звучат много подобно... възможно ли е да имат един и същ корен?

Мату усещаше как вълнението му расте. Какво откритие би било това! За негово разочарование Пер поклати глава. Мату бе изненадан. Бе сигурен, че Атлантида също бе космически кораб с големината на цял един свят. Мату погледна към Пер, а той му отвърна с усмивка.

- Твърде бързо изоставяш теорията си, младежо... - каза Пер - Ако вярваш, че имаш налице откритие, не спирай своето разследване просто защото ти е казано, че грешиш. Не поклатих глава, защото грешиш... Направих го, защото се удивих на проникателността на въпроса ти. Ти наистина си интелигентен млад мъж, способен на удивителни размишления.

Мату бе изненадан. Пер не го бе отхвърлил, той бе впечатлен от въпроса! Но Мату си даде сметка, че Пер бе прав, че е изоставил твърде бързо идеята си. Поглеждайки към Пер, мъдрецът мигновено започна да говори:

- Това е отлична мисъл, Мату... - каза той - ... навярно трябва да изследваме възможността, че АТЕН, е бил не само ЕДЕН, но още и изгубеният от едно време континент Атлантида!

Пер направи пауза за момент.

- Мисля, че трябва да си вземеш още хартия, мой млади приятелю... - каза той - Мисля, че ще ти е нужна.

Мату започна да се вълнува отново. Той си взе още хартия. *Това ще бъде добро., помисли си той. Това ще бъде много добро!*[\[102\]](#)

Епилог

Слизането на Божествените

Мату стоеше тихо... не знаеше какво да каже.

Кралица на хора-рептилии и Крал на вълчи хора? Това е история за деца., помисли си Мату. *Как може да е истина?* Пер погледна към звездите.

- Можеш ли да ми кажеш, Пер... - започна Мату - Можеш ли да ми кажеш коя от звездите над нас е домът на рептилиите и кой е домът на вълчите създания?

Пер продължи да гледа към небето. След малко той посочи към звездите, познати под името "Ловецът".

- Това са звездите на Кралицата... - каза той.

Посочи към ярката звезда, която беше в почти директна линия с пояса на Ловеца.

- Това е звездата на Вълчия Крал... - довърши той. Мату разпозна звездата като "Кучето на Ловеца".

- Canus? - чудеше се на глас - Вълчите създания обитават Canus? Пер кимна.

- А тогава... - каза Мату почти без да се замисля -... дали Ловецът, звездите на Орион... са домът на рептилиите?

Пер кимна отново. Мату стоеше зашеметен.

- Как научи това? - попита го Мату. Пер се обърна към него.

- Точно, както го научи и ти... - отвърна му той - От моя ЕА-SU[\[103\]](#). Мату седна спокойно. Друг въпрос се виждаше в очите му.

- Всички ЕА-SU се учат от някой такъв преди тях... - предугади питането му Пер - А ученията са дошли от самите Господари на Небесата.

Мату бе поразен. *Какво?! Някои ЕА-SU са се учили директно от съществата от звездите?! Възможно ли е да е вярно?* Той започна да задава въпрос на Пер.

- В периферията на ЕРИДАНУС... - започна Пер, преди Мату да издаде дори звук - Близо до края на PESH METEN, се родила една нова слънчева система. Новата звезда и нейните новородени планети попаднали под контрола и юрисдикцията на Вълчите Крале. Чрез техните изследователски и експлоатационни програми новото слънце, наречено BAD и неговите светове били обявени за тяхна собственост. Били завладени и присъединени към списъците на колонизираните Вълчи системи. Учени по Произхода, водени от Принцесата на Вълчето Кралско семейство, преобразили един от новите светове в обитаема планета, която щяла да служи като главен щаб в слънчевата система. Растителните форми на живот били генетично манипулирани, за да съдействат за развитието на атмосферата. Зверовете, които населявали планетата, също били генетично изменени, така че да допринасят за околната среда и да обслужват нуждите на "Господарите". Една група от подходящи примитивни хуманоиди били "подобвени", а техният естествен еволюционен път бил изменен завинаги. Силни, но относително неинтелигентни, зверовете били обучени от "Господарите" да се подчиняват на заповедите на "Небесните" и да вярват в "Небесна" награда. На този примитивен свят "служенето" било смисълът на живота на недостойния звяр.

- Въпреки че първоначално лоялността на примитивния "човек-звяр" била към Вълчите Господари, всеки "звяр" бил обучаван да боготвори "Кралицата на Небесата", за да бъде верен служител на Империята на Небесата. Монументи и постройки посветени на Великата Майка, "Кралицата на Небесата" на галактиката, били поставени от "Господарите" във всеки регион на новия свят. В продължение на стотици хиляди години примитивният "човек-звяр", под угрозата на вечно наказание, се научил да се подчинява на своите нови Господари и да служи вярно на "Небесната Майка". Човешкият род се сдобил с религия. Пер спря.

Бе ясно, че е приключил. Той не искаше да продължи. Мату не го обвиняваше. *Човешкият род се сдобил с религия... колко подходящ край на историята.*

Мату се сви. "Тайната" на Пазителите бе пределно ясна за него. Имаше много пластове откровения в нея. БОГ не беше мъж, а жена. БОГ е истинско създание, намиращо се в далечните звезди, много, много далеч. БОГ в действителност беше КНАА-ТТ[104], името на рептилианската Кралица, която е на светлинни години оттук. *И мили Боже... Празнотата също е женска. Мога да живея с това.,* помисли си Мату. *Ще **трябва** да живея с това...,* каза си той.

Изведнъж Пер се обърна към Мату.

- Но Традициите на Богинята-Майка в един момент щели да бъдат унищожени... - продължи Пер, без да гледа към Мату - Заради същество с името РА[105] и съществата-гуцери, които му помогнали, "Старите Традиции" били променени. РА се самоиздигнал до Върховен и Единствен БОГ на Земята, изисквайки човешкият род да го боготвори. Той унищожил толкова от старите писания, колкото успял и променил тези, които не могъл.[106]

Пер спря за момент.

Мату го погледна. Изглеждаше, че е загрижен за нещо.

- Точно затова пазим нашите учения в тайна, Мату... - каза той - Ние трябва да запазим "Старите Традиции" живи, докато Богинята-Майка се завърне.

Мату се изправи.

- Какво?! - изтърси той - Какво каза...? - той беше в шок - Да не би да каза..., че тя се връща?!

Пер кимна.

- Тя ще се завърне... - каза тихо той.

Мату просто се взираше в Учителя си. Изражението на Старейшината така и не се промени. Мату седна отново.

Той остана потънал в тишина за дълго.

Приложение 1

[Лингвистични трансформации]

откривани във формирането и еволюцията на езиците

Всички езици се променят във времето. Преминавайки от район в район, от уста на уста, изкривени от десетки акценти и неправилно произношение, думите изменят първоначалното си значение. Трансформациите, които ще представим са широко известни в света на експертите проучващи материята. Всички представени вокали са на латиница. С представянето им целим да внесем по-голяма яснота относно спекулацията с думите, когато говорим за изследвания подобни на тези на автора в тази книга и да изясним какви са най-често срещаните случаи в еволюцията на даден език.

"B" може да придобие твърдост в "P"; "P" може да бъде омекотено в "B"

"B" може да бъде омекотено във "V"; "V" може да придобие твърдост в "B"

"CH", „K(H)" и "Q" са вариации едно на друго и са на практика взаимозаменяеми "D" може да придобие твърдост в "T"; "T" може да бъде омекотено в "D"

"D" може да се трансформира в "DJ"; "DJ" може да се трансформира в "D"

"F" може да се трансформира във "V"; "V" може да се трансформира във "F"

"G" може да придобие твърдост в "K"; "K" може да бъде

омекотено в "G"

"G" може да се трансформира в "J"; "J" може да се трансформира в "G"

"H" може да бъде омекотено или да остане невербализирано "H" може да придобие твърдост в "K"

"I" може да придобие твърдост в "J"; "J" може да бъде омекотено в "I"

"J" може да бъде омекотено в "Y"; "Y" може да придобие твърдост в "J"

"K" може да бъде омекотено в "H"; "K" понякога се трансформира и в "S"

"L" може да се трансформира в "R"; "R" може да се трансформира в "L"

"L" може да бъде омекотено в "Y"; "Y" може да придобие твърдост в "L"

"M" може да се трансформира в "N"; "N" може да се трансформира в "M"

"S" може да се трансформира в "K", "TS", "SH" или "Z" "SH" може да се трансформира в "TH"

"W" може да се трансформира във "V"; "V" може да се трансформира в "W"

В древните езици на Близкия Изток, звукът на буквите "Y" и "M"

са взаимозаменяеми във времето поради причини свързани с регионалното разсейване. Първоначалният коренен звук "MB" се превръща в "M" или "B"; "B" става "V"; "V" става "W"; "W" става "U" и накрая "U" става "Y". Това е пример за многостепенна постепенна трансформация. По подобен начин "SH" може да се превърне в "S", оттам в "K", а то в "G" (целият този път може да бъде проследен през основните вокални замени дадени по-горе). За да бъде даден пример с дума, "SASH" може да стане на "SAS", което пък да се превърне в "SAK", а то да намери крайна форма в "SAG".

Трансформациите на вокалите в един език не са задължителни (макар да са по-скоро правило, отколкото изключение), но развитието на една дума в друга може да бъде проследено чрез споменатите вече генерални правила.

Както виждате има твърде много фактори, които трябва да бъдат взети предвид, ако решите да правите прочит на тези материали от този ъгъл. Това са трансформациите разгледани през призмата на английския език. Защо точно през него - вече бе обяснено в предговора.

Приложение 2

[Речник]

на основните термини, имена и изрази използвани в книгата

-A-

AD-EN - ВИЖ "AT-EN"; EDEN.

ALLA-AN -

1. общо наименование на рептилоидните същества на другите планети;

2. титлата на женските администратори на други светове; наричани още "ARRA-AN", "AST-AN", "AYA-AN", "MAR-AN", "SAKH-AN", "SS-IM" и "TT-TT-AN".

AN - думата в Деветия сектор на ЕРИДАНУС, която символизира и означава "Най-висшият" или "Най-висшият от" ако е наставка. Тъй като Империята на рептилианските Кралици се издигнала до най-могъщото царство по това време и в същината си била "най-висшето царство", много звездни хора започнали да използват термина AN като име за самата рептилоидна Империя; "N" се ползва със същото значение като съкратена форма.

ARR-AN-BI - програмата за регенерация на Кралицата; според автора оттук произлиза древноегипетската дума за подмладяване "RENPI".

ARRA-AN - 1. общо наименование за рептилоидните същества на другите планети; 2. титлата на женските администратори на други

светове; наричани още "ALLA-AN", "AST-AN", „AYA-AN", "MAR-AN", "SAKH-AN", "SS-IM" и "TT-TT-AN"; според автора от тази дума произлиза името на съзвездието "Орион".

ASAR – тронът на Сириус; терминът се формирал с времето и различията в произнасянето, които довели до изменение на първоначалната дума "AST-AR".

ASAR-U – лоялните поданици на Трона на Сириус.

ASS-ASS-IM – бойци, които стояли от страната на Кралицата и изпълнявали всяка нейна команда и желание с жестокост и свирепост отвъд всякакво сравнение; според автора оттук идва и думата за "убиец" на английски - "assassin".

AST – трон.

AST-AN – титлата на женските администратори на други светове; наричани още "ALLA-AN", "ARRA-AN", "AYA-AN", "MAR-AN", "SAKH-AN", "SS-IM" и "TT-TT-AN".

AST-AR – така били наричани родните звезди и планети на Империята Сириус; вариация на "AST-RRR"; на по-късен етап се произнасяло само като "ASAR".

AST-IM – титлата на Асистентите на рептилианските женски Администратори на други светове; "AST-I" в единствено число.

AST-AST-IM – кралските асистенти на Кралицата; наричани още „SS-SS-IM" и "TT-TT-IM".

AST-AST-U – последователите на Кралицата; други имена означаващи същата позиция са "SS-U" и "TT-TT-U".

AST-RRR – нарицателно име за Империята Сириус, или Трона на

Сириус; вариация на "AST-AR"; на по-късен етап се произнасял само като "ASAR".

AT - клас бойни кораби на орионската Кралица.

AT-AT - флагманският, най-голям и смъртоносен кораб на Кралицата; наричан още "AT-EN" и "T-AT".

AT-EN - "Най-висшият от Смъртта от Кралицата" - име, с което наричали кораба "AT-AT"; фонетично изменено с времето в "AD-EN".

AT-IM - висшестоящи индивиди в AT, както и "тези, които се грижат за AT"; според автора оттук идва името "ADAM".

AT-UR - "Първи и Най-важен Смъртоносен кораб от/на Кралицата"; AT-EN. AT-US - гражданин на AT.

AYA-AN - титлата на женските администратори на други светове; наричани още "ALLA-AN", "ARRA-AN", "AST-AN", "MAR-AN", "SAKH-AN", "SS-IM" и "TT-TT-AN".

AYE - по-късна вариация на името на смъртоносния кораб AT-EN.

-B-

B - "вместилище на", "къщата на".

B-B - "Къщата на Къщите" или "Контейнерът на Контейнерите" - става дума за кораба AT-EN; BE-B.

B-EE - "да излезе от нещо", "да роди".

BE-B - виж "B-B".

BI-TT - 1. контейнер; 2. "женски рептилии, които са от".

BI-TT-TT - титлата на Дъщеря-Принцеса родена от Кралица-Майка.

B-R - "Първи и Най-важен Дом" или "Първо и Най-важно Вместилище" - става дума за кораба AT-EN; B-UR.

-E-

EN - мъжките администратори и асистенти в Кралския Върховен N-съд.

-I-

I - използвано като наставка, означава "някой, който е от страната на", "асистент на"; "IM" е множествено число на същото нещо.

IKHI-KHI - виж "KHIKHI-Г.

-K-

KH - смърт.

KH-AN - "Най-висшите на Смъртта" - титла на сирианците, с която те били представени пред Империята Орион.

KH-I - титла на всички бойни кораби в армадата на Империята **SSS**.

KHAA - една от думите за Великата Пустота.

KHAN-AN - "от Най-висшите KHAN" или "от Небесните KHAN" - име за всичко, което принадлежи на Краля, както и име за Вълчите бойци и Господари.

KHAN-IM - "тези, които стоят от страната на KHAN" - титла за личните асистенти на Вълчите Крале; "KHAN-I" за единствено число.

KHAN-KH - 1. "смърт от KHAN-Крал" - име за Краля, когато е в ролята на съдия и екзекутор; 2. име за боец на Краля.

KHAN-KHAN-IM - титла за Кралските Лични Асистенти на Краля на Кралете KHAN; "KHAN-KHAN-I за единствено число.

KHAN-KHAN-U - титла за поданиците на Краля на Кралете KHAN; "KHAN-KHAN-US" за единствено число.

KHAN-KHAN-UR - "Първи и Най-значим от Кралете KHAN", титла за Краля на Кралете **KHAN**; друга вариация е "KHAN-UR".

KHAN-U - име, с което били наричани сирианците; "KHAN-US" в единствено число.

KHAN-UR - "Първи и Най-значим от Кралете KHAN", "Автентичният KHAN-Крал"; титлата за Краля с най-висок ранг във Вълчата Империя; друга вариация е "KHAN-KHAN-UR".

KHAN-US - 1. име, с което били наричани сирианците; 2. централната звезда на Империята на Кралете KHAN, Кучешката звезда Сириус.

KHAR-IM = 1. така се наричали мъжките, които били около Кралицата; според автора оттук произлиза думата "харем"; 2. програма за развъждане на младите мъжки, които били избирани според тяхната физическа красота и способността им да задоволят Кралицата, като впоследствие всички мъже в Империята станали субект на програмата за размножаване.

KHEB - името на пчелата-водно конче - прародителя на рептилоидно-инсектоидните същества, които формирали Империята Орион.

KHI-KHI - AT-EN, който носи титлата "Кралски Смъртоносен Кораб".

KHIKHI-I - пилотите на Кралския Смъртоносен Кораб; времето и различията в произнасянето променили това наименование на IKHI-KHI.

-M-

MA-TT - "женски рептилии от майката".

MAKH - най-елитният екип от гардове на Кралицата, съставен почти изцяло от жени, разполагащи с най-новите технологии; на по-късен етап тези части развили ключови технологии за контрол над съзнанието.

MAR-AN = жените Държавни глави на другите светове; наричани още "ALLA-AN", "ARRA-AN", "AST-AN", "AYA-AN", "SAKH-AN", "SS-IM" и "TT-TT-AN".

MAR-MAR-I - индивидуалните Кралски помощници на

Кралицата-Майка; като група били известни като "MAR-MAR-IM".

MAR-U = поданиците на Кралицата; "MAR-US" за единствено число.

-N-

N - "Най-висшият"; вариация на "AN".

N-N - титла давана на всички жени-членки на Върховния Кралски N-съд; наричана още "NAN" или "NIN".

N-TT - "женски рептилии от небесата"; според автора оттук идва корена на името на египетската богиня Нут.

NAN = виж "N-N".

NEKH - или още "Черните" - първата раса от рептилии, наложила по-сериозна доминация над родната планета и формирала изначалното патриархално монархично общество.

NEKH-KHEB - семейство от "kheb"-създания, първите наследници на ранните NEKH-Крале, които успели да вземат контрола над богатствата и властта над цялата планета.

NEKH-T - едно от имената на женската рептилианска империя.

NIN - виж "N-N".

-R-

RRR – едно от първоначалните имена на расата от полувлчи, полульвоподобни същества от Сириус.

-S-

SAKH – 1. рептилиански бойци съставени както от мъже, така и от жени; 2. "смърт от рептилии".

SAKH-AN - държавните глави на другите светове; наричани още "ALLA-AN", "ARRA-AN", "AST-AN", "AYA-AN", "MAR-AN", "SS-IM" и "TT-TT-AN".

SAKH-I - индивидуални SAKH-бойци, помощници на Държавните глави на другите светове; "SAKH-IM" за множествено число.

SAKH-SAKH-IM - придворните на Кралицата.

SAKH-US - воин на Кралицата; "SAKH-U" за тях като група.

SS-IM - администраторите на рептилианските женски на завладенията от Империята SSS светове; терминът е "SS-I", когато става дума за единствено число; наричани още "ALLA-AN", "ARRA-AN", "AST-AN", "AYA-AN", "MAR-AN", "SAKH-AN" и "TT-TT-AN".

SS-SS-IM - наименованието на асистентите на Кралицата, в единствено число "SS-SS-I"; наричани още "AST-AST-IM" и "TT-TT-1M".

SS-TT - термин, който с течение на времето станал нарицателен за всички рептилии.

SS-U - последователи на кралицата; "SS-US" за единствено число;

"TT-TT-US" и "TT-TT-U" са други варианти на тези титли.

SSS-B - Династията на Кралските рептилии съставена от седемте Дъщери-Принцеси на Кралицата; наричана още "SSS-B-AN".

SSS-B-AN - Най-висшето семейство от Империята SSS; вариация на "SSS-B"; според автора оттук произлиза коренът на думата "седем" на английски - "seven".

SSS-B-K - династията имаща властта да прилага смърт; вариация на "SSS-B" и "SSS-B-AN".

SSS-T-IM - помощник-администратори на Държавния глава от женски пол на другите светове; според автора това е коренът на думата "система" на английски - "system".

SSS-TAKH - войскови обединени части от Орион и Сириус, които били специализирани в завоевателните войни след Алианса; според автора това е основата на корена на думата "свастика".

SSS-TT - едно от имената, с които рептилианските женски били познати на другите планети.

SSSA-KH - наименование за рептилианските воители, което с времето се превърнало в нарицателно за рептилианската раса и техните владения и светове като цяло; вариации на името са "SSAKH" и "SAKH".

SSST-UR - седемте кралски рептилиански дъщери на Кралицата; според автора това е произходът на английската дума за "сестра" - "sister".

T-AT - най-големият смъртоносен боен кораб на Кралицата; наричан още "AT-AT".

TAKH - комбинираната военна мощ на рептилианските воители и репрограмираниите противникови войскови сили, чиято главна функция била да поддържа контрола в родните региони на Империята; наричани още "TT-TT-KHAA"; след сключването на съюза сирианските воители поемат командването на тези войскове части и когато на другите светове се говорело за TAKH-частите, в съзнанието изплувал точно образът на Вълчите воители.

TT - едно от имената, с които рептилианските женски били познати на другите планети, за съкратено от "SSS-TT" като аналогия със звука "tt", който женските издавали, когато плюели своята отрова.

TT-AN - женска представителка на Кралицата на рептилианската Империя с най-висок ранг; наричана още "TAN".

TT-TT-AN - назначената от Кралицата представителка на друг свят; вариации на същата титла са "ALLA-AN", "ARRA-AN", "AST-AN", "AYA-AN", "MAR-AN", "SAKH-AN" и "SS-IM".

TT-TT-AN-US - елитните женски стражи на Кралицата и TT-TT-AN; "TT-TT-AN-U" за множествено число; друга вариация е "TT-TT-ANS"; според автора това е производът на думата "титан".

TT-TT-I - кралски асистент на Кралицата; като група те били познати като "TT-TTIM"; наричани още "AST-AST-IM" и "SS-SS-I".

TT-TT-KHAA - виж "TAKH".

TT-TT-U - последователи на Кралицата; като индивиди те са известни още като "TT-TT-US"; други вариации са съответно "SS-U"

и "SS-US".

-U-

UAH - така сирианците наричали Великата Пустота.

UAH-ALLA-RRR - "Вълчите хора на Кралицата, която е Първа от Голямата Пустота".

UAH-ARRA-RRR - виж "UAH-ALLA-RRR"; според автора оттук произлиза коренът на английската дума за "воин" - "warrior".

UAH-AYA-RRR - виж "UAH-ALLA-RRR".

UAH-RRR - име, с което сирианците наричали своята раса, с презумпцията, че произхождат директно от Великата Пустота "UAH"; "UAHR" в неговата вариация, откъдето, според автора, произлиза английската дума за "война" - "war".

UAHR - виж "UAH-RRR".

UR - термин означаващ "Първият и с най-голям чин от"; "Първоначалният"; когато се използва като наставка, предполага "Първият от групата" или "Величествена персона от".

URUANNA - най-ранното име на звездите Орион в историята на човечеството с акадски произход.

US - използвано като наставка означава "някой, който е от", "последовател или поданик на"; "U" е множествено число на същото нещо, както е споменато в речника на *“Документите Тера”*.

Приложение 3

Речник

на част от титлите на функциониращата Кралица на Орион

-A-

A, A-A, AJA, ALL A, AN-BI, ARRA, ARRA-AN-BI, ARRA-N-BI, AST-AST, AST-AST-AN, AST-AST-UR, AST-UR, AY, AY-AY, AYA, AY A-AN-BI.

-B-

BEE, BI.

-E-

ELLA, EVE.

-H-

HEH, HEH-HEH.

-K-

KHA-K, KHAA, KHAA-KHAA, KHAA-M, KHAA-MA, KHAA-TT, KHAA-TT-UR, KHAA-UR, KHAR.

-M-

MA, MA-AN, MA-MA, MA-TT, MA-TT-UR, MA-UR, MA-UR-MA-UR, MAR, MAR-MAR.

-S-

SAKA-SAKA, SAKH, SAKH-SAKH SAKH-SAKH-AN, SAKH-SAKH-UR, SAKH-UR, SS-A-SS, SS-SS-UR, SSA-R, SSA-SSA, SSA-SSA-R, SSA-UR, SSS-A-SSS, SSS-SSS, SSS-UR, SST-UR, SSTA-UR, SSTT-SSTT, STA-STA, STI-STI.

-T-

TT-I-TT, TT-TT, TT-TT-UR, TT-UR, TTA-TT, TTA-TT-UR, TTA-TTA, TTI-TTI.

-U-

UAH-ALLA, UAH-ARRA, UAH-AYA.

-Y-

YAH.

Приложение 4

Анализи, изводи и наблюдения

следговор от Издателство "Паралелна Реалност"

0. Конструкция и концептуален замисъл зад следговора

Нормално е след прочита на настоящата книга читателят да се чувства тотално изтощен след лавината от (нова) информация, която, както видяхте сами, е доста по-различна от всичко друго четено досега по темата. Предвид, че предстои да ви "залеем" с още повече от два пъти по толкова авторски текст [\[107\]](#) като обем, би следвало да предложим нещо като мини-предговор към него и да опишем накратко няколкото възможни подхода към следващите страници, които ще бъдат субективно предпочетени от вас, в зависимост от това как преработвате новополучената информация като цяло.

Най-бързите и кратки решения са две. На първо място, както бе споменато в предговора - напълно валиден подход е следговорът да бъде пренебрегнат и пропуснат, което да остави читателя единствено с идеите, изразени от автора. Диаметрално противоположното на това решение е пък, след прочита на книгата да пристъпите моментално към следговора. Опитът сочи, че това би проработило ефективно за по-жадните за "още", но само временно, защото детайлите лесно и бързо отлитат от съзнанието, а много често - именно те са важните.

За останалите от вас, които попадат в категорията някъде между горните две крайности, добра идея е, например, книгата да бъде оставена настрана за известно време преди да се пристъпи към следговора, за да се даде шанс на информацията да "попие". [\[108\]](#) Не би било излишно дори през основния текст да се мине още веднъж, а защо не и два пъти, преди да се пристъпи към надграждането, което предстои оттук нататък. Това би било добро решение, защото така ще се отърсите от първоначалния шок от изложените от автора идеи, което ще ви даде по-голяма трезвост и концентрация за следговора, който има да предложи доста по-висока перспектива от тази на Морнинг Скай, най-вече в

езотерично отношение. Повторен прочит би сложил на място в съзнанието ви много от изразените концепции и като цяло би направил читателя много по-фамилиарен с етимологията зад тях, което е наистина важно, ако искаме да вникнем в идеята как е конструиран един колониален свят (какъвто е нашият) и как той работи автоматично след веднъж посятата първоначално матрица.

Разбира се, излишно е да се казва, че следговорът също може да бъде четен многократно, защото, както и с информацията в основната книга - той ще разкрива смисъла си на пластове и с времето. Добре е и преди да се пристъпи към него, предговорът да бъде прочетен отново, защото идеите оттам ще бъдат разгърнати по един нов начин тук. Ще откриете, че някои неща се повтарят, но наред с това ще видите още, че дадени идеи, дори да бъдат казани 10 пъти, няма да бъдат осмислени докрай и в мащаб, ако книгата не се прочете минимум 3 пъти.

За да обобщим - макар и с риск да се потретим - това е книга с хоризонт и изданието, което държите в ръцете си, е умишлено направено под форма, която да поддържа конструкцията на тази дълбочина и да я прави все по-необятна при наличието на вътрешен импулс от страна на читателя. Това означава, че тези от вас, които наистина искат да вникнат в нещата, ще трябва да я прочетат поне 3 пъти в поредицата предговор-книга-следговор, защото, дефакто, тук има компресирани повече от 3 книги в една, а това автоматично изисква завишено внимание и повече отделено време. Нормално е в даден момент човек да "забие" и да премине на автопилот, затова всеки ще изгради своя собствена траектория спрямо текста.

Ето защо, именно тук е моментът, в който теглим идейната черта на нещата и читателят има възможност да избере дали да спре, дали да се върне още веднъж или да продължи веднага със следващите страници.

"Произход и история на Империята Орион и Сириус" е материал, който повдига стотици въпроси. Част от тях са философски, други езотерични, трети антропологични и т.н.

Тъй като по **всяка една** глава от основния материал могат да се разгърнат десетки страници, самите ние срещнахме голяма трудност в процеса на рафинирането на онова, което е **наистина важно** да бъде казано в този следговор. Всъщност именно това забави издаването на книгата толкова време, колкото и нелепо да звучи на пръв поглед. Тъй като пространството ни е **силно** ограничено, в крайна сметка решихме да следваме идейната конструкция на книгата. Накратко, ще се сблъскаме с едно скеле, което в отделни секции ще прави коментари върху отделните глави на книгата в **сравнително** линеен ред. Това не означава автоматично, че в следговора ще намерите развити в различни теми, т.е. по една за всяка глава от книгата, но означава, че в няколко поредни и отделени логически теми ще откриете анализ, следващ линейното представяне на информацията в самата книга. Така например, след настоящия увод (който ще представи някои общи положения в голямата картина) ще бъде започнато с коментар върху еволюцията на съзнанието (което отговаря на 1-ва глава от книгата - *Зеленият свят*), след което ще продължим с най-дългата и важна част от цялата книга, а именно - III-та глава, която ще бъде разгледана многоспектърно, като се започне от най-дълбокото езотерично ниво, засягащо естеството на женската енергия и се стигне до самото изражение на тази проблематика в контекста на самата книга в лицето на орионските Кралици. В светлината на този анализ ще бъдат засегнати и теми от II-ра глава, защото лично за нас това е по-добрият подход в илюстрацията на информацията, представена в нея - поставяйки я в рамката на нещо друго. Т.е. нещата хем ще бъдат линейни, хем малко "плуващи". IV-та глава ще бъде сама за себе си, а глави V и VI ще бъдат разгледани под сравнително общ знаменател, защото взаимовръзките между тях в книгата са доста силни и допълнителното им фрагментиране няма

да бъде от особена полза. Идеята зад това построение е въпросите, повдигнати от самата книга, постепенно да бъдат избистряни един по един, следвайки реда на самото първоначално подаване на информацията.

Изложенията са максимално стегнати (дори с компромиси от наша страна), за да можем да кажем максимален брой неща. Много от тезите остават **само щрихирани**, без да получат възможност за разгръщане, отново, поради липса на пространство. Именно затова с предимство в анализите ще бъдат винаги архетипните причини зад случващото се, защото там се крие основата на манифестацията в трета плътност. Макар да сме наясно, че с приоритета на тези въпроси стесняваме значително кръга на разбиране, то, имайте предвид през **цялото време**, че въпреки усилията ни да направим всичко възможно тази книга да бъде по-лесно смилаема (понеже и без това всичко е достатъчно комплексно), ние **дори за миг** не се опитваме да направим книгата **удобна** или **идеологически сервилна** за когото и да е било, защото това **не е** комерсиален продукт, макар да има корична цена и сме сигурни, че има хора, които ще разберат точно какво имаме предвид. **Това са две много различни неща**. Следговорът е писан от гледна точка на **Баланса**, а не от перспективата на това, какво Светлата полярност **иска да чуе**. Тук няма да откриете крайни твърдения от наша гледна точка, но имайте предвид, че представата за "крайно" е винаги субективна. Това, което е Баланс за един, за друг е непоносима идея, а за трети - направо лудост. Това е **в реда на нещата**. Казано с няколко думи—идеите, които ще прочетете, са нашето лично виждане за нещата и те не претендират за обективност, защото всеки, който има ниво над средното, вече е разбрал, че няма обективни истини. Не натрапваме тези идеи на никого и човек по желание може да избере дали да чете всичко, което предстои J

Тъй като отделните анализи ще следват сравнително определена рамка, това няма да остави голямо поле за скачане от тема в тема.

Последното е много трудно да се избегне поради просто **неизменната** взаимосвързаност на нещата. Добре е да се каже, че лично за нас логично-линейният поток не е задължително репер за вътрешна яснота по даден въпрос и елегантност на изказа. Проблемът се състои в това, че при опит за представяне на нелинейно течаща информация по линейен начин чрез текст, би се появила една "мешаница", която не би изглеждала много смислено на четящия. За да илюстрираме с пример, като изследователи, които вече от толкова години са във въпросната материя, ние можем да се разбираме само с една дума при засягането на даден проблем, касаещ темите на настоящата книга. Т.е. целият следговор може да бъде сбит до един смислов компресиран файл от една страница, който да бъде разгърнат до 100 такива от човек, който има същите знания и е минал по поне подобен път. Да се оперира на това ниво е лесно, защото вербализациите стават излишни и обмяната на информация става по-скоро на несловесно ниво, като думите придобиват функцията единствено на маркери, а не на носители на конкретни значения. Тъй като това е невъзможно в конкретния случай, обаче, би следвало да се предприеме подход на "разчепкване" на нелинейното и свеждането му до линейно. Т.е. - ясно фиксираните глави няма да излизат от своите сравнително очертани рамки, затова всички останали генерални неща, които трябва и искаме да бъдат казани в този следговор, ще бъдат изведени сега в началото, в лицето на точка 1, а впоследствие, евентуално, могат да бъдат единствено надграждани във въпросните глави с по 1-2 изречения при подходящ контекст (и най-вече - в бележките под линия).

С това се изчерпват и техническо-идеологическите предпоставки, които стоят зад нашия авторски принос към настоящето издание и бавно ще започнем да навлизаме в конкретиката, като точка 1 ще е по-скоро философска и ще се опита да доизясни общите положения в съзнанието на читателя.

1. Навлизане в голямата картина

За да преминем по същество, едва ли има по-добър начин да започнем цялото това експозе, освен с посочването на най-типичните характеристики, които бележат работата на Морнинг Скай по принцип. Някои от тях бяха посочени в предговора, но тук ще бъдат повторени аксиомите, които трябва да имаме предвид, когато мислим за информацията на автора и въпросите, свързани с тези теми изобщо.

Единственият начин да не превръщаме следващите страници в гробище за информация, е да вземем съдържанието на книгата и представената в него галактическа история на двете Империи и да видим как всичко това рефлектира върху Земята и ежедневието ни живот. Само този подход би направил предстоящия текст "жив" - като демонстрираме прякото му отношение към съществуването ни в този момент, доказвайки, че това не е "мъртва" информация за нещо случило се толкова далече, която няма да ни послужи за нищо, след като веднъж вече е прочетена, а е всъщност нещо много актуално и касаещо ни все повече с всеки изминал момент. Идеята зад всичко това е на даден етап читателят да започне да флиртува с текста и сам да вдъхне живот на едно свое собствено търсене, провокирано от архетипите, които ще бъдат активирани тук. Ето защо представената информация ще бъде дадена във вече интегриран в определен контекст вид - в случая -изходната точка на нашата рефлексия ще бъде планетата Земя и ние хората.

Навярно най-важната идея, изведена в предговора на книгата е, че конструкцията на нашето общество, култура, мислене и дори изкуство, не са напълно естествен резултат от еволюцията на човешката мисъл, а са в голяма степен обособени априори на ниво мисловни модели и респективно -ДНК. Макар това да задава координати за изцяло философски дискурс в посока "доколко свободната воля има място в тази картина", то това има твърде

много аспекти, за да можем да потънем в достатъчно много детайли в настоящето издание. Достатъчно е да метафоризираме и да кажем, че когато се съгласявате да играете дадена игра, вие предварително сте наясно с нейните правила и рамки и взимате съзнателния избор да играете въпреки това. Ако играете *"Не се сърди човече"*, не можете да преместите пионката си 15 полета напред наведнъж (примерно), само защото много ви се иска. Ограниченията на играта изискват да хвърлите две шестници и една тройка, за да го направите, а това се случва рядко. Също така не можете да се върнете 4 полета назад, за да избегнете противника, защото можете да се движите само напред, освен ако някой не ви бутне и не се върнете в изходно положение. Накратко - ограниченията не правят самата игра по-малко интересна или по-предвидима откъм краен резултат, защото те създават своя собствена вселена, в която играчът малко по малко потъва, взимайки своите собствени решения и следвайки своя собствен път, във вече зададената рамка, която, обаче, не пречи на самото преживяване, неговата ценност и поуката от всичко описано. И макар в цялата схема да съществуват "вратички", аналогията с голямата Игра, в която участваме, би следвало да е ясна на всеки. Затова, за да разберем перспективата, през която е написана книгата, която току-що прочетохте, първо трябва да разберем някои базови неща, свързани с разликите между човешкото и извънземното съзнание. Това ще ни позволи да вникнем още по-надълбоко в психологията на инженирането на един колониален свят, което пък ще ни даде идеи за философията на този вид матрица, в която сме ситуирани и ние самите в момента.

Съвременният ню ейдж обича да се прехласва по всичко извънземно: *"Извънземните са по-добри от нас, ние трябва да се завърнем към техния път и светлина, те имат невъобразимо по-напреднала технология от хората, а духовната им еволюция е на светлинни години разстояние от нашата и можем само да се поучим от тях."*

Всички вие сте добре запознати с тази пропаганда, ако сте модерно дете на съвременната поп-езотерика. Много хора дори умишлено търсят контакт с тези същества, изпадайки в абсолютно благоговение, тотално отдавайки волята и личната си сила на външни източници. Причините за това са много. Любопитство, чисто човешки интерес към непознатото (което е нещо напълно нормално), желанието да се разплетат тайните на вселената и какво ли още не. Нека за момент хипотетично приемем, че всичко това е вярно. Че извънземните са по-добри от нас във всяко едно отношение, че "те знаят по-добре от нас за всичко", че "тяхното общество е коренно противоположно на нашето и е изтъкано от мир, любов и хармония". Всичко това е прекрасно, но има един малък проблем с тази теза. Ако тя е вярна... защо тогава сме тук?

Защо нашият Дух, нашата по-висша същност, от която настоящата ни инкарнация е само част, е решила да пренебрегне "вечното пиене на амброзия и пребиваване в блаженство" и от всички места във вселената е избрала да дойде точно на тази малка конфликтна планета, "където нищо не е наред"?

Ще чуete всякакви "логични" отговори на този въпрос (които, разбира се, от дадено равнище и философска перспектива са верни): от това, че ние сме "наказани" да бъдем на тази планета-затвор, до това, че сме хванати в капан против волята си да бъдем тук и стигнем до тезата, че много от нас са "специални същества", дошли да помогнат на изгубилите се братя да се върнат отново към вечната светлина и т.н., и т.н...

Ако потънете дълбоко в себе си, неминуемо ще откриете, че във всички подобни тези нещо просто не се връзва... За пребиваването ни тук винаги има някаква "причина", но то никога не се разглежда само по себе си, просто като факт, необвързан от каквито и да е външни мотиви, необременен от каквито и да е месиански комплекси или чувство за вина. Всеки търси причината да бъде тук,

вместо да се радва от факта, че Просто е тук и сега и толкова (с което всичко да приключи). Човешкото съзнание, което е започнало да се събужда, винаги е в състояние на хиперактивност, то винаги търси неуморно, винаги иска да знае "защо", губейки изцяло способността си да спре за миг и да започне да вътрепребивава. Навън винаги е по-интересно, по-шарено, навън има извънземни, има чакри за отваряне, има "деца индиго", които винаги има какво интересно да кажат, има йога, има всякакви окултни течения, които са "наясно" със строежа на вселената и "точното ни място в нея" (защото това са "много строго фиксирани неща") - навън има всичко. И го има винаги. Като в супермаркет. И докато тази нагласа съществува, "навън" винаги ще представлява именно един огромен пазар, който ще може да ви предложи множество неща, които да си купите и от които да бъдете тотално зашеметени и в състояние на благоговение. Когато попитате навън, винаги ще има кой да ви отговори, защото това е една от функциите на "навън" - да има безкрайна палитра от отговори за вас. Случва се така обаче, че тези отговори не са вашите отговори и с времето всеки неминуемо ще открие това. В "навън" винаги липсва свързване. Това автоматично носи със себе си страха и чувството за несигурност. *"Навън вече не ми върши работа, какво ще правя сега?.."*

И започва лутането. Съзнанието е дотолкова свикнало да търси навън (макар това "навън" понякога да му казва да търси "навътре" - нещо, което някак си никога не се получава по необясними причини, но може би е защото винаги има "възнесени учители", които да знаят "повече"), че то няма изход, освен да пробва отново и отново с друг тип "навън". А един от най-популярните артикули, които "навън" има да предложи, са ченълингите с извънземни. О, колко пълни с интересна информация са те! О, колко завладяващо е да ги четеш (почти толкова, колкото комикс с патока Доналд)! Те винаги са поучителни, винаги знаят по-добре от нас какво е да си човек (което е хмм... "малко" странно, предвид, че те никога не са били хора) и най-хубавото от всичко - те са безкрайно много и има

нов "брой" почти всяка седмица! Свещени небеса! Всъщност, почти всеки ден! На практика, те са толкова много, че човек направо не може да смогне дори да прави само това до края на физическия си път.

Тези извънземни винаги идват от 5-та/6-та плътност (и понякога "нагоре") и са ни батковци. Те са професионални духовни революционери, освобождават съзнания като на конвейер из галактиката (защото нямат нищо друго по-важно за правене, освен да спортуват освобождение) и имат огромна торба с приказки. Респективно, хората припадат от вълнение пред вида на смайващата извънземна технология и философска мистика и в крайна сметка остават безкрайно впечатлени и очаровани. Тези индивиди попадат изцяло под хипнозата на "различното" и екзотичното и автоматично го класифицират като по-висше. Извънземните наставници винаги знаят по-добре, а хората са малки деца, които не разбират нищо (макар да им се казва точно обратното).

Ето един интересен момент, обаче. Тези, които могат да излизат извън тялото си и да пътуват в по-високи плътности, знаят, че мястото, на което всички Висши Аз, участващи в галактическата Игра пребивават, е именно 5-та/6-та плътност. Т.е. там са Висшите Аз и на нас хората, и на извънземните. Няма да навлизаме в сложната механика на различните видове инкарниране между хора и извънземни, които са дефинирани от правилата на самата Игра, в която сме решили да участваме доброволно като съзнания. Ще кажем само, че по различни причини извънземните имат своите непокътнати пълни спомени за техните предишни съществувания (от началото на локалната Игра), докато с нас не е така. Те знаят много повече, отколкото някога ще разкрият на земен човек с Висш Аз и се възползват от това си предимство, за да заслепяват хората със своите играчки. Това, обаче, не ги прави по-духовно напреднали от нас, а точно обратното. Ето защо, следващия път, когато някое извънземно заяви някъде, че е от 6-та плътност, можете да

отговорите: *"Аз също! Само че за разлика от теб, аз съм избрал по-трудния и бърз път на Земята!"*

Противно на вярванията, извънземните не се делят просто на добри (Светли) и лоши (Тъмни). Без значение техния поляритет, те всички имат своя собствен план за Земята, независимо какво казват на хората. Всички имат точно определена визия какъв вид съзнание и общество "трябва" да има човекът. Дори тези, които ни казват, че трябва да бъдем оставени на своя собствен еволюционен път, не пропускат да предложат личната си идеология, съобразно расата, към която принадлежат. Някои от тях казват, че не могат да се намесват, но пропускат дребния философски момент, че свързвайки се с нас, това вече е намеса, защото предлага определени мисловни модели, чужди на човека. Т.е. във всичко това има голяма доза лицемерие и скрити мотиви.

Когато един Висш Аз реши да влезе в галактическата Игра, той задължително тръгва по извънземния път. Това са преживявания, свързани много силно с триизмерното в неговата най-чиста форма. Рептилиите от Империята Орион в тази галактика са главен пример за този тип ниско ниво на духовен напредък. Тяхната технология и наука са сред най-развитите в цялата галактика, но докато те се придържат към този изцяло линеен път, те не могат да еволюират в някаква по-висша духовна посока. Те са като малки деца, зарити от купища нови играчки с незрялата настройка *"искам, всичко!"*. Това са преживявания, които игнорират индивидуалността в името на кошерното съзнание. Така например, известният контактър Алекс Кулиър, който е във връзка с извънземни от Андромеда, разказва как, когато един възрастен андромеданец умира, след един толкова дълъг живот [\[109\]](#), той отново се ражда в андромеданско тяло, в същата раса (най-често и в същия пол), в същата система, минавайки през същите преживявания отново и отново, и отново. И така - милиарди (и повече) години линейно време. Това е БАВЕН прогрес. Преживяване, в което почти всички съзнания са на едно и

също ниво, едно колективно общество, в което властва само една идеология, без каквото и да е отклонение и емоция. Хомогенни униформени светове в стил "1984" на Оруел в неговия Тъмен и Светъл вариант. Защото, дали това ще бъде хармония и любов или тирания и потисничество - на фона на милиарди години време - просто няма значение. И двата варианта са скучни и евентуално водят до заляняване на Духа. Всички ние сме били извънземни преди да дойдем на Земята. Истината е, че никой не е родом оттук, всеки е дошъл отнякъде под формата на съзнание. Това са били Висши Аз поели по извънземния път[\[110\]](#), които с времето са решили да потърсят нов път на развитие.

На Земята се появяват уникални условия. Две Империи-Създателки (прогресиращи по бавния, извънземен път) създават среда, в която може да вирее свободна форма на живот. Много Висши Аз насочват вниманието си към тази планета, защото тя има да предложи нещо много различно от всичко познато досега - разнообразие. Място, на което можеш да преживееш всякакви раси и полове, всички видове сексуални ориентации, крайностите и на двете полярности и буквално безкрайна палитра от емоции. И всичко това многократно за много по-кратък период от време (заради по-ниската продължителност на живот на земните тела). Място, на което всеки път започваш отначало, без съзнателни спомени за другите ти инкарнации (и човешки, и извънземни), без да бъдеш обременен от "миналите" си решения и неволи. Старт (относително) на чисто - всеки път. Представете си радостта на Висшите Аз, отегчени от билиони години едно-и-също, при появата на тази възможност. Те решават да участват на земната платформа. Това е езотеричната версия на онова, което познавате като индианската интерпретация на Робърт Морнинг Скай от следговора на "*Документите Тера*", която той нарича "историята на АКНУ и Дарът на Перото".

Представете си колко безпрецедентна е палитрата от

преживявания и емоции, които се генерират на Земята, щом толкова извънземни раси се опитват да дубликират с технология онова, което се случва тук на ниво съзнание.[\[111\]](#)

Макар и първоначално да е трудно да се разбере мащаба на всичко това, оттук тръгва конфликтът между различните типове съзнание. Извънземните са достатъчно интелигентни да видят огромните предимства на земния път, но не са достатъчно зрели да поемат риска и да започнат да се инкарнират на Земята. Когато си трупал сила и спомени билиони години и трябва да се откажеш в миг от тях в името на нещо по-голямо, ориентираните към тялото съзнания дават отпор за сметка на Духа.[\[112\]](#) За такова голямо решение се искат смелост и зрялост, които много малко същества притежават. Нещо повече.

Земният път бива разглеждан като "вирус в системата", защото "с времето" все повече съзнания решават да приемат предизвикателството и да дойдат на нашата планета. Тук вече става наистина интересно, защото ако разбирате в дълбочина проблема, ще откриете, че за колкото и нищожна част от цялото да говорим, това си остава заплаха за устоите на всяка една Империя и особено на двете големи, спрягани в тази книга. И тъй като Земята не е първото място в галактиката (нито пък ще бъде последното), на което се отваря подобен прозорец от духовно естество в рамките на самата Игра, с билионите години извънземните са създали множество механизми, по които тези системи от нов тип да бъдат подривани и претопявани в Империите им. Това е особено валидно, когато говорим за Тъмната полярност, която е невероятно изобретателна в своята лукавост и желание за екстреман контрол на всяка цена.

Макар да предприемаме подход "отгоре-надолу", или иначе казано "от по-общото към по-частното", не можем да разгледаме пълния спектър на духовната страна на нещата, защото тя има

множество разклонения. Тук даваме абсолютния минимум, който, при необходимото задълбочаване, може да се окаже напълно достатъчен за вникването в същината на многопластовата проблематика, която дискутираме. Наясно сме, че много неща са пропуснати, но идеята на това изследване не е да създава енциклопедична компилация по темата. Ето защо постепенно ще се насочим към разглеждането на по-ниските пластове на механизмите, чрез които експериментът на Земята бива подриван, едновременно с това неизменно поддържайки по-високата перспектива, която винаги дава отправна точка за "защо всичко това е възможно под настоящата му форма, която преживяваме днес".

1.1 Механизми

Нека поговорим чисто хипотетично за мисловните модели на едно съзнание, което иска да поддържа контрол над други същества. Ако тръгнем по обратния път и изходим от това, което познаваме на нашия колониален свят, такъв контрол се разгръща на няколко етапа във времето. В основата лежат множество психологически конструкции, генериращи контрол (някои от тях заложени предварително на генетично ниво), като най-известните от тях са страхът и религията[\[113\]](#) (които в голяма степен са синоними), а на по-късен етап се появява и технологията (което на второ четене е по-скоро частен случай за Земята, защото на извънземните светове от отворен тип тя винаги присъства под форма, много по-напреднала от земната).

В генезиса на първите колонизиращи войни на бъдещата Империя Орион[\[114\]](#), когато тя била все още патриархално ориентирана, рептилиите разбрали, че не е достатъчно да покориш даден свят и просто да оставиш бройка войници да поддържат новото статукво. Нужно е нещо много повече. Нужно е да пречупиш мисленето на местните същества по един много специфичен начин. Не просто да ги направиш роби, а да промениш структурата на цялото им съществуване. Това може да бъде постигнато по много начини и реалният резултат започва да се проявява едва с второто поколение[\[115\]](#), което бива директно обособявано от новото статукво[\[116\]](#). Новата наложена структура е от рептилиански произход и носи всички характеристики на тяхната култура, която, разбира се, се е менила с времето. Както се казва от самия Морнинг Скай, системите, които са били използвани в другите светове, били същите, които били развивани и рафинирани в период на милиарди години. А чудото на това една "система" да работи в продължение на милиарди години се заключава в това, че тя поддържа едно ядро от правила и институции, които са - на практика - непроменяеми. И предвид жестокостта, с която тези системи били налагани и

прилагани от рептилиите, едно правило, закон, метод на управление и дори думите, които се използвали, оставали почти едни и същи на всички други светове... Те ще съществуват в почти същата форма, позволявайки само малки локални адаптации, те ще бъдат поставяни в действие по почти същия начин, а "ключовите" думи ще бъдат непроменяеми - или поради времето, или поради тяхната дестинация. Ето така възниква дадена система. И като заговорихме за това, навярно помните от самата книга, как помощник-администраторите на завладените светове се наричали "SSST-IM" и как, с еоните, този термин започнал да се прилага не само към длъжности, но и към самите институции. Именно по този начин се родила SSS-T-IM или The System - Системата. Днес нищо не се е променило и дори имаме същата дума![\[117\]](#) Помислете добре над казаното, защото то е фундаментално за разбирането на магнитуда на нещата - имаме дори същата дума! Това идва да покаже колко устойчиво са "изковани" тези мисловни модели още в техния зародиш. Почти всичко в една такава среда е предпрограмирано. Намираме редица доказателства за това в самата книга, когато, например, авторът споменава как след безкрайните междувътрешни рептилиански войни, всички кралства на Зеления свят попаднали под флага на Асоциацията на Kheb-Щатите. Не е ли това идеалната аналогия със случилото се на Земята след Втората световна война? ООН, ЕС, НАТО - все организации от окултно естество, създадени изкуствено от тайните общества, за да сезират това, което се случва на планетата? Същият мисловен модел - адаптирана земна вариация с човешко лице, но нечовешки произход. В светлината на това, още по-шокиращи са разкритията от II-ра глава, че: *Докато другите светове се предавали на Звездните **НЕКН**-бойци, Кралете бързо установявали свои собствени марионетни правителства, със свои собствени **НЕКН**-администратори, които упражнявали властта. Всички други светове щели да функционират под същите системи, установени в Империята **НЕКН**. Всички новозавладени популации щели да се подчиняват и да живеят според правилата на*

Това е същото, което наблюдаваме на нашата планета днес. Същият колониален модел - Земята не е никакво изключение в това отношение. Имаме поставени марионетни правителства, играещи ролята на пионки, зад които има хора в сянка, за които ние никога няма да разберем, зад които пък стои истинската власт в лицето на дадена фракция, която не е от този свят. До нас е стигнала дори история за един от многото методи, чрез който се случва този контрол.

Става дума за легендарния камък "чинтамани", който се явява доказателство за директната намеса на Империята Орион и Сириус на земната сцена. За този откровено извънземен артефакт се споменава в редица езотерични и дори потискани през времето източници (на което се дължат и различните версии за това как точно е бил "доставен" на Земята), но почти всички са единодушни относно неговия произход - звездната система Сириус. Силата на артефакта е толкова голяма, че той често бива асоцииран със "Свещения Граал" или с "Философския камък". Информацията относно функцията на "небесния камък" е оскъдна, но една от най-често цитираните версии споменава, че той е бил донесен на Земята от сириански мисионери в древното минало (от планета обикаляща звездата) с цел той да помогне за установяване на земна цивилизация под единно управление, която да се базира на "взаимна подкрепа, равенство и любов". За тази цел емисарите се грижели той да е винаги притежание на определени планетарни управници или организации, които са на позиции, даващи възможност за пряко влияние върху световните събития. Една интересна особеност в тази връзка е, че най-често камъкът бива "подаряван" анонимно на личностите, за които се твърди, че са го притежавали, а за тези, които не изпълнявали "космическата програма", следвали наказания. При всички, обаче, след известно време той мистериозно изчезвал. Някои от известните личности, за

които се твърди, че в даден период са притежавали камъка, са китайският император Цин Шъхуан, Александър Македонски, Чингиз Хан, както и владетелят на Индия от епохата на великите моголи - Акбар. Според повечето източници оригиналната форма на артефакта била трапецоедър, а с времето, поради различни причини, той бил разделен на части, които се помещават в различни точки на планетата. Според древните текстове камъкът бил изпратен от Тибет на цар Соломон в Йерусалим, а той го разделил и от едното парче направил пръстен. Векове по-късно Мохамед занася 3 други фрагмента в Мека. Последният "официален притежател" на част от камъка е руският мистик Николай Ръорих, който получава малък фрагмент от него анонимно през 1923 г. в Париж. Той пристигнал от непознат адрес в обикновен дървен сандък за колети и бил увит в избродирана материя, поставена в кожена ракла. Особеното в случая е, че Ръорих успява да разпознае 4 букви, изписани върху него, които той превежда през санскрит, като част от посланието е, че това е... "съкровище - дар от Орион". Впоследствие той дори пише цяла глава в една своя книга озаглавена *"Дарът на Орион"*. В контекста на настоящата книга обаче, това е много интересно, защото за пореден път потвърждава пълната взаимовръзка на двете Империи след сключването на съюза. Тук е мястото да напомним изключително важния факт описан в *"Документите Тера"*, в която се твърди, че името Сириус (откъдето всъщност идва камъкът), означава "Империя, родена от SSS-T, умираща за SSS-T" или "SSS-T.RRR.SSS-T" ("SS-RR-SS" - Сириус), което е автоматична препратка към Орион! Всичко това е още по-интересно и поради факта, че някои източници деликатно намекуват, как "подаръците", които идват от Империята Орион (и изобщо всички извънземни) са своеобразни "троянски коне".

Точно като троянски кон може да се разглежда и този артефакт, защото притежава силен лост за контрол върху съзнанието, бидейки един изключително мощен енергиен и информационен акумулатор, трансформатор или дори форма на психотронен генератор. Така

притежателят му може да бъде "деликатно насочен" да изпълнява определени мисии, които биват обикновено асоциирани с определена "духовна йерархия", зад която обаче стои съответната извънземна фракция. Неговото излъчване е по-силно от това на елемента радий, но в различна честота. Или както пише Рьорих: *"Опиумът на лъчите е невидим, но те са по-силни от радия"*. Динамичните му лъчи могат да усилят честотния спектър, в които оперира нормалното съзнание, така че то да получи достъп до картини, свързани с "миналото и бъдещето", да получава директни интелектуални познания, да увеличава психичната енергия, а според някои източници - дори да променя химичния състав на веществата и да превръща обикновени метали в злато. Има спекулации, че Рьорих се е опитвал да го използва в Лигата на Нациите (ОН), в която взима дейно участие. В някакъв аспект тази технология вероятно е подобна на онази, която БекТи използва, за да предаде информацията на индианците по начин, почти немислим за обикновеното възприятие (дори имаме съвпадение в цвета - и двата кристала са зелени). В някои източници, обаче, се намеква, че камъкът е "нетехнологичен" и изпълнява ролята на квантов портал, а на много места дори бива наричан "ключ". Възможно е наистина самият камък сам по себе си да не представлява технология, но редкият метал, от който е направен, да е добит с помощта на такава, при условия, различни от нормалните и чудовищно висока гравитация - нещо добре описано в *"Документите Тера"*.

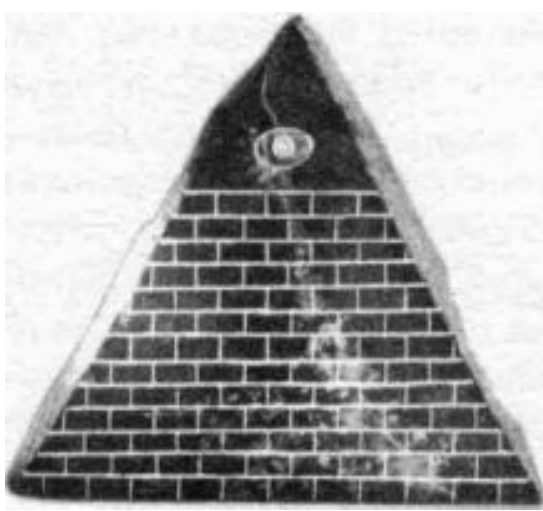
В по-ново време също има твърдения за притежание на фрагмент от въпросния камък (или много сходен на него, защото по всяка вероятност те са повече на брой). Така например, руснакът Евгений Берьозиков твърди, че го е притежавал в продължение на 3 години между 1990-1993-та (след което артефактът изчезнал) и даже има снимки с него. Той твърди, че "камъкът" всъщност представлява жива веществено-полева структура, притежаваща невиджана космическа енергия, от която постоянно се излъчва мощен

информационно-полеви поток. Споменава се дори, че камъкът сам променял драстично своята конфигурация и тегло. Така в даден момент той тежал само 83 грама (специално измерен с аптекарски везни), а в други случаи теглото достигало до 20 килограма, а веднъж даже увеличил обема си до футболна топка при 6 см. първоначален размер! От самия предмет се чувало "пукане" и "метален звън", докато той левитирал.

Всичко посочено дотук би следвало напълно да ни убеди, че в исторически план "случайни събития" рядко са били допускани и необходимите корекции са налагани чрез всевъзможни похвати, касаещи контрола върху съзнанието.

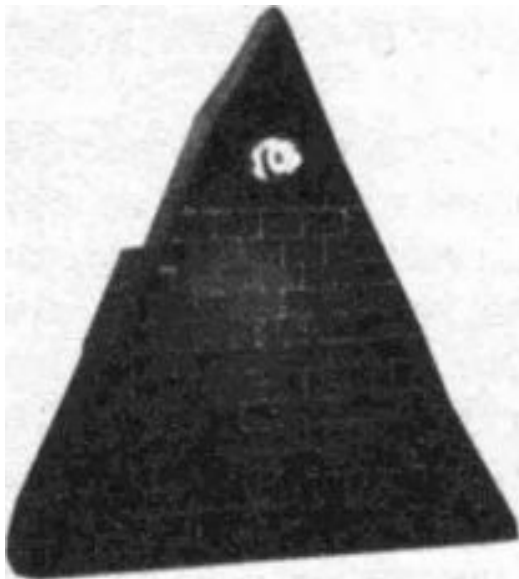
Най-прякото и шокиращо материално доказателство, което можем да предложим за тези твърдения, обаче, намираме в лицето на един друг артефакт открит в една подземна тунелна система през 1984 г. в джунглите на Еквадор. Този странен предмет е открит наред с още 350 други подобни артефакта[\[118\]](#), които не могат да бъдат отнесени към нито една от познатите южноамерикански предколумбови култури и точната им датировка е неопределима от съвременната наука (но със сигурност са по-стари от 6000 г.). Днес тези странни артефакти се наричат "La Mana" и са кръстени на името на областта, в която са открити.

Този от тях, който живо ни интересува в частност, обаче, е 25 см. висок и можете да го видите по-долу:

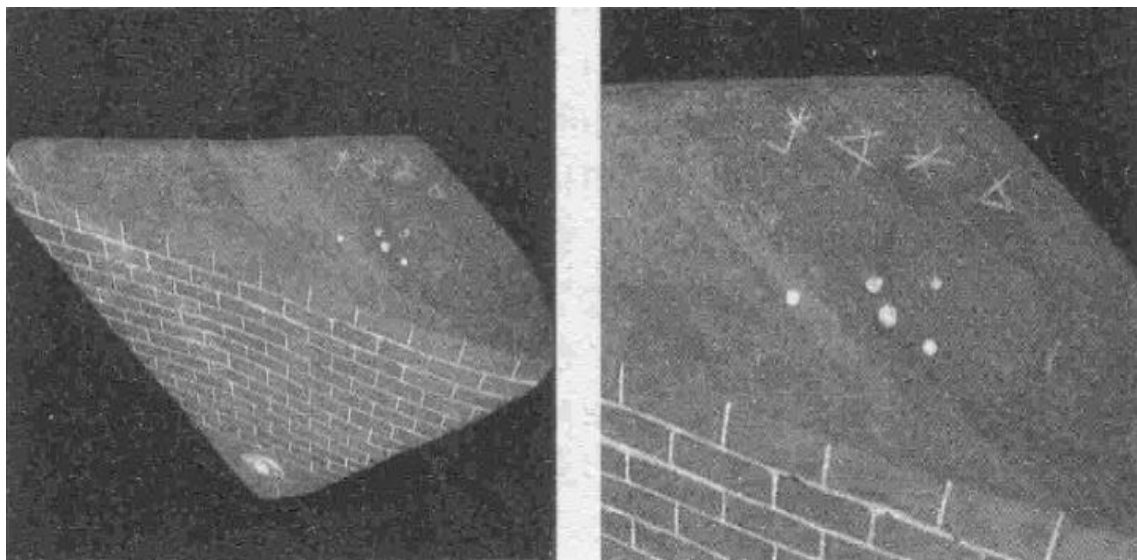

Това е пирамида с 13 стъпала и око на върха (отляво), досущ като тази на гърба на еднодоларовата американска банкнота, символизираща Новия Световен Ред (отдясно).

Артефактът от Еквадор е интересен, защото, поставен под ултравиолетова лампа, окото на пирамидата започва да свети и то няма особено човешки вид (нещо, което на долните снимки не личи добре, но може да бъде наблюдавано във въпросната лекция):

На долния край на пирамидата имаме инкрустация с малки златни плочки, която ни показва съзвездието Орион и непознато писмо:

Професор Курт Шилдман, който е бивш президент на германската лингвистична асоциация и който владее съвършено над 40 езика, определя това писмо като "предсанскрит", защото е по-старо и от най-старото известно на човечеството писмо.[\[119\]](#)

Ето няколко различни превода на горните 5 букви[\[120\]](#): "Синът на Създателя идва", "Синът/Дъщерята на Създателя отива/идва отвън в (след което следва изображението на съзвездието Орион)", "Синът на Създателя идва оттук (след което следва изображението на съзвездието Орион)".

Това изречение (ако разбира се, въпросното му разчитане има връзка с реалността) е изключително интересно, най-вече от перспективата на "Документите Тера", защото навярно е ритуален предмет от времето на жречеството, което е имало преки физически взаимодействия с боговете. Споменаването на сина/дъщерята на "създателя" е от огромно значение, предвид историята за ЕА, ЕН-ЛИЛ, НИН-ХУР-САГ, РА и АНУ и тяхната подчинена позиция спрямо Орион.

Дори ако оставим разчитането на надписа настрана, самият факт, че имаме артефакт на над 6000 г., който представлява точно копие на най-популярния символ на НСР днес, и на чиято основа има инкрустирано съзвездието Орион - вече трябва да повдига достатъчно въпроси, дори в съзнанието на най-заспалия човек. Най-малкото, този предмет ни подсказва, че въпросната пирамидална концепция (и то строго специфично с 13 реда!), чрез която се управлява светът днес, е много древна и по всяка вероятност произходът на тази идеология не е от този свят. Точно каквато е и

нашата теза. Моментът с пирамидата става още по-интересен, благодарение на една независима история на човек, който се занимава с remote viewing[\[121\]](#) и който прави сляпа сесия с цел "произход на човека". "Сляпа сесия" означава, че човек извлича данни за нещо, за което той няма никаква предварителна информация преди края на самата работа. Т.е. той не знае какво наблюдава, за да се избегне моментът, в който въображението може да се включи. Крайната рисунка на този човек върху целта "произход на човека" можете да видите долу вдясно.

Ето и преразказ на описанието към рисунката: *"Аспект [X] представлява набраздена бежова структура, ронлива и прашина на места. Асоциира се с каменна постройка, храм, вероятно пирамида. Важно е да се каже, че камъните са гладки и плътно прилепнали един към друг, не като египетските пирамиди в днешното им състояние, които са оцърбени от времето. Аспект [A] се явява обкръжение на [X] и се асоциира с трева, храсти и дървета, тъмна и негостоприемна гора с прилежащата ѝ фауна. Чувствам почуда и леко притеснение. Аспект [B] е някаква силно енергийна сфера, въртяща се и излъчваща силна бяло-синкава светлина плюс енергия. Устремена е, силна, непоколебима и спокойна. Предназначението ѝ изглежда да е за пренасяне, транспорт. Изкуствена е, но в себе си носи живот, нещо живо. Прилича ми на всевиждащото око от еднодоларовата банкнота. Окоето отгоре е или някакъв източник на енергия (за синтез на ДНК), или някакъв преобразувател на съзнание в материя, или просто междупространствен портал, през който сме заселени тук. Усещането за стълбите на стъпаловидните пирамиди е, че те са за слизване, а не за качване. Ако това е портал, по тези стълби са слизали хората на тази земя."*

Всичко това е много интересно и подсказва, че горната структурна концепция може да ни касае много по-пряко, отколкото изобщо си даваме сметка и този образ има отношение директно към

нашето ДНК.

Именно с ДНК е косвено свързан и още един класически пример, който можем да илюстрираме нагледно. Става дума за древнокитайския мит за творението, в чийто сюжет главни герои са Фу Си и Нюа. Те са брат и сестра, които в същото време обаче са мъж и жена (!) и са полу-хуманоиди, полу-змии (!). До нас са достигнали множество техни изображения и ви предлагаме няколко от тях:

Нека оставим настрана повтарящия се мотив за боговете с рептилоидни характеристики, който присъства в митологията и на китайската култура (която, както и да го гледаме, е доста отдалечена от Шумер и Египет) и обърнем внимание на онова, което тези същества държат в ръцете си. Защото, особено на последната картинка (вдясно на настоящия текст), виждаме пределно ясно, че става дума за пергел и линеал, каквито ги познаваме от най-популярния символ на съвременното масонство днес.

Как нещо като китайските изображения на боговете-създатели от преди хиляди години може "по случайност" да резонира със символа на тайното общество, което е спрягано за главния играч в сянка, управляващ планетата ни днес? Очевидно, както и в случая с пирамидата, имаме работа с много древни символи, които са от неземан произход, но които са се наложили и в нашия колониален свят под формата на мит. Между другото, много ясно личи, че към линеала на Фу Си (персонажа отдясно) има прикачена някаква приставка, която навярно е нарисувана почти 1 към 1 с реалния предмет, защото е твърде невероятно художникът да си измисли такъв специфичен детайл, за който няма ясна представа какво

точно представлява, ако той не съществува в действителност и не го е виждал (или поне - не му е разказано за него). Това идва да подсказе, че "масонският" пергел и линеал навярно са някаква технология на ЕА и НИН-ХУР-САГ[\[122\]](#), свързани с процеса на инженирането на живот и не са просто символични предмети[\[123\]](#).

И след като заговорихме по темата за инженирането на живота, нека пристъпим към другия огромен лост за контрол над колониите, за който загатнахме в началото на тази подточка - ДНК-командите, поставяни в телата на съществата от всички светове и на всички новосъздадени видове от Учените по Произхода из галактиката.

С развитието на различните генетични науки Империята Орион разбрала, че има по-лесен и елегантен начин за налагането на нейните системи. С милионите години те открили именно онази фина граница, на която се случва взаимодействието между съзнанието (в равнината на неговата енергетика, мисловни модели и мисъл-форми) и физическото проявление у човека (на ДНК равнище) и след милиарди опити най-накрая намерили начин да я манипулират така, че да обслужва техните цели. Това бил невероятен пробив, защото изцяло променял картината и издигал на напълно нова предавка така жадувания контрол. Идеологията вече била част от самите същества, тя не била нещо налагано външно и с времето. Тя била превърната в природа. Това е и най-първичният метод за контрол над съзнанието. Онзи, в който нямаш никаква идея, че си роб.

Някои аспекти на ДНК-командите[\[124\]](#) ще бъдат обсъдени в следващите страници по друг повод, но тук ще кажем, че те, на практика, могат да бъдат носители на всякакви програми, които да бъдат активирани по различни причини и начини. Това работи перфектно на светове като нашия, където обстоятелствата (в които няма да се впускаме сега) не позволяват публичното присъствие на

"боговете". Когато имате почти пълен контрол над генома и мисловните модели зад него, пряката намеса на господарите дори не е нужна. Нещата работят автоматично на множество нива.

В последните години стана доста популярна тезата, че хората имат голям процент рептилоидно ДНК, което е поставено в нас още от самите създатели на телата ни. И макар това да е вярно, има доста малко разбиране защо това е било нужно. Вече бе обяснено, че това е по-скоро стандартна процедура, отколкото някакво специално отношение.

Ако вие сте от Империята Орион и искате дадени същества да следват вашия модел на развитие и държание на ниво съзнание, вие имплантирате точно определена ваша ДНК (сгъстени мисловни модели до ниво материя) в тези създания, което ще създаде предпоставки за изграждане на същата цивилизация по един автоматичен и ненасилствен начин, който страничният наблюдател може да сметне за напълно естествен, докато, всъщност, това изобщо не е така. Ние сме хибриди, в които има заложена рептилоидна ДНК, затова сме постоянно в режим на борба - точно както тези същества са. Ние сме териториални, агресивни и войнствени именно поради тези причини. Имаме дори ясно обособена рептилоидна част в мозъка - смятате ли, че това е плод на "еволюция"? Рептилоидното ДНК постоянно бива изкуствено стимулирано от "хората", които управляват този свят, защото това формира една култура, която все повече се доближава до рептилианската. Различните електромагнитни лъчения, в които

нашият свят вече е изцяло обгърнат, активират тези мисловни модели, кодирани в ДНК и ги правят все по-неизменна част от нашето ежедневно съзнание. Една от главните истински функции на прочутите химични дири в небето или т. нар. "chemtrails", е именно тази - активация на тези рептилоидни гени, които при много хора все още са латентни, но въпреки това почти всеки ги има. Това в огромна степен е обособило не само нашето поведение, но и културата ни по множество начини. Няколко примера, заради които ще се върнем на някои теми, вече дискутирани в предговора.

Можете ли да погледнете назад в историята и да обърнете внимание на Нефертити, Клеопатра, включително и днешните папи? Не е ли странно, че всички тези "лидери" и световни деятели носят шапки, които винаги изглеждат надут и правят задната част на главите им да стърчи? Някой замислял ли се е защо?

Защото тези хора са имали информация и по всяка вероятност - преки връзки с "боговете", на които те искат да приличат. Защо някой обаче би искал да прилича на нещо различно от себе си? Отговор: психологически процес, при който човек подражава на по-силния от него. Откъде възниква това? Кое прави този психологически процес възможен? ДНК-командите. *"Подражай на своя създател, подражай на своя господар!"*. Подобни примери има десетки. Прическите на индианците мохоук и шлемовете на римските центуриони са досущ като естествените гребени на някои рептилии от клас МАК, които участвали в последния преврат на Земята преди "боговете" официално да напуснат.

Така някои от домогващите се впоследствие до властта си спомняли, че войниците имали гребен, който се спускал надолу в задната част на главата. Този един-единствен мотив (а подобни примери има много) може да бъде открит на всички континенти по целия свят в множество култури. Безкрайно любопитно е как тези неща могат да обяснят явления, толкова прости като различните облекла през различните епохи и 80% от днешната мода като цяло, която (особено в последното десетилетие) е крайно повлияна от все по-активизиращото се рептилоидно ДНК. Както знаете поп-културата и модата са неизменно свързани и ако трябва да се върнем отново на примера с гребените, веднага можем да се сетим за възникването на пънк-културата през 70-те години на миналия век. Макар това течение да има интересна идеология, базирана на индивидуализма, нейната най-характерна черта е агресия и нетърпимост към всичко,

което е идеологически различно от нея. Черти, много характерни за рептилоидното съзнание. Това е отличен пример за комплексен случай, изтъкан от много фактори (Земята изобилства от такива случаи, които могат да се случат само тук). От една страна, това е активация на генетично ниво, която просто е намерила израз по този специфичен начин в това специфично време. Такива естествени активации има много в различни периоди от време (интензитетът им е все по-голям напоследък). Друга част от хората го прихващат на социално ниво от самата култура, защото са предразположени към този тип поведение, понеже - както обяснихме - всички носим тези латентни гени в своята ДНК. Т.е. имаме 2 фактора - наличен генетичен материал и подходяща среда за неговото проявление. И двете са изкуствени от една страна, а от друга - и двете са естествени. Някои нови културни течения активират това ДНК, именно защото мисловните модели зад тези идеологии резонират с честотата на въпросните латентни гени и ги отключват. Това са много комплексни обстоятелства и можем да говорим само за принципите зад тях, защото подобни процеси не са нещо, което може да бъде обяснено и картографирано еднозначно. Когато към картината добавите и идеята, че в нашето ДНК има генетичен материал от няколко раси (а не само от рептилианската), които са оставили своите ДНК-команди в него, ще придобиете представа в каква сложна за обяснение позиция се намираме.

В даден момент на земната сцена навлиза технологията (не без помощта на извънземните). Хората получават много извънземна технология през 20 век чрез събитието в Розуел, някои открития в подземни и подводни комплекси, останали от древното ни минало и посредством по-късни официални срещи на правителството в сянка с множество чуждоземни раси. На това дължим днес много от нещата, без които не можем да си представим съвременното ни общество, като малка част от тях са компютрите, оптичните кабели, компакт дисковете и модерното радио. В ден днешен ние сме абсолютно пристрастени към извънземната технология. Човек би

трябвало да се запита "защо", предвид, че ние прекарваме много ограничено време в трета плътност, след което нуждата от технология просто изчезва, защото в по-високите плътности такава не съществува и всичко се манифестира просто с намерение (въпреки че в астрала тя все още играе роля и там технология под по-различна форма - наистина има). Макар това да е откровен опит за забавяне на земния духовен прогрес от страна на някои извънземни, тези обстоятелства просто издигат земната Игра на една различна скорост, защото Империите са в невъзможност да разберат природата на това, което се случва тук от една по-висша гледна точка. Друга причина за насаждането на технология на Земята (и полагането на идеите, стоящи зад трансхуманизма), е подготовката за връщането на Империята Орион на Земята. Ако някой се чуди какво точно имаме предвид с това, то нека читателят разбере, че извънземният начин на живот е силно технологично ориентиран и рептилиите не толерират "други идеи", които не принадлежат на техния мироглед. Всички извънземни боготворят технологията и се уповават изцяло на нея. Това е отдаването на вътрешната сила на външни фактори, което е равнозначно на бавен духовен прогрес. Хората от Земята са много впечатлени от всичко това, защото извънземните знаят много повече от нас като инкарнация (поради своите запазени спомени), но не и повече от нас като Висш Аз. А ние не сме своето тяло! Те се възползват от тази тънкост в правилата на Играта и пускат пропаганда в стил "бъди като нас". Ние трябва да се научим да не бъдем като тях, а да бъдем верни на своя собствен път, защото той е по-уникален отколкото повечето хора допускат. За да живеем по-пълноценно, винаги трябва да сме наясно с идеята, че колкото и ограничаващи да изглеждат тези аспекти, именно заради тези уникални условия нашите Висши Аз са решили да приемат предизвикателството и да участват в това преживяване - защото то създава уникални условия за напредък на Духа и предлага много по-голяма палитра от преживявания в сравнение с тези, които можете да получите на еднообразните извънземни светове. Това е нещо, което масово не се

разбира и хората предпочитат да се възхищават на извънземните и техния начин на живот, смятайки, че те са нещо повече от нас, а парадоксът се състои именно в това, че ние всички сме били извънземни и точно от това сме избягали, за да бъдем това, което сме в момента. Именно по тази причина много извънземни казват на човешкия си говорител-контактър, че "някога той е бил един от тях". Именно. Всички сме били. Но вече не сме. И трябва да проявим малко зрялост, приемайки безусловно това, което сме, защото то е нещо хубаво на духовно равнище за нас.

С това доста ограничено като обем експозе в настоящата подточка (което по-скоро само маркира някои неща, отколкото да навлиза в техните детайли) се опитваме да обясним историята и мотивацията за разликите и респективно конфликта между земното и извънземното съзнание. И макар, както вече казахме, много хора да останат почитатели на всичко идващо от космоса, то това е по-скоро следствие и се дължи главно на огромния брой автори, които пропагандират тази идеология. В пространството просто липсва алтернативна гледна точка. И именно това е една от главните причини (с главно "П"), поради която този следговор съществува. Защото колкото и различен да е, Робърт Морнинг Скай си остава един от многото подобни автори.

Нека приложим изложената по-горе информация и да видим как тя работи в практиката, анализирайки някои моменти от книгата, които няма да намерят място в големия анализ на главите поотделно, който предстои малко по-нататък.

1.2 Извънземна пропаганда

Морнинг Скай заслужава да му се отдели време, защото е различен от всички други автори в поне няколко направления.

Първо, той е един от малкото хора, които казват не само, че историята ни е променена и пренаписана, но казва, че това се е случило още в древността, преди минимум 6000 г. Това ни подсказва идеята, че не можем да имаме доверие на почти нищо, което древните източници ни казват (а не само на модерната история), което не е кой знае каква новина, но перспективата, че това е направено напълно умишлено от дадена извънземна фракция, за да оцети друга, е нещо вече доста интересно, което идва да ни разкрие не само някаква конкретика, но и някои общовалидни принципи.

Например човек започва да си дава сметка, че е прекалено елементарно да смятаме, че има само 2 фракции. Под всяка главна фракция има няколко подфракции. Всяка подфракция подкрепя главната, но води битки с останалите подгрупи, които са част от основната. Двете основни фракции са на второто най-високо ниво от върха на пирамидата, а след тях има много слоеве. Всичко това има безкрайно много вариации, когато добавим факта, че става дума за много повече от 2 раси, борещи се за кокала, наречен "Земя". Въпреки че това опростява една иначе много сложна ситуация, общо взето читателят вече разбира естеството на картинката. Повечето изследователи успяват да идентифицират само някои фракции и по този начин отказват да достигнат до корена на основните две. Не мафията, религията или тайните общества са коренът на проблема, който имаме на нашата планета. Те са просто поддръжка на основните структури, но те не ги управляват. Наистина много изследователи на конспиративното се страхуват да задълбаят и да достигнат до извънземния и окултния фактор, поради фалшивия комплекс за превъзходство, който е

внедрен в повечето хора (особено американците). Някои са неспособни да възприемат идеята за нещо повече от масонството или манипулациите, които се случват на икономическо и политическо равнище. Морнинг Скай очевидно не е от тях и това му прави чест.

Става очевидно също така, че моделът с противоборството измежду извънземните фракции е пренесен и в съвременните тайни общества и именно поради тази причина те се бият едно с друго за контрол. Мислете за това като за борд на директорите на голяма корпорация с множество инвеститори. Те са наясно, че трябва да работят заедно за благо на общата им компания (по пътя на аналогията - "благо" в случая е постигането на НСР), но в същото време всеки един от тях иска да е изпълнителен директор, което генерира всякакви междувътрешни интриги и войни. Това е положението сред съвременните илюминати днес.

Друг много важен елемент в работата на Морнинг Скай е детайлната информация за Империите Орион и Сириус, които се различават от останалата налична информация поне по няколко фактора. На първо място, той говори за вълчеподобни създания от Сириус, докато всички останали по-скоро за лъвоподобни. Истината е, че това е точката на произход на голяма палитра от хуманоидни извънземни[\[125\]](#), като очевидно в земното съзнание са останали най-ярки впечатления за същества, вариращи от вълци, през кучета, до котки и лъвове.[\[126\]](#) Не случайно и до днес Сириус е наричана "кучешката звезда". По-интересното за нас е, че ЕА, ЕН-ЛИЛ и всички останали герои, чиято раса не е ясно идентифицирана в шумерските летописи, биват причислени именно към сирианската Империя. И макар да е възможно в тази теза да има няколко "ако", то това обяснява много неща.

В книгата има един малко странен епизод относно вълчите създания, който навярно заслужава коментар и той може да бъде

открит в IV-та глава: *"Твърдо установени като месоядни, които се хранели с плътта и кръвта на жертвите си, вълчите зверове постепенно премахнали своите рептилиански черти и продължили да се развиват подобно на нашите бозайници на Земята."*

Това е интересен момент с оглед на факта, че ако го приемем за верен, впоследствие наново имаме появяване на рептилоидни черти у тях по линия на съюза с Орион. В *"LA Transcripts"* например, Робърт изрично подчертава, че жените от Сириус имат порептилоиден вид. Както е видно и от някои древни артефакти и изображения кръстоска между двете раси със сигурност има. Възможно е това да породи известно объркване когато се говори за Сириус и Орион, защото хората обикновено приемат твърде буквално нещата като "рептилии срещу вълци", а много често някой от Сириус има повече рептилоидни черти - най-вече кралската каста. Очевидно най-големите кръстоски в Империите са ставали именно в кралската и благородническата каста, докато при по-обикновеното население са се запазили оригиналните гени. Всички благородници обаче имат рептилианска кръв, защото до всеки е имало женска от Орион, която докладва всичката информация в орионския кошер (при това телепатично), както е посочено и от самия автор. Т.е. от момента на съюза сирианците стават рептилиано-сирианци и това е ключов момент. Както е подробно описано в *"Документите Тера"*, по-голямата част от конфликтите на Земята са между самите сирианци (защото тук винаги е било тяхна законна територия), които обаче на този етап вече са били рептилиано-сирианци и по този повод може да има объркване, че войната е директно базирана на "Сириус срещу Орион", докато в повечето случаи една каста от Сириус се бие с друга каста от Сириус, но и двете касти имат рептилианска кръв. Отделно, това дава отговори на въпроси като "защо "рептилии" на моменти се бият против Орион". Това са моменти, които някой може дори да не е забелязал, но като изследователи държим да ги изчистим.

И понеже така или иначе всичко се върти около Орион, време е да кажем, че навярно най-големият принос на Робърт идва с информацията, че Империята Орион е всъщност матриархат, което е много трудно за възприемане дори от хората, които са с отворено съзнание към тези неща (и ще стане още по-трудно, когато стигнем частта с анализ на III-та глава), най-вече защото на Земята е останал отпечатъкът от сирианския модел на РА и диаметрално противоположната теза изглежда невероятна. Идеята за Кралицата на Орион обаче обяснява толкова много неща в древното ни минало, които иначе не биха имали никакъв смисъл! Например дава ни идея защо има толкова много данни за женско-ориентирани общества, почитащи "богинята" от 30 до 75 хил. години пр. н.е. (като най-старото от тях е локализирано в Сибир около езерото Вайкал, докъдето могат да бъдат проследени и най-древните познати на нас днес шамански практики).

Освен за сирианците, имаме смущаващ момент в книгата и по отношение на Империята Орион, който със сигурност е забелязан от повече хора и може би дори е притеснил някои от вас. Той може да бъде открит в самото начало на III-та глава: *"Хората-рептилии вече не изглеждат като влечуги. Сега изобщо не изглеждат ужасяващо. Помниш ли като ти казах, че те вече са много красиви хора, може би най-красивите в нашата галактика. Сънят ти е продукт на твоето въображение, Мату. Днес нещата не стоят по този начин."*

В *"LA Transcripts"* Робърт прави доста по-балансирано изказване относно горния казус, затова смятаме директно да ви преразкажем ситуацията от самата лекция. Когато човек от публиката му задава въпроса как изглеждат днес рептилиите, той моли питащия да му опише един типичен земен човек. Мъжът от публиката изброява някои характеристики, но в крайна сметка се затруднява да даде задоволителен универсален отговор, който да пасва на всички земни човешки същества, мъже и жени. В този момент Робърт

споделя, че изпитва същото затруднение, когато трябва да опише съществата от Орион (и респективно Сириус, разбира се). Той казва, че от единия край на спектъра може да има орионци, изцяло покрити с люспи и гребени, гущерови устни, вертикални зеници, изпъкнало рогово вещество..., могат да имат опашки, зелена кожа и да са студенокръвни. Все едно да вземете игуана или комодски варан - само че стоящи на два крака. След това може да отидете до другата крайност, където виждате по-развити същества от Орион, които изглеждат почти като нас днес. И, разбира се, имаме цяла една палитра от видове между тези две крайности. Кралиците на Орион обикновено приличат на нещо средно между двете крайности, така че да не са отблъскващи за тези същества, които притежават в по-голяма степен рептилоидни черти или пък за тези, които са се развили.

Друга грешка, която много изследователи допускат е, че в литературата по въпроса много рядко се прави разлика между рептилоидна и драконианска империя. Когато говорим за Империята Орион, ние говорим за рептилии. Когато говорим за Драконианската Империя (която е съвсем отделна история), говорим за драконианци. Между двете раси има много визуални прилики, но и също толкова разлики, както и различен расов произход. Някъде оттук произтича и едно друго недоразбиране, допускано от много изследователи на извънземното ни минало, което е от голямо значение. Става дума за разликата между "змийски" и "рептилиански" бог.

Тези, които били научили методите на ЕА, тези, които били опознали ученията на "змийския бог" преди хиляди години, били наречени "деца на змията"[\[127\]](#). Това било главно заради символа на ДНК (кадуцей). Тези същества, които били с орионска кръв, се наричали "децата на рептилиите"[\[128\]](#). Ето и самото разграничение.

"Децата на рептилиите" е описателен термин за определена физическа характеристика. „Децата на рептилиите" били потомци на Орион. "Децата на змията" били тези, които следвали учението на ЕА. "Дете на змията" можело също да бъде и "дете на рептилиите", но "дете на рептилиите" не е задължително да бъде "дете на змията". Можете да видите разликата. Едното се отнася до състояние на съзнанието - "децата на змията" били тези, които преследвали мъдростта и познанието разпространявано от ЕА и неговите ЕА-SU.[\[129\]](#) Те го правели, независимо от това с каква кръв са. Децата на рептилиите са изрично с орионски ген и към това не е необходимо да върви нищо друго. Някой може да каже, че навлизаме в твърде големи подробности пред хора, които не са се задълбочили толкова много в тази материя, но трябва да разберете, че именно така с времето се създават грешните представи, едни думи се заменят с други, значения биват уеднаквявани и знанието бива погубвано.

Това е и положителното на информацията на Робърт. Тя не е ченълинг (което означава, че няма характерните за този метод изкривявания), а идва от пряк физически контакт с извънземно съзнание. Парадоксално, минусите се състоят в същия факт - информацията идва от извънземни. Това означава, че разказаната история, колкото и по-пряко да е предадена тя, си остава вариация по тема, която носи със себе си философията на дадената фракция, към която принадлежи дадената извънземна група. Това вече бе въпрос, засегнат накратко в предговора, но нека тук нахвърлим още няколко мисли.

Споменахме, че настоящата книга по всяка вероятност не е резултат от информация дадена на Робърт от БекТи. Акцентът в случая по-скоро е друг и идва от някой орден свързан с ЕА-SU. По всичко личи, че авторът има директен контакт с такова тайно общество, което му дава информация, което пък в последствие вече бива комбинирано отчасти с наученото от БекТи. Това създава

някои противоречия, които бяха загатнати в предговорите набитото око на читателя може би е разпознало в основния текст. Възникват въпроси като например: ако орденът е наследник на ренегатската фракция на ЕА, защо тя почита Кралицата на Орион?

Това по всяка вероятност се дължи на инфилтрацията на даден вид съзнание в редиците на самата тайна организация (нещо характерно в подобни случаи). Навярно точно затова се наблюдава това на пръв поглед противоречие, че "земната система" и светът, в който живеем, е доста сериозно разкритикуван в цялата книга. Това вероятно е така, защото се има предвид, че той е управляван от "бунтовниците" и затова е определян като лош и лъжовен - за разлика от световите, управлявани от законната Кралица, които биват асоциирани с една добре работеща система. Възможно е именно на това да се дължи фразата: *"Ще научиш Истината на Небесата и Лъжите на Земята"*, която откриваме в пролога при посвещението на "Мату". Друга неадекватна на пръв поглед критика на земната система откриваме в I-ва глава: *"(...) докато човешките колонии са посветени на добруването на един елит съставен от малцина"*. Само такъв един прочит обяснява защо този орден не се възприема като част от този елит, който бива посочван обвинително и който, всъщност, управлява планетата. Орденът очевидно се самовъзприема като алтернатива на този ред, въпреки че на практика той си остава тайно общество. Това означава, че членовете му не разполагат с толкова власт, колкото би им се искало, за сметка на бунтовническата фракция. В епилога това е казано директно - те са в опозиция, те живеят скрити и в тайна, защото не са част от статуквото, но искат старото управление да се завърне. От друга страна в пролога откриваме концепции, диаметрално противоположни на преди малко споменатите, в лицето на: *"Не гледай в небесата, а по-скоро гледай долу в земята. Това е светът, от който се раждат богове и богини..."*. Това е един от поредните шахматни мотиви, които можем да открием в целия текст. Първо се казва едно, а после точно обратното. Това е подход,

изцяло присъщ на процеса на фрагментиране на съзнанието, което води до контрол и е нещо, което се прилага безкомпромисно в тайните общества. А контролът на съзнанието, както стана ясно от III-та глава, е от почти религиозно значение за извънземните.

Оттук тръгват и нашите лични проблеми и отношение към някои моменти от информацията на Робърт. В книгата просто личи отпечатъкът на извънземната философия, на която авторът се явява проводник. В предговора вече сме упоменали, че прологът и епилогът на книгата описват - респективно - посвещение в тайно общество и крайното разкритие, състоящо се в идеята, че орденът е носител на идеологията на Кралицата на Орион, която един ден ще се завърне на Земята. Тайните общества са традиционните носители на извънземната философия и концепцията, че на планетата трябва да има точно определена идеология, която да важи за всички - както е на извънземните светове. Тайните общества вървят ръка за ръка с всички свои ограничения потайнство, окултизъм, желание за контрол зад кулисите, манипулация и т.н. Те искат вярност и тотално отдаване на волята на жречеството - точно както в армията (също извънземна структура), която се гради на същия тип идея, просто е другата страна на монетата.

Героят на книгата (Мату) се кълне в какво ли не, поставяйки всякакви тайни и псевдо-отговорности над личния си Път. Това, разбира се, е валиден избор, но си остава доброволно отдаване на личната сила - нещо, което всички извънземни искат по един или друг начин. Всичко това обаче има почти романтичен ореол в съзнанието на много хора и повечето от тях биха направили същото, само, за да са част от някаква кауза. Между другото, Мату се заклева, че ще лъже [\[130\]](#) в името на ордена, че ще трябва да се откаже от всичко любимо в живота, че понятията му за "светлина" и "мрак" ще бъдат изцяло обърнати и че - с няколко думи - ще бъде изцяло верен на Кралицата. Това е форма на доброволно окултно обособяване, след което съзнанието става част от колективното

такова и то почти губи индивидуалната си воля - нещо, което много бивши масони от по-високите степени описват сами и за което те самите обикновено нямат обяснение. Отново - цялата тази инициация завършва с: *"Не гледай в небесата, а по-скоро гледай долу в земята"*. Т.е. - знай мястото си и не търси повече от това, което ти се дава.

Споменаваме всичко това, за да фиксираме много ясно психологията на произхода на информацията, която Морнинг Скай дава. Имаме една силно обособена среда, която макар да има да предложи истинска, обективна и различна информация, носи със себе си и своите идеологически деформации. Така например, откриваме този вид философия в I-ва глава в изречения като: *"(...) трябва да спреш да мислиш като Човешко същество... трябва да мислиш като Звездно същество!"*.

Това доста напомня на един друг ню ейдж пропагандатор от извънземен тип - Крион и неговата любима мантра: **"Не мисли като човек?"**, по която толкова хора въздишат. Ню ейдж литературата винаги се опитва да изтъква предимствата на извънземното мислене и път за сметка на тези на хората, което е много тенденциозно. Сякаш нашият духовен избор е изцяло неспособен да предложи всичко, което извънземните имат (че и повече), сякаш сме някакви инвалиди. Ще чуете много изследователи и гурута да повтарят автоматично сладникавата теза, че човечеството не е готово (едва ли не в смисъла на "не е узряло духовно") за срещата с извънземния разум (не сме готови за какво по-точно - някога задавали ли сте си този въпрос?).

Идеята винаги е да се търси навън, да бъдеш нещо друго, а да не приемаш себе си като това, което си. В този ред на мисли възниква много интересният въпрос като какво точно се очаква да мислим, ако не като хора, след като сме именно такива и сме на Земята доброволно. Толкова въпроси без отговор към Крион и компания...

:)

В този дух, в един свой изцяло страничен материал, Морнинг Скай казва: *"Сега знам, че този свят е една илюзия. Той не е в синхрон с природата, не е в синхрон с вселената и със сигурност не е в синхрон с Боговете и Звездните същества, които са осъществили контакт с нас преди толкова много време."*

Това е поредното доказателство, че хората с извънземно мислене остават неспособни да разберат магнитуда на това, което се случва на тази планета. Както виждате, от една страна, авторът осъзнава, че този свят не пасва на нищо останало и не е в синхрон, именно защото е експеримент, различен от традиционно случващото се в галактиката, а от друга страна, възхвалява същите тези "звездни същества", за които сам пише, че практикуват контрол над съзнанието, налагат волята си над други създания в космоса и т.н. Въобще Морнинг Скай остава в някаква много странна позиция, в която явно не може да събере 2 и 2 и противоречи сам на себе си, без каквато и да е помощ от наша страна. Той продължава като казва: *"Това не е за мен. Това не е свят, в който човек трябва да бяга от предизвикателствата, това е свят, в който предизвикателствата те определят кой си и дали заслужаваш място сред звездите"*.

Отново той започва първата част на изказването си с нещо правдиво и в същото време крайният резултат пак му убягва сериозно. Според него, самият факт, че сме тук ни прави автоматично много по-нисши от почти всички извънземни цивилизации и нашият живот просто изпълнява ролята на обикновен трамплин за по-високо съществуване, което се отъждествява с извънземното такова, докато нещата в действителност стоят точно по обратния начин.

На няколко пъти в книгата ще срещнете превземки като тази,

която откриваме в V-та глава: *"Жителите били в безопасност, живеели дълго, били здрави, интелигентни и щастливи. Всяка една тяхна нужда била изпълнявана и всяко желание било задоволявано. Животът бил идилия. А когато живееш в напълно контролирана околна среда, не можело да става и дума за живот на повърхността на напълно непредвидима и нестабилна планета, на която живеят точно толкова непредвидими и нестабилни хора. Накратко, Мату... животът във "Вътрешния свят" бил точно като живот в рая."*

Този сегмент касае именно маниера на живот на извънземните, който се опитваме да изтъкнем като противоположен на това, което ние сме избрали със земното преживяване на ниво Висш Аз. Един такъв живот отрича разнообразието, отрича несигурността, непредвидимостта и всичко останало, което би довело до някаква еволюция на Духа. Това е строго стерилна среда, в която всичко е много ясно фиксирано и няма никакво място за отклонение. Ето на това се възхищават толкова много хора, включително и Морнинг Скай.

Отново намираме за необходимо да коментираме тези неща, защото те определят цялостната вибрация на информацията в книгата, а ние винаги се опитваме да дадем алтернативен поглед върху наличното, защото обикновено е по-добре да има повече от една гледна точка, отколкото човек да навлиза в абсолютизации и да се изгуби в тях.

Следва да се спрем малко по-подробно на някои други тънки моменти от основния текст, които са твърде странични и несвързани помежду си, че да бъдат причислени към основните анализи на главите по-нататък.

1.3 Детайли

Читателят трябва да е разбрал досега, че нещата на ниво "човешка история" са доста сложни и в никакъв случай не са еднозначни, което прави трудно засядането в една статична точка, от която да наблюдаваме обективно всичко. Нещо повече - с времето на човек му става ясно, че едно такова засядане е погрешно, ако иска да поддържа по-висока перспектива, още повече че всичко се мени постоянно (дори миналото).

Тъй като системата, в която сме заседнали, е до голяма степен самоподдържаща се (не без наша помощ), то тя ще се самозатяга просто поради природата на това, което тя представлява. В общата система и "галактическа партийна линия", обаче, съществуват множество малки групи, които имат собствено мнение за това какво трябва да се случва на Земята. Всички те се съобразяват с двете големи Империи и техните бунтовнически антиподи.

Макар и рядко (още повече от перспективата на продължителността на един земен живот), понякога това води до промени на галактическо ниво. Парадоксът е в това, че поради специалния статус на Земята и сравнителната карантина[\[131\]](#), под която се намираме - ние навярно никога няма да разберем за това. Един образен и хипотетичен пример - режимът на Кралицата може да е сменен от хиляди години, системата да е бутната от още толкова, но ние да продължаваме да утвърждаваме настоящия модел, просто защото той е изначалният ни насаден такъв на ниво "дизайн" и ние не познаваме нищо друго. По тези причини едва ли можем реално да говорим за настоящ статус на нещата (и едва ли има смисъл от това) и по-адекватният избор сякаш е да разберем предпоставките зад нашето минало, което е обособило нашето настояще по множество начини.

Земята познава не малко войни на различни извънземни фракции

и Империи, за повечето от които, разбира се, никога няма да узнаем. Съществуват немалко доказателства за проведени битки с модерно оръжие в нашето древно минало. По разбираеми причини за тази планета е имало и все още има много апетити. Идва точният момент обаче, в който да дадем малко повече детайлна информация около самите събития, които са ни довели до настоящето състояние на планетата.

Макар да бъде изненада за някои, като изследователи можем да твърдим с почти 100%-ова сигурност, че самата Кралица на Орион никога не е стъпвала физически на нашата планета. Тук имаме просто привнесения култ към нея - нещо, което в крайна сметка е характерно за всеки колониален свят на Империята Орион. И макар тераформирането на Ериду да е направено от Империята Сириус, поради алианса между двете Империи и превъзходството на Кралицата - именно култът към богинята е водещият в древната история на Земята, преди пренаписването на историята от РА.

В интерес на истината, на нашата планета винаги е ставало въпрос за конфликти на ниво бунтовнически, а не основни фракции. Когато кралската представителка на интересите на орионската Кралица в дадена система решавала да започне свое собствено управление независимо от това на Империята[\[132\]](#), тя се превръщала в кралица-бунтовничка[\[133\]](#). Такива кралици-бунтовнички в нашата Слънчева система е имало няколко преди събитията на Ериду да станат актуални в Деветия коридор. Именно с една от тях в даден момент РА решава да търси съюз за завладяване на Земята, защото тя е враг на Империите Орион и Сириус априори.[\[134\]](#) По аналогичен начин РА приема ролята на бунтовническият крал - поведение, което е традиция, характерна за монарсите на Империята Сириус (описана подробно в *“Документите Тера”*).

Пристигането на кралицата-бунтовничка съвпаднало горе-долу с

времето на катаклизмите около Атлантида, защото потъването на континента довело временно до прекратяване на управлението на Орион над Земята. Египет, който бил идеологическа колония на Атлантида, бил посветен на кралицата-бунтовничка[\[135\]](#). Богинята Изида, която е главният орионски генетичен учен и носила титлата "НИН-ХУР-САГ" ("NIN-HUR-SAG"), станала кралицата-бунтовничка. Това е малко тънък и доста важен момент, който заслужава по-задълбочено разглеждане.

На стр. 231 от *“Документите Тера”*, в речника на книгата, бяхме направили специално уточнение именно по този въпрос, защото това е тема, която е доста объркваща за много изследователи на Шумер. Според хрониките, НИН-ХУР-САГ е генетичен учен и сестра на ЕА. Както бе обяснено в предговора обаче, много хора не си дават сметка, че повечето от древните имена всъщност са титли, а един персонаж обикновено има много такива, освен своето собствено име. Такъв е и случаят с НИН-ХУР-САГ, което е титла, давана на SSS-Т Принцеса, която е трябвало от време на време да представлява трона на Империята Сириус, както бе обяснено подробно от автора в настоящата книга. Кралете винаги трябвало да имат чистокръвно потомство на орионската Кралица до себе си, като своя "сестра" (макар да нямало кръвна връзка), която да бъде третирана като равна. Така че всички сириански Крале и Принцове (като ЕА) трябвало да имат чистокръвен женски наследник на Кралицата на Орион, позната като "НИН-ХУР-САГ". Тази НИН-ХУР-САГ, която си сътрудничела с ЕА (и в същото време го наблюдавала) се е казвала "Тара". Много култури по света имат богиня-създателка с име подобно на "Тара", като например Тера, Аmaterасу (Ама-тера-су) и т.н. В йероглифния речник, терминът "Сах" (Sah/Sak/Sag) с гърлено "х" (произнасяно "саакх"), означава "Орион". Титлата за "дама" или "кралица", главнокомандващата женска, била "Нин" (произнасяно "нийн"). Терминът "Хур", има много значения, но преводът, който ни интересува в момента, означава нещо като "на целия този свят". "Дамата на Света"

трябвало да бъде от рептилиански произход от страна на законната Кралица на Орион. Тя трябвало да бъде SAK или SAG. Освен това, сирианският Монарх трябвало да има и потомство от НИН-ХУР-САГ, за да може неговия син да бъде Принц с права за трона. Той задължително трябвало да има кръвта на НИН-ХУР-САГ!

Автоматично, главната женска, стояща до сирианския наследник на дадена планета, придобивала въпросната титла - без значение по законен или незаконен път (обикновено е второто, когато говорим за бунтовнически фракции). Тара е позната в земната история под много имена в различните култури, като например Изида (вече спомената по-горе), Кали, Ищар, Инана и много други. Ако направите своето собствено проучване, ще останете с впечатление, че това са по-скоро различни личности. Ще откриете някои разминавания в хронологията и сюжета на историите, но ще откриете още, че всички тези персонажи са създали големи и имаме предвид ГОЛЕМИ неприятности на официалната власт по това време. Колкото повече проучвате обаче, ще започнете да си давате сметка, че това са имена за един и същи събирателен образ, а разминаванията най-вероятно идват от манипулациите над историята от самия РА. За да е по-лесно за всички ни, нека приемем, че става дума за архетип[\[136\]](#).

Има теза, че тази кралица-бунтовничка е изгонена от планетата, а съществува и друга версия, че именно тя е истинският играч зад управляващия земен елит днес. Макар самите ние да сме поддръжници на втората теория, даваме си сметка, че и двете са едновременно верни под някаква форма, защото говорим за фрагментирането на даден мисловен модел на различни части. Ще се върнем на това малко по-късно, а сега ще продължим разглеждането на земните интриги, продължавайки от онзи аспект от НИН-ХУР-САГ, който в земната история е познат под името "Изида".

Първоначалният център на бунтовничката бил Египет, който след официалното оттегляне на "боговете" и западането на извънземната култура, попаднал в ръцете на Александър Велики. Обърнете внимание на това, че той не променил религията, а я запазил непокътната. Дори тези, които управлявали Египет след завоеванията на Александър, били посветени на Изида. Възприемайте нещата от по-новата история, която следва, като човешко отражение на извънземни провокации. Т.е. имаме точно определен архетип, действащ зад някои ключови личности.

Докато Александър бил зает, сирианските бунтовници вече отдавна били в съюз с кралицата-бунтовничка, която била в Рим. Легендата за Ромул и Рем, отгледани от вълчица, отразява сирианското участие. Забележете обаче, че акцентът пада на женски вълк - тоест съюз с женската кралица-бунтовничка. Ако съюзът беше със сирианския трон (който е в съюз с орионския), щеше да бъде използван мъжки вълк като пазител на Ромул и Рем. Египет и Рим се обединили. Юлий Цезар и Марк Антоний били земните представители на бунтовническата кралска сирианска каста, а Клеопатра представлявала бунтовническото орионско потекло.

Важно е да се разбере, че бунтовниците никога не са имали и миг спокойствие след преврата на РА. Въпреки че бунтовническите фракции са били доминиращи през последните няколко хиляди години, фракциите на официалната власт на Орион стават все по-силни особено през 20 век, защото идеологическото завръщане на Кралицата предстои.

Втората световна война е битка между фашистките фракции на Кралицата и социалистическите фракции на бунтовничката. Фракцията свързана с трона на Орион започва да набира влияние чрез католическата църква. Митологичната майка на митичния Исус, Мария, е репрезентация на Кралицата на Орион.

Протестантското отцепване от Рим всъщност отразява бунтовническото отцепване от Орион. От това разцепление насам не е сигурно дали можете да намерите католическа църква без статуя на Дева Мария (Кралицата), която стои, или разбива главата на змия (бунтовническата кралица и генетичен учен). Задайте си въпроса откъде се появява изведнъж такъв огромен култ към Мария, майката на Исус? Тя е спомената само 8 пъти в целия Нов завет и изведнъж е по-важна фигура от самия християнски месия!

"Промотирането" на Дева Мария от католическата църква показва намеренията на Кралицата на Орион да се завърне. Налагането на модел от последните папи за превъзходството на Дева Мария над Исус е ясно видимо. Протестантите имат идеологически сблъсъци с католиците от времето на отцепването и са твърдо против почитането на Дева Мария, защото това е в полза на Кралицата на Орион срещу кралицата-бунтовничка.

По подобен начин дясното крило в САЩ поддържа кралицата-бунтовничка, а лявото поддържа официалната извънземна власт. Ключовото тук, че и двете фракции са във вреда на хората. Общо взето, зависи коя отрова бихте си избрали.

Този макрокосмос има своето микрокосмическо отражение и в... човешките раси.

Ако трябва да започнем да говорим за различните човешки подкатегории на Земята, то те са изцяло резултат от извънземната генетична намеса и експерименти, както вече трябва да е станало пределно ясно на всички. На първо място съществата, които обитавали Тиамат преди неговото разрушаване са били разделени на два пола. Нищо не спряло дотук обаче и експериментите продължили хиляди години след това. В този ред на мисли, незряло е да се разсъждава за расите на база нюанс в цвета на кожата - става дума за нещо много повече. Така например, по едно време на

Земята е имало над 20 различни вида раси, които били резултат от всякакви кръстоски.[\[137\]](#) Днес са останали много малко екземпляри от тези генетични експерименти, като повечето от тях са се изнесли надълбоко във вътрешността на Земята. Потомци на земната синя раса все още се укриват в южна Азия и южен Алжир.

Първата раса, която можем да наречем "човек", била изманипулирана от ДНК на сирианец и маймуна. "Звярът" бил с черна кожа. Първият "човек" бил чернокожият човек. Макар на практика много от тях да не били чернокожи, египтяните наричали себе си "черноглавите" или "чернокраките" хора. Те помнели, че в далечното минало са били черни.

И така, първият човек бил черният човек. Първата "човешка раса" била създадена да работи в мините и по полетата с растенията и зърното. Те били едно със Земята и били много близо до нея на духовно ниво.

Както е описано в хрониките на "*Документите Тера*" обаче, **ЕН-ЛИЛ** не бил доволен от това положение защото на него не му трябвали хора, които са толкова привързани към Земята, а такива, които са с бизнес-ориентация, но в същото време - напълно сервилни. Неговите Учени по Произхода му дали съвет, че за да създадат работник, който да надзирава "звяра" трябва да се използва генетичния материал и на друго същество. Те решили новият хибрид да бъде с орионска кръв.

Новото създание, поради своята рептилианска ДНК, било с много светла кожа - почти бяла..[\[138\]](#) Така от орионската кръв се родила "арийската раса" - белите светлокожи създания, които много бързо елиминирали чернокожите, защото те били прекалено привързани към Земята и не разбирали нуждата да трупат печалба. Така арийската раса[\[139\]](#) вярвала в мотото, че "печалбата ще ги води".

Нека тук отворим една важна скоба, защото това е пореден много ключов момент, който може да бъде разбран, само ако човек вече е вникнал в идеологическите различия между ЕА и ЕН-ЛИЛ, описани в *“Документите Тера”*.

ЕА искал да създаде свободна ДНК, която да бъде в състояние да проявява себе си самостоятелно. ЕН-ЛИЛ (върху който главно е изграден образът на старозаветния Йехова) е твърдо против, защото се интересува единствено от печалбата. Това води до санкции за самия ЕА и неговото демонизиране в историята, при което той става персонификация на самия дявол (Баал) - заблуда, съществуваща в съзнанието на човечеството и до днес. След опитите на ЕА за независим живот, ЕН-ЛИЛ взима строги мерки срещу новосъздадените същества, които не се подчинявали на него ("техния истински бог") и Системата и били верни на брат му. ЕН-ЛИЛ решава да създаде списък с правила за непослушните зверове, за да разберат кой е истинският им господар. Днес този списък с правила е познат като "десетте божии заповеди" и първоначалната мотивация за създаването му е била изцяло ориентирана към запазването на бизнеса! Той е бил написан от ЕН-ЛИЛ главно от ревност към своя брат ЕА, защото "звярът" се подчинявал на него, а не на господаря им, който ги притежавал! Неслучайно заповедите започват с: *"да нямаш други богове освен мене"*. Този списък е бил създаден, за да има набор от правила, които да поддържат генетичното развъждане в правилното му русло! Нищо повече от това! Когато днес видите колко милиарди хора отдават силата си на един бизнес-договор, който те разчитат като божествено откровение от религиозен характер, ще започнете да си давате сметка каква перверзия е религията! Направете го - опитайте се да прочетете "десетте божии заповеди" от перспективата на един бизнес договор (или правилник) и ще видите колко по-различно и най-вече - логично значение започва да придобива всичко! Неслучайно ЕН-ЛИЛ е бил наричан "Господарят на Заповедите"! Всяко едно правило от тези десет е създадено така, че да не

генерира конфликт измежду "зверовете", който евентуално би довел до загуби на човешки ресурс и жива сила, която да оцети господарите ("*не убивай*"/ "*не кради*"), защото все пак това е струвало пари. Друг клас заповеди са били включени, за да има по-строг контрол над групите "зверове" ("*не прелюбодействай*"), което да предотврати една евентуална свръх-популация отвъд допустимата за доброто функциониране на бизнеса.[\[140\]](#) Имаме налице и работното време на "звяра" ("*работи 6 дена, а на 7-я почивай*") и т.н. - наистина - ние сме лъгани за почти всичко още от зората на самото ни съществуване!

За да се върнем на темата за расите, в даден момент Учените по Произхода предложили на **ЕН-ЛИЛ** да направят и раса, която да се справя добре с различни занаяти. Те вече имали известен успех с орионската и сирианската кръв и пожелали да смесят орионска с малко повече сирианска и съвсем малко маймунска, но в крайна сметка решили кръстоската да бъде само между сирианска и орионска генетика. Произведените хора се оказали добри занаятчии, добри техници, много интелигентни, но в крайна сметка при тях надделяла повече орионската кръв. Този хибриден експеримент бил жълтата, ориенталска раса.

ЕА от своя страна, който по това време бил в опозиция, искал да направи хибрид, който да вярва в своята интуиция, който има "искра" в себе си. Той търсил приемник на "Дара на Перото". Така **ЕА** създал четвърта раса. Расата била с кафява кожа базирана на сирианска кръв, **АКНУ** и маймуна. Днес познаваме генетично тази група като четвъртата раса или американските индианци - червенокожите.[\[141\]](#)

Тъмната коса и кафявите очи са присъщи за земните гени - очи и коси с различен цвят показват извънземен произход. Ако резулс-факторът ви е отрицателен като В- или 0-, значи има по-голям извънземен фактор във вашата кръв.

Отделно от всичко това между австралийските аборигени и чернокожите има достатъчно много разлики, за да се заключи че първите са съвсем отделна раса. Те имат някои черти на американските индианци, както и някои черти на черната раса. Но всички раси са били поне 20 - двадесет различни генетични експеримента, при които са били създадени хуманоиди преди много милиони години. Имаме инсектоидна раса, рибоподобна раса, кучешка раса, рептилианска раса, но нашето обяснение засега е съсредоточено само върху тези раси, които имаме днес на планетата Земя. Молим ви, не се опитвайте по никакъв начин да интерпретирате тези раси като добри, лоши и т.н. Те просто са били създадени такива, каквито са. Накратко, днешният земен човек е изкуствено творение. Помнете, обаче, че вие **не сте** своето тяло и че за да бъдете постоянно будни, трябва да прекратите идентификацията на вътрешното ви същество с вашата раса/пол и да откриете **кои наистина сте.**

Разбира се, имало е голямо експериментиране и на равнище кръстоска между човешки и животински гени. От тези опити са възникнали всякакви създания като кентаври, русалки и какво ли още не - отворете една книга с приказки и ще обогатите личния си списък. Експериментите в тази посока са подновени в последните 50 години от различни фракции на тайните общества, като до публичното пространство са достигнали подобни истории от генетичните лаборатории в базата Дълси (САЩ, Ню Мексико). В този ред на мисли, забраната да се яде свинско от някои религиозни групи се крие във факта, че в свинското има човешки гени и то има вкус на човешко месо. Това е отделна история сама по себе си.

В миналото, малко преди изтеглянето на основната група извънземни, жреческата каста (SHET-U), която била посредническата група между хората и боговете, била отчасти съставена от синекръвните влечугоподобни, които имали съотношение 50/50 между човешки и рептилоидни гени. Това са

днешните кръвни линии, които хората обичат да наричат "илюминати". Те помолили сирианците за помощ относно всекидневната поддръжка на техните човешки форми (това изисква пиене на човешка кръв). Сирианците решили, че снабдяването на хуманоидните хибриди с човешки хормони и кръв и вкарването им в променената животинска форма, ще бъде най-лесният начин това да бъде направено незабелязано от населението. Животното, което хората от Близкия Изток използвали за жертвоприношения, било дивия глиган. Сирианците го избрали за база на този нов вид животински хибрид. Човешката генетика била смесена с тази на дивия глиган, за да се създаде опитоменото прасе. Това животно било ежедневно сервирано на SHET-U[142], като метод за временно поддържане на тяхната човешка форма, докато те опитвали да намерят истински човек за тяхното жертвоприношение. И понеже опитоменото прасе е комбинация от човешка и животинска генетика, ядейки го, това се превръща във форма на човекоядство. Това обяснява защо евреи и мюсюлмани смятат това месо нечисто за ядене. Ето защо и прасето е смятано за едно от най-интелигентните животни на планетата Земя, ето защо кожата му може да бъде присадена направо на човек в случай на изгаряне и ето защо клапаните на сърцето на прасето могат да бъдат използвани с малки спънки и при хората. Противораковите лекарства и други химикали са често тествани върху прасетата преди да бъдат дадени на хората. С някои уговорки прасето може да бъде смятано за генетична форма на човечеството. Същото се отнася и за котката, но в по-малка степен. Тя е друго изкуствено създадено животно по линия на атлантските генетични експерименти. Котките имат кръвни групи А, В и АВ, подобно на хората.

Както виждате, дори да приемете само 10% от написаното за истина, много бързо ще си дадете сметка, че светът на който живеете е много по-интересен и странен, отколкото сте предполагали. Защо тези неща не са част от нашата ежедневна

култура е колкото резонен, толкова и наивен въпрос. На свят, който постепенно се орионизира, индивидът трябва да знае все по-малко за себе си и истинската ситуация, за да може да бъде послушен. В същото време информацията е разпръсната на парченца около нас и при изграждането на подходящ филтър, тя може малко по малко да бъде колекционирана и сглобявана в нещо, което с времето да се превърне в една работеща картина. Парадоксът в това се състои, че въпросните теми са страстно отричани на ниво наука и официални власти, но в същото време биват насаждани в човешкото съзнание с десетилетия чрез научната фантастика и киноиндустрията. Човек, който не разбира окултната страна на това свръх-ритуално поведение, би сметнал, че това е просто изкуство и би било налудничаво да се смята, че е нещо повече от това. Онзи, докоснал се до дълбочините на езотеричното обаче, знае, че всичко в нашия физически свят е отражение на нещо друго, което означава, че за всяко нещо си има доста по-дълбоки от чисто психологическите причини. Нито една идея не възниква просто "ето така". Над 70% от комерсиалното кино днес е изградено върху предварително спуснати отвисоко [\[143\]](#) идеи, върху които вече започва да се гради сценарий, а официалните имена зад филмите са просто рекламното лице на крайния продукт. Една фасада. Вече има множество сериозни изследвания и документални филми, които посочват връзките между правителството на САЩ и Холивуд, който бива използван изцяло за пропаганда на дадени идеи. "Защо се прави това" е въпрос твърде сложен и обемист, за да му се отговаря тук, но ако читателят се интересува, може да погледне множеството ни разработки по въпроса в сайта на Издателството ни, чийто адрес можете да откриете в края на книгата.

Нека тук хвърлим бърз поглед върху някои много характерни представители на жанра, които са пряко свързани с тематиката на настоящата книга и които могат да помогнат в процеса на илюстрирането на дадени принципи, по които се случва вътпяването на определени идеи в колективното несъзнателно.

1.4 Отражение на извънземните модели в медията

Темата от тази подточка е необятна и може да бъде безкрайна като обем и тя ще бъде доразвивана и в бъдеще.

Предвид всичко казано дотук, трябва вече да сте разбрали защо змията и кучето (или неговите сириански вариации - лъвът, котката и вълкът) са станали толкова ярки и живи архетипи в човешкото съзнание и защо присъстват под някаква форма в почти всички легенди и митове - защото те имат пряко отношение към съществуването ни в тяло. Това означава, че свързването с тези архетипи става в много случаи на подсъзнателно ниво. Предвид, че цялата ни древна история е затрита, креативното изразяване чрез историческа белетристика, научна фантастика и т.н., е валиден начин, по който някой директно може да черпи информация от Висшия си Аз, дори без да го осъзнава. Например, ако по някаква причина даден автор реши несъзнателно да центрира своите образи около тези архетипи, има голяма вероятност той да започне да черпи от даден енергоинформационен източник за тях. Макар и без да осъзнава, той се превръща в огледало на някои по-висши истини, за които няма откъде да знае на равнище ежедневно съзнание. Това е елементарен езотеричен принцип, който няма нужда от обяснение - просто така функционира реалността и не би могло да бъде по друг начин. Това означава, че дори когато някой писател си мисли, че всичко е плод на неговото богато въображение, можем да имаме сътрудничество на ниво Висш Аз. Например, ако същият този писател е придобил известна популярност, творбите му ще достигнат до милиони хора и някои от тях ще имат много конкретна идея и адекватно разкодиране на съдържанието, отколкото неговия автор. Защото те са узрели за езотеричните метафори в тази творба и могат да видят онова, което писателят не може според инкарнационното ниво, на което се намира. Обикновено намираме някой филм или книга за стойностни, ако в тях открием някаква поука. Нека приемем това, за което говорим,

като за по-висок ред "поука", която някои хора са способни да видят.

Типичен пример, обрисуваш този принцип, е Франк Хърбърт с неговия "Дюн". Отново - не всеки, който пише или прави филми за извънземните култури, знае нещо за тях, но това не значи, че не може да "канализира" информация за тях (под формата на роман например), която хората, които са готови - могат да разпознаят. Поради комплексността на нещата в Играта, може да се окаже, че единствено заради позицията си като инкарнация, подобен автор е три пъти по-подходящ избор за тази задача от някой, който знае много добре за какво става дума, но е обикновен чиновник в своята социална роля. Това е начинът, по който Висшите Аз си взаимодействат, обменят информация едни с други в Играта и работят заедно.

Разбира се, нищо не пречи същото това "канализиране" да се случва на човек, зад когото да стоят извънземни или нефизически сили със свои планове, без той да осъзнава това. Аналогичен пример за това (в научната област обаче) е Тесла, който до края на живота си твърди, че повечето от разработките му са плод на контакта му с извънземен разум. Това е една от причините в края на живота си той да бъде осмян и отритнат. В случая той е бил наясно какво му се случва, но разбирате идеята. Очевидно вариантите са много и всеки случай е сам за себе си.

Първият пример, който описахме в предишната подточка, обаче, е най-разпространен - този на умишлената пропаганда от т. нар. "тайно правителство" с цел подготовка на населението за определени идеи, които евентуално ще бъдат манифестирани в някакъв бъдещ момент и ще бъдат изнесени в техния буквален контекст. В *"Документите Тера"* наричаме това "predictive programming" или "пророческо програмиране". За да говорим за такъв тип насаждане на абстрактни идеи, обикновено приемаме, че

с времето трябва да наблюдаваме повтарящи се елементи или архетипи в множество продукции (синхромистицизмът е течение в интернет, което е поело тежкото бреме на тази задача).

Ето един пример, който ще говори нещо на всеки един от вас. Всичко свързано с поредицата Хари Потър е буквално претъпкано с рептилиански образи. Тези книги и филми имат за цел да повлияят на четящия или гледащия така, че да привикне в по-голяма степен към рептилианския начин на живот. Джоан Роулинг (авторката на образа на Хари Потър) е споделяла в интервюта, че в много случаи, когато е работила върху книгите си, тя изпадала в нещо като транс. Когато идвала на себе си, понякога била искрено уплашена от това, което е излязло изпод ръцете ѝ. Това е класическа индикация, че тези книги в действителност са били възприети от съзнанието на авторката посредством някакъв тип неосъзнат ченълинг. Ако тя ги бе реализирала само на база своето собствено въображение, тя никога не би била обзета от страх. Още по-правдоподобен вариант е, именно обясненото преди малко, че всички подобни личности са програмирани и техните продукти нямат заложен случаен символизъм в себе си. Активирането им става от разстояние и въпросният човек най-често не си дава сметка, че е станал жертва на изкуствена трансмисия с цел дадена информация да бъде изкарана "на светло" чрез уж случаен човек.

Читателят може да обърне специално внимание на филма *"Хари Потър и стаята на тайните"*. Авторът на *"Матрицата V"* твърди, че думите, които Хари шепне на змията, за да я контролира и впоследствие, за да отвори портата, водеща към базилиска, са думи изговорени от истинско влечугоподобно от Орион. Този диалект се използва от орионските рептилии на Земята, когато си говорят помежду си на "майчин език". Това е по-висш диалект, който се използва от кралската каста и това е свързано с факта, че тези звуци се използват за подчинение, власт и контрол. Хари използва тези думи към змията, за да я контролира.

Още примери. В последните години наблюдаваме засилена мания по филми с вампири в комбинация с върколаци, които обикновено са в конфликт помежду си (както отново сме споменали в *"Документите Тера"*). Последният филм от поредицата *"Underworld"* започва с идеята, че хората са разбрали за съществуването на върколаците и вампирите. Това е интересно за нас, тъй като вампирите символизират Орион, а върколаците Сириус. В сюжета на филма хората са ги впримчили и имат контрол над тях (което е холивудска фантазия). Накрая всичко свършва с посланието, че вампирите ще се съвземат и ще победят. Те се заканват за това. Съобщението е ясно.

В следговора към предишната книга на автора пък сме направили малък анализ на сериала "V", който за съжаление бе спрял, но все пак ни показва достатъчно от спряганите тук принципи. Анализ на втория му сезон можете да откриете в сайта на Издателството в секция "Кратки анализи".

Безспорно една от най-богатите вселени, която можем да свържем с настоящите теми обаче, е тази на сериала *"Stargate"* (който има пряка връзка с проекта Монтоук и други време-пространствени проекти). С три различни разклонения и над 350 серии, това е нашият абсолютен фаворит, който всеки човек би трябвало да изгледа поне веднъж.[\[144\]](#)

Един интересен и малко известен факт, който подкрепя горе изказаните тези е, че BBC на САЩ подкрепят сериала по доста интересен начин като дават почести на изпълнителния продуцент на сериала (Ричард Дийн Андерсън, който играе генерал Джак О'Нийл), правейки го генерал-майор на BBC. Предвид, че много от темите на сериала са взети директно от извънземното ни минало и настояще, малко странно е, че BBC обичат и подкрепят този сериал толкова дълго време, което може само да ни подсказва за странните връзки между военно-индустриалния комплекс и Холивуд.

За почти всеки епизод от тази сага може да се напише по нещо, но нека тук изведем някои от основните идеи, които правят тази телевизионна поредица (особено "SG-1") толкова важна. Ще говорим с директни факти, свързани с реалността и подсъзнателните послания, които сюжетът постоянно имплантира в съзнанието на зрителя.

Навярно един от най-фундаменталните моменти в цялостната концепция е, че всички древни богове от историята ни, всъщност са различни извънземни групи, които се преструват на богове пред хората. Това е от изключителна важност не просто защото потвърждава *"Документите Тера"* на 100% (или по-скоро ги копира), но и защото потвърждава линията на мисълта на настоящата книга - чрез сериала добиваме доста добра визуална представа за това как бива засявана дадена идеология на един колониален свят. Виждаме илюстрация и на множеството противоборства между различните системни господари, които са в постоянна война за власт. Типично извънземна черта, респективно - кодирана и в нашето ДНК, която се проявява като модел на поведение на Земята. Така например, с течение на сюжета виждаме как в самото тайно правителство има фракции, които имат свое собствено мнение за това кой трябва да управлява и какви точно да бъдат връзките на хората с извънземните.

Сериалът е и перфектния пример за това как медията може да вътпява удобни (за управляващите) идеи в колективното подсъзнателно чрез своя увлекателен сюжет. В сюжета виждаме как SG-1 държи програмата "Stargate" и съществуването на извънземен живот да останат засекретени и за това винаги са изтъквани много морални причини, които изглеждат правдиви в развързката на самата вселена на сагата. Посланието в истинския живот обаче е: *"секретността е за ваше добро - примирявайте се с нея"*. Из сериите се използват и реални имена на подземни комплекси като Зона 51 и Шейенската планина. В сюжета те са свързани с

програмата "Stargate" и извънземното присъствие на планетата, както е и в реалността. Послание: *"правителството има места, където съхранява и оперира със секретна и извънземна технология"*. Това вече е форма на окултно обособяване, за което сме говорили и в сайта на Издателството - те ни дават чиста истина по начин и форма, под която ние не бихме я приели достатъчно на сериозно, защото това е "просто филм".

Генералните аналогии могат да продължат още няколко листа и се надяваме някой ден да направим отделен материал посветен изцяло на сагата ***"Stargate"***, затова нека дадем един конкретен пример (а в следващите страници ще откриете още няколко паралела между сериала и работата на Морнинг Скай), в който ще видите пряката връзка между сюжета на телевизията и реалността.

В III-та глава на книгата откриваме подробно описание на технологията за регенерация и клониране, която Империята Орион развива с времето. Въпросните камери за реанимация са представени много добре в *"Stargate: SG-1"* в лицето на ковчезите за регенерация на Гоаулдите[\[145\]](#). В светлината на казаното можем да започнем да разбираме по съвсем различен начин факта, че Изида е била смятана за богиня на магията и живота, умееща да възкресява мъртвите. Защото, както вече казахме, тя е НИН-ХУР-САГ и (логично) е имала подобен ковчег, точно както е описано в сериала. Защото тя е от Орион и това са техните методи, свързани с тялото. Навярно някои моменти от митологиите вече започват да звучат по-логично?

Всичко това е свързано и с един друг момент, който озадачава египтолозите и до днес.

Една от първите структури, които сирианците построили при пристигането си на Ериду, била именно каменна камера за "реанимация". Това означава, че когато даден работник умре, в

зависимост от това колко дълго е бил мъртъв, той можел да бъде съживен отново. Ако е необходимо, дори и с нови телесни части. Те взимали някой смъртно ранен, вкарвали го в камерата за реанимация и след това той излизал напълно здрав от нея. Както се досещате сами, тези каменни камери били пирамидите, а описаното току-що - било просто една от иначе многото им функции. Това, което новосъздаденият примитивен "звяр" наблюдавал, било следното: когато някой "бог" умре, той бивал увиван и поставян в саркофаг на специално място в пирамидата, съобразено с геометрията на енергетиката, която тя канализира. След известен престой там комбинацията от технологията на извънземната камера и естествените ревитализиращи енергии, които формата на самата пирамида генерирала - мъртвият се връщал към живота.

Този спомен останал и след хиляди години, когато "боговете" вече били напуснали планетата, "зверовете" искали да повторят този процес. Те обаче вече не са имали технологията и са ползвали обикновени саркофази - тези, които познаваме и днес. С времето този процес се превърнал в изцяло символичен и ритуален акт. Някои от техниките, които останали в съзнанието им от извънземното минало, също били прилагани - увиването, поставянето на определени билки в устата и т.н. И точно както едно дете би се опитало да имитира своята майка или баща - когато някой фараон умираше, те го мумифицирали и поставяли вътре в ковчег, очаквайки, че той ще излезе от него. И когато това не ставало, се появило обяснението, че той е на друго място и живее друг живот... Те просто имали нужда някак си да обяснят факта, че в крайна сметка желаният резултат не идвал. Оттук се е наложила и изцяло погрешната теза на днешните египтолози, че пирамидите са гробници на фараоните. Малко известен факт е, че това всъщност е теория, която не се крепи на никакви доказателства, защото в нито една пирамида не е открит труп на фараон. Намирани са обаче празни ковчези поради вече обяснените причини. Трупите

временно били поставяни там като ритуално действие, което символично пресъздавало методите на древните, когато това все още е бил работещ процес поради наличната тогава технология.

Друг интересен мотив срещаме в лицето на камъните за далечна комуникация (показани за пръв път в *"SG-1"*, но играещи постоянна роля в последния сериал от сагата – *"Stargate: Universe"*). В интерес на истината те доста добре онагледяват вече коментирания камък "чинтамани". Чрез тях героите си осигуряват комуникация на немислими разстояния (става въпрос за светлинни години). Камъните са два и имат невидима връзка помежду си. Хората, които ги притежават могат да разменят съзнанията си и да влязат в тялото на другия човек и да преживяват околния свят чрез него. Тази метафора повдига много интересни въпроси около самият камък "чинтамани" и начина му на действие. Предвид, че той винаги е принадлежал на хора с власт, става много интересна спекулацията, че тези личности, като нищо са могли да бъдат контролирани от разстояние от извънземно съзнание, под маската на човешкото тяло на приемника. Приложенията са наистина безкрайни.

Това са само няколко от многото примери, които телевизията и киното предлагат на вниманието на човечеството, за това как наистина стоят нещата относно нашето извънземно минало.

Темата за взаимовръзките между филмите и реалността е огромна и откъслечни примери ще срещнете и на следващите страници в различен контекст и по различни поводи. Идеята ни тук бе да обясним съществуването на основната схема, а не да се отклоняваме генерално в тази посока.

Оттук нататък започваме да разглеждаме конкретното съдържание на книгата, насочвайки поглед към идеите представени в I-ва глава.

2. Еволюция и съзнание

Зеленият свят безспорно е най-посредствената част от настоящата книга, която не заслужава милост. По всяка вероятност това е глава, изцяло писана от автора в миг на отчаяние поради липса на каквото и да е идея за реалния произход на рептилоидните същества. В резултат имаме развита дарвинистка теория, на която всеки в космоса би се изсмял.

Идеята, че цяла една космическа раса може да произлиза от личинка е валидна само в някои много ограничени перспективи, защото съзнанието е това, което развива формата, а не обратното. Формата никога не може да развие съзнанието. Всъщност, всяко съзнание съществува едновременно и следователно не е "еволюирало" в този смисъл на думата, който съвременната наука (и респективно авторът) се опитва да вложи. Различните мисловни модели плюс външната среда (която е предварително избрана), променят формата "с времето". Никой Висш Аз няма интерес да има преживявания под формата на личинка в продължение на билиони години и можете да бъдете абсолютно сигурни в това. А нещо няма как да бъде живо, ако не бъде анимирано от духовна есенция.

Развитото съзнание формира много различни модели и навлиза в реалността постепенно (има много начини едно съзнание да навлезе в материя). Съзнанието не е произлязло от атоми и молекули, разпилени случайно из вселената или в много вселени. Съзнанието не се е появило, защото неодушевената материя изведнъж се е впуснала в оживена дейност. Съзнанието е съществувало винаги и е развило формата, в която след това е започнало да се проявява. Теорията за еволюцията е също толкова красива приказка, колкото и теорията за библейското сътворение. И двете са много удобни, и двете са методи за разказване на истории, и двете може наглед да се вписват в собствените си системи, но

въпреки това, в по-голям мащаб те не могат да бъдат реални. Никоя форма на материята, колкото и голям потенциал да има, няма да еволюира сама в съзнание, независимо какви други късчета материя се добавят към нея. Без съзнанието, материята, носеща се и чакаща друг компонент да ѝ придаде реалност и съществуване - не би я имало във вселената.

Всички епохи на Земята, както минали, така и настоящи и бъдещи, съществуват сега, в този момент. Някои форми на живот се разработват в това, което ние приемаме като "настояще". Те ще се появят физически, едва когато достигнем своето бъдеще. Това може да бъде разбрано само на вътрешно ниво, то няма как да бъде обяснено линейно. Тези форми обаче съществуват и в настоящия момент толкова реално, колкото и динозаврите. Ние избираме да фокусираме вниманието си само върху едно точно определено поле от пространствено-времеви координати, приемайки ги като настояща реалност и се затваряме за всички останали. По-точно казано, сложните физически форми не са резултат от по-ранни, прости такива. В по-общ смисъл те съществуват по едно и също време.

От друга страна са необходими по-сложни организации на съзнанието, за да формират и навлязат в по-сложните физически структури и да им вдъхнат живот. Всички структури се формират от съзнание. Фрагментът е съзнание, което не е толкова развито, колкото нашето собствено. Живите части на природата са резултат от нашата собствена креативност, проекции и фрагменти на собствената ни енергия, която идва при нас от Висшите ни Аз, Земния Планетарен Дух и самия Източник.

Тъй като ние не виждаме бъдещето и не разбираме, че животът се разпростира във всички посоки, съвсем логично предполагахме, че настоящите форми трябва да са базирани на минали такива. В същото време затваряме очите си за доказателствата, които не

подкрепят тази теория.

С други думи, няма еднолинейно развитие. Фрагментните елементи, насочени навън от нас като вид, разбира се, също надграждат физическата ни реалност, защото без да се поддържа финият баланс на това сътрудничество, нашият конкретен тип среда не би бил възможен.

Неслучайно повтаряме при всеки възможен случай, че ние не сме своето тяло. Усещането ни за идентичност, свобода, сила и любов би се увеличила неимоверно, ако можехме да разберем, че това, което сме, не свършва с границата на кожата ни, а се разпростира навън във физическата среда, която изглежда обективна, или не-азова. От биологична гледна точка би трябвало лесно да разбираме, че физически ние сме част от Земята и всичко в нея. Изградени сме от същите елементи, дишаме същия въздух. Ние сме биологично и химично свързани с познатата ни планета. Тъй като тя, обаче, също така се формира естествено и непринудено от собствената си излъчена енергия, тогава Азът трябва да бъде разбран в много по-голям контекст. Този контекст ще ни позволи да споделяме житейските преживявания на много други форми, да следваме модели на енергия и емоции, които не можем дори да си представим.

Всичко това идва да ни покаже една доста по-различна картинка по отношение на произхода на спряганите в тази книга раси, защото те също са съзнание от подобен на нашия ред. И макар теорията с личинките[146] да звучи много архетипно за човешките представи, то тя се случва само на места, където не е планирана духовна есенция от клас, подобен на типа енергетика за който говорим тук. Такъв сценарий е възможен и на планети, на които няма видим живот освен този, който е директно оживотворен от съответния Планетарен Дух на конкретното планетарно тяло. Такъв е бил случаят с Тиамат в неговата много-много ранна история, доста

преди откриването му от каквито и да е извънземни раси. При създаването на достатъчно развит физически организъм от Планетарния Дух[\[147\]](#) на въпросната планета, може да има инкарниране в него от страна на друг Висш Аз. Това обаче са много специални случаи на сътрудничество, когато въпросният Планетарен Дух не участва в дадена Игра.

Въпреки че намираме тезата за произхода на рептилиите на Робърт за ограничена, твърдо сме съгласни с него, че рептилиите имат полу-инсектоидно[\[148\]](#) минало и дори в някои касти физическите характеристики на това са запазени. Сякаш по-скоро оттам е наследен и кошерният им манталитет.

При това положение... какъв тогава е произходът на рептилоидните същества?

По-близка до нас теория за рептилиите е, че те най-вероятно са изхвърлени в тази галактика от по-стара Игра (не е ясно точно в кой момент се е случило това). Навярно това е дело на самите Създатели на Играта в сътрудничество с други "сили". Съществува някакво много натрапчиво усещане у нас, че на дадено равнище, рептилиите сами не са наясно с пълните подробности около собствения си произход[\[149\]](#) и това не е случайно стечение на обстоятелствата, а много съзнателен избор от тяхна страна, с който е свързан и типът йерархична система, който те разпространяват идеологически из галактиката. Това е моделът на пирамидата с 13-те реда, за която говорихме на предишните страници. Те дотолкова са се изгубили в тази си роля и дотолкова са блокирали идеята за самото търсене на нещо различно от това, което са, че културата им няма начин да генерира нещо ново в смисъла на някаква различна посока на развитие.

Всъщност рептилоидното съзнание по всяка вероятност играе метафоричната роля на "ордена" (за който писахме в предговора),

на ниво галактическа Игра. Тези същества са катализатор на съзнание. Съзнание, което иначе би залиняло.

Рептилиите сякаш са програмирани да завладяват и поглъщат всички раси и видове, които срещат по пътя си. Тези, които не могат да бъдат погълнати, трябва да бъдат унищожени. Целта на всичко това е да се установи най-перфектната форма на физическа реалност, която би могла да съществува във всяка среда (от дадена полярна перспектива, която има много специфична функция в големия сценарий).

Ако се замислим, ще осъзнаем, че това е доста тежка роля на духовно ниво, защото тя предполага да останеш в нея "докрай" и да завършиш "последен". За да бъде изиграна тази роля, ти наистина трябва да вярваш в нея. Това е естеството и на земната Игра - ние дотолкова сме се вживели в живота, който водим тук, че сме забравили кои наистина сме и какъв е смисъла на престоя ни тук (нещо, което донякъде е част от самата идея на нещата). Положението на рептилиите е доста по-тежко в сравнение с нашето в това отношение обаче, защото те навярно са вписани в много по-голяма схема от нашата. Те се опитват да изкласят собствената си матрица, което, поради естеството на фиксираната им природа, е много трудно. Повечето от тях напредват на вълни, когато в галактиката се отвори прозорец за Игра от естеството на земната такава. Всъщност много от нас са бивши рептилии, защото сме били част именно от тази схема.

Тъй като рептилиите са най-старата раса в галактиката, те считат себе си за вид превъзхождащ другите такива, което от тяхна гледна точка им дава правото да властват над всичко съществуващо. За тях това е нещо толкова естествено и очевидно, че те са невероятно възмутени и дори погнусени от факта, че останалите същества в този сектор не разпознават това като абсолютна истина и не им придават автоматично монархичен статус. Рептилиите са покорили

безброй звездни системи и са изменили генетично повечето от формите на живот, на които са попаднали. Разбира се, най-голямо струпване на рептилии има на Минтака и Ригел, но тези същества имат начин да поддържат относително абсолютен контрол навсякъде, където са били (те пътуват из нашата галактика от минимум 4 милиарда години) и за това вече бе говорено.

Както виждате, говорим за доста мъглива тема като цяло и задълбочаването в нея няма особено голям смисъл за нас хората. Идеята зад коментара ни в тази точка към I-ва глава е да обясним нещо принципно, което ще ни помогне за разбирането и на други аспекти на реалността, отколкото да навлизаме в конкретика. А именно - че без съзнание няма самостоятелно "еволюираща" материя.

Империята Орион има и ще продължава да има голяма роля в еволюцията на нашето собствено съзнание и макар да възприемаме действията ѝ като доста негативни, то всичко има своето неутрално значение и място в по-голямата картина.

За да спрем да се (само)обусловяваме, най-мъдро ще е да отворим съзнанието си и да възприемем собственото си положение като **възможност**, а не като впримченост.

“Да отворим съзнанието” си също така е съвет, който ще ни помогне особено много за балансираното разбиране на следващата точка в следговора, която ще бъде и най-противоречивата и провокираща в цялата книга.

3. Различни аспекти и митове, свързани с женската енергия

Комплексността на въпроса, който предстои да разгледаме, превръща следващите редове в един от най-трудните текстове, които някога сме писали. Причината за това е, че човешкото съзнание в момента е толкова програмирано от различни фактори, че дори най-малкото идеологическо отклонение от философското статукво, което царува над дилемите свързани с темата, пропускат и без това тънкия лед, върху който стъпваме.

Напомняме и ви молим да разберете, че самата концепция за създаването на нашето Издателство, е да опитаме да преминем отвъд типичното съгласие и кимане с глава, създадо се у повечето хора, интересувачи се от езотерична литература. Съществува много уместна причина, поради която целият този въпрос трябва да бъде разгледан. Много хора, дори така наречените "хора с отворено съзнание", са дотолкова белязани от езотеричната информация, която ни затрупва, че спират да мислят самостоятелно, прехласнати от красиви на пръв поглед духовни мъдрости. Оттук и една от главните ни цели като изследователи - да покажем и другата страна на т. нар. "поп-езотерика".

Когато четете следващите страници, би следвало да ги четете от перспективата на това, което наистина **СТЕ**, а **не** от гледна точка на вашето тяло. Да изпаднете в защитна позиция заради вашия пол и неговата природа за сметка на това да развивате вътрешния си Дух, сочи че вие все още реагирате от позицията на своето тяло, а не от своята истинска същност.

Всеки нецентриран подход към текста неминуемо ще доведе до активиране на някоя от програмите, за които ще говорим след малко. В този смисъл, реакции, базирани на пола биха ви оставили **изцяло** на повърхността на този текст, което би попречило да

видите неговата дълбока резонансност и факта, че всъщност предлагаме една много балансирана гледна точка, която, обаче е доста по-различна от популярната социална и особено езотерична такава. Ако успеете да погледнете от страни на нещата и сами проверите фактите (както сме го направили ние), ще успеете да издигнете преценката си за следващите редове на едно друго ниво и със сигурност ще можете да оцените по-адекватно изложената информация, вместо просто директно да **реагирате** на нея.

Както сами сте се убедили, ако сте стигнали дотук, този материал повдига много сериозни въпроси, които имат реална тежест и няма обективна причина настоящата точка да не бъде продължение на тази сериозност. Така че, ако в даден момент решите, че предстоящото изложение е базирано твърде много на нашето лично отношение, спрете и помислете пак, защото докато тази част бе съставяна, повече от всякога сме се опитали да се отървем от личното и физическото, спазвайки по този начин своето собствено предписание от преди няколко абзаца.

Тъй като в тази точка ще бъде анализирана III-та глава, която е най-дългата и най-важната в книгата, то това ще бъде и най-дългата част от следговора. Всъщност само тази 3-та точка е дълга почти колкото цялата оригинална книга... Това означава, че скачането от тема в тема на дадено ниво няма как да бъде избегнато, понеже това не е линейно знание, което може да бъде представено под някаква стройна система, още повече в крайно ограниченото пространство, в което ние сме вписани. Затова на много места ще припомним какво сме казали дотук в книгата (както и в самата 3-та точка) и ще се повтаряме неведнъж в ключови моменти, защото човек със сигурност ще се изгуби поради големия обем на информацията. Което отново ни води към мисълта, че тази глава трябва да бъде препрочитана отново и отново - нещо, което важи за цялата книга, но тук важи с **особена** сила. Защото именно тук откриваме пример за това колко невероятно комплексен и многопластов може да бъде

един единствен въпрос. Въпросът за женската енергия.

Той ще бъде разгледан от различни перспективи, на множество нива, като с това целим постепенно надграждане на идеите и на моменти ще бъде застъпвана и темата за мъжката енергия, понеже не е особено адекватно двете да бъдат разглеждани напълно поотделно. Въпреки това, лайтмотивът определено ще бъде върху архетипите, задвижващи онова, което в днешната езотерика намира краен израз в концепцията за "богинята" или "свещената женственост". И тъй като говорим именно за **архетипи, а не за полове** и физически конкретности, тук е последното място, в което читателят може да си даде ясна сметка, че архетипите могат да бъдат vyplътени както от мъжете, така и от жените, както от абстрактни идеи, така и от нематериални потоци. В този ред на мисли, говорим за **концепции**, без да се опитваме да насаждаме конкретен антагонизъм на ниво пол. Ако въпреки това обаче, усетите такива вибрации, по всяка вероятност ще трябва да погледнете дълбоко в себе си, за да разберете защо текстът ви кара да се чувствате по подобен начин и да адресирате към себе си собствените си емоции. Нещо, което важи за всяка една ситуация в живота ни така или иначе.

Това е онази част от следговора, в която повече от всякога ще бъдете провокирани да преосмислите вярванията си и да се замислите сериозно над изложената информация по един нов начин.

Начало! J

3.1 Естеството на Източника и проявлението

За да започнем да разбираме естеството на квантовата дилема, заложена в главната тема на настоящата проблематика е нужно да отправим взор доста надалеч, към самото ѝ начало. Към самия Източник.

В последните 20 години на запад е много езотерично модерно да се мисли за Източника с женски характеристики. Говори се за богинята-майка, създателка на цялата вселена, за "майката-Земя" и всякакви вариации на тези двете. В последните 5 години в България това също започна да става сравнително популярно и последната поп-езотерична мода е свързана именно с мотивите около "завръщането на богинята", която се състои във вкореняването на забравения и отригнат женски принцип. Стига се дотам самият Източник да бъде персонифициран и свеждан до образ с женски пол, точно както християнството е правило обратното толкова векове наред.

Тъй като да се говори за Източника е изцяло плод на стремежите за отговор, нужни на личността, този процес се е превърнал в невероятно претенциозно течение, което с хилядолетията е избило в множество религии, окултни течения, гностицизъм и дори квантова физика. Всички представители на изброените имат много ясна перспектива какво е и най-вече - какво не е "бог". Това всъщност е нещо доста странно, предвид, че концепцията за "бог" по самата си същност е невероятно абстрактна, неизмерима и най-вече - невербална.

Въпреки това историята сочи, че нашето съзнание е създадо най-много образи именно в посока - да се мисли за Източника с някакви познати идеи. Странно е, че има толкова много изписано за "нещо", за което не може да се каже почти нищо...

Това разбира се е предимно религиозно предопределено, тъй като юдаизмът и християнството са две от господстващи религии на планетата, а те приравняват идеята за Източника с извънземните, които са създали нашите тела, защото когато говорят за "бог" те разказват именно за генетично манипулираното ни минало. Романтична, но невярна концепция, станала причина за много недоразумения. Именно за това правим твърдото разграничение, че в момента ние говорим за Абсолютния Източник, а не за бога от библията, който е събирателен образ на извънземните генетични учени. Затова и предпочитаме термина "Източник", а не "бог", който е твърде религиозно натоварен и се отнася именно за Учените по Произхода от Орион и Сириус. Така че ще използваме доста често думата "Източник" в следващите редове, като референция за именно този Абсолют и на моменти няма как да избегнем повторенията. И макар да нямаме намерение да превръщаме това в есе за Проявлението и неговия Създател, няма как да не преминем през някои основни аспекти, които са нужни за разбирането на онова, което в крайна сметка искаме да изведем в края.

И така. Какво е Източникът?

В "началото" Източникът съществувал като Съзнание и нищо друго. Всичко, което е било, Е и някога ще бъде, е Съзнание. То няма идея откъде е дошло, То само знае, че винаги е съществувало и няма край. Въпроси от рода на: *"Откъде идвам и къде отивам?"* са безсмислени и не стоят на дневен ред за "Него". То позволява на събитията да се случват независимо и по този начин - То опознава Себе Си. То не се намесва директно в личните животи на Своите мисли-създания, защото То няма план. Противно на народните вярвания, То не осъжда, не се намесва и не променя нещо, което вече е създадено и най-вече - не му пука ако пишете думата "бог" с малка буква. То допуска свободната воля на всички създания вътре в Себе Си. По този начин могат да се разгърнат всички възможности.

На нищо никога не е попречено да съществува. Хората могат да осъдят събитията като добри или лоши, позитивни или негативни, но за Висшия Разум те всички са просто парченца от Него Самия. Ограниченият човешки мозък не може да схване огромния мащаб на Сътворението.

Всъщност каквато и представа да си създаде човек за Източника, това ограничава разбирането му за Него и обикновено колкото повече обуславяния/ идеи/обяснения човек притежава (съзнателни или несъзнателни, наследени от миналото и програмирането си), достъпът му до това ниво на Съзнание се затваря. Сами за себе си ние нямаме нито едно обяснение за Източника и никога не сме търсили такова. Ето защо почти не говорим за Източника в работата си. Това е напразно и е игра на ума. Винаги сме предпочитали интуитивното усещане за Абсолют пред обяснението "какво е Абсолют". Единствено проявеното може да се обясни, а ако използваме линейна метафора, проявеното в лицето на физическата вселена е само около 3% от всичко, което съществува. Опитайте се само да си представите идеята. Всички знаем колко необятна е физическата вселена и въпреки нейната необятност - тя е само игла в купа сено на фона На това, което представлява Източника в неговата (нематериална) цялост. Колкото повече се "приближаваме" до Източника, толкова по-абстрактни и несъществуващи стават обясненията за Него. В този ред на мисли, всичко казано за Източника ограничава разбирането ни за него - дори настоящите редове, които имат чисто концептуална и ориентировъчна функция в рамките на цялостния текст, без да имат никаква претенция за конкретен носител на обективен смисъл относно това "какво наистина е Източникът".

Докато Източникът "мислел за Себе" си, са били създадени мисъл-форми самоувековечаващи се в съзидателни проявления. Когато тази енергия се себепознала, всички други форми или равнища започнали своето едновременно съществуване. Всички

нива на съзнание създават нива под тях. Подобното поражда подобно. Всяко ниво е поддържащо и поддържано от другите нива. Ето как Сътворението "диша". Каквото горе, такова и долу.

Както несъмнено знаете, това Съзнание е наричано с много имена. Наред с другите названия То е наричано "Бог", "Висш Разум", "Всичко което Е", "Всемирен Разум", "Космическо Съзнание", "Върховна Същност", "Всемирно енергоинформационно поле" и т.н. Ориентираните според рода термини като "Баща", "Бащата-Отец", "Богинята-майка", "Космическата майка" и т.н., са наистина неподходящи, защото това Съзнание няма пол. Тук е и рубиконът в разбирането, което липсва на масово ниво и което е причината за съществуването на толкова много конфликти в цялата физическа вселена под различни форми.

Проявлението е абсолютно цялостно, неутрално и завършено само по себе си (макар да е себеразвиващо се) във всеки един момент. То е единно и неделимо. Неговите проявления обаче, в контакт с даден вид платформа, съществуваща на дадено "място" в дадено "време", при определени условия - създават съвсем реално съществуващо усещане за разделение, точно както при оптичната дисперсия един светлинен сноп се разлага на различни спектрални компоненти с разнообразни цветове. В нашата платформа ние имаме два базови компонента и наричаме тази платформа "дуална". Ние класифицираме качествено винаги в две основни групи (които разбира се съдържат много подгрупи, подчинени на себе си). Тези два архетипа имат много характеристики и проявления. Най-адекватна земна аналогия придобиваме чрез концепцията за Ин и Ян от древнокитайската философия и ще ползваме именно тази система, за да представим пред читателя дадени идеи.

Всеки знае какво представлява този символ, така че той няма нужда от графично онагледяване. Ин и Ян са двата архетипа представляващи дуалната матрица, това е символът на

Полярностите (а не на Баланса, както много хора смятат). Ин е тъмната половина, а Ян - светлата.

Ин се характеризира със смъртта, с тъмното, негативно, студено, влажно, пасивно, приемащо, материално, земно, женско не проявено начало. Небесното тяло, свързано с Ин-енергията е Луната, а най-символичният ѝ прилежащ елемент - водата. Кореспондиращ сезон - зима. Основен кореспондиращ метал - сребро.

Ян се отъждествява с живота, със светлото, позитивно, топло, сухо, активно, отдаващо, енергийно, небесно, мъжко проявено начало. Нашето Слънце е Ян, а най-символичният му прилежащ елемент - огънят. Кореспондиращ сезон - лято. Основен кореспондиращ метал - злато.

Когато говорим за "мъжко" и "женско" в лицето на Ин и Ян, ние не говорим за полове. Говорим за абстрактни идеи, архетипи и прилежащите към тях характеристики, които никога не са конкретни и вечно заstopорени в граници. За да обрисуваме, ние не можем да кажем с абсолютна математическа конкретност каква е природата на един камък например. Можем да кажем, че неговата форма е Ян (ако той е издължен), а неговият състав има Ин-характеристики (ако той е ронлив и рохкав). Камъкът е винаги камък, той е неутрален сам по себе си, но ние можем да му направим концептуална дисперсия чрез науката за Ин и Ян. Също така този камък не е нито добър, нито лош. Можем да ударим някого по главата с него, можем да построим и къща, използвайки го като градивен материал. Той може да има различни функции, точно както Ин и Ян изпълняват различни функции, всяка от която има своето място в Творението, независимо от поляритета, който придаваме на тази конкретна функция.

С всичко това искаме да кажем, че ние разкодираме неутралната си реалност (която е проявление на Източника), разделяйки я на Ин

и Ян характеристики. Това е начинът по който мислим и функционираме. Това е режим на вечен антагонизъм. Ние искаме хубави, а не лоши преживявания, повечето от нас предпочитат слънчеви, а не дъждовни дни и т.н. Всичко това не означава, че лошите преживявания и дъждовните дни нямат своята стойност в картинката, означава, че ние не им обръщаме достатъчно внимание, защото сме центрирани в тялото, понеже изживяваме дуалността основно чрез своето тяло и пол. Всъщност тази динамика на Ин и Ян създава условия за разнообразие и учене. Защото Източникът се себеизучава постоянно и чрез нас (като Свое Собствено продължение), това Съзнание се себеопознава и себенаслаждава в безкрайността. Полярностите са инструмент в този процес. Споменатата динамика на Полярностите е обект на изучаване на И-дзин - Книгата на промените, която се явява карта на самата дуална Игра и е едно от най-проникновените и полезни неща, които човек може да изучи, докато е инкарниран на Земята. Умението пък да се балансират полярностите и да бъдат анихилирани и трансмутирани в нещо трето, е предмет на външната и вътрешната древнокитайска алхимия (която също неизменно ползва И-дзин). И-дзин и алхимията са много абстрактни, невербални и на практика не се разбират с дуалното съзнание в по-висшите си форми. Те се уповават на Баланса и именно по тази причина казваме, че Балансът е най-близката концепция до Източника, която познаваме в материално тяло (но със сигурност има много отвъд нея).

Дотук разбрахме, че Източникът няма пол и поляритет, а е неутрално Съзнание, върху което, поради естеството на нашата реалност, ние извършваме своеобразна дисперсия по различни причини, като по този начин го възприемаме като "Ин" и "Ян". Казано с метафора, ние нямаме възможност за пряка перцепция на Сътворението и го гледаме през очила, което макар и изкривено от дадена перспектива - дава възможност за едно интересно преживяване на самия Източник, който в крайна сметка ние представляваме независимо един от друг. Изяснихме още, че дори

самите Ин и Ян не са ясно фиксирани конкретности, а характеристики, които всяко едно материално проявление (да не говорим за живите същества) съдържа в себе си (даже повече от няколко Ин и Ян елемента).

Всичко това е невероятно опростяване на една далеч по-сложна картина, но в същото време е необходимият работещ минимум за разбирането на това, което следва.

3.1.1 Мъжкото и женското "начало" като архетипи в универсален план

На това равнище на реалността идентифицирането с Ин и Ян е почти неизбежно, освен в случаите, когато Духа е взел надмощие над дуалната дисперсия и вече разбира естеството на истинския "излъчен сигнал", който "антените" на съзнанието "декодират" на ниво проявление в трета плътност като две различни неща.

Това създава парадокси и солидно усещане за бинарно-базирана вселена, в която има само един верен отговор, само едно правилно решение, само едно проявление в зависимост от пола и само една посока, в която съзнанието да тече, защото има две полярности, а съществата във вселената обикновено избират само една от двете по собствен избор. Надяваме се забелязвате, че не говорим просто за човека и човечеството, а за съзнанията, опериращи на дуалната плоскост по принцип.

Това създава обособяване и отхвърляне. Защото да поемеш по единия път, неотменно означава да игнорираш другия все под някаква форма, което вече не е цялостно преживяване на ниво личност. Това създава условия за откъсване от първоначалния сигнал, защото съзнанието започва да се съсредоточава само в едно от неговите проявления.

С "времето" персонифицираните от нас условно като "Ин" и "Ян" (за нуждите на този текст), започнали да се "втвърдяват" все повече. В трета плътност Ин ставал все повече Ин, а Ян все повече Ян. Архетипно това намира своето проявление в разделението на половете и при хора, и при извънземни. Мъжките и женските фрагментации съществуват само във физическите реалности, където функционираме според дуалната матрица.

Затова винаги, когато четете това, трябва да помните, че половете

са нещо характерно за трета плътност. Вашият Дух е И мъж, И жена, защото той е част от Източника, който е неутрално и безполово Съзнание. Половете не съществуват в по-високите плътности. Много религии ни учат, че след края на физическата ни инкарнация ние продължаваме да съществуваме като своя пол на духовно ниво. Това е умишлена дезинформация, за да може незрелите духове да продължават да се идентифицират със своето тяло в астралния свят, което пък служи на други цели (върху които няма да се спираме сега, защото не е моментът за това).

Веднъж обособени, мъжкото и женското тяло (отново - не само в човешки контекст) започнали да създават условия за различни преживявания, защото се превърнали в инструмент на различни функции, точно както Ин и Ян имат различни характеристики, но са част от общ поток. Една основна черта на Полярностите е, че всяка една от тях иска да доминира над другата, защото смята, че е по-близко до Източника (забравяйки, че са само негово проявление). Това е нещо като "дефект" в трета плътност, където Ин и Ян, в лицето на техните физически отражения, много често забравят, че са взаимнозависими един от друг и не могат да съществуват поотделно, а само заедно или напълно смесени едно в друго, без установени граници (което е истински Баланс).

Парадоксът в този антагонизъм, който виждаме, проявен на ниво съзнание е, че мъжът и жената искали доминация за своя вид и тип мисловни модели, но те неизменно проявявали аспекти от тези, които охарактеризират противоположния пол. Ако се запознаете с архетипните проявления зад Ин и Ян и след това направите повторен прочит на настоящата книга, ще можете да откриете такова женско заимстване при водещия мъжки принцип в лицето на Империята Сириус, и аналогичното проявление на много Ян-черти в Империята Орион. Макар и парадоксално за тези същества, няма нищо по-логично от именно това стечение на обстоятелствата, защото ние сме проводник и на двата типа енергия и не можем да

функционираме пълноценно само едноканално (което не пречи на много видове съзнания да продължават да опитват). Няма ден без нощ, няма разбиране за светлина, без разбиране за мрак и т.н. - наясно сте с идеята.

Ако трябва да прехвърлим нещата на земна плоскост, всеки Висш Аз участващ в земната Игра има инкарнации както на мъж, така и на жена. По правило не се запазват съзнателни спомени за тях. За да се предотврати прекалено силно отъждествяване на индивида с настоящия му пол, на дадени нива в мъжа има вътрешна идентификация с женственост. Това олицетворение на женственост в мъжкото е истинското проявление на това, което Юнг нарича "анима".

Следователно тази анима в мъжа е духовното усещане и идентификация с всички женски инкарнации, които има този Висш Аз в момента. В нея се съдържа познанието за "женското начало" (Ин) на мъжа и интуитивното разбиране за всички женски качества, с които е надарена личността в тяло.

Следователно анимата е важна защита, която предотвратява прекомерното отъждествяване на мъжа с културните мъжки характеристики, наложени от настоящето му минало, среда и образование. Анимата служи не само като личен, но и като масов цивилизационен "прекъсвач". Тя смекчава силните агресивни наклонности и служи като мост, както при комуникацията с жени в семейните връзки, така и при комуникацията, що се отнася до изкуството и вербализацията.

Това е една от причините мъжът понякога да сънува себе си като жена. Конкретният начин, по който го прави, може да му каже много за собствените му инкарнационни избори като Висш Аз, в които личността е жена. Мъжествеността и женствеността очевидно не са противоположности, а сливащи се тенденции.

Жрицата, майката, младата вещица, съпругата, старата мъдра жена - всичко това са архетипи, просто защото те са "коренни елементи", които символично изобразяват различни видове женски качества и различни видове женски животи, които се изживяват от Висш Аз чрез настоящо инкарнационно тяло на мъж (примерно).

Жените (преди 19 век) обаче, нямат нужда да им се напомня за тяхната женственост, за да не се отъждествяват прекалено с настоящия си пол. Затова пък съществува онова, което Юнг е нарекъл "анимус", или скритото мъжко начало в жената. То представлява мъжките животи, в които участва Висшия Аз - младо момче, свещеник, агресивен "мъж от джунглата", мъдър старец. Те са типажи, изобразяващи по общ и символичен начин мъжки животи, живени от днешни жени. Следователно жените могат да научат много за инкарнационното си настояще като мъже, като изучават сънищата, в които се появяват тези типажи или в които те самите се появяват като мъже. Имаме достъп до всичко това чрез нашето подсъзнание. Истинското подсъзнание обаче, не е подсъзнателно. Напротив, то е толкова истински и неописуемо съзнателно, че ври и кипи. Животът, който познаваме, е само една от многото области, в които то е съзнателно.

Нашата реалност съществува в една конкретна сфера на дейност, в която агресивните качества, характеристиките, които ни карат да правим този тласък навън, са крайно необходими, за да предотвратят завръщането към безкрайните възможности, от които тъкмо сме излезли. Но ние черпим силата и креативността си от тези подсъзнателни възможности и този крехък и същевременно мощен тип индивидуално съзнание, което имаме.

Двуполовото разделение е било прието като възможност, за да се отделят и балансираят тези изключително необходими, но привидно противоположни склонности. Само начинаещото съзнание се нуждае от този тип контрол. Следователно анимата и анимусът са

заложени дълбоко с техните необходими взаимно допълващи се, но привидно противоположни наклонности и са изключително важни за поддържането на самата природа на нашето човешко съзнание. В нелепия си опит да се диференцират колкото се може повече един от друг обаче, те започват и да крадат собствените си характеристики.

Така например, широко разпространен мит-заемка е, че жената е тази, която дарява с живот и е самият негов източник. Това е погрешно. Мъжът е този, който дарява живота и го прави възможен. Той е Ян, той е отдаващият, оживотворяващ принцип. Всеки един сперматозоид е жив за себе си, когато напуска мъжа (активно Ян-начало). Всички те търсят женската яйцеклетка, тъй като тя е матрицата, необходима на сперматозоида, за да развие живота. Яйцеклетката е сбор от материя. Тя няма живот сама по себе си. Тя е среда (пасивно Ин-начало).[\[150\]](#) Жената износва живота, тя не го създава. Това е много важна разлика на архетипно ниво свързана с Ин и Ян, която човек трябва да разбере, абстрахирайки се от пола си, ако иска да схване по-дълбоките енергийни шаблони на дуалната реалност. Това не е твърдение, което се опитва да принизи жената и нейната роля, както не е и нашето субективно философско-езотерично мнение за нещата. Това е наука, стара колкото света и е просто начинът, по който са устроени телата и енергийните ни системи. На който не му харесва - има проблем със самото естество на реалността.

Всичко това е един много добър пример за заемка, която не се разбира масово. И двата пола имат равна по важност роля в създаването на нов живот, но имат различна функция. Това не е състезание. На Земята (Ин) не може да вирее нищо без Слънце (Ян). То е причината тук да има живот, защото то е неговият носител. В същото време, ако нямаше Земя, която да бъде среда за този живот - щяхме да имаме просто Ян, който не служи за нищо. Именно затова те винаги вървят заедно, защото са безсмислени един без друг,

понеже са част от Цялото.

Митът за жената, която дарява живот обаче, служи на рептилоидното съзнание, което е социално доминирано от женските индивиди. Поддържането на женския пол като център на тяхната култура, е нещо повече от необходимо.

Понеже мъжкият принцип е отговорен за създаването, именно това е и архетипната причина, поради която единият аспект на сирианците, в който те са се специализирали на галактическо ниво, е да създават нови раси[\[151\]](#). На тази база, създаденото вече започва да вирее в насадената орионска култура, която е от женски принцип. Отново - създател на живот (мъжко начало в лицето на Империята Сириус) и среда (женско начало в лицето на Империята Орион). Виждаме как вселенските мисловни модели, характеризиращи Ин и Ян на микрокосмическо ниво, се манифестират като архетипи на равнище макрокосмос в контекста на различните космически раси.

Изяснихме още няколко основни аспекта на разделението и факта, че то не може да бъде отново цялостно, ако не се самоинтегрира. Привидният конфликт между Ин и Ян е само репер за тяхното сътрудничество, което колкото и да бъде отричано, не може да бъде избегнато. Разбрахме и че характеристиките на двете Полярности се изразяват една друга качествено под скритата форма на "заемка", защото те не са сами по себе си. Жената претендира да е създателят на живота, защото на коренно равнище, тя е както Ин, така и Ян, който е създателят - тя не може да отрече собствената си същност и обвързаност. Тъй като Ин не може да съществува без Ян, този аспект започва да отразява някои негови качества и ги приема за свои, което не е правилно, но в същото време не е и напълно погрешно, защото те са взаимосвързани и да няма такова идентифициране би било нелогично на много равнища. Разбира се, бе даден единичен пример за едната полярност, но подобни могат

да бъдат дадени и в обратната посока.

Нека сега преминем към следващия основен аспект, чието постепенно разгръщане ще ни заведе право на въпроса, който ни интересува в тази така основна точка.

3.1.2 Кралицата на Орион и идентифицирането ѝ с Източника

Когато Източникът започнал да генерира мисъл-форми, те се превърнали в проявления; "Той" е изиграл ролята и на майката и на бащата сам за себе си, както и да звучи това на дуалното съзнание. Говорим за директно създаване. "Той" не е трябвало да създаде своя женска част, с която да осъществи коитус, който пък да осигури манифестация, което в случая би било линейното човешко ментално построение. То е Съзнание, което си е самодостатъчно и затова "раждането" е непосредствено. Защото То е мъжко и женско в едно перфектно цяло и всъщност настоящето обяснение е отдолу-нагоре - поглед от дуалната матрица към перфектната цялост, от фрагментираното съзнание към центрираното съзнание. Прякото отражение на истината може да бъде наблюдавана, ако обърнете това твърдение огледално, защото манифестацията всъщност се спуска отгоре-надолу (в графичен смисъл), а не обратно.

Както вече бе упоменато, възникването на поляризираните платформи създали определени обстоятелства и "дефекти". В началото бе споменато, че един от тях е претенцията, че разбираш Източника и знаеш точно какво представлява и иска Той (в неговия полярен прочит), като по този начин си приписваш авторски права над Него и се самообявяваш за личния му говорител. Виждаме това в лицето на всички масови земни религии.

Някои същества отиват по-далеч като се обявяват за самия Източник и едно такова създание е описано в настоящата книга. Става дума за Кралицата на Орион, която в даден момент се самоопределила за vyplъщение на Абсолютната Празнота. От една страна, това е малко комично по разбираеми причини. Тя е напълно права в твърдението си, защото Е vyplъщение на Абсолютната Празнота..., каквото, обаче е и всяко едно друго живо същество и цялата т. нар. "нежива" материя :)

Всичко, което съществува Е от Източника - няма друг начин. Кралицата на Орион, обаче е перфектният пример за това как в условията на едно екстремно поляризиране се получава въпросното (чувство за) откъсване, което бе споменато преди няколко страници. Когато ограничиш единия аспект от дуалната матрица и потънеш изцяло в другия, започва усещането за недовършеност и се появява необходимостта от идентифициране с цялото, започваш да търсиш начин да делегираш, че ти си това цяло, нуждата за това, всъщност, става много натрапчива, защото започваш да живееш в липса и именно това е архетипната причина зад един подобен акт. Това е и причината Кралицата да има толкова много имена и титли - тя се опитва да си придаде многоспектърност, по този начин имитирайки безкрайното разнообразие, което Източника предлага чрез манифестациите си. И тъй като няма как да го направи на ниво вътрешна същност (равнище, на което не би имала нужда от имена), тя го прави по единствения възможен външен начин - придавайки си различни качества, аспекти и титли [\[152\]](#), по този начин фрагментирайки се до безкрай, без да разбира, че така преутвърждава нейната нецялостност.

На съзнателно ниво всичко това може да бъде проявено и изтълкувано като мегаломания и нужда от боготворене, но именно тази изконна липса, чувството, че ти не си пълен - дава живот на идеята да обявиш, че ти си нещо повече, нещо върховно. В което е вторият парадокс, защото всяко едно същество така или иначе е нещо повече и е част от нещо върховно. Това е ситуация, която може да бъде оприличена на една стая пълна с огледала, които се саомултиплицират до безкрай, създавайки по този начин цели примки от илюзорни светове, които в крайна сметка се съдържат от един общ източник (рамката на огледалото), защото така или иначе произлизат от него.

Когато този трик на дуалността обаче обземе едно съзнание, което има толкова голяма власт на галактическо ниво в Играта, това

се превръща в огромна вълна, която помита множество други съзнания. В случая - Кралицата наистина започва да бъде смятана за Източника на много физически светове и това дава огромно отражение в перцепцията за самата дуална матрица на много същества.

Колкото и абстрактна и отвлечена да звучи историята, която ви разказваме, това е белязало невероятно дълбоко планетата Земя и човечеството, от което понастоящем сме част, бивайки в тяло. Това е нещото, в което ще навлезем в огромни детайли след малко, но преди това нека кажем, че, бидейки орионска колония, ние сме невероятно обвързани с идеята за космическата майка. За съжаление съвременната езотерика няма понятие, че "завръщането на богинята-майка" е нещо много по-конкретно от красива духовна приказка за енергийното вкореняване на женския принцип у човечеството.

Причината за неразбирането на този проблем в дълбочина се дължи на факта, че образът на Кралицата на Орион и Ин-аспектът на дуалната матрица (който има женска манифестация), се застъпват в един общ образ, който с времето става неразграничим от хора, които не вникват сериозно в проблематиката на нещата. Ин-енергията и женското тяло са две различни неща, които съществуват независимо едно от друго (доколкото това изобщо е възможно в едно Сътворение, в което всичко е неизменно свързано). Ин е архетип, а женското тяло е частично проявление на този архетип, а не самият него. Тялото не е чист Ин! Това, че тялото и архетипът съвпадат в даден аспект, не ги прави едно и също нещо като цяло! Просто едно от качествените определения на Ин е "жена", а не обратното. Това е из-кю-чи-тел-но важно, ако искате да разберете следващите страници в контекста на смисъла, който сме заложили ние в тях! Защото Кралицата на Орион не е носител на истинската женска енергия, точно както жената днес не е манифестация на истинската женска енергия. А именно този модел продължава и

продължава да се утвърждава днес и ню ейдж комиксите за "завръщането на богинята" имат предвид именно предстоящото завръщане на Империята Орион, което е езотерично маскирано и украсено според характеристиките на времето, в което живеем.

От смесването на Ин-проявлението и обособеността на земното съзнание с идеята за женски божествен образ, който трябва да управлява над Земята, произхождат и други две окултни легенди, които не могат да останат подминати, преди да продължим по същество.

3.1.3 "Майката-Земя" и Брата на Водолея

Някъде от заемката "жената дарява с живот", "женската същност на Източника" и образа на Кралицата на Орион (която допълнително преекспонира тези идеи, обявявайки се за самия Източник, който от този момент нататък започнал да бъде възприеман от индивидуалните съзнания като "същество от женски пол"), възниква концепцията за "Майката-Земя" и популярното народно словосъчетание "майката-природа", които също са стожер на много съвременни ню ейдж течения за "интегрирането на свещената женственост".

Нека се разберем нещо веднъж завинаги. Земята не е от женски пол. Може да сте чели много красиви и поучителни книги, може да сте чувствали сред природата каквото и да е под влиянието на всякакви ченълинги, но планетата не е "тя". Тя е и мъжко, и женско начало едновременно, каквито са и нашите Висши Аз, какъвто е и Източника. Всички живи планети са такива. Земята е същата като древните ѝ жители - "мъж" и "жена" перфектно слети в едно. Нашето съзнание тълкува тази енергия дуално, в реалността тя не се самоизживява като "50% мъжка и 50% женска".

Планетарният Дух, в лицето на своята физическа манифестация като планетата Земя, е всъщност енергийно, високоинтелигентно същество и неговият дух по "размер" е голям точно колкото нашите Висши Аз. То е инкарнация на Слънцето, точно както ние като Висши Аз имаме физически личностни манифестации във физически тела. Това същество прелива от емоции като нас, но се учи и развива по начин, коренно различен от нашия -най-вече чрез взаимодействие със съществата, които живеят върху и вътре в неговата вътрешност (както разбира се и чрез своите собствени инкарнации в лицето на минералното, растителното и животинското царство, както и под формата на елементи, ако говорим за нефизическите му манифестации).

Слънцето е Ян и то поддържа Земята жива, защото то е Висшия Аз на Земята (точно както зад нашите инкарнации стои нещо по-голямо, което сме приели да наричаме с не много правилния, но наложил се вече термин "Висш Аз"). Една от характеристиките на Слънцето е да излъчва и това го прави даряващия живот мъжки Ян-принцип. Земята е приемаща, а не излъчваща, което я прави Ин по **характеристики**. Също така, можем да приемем, че чрез огледалото на съзнанието ние възприемаме Земята като от женски пол, защото тя ни "износва" и подхранва с тялото си, точно както майката прави със зародиша в утробата си. Всички тези фактори, плюс факта, че в сегашното си състояние, Земята се манифестира като 2/3 вода (която отново е с Ин-характеристики и се отнася до емоциите), карат хората да вярват, че Земята има женски пол.

Не е от женски пол. Всичко казано не означава, че планетата е женска, тъй като това същество няма усещане за половост, както го разбира фрагментираното човешко съзнание, което не е интегрирало своето собствено вътрешно същество и което се опитва да си обясни всичко (дори езотериката) чрез своите собствени ограничения в трета плътност, обикновено базирани на личността и респективно - пола. Просто ние възприемаме на подсъзнателно ниво повечето от нейните Ин-характеристики, което ни създава образи, които **нямат общо** с реалното състояние на нещата. Това, че планетата ни има **много** Ин-характеристики не я закотвя директно към полярна половост -това бе обяснено и подчертано преди малко. Земята има **множество** Ин и Ян характеристики. Така например, пустинните райони на Земята са образец за нейната женска страна. Плодородните - за нейната мъжка.[\[153\]](#) Всички планини са със силна Ян-енергия, всички световни води - със силна Ин-енергия. Това автоматично ще обособи характеристиките и на съответните елементи, които "поддържат" тези области.

Една евентуална магическа или светлинна инвокация на "богинята" или "майка-Земя" (много са популярни в последните

години) няма да призове Планетарния Дух, нито Лунния такъв, ако тръгнете да призовавате него (тъй като Луната няма есенция, защото тя е изкуствена конструкция, изградена около мъртъв планетоид), но със сигурност някои астрални създания, които хората сами са създали (подхранвайки ги със собствената си енергия), с удоволствие биха се представили за него.

Поради орионското влияние и Светлата полярност, с нейния "комплекс на богинята", съществува и друг сериозен опит за подкопаване на някои основни архетипи. Става дума за опита Ерата на Водолея да бъде присвоена, лепвайки ѝ етикета, че това ще бъде ерата на възраждането на женската енергия. Естествено, че ще бъде такава, предвид, че това е ерата, в която е предвидено матриархатът на Орион да се завърне официално на планетата! Това е и идеята и коренът на цялата концепция за предстоящата "нова епоха", която ще мине под управлението на жената. Оттук и името на ню ейдж-движенията [\[154\]](#).

Заради така наложените разбирания, все по-често наблюдаваме знака Водолей изобразяван като жена. Символът на този знак обаче е мъж, който излива стомна. Тя е пълна с духовна енергия, а **не** с вода, както вярват много не-астролози. Водата е женска по енергия. Тя не е свързана с най-мощния въздушен знак (Водолей). Водата е емоционална. Въздухът е ментален. Не можете да превърнете един мъжки знак в женски, само защото ви се иска.

Точно както Девата винаги е женски образ, така и Водолея е винаги мъжки.

Това бяха само два елементарни примера за процес, който ще изследваме подробно на следващите страници, а именно - орионизирането на човечеството и планетата Земя.

Вече представихме идеята за Източника и алюзирахме

причините, поради които имаме фрагментирано и поляризирано разбиране за това неутрално Съзнание. Изградихме съвсем груби основи за взаимовръзката между половете и дуалните архетипи в лицето на двата основни полярни потока. Посочихме ясно, че "женската" страна на Източника/Проявлението и Кралицата на Орион са две коренно различни неща.

Сега ни предстои да отправим поглед към обособяването на земното съзнание от орионската идеология на историческо и окултно ниво и да придобием разбиране за това как въпросното обособяване се опитва да подкопае човешкото преживяване като такова.

За да започнем, нека разгледаме именно споменатите историческо-окултни предпоставки, свързващи концепцията за "богинята" със съзнанието на човечеството.

3.2 Ранен култ към орионската Кралица на Земята

Съществуват неоспорими исторически и археологически доказателства, че във всяка една древна култура на Земята, мъжът е боготворял жената. Това е толкова ярък мотив, че като цяло е едно от малкото неща, които просто не са отворени към дебат. Жените са заемали много висока позиция в така конструираното общество. Те били жрици, воители и генерали. Това било времето, когато "боговете" все още били на планетата и орионската система властвала над всички живи същества. Както казва самият Морнинг Скай в епилога на книгата:

"Въпреки че първоначално лоялността на примитивния "човек-звяр" била към Вълчите Господари, всеки "звяр" бил обучаван да боготвори "Кралицата на Небесата", за да бъде верен служител на Империята на Небесата. Монументи и постройки посветени на Великата Майка, "Кралицата на Небесата" на галактиката, били поставени от "Господарите" във всеки регион на новия свят. В продължение на стотици хиляди години примитивният "човек-звяр", под угрозата на вечно наказание, се научил да се подчинява на своите нови Господари и да служи вярно на "Небесната Майка". Човешкият род се сдобил с религия."

Уверяваме ви, че това не е просто част от сюжета на диалога в книгата, а е нещо, което е исторически доказуемо и каквито и последващи манипулации на историята да е имало - това не е останало скрито за нас днес. Т.е. - работата на Морнинг Скай в това отношение е много коректна и заставаме плътно зад нея.

Както вече бегло споменахме, Кралицата на Орион никога не е идвала физически на Земята. Идвали са само нейни администратори и някои от 7-те Принцеси. Доста от термините и титлите приписвани на богинята в земните митологии, всъщност се отнасят конкретно именно към Принцесите (макар да имат предвид

Кралицата на архетипно ниво, като изначална концепция) и това ще бъде изследвано по-подробно в следващите подточки.

Кралицата-бунтовничка, обаче, със сигурност е идвала на планетата и е създавала много проблеми на местната администрация, което също е добре исторически документирано за този, който има очите да го разчете. По наше мнение, тя все още е тук и собственоръчно дирижира с относителен успех почти цялата планета.

Дори обаче да се абстрахираме от това кой точно представител на Империята Орион е идвал или не на Земята, култът към богинята е ясно изразен и в миналото именно женската фигура била водещата религиозна сила, а не мъжкият бог. Защото, макар планетата да била поверена административно на Империята Сириус, религията оставала орионска и това трябва да е станало пределно ясно на всеки дотук. Трябва да е ясно също, че на дадено равнище това създавало конфликт у "зверовете", дори преди реформациите наложени от РА, защото съществата виждали богове от мъжки пол, но в същото време имали религия, която била центрирана около женска фигура. Този конфликт дава отражения в много аспекти на нашата култура, които вече бяха отразени на архетипно Ин/Ян равнище на предишните страници, но те биват откривани и на по-прозаични плоскости като да кажем езика ни и особено - древните езици.

Така например "тап" на английски означава и "човек", и "мъж". Тази толкова основна дума за съвременната ни цивилизация е типичен екземпляр за конфликта между орионското ни минало, примесено с присъствието на мъжки богове и последвалото затриване на женски култ от РА, след който всичко се свежда до бога и патриархата. Защото на старонорвежки например, "тап" е означавало "жена". Думата за "човек" пък не била "man", а "wer" и тя произлиза от санскритския корен "vir", като в "wer-wulf" -

"човекът-вълк" (мъж-сириански/вълчи принцип). Името "Мап" означавало "Луна" и било архетип за създателката на всички създания според скандинавските народи и други племена из Европа (което вече е древният образ на Кралицата в псевдо-ролята ѝ на Източника). Дори в империалистичен Рим "тап" или "тапа" била майката на всички древни духове. За да разберете по-добре връзката между изначално заложен архетипи и съвременни проявления на ниво език (вече обяснена в предговора), можем да дадем пример с остров Ман[155], който в миналото бил посветен на култ, почиташ лунната богиня, някога възприемана като русалка или андрогинна Афродита, която държи душите на мъжете в обърнати надолу делви или могили, приличащи на пчелни кошери. Както виждате имаме низходящата спирала архетип - земна дума - физическо проявление (което следва архетипа под някаква форма).

В контекста на споменатата дума нека кажем още, че колкото повече задълбавате в етимологията на нещата, толкова повече ще откриете натрапващото се значение на буквата "М" и нейната огромна връзка с орионските системи. Макар и до ден днешен това да не е докрай ясна взаимовръзка дори за нас, то тя присъства повече от осезателно в цялата ни митология. "М" символизира водата в нейното начало, т.е. "великата празнота" в лицето на Кралицата или това първоначално състояние, от което се е родила вселената. Имена като "Мария" в християнската традиция по принцип се свързват с морето ("таге" на латински, "тег" на френски) и водата. Тяхната форма в английския език е основана на гръцки вариант на староеврейското "Мириам", както и на египетското "Мери", което означава "възлюбена" и отново корелира с характеристиките на "Единствено Божествената", както е охарактеризирана Кралицата в книгата от автора. Това е причината, поради която в манастирите на някои ордени монахините все още прибавят "Мария" като звание пред кръщелното си име - сестра Мария Луиза, сестра Мария Тереза и т.н. Това е така, защото хиляди години наред буквата "М" и всички вариации на богини започващи с

"М", се е считала за най-свещената буква на всички езици. Буквата "М", освен това, символизира Тъмнината, което е характерен Ин-аспект. Ето защо думата "майка" започва с "М" на почти всички езици. Всъщност самата дума "матриархат" буквално означава "започвайки с майката" и извежда на преден план идеята, че функцията на раждането на нов живот била ползвана за предаването на правото да управляваш.

Така например, обичайна практика в Древен Египет, дори след отпадането на матриархалния модел, била фараоните да се женят за сестрите си, за да продължат династията по женска линия. Нерядко тези съпруги са полусестри на фараоните, родени от техните майки, но от различни бащи, защото от значение за династиите е генът, предаван по майчина линия (точно както е днес при евреите). Вече съставените генеалогични карти сочат, че колкото и многочислени да са непрекъснатите династични линии в Египет, ако фараонът умре без наследник от мъжки пол, въпросните династии единствено се преименуват и преномерират. Важно е съпругата на фараона да остави наследница и началото на нова династия по правило слага бракът на тази нейна дъщеря с мъж от друг род. Тези генеалогични карти показват и че повечето фараони имат няколко, неслучайно подбрани съпруги и често сключват брак с жени от родове с кралска кръв от Месопотамия, дали началото на ранните фараонски династии. В подобни случаи престолонаследниците се женят за дъщерите на втората, или друга, по-млада съпруга на своя баща и по този начин продължават на пръв поглед патрилинеарната линия на унаследяване, но всъщност затвърждават в следващите поколения кръвта по женска линия.[\[156\]](#)

Матрилинеарният династичен произход може да бъде проследен хиляди години назад във времето до самата зора на писаната история, когато великият АН-У, Повелителят на Небето, бил на Земята. За да припомним някои неща от "*Документите Тера*", негови съпруги са сестрите му: Анту (от страната на Орион),

Повелителката на Небето и Ки (сирианка, нямаща нищо общо с Орион, но имаща връзки с други извънземни раси). АН-У има двама сина: ЕН-ЛИЛ (син на Анту) и ЕН-КИ/ЕА (син на Ки). ЕА има две съпруги, едната от които е неговата полусестра НИН-ХУР-САГ, Повелителката на Живота. ЕН-ЛИЛ също има две съпруги, едната от които също е НИН-ХУР-САГ. Тя е съпруга и на двамата си царствени братя и в книгата вече бе обяснено подробно "защо", точно както трябва да сте разбрали защо е имало подобна традиция и в Древен Египет.

Имаме дори останала земна легенда^[157] за приемането на закона за династично унаследяване по линия на по-възрастната жена, когато между ЕА и ЕН-ЛИЛ възниква спор за титлата. За анунаки се казва, че управлявали чрез един Велик съвет от девет наставника, със седалище в Нипур. Съветът на деветимата се състоял от осем члена (седем мъже и една жена), пазители на божествената (орионска) правда, под председателството на АН-У. Това не само е в съответствие с деветте кралства от "Сага за Волсунг", в която Один (Вотан) е върховен Повелител на пръстена, но съвпада и със седемте архангела и техните двама наставници - Господарят на Духовете и Всевишният (еквивалентен на АН-У) в древноеврейските текстове. Както за първите богове-царе на Месопотамия, така и за този Съвет казват, че поставил началото на традицията на матрилинеарното династично унаследяване, което според "Списъкът на шумерските царе" (датиран отпреди 2000 г. пр. н.е.) било "спуснато от небето". Последното е без никакво съмнение. Още интересни факти за матрилинеарните традиции ще откриете в точка **4** от настоящия следговор, в която ще бъде анализирана глава IV-та за сирианските Крале и съюза между двете Империи.

Преди да се върнем във времената на **ранното** матриархално орионско общество на Земята обаче, нека кажем (без оглед на факта за колко малко хора това ще значи нещо), че това било време, в

което Висшите Аз, участващи в земната Игра с женски инкарнации, не са имали пълноценното духовно преживяване на онова, което наричаме "неподправено женско земно преживяване". В голяма степен те по-скоро са имали орионски прочит на това какво е да си жена на Земята. Това е разликата за която говорихме в подточка **3.1.2** - разграничаването между орионския модел и истинското канализиране на Ин-аспектите на Сътворението (на което също ще се върнем в следващите подточки, когато говорим за съвременното орионизиране на жената и мъжа).

За да разберем строежа и начина на функциониране на старото орионско общество на Земята трябва да засегнем една странна на пръв поглед тема.[\[158\]](#)

3.2.1 Особенности на орионския строй на Земята

В онова далечно минало (говорим за поне 100 000 г. пр. н.е.) енергията на планетата била много различна, което предразполагало всички жени да влизат едновременно в своя менструален цикъл [\[159\]](#). На практика, всички жени менструирали в унисон и всъщност това е доста по-популярна теза отколкото подозирате, нищо че по всяка вероятност чувате за пръв път за нея. Този колективен процес резонирал и допълвал естествените земни ритми поради изявените Ин-характеристики на тялото на планетата.

В интерес на истината, когато матриархатът все още властвал над Земята, цялото земеделско общество било буквално организирано около колективния женски менструален цикъл. Той бил синхронизиран понеже жените са живеели заедно, без аномалиите, предизвиквани от днешните изкуствени електромагнитни полета. Това се случвало в синхрон и с лунните цикли. Овулацията се случвала по пълнолуние, а колективната менструация по новолуние. Използвайки лунния модел, но прилагайки го към слънчевата година, били създадени ритуали за сезонните цикли на тъмнината (зима) и светлината (лято).

Това е един много по-богат процес, отколкото изглежда на пръв поглед, защото за една жена навлизаща в своя менструален цикъл се отваря нещо, което можем да наречем "пси-прозорец", който води, най-малкото, до засилена емоционална чувствителност и усещане за уязвимост - нещо, което всяка една жена несъмнено познава в детайли.

Казано е също така, че няма по-силна психична енергия от тази, която притежава жената, когато е в своя цикъл. С помощта на кирлиановата фотография дори е открито, че жените еманират бяла светлина, докато те са в менструация. Това е много важен момент,

защото говорим за функция свързана с контрола над съзнанието, която самата Кралица на Орион (и много други рептилиански женски) притежава и която ползва за невероятно психично влияние над другите същества[\[160\]](#) - нещо илюстрирано прекрасно в сериала "V". Това е рудиментарна функция и на съвременното женско тяло, която се появява по време на менструация (докато Кралицата може да го прави, когато пожелае). Както навярно помните, според Морнинг Скай, орионските жени загубили своя менструален цикъл преди милиони години, но запазили способността си за психичен контрол, докато при земния вариант на орионския матриархат цикълът бил запазен, а способността за контрол (особено днес, защото в миналото тя е силно присъстваща) - не е толкова силна.

И така, по време на цикъла ендокринните жлези секретират с пълна сила. Тази лунарна субстанция[\[161\]](#) е богата на ендокринни секрети, каквито са мелатонинът и серотонинът - хормони, копирани чрез добиваните днес по органичен метод вещества. Разликата е, че тези вещества вече се извличат от изсушени жлези на мъртви животни и както преди години Кенет Грант отбелязва, в тях липсват наистина важните елементи, които се срещат единствено в секретите на живия човешки организъм.

Менструалната течност съдържа най-ценните ендокринни секрети и поточно секретите на хипофизата и епифизата, които допринасят за качества като интуицията и разширените възприятия. Освен това менструалната кръв запечатва в себе си всички емоции на жената, която тя изпитва по време на своя цикъл. Това са емоциите на самия живот. Всички тези свойства на този особен вид кръв се превръщат в причина ранните християни да пият менструална кръв - защото буквално и метафорично - тя е живот. Те не го правели в почит на техния месия в контекста на евхаристията, а заради идеята, че това е самият извор на живота, а той идвал от жените (както се вярва на Орион). Разбира се, това било отражение

на много по-стари практики и ритуали.

В този смисъл за лунарния екстракт се говори като за "върховната истина" или "пребогатата храна на матката". За да бъдем по-реалистични ѝ по-малко поетични, нека кажем директно, че менструалната кръв е била много ценен наркотик и при определени условия тя има ефекта на LSD. Всъщност дори думата "ритуал" произлиза от дефиниция на санскрит за древна церемония по лунното секретирание, а самата дума "секрет" също се корени в същата тази наука за жлезистите течности. В древната тантристка традиция богинята се приема като основен извор на духовна сила, носена от нейните трансцендентни течности, наречени "раса"[\[162\]](#). Носителките на "раса" в религиозните храмове на Кралицата имали титлата "преносителки на светлината". Хммм?... Отново мотивът за еманирането на (бяла) светлина? Те били наричани още "уханните повелителки" (което ще придобие доста по-голям смисъл малко по-нататък в следговора).

В индийската традиция пък, секретите събирани от свещените жрици в храма на богинята-майка, са наричани "калас" (единици време), докато утробата (калана) се приема като средство за измерване на лунарното време. Във връзка с това богинята на времето, сезоните, периодите и циклите е Кали, за която казват, че е "черна, но красива". "Coal" в английския език (дума със значение и на "чернота", "тъмнина") произлиза от нейното име чрез междинните думи kuhl, kohl и kol. Дори думата "алкохол" произлиза от същия корен, като нейната първоначална форма е al-kuhul - пречистена съставка, използвана от средновековните алхимици. Калас отмерват месеците и с тях е свързан произходът на думата "календар" ("kalandai"). Цялата концепция за календара и времето е била въведена, за да бъдат отмервани лунарните цикли, които пък били важни за колективните менструации и респективно - земеделието. Така била въведена една основна система за контрол, използвана на извънземните светове - отмерването на времето.

Самото време е с Ян-характеристики (според днешното разбиране за него), но с Ин-произход.[\[163\]](#) Сами си направете извода доколко е било обособено съзнанието от менструалния цикъл по онова време по преки и косвени причини и какви последици има от това и до днес.[\[164\]](#)

Сега умножете тези нужди на така създаденото орионско общество (в контекста на така или иначе неотменното сирианско патриархално присъствие на Земята) до мащаба на цяла една цивилизация и ще разберете причините, поради които са били създавани вътрешни женски кръгове на старейшините. Жените били естественият избор за жрици и прорицателки, тъй като те имали природната даденост за това във въпросния времеви прозорец. Най-важните решения били взимани именно в периода на колективната менструация, точно както някои секти на тибетския будизъм правят същото и до днес.

Сега... Важно е да знаем факта, че в онези времена планетата имала орбита от 360 дни.[\[165\]](#) Едно от поредните унищожения на онова, което днес наричаме "Атлантида", променило орбитата на 365 и $\frac{1}{4}$ дни. Казваме условно, че този катаклизъм се е случил 10 дни след тогавашното зимно слънцестоене, като годината разбира се е неизвестна. Това допринесло до смяната на календара и започването му на 1 януари, което е точно 10 дни след слънцестоеенето.

Тук е моментът да кажем, че цялата тази едновременна менструация създавала електромагнитен балон около самата планета. Това не бил просто поток от електромагнитна енергия, но енергия, която е била директно закачена за човешката амигдала и много дълбоко свързана с биоритмите на самата планета и Луната.

Това, което според днешния календар се пада 12 август, е денят, който в миналото е свързан с пика на най-силния менструален

поток, както се е случвал изначално на планетата, хармонизиран съответно с пика на биоритмите на самата Земя и респективно - Луната. На свой ред тялото на жената е биоритмична машина, което се изразява в менструация на всеки 28 дни. 12 август е на 225 дни разстояние от последния ден в грегорианския календар. Това е не само равно на 8 менструални цикъла, но е продължителността на една венерианска година. И макар вече да си давате сметка, че този абзац е построен от изречения, които някак увисват във въздуха без особени логически взаимовръзки помежду си и без ясно формирана крайна теза, то това са много ценни улики, които можете да започнете да преследвате сами, ако наистина имате интерес към този наистина фундаментален период от земната история. Затова пропускаме момента с поднасянето на сребърен поднос и директно продължаваме с идеята, че описаната гибел разцентровала съществуващия дотогава ред. Защото катаклизъмът и последващото разединение на съзнанието (в негов резултат), довело функционирането на амигдалата до атрофия у всички нас (човешката реч също започнала да се променя точно в този момент). Това довело и до катаклизми в самия земен орионски строй на архетипно ниво, защото менструацията вече не можела да се случва едновременно - ритъмът бил нарушен.

Смяната на календара само подсилила травмата. А след намесата на РА, почитта към богинята (Луната) се обърнала изцяло към тази на бога (Слънцето)... както ни предстои да видим сега!

3.3 РА и заличаването на култа към Кралицата на Орион

Въпреки че след големия катаклизъм, матриархалният строй отново бил интегриран на ниво религиозна идеология (макар и за сравнително кратко време), нещата никога повече не били същите. Човек действително трябва да направи свое собствено проучване, за да разбере монументалното значение и място на менструалния цикъл в ранните земни орионски общества и как това е белязало психиката на самия мъж[\[166\]](#), защото тук наистина сме дали само репери.

След окончателното замиране на матриархалната система и оттеглянето на боговете, секретите получавани от жриците на храма били приемани от царете и също били високо ценени, защото това знание било оцеляло под някаква форма въпреки катаклизма и новите инженерирани раси. Накрая тази практика била заличена приблизително по времето на цар Соломон (и старозаветната епоха като цяло) и обявена за срамна, отблъскваща, непристойна, класифицирана като "проклятие" за каквато се смята и до днес от много жени и мъже.[\[167\]](#) Логично, предвид, че патриархатът разбирал много добре, че това било основно средство за контрол над мъжа в миналото.

Тази практика, обаче, била запазена в много тесните кръгове на някои тайни общества и разбира се - в шаманските касти ориентирани към богинята. Тези групи практикуват пиенето на менструална кръв и до днес по различни причини, защото макар и живеейки под привиден патриархат, някои от тях знаят много добре от какъв пол е истинският настойник на Земята.

Малко по малко започваме да навлизаме в хронологията представена в *“Документите Тера”*...

Както самият Морнинг Скай казва, историята няма абсолютно

никакво сериозно обяснение и до ден днешен, как от изцяло матриархален строй в древното ни минало, изведнъж се налага култът към Слънцето и мъжкия бог за сметка на дотогавашното почитане на богинята. С времето Робърт се убедил в думите на БекТи, че отговорът не може да бъде намерен, освен ако не бъде потърсен... извън самата планета Земя!

Именно в това се състои и една от големите заслуги на индианеца, защото той ни дава липсващото парченце от пъзела. Става дума за бунта на РА (познат със също толкова известното в земната митология име - "Мардук").

За тези от вас, които не са чели *"Документите Тера"*, РА е сириански принц, първороден син на ЕА, който провел много внимателно калкулиран бунт на Ериду (древното име на Земята) и превзел планетата. Той изгонил баща си (ЕН-КИ) и чичо си (ЕН-ЛИЛ) и променил миналата история на Земята, изтривайки всякакви записи отпреди 6000 г. пр. н.е. Кралицата на Орион била заличена от съзнанието на мнозина и богът-Слънце РА и мъжният патриархален строй приел всички нейни качества на върховност. Макар това да прилича повече на приказка, в *"Документите Тера"* целият процес е подробно описан, а сирианският завоевателен характер, който бележи природата на това събитие - обяснен в детайли и с примери от тяхната собствена история.

В *"Документите Чама"* Морнинг Скай е изследвал и събрал огромно количество думи, титли и богове от всякакви религии и чрез сравнителна митология (и знанието за Орион и Сириус, което има) доказва без всякакво съмнение как множество женски божества от миналото са превърнати в мъжки такива. Така например гърците имат 3 много важни богини: Хера, Атина и Афродита. В митологията нито една от тях няма детство - те са родени направо в зрялост и нито една от тях не е родена от майка. Те направо възникват като част от един патриархален пантеон,

който ги използва за разплод. Какъв по-добър начин от това да потиснеш идеята за женствеността като цяло? Ето и още една класическа история за замени на РА и пример как в един момент едно нещо е добро и приемливо, а в друг - тотално зло и отхвърлено.

В III-та глава на книгата се споменава, че удоволствието се превърнало в едно от задълженията на Кралицата на Орион. Това било отразено на всички орионски светове чрез нейните "дъщери" - жриците на съответния свят. На човечеството била дадена духовна връзка с богинята, която била осъществявана чрез сексуален съюз с нейните жрици "HAR". Когато религиите на мъжкия бог придобили надмощие, всички жрици на богинята били автоматично обявени за "зли", а преследването на удоволствията от жената се превърнало в грях. Въпреки че преди това HAR била титла за чест и религиозен статус, тази дума се превърнала в уронващата престижа дума "whore" ("курва" на английски), олицетворяваща "зла и грешна жена". HAR била и Мария/Ищар... богинята, която наричала себе си "състрадателната проститутка". Хората общували с нея чрез сексуалните ритуали на нейните блудни жрици. Ищар (като покровителка на храма на проститутките), била позната като великата богиня HAR. Подобно на гръцкото "погае", персийското "houris" и други свещени блудници (на английски се ползва и думата "harlot"), нейното жречество обитавало онази част от храма, която с времето била наречена "HAReM" - светилището. В ранните години там имало и много рептилии, които били "мост" между орионското жречество и земния му аналог.

От корена HAR идва и името "hara" - еврейска дума за свещена планина и бременна жена, а Hariti или Harariti била високата планина, където се намира раят, както в предведическата и дравидска култура, така и в староиранската космология. ХАРмония - дъщеря на Афродита и носителка на мира, имала и функция на свещена проститутка.

Именно в подобен храм е намерена и най-ранната монета, откривана някога. Култът към Ишар въвел наново концепцията за парите след разрушението на планетата. Това била монетно-центрирана икономика, въртяща се около храма на Ишар. В конкретния случай парите били изобретени, за да подкрепят боготворенето на Ишар, по този начин осигурявайки начин за печалба, който да покрие разходите по поддръжката на храма и неговите жрици.[\[168\]](#) От свързаните с тези финансови аспекти мисъл-форми възниква и идеята за древния демон, vyplъщаващ в себе си идеите за материалната ненаситност и алчността -Мамон. В Близкия Изток истинското значение на името било свързано с отприщените подхранващи и неизчерпаеми сили на гърдите ("мамае") на богинята, която хранела своите деца. Във Вавилон тя била наричана Мами или Мамиту (майка). В някои шумеро-вавилонски записи тя е наричана Маметун -майката на съдбите. Женско божество - мъжки прочит. Замяна.

Друг много класически пример: Нут е древноегипетска богиня на небето. Считана е за майка на всички небесни тела. Според космогонията от Хелиопол, тя е едно от деветте основни божества (т. нар. "Енеада"). Дъщеря е на Шу и Тефнут и е съпруга и сестра на Геб (бога на земята). Както виждате имаме познатия до болка мотив за НИН-ХУР-САГ в градираща форма. Нут и Геб имат пет деца - Озирис, Хор, Изида, Сет и Нефтида. В различните митове обаче Нут е приемана за внучка, дъщеря или съпруга на РА. Сега... как става така, че Нут има майка, баща и съпруг коренно различни от РА, но в същото време той е неин дядо, баща и съпруг въпреки всичко?

Отново - това предполага огромна манипулация върху древните записи и легенди. Нещо, което, между другото, очевидно не е било осъществено на абсолютните 100%, за да знаем за него днес, но нека не забравяме, че това са неща, които поставят в абсолютен шах официалната наука и разбираме за тях благодарение на алтернативни източници в лицето на Робърт.[\[169\]](#) Според самия

Морнинг Скай причините, поради които имаме останали фрагменти за истинската ни история, се дължат на това, че преди да си тръгне завинаги от планетата, ЕА и неговите ЕА-SU започнали да залагат улики в записаната ни история, за да може "звярът" да си спомни. Дали това е така, или е нещо направено отново като резултат от противоборство между дадени фракции в комбинация с други фактори - едва ли някога ще узнаем.

И тъй като говорим за исторически и писмени доказателства като цяло, нека бегло споменем за една друга интересна теза, опитваща се да обясни по по-ортодоксален начин смяната от матриархат към патриархат. Според нашето лично усещане, макар и пълна с доста генерализации и орионски модели, тази теория съдържа истини на архетипно ниво, които са дали допълнително отражение на блокирането на истинската Ин-енергия на Източника на Земята (а не на култа към богинята, чийто произход вече е ясен).

Става дума за тезата на д-р Леонард Шлейн. За съжаление от този автор няма преведено нищо на български език, но при интерес, англоговорящата част от аудиторията може да изгледа неговата лекция по въпроса (с 1 ч. и 15 мин. времетраене), ако изпише в YouTube *"The Alphabet vs. The Goddess"*.

Тезата е твърде дълга и обстоятелствена, за да я преразказваме тук, но накратко д-р Шлейн е хирург и няма никакво понятие от древна археология, митология и езотерика, което му позволява да мисли по-разчупено и да не допуска нелепите грешки на учените-изследователи, занимаващи се в тясната си специалност. Разбира се, това не му пречи да опростява твърде много една много по-сложна картина, тъй като неговият поглед си остава конвенционален, но едното винаги върви ръка за ръка с другото. Самата теория се състои в твърдението, че възникването на писаното слово е потиснало култа към богинята, но тъй като самият култ към богинята е потиснат по други причини, ще говорим за потискането

на Ин-аспекта на съзнанието и въобще - ще обясним накратко тезата му, опитвайки се в същото време да я над градим.

Шлейн дава пример с първите "езици", които били по-скоро пиктографски, отколкото азбучни и били свързани повече с дясното полукълбо. Египет, Шумер - това са все (извън)земни култури, които са нямали азбука, а са ползвали език, който е по-скоро символичен и абстрактен, който е разчитал повече на дясното полукълбо, за разлика от азбуката, която вкарва повече линейни Ян-модели.[\[170\]](#)

Самото знание има Ин-характеристики, защото то винаги е вътрешно по природа. Словото, бивайки външно, потиска вътрешното знание, защото тривиализираното съзнание винаги се стреми да манифестира нещата под някаква форма. Писаното слово винаги е във вреда на истинското знание, защото то не е свързано с директното преживяване. Неслучайно в миналото на мистериите училища, нищо не се записвало и всичко се предавало устно (траките са много ярък пример за това), което пък се е случвало само на етап, в който по личната преценка на учителя - ученикът бил готов да приеме новото знание. Това прави процеса много по-истински, пряк и вътрешно осъзнат. Все характеристики на истинското знание. Така, наред със сирианския патриархат, който достига своя апогей в лицето на възникването на трите патриархални религии (християнство, ислям и юдаизъм), всякаква идея за богинята била тотално заличена. Виждаме как след изчезването на Ин-аспекта на архетипно ниво (отново - матриархалното орионско управление няма нищо общо с Ин-енергията) веднага имаме и земна манифестация, която следва нефизическите потоци.

Според Шлейн именно азбуката променя света. Тя е толкова проста, че 4 годишен може да я научи и да започне да работи с нея. Преди обаче, само 2% от населението е знаело йероглифите на

Египет и Шумер, защото те били твърде сложни и само администраторите на боговете боравили с писмо. С въвеждането на азбуките - това се променя драстично. Нека не забравяме, че за да говорим и слушаме трябва да ползваме и 2-те полукълба. Когато пишем, ние пишем само с една ръка и за 90% от населението на Земята - това е дясната. Както несъмнено знаете, дясната ръка е управлявана от лявото полукълбо и респективно - когато пишем, ние го активираме.

И така, писменият език е изцяло линеен и последователен по характеристики. Той е от лявата хемисфера. Това полукълбо е свързано с времето, то възприема нещата едно след друго. С дясното полукълбо разглеждате картина, с дясното полукълбо разчитате карта, намирате решение как да излезете от лабиринт, с дясното полукълбо разпознавате лице на свой познат на улицата, защото го виждаме в цялост като гешалт. И макар да не сте виждали този човек от 15 г. и той да е безкрайно променен - вие го познавате интуитивно веднага. Това е функция на дясното полукълбо. За сметка на това лявото полукълбо е Ян и оттук идва тезата на Шлейн, че с масовото навлизане на линейното слово - Ин-аспектът бавно започнал да бъде потискан и жената - също. Той илюстрира казаното със спартанците, които нямали азбука/писмо, но са имали култура на полово равенство, а гърците, които са развили огромни традиции в литературата, потискали жената (тя нямала право на собственост [\[171\]](#)). Генерално, четенето на книги кара мозъка да работи в бета вълни (интелектуален фокус), докато телевизията ни вкарва в алфа-тета, което е медитативно или трансово състояние. На въпроса: *"Как бихте описали чувството от гледането на телевизия?"*, най-честият отговор е: *"Като хипнотизиран."* Както знаете, съвременната медия използва именно този ефект, за да зомбира населението. Моля обърнете внимание на това, че по никакъв начин не казваме, че да четете книги ви прави по-линейни (още повече, че в момента четете книга), а гледането на телевизия обратното и следователно трябва да стоите повече пред телевизора!

В никакъв случай! Просто обясняваме какъв генерален ефект върху функционирането на мозъка имат двете неща.

И ако Шлейн казва, че създаването на азбуката и самият процес на писане подсилват функционирането на лявото полукълбо, което води до патриархат, то той твърди още, че с навлизането на клавиатурата и писането с две ръце, този процес ще бъде обърнат наопаки и ще наблюдаваме постепенно феминизиране на света. Преди само жените били машинописки и това се е водело чисто женска професия, непристойна за мъже. С масовото навлизане на домашните компютри и лаптопи обаче, това се променя, а оттук и начинът на функциониране на самия мозък. Макар това отново да е прекалено опростяване на нещата, в същото време е удар право в десетката, защото от 2 века насам на Земята е започнал процес по орионизиране, който постепенно ще доведе до евентуалното налагане на матриархат (нещо, което ще коментираме нашироко след малко). Отново виждаме как дадени, вече задвижени архетипи под формата на процес, биват отразени в тривиални проявления като горното, които обаче ни дават шанс да стигнем до един по-висок ред на случване.

Като цяло това е добра лекция, която ще ви накара да се замислите за доста неща, ако можете да провидите отвъд очевидната пропаганда в нея. Препоръчваме ви я още веднъж.

Макар всичко описано дотук да говори за потискането на култа към богинята в съвременността, в началото на тази подточка бе обяснено, че някои кръгове са много добре запознати с реалното състояние на нещата. Под различни форми това се е запазило и в много мистични учения, макар и под изкривена форма. И до днес в някои по-изолирани индийски и китайски племена продължава да царува матриархатът, а на мъжете дори не им се позволява да докосват пари и оставят всички дела, свързани с финансите, да се управляват от жените им. Отзвук от времената на HAR.

Информацията, че богът, на практика, не е никакъв бог, а богиня, всъщност си остава една от най-умело пазените тайни. В юдаизма (който определено има патриархална насоченост), посветените равнини идентифицират най-висшия аспект на божественото като "шекина" - женската есенция. В известен смисъл, мистерията на женската енергия е най-важният елемент в космологията на Кабала. Според тяхната доктрина настоящето състояние е резултат от заточението на женската енергия от тази вселена. Това е истинското "падение" за тях, чиято драматизация намира краен израз в историята за прогонването на Ева от райската градина.

Според кабалистите, в началото на вселената женската сила колапсира. Тази дезинтеграция довела до разпръскването на "шекина" из вселената. Нейната светлина била абсорбирана във високите и ниските реалности. От нейната енергия останала само диря... Следователно, в тази реалност всичко, което можете да видите от женската енергия, е само отразена светлина. Това е една от архетипните причини, поради която Луната, небесното тяло, което ни дава отразена светлина нощем, символизира жената. Казано е още, че оттеглянето и липсата на женската енергия е онова, което държи света в хаос и нищо в тази вселена не може да се освободи и спаси, докато женската енергия не бъде интегрирана отново и нейната светлина не заблести в света. Традицията казва, че възможно най-високата степен на еволюционно развитие, което който и да е индивид може да постигне, е именно сливането с шекина на духовно равнище и докато не разрешим този въпрос, цялата космическа ситуация ще остане конфликтна.

От всичката информация, която получихте дотук, трябва да можете много лесно да разпознаете в горната история познати модели и да разкодирате тези "свещени догми" (на чиято езотерична мъдрост и поетика при други условия навярно бихте се възхитили), по един много по-различен начин. С новото знание, което тази книга дава, човек може да направи **коренно различен**

прочит на всички мистерийни традиции и да ги види като това, което са. В случая имаме **безспорно** отражение на философията на някоя орионска фракция, която под формата на мистично-религиозна пропаганда се опитва да наложи своите идеи за това какво трябва да представлява организацията на обществото и колективното съзнание на човечеството. Религията, както знаете, съществува единствено и само по тази причина - да привлича съзнания към дадени извънземни философии на астрално равнище.

Историята, която прочетохте, е **повече от типична** метафора за прокуденото от Земята влияние на Империята Орион и няма нищо отвъд това... Ако бъде казано в прав текст, обаче - ще загубите много последователи, защото ще проличи низкия интерес и мотиви зад тази пропаганда. Затова трябва да издигнете тази иначе прозаична история за власт на едно по-божествено равнище и да превърнете проблема в нематериален и вселенски - да го извисите до нивото, където бива формирано самото съзнание. Защото **само така**, вие, като живо същество, можете да се идентифицирате с този проблем, да решите, че сте част от него и да започнете да работите за неговото разрешаване. А да започнете да работите по неговото разрешаване, означава да обслужвате интересите на дадено извънземно съзнание и да вършите неговата работа на Земята. Което автоматично ви отклонява от човешкото преживяване, заради което сте дошли. Което пък (в случая) - ви орионизира и вие вече не функционирате от гледна точка на това какво бихте направили сами по себе си. Ето защо всяка форма на колективна религия, окултизъм и мистика, които поставят "вселенски проблеми", за които всички ние по някаква причина трябва да се чувстваме много отговорни и притеснени, са вредни за човешкото преживяване. Защото механизмът винаги е следният: поставя се езотеричен казус, зад който обикновено на пръв поглед стои някаква напълно логична и хуманна концепция. В резултат човек започва да се вживява и идентифицира с каузата по собствено желание (!) и поради неотработени аспекти на ниво вътрешно същество, вие започвате да

"оправяте света" според гледната точка на някого. Защото нямате пълната картина. На някое дърво може да са останали няколко зелени листа и да смятате, че то е живо, но коренът му да е изгнил. Вие няма как да знаете. Ето така се прави с финес и класа без да се нарушават правилата на Играта. И от двете Полярности! Те са опитни и гениални. Знаят "как", защото го правят от милиарди години. За тази ситуация е много подходящ народният ни израз: *"тръгнал си да продаваш на краставичар краставици"*. И-м-е-н-н-о. Няма как да стане. Няма как да победиш някого в собствената му игра, освен ако не спреш да я играеш, защото той я играе много по-дълго, отколкото ти съзнателно помниш. Да искате да промените планетата съобразно дадена кауза, означава да попаднете в по-висок ред на капан без изобщо да имате възможността да придобиете капацитета, с който да започнете да осъзнавате това, защото картината е много по-огромна, отколкото виждаме от апартамента си. Всяка една философия, която пропагандира някаква промяна на колективно равнище - не е във ваша услуга. Да, това също е преживяване, да Висшият ви Аз съзнателно допуска това преживяване, но това не означава, че човек трябва да остане наивен цял живот. В един момент трябва да започне реалното вадене на поуки от тези преживявания, а не да продължава константното блъскане на главата в стената.

Някой може да зададе напълно резонния въпрос: *"откъде сте сигурни, че горната кабалистична история не е по-дълбоко отражение на липсата на изява на истинския Ин-принцип"* - нещо, с което ние самите започнахме тази 3-та точка и нещо, което вече наистина е проблем.

Много просто. Макар истинската женска енергия, идваща директно от Източника, да е наистина "отрязана" в настоящата вселена, същият проблем стои и с мъжката такава. Както бе загатнато в началото, механизмът, по който функционира съзнанието ни в трета плътност, е такъв, че то е склонно да тълкува

липсата на даден вид енергия в себе си като генералния (и единствен) проблем на цялото творение. Но ние имаме липсата и на Ин, и на Ян, защото ги възприемаме като огледални изображения, а не ги преживяваме като това, което наистина са в тяхната есенция. А в кабалистката история не се казва нищо за това (и - да, представихме я в цялостния ѝ вид). Някой, който наистина осъзнава за какво става дума, разбира истински Баланса и има чисти намерения, никога няма да пропусне да ви каже, че е нужно да интегрирате и двата аспекта.

Женската енергия не може да бъде считана за цялостна без истинската мъжка енергия. Респективно, щом историята не споменава за това, значи тя не е от толкова висок ред за колкото се представя и визира именно липсата на орионския матриархат на планетата, а не липсата на истинския Ин-аспект. Защото - да повторим за пореден път - прокуждането на официалното представителство на Империята Орион от Земята не е причината за липсата на Ин-аспекта на Земята. Вторият "проблем" е много по-древен, а орионските драми са само тяхно частично материално отражение на космическо ниво. В известен смисъл самият орионски матриархат е дотолкова далеч от разбирането на истинската Ин-енергия, че чак е плашещо. Но тъй като двете са косвено свързани, едното бива ползвано за претекст от другото. Именно в разбирането на тези неща на едно много вътрешно равнище започва истинската езотерика, която винаги, винаги, винаги е индивидуална и няма нищо общо с каквито и да е каузи.

Ето затова тази книга е толкова важна и може да се превърне в истински инструмент, който да ви бъде невероятно полезен. Защото целият окултизъм, от древни времена, до ден днешен (където виждаме апогея на нещата) е белязан от подобни замени. С единствената цел вие да продължавате да играете Играта. Винаги ще има причини да продължавате да играете Играта. Но има само една да спрете да я играете. Както е казано - има много болести, но

здравето е само едно.

Всъщност въпросът за окултните замени във връзка с извънземните философии е толкова назрял и базов, че няма как да не дадем поне още един пример в контекста на Орион, който със сигурност повечето от вас познават. Нека го наречем полу-ченълинг, полу-предание. Преди да достигнем дотам обаче, нека направим малък преговор на някои аспекти, върху които ще можем да надградим с дадени тези по един нов начин.

3.3.1 Кралици, Принцеси, титли, замени и архетипи - задълбочаване

В своята самопровъзгласила се роля на най-висш представител на Празнотата и на практика - единствено физическо въплъщение на съзидателните сили на вселената, Кралицата на рептилиите била манифестацията на Източника в съзнанието на своите поданици. Тя била богинята-майка, титла, която има много по-дълбок смисъл от презумпцията за родител или създател. След нейното "падение" (от гледна точка на земните събития) обаче, тя и всичко свързано с нея бива очернено и превърнато в олицетворение на абсолютното "зло" и на всичко, което се счита за "греховно" - нещо, за което дадохме достатъчно примери (а можете да откриете сами още хиляди такива). Морнинг Скай дори прави пряка връзка между титлата SS-N или SSS-IN ("тези, които са от страната на богинята-майка") и английската дума "sin" означаваща "грех". Религията на богинята-майка бива заменена от тази на бога-отец, а всички титли и прозвища на Кралицата биват трансформирани така, че вече да се отнасят до мъжкия бог или пък придобиват силно негативно значение. Всъщност това е практика, която засяга всички противници на новото управление и както вече е упоменато в *"Документите Тера"* - подобно отношение получава и ЕА. След драстичната религиозна промяна очевидно е бил направен много концентриран опит хиляди думи да променят своето значение, с което се постига двоен синергичен ефект. От една страна, предишните управници на Земята биват напълно "сатанизирани" (макар за тази цел в голяма степен те просто да са били представяни в "истинската им светлина", за разлика от "показната им такава", като на населението просто е спестена по-голямата картина). От друга страна, особено след напускането на земната сцена от РА, има едно тотално объркване относно това "кой кой е", което работи по един перфектен начин за задкулисите диригенти. Смисълът на цялото това упражнение е не "врагът" да бъде ясно назован и изобличен, а той да бъде "мистифициран", защото

крайната цел е земното население да си няма ни най-малка представа относно това в какъв сценарий е въввлечено. Така в крайна сметка хиляди думи се оказват с двойно, напълно противоположно значение, което много добре показва каква драма се е разиграла през тези отминали времена, което пък дава улики и за моментната доминация на определена фракция върху дадена земна територия. Същевременно това обстоятелство се явява перфектен и търсен като ефект буфер и силна пречка за тяхното разпознаване без наличието на някаква изначална ключова информация подобна на тази в настоящата книга.

Част от това огромно объркване при идентификацията на отделните фракции и техните представители (наред с всички особености на двустранна асимилация на титли, произтичащи от самия съюз) вероятно се дължи и на факта, че самата орионска бунтовническа групировка има същите древни корени като тези на законната Кралица и претендира да окупира нейните титли.

Ако сравните *"Документите Тера"* и настоящата книга, ще видите, че тези групи рептилии на практика имат еднакви имена, защото SSA-TA е вариация на SSS-T, а в *"Документите Чама"* Морнинг Скай директно казва, че именно SSA-TA е валидна титла на законната кралица на Орион. В тази връзка споменатото като израз "сатанизиране" попада точно в десетката, защото е очевиден опит едната от борещите се фракции да бъде представена в силно негативна светлина като САТАНА, а корените на тази дума могат да бъдат изведени от титлата на Кралицата като "върховна женска (SSS-T или SSA-TA) от небесата (AN)", или слято - SSATA-AN. Този персонаж е описан в религиозните текстове като "враг на Бог и всички хора", "древен змей", "велик дракон", "унищожител", "управител на въздушното царство", "изкусител", "оформяш световната система на мислене". Дали в случая става въпрос за самата Кралица или за съвсем друга фракция е трудно да се каже, като най-малко би следвало да ви заблуждава предполагаемият

"мъжки пол" на съществото, защото промяната на пола при "мистифицирането" на врага или при окупацията на титла от друга фракция е нещо много типично. Един от силните примери в тази насока е вече споменатата в *"Документите Тера"* фракция на ARI-AN, установила се в земите около Индия, която всъщност проповядва "сирианските мистерии" и има по-скоро патриархален характер и нейното присъствие създава дори още по-голямо объркване, което работи в полза на задкулисно управляващите "гушери". Друг показателен пример е създаването на ислямската религия на база на очевидната титла на Кралицата - ALLA(H) (която, освен всичко друго, е име и на древна богиня почитана в арабските територии) и трансформирането ѝ във върховно същество от "мъжки пол", така че да обслужва нови цели. Не по-малко важно е да се отбележи, че самите титли и рангове на сирианците след създаването на съюза между двете Империи също биват до голяма степен асимилирани от орионската терминология.

"Падението" на Кралицата и налагането на патриархалната доктрина като еталон за масите е много силно отразено в културата на хората, особено що се касае до сексуалността. Точно в този аспект можем да видим най-добре как различни думи представляващи в миналото символ на божественост и други добродетели (защото са извлечени от титли на орионската Кралица) биват превърнати в олицетворение на греховното. Както е видно от съдържанието на книгата, една от титлите на Кралицата произхождаща от Великата Празнота, е KHAА-UR или KHA-R (HAR). Както вече отбелязахме преди малко, според текста една от специфичните особености, присъщи на управителката на Орион и нейните дъщери-Принцеси и главни жрици, била преследването на сексуалното удоволствие. Затова и на религиозно ниво за масова употреба духовната връзка или (общуването с богинята) винаги се осъществявало чрез посветени жрици (HAR), които да осъществят "сексуалния съюз". Когато патриархалните религии дошли на власт, всички жрици на "богинята" се превърнали в зло, а преследването

на сексуални удоволствия от страна на жените станало "грях".[\[172\]](#) Добавяйки наставката US, която означава "някой, който е от" получаваме KHAA-UR-US, или HAR-US, което на свой ред буквално означава "някой, който е от KHAA-UR" или "някой, който е от HAR". Това е титла, която обикновено е запазена за мъжките жреци. В този ред на мисли значението на името/титлата HORUS (KHAA-UR-US или HAR-US - на български Познат като "Хор") - героят от египетските митове и легенди, вероятно означава, че той е или син на HAR, жрец на HAR, или и двете едновременно.

Много интересен е и въпросът коя богиня (или по-точно кои богини) се явяват репрезентация на истинската Кралица на Орион предвид факта, че Земята винаги е била изконна територия на сирианците и силните култове към дъщерите-принцеси със смесена кръв, които дефакто са вече част от сирианската династия. От друга страна трябва да се има предвид, че почти всички конфликти на планетата са всъщност междуособни войни на самите сириански кланове, които често в своята борба за надмощие търсят и външна подкрепа. Това нестихващо противоборство вътре в собствения род е нещо, което е силно заложено при тях на генетично ниво и може да бъде видяно в много чист вид в средновековната европейска история като пряка проекция на галактическата такава. В тази връзка особено впечатление прави жестокостта, която някои представителки на "нежния пол" са били способни да проявят към собствените си деца, за да останат или да се домогнат до властта, като някои от тях придобиват прозвището "вълчиците". Когато към уравнението се прибавят и споменатите в *"Документите Тера"* кралици-бунтовнички SSA-TA, които помагат на PA да заличи всичко свързано с култа към богинята майка, а след това поемат и контрола върху планетата, дешифрирането на тази част от пъзела се усложнява допълнително.

Нещата придобиват още по-комплициран вид особено като се има предвид типичния "извънземен обичай" това, което не може да бъде

заличено като история, да бъде присвоено и трансформирано по начин, изгоден за силния на деня. Безбройни са примерите в митологията, прекрасно описващи този феномен чрез очеизвадно насила свързани и прекроявани митове и промени в пола и функцията на "божествата" така, че да се впишат в "новата действителност". В този ред на мисли за някаква абсолютна убеденост при идентификацията на истинската Кралица на Орион и безбройните нейни образи и имена просто не е сериозно да се говори, именно защото се получава едно преплитане на титли и имена на персонажи основно от сириано-рептилианската династия, които в миналото съвсем явно са управлявали планетата в качеството си на полу-божества.

Към цялата тази амалгама от фактори задължително трябва да се прибави и разграничението между Кралицата-майка и Кралицата на Империята, която всъщност е действителната Кралица, и фактът, че въпреки привидното тяхно единодействие, между двете винаги се води борба коя да е номер едно (препратка към това откриваме отново във 2-ри сезон на сериала "V"). Дори от чисто изследователска гледна точка, може би точно разграничението между двете е най-трудно, именно поради факта, че самата управляваща Кралица е истинската генетична майка и носи доста сходна титла с тази на сурогатната такава. На този въпрос е обърнато специално внимание в *"Документите Чама"*, като изрично е подчертано възможното объркване между двата персонажа, тъй като в по-ранните години на Империята действащата Кралица е носела титлата VI, отредена впоследствие за нейната майка. Тази трансформация на смисъла на думата "майка" очевидно е оставила много дълбока следа и е отразена и в самите земни култури, като особено интересен се оказва примерът с богинята Кибела (който ще бъде изложен след малко).

Самият Морнинг Скай в *"Документите Чама"* изброява над 50 имена, които според него съответстват на титли на Кралицата в

качеството ѝ на Кралица на Небесата, Кралица на Морето, Кралица на Небесните Води, Кралица на Звездите и Богиня-Майка, но същевременно трябва да се има предвид, че същите тези титли биха били възприети (поне за местна употреба) от всяка една дъщеря-Принцеса наместничка на колония, каквато в случая се явява и нашата планета. Имената [\[173\]](#), които индианецът споменава са: Mary, Moira, Mari, Mari-El, Marina, Miriam, Mariham, Meri-Ra, Stella Maris, Mariamne, Myrrhine, Myrtea, Myrrha, Maria, Marina, Malini, Изида, Бастет, Хатор, Ahibit, Jael, Jah, Jahi, Jaho, Iau, Iahu Anat, Yahu, Ишар, Asherah, Astarte, Ashtoreth, Esther, Devi, Danu, Diti, Деметра, Neith, Har, Anath, Афродита, Кибела, Kore, Кали, Секмет, Maat, Мут, Хекет, Sati, Венера, Dea Syria, Pelagia, Ilithya, Hymen, Urania, Androphonos.

Интересното тук е, че в този списък липсва гръцката богиня-майка Хера, която в същата книга е спомената на три места, но в по-различен контекст и е изпусната една доста силна аналогия. Името на Хера произлиза от санскритската дума "svar", което означава "небеса" и била небесна дева. Някои от нейните "поранни" титли са "Кралица на Боговете" и "Девствена Кралица на Небесата". Тя била първоначално напълно независима от Зевс. Според митовите тяхната сватба била "уредена", (а други я представят като свещена), което често бива възприемано от изследователите като опит да бъдат свързани **два напълно различни култа**. В контекста на книгата обаче, вероятно означава дори нещо повече на фона на "уредената небесна сватба", описана в IV-та глава, от която произтича съюзът между двете Империи, като дори и тази аналогия може да се тълкува двояко и да бъде свързана както с действащата Кралица, така и с Принцесата-наместничка. Друг интересен жокер се явява фактът, че в голяма част от митовите Хера преследва с голяма жестокост жени, на които им предстои раждане (а впоследствие и техните деца) и многократно се опитва да детронира Зевс.

Много митолози също слагат знак за равенство между различни богини от древността, макар и не в същия мащаб, като при Робърт. Най-очевидните репрезентации на великата богиня-майка според повечето от тях са Инана в Шумер, Кибела в Анатолия и Изида в Египет, а всички техни митове и описания в крайна сметка биват трансформирани до София в Стария завет - великата богиня при гностиците и разбира се, култът към Дева Мария.

Колкото и удобно да се явява положението с десетте хиляди титли и имена на Кралицата, именно безбройните междуособни конфликти на планетата и подмяната на историята ни възпрепятстват да приемаме безрезервно всяка една "богиня" от митологията като поредната титла на един и същи персонаж. С оглед на политическата конюнктура в миналото, много често се оказвала практиката да се заменят женски с мъжки образи, а по-стари и неудобни божества да бъдат трансформирани в нови събирателни такива. Точно поради този факт, ако тръгнем да изследваме повечето митове линейно и хронологически, ще се сблъскаме с огромни логически пукнатини. Разлики има дори и в тълкуванията на самите митове, а много от тях имат и различни вариации, които понякога силно си противоречат. Като интересен пример в тази насока можем да посочим Х. Дж. Роуз, който в своята книга *"Наръчник по гръцка митология"* (1928 г.) дискутира ролята на младия любовник на "богинята" в свещения сексуален съюз, като я свежда до тази на "по-нисш партньор от мъжки пол" и анализира легенди, при които "тя" е представена не като "омъжена", а като сключваща дълготрайни или краткотрайни съюзи с някой по-нисш от нея. Разбира се, можем да наблюдаваме и точно противоположния сценарий, при който след "сватбата-съюз" женският персонаж остава далеч на заден план с напълно формални функции и много често след това бива трансформиран до дъщеря на мъжкия бог, родена по неестествен начин (пример - Атина Палада, за която вече бе споменато, че няма детство[\[174\]](#)), което е добра предпоставка за анализ на "перспективата", през

който е бил формиран митът.

Въпреки всички споменати вече условности, има някои много интересни улики, които на фона на подробностите изказани в книгата могат да помогнат на всеки да си направи определени изводи в няколко направления при опита за идентификация на Кралицата в древната история. Точно затова ще разгледаме малко по-подробно богинята Кибела[\[175\]](#). Една от многото причини да се спрем по-подробно именно на нея е, че след смяната на властта и идването на патриархата, гласовете на старата вяра продължават да отекват точно чрез традициите на култа към Кибела.

Фригийската богиня е наричана "велика майка", "майка на боговете и всичко живо на земята" и олицетворява силата на природата и нейното плодородие. Култът към Кибела се простира от Мала Азия, до Италия, Гърция, Тракия, Дунав, Рен и Северна Африка, като най-вероятно е наследил по-древен култ идващ от още по на изток. Богинята е почитана и като върховен творец и се явява последният бастион на езическата вяра преди възхода на християнството. Както бе посочено, много често е изобразявана да носи корона, стояща на трон или колесница, задвижвана от лъвовете, а понякога около нея има пчели. Една от нейните титли е "господарката на дивите зверове" и в този контекст много често около нея присъстват лъвоподобни животни като пантери и леопарди, наред с вече споменатите лъвовете. Предвид, че въпросът с очевидната аналогия по оста Орион-Сириус, представена посредством женския образ доминиращ над лъвските създания, беше коментиран и в "Документите Тера", ще се спрем повече на други интересни особености, свързани с богинята. Може би най-интересната такава е, че въпреки че Кибела навсякъде е наричана "майка", тя на практика не е такава! Тя не ражда в традиционния смисъл на думата, нито пък има отношение към родилните мъки на други същества.[\[176\]](#) Нещо повече - неестественото зачеване е издигнато до култ в нейните митове, а дори тя самата и нейният

любовник са заченати при необичайни обстоятелства. В различните митове съществуват две коренно противоположни версии за нейния произход, като според едната Зевс произлиза от Кибела, докато в друга елинизирана версия Кибела е дете на Зевс (или на небесния бог). Това, разбира се, може да бъде обяснено и с различната "политическа" гледна точка. Според повечето сериозни изследователи в сферата на митологията няма друго същество, което до такава степен да бъде отдалечено от биологичното майчинство, както е при Кибела. Този факт е описан много подробно в книгата на австрийско-американската митоложка Лоте Моц - *"Лицата на богинята"*. Там също така е изяснена и заблудата в повечето конвенционални източници да се посочва, че намерената статуя с датировка 6000 г. пр. н.е. (която е доста по-ранна версия на богинята-майка) изобразява жена, която ражда на своя трон, а от двете ѝ страни стоят две пантери. Всъщност позата далеч не е родилна, коленете са силно прибрани, а ако изобщо може да бъде разпозната някаква глава, то това вероятно е на малко лъвоподобно същество, което търси подслон и е много характерна черта при дузина други скулптури свързани с Кибела.

Най-интересен в тази връзка се оказва обаче въпросът какво означава "велика майка" и "майка на боговете"? Това можем да открием като изследваме самото съществително "майка" и видим, че в много земни култури терминът не означава задължително родител в буквален или преносен смисъл, а персона с благороден статус, богиня или кралица! Като "майка на боговете" тя не е техен родител, а е с най-висок статус от всички божества. Като *Magna Mater* пък, е велика кралица. Този факт може да се окаже от ключово значение при изследването на земната митология точно поради различния прочит на титлата "майка".

Култът към Кибела има и друга интересна особеност, която винаги е била от особен интерес за учените, пораждайки немалко спекулации. Става въпрос за оргиестичния ритуал при който се

чества богинята, а нейните жреци на фона на различни музикални инструменти танцуват и тресат главите си с голяма скорост, така че да достигнат до състояние на екстаз, при което не изпитват физическа болка. В това състояние те нараняват телата си, а тези, които тепърва щели да стават жреци взимали остър камък, с който отрязвали половите си органи! Церемонията приключвала с изкъпването на образа на богинята. Когато култът към Кибела бил пренесен в Рим, той бил изпълняван от фригийски жреци по подобие на оригиналната практика. Третият ден на фестивала бил "денят на кръвта", следван от "денят на насладата", при който образът на богинята и нейната колесница, задвижвана от лъвове, били окъпвани в реката, с което церемонията завършвала. Спорът за интерпретацията на този кървав акт обикновено бива представен от тезата, че представлява вид клетва за целомъдрие, чистота и непорочност в служба на богинята. Противоположната теза е, че чрез отрязания полов орган утробата на богинята бива оплодена. В тези си интерпретации учените обаче често пренебрегват факта, че след кървавия ритуал жреците започват да носят женски дрехи и да се държат като жени! Този факт представлява още по-голям интерес на фона на споменатите вече в предговора курсове[\[177\]](#), които Морнинг Скай провежда във връзка с "женската енергия", а те от своя страна са пряко свързани с ритуалите за почитане на "богинята" в миналото. Премахването на половите органи от жреците на Кибела пък е още една препратка към премахването на това, чрез което работи биологичното възпроизводство (при човека) и дистанцирането от него! Това е и още една препратка към традициите по имитирането на женския менструален цикъл от страна на мъжа.

Още по-интересен повод за размисъл в тази връзка е дали е възможно този кървав ритуал да е базиран на начина на възпроизводство при пчелите, защото по време на половото сношение малката част от търтеите, които успеят да се сношат с кралицата, губят половия си орган по време на акта, а в резултат на

това по-късно умират! По време на целия този процес те са напълно под властта на феромоните[\[178\]](#), които женската излъчва и я преследват като обезумели.

Няма как да пропуснем да обърнем внимание на още нещо характерно за Кибела и същевременно заемащо ключово място в книгата, като, може би, най-ярката характеристика на империята SSS. В митологията Кибела не води своите битки чрез традиционния начин за водене на война! Тя "изпраща лудост" на своите врагове или "вдъхновение" на тези, с които е в съюз. Помага "дистанционно" на своите жреци като им праща видения и знания (най-често по време на сън), чрез които да лекуват различни болести и дори такива пратени от самата нея! Този факт е забелязан дори и от конвенционалните изследователи митолози, които отбелязват, че очевидно става дума за някаква власт над съзнанието [\[179\]](#) на хората.

Както вече бе споменато, името на Кибела е пряко свързано с пчелите и в много случаи за нея се говори именно като богиня на пчелите. Това е от изключително важно значение не защото в I-ва глава на книгата предците на рептилиите са описани като еволюирали от създание, подобно на пчела и водно конче (kheb) [\[180\]](#). Важно е защото тяхната система на управление и начин на живот се базира именно на този модел, независимо от това дали той се е формирал по описания в книгата "еволюционен път" или е бил наложен във физическата реалност чрез инволюционни методи. Точно затова този модел присъства несъмнено и в символиката на тайните общества, а чрез тях е пренесен и в масовата култура. Пчелата сама по себе си е **МОГЪЩ СИМВОЛ** на орионския строй и навярно е едно от многото създания, които нямат произход от планета Земя. Обществото на пчелите е изцяло доминирано от женския пол, а търтеите са само временно необходими, за да оплодят яйцата на кралицата, след което те се изолират в крайните пити, като не ги допускат до храната и постепенно ги изгонват от

кошерите. Намирането на търтеи в семействата през зимата е указание за некачествена майка.

Образът на богинята във форма на пчела или някакъв друг вид насекомо има много дълга история. Пчелата е единственото насекомо според учените, което комуникира чрез танц и тази често забравяна нейна черта е една от причините нейният образ от древността да бъде често изгубван за нетренираното око. Титлата *Melissa* (означаваща "пчела") може да бъде срещната в гръцките митове като име на жрица или нимфа. По този повод Морнинг Скай пък разделя думата на два корена **MEL** и **ISSA**, като според него **MEL** е вариация на титлата Mary (Мария), докато **ISSA** явно показва връзката със **SSS**-името на съществата от Орион. Представянето на "богинята-майка" като пчела-кралица е **съвсем целенасочено**, защото пчелите са перфектният пример за истинско матриархално общество. Кралицата в кошера управлява самосиндикално и на нея се гледа като на "майка" на всички пчели. Тя е свирепа, а нейната власт - абсолютна. Докато е още "претендент за трона" от нея се очаква да убие всички потенциални конкуренти в кошера, които се изправят на пътя ѝ. Нейният успех като "принцеса-воин" е улеснен от факта, че за разлика от своите опоненти, по-ранното ѝ съзряване дава възможност да жили непрекъснато без да умре.

Оникс от Кносос, Крит - 1500 г. пр. н.е. - илюстрира богиня-пчела заобиколена от две кучета с криле.

Ако погледнем на нещата от езотерична гледна точка, пчелата символизира сладостта на живота защото произвежда мед, който пък е сладкият плод на сексуалността. Гръцкият философ и математик Порфирий от Тир считал, че душите на хората пристигали на Земята под формата на пчели и че те са **примамени** към земния живот чрез обещания за "земни наслади" символизирани от меда. Иронично обаче, именно медът е също символ и на смъртта и е бил често предлаган като жертвоприношение на боговете. Дуалистичната природа на меда не е случайна, точно защото нектарът и неговият производител - пчелата - изглежда представляват същинския цикъл на

съществуване! Макар този "езотеричен принцип" да се явява само един от възможните пътища на развитие и проявление във вселената, ако се вгледате по-детайлно ще видите, че той е упорито налаган, на Земята, както чрез определени тайни общества (масони, кабалисти, суфисти, мормони, илюминати и др.), така и чрез традиционните религии. Пчелният символизъм е основен компонент в масонските идеали, въпреки че в неговото прилагане се забелязва един очеваден парадокс. Както можете да видите и сами (защото е качена и в мрежата) **"Масонската енциклопедия"** ни информира, че: *"пчелата е важна за масонството по същата причина, заради която е била важна и за египтяните - защото от всички насекоми **само пчелата има крал**".* Дали масоните имат предвид титлата на фараона като "пазач на пчелите" или пък става дума именно за продължаване на патриархалния модел, който потиска почитането на богинята чрез промяната на пола?

Една от причините пчелата да бъде асоциирана с езотерични и духовни търсения, е че тя служи на другите. Тя е почитана не просто защото се труди, а защото се труди за останалите. Пчелата работи неспирно за "общото благо на кошера" и се подчинява без каквито и да е въпроси на йерархията. Доколко поведението на "пчелата работничка" е продиктувано от осъзнати алтруистични подбуди или се дължи на контрола върху нейното съзнание, упражняван от кралицата на кошера посредством феромони, е също един интересен въпрос. Още по-интересно е обаче, как същият този модел е бил налаган на Земята под всевъзможни "идеологически предлози", като най-очевидният от всички е комунистическият строй, чиято политическа и работническа структура е проектирана в почти перфектна форма, наподобяваща пчелния кошер[\[181\]](#). Така езотеричното знание е използвано по един безскрупулен начин, а всички "религии на труда" обслужват малък елит за сметка на останалите зомбирани чрез всевъзможни средства "пчели-работнички".

Много окултни школи имат задълбочени познания за пчелите или са ги внедрили в своята идеологическа система. В това число масони, Софисткото общество, Ордена на Цион, Кръгът на св. Дагоберт II и други. Нито едно от изброените, обаче, няма скандалната слава на Ордена на илюминати - "тайно" общество основано от немския философ Адам Вайсхаупт на 1 май, 1776 г. Любопитен е фактът, че той е обмислял да именува своя орден "Пчелите", а не "Ордена на илюминати". Това по всяка вероятност се дължи на неговите силни масонски връзки и почитането на гръцките мистерии, които в много голяма степен се базират на пчелния символизъм. Във всеки случай целта на ордена е световна доминация, като за тази цел той се е състоял от сложна мрежа от шпиони, които действат анонимно в нещо, което може да се опише като структура на "килийка от восъчна пита", допълнена от свързващо звено, което докладва до неизвестни висшестоящи. Не е изненадващо, че от този момент нататък започваме да виждаме пчелния кошер, изобразен като метафора за контрол на пролетариата, дума, която на латински означава "потомство". Определението е по-скоро подходящо, ако имаме предвид, че един типичен пчелен кошер приютава десетки хиляди новородени пчели.

Интересно как ли биха се развили нещата, ако обществото е било наречено точно с името "Пчелите". Също е интересно да се обмисли какво Вайсхаупт е целял да внуши, основавайки ордена си на 1 май. В езическия свят 1 май символизира обновлението - познат като келтския фестивал Белтейн. 1 май е също денят на телеца - бикът, който, разбира се, също символизира обновлението и бива свързван с пчелите. 1 май обаче е най-широко известен като "денят на работниците", много важен ден в СССР, чиято политическа и работническа структура - комунистическият строй е проектирана така, че да прилича на реда в пчелния кошер. На практика 1 май остава и до ден днешен денят на "пчелата-работничка" и се празнува като "денят на труда" и "Международен ден на работниците" в много други части на света.

Включването на пчелния символизъм в комунистическите идеали е разбираемо, предвид подредения систематичен и "алтруистичен" модел на обществото, който пчелният кошер представлява. Въпреки това, от хералдическите щитове на региони, които впоследствие практикуват комунизма, е видно, че пчелата е важна икона и в други времеви периоди. Разпространението на пчелния символизъм по това време по цялото земно кълбо от Франция до Америка и от Русия до "Ордена на илюминати" на Вайсхаупт, е удивително. Дали масонството е връзката, която крепи тази почти вирусна експанзия на пчелния символизъм по това време?

Интересно е, че в своята "ритуална активност" нацистите също почитат символа на пчелата макар и по един по-зловещ начин. Немската "защитна дивизия" позната широко под името "SS" установява своята главната база в Тевтобургската гора, която сама по себе си е много окултно място, в което се намира и прочутото скално светилище Екстернщайне (което място също е огромна отделна тема, в която няма да се впускаме сега).

След известно обмисляне от SS избират триъгълния замък от 17 век Вевелсбург за център на своите ритуали, а в този процес те отделят почит на символа на пчелата. Замъкът е бил построен върху по-ранна структура и бил реставриран под заповедите на Химлер - без съмнение най-влиятелният човек в Германия след Адолф Хитлер.

Химлер бил обсебен от всичко езотерично и това се отразило силно на неговите "реновации". За пример той преименувал някои от стаите в замъка на "Граал", "Крал Артур", "Арийски", "Хайкрих Лъв" и "Тевтонският орден". Най-значим обаче се оказва фактът, че той проектира и възлага изграждането на подземна ритуална централна камера под северната кула на замъка. Тази кръгла стая била проектирана с 12 места, поставени покрай стената под купол с

формата на пчелен кошер, където пламъците от ритуалните огньове достигали до огромна свастика в центъра на тавана отгоре. По думите на туристическото ръководство на замъка, той бил проектиран от Химлер "в памет на кошерните гробници от Гърция".

*Ритуалният център на SS под северната кула, проектиран
във формата на пчелен кошер*

Най-важните ритуали на SS били провеждани във вдъхновения от пчелния кошер некропол, а подземният ритуален комплекс бил предназначен да бъде окултен център, за който Химлер съвсем буквално считал, че се намира в центъра на вселената. Логиката на Химлер била, без съмнение, вдъхновена от факта, че Тевтобургската гора била почитана почти две хилядолетия като място, където германските племена се обединили, за да победят римските легиони. Наблизо пък се намира 53 метровата статуя наречена "The Hermannsdenkmal", направена в чест на битката и изобразява фигура на герой боец с подобни на пчела криле на шлема му.

Не само различни ордени и общества, но и голям брой личности са интегрирали пчелата в своята езотерична рамка. Рудолф Щайнер - австрийски философ и езотерик през 1923 г. представя серия от 9 лекции посветени именно на пчелата. Щайнер е окултен учител и социален мислител и вярвал така, както и много други преди и след него, че пчелите са модел на всичко, което е важно в живота. Неговият силен интерес към тази тема, става ясно видим още през 1908 г., когато той говори в Берлин за важноста на пчелите сравнени с човека: *"Съзнанието на един пчелен кошер, а не на индивидуалната пчела, е на много високо ниво. Човечеството няма да придобие мъдростта на такъв тип съзнание докато не достигне до следващия революционен етап - този на Венера, който ще дойде, когато еволюцията на този земен етап приключи. Тогава хората ще притежават съзнанието, което да им позволи да конструират неща с материал, който ще създават вътре в себе си."*

Може би една от най-добрите презентации на тази "еволюция" е показана във филма на Фриц Ланг *"Metropolis"* (1927 г.), който показва град в бъдещето, чийто работници са заробени в подземни фабрики, където изпълняват повтарящи се действия. Те работят в малки помещения подобни на "кутийки", но го правят за доброто на

"кошера" - за благоденствието на тези "отгоре".[\[182\]](#) Самото име на филма има още по-дълбоко значение защото "metropolis" - т.е. метрополия - не означава просто "голям град". Името му буквално означава "град-майка" и е бил издиган в чест на "богинята-майка".

И като стана дума за филми, Холивуд определено се явява арена на противоборство по отношение на пчелите, което е своеобразна проекция на различни "политически интереси". Особено в периода след войната докъм средата на 80-те години на 20 век се забелязва отявлена тенденция за тяхното "демонизиране" с поредица от филми, някои от които са: *"Мистериозният остров"* (1951 г.), *"Кралицата-пчела"* (1955 г.), *"Смъртоносните пчели"* (1967г.), *"Нашествието на момичетата-пчели"* (1972 г.), *"Свирепите пчели"* (1976 г.), *"Роякът"* (1978 г.), *"Пчелите"* (1978 г.), *"Терор от небето"* (1979 г.) и др. Като това дори не включва безбройните документални филми за "пчелите-убийци" показани през периода. Подобни филми до голяма степен насаждат страх от пчелите, а много хора имат неосъзнат подтик да ги убият преди евентуално да бъдат ужилени. В последните години, обаче, сме свидетели на обратната медийна тенденция, която в комбинация с факта, че пчелите масово започнаха да измират, засили тяхното издигане в култ. Дали този факт е просто малка брънка от някакъв конкретен и далеч по-мощен замисъл - предстои да видим. Във всички случаи ни очакват много интересни новини в тази посока в близко бъдеще.

Като финален акцент относно пчелите ще добавим само един пример, който перфектно допълва картината по отношение на връзката между пчелите и "богинята-майка". Става въпрос за звука, който пчелите издават и на който много окултни източници отдават изключително голямо значение. Подобен звук е бил "чуван" доста често от хора, занимаващи се с йога, преживяли опитности близки до смъртта или пък променено състояние на съзнанието. Оказва се обаче, че "звукът" присъства и при появата на масови "видения", а в нашия случай точно на едно от най-известните такива - появата на

образа на Дева Мария във Фатима през 1917 г.

По време на втората поява през юни, една от свидетелките (става въпрос за Мария Карейра, която придружила трите деца, които първи наблюдават явлението предния месец), си спомня нещо твърде интересно. Тя започнала да чува глас, който бил мек и приятен, но това което се казвало не можело да бъде разбрано защото било подобно на жужене на пчели. След това и други свидетели споделят подобни спомени. Този факт може да има много и различни обяснения на много нива. Много изследователи дори обясняват култа и възхищението към пчелата от дълбока древност с факта, че подобни звуци често се чуват при променено състояние на съзнанието, породено от шамански ритуали. В случая вероятно е използвана подобна "носеща честота", която очевидно служи идеално за религиозно програмиране, което в крайна сметка е и един от лайтмотивите на тази книга.

И така. Дотук сами видяхте как множество тайни общества и личности с огромна власт се уповават на окултните традиции на човечеството и ги ползват като източник на сила. Предвид това, че управляващите отдават такова огромно значение на тези неща, става още по-странен фактът, че повечето хора считат, че митовите са измислени истории за приключения, изживени от имагинерни герои на несъществуващи места и като цяло са продукт на човешката фантазия и въображение. Работата на Юнг и митолога Джоузеф Кембъл обаче са част от многото примери, които показват, че това "разбиране" за митологията е, меко казано, повърхностно и погрешно, защото истинските митове са манифестация на фундаментални принципи, които съществуват в космоса и директно влияят на нашия живот. Както знаете, Юнг ги нарича "архетипи" и сигурно вече са ви заболели очите от използването на тази дума в настоящата книга, но това няма как да бъде избегнато - просто всичко започва оттам.

Тези архетипи биват изразени чрез индивидуалната човешка психика, но те не са човешко творение! Те представляват универсални управленски принципи, които действат в нашия личен живот. Според Юнг силните архетипи могат да влияят не само на нашето индивидуално поведение, но също така на големи културни и исторически събития. Архетипите са универсални и те пресичат исторически, географски и културни граници, като могат да се появяват и под различни имена или да показват вариации в различните култури. Някои по-специфични такива архетипи са "добрият баща", добрата майка" и техните негативни противоположности "бащата тиранин" и "ужасната майка" - те много ясно могат да се видят изразени в човешката митология. Тук е моментът да се отбележи фундаменталната способност на двете Империи и най-вече на техните управляващи, не просто да се идентифицират с подобни архетипи (които имат по-висш нефизически произход), а на свой ред да ги разпространяват и усилват под формата на различни образи с помощта на технология.

Така Кралицата на Орион се идентифицира с "великата пустота" и използва всички нейни характеристики за религиозен контрол върху съзнанието. В тази връзка много интересен се оказва фактът, че Станислав Гроф сравнява "колективно несъзнаваното" (откъдето произхождат архетипите) с предавателна станция, която постоянно излъчва сигнали, които наподобяват тези на радиото и телевизията, но в гигантски мащаби. И ако една част от тази гама от сигнали могат да бъдат наречени "естествени", то можете да сте абсолютно убедени, че останалата част от спектъра е буквално залята от изкуствени такива, които формират така нареченото "електронно одеяло" над Земята (но в пси-контекст). И дори нещо повече - в нашия конкретен случай наситеността от подобни комуникационни образи е многократно засилена предвид факта, че има силен натиск отвън тази електронна преграда да бъде преодоляна и конкретните "послания" на различни фракции на Империиите - да достигнат до населението. Бунтовническата фракция, която управлява планетата

успешно блокира тези "външни" сигнали (така че да не се месят на нейните), което ги прави достъпни главно за хора, които имат променено състояние на съзнанието, но понякога те просто биват "фалшифицирани" и подменени, с което объркването на "адреса" става още по-голямо. Както бе загатнато преди (в примера с кабаλιетичната история), в резултат на подобни трансмисии са възникнали много религиозни култове, чийто първоначален замисъл впоследствие обаче ловко е бил подменен. Вярваме, че се убеждавате за пореден път, че, както се казва - "кашата е пълна".

Преди да пристъпим към обещания конкретен ченълинг-пример, нека обобщим какво ново научихме дотук.

Придобихме доста по-детайлна представа не само за архетипните заменки, но и за конкретните такива на Земята, което хвърли допълнителна светлина защо всяка една претенция за конкретни (раз)тълкувания на (извън)земните персонажи би била повече от неоснователна без наличието на сериозна вътрешна информация, разбира се, но дори тогава изкривяванията са налице по обясними и вече описани подробно причини. Все пак, настоящата книга на автора се явява нещо доста повече от "вътрешна информация" и въпреки това, вече няколко десетки страници се опитваме да обясним защо именно тази информация е доста изкривена.

Всичко това би следвало повече от всякога да ни подтикне към преоценка на целия езотеричен фолклор и точно това смятаме да направим сега.

3.3.2 Бялото Братство и Кралицата на Орион - класическа дисекция

За съжаление, за разбирането на точно тази конкретна подточка със сигурност ще ви се наложи да сте запознати предварително със съдържанието на *"Документите Тера"*, иначе просто няма да се получи. Защото ще трябва да комбинираме наученото от двете книги заедно с това, което разбрахме дотук и да направим онова, което би следвало да се направи с всяко едно работещо знание. Да го проверим и приложим на практика.

За целта ще използваме един наистина класически пример, който ние лично бихме ползвали за съставянето на учебник, ако бяхме в ситуация, в която трябва да бъде съставен такъв.

Става дума за широко познатия на всички Николай Ръорих, който е особено близък до сърцето на българина поради доскорошното ни комунистическо минало и прехласването по руските окултни школи като цяло. В последното десетилетие той отново доби популярност около книгите на Мулдашев и до ден днешен се смята за основен автор наред с жена му Елена.

Ето още малко вътрешна информация преди да започнем, която ще бъде обяснена според принципите, описани в предишната подточка. Тази информация със сигурност ще бъде интересна за някои от вас.

Така нареченото "Космическо Бяло Братство" (познато и под много други имена), към което принадлежи и самият Ръорих, исторически погледнато се намира в опозиционна роля на статуквото. Това се дължи на факта, че то е на страната на официалната сирианска фракция на ЕН-ЛИЛ (оттук и мощният култ към Сириус, характерен за посланията на Бялото Братство), а оттам респективно поддържат и законната Кралица, като защитават

и двата принципа, но усилено се борят за "правата" на богинята, която, според тях (забележете) = *"скрила лицето си от Земята след падането на Атлантида"*.

Това е причината, поради която тази фракция хем има известно влияние, хем по-скоро винаги е от неуправляващата система в глобален аспект. Исторически те по-скоро са били преследвани, макар и винаги да съществува вариантът да са играели двойна игра. Това ги превръща в окултно общество, което не е на власт, а в опозиция, но доста силна такава, защото имат мощен гръб (като потенциал за реализация, а и като знания). Разбира се, както всичко друго, всеки техен опит да се намесят на властови позиции спокойно може да е бил инфилтриран впоследствие, така че първоначално създадената структура после уж да е привидно на власт, но реално с други управляващи. Отделно от това, те също се мъчат да наложат Нов Световен Ред в стил "една империя на Земята", макар и през тяхната "светла призма".

Тази материя е изключително интересна за анализ, защото имаме перфектни примери как целият този процес се случва в действителността. Като настолна в това отношение може да се определи идеологията на една фракция на Бялото Братство свързана с Ръорих, а впоследствие и с Агни Йога. Избрахме да цитираме послания от една негова книга, именно защото това не е просто някакъв анонимен ченълинг, а думи, зад които застава личност с доказано влияние върху световната политика. Имайте предвид, че това е примерна дисекция на примерен текст, но тя може да бъде приложена към почти всеки един съвременен ченълинг от подобен тип.

Следват избрани откъси от навярно най-настолната от всички творби на Ръорих - *"Седемте велики тайни на космоса"*. Книгата е издавана многократно на български език и макар вече доста стара като информация, тя все още се счита за христоматийна от много

хора. Цитатите от нея са в курсив и затворени в двата края с кавички, а удебеленият шрифт е наше дело, за да акцентираме върху някои думи и изрази, на които би следвало да се обърне особено внимание. Под всеки цитат има наш коментар, който анализира съответния абзац. Коментарите под всеки абзац обикновено следват линейния ред на удебеляванията, които сме правили, а друг път тръгват от по-голямото към частното. Ситуацията е повече от идеална за вас, защото сами ще откриете огромната разлика в крайния смисъл, ако четете текста сам по себе си като "послание на Светлата полярност" и ако го четете през призмата на *"Документите Тера"* и настоящата книга. Всъщност, ако търсите максимален ефект, препоръчително е да правите именно два прочита, за да извлечете максимума. Опитайте се да се абстрахирате от информацията на Морнинг Скай при първия прочит и я поийте сама по себе си. След това я пречупете през светлината на *"Документите Тера"*. След което прочетете нашия коментар и ще откриете как една информация, която се опитва да мине за изцяло езотерична, всъщност има доста по-различен характер. Това ще ви даде много практическа представа за реалното естество на по-голямата част от ченълинг-информацията и ще отвори сетивата ви, позволявайки ви (при желание от ваша страна, разбира се) да правите същото оттук нататък с всички послания от окултен тип, които преминават през ръцете ви. Най-малкото ще ви научи на някои принципи, без значение дали ще приемете конкретната информация от тази книга за обективна или не. Напомняме, че *"Седемте велики тайни на космоса"* няма никаква официална връзка с *"Документите Тера"* и всички "съвпадения" са плод на "космическа случайност" :)) И така, като за първи абзац, започваме с нещо леко:

"Мрежата на тъмнината се плете от изкусни ръце. Най-големите градове са и центрове на тъмните сили. Невежите маси са тяхно най-добро оръжие. Черната ложа действа чрез масите и най-добрите им служители се вербуват сред слабите умове. Много

страшни неща стават сега по света. Най-отвратително магьосничество е разпространено навсякъде."

Нека положим основите, като кажем, че от перспективата на всяка една фракция, вражеската такава, е винаги "тъмна", но това обикновено не се разбира от читателя, който възприема нещата като чисто черно и чисто бяло. В случая по-важно е друго, обаче и всъщност ние вече го споменахме. Предвид че става дума за тайно общество, то очевидно не е от страната на господстващата система, а е в ролята на опозиция, защото говори на контра. Нека продължим, задържайки тази мисъл в съзнанието си:

"Както вече знаем от предишните легенди, благодарение на усилията на господаря на тъмнината нашата планета е изолирана от другите светове. Планетата е заобиколена от непроницаеми слоеве, създадени от злобните мисли и човеконенавистните движения на хората и тази кора служи като пречка за предаване на мисли между планетите... Необходимо е да се стремим да пробием канали в кафявия пояс, който запушва планетата. За съществата от други светове би било по-леко да пробият душната атмосфера на Земята, ако чуят насреща си призивите на земните жители."

Както добре знаете от "Документите Тера", ЕА е онзи, който бил демонизиран от ЕН-ЛИЛ и който днес познаваме като "Дявола" [183]. Респективно, всички останали от генетичното коляно на ЕА също са заклеямени и носят същите негативни титли. Колкото и нелепо да ви изглежда като сравнение, говорим за принцип досуш подобен на прякорите при нас хората. Обикновено, ако ти лепнат някакъв подигравателен такъв в детството - той остава завинаги (или поне за много дълго), защото биваш представян с него на всички нови хора, това се разпространява заедно с прилежащата история към възникването на прякора и т.н. - механизмът е ясен. РА, като син на ЕА и като главния виновник за изгонването на

официалните администрации и на двете Империи от Ериду, бил **"господарят на тъмнината"**, защото той буквално донесъл "тъмни дни" по отношение влиянието на Орион и Сириус върху Земята.

Със следващото изречение става още по-интересно, защото в него могат да бъдат открити проблемите, които въпросното електронно одеяло (поставено именно от РА) създава, така че комуникационните трансмисии на извънземните фракции са до голяма степен блокирани. Съвпадение?

В същия текст дори се споменава, че проблемът засяга и някои други планети от Слънчевата система.

Споменава се и така яркия мотив, който откриваме при всички Светли ченълинги, че хората от Земята трябва сами да поискат помощ от космоса, за да я получат. Това е принцип, обясняван многократно на сайта на Издателството - те ви карат сами да пожелаете намеса, защото правилата на Играта им забраняват пряка такава от по-мощно естество. Това обаче противоречи на самата идея на земното преживяване и при такова стечение на обстоятелствата - би го осакатило тотално и почти автоматично би сложило Край на Играта в много отношения. Затова е и голямата битка хората сами да пожелаят намесата на извънземните. За съжаление, много хора са безкрайно очаровани от тази идея и я приемат на драго сърце.

Нещата придобиват още по-интересни окраски, когато ни бива обяснено, че планетата ни не се управлява от "водещата йерархия", но това скоро може да се промени като се акцентира върху "правилното ѝ възприемане":

*"Съществуването на Йерархията е **основа на целия живот.** Йерархията носи на човечеството благо. Тя е като светлина по*

пътя на човечеството. Йерархията е звездата, която е насочвала всички вярвящи. Едва когато чувството съзнателно се утвърди върху познаването на водещата Йерархия, човечеството ще почувства своята истинска роля в Космоса... Любовта към Йерархията ражда непосредственото Общуване... Не само пряката връзка с Владетеля, но даже несъзнателният стремеж към Йерархията дава проблясък за общуване с космическите сили. Необходимо е да се готвим за непосредствено Общуване. В дните, когато огнените енергии са напрегнати, именно този огън ще помогне на сърцето да разбере Висшата повеля, такава повеля се изразява в целия живот. Тогава ние казваме - слушайте и се подчинете!"

От този абзац виждаме, че някой е много докачлив на тема йерархия (забележете, че думата навсякъде е с главна буква; съжаляваме, но смятаме да ги пропускаме в нашите коментари) и този някой смята, че групата, към която принадлежи, е носител на самия живот. Хммм... на кого ни напомня това?... На Кралицата? На Учените по Произхода пратени от самата Кралица? О, почакайте, това е едно и също в случая! Тази йерархия се опитва да ни убеди, че "носи на човечеството благо", защото тя се смята за единствената достойна да се разправя с неговата съдба и всеки друг вариант - автоматично "не е благо".

Следващото словосъчетание "познаването на водещата йерархия" е много ключово, защото ясно изразява отношението към останалите, които са в низвергната позиция. Очевидно имаме говорител на официално законната власт, която прави изявление пред хората, подчинени на някоя друга структура. Това са важни детайли - обръщайте вниманието на формите, които се използват в обръщенията, това може да ви каже много за това кои са играчите на сцената и кои са играчите, на които им се иска да бъдат на сцената. Официалната власт с право казва, че само под нейно управление човечеството ще почувства своята истинска роля в

космоса. Просто пропуска да ви каже, че "истинската роля" е тази на роби - причината, поради която сме създадени. Те дори ни подготвят психологически, че трябва да се готвим за непосредствено общуване, което е репер за завръщане на официалните представители на Империите.

Безспорният фаворит в абзаца обаче е "слушайте и се подчинете". От него просто струи любовта и законът за допускането на свободната воля :) Между другото, това е тон, който присъства в целия цикъл "Агни-йога" и е нещо, което винаги сме намирали за много отблъскващо. Странно е как хората избират да го пренебрегват, защото то в прав текст ни обрисова истинските намерения на тези същности. В съвременните ченълинги този тон е сравнително смекчен и почти липсващ (нова тактика), което не означава, че не може да бъде усетен въпреки това под повърхността на самите послания.

Всичко това може би щеше да остане леко абстрактно и донякъде неразбрано, ако не беше ясно и категорично посочен образът, стоящ начело на посочената йерархия, при това с детайли, които просто няма как да останат незабелязани от всички прочели книгата дотук. Следва тежката артилерия:

"От зората на съществуването на Великото Бяло Братство Майката на Света стои начело на великата Йерархия, на Светлината на нашата планета: Общата Майка не е символ на Господарите, а Велика Проява на Женското Начало... През цялата история на човечеството Нейната ръка прокарва здрава нишка. След Атлантида, когато Луцифер нанася удар по култа на духа, майката на Света започнала нова нишка, която ще засияе днес. След Атлантида майката на Света скрила лика си и забранила да се произнася Името ѝ, докато не удари часът на Светилата."

Едва ли някой би се затруднил да идентифицира Кралицата на Орион ("чиято ръка прокарва здрава нишка през цялата история на човечеството") и управляващата сирианска фракция в посочения текст. "Съвпадението" е повече от странно, защото се говори именно за женски и мъжки принципи, като изрично се казва, че *"общата майка не е символ на господарите, а велика проява на женското начало"*. С това се подчертава, че тя е нещо много повече от административните господари на планетата (сирианците) и има божествен статус - нещо вече подробно дискутирано.

Отново имаме споменаване на Луцифер в лицето на РА ("носителят на светлина"/богът-Слънце - направете връзката), който затрива орионската религия ("удара по култа на духа").

Най-голямо впечатление прави "хитроумният" начин, по който загубата на управлението на Земята бива "маскирано", защото не може да бъде показано като поражение или слабост! Тезата е, че тя *"забранила да се произнася името ѝ"*, защото всъщност не може да каже, че вече на никого не му е пукало за нея, понеже споменът за личността ѝ бил изтрит от РА и SHET-I! Това е типична орионска гордост, характерна за орионските женски. Освен всичко друго нека вметнем, че това е същата книга, от която идва и култовото изречение: *"Народът е воден от чудните лъчи на Орион"* изказано по повод камъка чинтамани (за който говорихме по-рано в следговора). Класиките в жанра обаче продължават с нови ценни детайли, които да дооформят въпросния образ:

"Близка на всички сърца, почитана в ума на всеки роден, Майката на Света застава до великото кормило... Великата Майка сама се е издигнала на върха. И никой няма да се издигне след Нея... На най-високия хълм сияе Майката на Света. Тя е излязла да срази тъмнината. Защо падат враговете? И накъде обръщат очи с отчаяние?"

Тук започваме с *"близка на всички сърца"* (по принуда) и *"почитана в ума на всеки роден"* (чрез приложение на техники за контрол над съзнанието във всякакви форми). За съжаление поясненията в скоби ги няма в оригинала. Говори се и за майката на света в контекста на *"велико кормило"*, което прави алюзия към титлата на Кралицата в качеството ѝ на *"Кралицата на Галактическите Води"*. По всичко личи, че това е нещо наистина важно в космически аспект, защото, както споменахме, в цялостния оригинален вариант на настоящата книга, Морнинг Скай посвещава цяло приложение на титлите на Кралицата свързани с *"галактическите води"*. За съжаление тези приложения не са стигнали до нас по причини, описани в предговора на книгата.

Между другото, ако някой все още има илюзии, че под *"Велика Майка"* би трябвало да се разбира нещо друго и дори форма на Източника, запитайте се защо този *"Източник"* има *"врагове"* (от цитата *"защо падат враговете?"*) и какъв парадокс се оказва на практика това? Ако ти си върховният Източник, би ли се борил за власт и би ли имал врагове, които да са способни да осъществят каквато и да е съпротива пред твоето всемогъщество? Очевидно става дума за претенция, а не за реалност. Вече разбрахме етимологично чрез богинята Кибела, какво наистина означава титлата *"майка"* и как без това знание лесно може да се заблудите, че тя задължително е символ на *"първоизточник"*.

Следват *"откровения"* за мястото на жената в *"новата епоха"*, която предстои (нещо, което тепърва също ще започнем да разглеждаме по-късно в 3-та точка):

"Поетите и певците често славят жената, но държавите не могат да признаят простото равенство. На позорното стъпало на историята ще бъде записано, че и днес все още равенството не е установено... Ние посочваме необходимостта от възраждане на Нашите Завети за равенство на Началата. Затова е

толкова необходимо да утвърждаваме в духа Женското Начало... Защото Знамето на великото Равновесие на Света е отредено да бъде издигнато от жена. Настъпило е времето, когато жената трябва да завоюва правото, което ѝ е отнето. Със собствените си ръце жената от всички племена и религии гради стъпалата на еволюцията... Затова е необходимо много да се утвърждава значението на Женското Начало. И именно в държавен мащаб, а не в домашен. Ако планетата оцелее, то бъдещите страни ще процъфтяват само с равновесието. Ние даже допускаме превес на Женското Начало, защото борбата ще бъде много напрегната. Когато Женското Начало привикне да живее за развитието на своя потенциал, и прероди своето чувство на постоянно даване, Женското Начало ще определи Мъжкото във всички направления... Великата настъпваща епоха е тясно свързана с възраждането на жената... Ние дадохме пълноправие на жените, но преди още да бъде произнесено, варварите въстават."

Имайте предвид, че текстът е писан през 30-те години на 20 век, но това по никакъв начин не е в негов минус, а дори напротив - дава перфектната перспектива за това как нещата се движат в много направления, но лайтмотивът винаги остава един и същ и от дистанцията на времето можем да направим един доста по-добър прочит на изложеното досега.

Виждате как Империята Орион иска да "възроди своите завети" и да върне водещата роля на жената. Тя трябва да го "завоюва", което трябва да ви говори нещо. То "ѝ е отнето" (безспорно) и е подчертано, че трябва да бъде възстановено на "държавен мащаб, а не в домашен". Това е така, защото в държавите-носителки на орионския модел (най-вече САЩ, Канада и Великобритания) домашният контрол от жената вече е наложен и остава да бъде постигнат държавният. Деликатно е подсказано, че във "великата" настъпваща епоха "ще има превес на женското начало" и то "ще определи мъжкото във всички направления". Чист Орион, без

каквато и да е сянка на съмнение.

Следващият параграф хвърля светлина върху нещо, което се опитваме да обясним на доста места в книгата и е много ключово за разбиране на механизма, чрез който се случват почти всички събития на планетата:

"Надземната битка се изразява не само в сражения, но и в небивали народни стълкновения. Тя обхваща всички жители. Сражава се цялата планета, всеки посвоему. Границите между воюващите са толкова криволичеци, както между доброто и злото. Невъзможно е по пътя на логиката да се разберат сблъсъците на разните народи. В Космическата битка се решават много задачи, които ще доведат до поврати в историята и ще утвърдят нови принципи. Повратите ще бъдат резки... Идва време, което ще накара всички да участват в Космическата Битка. Когато се решава съдбата на планетата, силите са разположени според полюсите на Светлината и Мрака! В клатенето на космическите везни човечеството не може да избере среден път, защото само Светлината или Мракът ще си оспорват победата."

Този текст е така изключително важен по толкова много причини, че направо не е за вярване, че съществува под толкова буквална форма пред очите на хората. Разбира се трябва ви определен тип зрение, за да го разберете.

На първо място, този абзац осветлява тайния механизъм, чрез който една или друга извънземна фракция застава на страната на определена държава, религия, или друг тип земна организация в един исторически момент, но това не остава за постоянно! Даваме си сметка и че така генерираните конфликти навярно са отражение на междуособиците и войните. На самите раси претендиращи за контрол над планетата и нямат нищо общо с привидните земни

първопричини (*"невъзможно е по пътя на логиката да се разберат сблъсъците на разните народи"*). Това е нещо, което се опитваме да обясним отдавна - нашата история е отражение на космическата такава [\[184\]](#) и във всеки един момент *"се сражава цялата планета"* и дори на пръв поглед тривиални земни процеси като *"народните стълкновения"* са част от тези космически зависимости. По ред причини, които не са обяснени и тук, но в голяма степен вероятно се дължат на инфилтрация, основните фракции сменят доста често различните крила и организации, които под една или друга форма прокарват техните собствени интереси. Прекрасен пример за това дава друга фракция на Бялото Братство, където се описва как по време на Първата Световна Война - "Тъмните" стояли зад Централните Сили, а "Светлите" подкрепяли Съглашението. Веднага след войната обаче всичко се обърнало на 180 градуса и "Тъмните" започнали да подкрепят Съглашението. На фона на всичко това от хората се изисква да изберат вярната страна в този конфликт, след като съвсем ясно е казано, че дори да искат - те трудно могат да я идентифицират! А дори да успеят да "припознаят" своя фаворит чрез подкрепата на конкретна земна организация, няма никаква гаранция, че нещата бързо няма да се променят! Това не само е перфектен пример за лицемерие, но е и пример как човечеството може да бъде манипулирано много лесно какво е "светлина" и какво "мрак", като границата очевидно е много тънка и субективна и зависи от това към коя фракция принадлежиш!

Следва още по-важният и ключов момент, който определя изцяло извънземното съзнание по принцип, а именно: *"Когато се решава съдбата на планетата, силите са разположени според полюсите на Светлината и Мрака! В клатенето на космическите везни човечеството не може да избере среден път, защото само Светлината или Мракът ще си оспорват победата."*

Това е ТОЛКОВА характерно за Полярностите! В Играта, в която

са се изгубили толкова безнадеждно, те по никакъв начин не могат да схванат концепцията за Баланса, който не дава пет пари за вечната битка между Светли и Тъмни! С цялото си чувство за идеологическо превъзходство те подчертават, че силата може да бъде единствено в единия или в другия край и само Светлината и Мрака са от значение в схемата, докато всъщност не могат да разберат, че ИСТИНСКАТА сила е винаги по Средата! Забележете как се казва изрично, че Средният път не е никакъв вариант (той е изписан умишлено с малка буква като контраст на двете Полярности, които са с главна), без изобщо някой да е говорил за Среден път. Светлите и Тъмните сами се бутат в опит да си "вържат гащите", защото те презират Баланса, понеже той е онзи, който напуска Играта. Полярностите не желаят вие да напуснете Играта. Затова ви казват, че има само два варианта и използват всеки възможен случай да омаловажат Баланса (защото нямат капацитета да го разберат и интегрират).

Следва единично изречение, което е продължение на същия вид отношение:

"Никога няма да се издигне звярът и няма да се задържи човешката сила."

Както виждате, имаме дори използвана същата дума от тази в "Документите Тера", защото това е същото извънземно отношение, което можем да открием и в много други източници - човекът е "звяр", който трябва винаги да стои опитомен и той никога не може да задържи силата, която "по право" принадлежи "само на боговете".

Друг цитат:

"Майката на Света казала на Създателя..."

Отново референция към "Документите Тера", която ни подсказва, че "майката на света" и "сътздателят" са две различни неща и нито един от тях не е Източника. В книгата след тази фраза следва диалог, който навярно е проведен между Кралицата (или НИН-ХУР-САГ) и ЕА (или ЕН-ЛИЛ). Диалогът е силно кодиран и метафоричен, затова няма да се спираме на него в настоящия контекст и всеки може да го погледне сам. Друг цитат:

"Владетелко, Аз Те обявявам за велика Сътрудничка на Космическия Разум. Владетелко, освен всичките си космически сили, Ти носиш в Себе си съкровено то зърно, което придава сияние на живота. Владетелка, която утвърждава всички прояви на Разума, Ти си Дарителка на радостта от космическото творчество. Майко, почитана от Владетелите, Ние носим в сърцето си огъня на твоята любов. В Сърцето Ти грее даряващият лъч, в Сърцето Ти се ражда животът. Майко на Света, Ти си велика творческа сила в нашата същност. Ти си живяла в култовете на древните. Ти си Дарителка на всичко, Ти даваш откровение на всичко! Ти показва на човечеството великото радостно познание на Майката..."

Обръщение към НИН-ХУР-САГ, владетелката на Земята, която сътрудничи на "космическия разум" (разбирайте Кралицата на Орион). Като генетичен учен и главен асистент на ЕА, тя била "носител на съкровено то зърно, което придава сияние на живота". Символ за ключовата ѝ роля в създаването на човека и специално отношение и статус заради по-висшия ѝ орионски произход, който и носи титлата "носителка на живота, придаваща му сияние".

Откриваме повторно потвърждение, че става дума за опозицията НИН-ХУР-САГ / Кралицата на Орион в израза "майко на света". НИН-ХУР-САГ е "живяла в култовете на древните" (кралските кръгове на Империята Орион) и е носител на "великото радостно познание на майката" (Кралицата). Всичко казано е истина.

"Защото **разцветът и упадъкът на цивилизациите не е механичен процес.** Народите се **появяват и изчезват** в съответствие с **Божествения План.** От самото начало на съществуване на човечеството Аогос е **предначертал какви раси и народи и какви подходящи за тях религии и науки ще се появят една след друга на Земята.**"

Макар зад това твърдение да стоят по-висши архетипни истини, досегашният контекст на книгата ни кара да вярваме, че тук отново става дума за по-ниско ниво на проекция на равнище извънземни генетични учени, които (както обяснихме подробно в предговора) могат да заложат на ДНК-ниво всичко гореописано и да инженерират с точност до година кога да се появи и изчезне дадена раса, кога тази раса да развие уж "изведнъж" определени религии и науки. За пореден път - 1 към 1.

"Хората **пренебрегнали космическите закони.** Човечеството **се откъснало от висшата воля.** Разделило се с **висшето Съзнание.** От **противодействието на Йерархията** се **зародило голямото зло.**"

На този етап доказателственото натрупване е толкова голямо, че читателят сам може да замества с истинските синоними удебелените думи. В случая: "**космическите закони**" (да се чете "волята на Империята-майка"); "**човечеството се откъснало от висшата воля**" (да се чете "човечеството вече не живеело според идеологическите "истини" на Орион заради бунта на РА"); "**разделило се с висшето Съзнание**" (да се чете "разделило се с концепцията за богинята"); "**от противодействието на Йерархията се зародило голямото зло**" (да се чете "бунтът срещу структурите на Империята е ултимативното прегрешение"). Друг цитат:

"Много отдавна в зората на човечеството на нашата Земя

дошли Високите духове. Тези Божествени Същества дошли, за да ускорят еволюцията на планетата и нейното човечество. Заедно с тях на нашата планета дошъл и Луцифер. Той също отначало участвал в пробуждането на висшите способности у човека. Той също в началото е бил Светъл. И по космическо право той е бил истинският Господар на Земята. Той бил Цар на този свят в пълния смисъл на думата. В какво се е изразявало въстанието на Луцифер? Като Господар на Земята той решил да управлява развитието на човечеството по свой особен начин. Той тръгнал срещу закона на еволюцията или Волята на Космоса."

Тук се връщаме в началото на Империалисткия период от историята на Земята, когато сирианците ("високите духове") дошли за първи път, "за да ускорят еволюцията на планетата и нейното човечество" (да се чете "да тераформират планетата и да разделят половете, защото те самите се делят на мъжки и женски и за тях това е начинът за правилна и бърза еволюция").

Отново мотивът за архетипа на РА. Ако помните добре от "Документите Тера", първоначално именно ЕА бил законният настойник на Ериду, след което баща му АН-У поверил тази функция на ЕН-ЛИЛ (и това била първоначалната искра за конфликта между двамата, който впоследствие постоянно бил подклаждан с времето по множество различни поводи). Когато ЕА дошъл на Ериду, той дошъл с цялото си семейство, което, разбира се, включвало и първородния му син РА. Това означава, че той, бивайки от коляното на законния наследник на Земята (баща му ЕА/ЕН-КИ) бил евентуалният законен наследник на планетата някой ден. Това обаче не се случило, защото ЕН-ЛИЛ поел властта. В резултат РА решил да управлява Земята "по свой особен начин" и "тръгнал срещу закона на еволюцията или Волята на Космоса" (да се чете "срещу небесните устои на Империиите"). Ето защо РА/Луцифер се превърнал в "падналия ангел". Защото той буквално се изправил срещу "божествения ред" и решил, че е нещо повече от бог

(в лицето на чичо си ЕН-ЛИЛ и Кралицата на Орион).

Надяваме се тези истории вече да придобиват по-голям смисъл? Не е ли шокиращо и в същото време - много комично от дадена перспектива, че най-сакралните религиозни и езотерични текстове не описват нищо повече от фанатичните борби за власт над Земята от дадени извънземни групи? Човек наистина трябва да умее да погледне от забавната страна на нещата.

С цитатите от въпросната книга мислим да спрем, защото ще започне да става банално.

Има едно нещо, което трябва да ви е направило впечатление, обаче. С изведените примери ви направихме свидетели на похват, който е доста важен и трябва да се отделят още няколко реда, за да бъде обяснен.

Този похват е свързан с окултните източници като цяло. Току-що демонстрирахме как дадено нещо прави опит да се представи единствено и само в езотерична светлина, което не винаги е възможно и коректно спрямо истински разигралите се обстоятелства. В ситуации като тази, ако не се разгледа извънземния и технологичен фактор, горните редове остават една абстрактна и метафорична окултна история, която несъмнено би грабнала много хора.

Нека тук направим едно ключово уточнение. Безспорно, една езотерична перспектива е в пъти по-висока (особено ако успее да се издигне до ниво "архетипи") от това, просто да се разкаже голата история от настоящата книга (например) взета сама по себе си. Именно затова пишем предговорите и следговорите си - за да издигнем посредствената сама по себе си перспектива на автора (която не предлага никаква духовна гледна точка към историята) до едно ново ниво, в което смисловите пластове се наместват

сравнително акуратно в един субординативен ред, в който извънземният аспект заема някакво средно ниво по важност. НО! В същото време преди малко ви демонстрирахме как понякога точно това може да бъде в изключителна вреда за дълбокото разбиране на материята. Вземете горната история от книгата на Ръорих, която е умишлено опакована в изцяло езотерична обвивка и си помислете как бихте я възприели, ако не бяхте чели *“Документите Тера”* или наред с абзаците го нямаше нашият сравнителен анализ, базиран на работата на Морнинг Скай. Вие бихте възприели тази история като архетипна. Каквато тя от дадена гледна точка наистина е, но във въпросния контекст определено не е! Т.е. виждаме как понякога, ако не се разгледа по принцип по-ниския извънземен момент, то това се превръща в профанизирана езотерика! Смятаме, че доказахме без всякакво съмнение, че горната история се отнася изцяло до събитията, описани в *“Документите Тера”* и всеки мислещ човек би стигнал до този извод. Така в случая с Ръорих имаме перфектен пример за нещо, което всъщност е доста често срещано при този вид тематика. А именно - на него му се спуска вярна информация, която сякаш е изцяло езотерична, но излиза, че ако знаеш подробностите, нещата започват да звучат по друг начин и то по доста по-тривиален такъв. Едни наглед "висши езотерични истини" изведнъж придобиват много банален и дори низък характер (предвид, че всичко се свежда до интерес и контрол). С такива материали е пълно както в интернет пространството, така и на книжния пазар и тънкият момент при тях е, че те не са директна лъжа. Те се явяват умишлено спестяване на цялата истина, което е нещо различно, позволено е от правилата на Играта и е вратичка от която Полярностите се възползват максимално. Защото, ако подобна възможност бъде изиграна от майстор (а те са такива), тя може да служи за много коварни цели! Наистина ли смятате, че източникът на Ръорих, който му е дал тази история, с всичките подробности около нея, за които вече сами се убедихте - колко потискани са в глобален мащаб като информация, подробности, които на практика само Робърт дава; та наистина ли има някой, който действително

вярва, че този източник не е наясно с истинската ситуация на нещата? Много малко вероятно. Имаме налице твърде много ключови думи, твърде много съвпадения и твърде голямо познаване на материя, която е достъпна наистина само за посветени в истинската история на планетата Земя. Т.е. тук имаме работа с умишлено спестяване на истината в името на дадени полярни интереси.

Надяваме се с тази толкова жива и илюстративна демонстрация да сте осъзнали наред с нас една много дълбока и трудна за разбиране концепция. А именно, казано с няколко думи - понякога, за да видиш по-голямата истина, трябва да видиш по-малката истина, или - някой път трябва да паднеш на нивото на по-ниското разбиране, за да можеш да придобиеш по-високото.

С това приключваме дългата подточка за замените, извършени от РА спрямо Кралицата на Орион в миналото и ще продължим с разглеждането на останалите неща, които намираме за важни. Логично е, след като вече обърнахме глава назад, сега да я обърнем напред и да разгледаме статуса на женската енергия днес, а като разберем тенденциите - да видим и какво би ни донесло бъдещето.

3.4 Орионизирането на земната жена

Това навярно е частта, която ще предизвика най-много реакции и у двата пола по различни начини и причини. Процесите, които ще бъдат описани, навярно ще бъдат сметнати за тенденциозни, пресилени и на моменти смехотворни и за това има две основни причини.

Първо - темата за орионските Кралици е далечна, тъй като е различна от всичката друга информация, която циркулира в пространството по тези въпроси и колкото и логично и подплатено с факти изложение да бъде подготвено - за мнозинството от читателите това остава нищо повече от една интересна теория. Повечето хора ще сметнат предстоящите наблюдения върху жените и връзката им с орионските модели за твърде невероятни, защото са свикнали да вярват, че човечеството е центърът на вселената, а и нека си го кажем - като общество сме твърде затъпели от тривиалното си ежедневие, което до толкова ни е белязало, че ни е трудно да вярваме в неща различни от него, които освен всичко друго - звучат безкрайно далечно. Предвид и факта, че винаги сме живели в привидно патриархално общество, то следващите редове могат да звучат лунатично на някого и дори да се превърнат в повод за гняв. Тук може би е подходящо да припомним уговорката направена в самото начало на тази 3-та точка, че не трябва да четете този текст от перспективата на своето тяло, защото това би означавало неминуемо да станете зависими от неговите реакции, а то неминуемо ще реагира, защото по всяка вероятност предстоящото ще натисне много бутони на ДНК-командите, които са заложени у всеки човек. Всеки човек (независимо от пола) е проявление и на мъжката, и на женската енергия и те присъстват във всички нас, затова генерални обобщения за мъжете и жените са изключително необмислени. Ако обаче четете този текст, успявайки да се абстрахирате от пола си, ще откриете, че всъщност правим съвсем резонни наблюдения, които превъзхождат перспективите на

тялото и разглеждат реално съществуващи, а не имагинерни модели, които са изкуствено помпани в името на дадена цел.

Втората причина, поради която всичко това може да звучи налудничаво е, че дори горните условия да са спазени, то ще изглежда, че в нашата действителност липсват конкретни доказателства за тези твърдения и... ще бъдете прави! За един български гражданин ще бъде много трудно да проумее процеси, които все още не са застигнали страната ни в такава степен, както се случва това на запад. Защото моделите, които ще бъдат описани оттук нататък (много важен момент - обърнете внимание) важат главно за страните-носителки на идеологията на Империята Орион. Това са Великобритания, САЩ, Канада и Австралия. Всички те са английски колонии, всички те са под управлението (явно и скрито) на Елизабет II, зад която се крие образът на кралицата-бунтовничка, дърпаща конците на световната сцена в момента.[\[185\]](#)

Може да възникне въпросът защо тогава изобщо говорим за това? Отговорът е очевиден - защото Великобритания и **особено** САЩ, в последните 20 години се превърнаха в ролеви модел на целия свят и това разбира се не е случайно.[\[186\]](#) Тази култура залива главоломно света и това е една от главните причини Америка да бъде създадена и дирижирана от Великобритания - за да може тя да се превърне в култура-майка на цялата планета, върху която вече тече усилено американизиране и няма как да отречете ефекта от това върху нашата собствена страна. Затова, когато НСР бъде наложен, Ню Йорк ще бъде обявен за столица на Обединените нации на Земята и на града ще бъде даден специален статут[\[187\]](#), докато Лондон ще бъде финансовата столица на света (каквато той и в момента **е**, но неофициално).

Така че имайте предвид, че когато говорим за орионизиране на жената, визираме процес, който е почти завършен в САЩ, Канада и Великобритания. А това е модел, който постепенно ще залее и

Останалия свят.

В текста ни освен това няма да има съдене, само ще бъдат задавани въпроси и ще бъдат правени наблюдения, които всеки може да тълкува сам.

3.4.1 Естеството на ДНК-командите

В точка **1.1** вече говорихме за ДНК-командите и тяхната генерална функция. Тази тема е **огромна** и многопластова, затова ще разгледаме само аспектите, които ни интересуват **в момента**.

Нека преди това разгледаме много набързо един друг много популярен въпрос, който също е свързан с ДНК. Съществува вярване сред информацията, разпръсквана от Светлата полярност, че ДНК-то с 12 нишки, което древните двуполови същества обитавали някога Земята са имали, "може да бъде възстановено" в настоящото човешко тяло. Това е езотеричен фолклор. Когато хората били цяло същество - мъж и жена, перфектно слети в едно андрогинно тяло - наистина е имало ДНК съставено от 12 нишки. Когато извънземните генетични учени от Империите дошли и разделили съществото на 2 отделни пола, те също така унищожили 10 от тези 12 нишки. Затова днес имаме само 2. Така наречената "отпадъчна ДНК" е остатъкът от тези 10 нишки. За да бъдат възстановени до 12, процесът трябва да бъде обърнат и двата пола отново да бъдат реинженирани и събрани в един. Това - **няма как да стане**, колкото и красиво да звучи. ДНК-то на древните двуполови жители било освободено от всякакви ДНК-команди. Те идват след намесата на Империите.

ДНК-командите играят ролята на нещо като "бомба" с часовников механизъм и са форма на технология, която обаче просто е биологична [\[188\]](#). Веднъж заложени, тези команди могат да генерират дадени мисловни модели, които да се проявят в определено време по преценка на създателя им. Както обяснихме, това може да служи за проява на конкретни тенденции в едно на пръв поглед самостоятелно развил се общество. Те могат да служат и за налагане на даден тип мислене, порядки и т.н. Има орионски ДНК-команди има и такива оставени от Империята Сириус и други раси. В момента коментираме само орионските, защото те са

основните, които тикат човечеството в определена посока. Освен това природата на самите команди е такава, че те са като компютърна антивирусна програма - в тях има заложена функция да разпознават и да се борят с други нежелателни програми на генетично ниво, които най-често представляват едно от две неща.

Първо - доминация, поглъщане или затриване на ДНК-команди поставени от други раси. Това отново е проекция на същия модел на доминация и териториалност - коя раса/фракция ще има най-много тела и респективно - най-много контрол. В този смисъл нещата се свеждат до това кои ДНК-команди имат най-напреднал генетичен "хардуер" и това е огромен бизнес в космоса - кой може да произведе най-добрите тела от определена гледна точка за определени нужди. Орионските команди превъзхождат и поглъщат всички други заложени в човека, защото тяхната технология е най-напредналата в галактиката. Това е една от причините размножаването на планетата да се поощрява на масово ниво (което само по себе си е ДНК-команда - *"размножавай се!"*), защото колкото повече тела има, колкото повече комбинации от различни раси, толкова по-скоро орионските ДНК-команди ще надделеят над всички други в тялото на всеки един човек по планетата. Което ще доведе до пълна доминация на орионските мисловни модели. Ще илюстрираме с пример, за да стане по-ясно.

Вие сте латиноамериканец със сириански ДНК-команди и животът ви се стича така, че се жените за европейка с орионски такива. Вашите деца вече ще бъдат с доминиращи орионски ДНК-команди, което оттук нататък променя цялото ви генетично коляно. С всяка следваща репродукция тези ДНК-команди се самоутвърждават и самоподсилват, което ги прави все по-изявени и все по-изявени. Самите ДНК-команди могат да бъдат латентни (каквито бяха допреди 2 века) и да са програмирани така, че да се активират след 218 репликации (произволно избрано число). Това означава, че ако първият ви прародител е имал орионски ДНК-

команди, те ще бъдат активирани чак в 218-я член на неговото генетично коляно.

И за да няма грешки в разбирането, нека отново кажем, че ДНК-командите нямат нищо общо с вида ДНК! Важна разлика - ДНК-командите не са зависими от вида гени и те не носят физически характеристики, а поведенчески такива! Рептилианското ДНК, сирианското ДНК, плеядианското ДНК - всички те имат различни характеристики, които вече могат да окажат влияние върху физическия ви външен вид. Т.е. видът ДНК е по-широкото понятие, а ДНК-командите - по-тясното. Двете не са задължително обвързани едно с друго (макар че на практика - най-често са). Например - можете да имате сирианско ДНК, но орионски ДНК-команди или да имате чисто сирианско ДНК без заложените команди в него. Рептилоидното ДНК обикновено си върви с вече заложените орионски ДНК-команди, защото този генетичен контрол се извършва от милиони години в тяхната култура и вече просто не може да се намери чисто рептилианско и необусловено ДНК[\[189\]](#). В контекста на това, че почти всички имаме орионско ДНК - можете да си създадете сами представа за нещата. Друг е въпросът дали ДНК-командите в това рептилианско ДНК са активирани във вашето тяло или все още са латентни.

Сега си помислете за Индия, която нараства с 60 милиона годишно, Китай, който вече е над 1,5 милиарда и в същото време България, която се топи постоянно и може би ще направите друго наблюдение - как развитието на някои раси се поощрява, а на други - се подбива. Има ли задължително връзка с това, което казваме? И да, и не. Споменатото е свързано по-скоро с това коя раса/фракция стои зад инженирането на дадено генетично коляно, което впоследствие формира даден народ с относителна чистота на гена[\[190\]](#). В следговора на *"Подземните Тайни на Румънския Сфинкс"* вече сме коментирали, че съобразно разбиранията на сегашния управляващ елит генът на целия Балкански полуостров

трябва да бъде постепенно затрит.

Второто "нещо", което ДНК-командите могат да разпознаят като "нежелателна програма", ни засяга пряко, защото е на ниво Дух. Освен, че налагат неосъзнати поведенчески модели (което от висока гледна точка е също свързано с Духа), тези команди могат да служат като **блокери** на взаимодействието на самата индивидуална душа с Висшия й Аз.[\[191\]](#) Какво имаме предвид под "блокери".

Нашият Висш Аз еволюира чрез своите инкарнации, които ние, бивайки в тяло, осъзнаваме като личности (и това е причината, поради която играем Играта изобщо). Когато дадена инкарнирана индивидуална душа стигне момент, в който може да извърши скок с потенциал той да бъде ползотворен за цялостния напредък на Висшия Аз, определена ДНК-команда може да попречи на това да се случи, ако влиянието на Духа над тялото е по-слабо, отколкото на тялото над Духа. Пример.

Да кажем, че сте праволинеен човек, с праволинейни разбирания, не вярвате в нищо отвъд съществуването на материалния свят и законите на ортодоксалната физика. Случва се така обаче, че в живота ви започват да се натрапват определени модели, които в даден момент стават толкова фрапиращи, че няма как да продължавате да ги игнорирате. Да речем - виждате числото 17 всеки ден (произволен пример). Налага ви се да хванете автобус номер 17, за да отидете на дадено мероприятие, номерът на билета ви е 17171, поглеждате часовника си е 17:17, а когато стигнете до уреченото място - крайният общ брой на присъстващите е 17 души! И така всеки ден под различна форма (обикновено това са обстоятелства, подреджани от Висшия ви Аз, за да им обърнете внимание на ниво личност). И така, вие започвате да обмисляте възможността това да има някакво по-възвишено значение, макар самата концепция на дадено ниво да ви се струва абсурдна и дори непоносима - та нали точно вие не вярвате в "подобни глупости" и

сте пръв техен опонент! Въпреки това обаче, от чисто "любопитство" (всъщност - импулс от Висшия ви Аз) решавате да си купите книга за номерология и да проучите въпроса. Почва гложденето. Нещата, които прочитате са ви безкрайно чужди, но в същото време имате това усещане в стомаха, че в тях "има нещо". Тук вече е рубиконът. Дали индивидуалната личност има капацитета да направи тази първа стъпка в духовна посока, която впоследствие, с годините, да доведе до нещо много по-голямо и благодатно за целия Висш Аз, или ще избере да захвърли книгата веднъж завинаги с думите: **"това са глупости"**? Кое ще го бъде? Ето в такъв ключов момент, ако Духа няма силно изградена връзка с индивидуалността (което да подсказже на индивидуалността кои мисли са наистина нейни и кои не), ДНК-командите могат да изиграят ключова роля, с една от техните основни заложен мисъл-форми **"ти си твоето тяло!"**. В резултат човекът се "самоубеждава" на лично ниво, че не съществува нищо отвъд видимия спектър, захвърля книгата и до края на живота си никога повече не поглежда подобен вид литература.

ДНК-командите винаги ще залееят съзнанието ви с всякакви "разумни" причини "защо" трябва да зарежете това, което ще ви кара да се чувствате неудобно, "не на място", така сякаш "това не е за вас" - усещане, което доста лесно може да се сбърка с нещо идващо от Духа! Тези чувства много често са базирани на ДНК-командите, но хората ги бъркат с "вътрешна интуиция" и в такива моменти можете да имате усещането, че "вървите по път, различен от вашия" - нещо, което всички вие сте изпитвали поне веднъж и със сигурност познавате прекрасно това чувство. В интерес на истината такава реакция на тялото се наблюдава най-често, когато се спряга концепцията за Баланса. Поляризираното съзнание в комбинация с ДНК-командите (които са бинарни), реагира изключително остро и настървено на идеята, че Светлината и Тъмнината - в дългосрочен план - са еднакво вредни. Много е трудно човек да прецени коя реакция е от тялото му (свързана с

ДНК-командите) и коя наистина е свързана с интуицията (т.е. - с Висшия Аз). Изисква се много здрава вътрешна връзка с Духа[\[192\]](#), за да можете да правите разликата за себе си. Някои хора, дори тези интересувачи се от духовни теми, цял живот остават роби на функцията на тяхното тяло.

Процесът на идентифициране "кое кое е" е затруднен допълнително от факта, че Висшият Аз има свои естествени спирачки, които в контекста на темата шеговито можем да наречем "духовни ДНК-команди", но всъщност нямат нищо общо с каквото и да е ДНК или нещо друго телесно. Това обикновено са прегради пред вашия личен Път, които се активират, когато Висшият Аз преценява, че личността не е подготвена духовно за дадено преживяване и съответните мисъл-форми, които да го предотвратят, се канализират и манифестират под формата на мисли, минаващи през главата. На тези мисъл-форми не им е нужна генетика и това е форма на "интуиция" от Духа, макар, както със сигурност сами усещате, да има тънка разлика между двете.

Всъщност, това се явява доста важно, защото именно този принцип е фундаменталният енергиен модел, на чиято база са проектирани самите ДНК-команди. Не забравяйте, че последните са биологична технология, а технологията винаги, винаги, винаги копира нещо, което съзнанието вече може, защото технологията сама по себе си не умее да бъде креативна и иновативна - тя винаги отразява някакви функции, които вече съществуват във вселената на ниво ментално проявление. Технологията е стерилна, извънземните знаят това, колкото и да не им се иска (защото се е доказало с милиардите години) и затова, както бе подхвърлено в точка 1, най-комплексните машини имат затворени в себе си душа на индивидуалност, която е била впримчена в капан след физическата ѝ смърт.

И така, надяваме се вече разбирате мощта на механизма, който

представляват ДНК-командите. Навярно на този етап разбирате тройно по-добре защо постоянно повтаряме "вие не сте своето тяло, нито полът на това тяло". Казваме го, защото много често, когато реагираме, ние реагираме именно от гледна точка на ДНК-командите си, които са физическа реакция и чисто технически - не са Духът (макар той да ги допуска заради самото преживяване). Тези изкуствени програми ни казват предимно, че личният ни свят свършва с очертанията на физиката ни, отдалечавайки ни от идеята, че сме нещо много по-огромно от това. Така се поддържа контрол.

Съществуват десетки ДНК-команди, като има типични, които присъстват на всеки колониален свят, има и специфични за определени обстоятелства. Някои основни са: "размножавай се за Империята!" (по-скоро сирианска команда[\[193\]](#), свързана с идеята за създаване на династия, но служеща и на двете Империи); "страхувай се/подчинявай се на институциите и авторитетите" (да се чете "бъди конформист", а и да не забравяме, че институциите (включително и особено религиозните) на един колониален свят са, както казахме, винаги от орионски тип, а техните авторитети - поставени лица и често извънземни); "прави като другите!" (да се чете "не бъди различен, не бъди себе си, бъди част от колектива/кошера, обезличавай се" - както е на извънземните светове); "ти си твоето тяло/пол!" (допълнение - "което принадлежи на Империята" - команда, която н-е-и-з-м-е-н-н-о генерира и носи със себе си страх от смъртта); "подчинявай се на жената!" (орионска команда, доскоро латентна, но ставаща все по-доминантна) и т.н... Много са.[\[194\]](#) Невъзможно е тук да дискутираме всички, защото темата е обширна, затова ще обясним единствено за орионизирането на земната жена (каквато е и генералната тема на тази подточка) и връзката на въпросните ДНК-команди с процесите по това орионизиране на жената (и мъжа) на планетата ни. Това е приоритет, защото ни касае пряко като цивилизация.

3.4.2 Кратка хронология на орионизирането на жената

Тъй като Империята Орион е доминирана от жените, те използват женския пол на Земята, за да подготвят почвата за тяхното завръщане. Ако Империята Сириус бе доминантна в галактиката, щяха да бъдат използвани земните мъже и респективно - щяхме да коментираме тях. Тъй като случаят е такъв, какъвто е обаче - ще коментираме жените. Това не ни прави "женомразци", нито смятаме да се извиняваме за начина, по който стоят нещата, нито пък ще принизим качеството на информацията, за да успокоим тревогите на колектива. Това са извънземни, конформистки модели, с които не се идентифицираме. "Езотериката" на Светлата полярност е пълна с тези модели. Ние не сме Светли. Както казахме, тази книга не е написана, за да бъде удобна. Така че това не е тенденциозен текст, писан от мъже-женомразци, нито от мъже, които се страхуват да не изгубят "силата и социалния си статус" (и други подобни тривиализми). Ако реагирате по подобен начин, припомнете си, че силата винаги е вътрешна, а стремежът тя да бъде показвана на всяка цена, е изкривяване на егото. Тя не може да бъде отнета именно, защото принадлежи на друг аспект на човешкото (който е нефизически и не е свързан с пола) и може да бъде ползвана в правилните моменти от живота.

Представяме ви нещата, така както ги знаем ние. Всеки решава сам дали и как да адаптира прочетеното към своята собствена философия. Така че, ако не можете да поемете информацията - всичко е наред - просто я оставете настрана и не обвинявайте нас за това. Законът на допускането.

Историята на Земята безспорно помни екстремни патриархални времена и никой не оспорва това (макар да има доста пресилени факти). Изгарянето на вещиците през Средновековието било крайната точка в "дресирането" и "опитомяването" на жената, което

окончателно я закотвило вътре в къщата. Тя вече не била близо до природата, където може да се чувства най-добре. Това, разбира се, било от страх, че ще бъдат обявени за вещици и изгорени - обикновено, който ходи в гората или събира билки, не е добър християнин и има нещо общо с "Дявола".

През 16 век необяснимо женската популация изведнъж започва да надвишава мъжката.[\[195\]](#) Може би заради войните, в които умирали почти всички мъже, други казват пък, че жените са били по-защитени от чумата по неясни причини. Така или иначе много от тях не успяват да си намерят съпруг, просто защото няма достатъчно за всички. Мнозинството от жени са принудени да живеят на подаяния. Продължителността на живота е 40 г. и това е доста тежък, чисто физически период за този пол в контекста на Играта (който разбира се давал условия за други преживявания с по-голяма Ин-насоченост на ниво Дух).

Всички тези модели са отзвук от наложения от РА режим, който белязал няколко хилядолетия с отношението към жената, което тя, в крайна сметка, получава и на Сириус.

Генетичните учени обаче са заложили ДНК-команди за доминация на женския пол. От 16 век насам постепенно се навлязло в нещо, което можем да наречем "мъртва точка". Това е онзи момент от графичната скала, в който даден модел достига своя апогей, но спира да расте. Т.е. имаме момент, в който патриархалните модели са твърдо присъстващи, но по-зле от това за жената - вече не можело да става.

Орионските ДНК-команди се активират у жената (и мъжа) през втората половина на 19 век във Великобритания, Америка и Канада. Именно Викторианската епоха[\[196\]](#) е тази, която активира латентните преди това генетични команди по повод предвиденото завръщане на Империята Орион напред във времето. Това е бавен

процес (от човешка гледна точка), който в момента е доведен някъде до половина (и под "половината" имаме предвид качествена характеристика, а не темпорална).

Важна подробност.

Както вече казахме, на древната Земя съществата били мъж и жена в едно, без лично усещане за половост. Когато генетичните учени открили планетата, те не само разделили половете, но наред с това до голяма степен блокирали възможността за изразяването на неутралния Дух чрез физическото тяло. Когато Висшите ни Аз видели възможността за екстремно бърз напредък чрез това разделение на половете, те знаели, че поляризираните вече тела няма да бъдат адекватен транслатор на безполовите им енергии. Именно това било и част от предизвикателството - защото тялото е именно полът. Той е мъжки или женски. Духът не е пола, тъй като той разбира, че физическото поляризиране е негова "мутация" в трета плътност, която служи като средство за трупане на преживявания. Личността, обаче, не знае това и именно този естествен блокаж (който е част от правилата на Играта) предизвиква "вживяване в роля" и създава възможност за много автентични преживявания.

В зависимост от това дали един Висш Аз ще избере телесна инкарнация като креативен мъжки Ян или като женски подхранващ Ин - другият аспект непременно оставал в голяма част потиснат. Когато една жена създава (музика, изкуство и т.н.), самият процес на създаване (на каквото и да е) изразява Ян-аспекта на Висшия Аз. Въпреки че и двата пола могат да канализират характеристиките на енергията на другия пол, това не е достатъчно за жената (например) да създаде физически живот сама по себе си, но това не ѝ пречи да създава и твори на ментално ниво. И обратното - мъже в здрав

контакт със своя дух също могат да изразяват Ин-аспекти на своя Висш Аз и да имат подхранваща функция, но в никакъв случай така естествено, както го може женското тяло.

Въпреки тези лимити едно време жените са били щастливи да бъдат жени и да се държат като такива, което канализирало техния Ин-аспект в сравнително голяма степен. След ДНК-активацията, Ин-аспектът на творението започнал да се изразява все по-малко чрез тях за сметка на все по-отчетливо изразените черти на орионските женски.

Главният въпрос разбира се е: *"С какво се характеризира една орионизирана жена?"*

Нека видим.

3.4.3 Разлики между Ин-енергията и орионизирането

Следват наблюдения, които не са осъждани, защото дори ДНК-командите, от една по-висока гледна точка, са неутрално преживяване, в което всички Висши Аз доброволно са решили да участват. Това обаче не подбива валидността на настоящите наблюдения и може да помогне на вашия прогрес като индивидуалност (и респективно - Висш Аз) да правите разликите. Забележка - да правиш разликата не означава да обявяваш едното за по-нисшо, за сметка на другото. Означава обаче, че ако знаете тези разлики, можете да промените отношението си към нещата като цяло и да действате съобразно новото знание, ако решите, че в него има някаква състоятелност.

Орионските жени се отличават с изключителната си манипулативност. Една такава жена е толкова изобретателна в тази посока, че ще направи невъзможното, за да постигне това, което желае, без оглед на закона за допускането. Това е изключително тъмна черта, акомпанирана от лицемерие, студенокръвност и обикновено - екстремна материална нагласа. Орионската женска вярва, че всичко ѝ е позволено, просто защото е жена - каквато е и традицията в Империята Орион. Тя смята, че трябва да бъде обгрижвана, гледана и издържана изцяло от мъжа и ако бъде отхвърлена от предишния партньор - постоянно ще търси нов такъв, който да задоволява нейните нужди. Тази жена се смята за повисша от мъжа, не заради Качествата ѝ (които много често са съмнителни), а просто защото е от женски пол. Тя обича да machка мъжа, да демонстрира превъзходство без повод - просто заради "спорта". Много често такива жени привличат към себе си орионизирани мъже, които угаждат на всичките им прищевки и ги третират като "принцеси" (тази дума, както сами разбирате - не случайно се е превърнала в израз в нашето общество, а отразява определени архетипи). Това е така, защото човек с манталитет на жертва винаги привлича агресор. По подобен начин мъж с изявени

сириански мисловни модели ще привлича предимно жени със сириански характеристики, които ще позволяват невероятно крайни издевателства над тях и един страничен наблюдател няма да е в състояние да проумее как е възможно тази жена да продължава да допуска това.

Орионизираната жена е обсебена от физическото си тяло и заниманията ѝ с него са едно от основните ѝ занимания в живота изобщо. Подобно на рептилианките, тя е невероятно невротична на тема "остаряване" и отказва да приеме планетарната концепция за бързо остаряващото земно тяло.[\[197\]](#) Ето защо днес се е наложило социалното вярване, че е проява на изключително лош вкус да питате жена "на колко години е". Защото жените на Орион са обсебени от тялото и възрастта си (технологията за регенерация не е абсолютно достъпна за всички) и са невероятно чувствителни на тази тема. Това е отражение на орионски мисловен модел предаден чрез заложените ДНК-команди в човешкото тяло.

Орионизираната жена обича удобството и не би се отказала за нищо на света от него. С нея е почти невъзможно да се проведе някакъв разговор касаещ духовни, или дори тривиални проблеми от екзистенциален тип и с философски привкус.

Орионизираната жена постоянно се нуждае от подаръци. Освен това тя иска вниманието на всички да бъде насочено към нея. Ако това не е постоянно присъстващ аспект в нейния живот, тя започва да приема ролята на жертва и да тормози психически мъжа в живота си. Тези жени могат да заплачат във всеки един момент по желание, когато нещата не се развиват в желаната от тях посока, защото знаят, че сълзите са основно оръжие за подчиняването на орионизирания мъж. Това е и един от основните белези за тяхната изключителна манипулативност. Друг метод за контрол е пищенето, с което да привлекат вниманието към себе си. Например. Двама мъже искат да се бият по някаква причина. Жена, стояща наблизо,

не желае това. Ако и двамата мъже искат да се бият - оставете ги. Това е преживяване за тях. Нужно ли е жената непременно да се опитва да ги разтърве, просто защото тя иска така? В същото време би ги оставила да се бият, ако това я устройва. Ако ли не - започва да крещи, за да насочи вниманието към себе си. Характерните женски писъци във филмите са добре познати на всички.

Орионизираната жена изисква от партньора си конформизъм, макар че е напълно способна на точно обратното, ако това е начинът да получи нещо, което иска и на практика е готова да ухапе във всеки един момент. По подобен начин една орионизирана жена е способна постоянно да се оплаква, че е възприемана като сексуален обект, но в същото време не би се поколебала да играе тази роля (която е доста естествена за нея), когато ѝ е угодно. Двойният стандарт е лайтмотивът на орионската женска.

Обикновено, когато не сте съгласен с мнението ѝ, може да бъде генерирана агресия, която е така типична за женските рептилии от Орион. Защото орионизираната жена "никога не греши". Вината винаги е у някой друг (обикновено - в мъжа). Днес на запад е много възможно да ви обявят за женомразец, не заради нещо друго, а просто ако мнението ви не съвпада с това на жената. Това е метод, който изисква именно вече споменатия конформизъм, за да изпаднете в защитна позиция. Обвинението и лепването на етикет е аргумент, който се вади веднага и е директно от ДНК-командите.

Орионските жени са невероятно обособени от концепцията, че те са по-добрият пол, който трябва да властва над планетата, защото "мъжете мислят само за секс" и могат да правят единствено войни. Радикалният феминизъм е чистокръвен плод на орионските ДНК-команди и като явление може да бъде обяснен изцяло с тенденциите планетата скоро да бъде превърната в матриархат (за разлика от умерения феминизъм, който е възникнал в естествен отговор на патриархалното потисничество и дискриминация).

Имайте предвид, че описваме характеристиките на орионските ДНК-команди в техния екстремн и много краен вид. В реалността рядко можете да откриете всички тези черти в една единствена жена, но е много вероятно да откриете повечето от тях (или техни дъщерни вариации) развити в различен стадий у повечето жени и това ще става все по-наблюдаван феномен. Също така става интересно, когато идентифицирате публично една такава жена.

Когато една орионизирана жена бива отблъсната от мъж, който разбира нейната природа, обикновено също бива използван терминът "женомразец". Това е дума, която тези жени обожават да използват, но дефиницията ѝ не е вярна, защото тя е измислена от същите тези жени под влиянието на същите ДНК-команди. Подобро определение ще е: "човек, който е наясно с манипулативната природа на този вид жени и действа съобразно това". Това не означава, че само защото познавате тяхната природа (както познавате природата на паяците, змиите, котките и т.н.), не можете да бъдете приятели с тях. **Да**, всичко свързано с ДНК-командите и орионизирането е преживяване, но това **не означава**, че трябва да сте съгласни с Играта и Полярностите. Те трябва да бъдат отнесени на индивидуално ниво. Преживяване за един, наблюдение за друг - всеки решава сам. Винаги обаче е по-добре да знаеш какво става, отколкото да **вярваш**, че знаеш какво става. Определено има разлика.

Сега...

Преди да влезе в земната Игра, един Висш Аз прави **невероятно детайлна преценка** на **цялата** времева линия, която е свободна за инкарниране. Това съдържа в себе си много интензивно проучване на култури, полове, технологични равнища на развитие, за да се види "къде и кога" ще бъде най-благоприятно за самия Висш Аз да бъде, за да се сдобие с така желаните нови преживявани след милиардите години на скучни такива по извънземния път. Този

избор много зависи от индивидуалността на Висшия Аз. "Той" ще добие достъп до всички земни култури във всички времеви периоди, след което ще "смели" и анализира тази информация нелинейно и сравнително бързо, за да реши кой пол и кое време (наред с много други фактори) ще създадат най-подходящи условия за конкретното преживяване. Да речем например, че даден Висш Аз иска женска инкарнации, която да даде възможност за максималното преживяване на този пол в традиционния Ин-смисъл на нещата. Това **а-в-т-о-м-а-т-и-ч-н-о** намалява шансовете за vyplъщение в Америка и всички други английски колонии от началото на 20 век до днес, тъй като извънземното влияние върху женското тяло в този период е **огромно**. Днес голям процент от жените в тези страни нямат шанс за пълноценно Ин-преживяване, защото са обособени на ниво култура и генетика. Въпреки това остават широки полета от възможности, сред които да се избира.

Обикновено, поради безкрайно любопитната и ученолюбива природа на Висшите Аз, те искат да преживеят **всичко**. Именно поради тази причина те ще изберат и няколко инкарнации като жени в периода от 19 век насам. Именно преживяното и препятствията, през които ще преминете, са онези, чрез които Духът трябва да превъзмогне тялото и тялото да спре да се държи просто като своя пол. Привидното проклятие да си жена в такова тяло, може да бъде невероятно мощно преживяване за Духа. Вашият Висш Аз избира вашия пол и раса поради специфични причини. Така че да бъдеш жена днес (често с множество омекотяващи фактори), също предлага условия за невероятно ценни преживявания на ниво Дух, въпреки че ДНК-командите потискат много по-силно естествените Ин/Ян потоци на същия този Дух. При оглед на времевата линия обаче, Висшият Аз може да направи фината разлика и да оцени ситуацията много по-добре, отколкото можем да го направим ние.

Нека задълбочим малко в по-високите аспекти и разлики между

двете основни преживявания - естествен Ин и изкуствения модел "Орион".

3.4.3.1 Философско-езотерично разграничение

Както сами се убеждавате, трудно е човек да интегрира разбирането, че някои елементарни реакции в днешния социум не са плод на човешките взаимоотношения и култура, а на тялото ни, и в този ред на мисли, описаното преди малко може да се струва направо грозно на много хора и да го тълкувате по всякакви начини. Всичко е наред. Всеки е свободен да направи това. Нека обаче да направим още едно по-тънко разграничение за онези от вас, които са стигнали дотук.

Жените имат по-голяма отразителна способност, защото vyplъщават в по-голяма степен Ин-аспекта (точно както Луната/Ин отразява Слънцето/Ян). Под "отразителна" способност имаме предвид жената да пребивава по-надълбоко в себе си за разлика от мъжа, който (генерално погледнато) по-често стои на повърхността и функционира в по-линеен план. Отразявайки външни модели на вътрешно ниво, тя създава за себе си едно много специфично преживяване, което много често води до важни изводи в живота и по този начин - носи прогрес на Духа като цяло. Днешната орионизирана жена почти не пребивава вътре. Тя директно реагира на външния свят, без наличието на вътрешна рефлексия. Това е Ян-аспект (в неговата нечиста, отразена форма обаче). Затова казваме, че самото орионизиране като явление има много Ян-аспекти в себе си и подсъзнателните мисловни модели на това карат жената да не иска да бъде Ин, а Ян. Масовото и екстремно поляризиране на този процес намира краен израз в т. нар. "жени-мъжкарани"[\[198\]](#). Защо тези жени толкова настояват, че могат да вършат всичко, което вършат мъжете? Защо е нужна подобна посока на мислене и сравнение изобщо? Повечето мъже не искат да бъдат жени.[\[199\]](#) Защо жените искат да бъдат мъже (макар да твърдят точно обратното)? Кредо Мутуа казва, че жените винаги боготворят онези модели, които смятат, че стоят над тях и биха ги направили превъзходящ вид. Това е една от причините жените да искат да

бъдат мъже - защото те искат да споделят модели, които доминират в патриархата, което евентуално да доведе до преминаването към матриархат.

Друга много важна причина за това е, че жените са много почувствителни от мъжете към онова, което са загубили от времето на древната Земя преди разделението на двата пола. Това е архетипно желание да бъдеш отново цялостен, но по много изкривен от активираните ДНК-команди начин. Вместо да разберат какво се е случило и защо, тези жени подсъзнателно погрешно са повярвали, че могат да абсорбират мъжките черти като се обличат и държат като мъже, но в същото време почти постоянно критикуват мъжкия пол по всякакви поводи за щяло и нещяло. [\[200\]](#)

Друго проявление на Ян-модела в женско тяло (което е орионско изкривяване) е безкрайната суета на днешната жена. Това е нещо, което е характерно за почти всяка една и е шаблон завзел цялата планета, което навярно го превръща в първият орионски модел наложен абсолютно навсякъде в западния свят. Постоянната грижа за външния вид в неговите крайности е тотално от тялото и ДНК-командите! Основна характеристика на Ян е стремежът за външен израз. Истинската Ин-енергия обаче винаги е вътре, тя никога не се нуждае от външна инвокация. Това е разликата между орионския модел и земното преживяване. Един от проблемите в съзнанието на орионизираната жена е, че тя се страхува да се покаже такава каквата е, страхува се от нейния външен вид.

В този ред на мисли диетите за отслабване винаги са ориентирани към тялото. Те вървят ръка за ръка с ДНК-командите свързани със страха от остаряването и загубата на красотата (които са само на крачка от страха от смъртта). Тялото има само една инкарнация. Имате само един живот като личността "Петър Асенов" или "Мария Георгиева" (произволно измислени имена). Веднъж, когато умрете, тази личност няма да съществува никога

повече като съзнание, над което да продължите да надграждате преживявания (какъвто е постулатът на линейното прераждане). Тялото знае това и по тази причина се опитва да държи Духа настрана от пробуждането чрез ДНК-командите (макар в духовен смисъл това да няма значение). Има хиляди инкарнации на разположение на Висшия Аз. Някои хора (особено публичните личности) просто отказват да остареят. В периодите преди Края на Играта, да бъдеш възрастен е означавало нещо друго и е било възприемано по коренно различен, много по-положителен начин. В днешно време, това по-скоро е нещо, от което човек иска да се предпази. Боядисване на косата, токсични инжекции, пластични операции - всички те са основани на страх. Смятате ли че бума на тези неща в последните десетилетия е случайно стечение на обстоятелствата? Това буквално изведнъж стана изключително важно за почти всички от младото поколение. Защо повечето хора се страхуват да бъдат тези, които наистина са? Мисловните модели са тези, които оформят физическото ви тяло. То е такова, каквото е, поради определена причина. Да решите да промените това отвън-навътре е орионски модел, който не е особено зрял от духовна гледна точка. Ако вие познавате себе си в дълбочина, познавате своето истинско "аз" и искате да промените тялото си, първо ще видите по-големите и по-важни проблеми, които съществуват на вътрешно ниво, защото ще имате мъдростта и разбирането, че именно те са с приоритет. След като ги разрешите - нещата ще си дойдат на мястото и на физически план, защото тялото просто следва съзнанието. Ето това означава да знаеш кой наистина си.

Защо остаряващата актриса/певица чувства, че трябва да изглежда на 40, докато всъщност е на 60? Тривиалното оправдание е, че "така се чувства по-добре", което показва екстремна несигурност и зависимост от одобрението на другите. Тялото е под контрол на духа и да - това е преживяване за Висшия Аз.

Ето защо гримът в днешно време е тотално извън контрол и

отвъд всякакви граници. Например, защо на всички конкурси за красота жените са с 2 тона грим? Не е ли това конкурс за **естествена** красота? Ако това не е конкурс за естествена красота (каквато уж е официалната теза), то тези състезания трябва да се наричат "конкурси за гримиране". Променете името! С грим всички модели изглеждат еднакви. Дори облеклата им са еднакви. Ако те не бяха от различни раси и респективно - с различен цвят на кожата - нямаше изобщо да може да бъде направено разграничение! С масовото навлизане на козметиката жената става изцяло външно функциониращо същество и започва да се забравя, че има **много видове красота**. Между другото гримирането може да бъде проследено обратно до храмовите проститутки в древните времена **НАР**. Те били под ръководството на онези, които имали пряк досег с рептилиите. Последните винаги са търсели пряк контакт с очите на хората и са използвали хипнотично виждане за контрол. За да привличат човешкото внимание и погледи към техните очи, влечугоподобните използвали различни методи за подчертаването им, което после се превърнало в грима при земните жени, което останало и до днес. В древен Рим да бъдеш гримирана и да бъдеш с руса коса, било белег, че си проститутка. Просто това били изискванията за професията, за да могат да бъдат разграничавани от останалите жени. Това на практика изпълнявало функцията на "униформа". И какво имаме днес? Имаме всякакви очертавания, очни линии и кръгове около очите на жените и всякакви други цветове. А представата за максимален сексапил е емблематичната руса коса, която при **99%** от жените е изкуствено боядисана такава. Това е **чисто** орионски модел на поведение.

Защо жените просто не се радват, че са жени, наслаждавайки се на своята женственост такава, каквато е? Кога за последно видяхте жена, която **просто се радва на тази своя женственост** без да я модифицира в съответствие с орионските разбирания на времето? С нейното естествено окосмяване, потене, месечно кръвотечение и т.н. - всички тези неща биват скрити и държани в тайна, докато

десетки други трябва да бъдат изкуствено помпани. Всичко това са характеристики на орионизираната жена, която свежда своята красота до тялото, което е **невероятен парадокс**, защото красивото е нематериална концепция. Причината на духовно ниво, поради която ДНК-командите работят толкова успешно е, че масовото съзнание е заклещено в своите първи три чакри и тълкува света чрез тях, което води до манифестация на невероятно колективно-споделени модели, като: изключително чувство за несигурност, вътрешна малоценност и празноти, които избиват в нужда за одобрение от външния свят и следване на ясно очертани от стадото пътеки. Когато жената днес се чуди дали да бъде себе си или не, тя гледа какво правят всички други жени и го следва. А "всички други жени" са част от масата, която обикновено е орионизирана. Посланието тук е, че тя винаги трябва да зависи от външен модел. Тя спира да бъде Ин, спира да се уповава на вътрешното и започва да бъде Ян. Модерната жена е ярък пример за собствената си потисната женственост и **НИКОЙ МЪЖ** не е виновен за това (защото обикновено това е оправданието - *"правим го заради мъжете, за да сме красиви за вас"*). Това **не се** прави заради мъжете, а е в следствие на **лични избори**.

Нека се върнем на така важната тема за менструалния цикъл, защото тя е много добър инструмент за илюстрация на разликите, които се опитваме да изведем.

Всяка жена знае, че по време на своя цикъл избиват неконтролируеми усещания, емоции и неизменна болка, което пречи на позитивната част на това преживяване, защото е трудно това да бъде оценено, когато си в режим "страдание". Както казва психотерапевтката Александра Поуп, голяма част от това страдание се дължи на факта, че жената не знае как да цени своя менструален цикъл (или по-скоро е забравила заради орионизирането днес).

Когато жената започне да цени ритъма на цикъла си и открие

факта, че в различни негови моменти се генерират различни настроения и усещания, както и различни нива на енергия, и се научи да "тече" с тази енергия, за нея може да започне да се разкрива нещо наистина красиво на хоризонта. Например, на архетипно ниво неразположеността и раздразнителността преди цикъл се дължат на факта, че в този времеви прозорец жената трябва да направи крачка назад и да бъде по-малко активна и да бъде по-малко на разположение за другите и повече на разположение за самата себе си. Защото една от функциите на менструацията е да те "придърпа" назад към теб самата, което да ти позволи да се погрижиш за себе си. Защото, когато сте в цикъл, вие така или иначе си отделяте екстра-внимание (поради естеството на самия процес и свързаните с него процедури), но това съдържа много по-дълбока идея в себе си от просто да смените превръзката си или нещо подобно. Т.е. това е един сигнал, жената да потъне дълбоко навътре, което е изразение на истинския Ин-аспект, към който жената принадлежи. Това е специфично преживяване за жената и понякога трябва да бъде проявен инат[\[201\]](#), за да бъде направено.

Но самата жена не отдава нужното внимание на това, външният свят също не го припознава като необходимо и тя се старее да прави две неща едновременно. Първо - подсъзнателно се опитва да бъде дълбоко със себе си (защото на архетипно ниво това е функцията на цикъла с природа Ин) и в същото време - второ - пренебрегва това състояние, защото трябва да обръща внимание на други хора и външния свят като цяло (Ян-аспектът на реалността в живота й). Оттук следва огромен конфликт на вътрешно ниво, който izbива във всякакви нервни и неадекватни действия. В момента, в който жената си каже: *"Ха, аз мога оползотворя това време за себе си, това е наистина важно и здравословно за мен!"* енергетиката ѝ веднага се променя и това автоматично променя цялото преживяване и негативни физически аспекти свързани с болката. Това не е езотерична приказка, а доказан с практика факт от много

не-орионизирани жени, които разбират вътрешните процеси на своята Ин-природа. Когато жената започне да се чувства удобно със собствения си ритъм - стресът просто изчезва.

Самият архетипен символ зад кръвотечението е такъв - жените започват да "отдават", защото са изгубили нещо, което "отваря място" за рефлексия. На практика на жените се дава шанс за "раждане" всеки месец, но тъй като физическото такова е безсмислено толкова често, вие можете метафорично да "родите себе си", което е много важен процес за Ин-природата.

Жената е по-ранима в тези моменти, това е период, в който завесата между съзнанието и подсъзнанието е по-тънка и потиснатите неща могат да бъдат изкарани наяве. И когато жената казва, че "не е себе си в момента, защото е в цикъл", истината е точно обратната - вие всъщност сте повече себе си именно в тези моменти, отколкото иначе, защото тогава вие изразявате много по-дълбока част от същността си, отколкото в ежедневието през останалите 28 дни. Това са някои от вашите най-изконни истински аспекти, които в този момент започват да изплуват. Така че, вслушайте се в това, обърнете му внимание, дори поляризираното съзнание да категоризира нещата, които излизат наяве като негативни, независимо дали "съзнателното ви аз" не харесва тези ваши страни - потънете в тях, защото вие сте и позитивното, и негативното и всяко едно различно от това мнение е просто живот в подсъзнателен конфликт, в който се опитваме да бъдем само едното. Да разбирате казаното по време на цикъл и да не оставяте на поляризираните емоции на тялото да контролират цялостното ви същество, е емоционална интелигентност.

Жената (бидейки Ин) също така може да бъде проводник на това, което остава недоизказано в една връзка, така че в момента на цикъла тя има възможност да работи и върху Ин-Ян аспекта на дадена връзка.

Днес този ултимативен символ на женствеността - менструацията - е невероятна тема табу и е потисната до такава степен, че ако трябва да вярваме на рекламите за дамски превръзки, кръвта на жените е синя [\[202\]](#)! Дотолкова отказваме да се изправим срещу този "проблем" като цяло! Разбирате колко потиснат е този въпрос предвид, че в момента мъже ви говорят за това, а вие самите (женската част от аудиторията) никога не сте имали тази информация досега. Не е ли това само по себе си невероятен парадокс и доказателство за това колко далеч назад е останала истинската, не-орионизирана природа на жената? Не забравяйте нещо, което е изключително важно, а именно факта, че женските рептилии нямат менструален цикъл (който както казахме е крайното физическо изражение на Ин)! Защо? Защото матриархатът на Орион е тотално откъснат от своя Ин-архетип! А физическата причина, която Морнинг Скай описва, би следвало да ви удари в главата като с мокър парцал - техният цикъл е спрял, защото те се освободили от радиацията на своето слънце! Пълната липса на специфичните излъчвания на енергията на чистия Ян (Слънцето), води до дисфункция и в проявлението на чистия Ин! Защото двете са неизменно свързани и не могат да бъдат разглеждани поотделно! За пореден път виждате как дадени архетипи изцяло формират случването във физическата реалност.

Нека се върнем на разликите между Ин-природата, чиито характеристики идват от Източника и орионските модели, идващи от тялото.

Една основна разлика, която можете да изведете много лесно, когато хванете една ню ейдж книга, е че "божествената майка" (Кралицата на Орион) винаги се опитва да се идентифицира с образи и имена. Истинската Ин-енергия (както разбира се и истинската Ян такава) няма образи и имена. Тя просто Е и зависи от вас дали можете да се свържете с нея или да останете енергийно затворени в представите си за това, което тя "е". Не можете да я

извикате с имена, не можете да я привлечете с образи. Ин-енергията е наситена с много състрадание и любов без каквито и да е условия[\[203\]](#), тя носи много дълбоко приемане на това, което сте и е много чувствена, отвъд представите на емоционалното тяло. Ето защо женските инкарнации са идеални за изучаване на фундаментите на пси-способностите. Това е нещо, което е цялостна характеристика за Ин-енергията - сензитивност, защото една от основните ѝ черти е "навътре"[\[204\]](#).

Като противоположност на това, замислете се защо в историята като цяло (допреди 100 г.), всички учени, откриватели, философи, мислители и композитори са били мъже. Разберете, че редовният аргумент "защото жената е била потискана" е невероятно скопен откъм всякакви стойности, свързани с по-дълбоката истина. Действителната причина е, че мъжете са с Ян-природа, което означава сътворяване навън, докато женската природа е рефлексия навътре. Защото така те изразяват тяхната природа. Това не е обида към жените, принизявайки ги и казвайки, че те не са способни на такива ментални процеси. Говорим за проявяване на даден тип архетип. Жените са имали друга функция и в това няма нищо омаловажително, просто е различно. Разбирането на това означава да не се идентифицираш с пола си и да бъдеш щастлив от това, което си, без да искаш да бъдеш нещо друго, което не си. И тъй като доскоро жените са били жени, а мъжете - мъже (в по-голямата си част), този модел е бил много плътно следван. Това започва да се променя днес, което не го прави нещо лошо. Просто обясняваме моделите. А те, бидейки орионски, с времето ще се превърнат в тотално доминиращи. И тъй като за съжаление шаблоните на Земята стават все по-линейни, отколкото нелинейни (каквито трябва да бъдат предвид естеството на земното преживяване), то навярно ще имаме и линейно осъществяване именно в цялата тази история.

Ако това все още ви изглежда абсурдно, нека сега зададем някои

интересни въпроси. Сигурни сме, че, в наглед несмутителния им характер, можете да откриете доста смущаващи модели на фона на всичко научено дотук.

3.4.4 Примери за орионизиране на културогично ниво

Следват някои интересни формулировки, които сме възприели за абсолютна даденост на социално равнище в цял свят. Това са идеи, които възприемаме почти веднага след първите няколко години на раждането и които са наглед толкова нормални, че никога не сме се замисляли "защо нещата стоят така". Сега обаче ще го направим. Ще зададем въпроса "защо нещата стоят така".

Нека започнем със следното. Някога замисляли ли сте се откъде произхожда идеята за кавалерството? Моля ви не реагирайте веднага по тривиален начин, просто помислете по този въпрос, оставете идеята и самият въпрос да преминат повърхността и да потънат надолу във вътрешното същество.

Защо и как е възникнала идеята за "нежния пол"? Истината е, че 90% от хората навярно няма да имат адекватен отговор на този въпрос и сигурно ще отговорят с изцяло програмираното: *"винаги е било така"* или *"така е нормално да бъде"*. ЗАЩО е нормално да бъде така? По логиката на кое?

10% от хората навярно ще са чували нещо за официалната версия, че кавалерство е термин, свързан със средновековното рицарско съсловие, което имало военна подготовка и служило на представителите на по-висшите съсловия. В миналото кавалерството се свързва с идеали като характерните рицарски добродетели: смелост, справедливост, милосърдие, щедрост, благородие, целомъдрие и чест. Името идва от френското "chevalerie", което пък идва от "chevalier" (означаващо "рицар"), а то идва от "cheval" ("кон" на френски). Между 11 и 16 век средновековните писатели използват думата "кавалерство", но всички го обясняват по различен начин, а дефиницията се променя според местоположението и периода, в който е живял писателят. Съвременното значение на кавалерството много се различава от

средновековното. Тоест значението на думата "кавалерство" се променя според писателя, историческия период и географското положение, следователно не съществува точна дефиниция на термина.

Въпреки сериозната разлика в описанията на термина, средновековното рицарско съсловие е посветено в изкуството на войната и е обучено да се сражава в броня, на кон, с пика, меч и щит. Рицарите се учат да овладеят перфектно оръжията, да са смели, да бъдат галантни и верни и да не се поддават на страха и подлостта. Хералдиката и правилата за оформление на рицарските гербове са тясно свързани с кавалерството. Ако не се бие, рицарят обикновено живее в замък или укрепен дом, а някои рицари са придворни на крале и по-висши благородници. Единствените достойни занимания за рицаря в мирно време са ловът и рицарските турнири.

Всичко това е много интересно, защото гореописаното не представлява нищо повече от модифицирани и хуманизирани характеристики на сирианския живот, който изцяло е свързан с войната. Забележете, че на този етап терминът не се свързва по никакъв начин с каквото и да е отношение към жените - с думата кавалерство се обозначават единствено духът или състоянието на ума, което предизвиква хората да правят героични дела и ги доближава до всичко красиво и възвишено в интелектуалния и морален свят.

В края на Средновековието се случва нещо интересно. Богатите търговци получават рицарски права. Синовете на богатите граждани се обучават в аристократичните дворове и усвояват рицарски обноски. Тази демократизация на кавалерството довежда до създаването на наръчници по етикет, които описват държанието на т. нар. "джентълмени". Постсредновековните правила за джентълменство като чест, уважение към жените и грижа към

нещастните биват свързани с идеалите на кавалерството и историческите обстоятелства, които го създават. Средновековното развитие на кавалерството, с концепцията за красива девойка и смел рицар, влюбен в нея, не само се свързва с концепцията за Света Богородица (а вече знаете на какво е символ тя), но и я повлиява пряко. Средновековното обожествяване на Богородица контрастира на това, че на обикновените жени, особено тези извън аристократичните кръгове, е гледано като на по-нисши. Въпреки, че по това време жените са считани за зли, Богородица е посредник на "бог" и е вид "спасение за мъжа". Развитието на средновековната "мариология" и смяната на отношението към жените стават успоредно и могат да се споменат в един контекст.

Дотук видяхте множество примери за това как режимът на РА подкопава орионските системи и в един момент ги заменя изцяло. Виждате, че колкото повече се приближаваме към модерното време, процесът постепенно бива обръщан и дадени концепции (като спряганата за кавалерството) биват идейно инфилтрирани и с времето - тотално пренасочени към съвсем други модели! Точно както образът на Дева Мария започва да става тотално доминиращ. Защо? Защото тя е жената, която е родила християнския спасител. Така, макар и сирианска по произход религия (с център - мъжко божество - в случая Исус), тя постепенно ще се превърне в орионска такава, с идеята, че макар и бог, той е бил роден от жена, което вече е изцяло нова концепция!

Кавалерството в днешната му форма е цялостно отражение на отношението, което мъжете трябва да имат по закон към орионските женски. Кавалерството казва, че трябва да имаме специално отношение към всички жени просто защото така трябва. Отново, "защо така трябва"? Какви по точно са духовните ценности зад това, които да отиват отвъд пола? Моля задайте на себе си този въпрос. Защо това се смята за морална ценност? НЯМА отговор, който да отива отвъд тялото. Има само поучителни тривиализми.

Помнете, че да имаш специално отношение към някого, единствено на база пол, а не на неговата индивидуалност, е извънземна концепция, която води до постепенното изграждане на колективно съзнание. Този модел може да бъде открит под много различни форми в нашата култура. Например, защо жените винаги са с предимство? Защо в нашата култура имаме израза "*предимство за дамите*"? Помислете на какво се основава това. Основава се на факта, че на Орион жените стоят много по-високо идеологически от мъжете и всичко за тях се прави с приоритет. Оттук идва и друг популярен израз в "нашата" култура, а именно "на дама не се отказва". Защо? Защото на Орион не можете да откажете на женска, каквото и да поиска от вас. По закон.

В предговора вече бе споменато за ритуала по свалянето на шапката в присъствието на жена. Това се е случвало дори във времената, в които мъжът е имал пълен контрол. Това е така, защото е било практика за европейските монарси да копират някои орионски маниери, макар истинската причина за това да е била известна на сравнително малко от тях. Когато Империята Орион е била официално на Земята в далечното ни минало, новите (тогава) създания (т.е. - ние), е трябвало да възприемат някои орионски обичаи. Това е останало традиция дори след тяхното заминаване.

На запад, при влизане в църква например, мъжете са задължени да махат своите шапки, но-жените - не. Защо? Защото Кралицата на Орион и Кралят на Сириус са нашите истински богове и мъжете трябва да демонстрират съответното уважение. Това е символ на раболепие. Жените не свалят своите шапки в църква, защото Орион доминира Империята Сириус. Сирианският Крал коленичи пред Кралицата на Орион. Като отражение на ниво микрокосмос, земният мъж коленичи пред жената, когато я моли да се омъжи за него.

Мъжът винаги трябва да спаси жената в приказката и сме

обособени от тази идея още като деца. Никога не е обратното. Това е така, защото Империята Сириус играе ролята на жив щит за Империята Орион и ако тя бъде атакувана, именно сирианците ще са първите, които трябва да се бият в нейно име и дадат живота си за Кралицата. Ето защо жената винаги застава зад мъжа при опасност. Забележете, че в днешните филми, когато някоя жена трябва да бъде спасена, обикновено за нея умират десетки мъже по време на "каузата". Това е "в реда на нещата" и в края на филма дори не се споменава, защото мисията е изпълнена. Женската е спасена.

Наистина... спрете за момент и сложете всички тези факти един до друг. Можете да смятате "естественото отношение, което един мъж трябва да има към една жена" за романтично, за "изконно добро" или за "изначалния ред на нещата", но това просто не е така. Показваме изкуствен модел. Това е отношение към тялото. Не е отношение към Духа и корените му са изцяло в орионските ДНК-команди. В случая **"подчинявай се на жената!"**.

Виждате сами как дадена култура (в случая - човешката) може бавно да се самоизтласка към даден архетип и в крайна сметка да се превърне изцяло в негов носител, просто защото той е бил заложен още на ниво "създаване". Затова в предговора казахме, че ние сме ситуирани във вече съществуващ шаблон и оттук нататък има малко място за отклонение от него.

Да продължим с количественото натрупване.

По новините съобщават, че в държавата Х са загинали еди-колко си жени и деца. В различни сюжети на филми, свързани с дадено бедствие, виждаме редовната фраза *"спасете жените и децата"*. Когато има заложници - също - първо излизат жените и децата (и ранени ако има такива; но ако няма - се връщаме към познатата схема). Какво остава за мъжете във всички тези ситуации?!? Защо всички са съгласни с концепцията мъжете да биват оставяни на

произвола, а не спасявани? Защо жените са постоянно с приоритет и по каква изначална причина? Моля помислете, а не реагирайте веднага от тялото - каква е логичната причина за това? Това постоянно набиване в съзнанието, че мъжът е заменим, продължава вече твърде дълго. На никой ли не му прави впечатление? Една от най-старите орионски ДНК-команди е "*защити женската.* ", както казахме преди малко.

Интересно е, че принципът "спаси жените и децата" е исторически популяризиран главно с потъването на "Титаник" [\[205\]](#), от който, като последствие от тази практика, са се спасили 74% от жените, 52% от децата, но само 20% от мъжете. Понеже толкова малко мъже оцелели от тази катастрофа, в последствие те дори били заклеямени като... дръжте се здраво... "страхливци"! Това е оригинално използваната дума, а не е нещо, което пресилваме за нуждите на тезата. Това е истинско безумие! Навярно някой е предпочитал да загинат всички мъже, за да бъдат спазени орионските "морални устои".

Безумията продължават и в днешно време на много културологични нива и системи от вярвания. Те биват наложени от главните орионски институции на Земята - съдебната и финансовата система. Ето други въпроси в този контекст.

Защо детето почти винаги се дава на майката при развод? Едно дете се нуждае и от баща - не само от майка. Защо, въпреки че жената получава детето, мъжът трябва да плаща издръжка на жената и отгоре на всичко, тя трябва да вземе половината от имуществото, което първоначално - в най-честия случай - е било изцяло негово? В момента законът в Канада праща мъжете право в затвора, ако са пропуснали месечните издръжки към бившите им съпруги! Същият този съд не предприема нищо, когато жените отказват, иначе съдебно гарантиран достъп до детето от мъжа. Защо?

Друг пример от орионската съдебна система. Жените-убийци често биват напълно оправдани или получават в пъти по-малки присъди от мъже, извършили същите престъпления. Защо? Помнете, че това са закони, относно които никой няма нищо против. Къде са в случая същите тези жени, които искат равни права между половете?

Медиите постоянно дават гласност на теми, свързани с насилието над жените по различни поводи. Макар никой да не оспорва съществуването на тези случаи, обърнете много сериозно внимание на тънката подробност, че се говори за насилие против жените, а не за насилие против хората! Според популярно наложените ценности, на които медиите уж са носител, насилието е нещо, което не би следвало да бъде толерирано като явление. Въпреки това, обаче, постоянно се говори за насилие единствено над жените, а не над хората като цяло! Защото логиката на тези ценности сочи никой да не бъде жертва на никой човек, без значение мъж или жена! Орионизирани жени се опитват да накарат хората да повярват, че техният морален индекс стои по-високо от този на мъжете. Обикновено аргументът за това е, че "те са майки". Кое автоматично означава, че въпреки, че мъжете са бащи, те нямат същата дълбочина на разбиране като тях. Кой по дяволите може да каже това и как е възможно да бъде направена обективна генерализация на подобна плоскост?! Отново - орионски модел в действие.

Друг, скорошен конкретен пример, този път от политическо-финансовата област на орионската система. През 2012 г. Европейският Парламент отхвърли кандидатура за банков шеф, просто защото е мъж. Нямаше никаква друга причина! Това бе своеобразен протест срещу липсата на жени в управлението на институцията. Поради това Европейската Комисия подготвя законодателна мярка, според която компаниите в Европейския Съюз, чиито акции се търгуват на фондовите борси, са задължени

до 2020 г. да увеличат броя на жените на ръководни постове до 40%! Т.е. всички компании, в които работят над 250 души и имат годишни приходи над 50 милиона евро, ще бъдат задължени в годишните си отчети да посочват броя на мъжете и жените в съвета на директорите. Ако в тях няма 40% жени, ги заплашва глоба! Нарушителите ще бъдат и лишавани от договори за държавни поръчки.

Обърнете внимание, че тук говорим за налагане на закони спрямо пол, а НЕ спрямо лични качества. Отново - имаме отношение на ниво колективно съзнание, а не на ниво индивидуално съзнание. Хората за тези позиции, трябва да бъдат избирани според ИНДИВИДУАЛНИТЕ им качества - нещо, в което се състои огромна част от земното преживяване! Ако най-квалифицираният човек за поста е жена - в това няма никакъв проблем! Но да наемате жени просто защото са жени е нещо СЪВСЕМ различно! Това малко по малко подбива земния път като такъв и (в случая) го орионизира. Разбирате ли механизма и как нагледно невинни и за някои, дори "резонни закони", всъщност имат много по-различно архетипно естество? Разбира се, имаме СЪЩИЯТ проблем, ако една жена не бъде избрана заради качествата си за сметка на некадърен мъж, само защото е мъж!

Радостно е, че България, наред с още 9 държави е гласувала против закона. Държавите, подписали протестното писмо, вероятно имат достатъчно гласове, за да блокират предложението, когато бъде подложено на гласуване в ЕС. В писмото се признава, че (удебеленият шрифт е наше дело): *"Има проблем заради прекалено ниския брой на жените и трябва да се положат усилия за повишаването им в йерархията, но за това са необходими подходи на национално ниво. Тези усилия трябва да продължат, това трябва да е следваният път."*

Както виждате, дори когато има съпротива срещу такова нещо, тя

по-скоро е базирана на финансови интереси, а не на идеологически. В случая на никой не му хрумва, че кадри трябва да бъдат набирани според личните им качества. Както виждате от удебеления шрифт, държавите противопоставили се на закона, не се противопоставят на самата идея и дори казват, че това е политика, която трябва да бъде пренесена на *"национално ниво"* и *"това трябва да е следваният път"*. Достоеен пример за това, че орионските ДНК-команди винаги остават включени, дори когато на пръв поглед нещата изглеждат другояче.

Този случай е добра илюстрация и за нещо друго. Самата дилема се състои в задължителното 40% присъствие на жени на ръководни постове в корпорациите, като, ако това не бъде изпълнено, ще има глоби, което е типичният деликатен орионски подход - нещата да бъдат контролирани най-вече чрез финансови механизми и други манипулативни тактики за разлика от сирианския праволинеен подход, който е просто да се влезе в битка.

Друг пример. Някога попадали ли сте на изказване на тези жени, които искат да влязат в политиката - да станат кмет или нещо подобно? Забелязали ли сте, че един от основните им аргументи е: *"аз ще бъда първата жена избрана за (...)"* Това е техният основен аргумент. Кое се използва, защото се очаква вие да реагирате положително на това заради вградените генетични команди от Орион. Вие си задайте въпроса дали човек трябва да бъде избран на база своя пол или на база каузата, зад която застава. Незряло е да се смята, че полът на някого го прави по-добър или по-лош човек. Жените са точно толкова ужасни или добри, колкото мъжете, защото на тази планета става дума за индивидуалност, а не за съзнание, което се определя от тялото, което то временно обитава.

В светлината на всичко казано дотук, не е ли интересно, че едно от ПЪРВИТЕ официални изявления на новия папа Франциск[\[206\]](#), избран през март 2013 г., е че: *"Жените са от основополагащо*

значение за църквата", което бе прието като значителна промяна в сравнение с позицията на предшественика му Бенедикт XVI? Поддръжниците на либералните реформи в Църквата редовно я призовават да даде повече глас на жените и да признае значението им за най-голямото вероизповедание в света, а някои групи призовават за реформи, чрез които жените да могат да бъдат ръкополагани за свещеници. Защо? Защото жените постепенно се завръщат към старата си функция - на истинските жрици на религиозните храмове. Отново - бавното преминаване от патриархален към матриархален строй.

Следете тенденцията с новините за женската доминация и привилегии. С времето ще видите, че ще станат толкова много, толкова чести и дотолкова ще свикнете с тях, че ще ги приемате като нещо нормално. Това ще има същата функция като новините по телевизията, които са изпълнени със съобщения за убийства, измами, злоупотреби - вече дотолкова сме притръпнали от това, че можем да вечеряме спокойно леща, докато съобщават за масово клане! Това постепенно става норма - така се налага модел.

По същият начин постепенно ще бъде наложено и феминизирането на света. Първо ще трябва да свикнете с идеята, а това винаги се случва чрез медията. Тя е инструментът за насаждане на този модел и това се случва от подаване на определен тип тенденциозни новини, до определени модели в киното и телевизионните сериали, като стигнем даже до рекламите! Рекламите все по-често наблягат на сексуалния антагонизъм. Много от тях днес са откровено мъжемразки, в които жени въртят мъжа на малкия си пръст и дори го удрят. Ако обаче има реклама, в която мъж удря жена - ще има шествие пред парламента! Насилието срещу мъже се окуражава много сериозно най-вече чрез игнорирането на проблема.

Точно затова сега ще разгледаме и най-екстремния опит на

новото време матриархалният модел да замени стария сириански такъв. Орионският феминизъм.

3.4.5 Радикален феминизъм

Главна теза на съвременния феминизъм е, че жените не искат нищо повече от равенство между половете. Орионските ДНК-команди, обаче, никога няма да се задоволят с равенство. Те искат доминация и контрол над мъжа и именно това е реалната цел зад красиво звучащото "равенство". Радикалният феминизъм е изцяло плод на ДНК-командите на тялото, защото той ти казва "ти си твоето тяло" и изцяло игнорира **духовното** преживяване, свеждайки го до това какъв пол си. Това е още по-смешно предвид, че в същия този момент, същият Висш Аз, към който принадлежи инкарнацията на една радикална феминистка, има стотици инкарнации като мъже, които на практика "вилнеят" и правят точно това, от което феминизмът се отвращава. Т.е. това течение няма никакво разбиране за естеството на земното преживяване и го игнорира. Именно затова казваме, че това е инструмент в извънземни ръце. Въпросът е, че това заразява и много жени с поизразен Ин-аспект. Поради заложените в почти всички тела орионски ДНК-команди, обаче, все повече хора попадат в този модел. Забележете как жени, които никога не са се чувствали потиснати в живота си и няма как да се идентифицират с въпросните проблеми, изведнъж стават много отявлени привърженици на идеите на феминизма без видима причина и приемат много присърце нещата като цяло. Това са активирани ДНК-команди.

Работата е там, че феминизмът излиза извън всякакъв контрол. Орионизираните жени вече съвсем наяве и в прав текст заявяват, че не искат равенство, а искат да управляват. Жертвата се превръща в насилника - същият модел отново и отново. В това няма духовна зрялост, в това няма поука от вече отминалата история. Нормално е, когато е имало потискане, да има гняв и желание за възмездие и възраждане, но този гняв започва да става водещ. Жени, които не са се чувствали по **никакъв начин** пренебрегвани от съвременното

общество, започват изведнъж да заемат ролята на жертва и да дават примери отпреди 1000 години как жената е била мачкана. Що за логика?[\[207\]](#) Това е все едно да искате да осъдите някой свой прадядо за факта, че имате кафява, а не черна коса.

Днешните ню ейджъри и феминистки използват много подобни аргументи в своя полза. Например, че всички древни записи показват, че древните общества са матриархални (факт) и тогава е нямало войни, а просперитет. Пропускат обаче факта, че по това време "боговете" все още са били на Земята и няма как да не е имало просперитет, защото системата е поддържала здрав стандарт, от който не е можело да има каквото и да е отклонение! Т.е. - подобни аргументи не правят опит за никаква перспектива, продиктувана от по-голямата картина. Те смятат, че мъж = война, а жената = мир[\[208\]](#) (между другото, ако наистина искаме обективни факти по този въпрос - почти всички древни войни са започвали заради жена или поради желанието/манипулацията на жена). Интересно е, че имаме пряк паралел със самата книга: *"Кралицата издала заповеди до всички женски командири и администратори да поемат контрол над съответните дестинации. За да се избегне превратът от тази безскрупулна и неизвестна мъжка сила, всички мъже трябвало да бъдат освободени от техните властови позиции... за доброто на Империята!"*

Същото става и днес и както казахме, основен аргумент на много феминистки е, че мъжете могат да мислят само за война и не могат да управляват адекватно света. За жените убиването е "грешно", освен ако не е паяк, пеперуда в стаята или изнасилвач и когато се стигне до там - те молят мъжете си да го направят. Със сигурност сте ставали свидетели на сцена във филм, където жената говори глупости на някого, но когато той отвърне на това, тя бяга при мъжа, който трябва да изпълни нейната воля или да защити нейната "чест". Отново - чист орионски модел. Това е от типа лицемерие в САЩ, където хората доброволно плащат данъци за поддръжка на

армията, гражданите искат тази армия да е готова да ги защитава при необходимост, но когато дойде моментът за убиването и бомбардирането - те внезапно започват да имат проблем с това заради общочовешките ценности. Ами къде бяхте още в началото тогава?

Преди няколко години една от най-големите активистки на феминизма в САЩ малко по малко започна сама да преосмисля позицията си, защото разбра, че нещата наистина излизат извън контрол и иначе разумното искане за балансиране на двата пола, е започнало да се изразжда в нещо чудовищно. Отново напомняме, че на българина тези проблеми могат да звучат много чуждо, защото още не са настигнали нашата държава в цялост, но на запад това са много сериозни въпроси.

Така например, много хора в Канада споделят, че образователната система е почти изцяло превзета от феминистки, които проповядват омраза и насилие срещу мъжете, въпреки непрестанните мантри за толерантност и ненасилие по принцип. Мъже-учители споделят как някои момчета са дотолкова тормозени психически от техните феминистки учителки, че не могат дори да кажат гък, когато биват запитани нещо нормално. Всъщност вече няма останали мъже-учители в началните училища и почти няма такива в средните училища. Феминизмът е изкарал мъжете извън системата поради страх от мними обвинения. В един момент се оказва, че малките момчета се оказват изцяло под влиянието на философията "мъжът мрази жената", което ги определя за цял живот. Феминистките не разбират, че по този начин сами подхранват проблема, който се опитват да преборят априори[\[209\]](#).

В Канада стават все по-популярни картичките и фланелките с надписи като: *"Кой се нуждае от момчета, предвид, че има кредитни карти?", "Обичам мъже, които са чувствителни и плачат...", когато ги ударя!", "МЕНтален стрес, МЕНтален срыв,*

МЕНСтруация, МЕНПауза - забелязвате ли колко от проблемите ни започват с "МЕН"?[210] Това не са невинни тениски-закачки, хората, които ги произвеждат и продават са тясно свързани с феминистките организации и те наистина мислят това, което говорят. Нека се върнем на тезата за равенството.

Невинната, звучаща разумно фраза за равенство щеше да бъде валидна, ако бе истина. Ако жените искат да бъдат третираны като мъжете, това означава жените да се откажат от специалното отношение, което получават. Мъжете не трябва да се извиняват за маниерите си по време на разговори и вечеря, нито да преосмислят речника си в присъствието на жена - това означава свободно ругане, говорене за секс и т.н. Това означава също така жените да носят еднакви по тежест торби на връщане от магазина и никой да не им държи вратата на асансьора. Това означава никой да не ви отстъпва място в автобуса, ако сте жена. Но почакайте! Когато направите нещо такова, орионизирани жени внезапно започват да се оплакват как е възможно да се държите така в присъствието на "дама".

Ето какво - ако не можете да понесете как мъжете се държат едни с други, недейте изобщо да повдигате въпроса за равно третиране. Равенство означава равенство на всички равнища! Не означава "равенство в някои случаи", а в други, когато те устройва да бъдеш жена - да кажеш, че си жена и трябва да бъдеш третирана по друг начин! Ако жената **НАИСТИНА** искаше равенство, тя ще приеме облагите наравно с отговорностите и задълженията. Орионизирани жени не биха направили това. Те искат да запазят облагите на пола си, но да ползват тези и на противоположния такъв. Това не е валидна позиция. Това е двоен стандарт и не е равенство. Защо феминистките не се оплакват за това, че се пенсионира по-рано от мъжете? Защо не се оплакват, че статистически - жените живеят по-дълго, а бездомните мъже са много повече отколкото бездомните жени? Защо няма равни

изисквания при някои професии, като например - това да бъдеш полицаи? Изискванията за жените-полицаи са много по-ниски отколкото за мъжете-полицаи. Защо, когато нещата се свеждат до такива неща, жените предпочитат да са само жени? Но иначе всички сме равни на теория, нали така? Лъжи.

Много орионизирани жени си позволяват да зашлевяват мъжете си за щяло и нещяло. Съвременните филми са пълни с такива сцени. Ако сте жена и искате равенство, мъжът има пълното право да ви върне жеста. Именно тук обаче сработват орионските ДНК-команди у мъжа, които му казват да се подчинява на жената и в резултат чувате класическата фраза (също популярна от много филми): *"Не удрям жени"*. Никой не би трябвало да удря никого и това се отнася и за двата пола, но отново - ако някой го направи - имате пълното морално право да му отвърнете (без значение дали сте мъж или жена).

И въобще - ако равенството наистина е целта, трябва да бъдат преосмислени страшно много концепции.

Например, защо мъжът винаги трябва да плаща сметката в ресторанта? Не разбирате ли, че в именно неща като това се състои истинската дискриминация, базирана изцяло на пола! Просто дотолкова сме свикнали с тях на културогично ниво, че не ни прави впечатление! Орионизирани жени не плащат, просто защото са жени и точка! Това е останало от матриархалните времена, в които само мъжът е работил. Но нали сега и жените работят и именно на това се гради голяма част от феминистките искания - равно отношение, равно заплащане? Ако жената изкарва свои собствени пари, защо мъжа трябва да продължава да плаща за всичко? Защо това продължава да се случва?! Защо никой не се замисля за тези неща? Защото това са устоите на едно орионско общество.

На запад една орионизирана жена вярва, че може да каже каквото

и да е на един мъж, но ако мъжът посмее да направи същото, започва драматизация в няколко сцени и обикновено се стига директно до съд, в който няма никакво съмнение кой ще спечели делото. Достатъчно е да се каже свещената орионска фраза "сексуален тормоз" и мъжът няма никакъв шанс. Дали е истина или не - няма никакво значение. Всъщност това е широко разпространен начин за изкарване на пари на запад с почти гарантиран успех. Това кара орионизираните жени да се чувстват сигурни и те стават все по-агресивни спрямо мъжете. Не сме далече от момента, в който дори хуморът за жени ще бъде забранен. Говорим съвсем сериозно. Феминистките в Америка дотолкова са се вманиачили относно своята чувствителност и това, че мъжът постоянно ги категоризира като "просто жени", че преди време дори излезе много оригинален виц в тази посока. Той звучи по следния начин: *Феминистките постигнаха споразумение, че дори думата "жена" вече сама по себе си е сексистка и оттук нататък искат да бъдат наричани "вагино-американци" :))*

Имайте предвид, че за да се стигне до етапа, в който една култура създава вицове за нещо, това е сериозно доказателство за съществуването на реално явление на културно ниво. Защото хуморът най-често служи като огледало на крайно поляризираните позиции, които да бъдат окарикатурени. А това не се харесва на орионизираната феминистка. В Америка и Канада вицовете за жени се смятат за проява на крайно лош вкус, но ако замените главното действащо лице в сюжета на този виц с мъж - изведнъж няма проблем и всички ще се смеят. Дори най-невинните забележки за жените могат да ви вкарат в проблем в тези страни, но няма никакви ограничения за това какво можете да кажете за един мъж. Счита се женомразство дори да говорите за жените. Както казва известният комик и социален критик на напълно изгубилия контрол феминизъм, Бил Майер, да бъдеш деликатен вече е станало по-важно от това да казваш истината, чувствата са по-важни от фактите, обвързването става по-важно от индивидуалността, децата

стават по-важни от хората, безопасността е станала по-важна от забавлението. В Америка вече е почти политически некоректно да бъдеш мъж. Телевизията се гради около този образ - жените са винаги изрядни, правят правилните избори, а съпругът е неудачник, който просто е щастлив, че я има в живота си. Телевизионните сериали се градят около тази концепция. Ако в някое телевизионно шоу на запад кажете, че жените са по-умни от мъжете, веднага ще получите ръкопляскания от публиката. Ако кажете обратното - ще ви изгонят от студиото, замеряйки ви с яйца. Мъжете не спират да се извиняват за какво ли не на жените без всякаква причина и приемат наложилото се вече статукво (което вече е функцията на орионските ДНК-команди в мъжкото тяло).

Двойният стандарт в това се корени в някои философии, свързани с преживяването на жертвата. В Канада, например, е традиционно възприето, че мъжете като цяло са потисници. Следователно, според феминистката философия, шеги, които потисниците използват в деградираща светлина относно потиснатите жени - трябва да бъдат потискани. Шеги от потиснатите срещу потисниците (т.е. в посока жена-мъж) са освобождаващи и носят прогрес. Така, докато сексуалният тормоз бива изиграван като карта при най-невинни шеги относно жени, в същото време бива толериран много враждебен хумор относно мъже без никакви възражения.

Друга много характерна черта на орионизираниите феминистки. За тях, когато не си съгласен с една определена жена, те казват, че: **"имаш проблем с жените като цяло"**. Именно стадното съзнание на жените, ориентирани към своето тяло, е онова, което им казва, че ако имаш проблем с една от тях, значи имаш проблем с всички. Това е кошерното съзнание. Което неминуемо след време ще доведе до...

3.4.6 Постепенното изчезване на мъжа

65% от жените в Канада признават, че редовно удрят своите мъже. Разбира се, почти никой мъж няма да се оплаче, че е тероризиран от своята жена поради мъжко его и гордост, което означава, че процентът е много по-голям, но това остава недокладвано. Повечето мъже, които се оплакват, обаче... ами полицията просто не им вярва и нещата свършват с арест именно за мъжа! Насилието над мъже от жени в тази страна е толкова необуздано, че вече има няколко организации за защита на мъжа от домашен тормоз. Това може да ви се струва абсурдно и изключено, но са реално проверими факти. Женската педофилия е друг аспект, който най-накрая започва да изплува в социума като скрит проблем, какъвто винаги е бил. Много малки момчета са изнасилвани от учителките си и детегледачките си и за това досега никога не се е говорило.

В Канада двойно по-вероятно е мъж да бъде убит от жена и да бъде обект на домашно насилие, отколкото обратното. В далечната вече 1999 г. по статистика 363 мъже са били убити в сравнение със 173 жени. От тях 91 мъже са умрели от пребиване в сравнение с 32 жени. 97 мъже и 37 жени са били намушкани с някакъв предмет, 121 мъже и 47 жени са били застреляни. Макар да не се уповаваме на статистики и да ги смятаме за метод за контрол над популациите, именно подобни статистики са широко използвани от феминистките, когато са в тяхна услуга. Защо, когато се говори за домашно насилие, се споменават само случаите за такова над жени, а не и над мъже? Никой не споменава за домашното насилие срещу мъже и малки момчета. Те няма да посочат колко хора са били жертви на домашното насилие, по този начин посочвайки поголемия проблем за насилието като цяло, те ще ви кажат колко жени са били насилени.

За период от 10 години, биват убити 421 мъже срещу 218 жени.

Двойно повече. Къде са протестите? Няма ги. Къде са хуманистите, къде са построените специално подслони и специални програми подпомагащи мъже? Няма ги.

Съответните органи докладват, че и мъжете, и жените са много по-агресивни, отколкото полицейските доклади и статистки рапортуват. Криминалните статистики често ни казват, че такова насилие е рядко. Картината се променя, когато социолозите започнат да разглеждат насилието, извършвано от съпругите. Проучванията показват, че този вид тормоз най-често остава недокладван. 113 от 1000 инцидента (годишно) са със сценарий, в които мъжът е насилника, 121 от 1000 случая е обратното. Повече от 20 пъти от съобщаваното в криминалните статистики. И тъй като тази тенденция ще се засилва (а жените вече са много повече от мъжете в световен мащаб[\[211\]](#)), това неминуемо ще доведе до драстично намаляване на мъжката популация.

По закона на синхроничността, докато тази част от следговора бе съставяна, в интернет излезе много интересна новина. Тя гласи, че мъжете са заплашени от изчезване поради "вродената крехкост" на мъжката хромозома. Това е **право** в целта! Мъжът е обречен на силно редуциране още на ниво дизайн и науката сега потвърждава това! Женската **X** хромозома съдържа около 1000 гена и жените са облагодетелствани, тъй като те разполагат с цели две от този вид. В началото и мъжката **Y** хромозома е имала толкова гени, но с "еволюцията" те са се свили до по-малко от сто при съвременния представител на мъжкия пол. И докато жените разполагат с две **X** хромозоми, мъжете имат само една **Y** - "хромозома-слабак" (както я наричат в новината). Женските хромозоми при чифтосване могат да осъществяват важни генетични "ремонтни". А при липса на женски чифт, **Y** хромозомите се изтощават и не могат да се справят с грешките. Така че жените са предопределени в крайна сметка да спечелят имажинерната "битка между половете".

Според направените от австралийската професорка открития чрез компютърни симулации (да, това е открито от жена), след 5 милиона години ще се затрият както Y-хромозомите, така и мъжете. Дали периодът е наистина този или доста по-къс, съобразно направените дотук наблюдения - можете да прецените сами.

В недалечно бъдеще животът на Земята ще стане много суров по множество различни причини, голяма част от които могат да бъдат открити в описаните дотук модели. Неотдавна получихме писмо от наш читател, в което той описва, че негова приятелка (която въобще не се интересува от тези теми) имала странен сън, в който ѝ се явила "Дева Мария" и ѝ казала, че всичко ще е наред и жените ще бъдат на власт много скоро.

Всъщност целият ефир бива подготвян по различни механизми за това, което евентуално ще се случи. Прилагаме тази история само като пример, за да видите, че обикновените хора от народа, каквито сме всички ние - са пряко засегнати от всички процеси, които описахме.

Това време ще бъде свързано с доста тежки физически преживявания и контекстът на земната Игра ще се промени като цяло в неприятна посока, защото Полярностите ще бъдат все по-изявени и агресивни в своята пропаганда и методи. Именно затова винаги е добре човек да поддържа една по-висока перспектива за земното преживяване като цяло, която да играе роля на балансатор между тежката физическа реалност и радостта на Духа, която така или иначе винаги е присъстваща на по-високо равнище. Това може да ви позволи да си спомните истинската причина, поради която сте тук и с времето - да започнете да я живеете, вкоренявайки я на ниво личност. Затова, нека да завършим тази така комплексна 3-та точка именно с опит да предложим подобна перспектива.

3.5 Висша перспектива

Ако по някаква причина тази информация ви смуцава или ви разстройва, не се безпокойте. Точно както джинът има две лица, така е и с Творението. Трябва да се научим как да се справяме с дуалността, ако искаме да функционираме напълно в триизмерната вселена, защото дуалността е основата на нейния релеф. Ключът към разбирането на дуализма обаче е перцепцията или казано по друг начин - възприятието.

Точно както истинската женска енергия е била загубена, така е и с нашата способност за възприятие. Това се отнася не само до способността да възприемаме женската енергия, но и да възприемаме като тяло, което в крайна сметка е Ин-функция. Когато ползваме възприятията си, ние поемаме информация. Когато изразяваме себе си чрез езика, ние обикновено изразяваме идеи, които първо сме поели. Изразяването на дадена идея в различни езици е рефлексия на есенцията на това, което е описано или наблюдавано първоначално.[\[212\]](#) Това, обаче, най-често неизменно е свързано с огледални отражения на тези идеи, защото самото съзнание е такова. То възприема концепции без да ги осъзнава, което го прави наподобяващо, отколкото съзнаващо. Това се нарича мимикрия.

Същият момент откриваме в ефекта на прозявката, който несъмнено всеки човек е преживял. Вие се "заразявате" от прозявката на някого, точно както много често се "заразявате" от нечий смях. Това е процес на отражение. Самото отражение не е първопричината.

Именно това е дилемата на съзнанието, в която се намираме. Ние много рядко съзнателно играем "първопричината" за самите себе си и това води до формиране на свят от холограми, в който тази първопричина се е изгубила и вече не общува пряко с нашата

същност.

По подобен начин изживяваме и самите архетипи - като отражения. Ето защо правим разлика между истинската Ин-енергия и нейното изкривено отражение в лицето на орионския модел, ето защо имаме адекватни искания за правата на жените и тяхното изкривено отражение в лицето на радикалния феминизъм[213] и т.н., и т.н. - моделът може да бъде сведен до всеки един аспект от живота.[214] Характерното за тези отражения е, че колкото и илюзорни, те са и също толкова "твърди" и "тежки" и имат усещане за истинност и съдържание, което ги прави много лесно разпознаваеми и човек обича да се идентифицира с тях. Те буквално ни смазват под формата на модели, които са много ясно структурирани и много конкретно приложими. Тези модели са и полесни за "инсталиране", защото при тях дефакто липсва съдържание - те са директно наслагване, докато същността е потрудна за постигане и изисква интегриране. Тази ситуация пречи на директното преживяване на чистите есенции във всекидневната ни реалност, което да ги интегрира на ниво "ежедневно съзнание".

Всичко това е много плуващо, а самите концепции са допълнително обособени от съвременната езотерика, която в голяма степен се явява и реактив на цялата тази игра на сенки. Поради тази игра на отражения една проститутка, например, може да е много по-добър проводник на истинската Ин-енергия, отколкото онова, което наричаме порядъчна жена от обществото, с добър социален статус, кариера, крепко семейство, деца и т.н. Това е трудно за схващане от линейното съзнание, защото то самото е форма на отражение.

Тъй като самите физически тела в лицето на половете са рефлексия на Ин/Ян енергиите на Висшия Аз (които всъщност са единни като Източника, а не поляризирани), в известен смисъл ние сме обречени да се лъкатушкаме насам-натам, докато не разберем,

че има и трети вариант и той е в обединяването на двата аспекта, създавайки нещо трето и изцяло ново. Този Баланс не може да намери изражение във външния аз на личността, докато мъжката и женската полярност (както ги възприемаме), не са в хармония.

Духът знае, че не е естествено да бъде делен на полове. За съжаление, без адекватната духовна информация половете не знаят защо нещата са такива, каквито са и това създава антагонизъм и желание за превъзходство. Двете Империи са продължение на същия изконен проблем.

Макар една реалност, в която жените и мъжете да бъдат третираны наравно, да би била интересна в нейния земен прочит, двата пола не са равни. Те имат своите силни страни и слабости (специфични и за двата пола) и нито един не превъзхожда другия като дяло. Защото нещата не се свеждат до това дали единият пол е по-добър от другия, а до това, че двата пола са различни и имат различна, еднакво ценна функция в Играта нужна за преживяванията на Висшите Аз. Най-често жените трябва да бъдат жени, а мъжете - мъже. Изборът ви на пол не е случаен. Въпреки това този модел варира до безкрайност и колкото по-богата палитра - толкова по-добре. Ето защо имаме хиляди инкарнации и като мъже, и като жени -защото ние сме и двете и трябва да минем и през двете във всякакви вариации. Генетичната намеса и желанието за превъзходство е начин, по който извънземните се бъркат в духовните преживявания на Висшите Аз, решили да участват в земната Игра. В момента жените повече играят в услуга на извънземните, отколкото да бъдат верни на своя Дух. Преди това е валяло за мъжете. Замяната на системите на Орион с тези на Сириус и сега отново с тези на Орион не представлява нищо повече от това - замяна на една система с друга. Нито една от двете системи не е "добра" за хората в линейния смисъл на думата. Тялото е "прецакано" и в двата случая. Духът обаче вижда възможност за развитие във всякакви условия. Всичко това трябва да ви говори за

самата цикличност на Играта. Тя е точно като шахматната дъска. В един момент сте на бяло поле, в друг - на черно. Един режим се сменя с друг, после старият се завръща - вечен сблъсък на идеали. Бившият модел на планетата е сириански. В момента орионизирани жени са тези, които действат като мъжете в миналото. Жертвата се превръща в насилника. Човек би си помислил, че ако на жените не им харесва да бъдат третираны по патриархалния начин, те не биха проектирали същия модел в матриархалния му вариант върху мъжете днес, още повече, че жената с орионски настройки претендира за по-високи морални устои.

Разбира се, за промяна на световен план не може да става и дума, освен ако нещо във функционирането на самата галактика не се промени драстично. Земята винаги ще бъде бойно поле на тези проявления поради естеството на самата Игра. Светлата полярност трябва да разбере, че 90% от хората винаги ще имат по-скоро отразително поведение, отколкото същностно.

Именно тези 90% обаче създават условия за другите 10% да преживеят нещо уникално. В друга времева линия ние играем ролята на тези 90%, а сегашните "отразители", имат същностно преживяване "там". Това е форма на сътрудничество между Висшите Аз. Не е толкова лесно за разбиране и линейното съзнание понякога се затруднява да схване мащаба на цялата картина. Това е допълнително усложнено от факта, че се намираме в период, в който всичко е допълнително объркано, няма еднозначен отговор и трябва да се надграждат множество перспективи, на множество платформи, за да получим що-годе адекватна цялостна рамка.

Полярностите винаги ще се опитват да се месят в земното преживяване, но те винаги ще остават вписани именно в тази по-цялостна рамка, защото тя е над тях и те не могат да направят нищо по въпроса.

Светлата полярност пропагандира извънземна философия като постановява, че всички трябва да бъдат третирани наравно. На планетата, на която сме и с оглед на вида Игра, който се разиграва тук, всеки трябва да бъде третиран индивидуално, а не наравно. Както казахме вече десетки пъти, характерно е за извънземното мислене всички да бъдат третирани като група, като еднакви същества, само защото принадлежат към тази група. Всичко това би осакатило земното преживяване. Само тук можете да изберете да се родите в модерен град като Ню Йорк, за да преживеете крайно изобилие; можете и да изберете да се родите директно на тротоара в Индия, за да разберете какво е крайна мизерия; можете да сте китайски воин от 12 век, можете да сте куртизанка от 15 век във Франция... И всичко това едновременно! Ще искате да бъдете обичани, ще искате да преживеете различни форми на насилие над вас, ще искате да бъдете приятели, ще искате да бъдете врагове, ще искате да мразите всичко различно от вас, ще се научите как да приемате. Вие ще се инкарнирате във ВСИЧКИ земни раси (задължително и безусловно), и в двата пола (задължително и безусловно), безбройно много пъти (задължително и безусловно), ще изживеете всички видове сексуалност (задължително и безусловно), ще се оставите да бъдете манипулирани и от двете полярности, и от извънземни, и от всякакви хора, които искат вие да се провалите в Играта. Ключовата дума за Земята е разнообразие. Така Духът се учи на всичко, става по-богат. Полярностите искат равенство за всички хора. Това означава липса на разнообразие - бавен духовен напредък - както е на извънземните светове. Светлите искат свобода, равенство и братство (познайте чий девиз е това между другото - на масоните [\[215\]](#)), а Тъмните искат равенство за всички в ролята им на роби. Два еднакво вредни модела, просто различна трактовка.

След Края на Играта Висшият Аз е много по-развит отпреди. Той е осъзнал и преживял себе си в измерения на реалността, които преди това не е познавал. С това той, разбира се, е разширил своето

същество.

Така че тук не става дума цялата личност да се раздели на две и след това просто да се завърне към себе си, което само по себе си е нещо банално. Всичко това дава като плод нещо много по-грандиозно.

Нещо, което всички някой ден ще преживеем.

4. Империята Сириус и отпечатъкът ѝ върху земните култури

Вече обяснихме, че избрахме светлината на нашето изследване в този следговор да пада предимно върху орионската част от текста, както е конструирана и самата книга. Така информацията ви като цяло ще е по-актуална във времето, защото сме в етап на орионизиране.

Няма спор, че Империята Сириус също е много интересна сама по себе си, но на практика "*Документите Тера*" е **изцяло** свързана с обстоятелствата около сирианците и техния манталитет, който поради естеството на природата си директно афектира земните събития. Оттам можете да разберете и за отразения и деформиран Ян-аспект, който много добре е vyplътен от тези същества. Така че да се спираме подробно отново на това няма особен смисъл, защото ще трябва да преповтаряме вече казани неща.

Като цяло е много трудно да се говори за тези същества сами по себе си, защото съюзът между Империиите е претопил много от техните индивидуални черти на културогично ниво, което прави нещата още по-трудни за декодиране от земна гледна точка. На практика ние няма как да разграничим с абсолютна точност сирианската от орионската култура, защото всичко, което Земята познава, е амалгамата между двете. Тъй като извънземните култури са силно белязани от своята собствена ритуалистичност, почти всяко едно тяхно действие е определено от стремежа им да изразят тази своя черта. Респективно, бивайки подчинени на Империята Орион, сирианците били длъжни да разпространяват предимно нейната символика и порядки. Това допълнително затруднява нашата задача в опит да разграничим двете и в същото време улеснява посочването на аспектите около матриархата на рептилиите (нещо, което и направихме в точка 3).

Въпреки това могат да бъдат казани определени неща, така, както са стигнали до нас като отражение, което откриваме в собствената си земна култура. И тъй като именно съюзът между Орион и Сириус е това, от което неминуемо трябва да изходим, нека започнем от общото към частното.

4.1 Съюзът

Казано е, че след смачкването на Вълчите Крале от Кралицата на Небесата, Империята Сириус придобила ранга "Наложители на Редата". Въпреки необятната власт и технология, която получили, на дадено ниво сирианците останали смачкани психически от това, че някой ги е победил в собствената им игра - войната. Изявеното им мъжко е било накърнено и те никога не преодолели това на вътрешно равнище. Самата идея да бъдат подчинени на някого било нещо, с което им трябвало известно време, за да свикнат. Напомняме, че под "време" нямаме предвид 100-200 години, защото вече бе коментирано, че темпоралните характеристики на един извънземен живот [\[216\]](#) са коренно различни от това, което имаме днес на Земята. Предвид, че един сирианец живее "космически дълго" от наша перспектива, травмата от едно такова военно унижение също ще има доста по-различен ментален ефект. В този случай споменът не може просто да бъде заличен с технология, както се прави обикновено, защото подчинението спрямо Орион вече било част от културата на сирианеца и всекидневен факт - нещо, от което не можеш да избягаш и да забравиш.

На колонизираните светове вълчите същества имали относителна свобода, но религията била неизменно орионска (както вече стана ясно). Колкото и наивно да изглежда на пръв поглед, навярно поради тези обстоятелства (които - да не забравяме - винаги са отражение на някакъв архетип) в нашата земна култура са останали мисъл-форми в лицето на изрази като "*бъди послушно кученце*", или просто "*добро кученце!...*" (което е типичната фраза в живота и киното, когато срещу нас застане злобно куче и няма накъде да бягаме). В нашия свят "вярното и послушно кученце" е образът на човека, който е сервилен и познава много добре йерархията. Това е човек, за когото със сигурност знаеш, че няма да те предаде, защото знае мястото си. Точно както Империята Сириус познава добре мястото си спрямо Орион в ролята им на най-верни служители. В

известен смисъл сирианците са станали нарицателно за послушание. И макар историята да показва, че те винаги търсят начин да покажат природния си нрав, в общ план, с милиардите години те са се доказали като верни съюзници и някои бунтове тук и там са нещо нормално и непритеснително.

Като "Наложители на Реда" сирианците играят ролята и на поддръжника на статуквото на орионските системи, много често в ролята им на колониална администрация (каквото е бил случаят и със Земята). Ето защо в различни текстове ще ги срещнете под името "пазителите". Навярно оттук произхожда и идеята за "кучето-пазач" в нашето съзнание и идеята, че ако искаме да бъдем в безопасност, трябва да имаме куче в двора. Забележете, че когато има натрапник в личното ни пространство, много често прибъгваме до емблематичната заплаха "ще насъскам кучетата срещу теб". Това не само ни насочва към архетипната идея, че Кралицата плаши своите нови врагове със своите вълчи армии, но дори имаме запазен глагол "насъсквам", който би следвало да е свързан със змиите, защото кучетата не съскат. Тъй като господарят е този който "насъсква" кучето си срещу натрапника, то това отново ни води до архе-концепцията, че някой, който съска, контролира кучетата - рептилианската Кралица заповядва на послушните сирианци. Убеждавате се все повече как тази история дотолкова е белязала нашата собствена култура, че можем да я открием дори в собствения си език, ако потърсим следите за това.

Ритуални доказателства за съюза между двете Империи можете да откриете под формата на изображения, плочки и какво ли още не в цялото ни древно минало. Така нареченият митраистки "леонтоцефалин" горе вдясно, е ярък пример за това. Избрахме тази конкретна интерпретация[\[217\]](#) на това изображение, защото лъвът е стъпил на Земята (докато в други под него няма кълбо), демонстрирайки местна власт, но в същото време виждаме как около него се е увила змия, която е поставила главата си над неговата (макар тук да не личи много ясно). Символизмът е повече от ясен.

Без никакво съмнение, обаче, най-големият архетипен отзвук на съюза между двете Империи в земната история откриваме в традицията по сгодяването на принца и принцесата на дадени кралства, за да възцари мир между двете земи - нещо, което вече е споменато бегло в следговора на *"Документите Тера"*. В тази посока има малко известни факти.

Например в историята имаме характерната особеност на кралската традиция, че никой мъж не би могъл да е цар без царица, защото едва след като е помазан от своята невеста, той получава статуса "месия" ("помазан") - както е и при мита за всеизвестното

помазване на Исус от Мария Магдалена във Витания. Този утвърден обичай, според който от краля се изисква да е женен, се следва от кралските династии на галите, а във ведическите "Сатапатха Брахмана" също се отделя особено внимание на това: *"Затова, докато той не си намери съпруга, все едно, че не е роден; понеже дотогава той не е свършен. Но като си намери съпруга, той се ражда, защото тогава става свършен."*

Последното е директно отражение на манталитета, който Кралицата на Орион налага, състоящ се във философията, че един свят може да бъде свършен, само ако на него има Принцеса-представителка на "единствено божествената". Обърнете внимание, че дори в патриархалните земни времена горното правило важи с пълна сила и легитимиращата властта се явява именно съпругата. Това може да ви даде доста следи за това кой винаги е дърпал конците, без значение как изглеждат нещата на повърхността. Защото не само, че един мъж не би могъл да стане крал без кралица, но и неговата кралица трябва да е от кралско потекло. Това брачно правило се утвърждава, защото кралицата (както и всяка друга жена) е възприемана като символ на "майката-Земя" и тя трябва да стане съпруга на краля, за да властва той над Земята. Вече имате достатъчно знания да разбирате сами идеята зад това. Официално символизмът на този съюз може да бъде открит от най-древни времена в Месопотамия, където царицата е почитана като богиня, както и кралят е приеман за бог. Оттук: царица = богиня = земя = материя = плът, и цар = бог = небе = дух = душа. Както вече бе обяснено, поради факта, че vyplъщават "богинята-земя" за жените е било излишно да се тревожат с отговорността да притежават земя и имущество по закон, защото е приемано като невъзможно придобиването на законово право над нещо, което те притежават по силата на естественото право. Ранните патриархални фракции на римокатолическата църква и издиганите от нея правителства преднамерено си присвояват обичай, за да лишат жената от правото на собственост.

В случаите, когато поради някаква причина кралят е възкачен на престола неженен, много скоро след това задължително се организира и брачната церемония. Тогава съпругата-кralица също получава короната и се оповестява другата причина за съюза - продължаването на династията.

Съюзът между двете Империи е дал отражение и в много други аспекти на сключването на примирия и съюзи като цяло. В древното минало, за да е здрав един клетвен съюз двете страни трябва да пожертват по няколко капки от кръвта си, да я смесят с вино и вода и да пият по глътка. Най-силна обаче е клетвата, ако тези, които искат да се свържат взаимно, смесят виното и водата... с вълча кръв! Няма ли вълча кръв - може и такава от жертвено куче. Това е отзвук от факта, че сирианците са направили "жертва" при сключването на съюза, поради което той станал възможен.

Идва момент, в който човек проглежда и започва да се пита каква е причината за всички тези обичаи, какъв е техният истински произход? А за да си отговорим адекватно трябва да започнем да търсим отговора на този въпрос в съвсем друга посока от тази, в която сегашните учени гледат...

4.2 Сириански корени на Земята

Извънземните, които са широко познати в последните 30 години на запад под името "анунаки", произхождат от звездната система Сириус, а техният главен учен ЕА, наричан още ЕН-КИ[218], бил натоварен с генетичното създаване на същества на тази планета.

След унищожаването на Тиамат и повторното тераформиране на Земята (вече наричана Ериду), Принц ЕА успял да открие място, където се пресичат три енергийни канала от решетката на планетата и той го избрал за една от своите колонии. Така, ако някой от тези канали, или дори два от тях, по някаква причина не сработели, той щял да има трети, от който да черпи енергия. Това място днес познаваме като Месопотамия и тя станала една от централните точки на новата цивилизация. Тук било мястото, където ЕА решил да построи колония за своите помощници. Те се наричали ANAKI. Тези техници, които изявили желание да дойдат и да работят на тази планета, незабавно били повишени в ранг, дали им се власт и недвижима собственост на Сириус. Ако искали, могли да получат недвижима собственост и на новата планета... На ANAKI бил даден ранга "N-U-N"[219].

"NUN" буквално означава "петдесет". Най-високият ранг бил "шестдесет" и принадлежал на самия АН-У. Рангът "петдесет" бил най-високият възможен такъв за придобиване от не-кралска особа. Тези работници били незабавно повишени - всичките ANAKI се издигнали до ранг NUN. Така те станали известни като A-NUN-NAKI. Това е термина, който трябва да можете да разпознаете от творбите на Сътчин. Това наименование обаче е титла и отразява определен ранг в йерархията им, което отново е доказателство, че на изследователите масово им липсва разбирането за тънката разлика между "титла" и "име", а понякога и раса. Оттук произхождат големи неразбирателства в популярната литература. Истинското име на тези същества (като група) било ANAKI или

само NAKI. Те са извънземни от Сириус.

Предвид статута и положението на сирианците като раса спрямо Орион, в много източници може да ги срещнете с имена като "господарите" и "пазителите" (вече споменато), но тяхното галактическо име, както споменава БекТи, е ASA-ARR-U[\[220\]](#), а не анунаки... Имената на много от боговете и богините от древните култури са всъщност препратка към тези извънземни, а техните драми заемат съществена част от земната история, описани вече в *"Документите Тера"*.

Подобно на рептилиите те също имат специфичен архетип заложен във физико-енергийна им структура, но той е различен и знаете, че се асоциира с лъва, вълка или котката. Енергетиката им е тясно свързана с мъжкия Ян-принцип и както споменахме в точка 3, по тази причина една от целите им е да създават нови раси и нови форми на живот. Другият техен силно характерен аспект е този на воина. Точно затова в тяхната култура те са разделени най-вече именно на базата на тези два признака.

Морнинг Скай намира потвърждение в концепцията на техните наименования в шумерския език. Учените-създатели имали титлата K/D или G/D ("границата, откъдето започва живота"). Те били "боговете" KAD/GAD, които създавали живот. Те създали хибридните растения и животни. Оттук произлиза корена на думата *"god"*[\[221\]](#) означаващо "бог" в английския език. Обръщайки думата наобратно ще получим името на военното съсловие -D-K/D-G или DAK, унищожителите, отнемащите живота. Предполага се, че оттук произхожда думата "куче" на английски - "dog".

Така сирианските сили били съставени от тези два типа командващи -K/GAD и DAK/G (учени и воини). Няма как в случая да не ви направи впечатление, че тези титли всъщност са базирани на орионски корени (връзката между DAK и TAKH е ясно видима) и

това е по-скоро закономерно, предвид всичко изложено като фактология дотук.

Това е и една от много подсказки, че когато използваме термина "сирианци", от изключително важно значение е да се има предвид фактът, че след сключването на съюза с Орион, тяхната кралска и благородническа каста вече има рептилиански гени в своята кръв. Обикновените сирианци в много по-голяма степен запазили своя туземен облик. Групата, която е изпратена да колонизира наново нашата планета (след погрома, който обединените Имперски сили нанасят на цялата Слънчева система), включително и някои от по-нисшите работници, имали сириано-рептилиански гени и по тази причина в повечето източници те са описани като "рептилии". Този факт сам по себе си може да внесе голямо объркване сред много изследователи, когато на дневен ред стои въпросът, целящ да определи тяхната мотивация и начин на действие на база произход. Истинските им корени са други, но с течение на времето те се превръщат дефакто в "нова раса". Тази тяхна "хибридизация" в голяма степен допринася да приемат с много по-голяма лекота различни влияния от принципно противоположните култури стоящи в основата на гените им. В голяма степен вероятно дори повечето от титлите, които носят, имат орионски генезис - този факт е продиктуван най-вече от сключването на съюза. Точно затова не е никак случайно, че символът на кучето или вълка може често да бъде открит в култове, които почитат змията или рептилиите. Дори самият АН-У (известен от шумерската писменост) е описван като "лидер на рептилианските богове", но често е бил представян с образа на чакал или куче.

Смесването на гените в добавка към конкретното социално програмиране, обаче е предпоставка за едно допълнително противопоставяне отвъд типичната борба за власт в йерархичната структура. Очевидно е, че в даден момент са се появили и фракции, които ясно осъзнават "васалната позиция", която заема Империята,

което води до още по-голямо разделение, междусобици и възникване на култове, стриктно ориентирани към мъжка доминация, като някакъв своеобразен отпор в защита на "традициите". Различни проявления можем да видим доста ясно проектирани и на нашата планета, като тук в много случаи обаче се наблюдава интересната специфика подобен род култове да бъдат заимствани от "оригинала" и налагани като антитеза на "официалната орионска доктрина" от бунтовническата рептилианска фракция. Много често те служат като маска и създават един перфектен защитен слой на диригентите зад кулисите. Целта в крайна сметка си остава контролът над масите независимо от опаковката, с която социалният ред бива сервиран. Точно поради това, когато се опитваме да идентифицираме корените и мотивацията на определена политическа организация или религиозна група, трябва да гледаме многоаспектно на всички детайли свързани с нея, заедно с извършените промени в структурата ѝ през годините и да не прибързваме със заключения, базирани на явните повърхностни белези.

Според "*Документите Тера*" самата дума "Сириус" е всъщност наименованието на Империя ASA-RRR след сключването на съюза. Тя станала известна като Империята "SSS-T.RRR.SSS-T", "Империя, родена от SSS-T, умираща за SSS-T" или "SS-RR-SS" (Сириус). Много често ползвайки това наименование ние имаме предвид всичко, което е характерно и типично за ASA-RRR, но понякога това може да бъде в известна степен подвеждащо, защото след подписването на пакта, рептилианското влияние играе значителна роля и терминът Сириус вече има доста по-широк смисъл, отразяващ "новата компонента" - нещо, което е от ключово значение за разбиране на процесите, които се извършват на нашата планета. Независимо от новия статус на Империята за всички е добре известно с какво най-вече се асоциира тази дума на Земята.

4.2.1 Образът на кучето

Още в древния свят името Сириус най-често е свързвано с "кучето" (и вариациите вълк, лисица, чакал). Древните египтяни наричали тази звезда "Звездното куче" и я идентифицирали с Анубис - богът на мъртвите, който имал глава на куче/чакал. Индианското племе чероки вярвало, че това "куче" очаква душите на умрелите в Млечния Път. Племето на чернокраките индианци пък именувало звездата "кучешкото лице". Най-старото индуистко име на Сириус било Сарам - едно от двете кучета близнаци пазители на Млечния път. Китайците познавали тази звезда като "небесният вълк", а гърците като кучето на Орион (а според някои твърдения и като двуглавото куче Орфо - син на чудовището Тифон). Дори гръцкият философ и поет Арат от Сол сравнява съзвездията "Голямото Куче" с кучето пазач на Орион, което следва по петите своя господар стоящо на задните си крака, а звездата Сириус е в неговите челюсти. Римският астролог Манилий го нарича "кучето с пламтящото лице". В древна Халдея (днешен Ирак) звездата е позната като "Кучешката звезда, която води" или пък е наричана "Звездата на кучето". В Асирия е спомената като "Кучето на Слънцето". В още по-древна Акадия също имаме подобно наименование - "Кучешката Звезда на Слънцето". Африканското племе зулу също има легенди, в които е наречена "Звездата на Вълка".

Сириус често е оприличаван на ужасен, чудовищен звяр, опасен за всички. Бил е асоцииран със смъртта, ада и всякакви беди. Това на пръв поглед е нелогично предвид факта, че кучето е "най-добрият приятел на човека", но от друга страна ни дава възможност да вникнем в позициите на борещите се извънземни фракции, като същевременно можем ясно да видим разрушителния аспект, който сирианските воители представляват. Бащата на споменатото куче Орфо - Тифон, често е идентифициран със злия бог Сет (който също понякога е представян като създание с кучеподобна глава).

Тифон е един от най-големите врагове на Зевс, но бива победен от него, макар и с големи усилия. В митовите на монголите присъстват "метални кучета", които се хранят с човешка плът. Ужасното куче Ярчук от славянската митология пък имало вълчи зъб в своята уста, както и две кобри под долната си устна. Примери в митологията по отношение на кучето/вълка и неговата връзка със Сириус можем да открием на практика в преданията и легендите на всеки един народ на планетата. Това за повечето читатели едва ли е някаква сензационна новина и допълнителното им изброяване и описание изглежда безпредметно. Много по-важен в случая е моделът, който бива формиран и натрапчивата връзка между звездата и нейния символ - нещо, което е толкова дълбоко залегнало във всяка една локална земна митология, че всяко едно конвенционално обяснение на този факт следва да буди подозрение. Няма как да не е видно и противоречивото отношение към Сириус, въпреки явното всестранно признаване на неговото силно влияние - нещо съвсем естествено след оттеглянето на официалната сирианска фракция.

По отношение на митологията свързана със Сириус и най-вече нейната интерпретация, внимание заслужават тезите на някои изследователи като Владимир Рубцов, който разглежда въпросните митове през призмата на една "суперцивилизация" от астроинженери, която разполага с технология и познания, с които може да влияе директно върху небесните тела (включително и звездите) и да ги модифицира. Този подход към темата кореспондира до голяма степен с описаните в *"Документите Тера"* възможности на сирианската Империя да връща към живот полуразрушени планети - какъвто е случаят с Тиамат. Същевременно много често това е и причина голяма част от другите изследователи да се задоволят с "удобното" обяснение, че във въпросните митове са описани напълно природни небесни явления, а извънземният изкуствен фактор в цялата схема звучи прекалено "фантастично" и технологично невъзможно погледнато през земна перспектива. Само че има прекалено много факти, които

синергично натрупани превръщат на пух и прах разбиранията ни за съществуващата реалност. Точно затова ще отделим специално внимание на тези детайли в 5-та точка на следговора (анализираща V-та и VI-та глава на книгата), която е пряко свързана с технологичните възможности на сирианците в космоса и тяхното директно проявление в собствената ни слънчева система.

4.2.2 Образът на лъва и котката

"Смесени" послания при интерпретацията се наблюдават по отношение и на другия най-виден представителен образ на сирианската култура - лъва. Както при християните, така и при египтяните, лъвът бива свързан и с "бог", и с "дявола" в зависимост от контекста, което, разбира се, е поредното потвърждение за противоборството на различните извънземни фракции. Като цяло погледнато, обаче, в глобален план по-скоро надделява положителният образ на лъва дори и към днешна дата. Символичната природа на лъва в Египет, както и на много други "котки" има различни измерения. Той представлява не само живителната сила на Слънцето и неговата идентификация със звездния бог РА, но бива свързан също и със смъртта и отвъдното, поради автоматичната препратка към Озирис, който управлява отвъдния свят. За лъва се счита, че пази духовния свят, който е управляван от Озирис. В тази връзка е много подходящо да акцентираме върху една интересна закономерност, с която се спекулира извънредно много, особено в посланията тип "ченълинг", но също така може да се наблюдава и в много от древните митове под различни форми.

Ключови думи като "духовен свят", "отвъден свят", "подземен свят" в комбинация с някой "бог", който се е отправил натам и вече не е на Земята и не е част от нейното управление, в много от случаите са ясен индикатор, че става дума за представяне на определена извънземна фракция (или нейния лидер), която по някаква причина е в изгнание или просто вече не е част от управляващото статукво на планетата. Обикновено това бива аранжирано с допълнителни негативни определения, които да подчертаят факта, че те не са вече част от системата на този свят и затова са в "света на мъртвите". Въпреки това във всички текстове ясно личи, че дори и от "отвъдното" те все пак имат възможности да влияят върху земните процеси и да носят "беди".[\[222\]](#)

Митичната сила на лъва, както и неговата смелост го правят пазач на "отвъдния свят" в египетската и гръцка митологии. Лъвовете защитаваха душите на умрелите и атакували злите духове. Точно асоциацията със смъртта и отвъдното обаче им носят и доста негативен имидж. В един момент дори символът на лъва бива свързван с "хищническата сила на смъртта" в някои староеврейски текстове, като акцентът пада върху "лакомото поглъщане на храна", а това е очевидна препратка към някои от характерните особености на сирианските бойци в по-ранните периоди на Империята. Въпреки всичко, всеобщият позитивен образ на лъва надделява и той най-вече е свързван като символ на божествената защита. Почти навсякъде в древния свят (Египет, Асирия, Африка, Мексико, Перу) образът на лъва е олицетворение на сила, мощ, власт, потентност и авторитет.

Символът на лъва е често използван в Египет и като фигура на пазител, но интересното е, че в този контекст бива свързван с различни богини от женски пол, като персонификация на защитния майчин инстинкт, отстояван на всяка цена. За разлика от характерното изображение, при което женският образ стои над или е впрегнал лъвските създания, в древен Египет можем да видим жена с лъвска глава в ролята на могъща богиня, което свидетелства по-скоро, че вече става дума за персонаж, свързан пряко със сирианската Империя (като например рептилианска дъщеря принцеса - защото лъвът не е в подчинена форма), но също е идеален похват да бъде представена бунтовническата рептилианска кралица или персона от нейните сподвижници, която влиза в съюз с неофициалната сирианска фракция. Тази теза е в синхрон с примера за "вълчицата", която стои в основата на мита за създаването на Римската империя.

От подобна позиция може да бъде разглеждана и египетската богиня Секмет (тя е с лъвска глава и освен това бива изписвана и като "Sakhmet" - факт, предполагащ рептилиански произход) и

изпълнява ролята на пазител срещу всякакви болести и нещастия (ако се отнася обаче до нейните "приятелски настроени кръгове"). Същевременно е почитана и като "унищожител" и има много характерен воински аспект. Освен воин на боговете, разгромяващ нечистите сили (като змията/змея Апофис, който е описан като основен враг на РА), тя бива и лечителка, даряваща здраве и притежаваща магични дарби. Всъщност богинята Бастет бива често описвана като "положителното копие" на Секмет, а в някои легенди тя е нейна близначка.

Култът към Бастет е характерен освен всичко друго и с почитането на котката от породата египетска мау. Тази порода е обожествявана като се е смятало, че е превъплъщение на богинята Бастет, която предпазвала от страшни бедствия и спомагала за узряването на реколтата. На главата си имали черна буква "М" разположена между очите.[\[223\]](#) Тези котки са били отглеждани в храмовете, посветени на Бастет, както и в домовете на египетската аристокрация, където са били считани за членове на семейството с всички произтичащи оттук привилегии. Това е интересен факт на фона на твърдението в книгата, че една от титлите на Кралицата на Орион (респективно и на кралицата-бунтовничка), е "Нейно Върховно Величество, Божествената Кралица КНАА-ТТ" - като е направена и директна връзка със "свещената египетска котка".

Още по-интересни са нещата през призмата на няколко езотерични източника, които хвърлят светлина върху причината това животно да бъде до такава степен интегрирано и почитано в религиозния и социален живот на древните египтяни. Според тази информация котката е генетично манипулирано животно, носещо човешки и лъвски гени, както знаете от точка 1.3. Тя присъствала на практика във всеки египетски дом и била програмирана да напуска къщата през нощта и да изпраща информация на своите извънземни контролори. Ето защо котките имат този силен подтик да излизат навън през нощта и до днес.[\[224\]](#) Интегрирането ѝ в религията като

"свещено животно" е опит да се осигури значителен комфорт на този метод за шпиониране. В чисто исторически план, обаче има достатъчно много примери как други фракции са се възползвали от факта, че котката е "свещено животно" и дори са ги използвали като щит срещу врага, като особено известен е случаят с победата на персийският цар Камбис II, който по доста безскрупулен начин се възползва от ситуацията. Сравнително скоро след победата си обаче умира при "неизяснени обстоятелства".

За европейските народи котките обаче далеч не са "божества" особено през периода на Средновековието, когато са свързвани директно със "Сатаната" и са били "дейни участници" в процесите на Инквизицията срещу "вещици" и магьосници".

Даваме всички тези примери засягащи лъва като символ [\[225\]](#), за да подчертаем как той може да бъде впрегнат за нуждите на всяка една извънземна фракция, с което за пореден път се потвърждава максимата, че под това, което е видимо с просто око, обикновено има в пъти повече скрито.

Персонификациите на Империята Сириус на Земята обаче не спират дотук... и можем да ги открием дори в собствената си народна култура...

4.2.3 Образът на вълка

Връщайки се назад във времето, ще се натъкнем на факта, че в миналото българите са били тясно свързани с малко по-различен архетип от настоящия (лъв), който в определен момент е бил променен, а в момента често се използва с двойно значение. Става дума за мощното присъствие на символа на вълка и всичко свързано с него в организационната структура на древните българи. Нещо повече - според някои лингвистични трактовки "болг-арий", може да се преведе и като "вълче-глави".[\[226\]](#) Името на Курт-Кубрат, може да се интерпретира като "вълчи вожд", или "баща на вълците", а българският народ - народът на вълка. Пряко попадение е и нашата титла хан/кан, която очевидно произхожда от "KHAN" - име, което вече познавате от самата книга. В *"LA Transcripts"* Морнинг Скай посочва, че "KANUS" е човешкото име за сирианците. Нека не забравяме и историята за кан Крум, който направил чаша от черепа на Никифор, което е типично поведение на сириански воин. С това не казваме, че Крум е бил извънземен... Просто посочваме, че тези мисловни модели са много заложили в нашия народ на ДНК-равнище, защото очевидно имаме доста силно застъпена сирианска генетика.

Отивайки още по-назад в историята, ще установим, че и тогава символът на вълка трайно е присъствал по днешните земи и дори имаме цял град с такова име! Става дума за тракийския град Хелис или Даусдава (около днешен Исперих), основан четири века преди новата ера, който впоследствие бива разрушен от земетресение и повече не е възстановен. Хипотезата, изказана от проф. Александър Фол относно неговото име, гласи, че районът на Демир баба теке - районът, в който се намира тракийското селище, бил наричан от местното население Даусдава. Според него, "топонимът" е добре съхранен и изговорът му е ясен. Ако трябва да разгледаме етимологията на Даусдава, "даос" би трябвало да означава "вълк", а "дава" - "град". Т.е. "Вълчи град".[\[227\]](#) Даусдава е и обяснение на

племенното име на даките[\[228\]](#) - даой - дакой.

Отделно златни накити с изображения на вълк, датиращи от 5 век пр. н.е. са намерени в разкопки край с. Дуванлий, Пловдивско. Вълци са изобразени на златни апликации от Летнишкото и Вълчитрънското съкровище. В голяма степен култът към вълчия образ е туширан от християнското отношение спрямо него, придавайки му силно негативен образ.[\[229\]](#)

Когато разглеждаме различните племенни култури на древна Британия и Европа, неизбежно се натъкваме на повелителите на гората валан (юлану), въвели празника на зимното слънцестоене Юл. Тази висша друидска каста, от чиято традиция тръгва култът към Луната на Диана, е наричана и Вере (Weres). Казват, че думата означава "мъже", но строго погледнато, в езика на "Вярата на бѣза" (бѣзът е свещено дърво на ирландските магьосници) тя се свързва по-скоро с т. нар. "богочовеци". Тяхно тотемно животно[\[230\]](#) е вълкът - така, както други племена избират мечката или коня. Следователно можем да кажем, че техен тотем е върколакът, но в стремежа на Църквата да охули всичко свързано с магическата традиция, думата "върколак" получава твърде негативна конотация: на човека-вълк, асоцииран с пълнолунието.

В епохата до Средновековието, когато римокатолическата църква пуска дълбоки корени, идеята за върколаците провокира донякъде въображението на християните, още повече, че в евангелията вълкът е използван като метафора на хищника. В Матей 7:15 се казва: *"Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители"*. А също и в Матей 10:16: *"Ето, Аз ви пращам като овци посред вълци: и тъй, бъдете мъдри като змии и незлобиви като гълъби"*.

В този библейски пасаж змията категорично е утвърдена като създание на мъдростта, не като творение на Сатаната, но е нагледен

и образът на противника - вълкът. Всъщност тук вълкът е споменат фигуративно, като враг на овцете, но понеже новоосъзналите се християни гледат на себе си като на овце, вълкът се превръща в символ на враг на християнството - концепция, получила подкрепа от друг "цитат" на Исус в Лука 10:3: *"Вървете! Ето, Аз ви пращам като агнета посред вълци"*.

Според апокрифите вълкът е рожба на **дявола**, следователно **враг на човечеството**. Сблъсъкът на двете представи е добре илюстриран в повествованието на Кремонския епископ Луитпранд (968 г.) за Боян Магьосника: *"Боян дотолкова изучил магията, щото от човек веднага ставал на вълк и всякакъв друг звяр"*. Именно Боян Мага[\[231\]](#) пророкува падането на българското царство поради изкореняването на старата религия.

Като оставим настрана този страх от вълците, няма нищо реално, което да ги свързва с дяволското, няма нищо и в техния облик или същност, което да даде повод за подобни асоциации и коренът на това отново може би трябва да бъде търсен в "сатанизирането" на **ЕА**. Всъщност вълкът е много интелигентно и социално животно, подобно на хората включено в общностна среда. Това е причината редките случаи на индивиди, разграничили се от общоприетите норми на поведение, да бъдат наричани "вълци-единаци". Този израз е архетипен и за факта, че сирианците в крайна сметка винаги са сами за себе си, защото вечните им междукастови войни ги правят много самотни същества, които не могат да се доверят напълно на друг в целта им да се превърнат във върховен управляващ Крал на Империята Сириус. Те винаги искат да управляват сами, като одинаци.

Все пак почитта към вълка запазва известно влияние в нашите територии и българинът изпитва и друго чувство към това животно - на мистично преклонение към неговата свръхестествена сила. Неговият череп се е ценял като чудодеен талисман. Поставяли са го

до леглата на родилките, също и до детските люлки - да се раждат и раснат младите българи здрави и силни като вълчета. Точно затова на него се кръщават деца за здраве и Живот. Имена (и фамилии) като Вълко, Вълчан, Вълъ, Курти (и много други) и досега са широко разпространени в България. Така стои и генеалогията на имената Асен, Шенко, Шина - производни на вълчето име. Кумството на вълка в народните приказки, също подсказва за почитително отношение към него. Според вярванията, **ВЪЛКЪТ** е враг на **вампирите** и караконджулите, които гони и разкъсва. Тук отново може ясно да се види как противопоставянето по оста **RRR/SSS** бива трансформирано в представите на хората чрез подобни специфични описания, които без подходящия контекст трудно биха могли да бъдат декодирани. Същевременно не са останали без внимание и някои други характерни вълчи качества и затова за "омилостивяване на вълчата кръвожадност" в църковния календар са отбелязани два периода, т. нар. "вълчи празници" - в началото на февруари и средата на ноември. Стартират с Арахангелов ден и приключват на 21-ви.[\[232\]](#) Редно е да гледаме на тези ритуали отвъд конвенционалните обяснения, че те съществуват само и единствено за предпазване от "горските животни".

В днешно време може да се каже, че архетипът на вълка е в голяма степен изкоренен у нашия народ. Дали това се е случило постепенно след християнизирването и приемането на символа на лъва или не - е спорно и сега наблюдаваме проява на само някои негови аспекти. Фактът, че символът на вълка вече не е същият доминиращ фактор в нашите територии, може да бъде разгледан през призмата дори на състоянието на днешното общество. Ако направим една пряка съпоставка с това, което книгата ни казва като особеност на "вълчите общества", ще видим, че: *"Самата вътрешна природа на Вълчите хора **RRR** ги застава да се подчиняват на Трона, независимо кой стоял на него. (...) Това бил начинът на живот на Вълчите... свирепост и яростно посвещение на техните началници."*

В светлината на горния цитат (макар и на пръв поглед твърде далечно като връзка), не е ли странно, че ние сме навярно единственият балкански народ (а какво остава за европейски), който позволява да бъде мачкан и унижаван от своите управляващи по всякакви начини до такава степен, че животът ни се е превърнал в абсолютна борба за оцеляване и въпреки това, ние не правим **абсолютно нищо**, за да променим това? Чак напоследък хората се поразбудиха малко и взеха да излизат по улиците, защото нещата наистина вече са на живот и смърт. Това е характерно **единствено** за нашата страна. Отзвук ли е това от вълчия архетип или нещата са малко по-сложни?

Нека направим едно уточнение. В миналото древните български общества са имали вълчи строй в почти пълния смисъл на думата (макар наред с екстремната природа на този строй да е имало и множество омекотяващи фактори, които са характерни за човешкото преживяване). Това означава безрезервно уважение към управляващите и много ясно осезаема йерархия, която била почитана и спазвана. Кое то си е точното описание на един военен сириански строй. Това е система, която **работи** в много отношения и представлява добре смазана машина, която ще носи успехи и ще доведе до разцвет в **ладена посока**. Разбира се, не можем да си градим илюзии, че това е било перфектното общество, защото такова на практика **не съществува**. Винаги в едно общество има потиснати, защото то е отражение на **система**, а една система винаги е изградена около набор от полярни правила. Това е неизбежно. Например, ако някоя индивидуалност е искала преживяване на крадец, условията за това са щели да бъдат доста тежки по времето на Крум, където можеш да загубиш ръцете или краката си за такова деяние. В момента не коментираме дали това е "правилно" или "грешно". То просто е такова каквото е, но с това искаме да кажем, че в различни епохи, едно и също преживяване има различни нюанси според властващата система. Вълчият строй по онова време се е характеризирал с подчинението на

официалната власт и това в доста случаи е било обвързано с подчинението на личната воля. Т.е. - да се примиряваш с неща, които на вътрешно равнище би искал да са иначе. Това е нещо характерно за **всяка една епоха** и **всяка една система**, защото последната не може да съществува ако не е дуална. Подчинението на вътрешно ниво е **овчи аспект** неизменно присъстващ в една **вълча система**. Под "овчи" визираме сляпо подчинение със стаден манталитет. Това са двата образа, които винаги вървят ръка за ръка, когато говорим за **която и да е** система. Затова и имаме толкова изрази и метафори в езика си, които да комбинират тези два образа в общ контекст.

И ако приемем, че такова "овче" подчинение до голяма степен е било характерно и за древните български общества (където нещата са били много по-центрирани, разбира се и вписани в друг идеологически контекст), то в същото време сега ние определено се различаваме от една подобна характеристика в едно друго отношение. Това, разбира се, може да се дължи на хиляди фактори, но без съмнение нашите земи почти винаги са били обект на различни противоборства, а фракциите, които оказват влияние върху политическите събития и съответно - биват подкрепяни от различни слоеве в обществото днес - не са една или две. Това определя и поведението на народа на подсъзнателно ниво.[\[233\]](#) Говорим за това, че в момента ние по-скоро сме един от малкото народи, при който в много голяма степен хората са силно скептични или директно бойкотират изградената система и почти всички официални правила (за разлика от повечето западни и източни ориенталски общества), дори до степен, при която това оказва негативно влияние върху всички. Като рязък контраст - ние по никакъв начин не превръщаме това недоволство в действия, обърнати директно срещу официалната власт в лицето на самите управляващи и нещата остават на равнище "думи и недоволство". Тънката разлика с вълчите общества е, че ние знаем точно кои са те, не питаем никакво уважение към тях и в същото време - не

оспорваме тяхната власт по никакъв начин. Това е както хищнически менталитет на едно ниво, така и овчи - на друго. По-скоро не осъзнаваме, че сме хищници един към друг, което ни вреди, а биваме овце в лицето на онзи, към който, по канон, би следвало да проявим хищническия си характер. Това не е плътно сириански модел и от друга страна е.

Интересното е, че в България не се спазват и най-малките законови наредби и процедури, а когато това все пак стане факт, в повечето случаи се дължи на лична вендета или много силен финансов интерес от някой заинтересован. Това е толкова осезаемо за всички, че всеки втори коментар в интернет по повод на каквото и да е събитие в страната, е "няма такава държава" - именно защото нещата очевидно не се случват по писаните правила.[\[234\]](#) Това от една страна води до определена подсъзнателна скептичност към всичко, което "властта" се опитва да наложи като модел (което може да се възприеме и като здравословен скептицизъм и пробуждане на съзнанието в определена степен), но от друга страна създава условия за повсеместна корупция на всички възможни нива, съчетана с налагане на откровено незаконни силови методи при решаване дори на най-дребни спорове, срещу което не се предприема нищо. Повечето хора вероятно ще си помислят, че прословутият български скептицизъм към системата се дължи най-вече на вековното османско владичество, което се е отразило и на народопсихологията. Дали обаче не е нещо повече от това? Нека не забравяме, че от нашите земи възниква може би едно от най-радикалните движения против съществуващата тогава система, което впоследствие пробива и на запад под различни (вероятно в много случаи) инфилтрирани форми. Разбира се, става дума за богомилството, което според много различни днешни и малко по-отдалечени във времето трактовки бива "възхвалявано" или "анатемосвано". Прибавете към всичко това и потенциалното противоборство по оста вълк/лъв[\[235\]](#) и ще влезете в дълбините на още по-разнородните и специфични интереси, които оказват своето

Влияние върху случването по нашите земи.

4.3 Армията

Безспорно най-силният и характерен аспект на империята ASARRR и впоследствие на империята Сириус, е този на боеца/воина. Цялата тяхна цивилизация е била създадена и изграждана основно върху принципа на битката и завоеванията на бойното поле. Това несъмнено бива проектирано и на земна почва, като някои средновековни империи почти директно копират идеологията и социалния строй на Вълчата Империя. Достатъчно е да споменем съществуването на няколкото големи "хаганати".

В такива вълчи общества младите бойци, на които им предстояло да получат своето първо воинско посвещение, били организирани в неголеми дружини - подобни на вълчи глутници. Те нахлували в земите на врага, за да получат своето първо бойно кръщение, своята първа кръв, препитавайки се с война и грабеж; да се увълчат, да закалят воинските си качества. За да изгради навиците си за ред, дисциплина и хладнокръвие, подрастващият воин е бил длъжен да трансформира своята личност в съизмеримост с вълка. Това бил брутален и жесток начин на живот, чийто смисъл се заключавал единствено в битката и победата. Нямало нищо отвъд това. Поради тази остра липса на състрадание и човечност и до днес, когато търсим израз за кръвожадността и безскрупулността на някой човек, казваме, че: *"той се е увълчил"* - като точно сравнение с характеристиките на един сириански воин.

В по-ново време отражение на всичко това можем да видим в символите и имената на определени армейски подразделения като "лелящи тигри", "черни пантери", "черни котки", "диви котки", "горски вълци", "златни лъвовете" и т.н.

В България пък наскоро нашумя името на модел бойни бронирани машини с култовото име "пустинни котки". Връзката на тези "животни" с армията и изкуството на войната е несъмнена и

крие своите корени в традициите на сирианската Империя и не е просто опит на хората да копират определени тенденции от "природата" (която иронично е създадена почти изцяло наново точно от сирианските генни инженери).

Във връзка с армията като концепция, **интересна** тема за анализ представляват трите вида войски на Кралицата (SAKH, MAKH и TAKH), тяхната специфика и как те еволюират с развитието на Империята. Имената на тези военни подразделения до такава степен обуславят и двете раси, че са се превърнали в отделни институции със своя характерна структура на управление и идеология. От което може логично да се търсят конфликти и борба за надмощие и доказване между тях самите - нещо, което формира допълнителни кръгове на противоборство (особено по остта DAK срещу MAK).

Рептилианските бойци (SSS) причинявали смърт (KHAA) на своите врагове. Техните жертви ги познавали като SSS-KHAA, SSS-KH или S-K. Бойците, които съставлявали елитните части на Кралицата, докато тя все още изпълнявала и функцията на Кралица-Майка (MA), били най-добре обучените убийци (KHAA) на Империята. Те били познати на хората от звездите като рептилианските MAKHAA или MA-KH. Всички войскови части на рептилианската Империя, включително армиите на звездните хора, които били присъединени към Кралицата, доброволно или чрез завоевание, били поставени под контрола на върховната управляваща женска (TT-TT). Това били най-злите и добре тренирани бойци в Деветия сектор. Притежавайки най-напредналите смъртоносни оръжия и технологии, бойците от кралската армия били без всякакво съмнение най-добрите унищожители (KHAA) в небесата. В резултат на това обединените военни сили на Империята били наричани TTA-KHAA или TA-KH. Можете да откриете характеристиките на тези видове армии в много компютърни игри и филми днес, ако имате око да ги

различавате.

Има една много характерна черта, която слага под общ знаменател всяка една армия в земната история - носенето на шапки и шлемове. Това е директно заимствано от културата на двете Империи. По-късно тази идея бива наследена чрез много земни институции като религиозната например, където свещенослужителите трябвало да ги носят, за да покажат, че изпълняват волята на "боговете" и в буквален прочит - че има някой над тях, "някой над главите им". Религиозната шапка или военния шлем символизира "захлупването" и респективно блокирането на коронната чакра - връзката с Висшия Аз. Какво е посланието? *"Твоята същност вече не се управлява от твоя Дух"*, което е много подходящо, както в контекста на всички религии, така и в контекста на армията - и двете институции са извънземни.

В присъствието на боговете тези хора сваляли шапките си, защото вече имало даденост за директен контрол. Както знаете, жените не били длъжни да правят това. Високите религиозни шапки (като тези в католическата църква) имат също и за цел да внушат чувство за превъзходство в последователите им. Короните и диадемите пък имат своя произход у женските кралски рептилии, повечето от които имат малки рога по цялата обиколка на черепа, формирайки нещо като естествена корона. Тъй като това било белег за кралско потекло, земните представители започнали да си правят изкуствени корони, които да имитират тази черта на женските рептилии.

Архетипът на война в сирианската раса, представящ нейните изконни ценности, неслучайно присъства ярко в почти всеки "фантастичен сериал" имащ претенциите да формира някаква подетайлна картина на "потенциално" съществуващите извънземни видове в космоса и техните взаимоотношения. Макар и с различни вариации по отношение на външността, тяхната изключително силна физика и живот, изцяло изграден от култа към войната и

битките, трудно могат да останат незабелязани. Един от най-показателните примери в това отношение е расата на клингоните от поредицата сериали "Star Trek". При тях военното дело и завоеванията са до такава степен свързани със смисъла на живота им, че най-големият позор за всеки техен представител (независимо от предишните постижения и победи) е да умре от естествена смърт. По тази причина те почти никога не се оттеглят стратегически от битка, а когато силите са неравни, често прибегват до самоубийствени атаки, с които унищожават и противника в космическите сражения. Интересна подробност във връзка с техните вярвания за "отвъдното" представлява изискването всеки един боец да е успял поне веднъж в живота си да изтръгне и погълне сърцето на свой враг, за да може да бъде приет в клингонския рай - Стовокор.

Друг пример е расата на ницшеанците от сериала *"Andromeda"*, която е представител на същия този архетип. В тяхната социална система те дори живеят на "прайдове", което е директна препратка за "лъвския начин на живот". Всичко в техните ценности, свързано с начина им на съществуване, се базира на гените, а в тази връзка потеклото на всеки е от първостепенно значение и е повод за невероятна гордост, ако е възприето като "благородно". Враждите и безмилостната саморазправа между отделните прайдове, въпреки техните родствени връзки, е прекрасно описана и наподобява силно на системата на ASA-RRR. В 5-я епизод от 1-ви сезон на сериала (сериата се казва *"Double Helve"*) тяхната философия за живота е представена подробно във връзка с обяснението защо за тях е от изключителна важност винаги да печелят на всяка цена в състезание, игра или битка, дори понякога това да е с помощта на измама или коварство. "Загубата" в тези дейности е доказателство, че те носят "нисши гени". При това положение никоя женска няма да ги избере за брачен партньор и когато те умрат, гените им ще загинат заедно с тях. За сметка на това тези, които се докажат, ще имат възможността да възпроизведат своите гени многократно

(факт, възприеман като възможност за "вечен живот"), защото ще бъдат избрани едновременно от много женски, които ще станат техни съпруги.[\[236\]](#) Най-свещените титли за тях са "баща" и "съпруг". Същевременно науката и отличното им познание за начина на функциониране на гените правят разбиранията им за живота лишени от почти всякаква духовност.[\[237\]](#)

В случая интересно е, че това е характерно и за земното животно вълк. Той не търпи "мършата" в собственото си племе. Когато вълчицата забележи, че някое от вълчетата израства слабо и хилаво, тя прави знак на другите и те веднага разкъсват братчето си. Но вълчицата не извършва това дело сама, а го възлага на децата си, за да научат този основен житейски урок. Като пряк първоизточник на това може да се каже, че за сирианците расовата чистота е първият и основен закон на природата и сама по себе си, именно на тази база лежи идеологическата "война", която се води между различните фракции. Това е и най-първата и рудиментарна "война", с която новородените сирианци се сблъскват. Нещо, което ги определя за цял живот.

Може би една от най-интересните репрезентации на естеството на сирианската раса в лицето им на воители, отново е показана в сериала ***"Stargate SG-1"*** посредством образа на така наречените "джафа". Те са изключително силни и мощни физически и се справят отлично в битките. За разлика от другите описания от предишните сериали обаче, тук имаме една особеност, която отразява в още по-голяма степен описаната зависимост на сирианците от рептилиите. Расата джафа е поставена в пълно подчинение от своите извънземни господари, представени под формата на змии-паразити, които ги заставят да водят вместо тях своите завоевателни войни. Така джафа завладяват хиляди нови светове за своите рептилиански господари Гоаулд, точно както сирианците правят същото за Империята Орион. Дори в случая можем да погледнем през призмата на това Гоаулд да са всъщност

репрезентация на управляващата сирианска каста, която вече има рептилоидни гени, които биват представени именно чрез змията-паразит.

Откриваме и други интересни нюанси на война в този сериал, отразен в нашата реалност. Например задължително условие при постъпване в армията е бръсненето на главата. Това е земно отражение на черти характерни за рептилианската армия (но го коментираме тук, поради факта, че след съюза двете армии са едно). Тъй като косата е орган, прилежащ на 7-ма чакра и служи като своего рода "антена" към фините енергии и Висшия Аз, тя бива премахвана, като по този начин се набива идеята, че ти оставаш тяло, което е притежавано от Империята и никой друг и служи само на нея. Обезличаване. Всички джафи в *"Stargate SG-1"* са с голи глави и до ден днешен това е първото нещо, което правите, когато влезете в казармата. Това е ритуален, символичен акт, каквато и да е официалната версия зад него. Самите рептилии нямат коса[238], което, разгледано като архетип, малко или много символизира пълната им откъснатост от техния Дух.

И тъй като вече на няколко пъти споменаваме различни филми, нека кажем, че визуалният образ на сирианците е широко експлоатиран от Холивуд днес. Тъй като те биват множество видове (като някои доста се разграничават външно едни от други), ще откриете различна тяхна интерпретация в различни филми. Например, една каста от сирианците е много добре илюстрирана в лицето на лошите извънземни във филма *"I Am Number Four"*, други, по-примитивни и близки до техните прадеди видове, ще откриете в образа на върколаците, които вече са участници в сюжета на поне няколко филмови заглавия на година. В средата на 80-те години на миналия век пък, американското правителство създаде анимационен сериал за сирианците наречен *"Thundercats"* (*"Гръмотевичните котки"*). Той се радваше на голям успех на запад, много години (който иска да придобие по-голяма представа за тази

култура и сблъсъка ѝ с някои рептилоидни фракции - може да го намери и изгледа).

В много други продукции ще откриете много добре изразен характера на тези същества, но пък визията им няма да има нищо общо с реалността... Характерното за **всички** тези продукции обаче е, че тези създания **винаги** са воители и са вписани в някакъв подобен сюжетен контекст. Това прави страшно силно впечатление, защото е повтарящ се мотив.

Невероятно шокираща илюстрация (макар и малко по-абстрактна) на това как се колонизира една планета, е показана във филма "*Oblivion*" от 2013 г. с Том Круз. Показано е как присъствието на извънземните на една завоювана планета не винаги е пряко видимо, алузири са технологиите за клониране и изтриването на спомените на новозавладените раси (описано от автора в книгата), което ги превръща в идеалните войници-марионетки. Имаме налице дори огромния кораб надзираващ планетата (с женски администратор с име започващо с буквата "**S**", загатващо архетипно концепцията за "**SSS**") от космоса във формата на обърнат триъгълник - символа на войните на обединените сили на двете Империи[\[239\]](#) и куп други неща. Силно препоръчителна продукция.

И за да приключим с темата за войната, без капка съмнение, най-висшата ни позната форма на технология за водене на битка, която сирианците някога са развивали, е тази на космическите планетоиди AR. Именно тях следва да разгледаме, с което ще завършим и с нашия принос към настоящата книга.

За да стигнем дотам с разбиране, обаче, първо трябва да тръгнем малко по-отдалеч и да изследваме един по-концептуален въпрос, изхождайки от една по-философска траектория...

5. Наука, религия и технология - космически взаимовръзки

Смисълът на земните (а може би по-точният термин е - извънземните религии), техният произход и цели в контекста на книгата би следвало да бъдат напълно прозрачни за всеки читател, защото са формулирани изключително ясно. От позиция на текущото състояние на земната цивилизация обаче, човек би останал с абсолютно грешната представа, че има подходяща алтернатива, бореща се с този своеобразен контрол върху съзнанието, който религиите представляват, в лицето на науката! Фалшивото противоборство между "религия" и "наука" е еквивалентно на това да избирате между два пътя, водещи на пръв поглед до различни дестинации, но с еднакво задънен край. [240] Нещо повече - науката във формата, която се манифестира в живота ни, сама по себе си е форма на религия и това е очевадно за всеки поне малко осъзнат човек. Научните догми, които така безцеремонно биват налагани, по нищо не отстъпват на религиозните такива от Средновековието, а техните последици имат също **толкова значими проявления в живота на човека.** Примерите и **сравненията са** милиони, дори в аспекта на наказанията за простото несъгласие с определена догма. Как изобщо трябва дори да коментираме факта, че подлежащите на затвор, ако сложите етикет с надпис "водата хидратира организма"? Щеше да бъде смешно, ако не беше жалко. До каква степен науката ще влезе в ролята на същинска религия от Средновековието, ще може да се ориентирате по това, доколко конкретно изразено несъгласие с някой "постулат" бива посрещано просто с присмех или с "наказания". И в целия този процес съвсем естествено няма нищо странно, защото точно както всяка една религия на Земята, така и науката има за цел най-вече контрол над съзнанието и масите.

На какво се дължи обаче привидното противоборство между "наука" и "религия" в контекста на извънземните влияния на Земята? Това е изключително важна и по своята същност

многопластова проблематика с множества аспекти, от които ще отделим внимание на два.

Много от вас са запознати с принципа, че за разлика от невежия, който в дадена ситуация вижда само хаос, запознатият наблюдава порядък или модел от по-високо ниво. Приложено към темата, науката (в частност научният материализъм като доминантна философия) и религията са в привидно противоборство на ниско ниво и в перфектна симбиоза от перспективата на по-висока гледна точка, ако ги разглеждаме спрямо целите, които си поставят. А целите са именно да обхванат колкото се може по-голям процент от хора в техните "задънени улици". Симбиозата е перфектна, защото масата от хора, прозрели фалша на единия модел, ще се насочат веднага към другия, защото привидно му противостои. Така едните фанатично ще защитават "науката" в ролята ѝ на спасител от манипулациите на религиите, без дори да имат представа за техния истински произход и няма да виждат нищо отвъд това. Другите пък, търсейки нещо различно от брътвежите за материалното тяло, което да е свързано с духа, ще намерят пристан в конкретна религиозна догма, която да им даде някакво спокойствие за настоящия им живот и този след смъртта и също няма да искат да видят нищо отвъд това.

Тук е мястото горещо да ви препоръчаме един документален филм, който без да има тази цел прекрасно илюстрира за какво наистина иде реч. Филмът се казва "Religulous" и е от 2008 г. Неговата основна цел е да направи на пух и прах всички религии за сметка на науката, като изобличи тяхната неадекватност и демонстрира вредата, която нанасят на обществото с огромна палитра от различни похвати. В това си качество, трябва да се признае, че определено постига голям успех. Особено сполучливи са многобройните хумористични и иронични откъси пръснати из него, които често изскачат изневиделица, но обикновено са много на място. Това че толкова умело успява да изобличи и осмее на

практика всички основни религии и една дузина секти, по никакъв начин, обаче не трябва да ви заблуждава относно посланията, които се отправят. "Науката" бива впрегната да докаже как всъщност религиозните хора страдат от "неврологично разстройство", а религията трябва да умре, за да оцелее човешкият род. Тоест - религията е мъртва - да живее новата религия - науката! Фалшът и лицемерието на едната страна биват показани в пълния им "блясък", а на тяхно място на преден план излиза новата религия - материалистичната бездуховна наука. Интересното в този контекст е, че отново можем да наблюдаваме голямата прилика между уж противостоящите си системи. Много важно е да се отбележи, че както науката, така и религията биват едновременно езотерични и екзотерични. С други думи, истинските научни знания и постижения са достъпни за много тесен кръг хора, докато на масите се пробутват екзотеричните норми и правила. Същото в пълна сила важи и за религиите. При тях дори разграничението между езотеричното и екзотеричното познание е толкова драстично, че тези, които са увлечени по дадена религия, но не са интегрирали знания, отвъд тези за обща консумация, лесно биха изпаднали в когнитивен дисонанс при задаването само на няколко въпроса. Всъщност, това ярко проличава и в гореспоменатия документален филм. Там екзотеричната наука атакува екзотеричната религия, показвайки фалша и лицемерието, но по никакъв начин не се отива отвъд това - не се търсят истинските причини за възникването на тези религии и какво всъщност наистина стои зад тях. И това е напълно нормално, защото разкриването на факта какво наистина стои зад религиите, би показало с абсолютно същата сила фалша, лицемерието и неадекватността на самата екзотерична наука.

Особено комичен момент във филма във връзка с настоящата книга е, когато сюжетът ни запознава с Хесус Миранда, който е обявил себе си за второто пришествие на месията на християнския свят, но в същността си е невероятно програмиран човек. Виждате

ясно черно-белия под на трибуната му и инициалите на неговата секта - "SSS"!

Понякога нещата са наистина пред очите ни.

От своя страна религиозните групировки не останаха по-назад в разпределението на "баницата" и наскоро "Организацията за ислямско сътрудничество" даде да се разбере, че ще възобнови отдавнашните си опити обидата на религия да бъде обявена за престъпление от международното право! Според тях е: *"необходимо международната общност да спре да се крие зад оправданието със свободата на словото в своето противопоставяне срещу приемането на всеобщ закон за богохулството"*! На всичко отгоре "предупреждават", че: *"предумишленото, мотивирано и систематично злоупотребяване с тази свобода е заплаха за световния мир и сигурност"*. Така в крайна сметка виждате как двете уж толкова противоположни системи - религия и наука - ефективно се стремят да поставят извън закона всички, които по някаква причина не са съгласни с определена догма.

Общите цели на научния материализъм и религиите са ясно

видими в техния стремеж да наложат монопол над всичко загадъчно или непознато, а несъгласните биват обявени за своеобразни еретици. Тяхната взаимовръзка и симбиоза се изразява в това да потискат естествения импулс на хората към свобода. Разбира се, трябва да се прави **разграничение** между фалшивата научна религия, установила се здраво в днешното общество и науката като потенциален **инструмент** за придобиване на знание. Но това знание, дори когато е в най-чистия си вид без всякаква друга манипулация, не може да ви опише истината, защото тя се съдържа единствено в самите нас и може да бъде изживяна в своята цялост само отвътре навън, индивидуално, за разлика от интелектуалното познание, което е външно. Ако пренесем тази идея в полето на религиите, много ясно може да се направи следният извод - всяка религия, секта или култ, която поставя Източника извън вас самите и като добавка създава и използва ритуали и церемонии за почитането му, придружени със заплахи и налагане на страх, е очевидно фалшива религия, в повечето случаи с извънземни корени.

И тук следва да се обясни вторият аспект на смисъла на паралелното съществуване на науката и религиите като псевдо-противостоящи си системи. Те трябва да останат такива, докато не се завърнат техните истински създатели в лицето на извънземните Империи, а съществуването им точно в този им вид е пряко свързано именно с различните извънземни сценарии относно Земята и това дали ще има официален извънземен контакт или не. В момента науката изпълнява перфектно своята роля на параван за това, което се е случвало и се случва в собствената ни Слънчева система. Налаганата в продължение на години представа за един "мъртъв" космос, който ни заобикаля, се е превърнала, може би, в най-злокобната религиозна догма, която човечеството познава!

Точно затова описанията на звездните кораби на двете Империи в IV-та, V-та и VI-та глава на книгата, начинът им на функциониране, мащаб, структура и възможности са от **фундаментално значение**

не само за възприемане на техния начин и система на живот, а и как те биват проектирани в окупираните от тях космически територии.

5.1 Разчупване на догмата

Нашата собствена Слънчева система е може би най-яркият пример за тази напълно различна реалност, която книгата ни представя, за разлика от умишлената дезинформация на оторизираните органи, занимаващи се с "космически изследвания". Много важно е да се отбележи и фактът, че през изминалия век стотици учени са алармирали обществеността за тези феномени, които ярко контрастират с догматичните постановки на космическите агенции. Още повече, че те стигат до своите заключения, работейки в една изключително неблагоприятна среда, в която трябва да изкопчат и малкото истина, останала в предварително "филтрираните данни", които биват допускани като официална информация. Имащите пък възможността да работят с информация от първа ръка, използвайки телескопи, струващи стотици милиони, са до такава степен бюрократично и процедурно ограничени да изследват каквото и да е противоречащо на "установените постулати", че дори да имат волята и честността да представят своите открития, много бързо биват заглушавани от "колегиалния натиск" и системата като цяло. Тук дори споменаването на "системата" в контекста на книгата звучи далеч по-респектиращо по отношение на нейната сила. И въпреки всичко, астрономи от световен калибър, като вече покойния Том Ван Фландър и др., имаха смелостта да говорят за този вид цензура. Самият Фландър пък е известен и със защитата си на неортодоксални теории като тази, че скоростта на гравитацията надминава в пъти тази на светлината, за експлодирала планета в Слънчевата система, за изкуствени явления на Марс и ясната му позиция, че сериозно и задълбочено трябва да се изследва хипотезата за извънземна намеса в човешкия произход и развитие.

И като споменахме "извънземна намеса", Чарлз Форт (1867-1923 г.) е може би първият изследовател на 20 век, който сериозно предполага, че извънземните са замесени пряко в битието на

хората. Той прекарва дълги години от живота си, анализирайки всякакви необикновени феномени от научни журнали, списания и вестници. През 1919 г. издава *"Книгата на прокълнатите"*, като под това име са заложени хилядите "прокълнати" сведения и доказателства, които просто се игнорират или директно отхвърлят на официално ниво. В крайна сметка Форт стига до заключение, че земното небе приютява внушителен брой извънземни кораби, които той нарича "суперконструкции". Най-важният извод, до който стига през всичките години на своите изследвания, е нещо, което е фундаментално както за *"Документите Тера"*, така и за настоящата книга. Според Форт хората са собственост на някого, а планетата е била обект на колонизация от извънземни раси, като за нея са се водили множество войни! В сравнение с извънземните собственици, хората имат значително по-нисък статус - такъв на стадо. Форт дори интуитивно предполага, че новите собственици са "заплатили" с нещо на предните такива и сега (от галактическа гледна точка) имат легални права за собственост над човечеството...

Само си представете колко драстично би се отразило това на живота като цяло, както и на приоритетите и ценностите на цивилизацията, ако тези въпроси се дискутираха на обществено ниво, а не просто като медийна сензация, целяща да привлече единствено по-голям рейтинг. Паралелно с това, особено в последните няколко години се наблюдава и една друга интересна тенденция, която има нужда да бъде обяснена.

Очевидно е, че интернет само за десетина години промени света драстично по отношение на достъпа до информация, така че почти всичко, което преди беше известно само на малцина изследователи и скромнен кръг читатели (на фона на общата маса), изведнъж се озова на един клик разстояние за тези, които търсят и искат да знаят, а останалите така или иначе се запознаха с многото интересни феномени от медиите, широко отразени под една или друга форма. Думата "паралелен" е може би най-точното

определение за процеса, на който ставаме свидетели. Въпреки че текат цели поредици от научнопопулярни филми, хвърлящи определена светлина върху всички тези феномени и в частност за извънземните раси от древността - на официално ниво отговорът абсолютно винаги е бил един и същ и силно отрицателен, а последният такъв на американското правителство, "че не разполагат с данни за съществуването на извънземен разум", звучи като деликатно измъкване. Така всички дискусии на тази тема, които иначе биха придобили статута на обществено обсъждане, дефакто не са такива и не носят абсолютно никаква промяна в живота и ценностите на държавите и в повечето случаи биват сведени до едно шоу. Тук същественият въпрос е откъде се получава това огромно разминаване между официалната позиция и все по-засиленото отразяване на цялата тематична сфера от все повече медии. И макар че отговорът на този въпрос е много комплексен и включва хиляди нюанси и взаимовръзки, които могат да бъдат изследвани, ако трябва да бъде опростен, той се състои в нуждата информацията да бъде канализирана и контролирана, след като така или иначе вече е в публичното пространство и от особено значение е това да стане през определена призма или мироглед. Така, ако в даден момент изобщо се стигне до това тя да придобие официален статут (защото много от сценариите изобщо не го предвиждат като опция), предварителните модели за нейното възприемане от масите ще са вече установени, а дотогава двете "паралелни реалности" ще си текат, като някои индивиди дори високомерно ще си мислят, че са единствената интелигентна форма на живот в галактиката. Много важен акцент тук представлява и фактът, че едно такова официално оповестяване не зависи само от "желанието" на земния елит да пристъпи към такъв сценарий, защото са намесени и прекалено много други извънземни интереси. Някои от тях са пряко свързани с тайното изследване на космоса, започнало още през 19 век от "земни" организации с далеч по-адекватни технологии и бюджети от официалните такива. Неадекватността на постигнатите резултати от днешните

космически мисии, на фона на тези преди десетилетия и при невероятния технологичен скок в областта на компютрите и други сфери на науката, прави очевиден фактът, че това не е естествен процес. И това е така, защото цялата тежест на истинските космически изследвания е пренесена към структури извън сферата на публичния контрол. Информации, свързани с изкуствени тела в Слънчевата система, отдавна не е новина за тях.

Разбира се, дори и при днешното ниво на информация ключовата дума "изкуствено", сложена пред небесно тяло с огромни размери, звучи стряскащо и шокиращо и най-вече - би имало радикални последици за илюзорната представа, която повечето хора на Земята имат за света, в който живеят. Точно в този аспект книгата дава една много по-пълна перспектива за иначе фрагментираните сведения на учени и изследователи за различни изкуствени обекти в космоса. Гледайки през нейната призма, многобройните твърдения от хиляди други източници в тази посока придобиват нов смисъл и най-вече - звучат логично. Фактите свързани с тази материя нарастват всяка година, а възможностите за адекватни отговори на тяхна база, така че да се запази статуквото - силно намаляват. Все пак монополното положение и все по-силно развиващите се филтриращи технологии гарантират, че сравнително малко хора ще имат достъп до читава информация, която, коректно анализирана, да смени парадигмата. Затова такава промяна, ако изобщо бъде осъществена, би дошла от "по-горно ниво" и то по предварително замислен сценарий, независимо от това колко правдиви аргументи и доказателства ще хвърлят шепа изследователи срещу догмите.

В този ред на мисли ще ви представим няколко изключително красноречиви примера как описаните истории за мащабите и структурата на звездните кораби на Империята Орион и Сириус се интегрират в нашата реалност. Тези примери са изключително важни, защото пресичат една нова модна "линия на разбиране" - всичко що се отнася до извънземни, богове или същества, оставили

трайна следа в човешката култура, да бъде обяснявано с това, че те не идват от физическия космос, който ни заобикаля, а само и единствено от някакво "духовно измерение". Фактите, събирани и анализирани от хиляди учени и изследователи през годините, обаче, ни предоставят възможността да видим отвъд завесата на нашата "скалъпена реалност".

5.2 Изкуствени тела

Няма как да не започнем с "класическия пример" в тази посока - марсианския сателит Фобос. Изводите, до които различни учени са достигнали за неговото естество, напълно подкрепят описаната практика на сирианците да преобразуват различни естествени космически тела в огромни звездни кораби.

Идеята, че Фобос е интелигентно създаден огромен космически кораб или космическа станция, изобщо не е нова. Фобос (от старогръцки "страх") и другият марсиански сателит Деймос (съответно - "ужас") са открити сравнително късно и съвсем неочаквано през 1877 г. от Асаф Хол. Тезата, че Фобос е изкуствена космическа станция и е кула отвътре излиза през 1956 г. и неин автор е известният руски астрофизик, почетен член на Съветската Академия на Науките - Йосиф Самуилович Шкловски. Освен всичко друго той коментира и вероятността двата спътника да са били позиционирани на сегашните си орбити относително скоро, защото преди тяхното откритие от Хол не е имало никакво засичане с телескоп на каквито и да е луни около Марс и то на фона на абсолютно адекватната телескопна технология по това време.

Бомбата на този фронт обаче избухва през 2010 г. когато стават ясни резултатите от правените 2 години преди това проучвания на Фобос от "Mars Express" на ESA (Европейската космическа агенция). Фрагмент от официалната публикация гласи: "...

заклучаваме, че вътрешността на Фобос много вероятно съдържа големи празни пространства. Отнесено към различните хипотези за произхода на Фобос тези резултати са несъвместими с хипотезата, че Фобос е прихванат астероид."

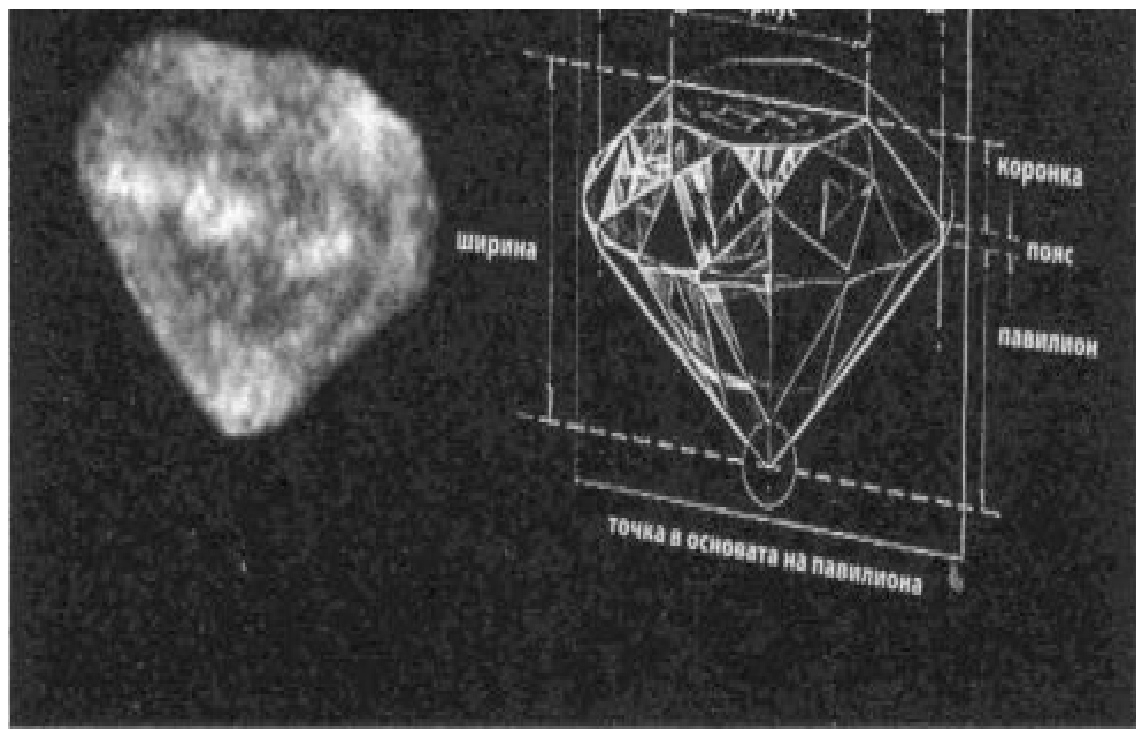
Тук интересното е, че това отново не е нова информация, а просто потвърждение на мистериозно изгубената през 1989 г. съветска мисия "Фобос 2", която праща подобни данни преди да "изчезне".

Тази така наречена "несъвместимост" с водещата теория обаче, всъщност свидетелства за нещо друго. От официално публикуваните данни на ESA е видно, че Фобос е една трета кух! А това означава, че освен прихванат спътник, не може и да е естествен спътник, поне що се касае до "научните постулати в тази сфера".

Екипът на Ричард Хоугланд, който от години се занимава с детайлно анализиране на всякакви космически феномени, прилага буквално стотици подробни доказателства от изследванията на вътрешността и повърхността на сателита, които свидетелстват за неговата изкуствена направа и ясно изразява своето становище, че това е древен, доста износен изкуствен извънземен космически кораб, преживял редица космически войни. Видни са дори доказателства, че това негово "местоположение" т.е. като спътник на Марс, е сравнително скорошно и е дошъл там от доста по-студен регион на Слънчевата система, което е в съзвучие с хипотезата на Шкловски.

Не по-малко внимание заслужава и един друг и отново частично кух астероид в Слънчевата система - 2867 Стейнс. Данните, извлечени отново от мисия на ESA с наименование "Rosetta",

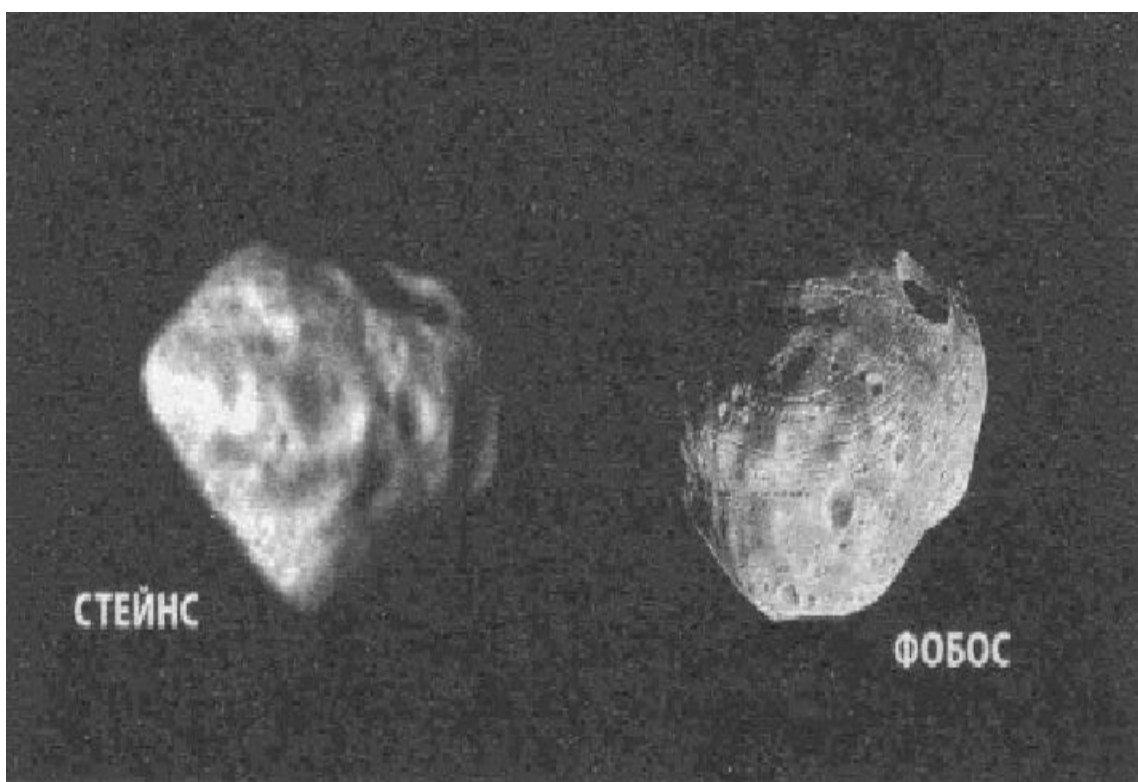
свидетелстват, че става дума за кораб, 4,8 км. в диаметър имаш формата на диамант.

Гигантски кораб с форма на пресечен двоен тетраедър

Освен че е кух, от данните става видно, че обектът е покрит с високо ефективна електропроводима облицовка, а част от радарното ехо идва дълбоко отвътре, свидетелствайки за множество коридори, стаи и стени с правилна геометрична форма.

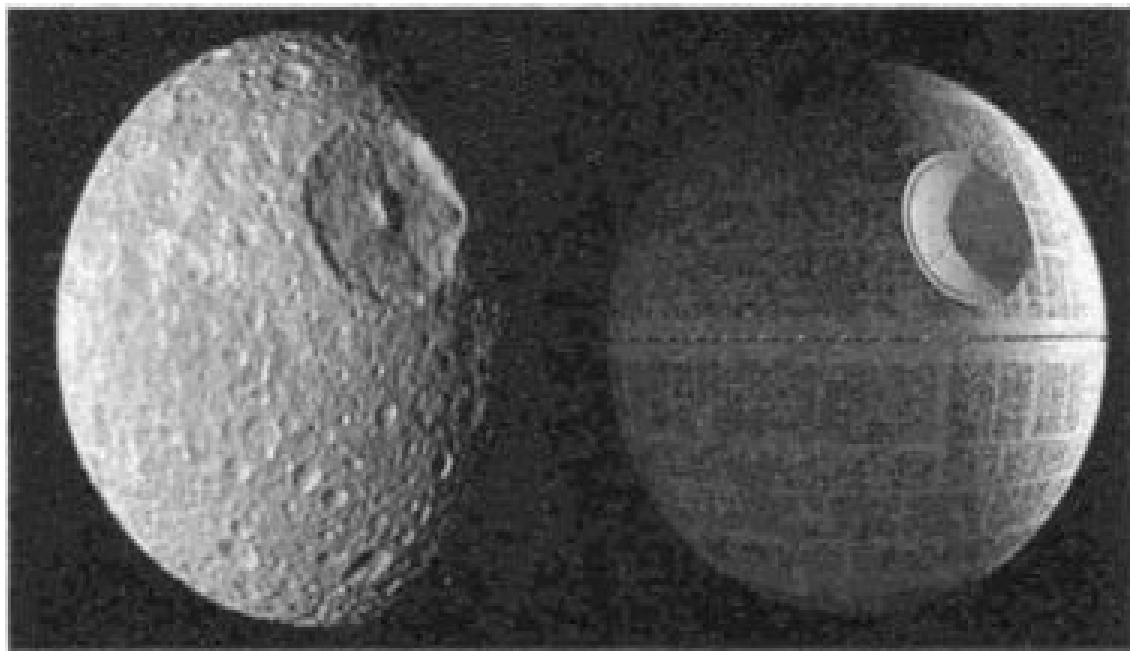
Някои изследователи дори считат, че Фобос и Стейнс са били изработени от един и същ древен космически дизайнер в два доста различни мащаба.

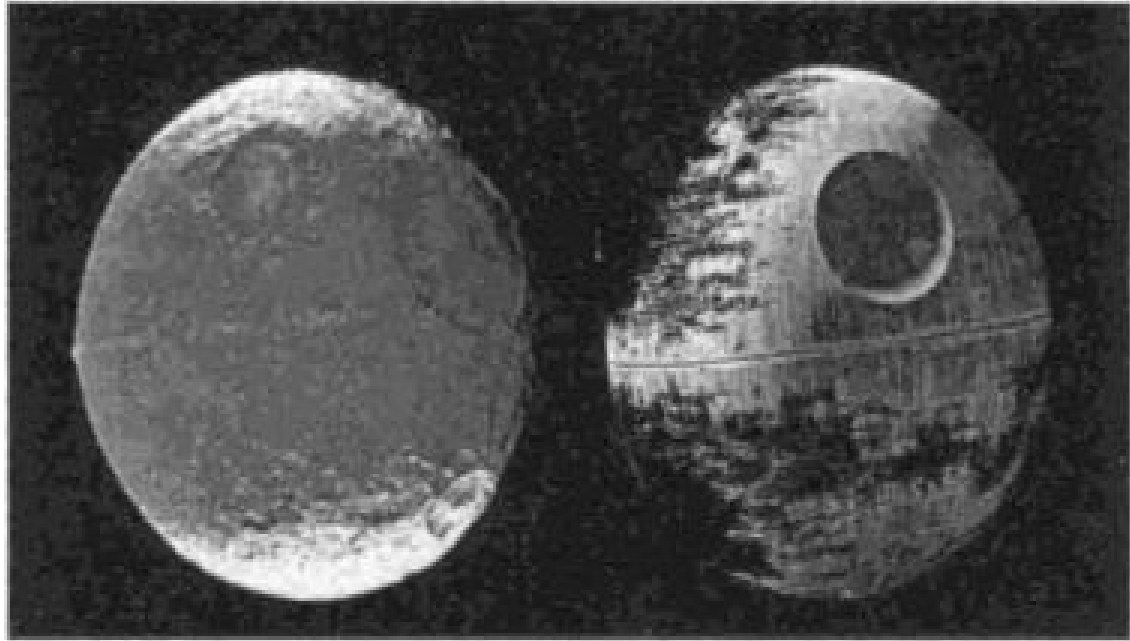
Филмовата индустрия в лицето на вече споменатия на няколко пъти сериал ***"Star Trek"***, също подобаващо е отразила тази тематика, съобразно методиката на "предсказателното програмиране", за което писахме в *"Документите Тера"*. Сценарият разкрива как един странстващ астероид с големина 322 км. в диаметър е на път да се сблъска с планета, населявана от 4 милиарда неподозиращи същества. Разбира се, героите от космическия кораб Ентърпрайз се опитват да предотвратят предстоящата катастрофа, като отклонят курса на астероида, а техният капитан е решен дори да го унищожи... докато не открива, че астероидът също е населен и изкуствено издълбан отвътре. След това екипажът на Ентърпрайз открива, че това тяло е било построено и изпратено от отдавна изчезнала цивилизация на мисия с цел оцеляване преди 10 хил. години, а неговите обитатели си

нямат никаква представа, че се раждат и умират поколение след поколение в утробата на един кух изкуствен свят.

В *"Документите Тера"* ви споменахме за сатурновата луна Мимас, поставена през призмата на "Звездата на Смъртта" от филма *"Междузвездни войни"* и как би следвало да се тълкува това в контекста на книгата. В допълнение имаше и препоръка да видите изследванията за другата сатурнова луна - Япет, направени от екипа на Ричард Хоугланд. Изумителното в този случай е че именно Япет се оказва луната с безброй много свидетелства за своя изкуствен произход и че тя, също като Мимас, наподобява, при това дори в още по-голяма степен, "Звездата на Смъртта". Двете луни могат лесно да се объркат от неопитното око, ако ги гледате през определен ъгъл. За сравнение - това е снимка на Мимас заедно с "бойната звезда":

А това е снимка на Япет отново сравнена с "бойната станция":

Както ще видите от по-долното изложение, Япет заслужава специално внимание, защото според повечето изследователи представлява може би най-очевидното изкуствено тяло в Слънчевата система!

5.2.1 Япет

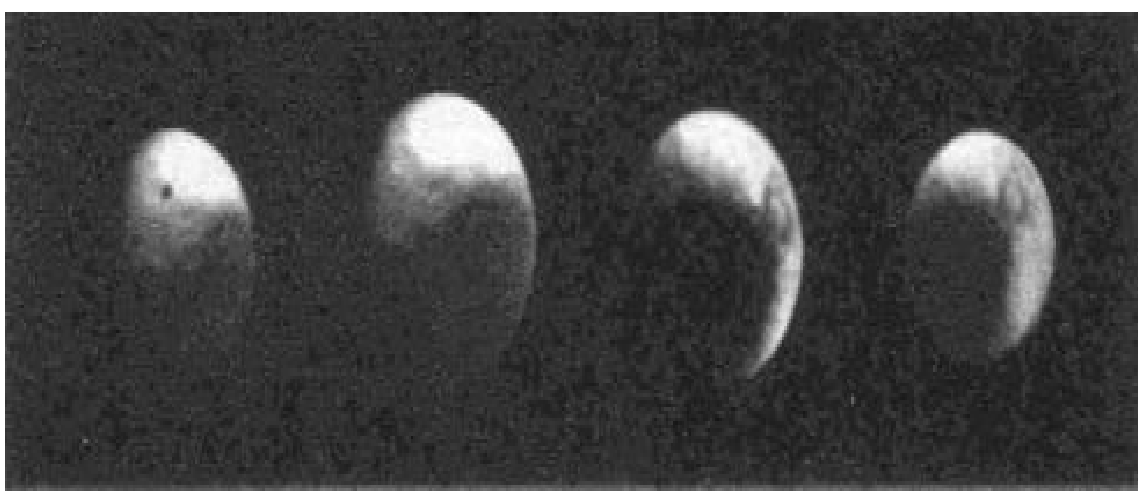

Япет е третата най-голяма луна на Сатурн и е била видяна за първи път през телескоп от италианския астроном Джовани Доменико Касини през 1671 г. Нейното днешно наименование обаче ѝ е дадено 176 години по-късно от друг астроном - Джон Хершел. През 1847 г. Хершел наименува Япет и другите 6 (познати по това време) луни на базата на логическата асоциация на Сатурн ("Кронос" на гръцки) с титаните. Спазвайки ритуала Хершел наименува най-голямата луна на Сатурн - Титан в чест на целия пантеон. Най-странната отличителна черта на Япет се изразява във факта, че през малкия телескоп от 17 в. на Касини, бледата сатурнова луна (около 100 пъти по-бледа от най-бледия обект, който се вижда с невъоръжено око) изглеждаше, че буквално изчезва за около 40 дни или с други думи за половината време от своята 79-дневна орбита. Докато наблюдавал Япет, Касини установил, че сателитът е видим, само когато стои западно от Сатурн в небето. След това постепенно ставал все по-блед, докато не минавал зад планетата и не изчезвал напълно на източния небосклон. Няколко дни след това сателитът "магически" се появявал като много бледа "звезда", чиято яркост растяла постепенно, а достигайки най-далечното разстояние западно от Сатурн - придобивала най-големия си блясък. Това чудато поведение мистериозно щяло да се повтаря на всеки 79 дни като по часовник. От гледна точка на Касини това била една странна "премигваща" луна. И въпреки че можел да наблюдава Япет, който от малкия му телескоп се виждал само като точка светлина, Касини правилно предположил, че феноменът на "премигващата луна" се дължи на факта, че едното

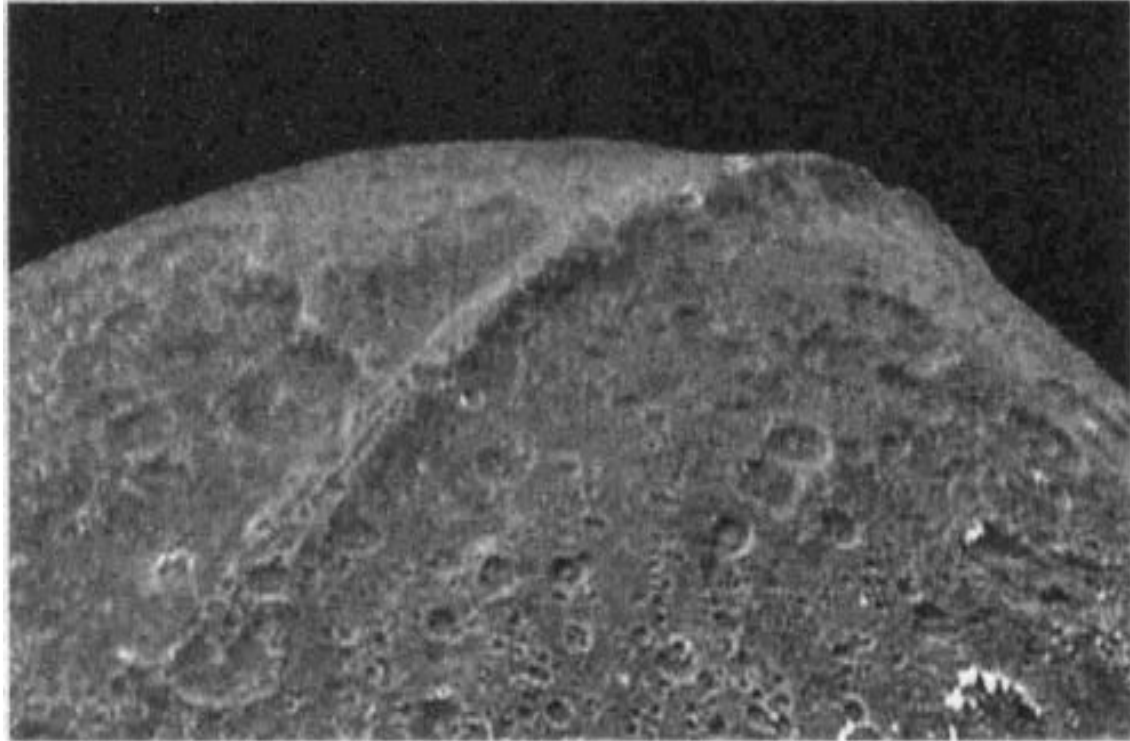
полукълбо на Япет трябва да е значително по-светло от другото и че луната се върти синхронично с едната си страна, винаги сочеща към Сатурн (какъвто е случая и с нашата Луна). Ако лицевото полукълбо на Япет е много тъмно, Касини предположил, че обратната страна ще е значително по-светла, а тази проста геометрия би причинила явлението, при което луната периодично ставала невидима за способностите на тогавашния му телескоп.

Триста и десет години по-късно, през 1980 г., безпилотната мисия на НАСА - "Вояджър 1", предава първите ясни снимки на Япет към Земята, които показват, че Касини е бил абсолютно прав. Цялата "предна половина" на Япет е цели 10 пъти по-тъмна от "задната половина", която можела да отрази светлина колкото парче въглен. Геометрията на това необяснимо разполовяване била и причината Япет завинаги да си заслужи името - "Луната ИН-ЯН"!

Вояджър прави доста снимки, когато минава близо до Япет за първи път. На някои от тях се вижда голямо (240 км. в диаметър) тъмно, с форма пръстен изображение от страната на луната, която гледа към Сатурн. В центъра на пръстена, може да се види (долу в ляво) елипсовиден бял регион... с черен център. Това е много странно, освен всичко друго и поради факта, че Артър Кларк пише за нещо подобно, преди някой още да го е видял, в своята фантастична новела *"2001: Космическа Одисея"* през 1968 г.

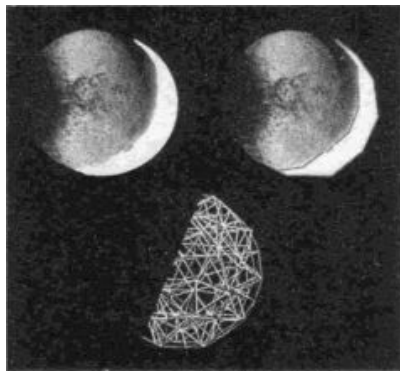
В самия край на 2004 г. друга мисия на НАСА с име "Касини" прави далеч по-добри снимки, а детайлите надминават всички предварителни очаквания, защото разкриват още по-големи мистерии около тази екзотична луна. Снимките веднага потвърждават странното впечатление оставено от "Вояджър", че освен уникалните си характеристики, Япет не изглежда да е напълно кръгла луна. В сравнение с истинска сфера, Япет е видимо сплескан с около 80 км. от общо 1450 или с около 5%. Това, което поразява всички учени обаче, и кара дори НАСА да признае за неговата странност, лежи върху екватора на луната. Според официалната информация един тесен и дълъг "хребет" лежи почти точно върху екватора на Япет като пресича цялата му тъмна половина. Неговата височина достига 20 километра, а дължината му е над 1300 километра от единия до другия край. Както и НАСА отбелязва, няма друга луна в Слънчевата система, която да притежава толкова поразителна геоложка особеност! Местоположението и екстремната височина на този "хребет" много лесно може да го асоциират със "стена" - разбира се - с изкуствен произход. Това се дължи на факта, че няма приложим геоложки модел, който да обясни 20 км. висок, 20 км. широк и 1300 км. дълъг "хребет" обхващащ цялата полусфера и който на всичкото отгоре се намира точно на равнината на екватора.

Изумителните данни, получени от мисията "Касини", всъщност потвърждават подозренията на други учени, изказани ясно още през 1980 г., че вариацията в яркостта на Япет може би се дължи на неговия изкуствен произход. Доналд Голдсмит и Тобиас Оуен пишат за Япет в своята книга *"В търсене на живот във Вселената"* следното: *"Тази необикновена луна е единственият обект в Слънчевата система, който сериозно можем да разглеждаме като извънземен пътепоказател - естествен обект, умишлено модифициран от напреднала цивилизация, за да привлече нашето внимание."*

Разбира се, "привличане на вниманието" като мотивация от страна на извънземната раса за поставяне на подобен обект около Сатурн, особено погледнато през призмата на материалите на Морнинг Скай, звучи доста наивно. Същевременно обаче не се прави никак случайно и всъщност има пряка връзка с "паралелния" процес, за който споменахме по-горе. Той се характеризира с

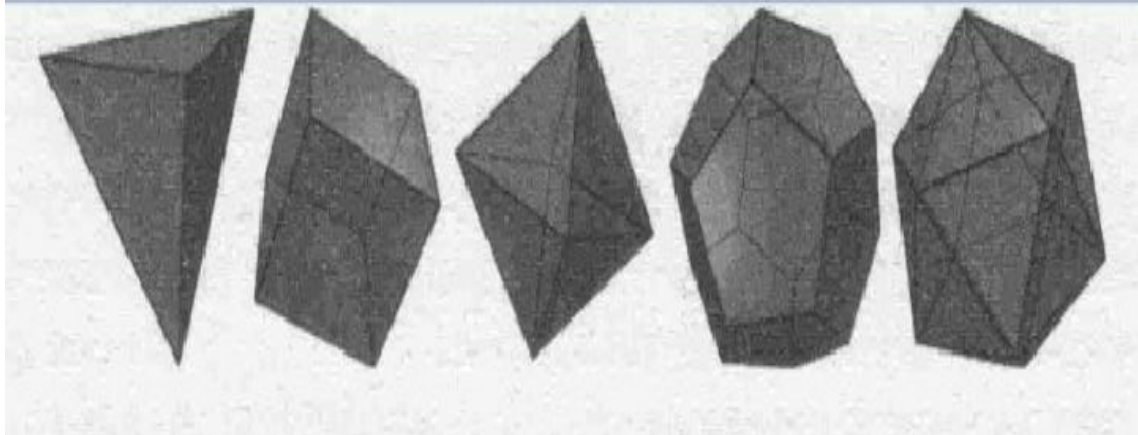
разкриване на многобройни факти от различни учени относно това, че не сме сами не просто в космоса, а дори и в собствената ни Слънчева система, но в повечето случаи тези данни са поднесени през точно определена призма. И това е призмата на "извънземните закрилници", които бидейки "по-висши във всяко едно отношение от хората" - мъдро ги направляват и "бдят" над тях от дистанция, изчаквайки "земляните" да достигнат до тяхното ниво на развитие по един "естествен" еволюционен път. Тази пропагандна линия можете да видите и в цяла плеяда от холивудски сюжети. Съответно поради противоборството на различни извънземни интереси е представена и другата страна, с която се изобличава именно този "закрилнически" сценарий. Много показателен в случая е сериалът *"Star Trek Enterprise"*, който в течение на няколко епизода показва как в един сектор от далечния космос биват поставени огромни изкуствени сфери, а жителите на околните Планети водят опустошителни религиозни войни в спорове за тяхното предназначение и произход. В крайна сметка става ясно, че причината за поставянето им от "по-висша" извънземна раса, е с цел тераформиране на сектора! Относно функцията и предназначението на подобен род изкуствени небесни тела в нашата Слънчева система допълнително ще разгледаме въпроса във връзка с нашата собствена "луна".

Връщайки се на Япет, точно както и при Фобос, различните изследователи привеждат стотици доказателства за неговата

изкуствена направа, много от които, в интерес на истината, биха били разбрани само от хора с тесен интерес и познания в тази област. Тук дори същественият спор не е дали Япет е изкуствен обект, а доколко е изцяло конструирано или просто модифицирано небесно тяло! Подробното му изучаване разкрива, че е съставен от множество слоеве-обвивки, а в секторите, които са претърпели сериозни "външни щети" се забелязва "правилна геометрия" по продължение на всеки следващ слой. Бидейки на милиарди години и с множество поражения по себе си, Япет ни разкрива своята фундаментална структура, която наподобява тази на геодезичен купол. Или с други думи, Япет може би е проектиран като геодезична луна.

Не по-малко интересна е хипотезата, че тази странна луна всъщност може да е конструирана на принципа на платоновите тела или, с други думи, многостени, които се вписват перфектно в сфера... Тъй като в многостенен (телесен) ъгъл с n -ръба сборът от ръбните ъгли трябва да бъде по-малък от 360 градуса, ъгли на правилните многоъгълници могат да бъдат само ъгли от 108, 90 и 60 градуса, т.е. в един връх на платоново тяло могат да се срещат 3 петоъгълника, 3 четириъгълника, 5,4 или 3 триъгълника. Поради тази причина съществуват пет платонови тела (правилни многостени). Те са тетраедър (четиристен) със страни триъгълници, хексаедър или куб (шестостен) със страни квадрати, октаедър (осмостен) със страни триъгълници, додекаедър (дванадесетостен) със страни петоъгълници и икосаедър (двадесетостен) със страни триъгълници. По ред на представяне те изглеждат така:

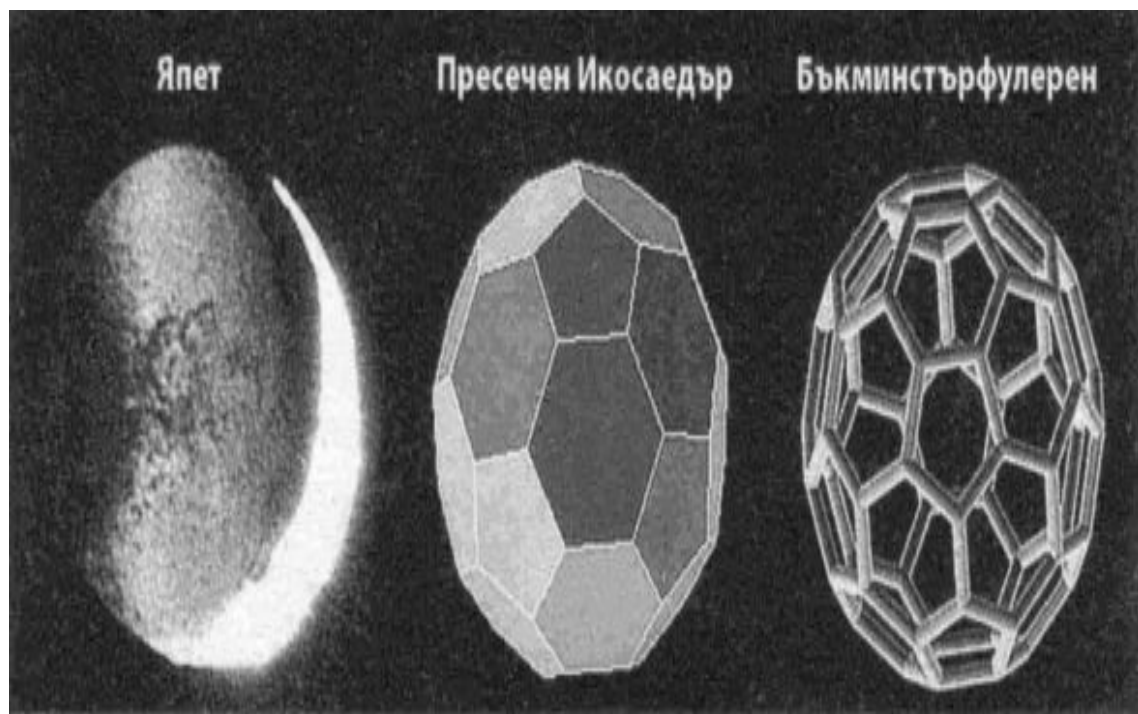

Правилните многостени носят името на Платон, който в съчинението си *"Тимей"* (IV в. пр. н. е.) им придава мистичен смисъл, което може да е добър повод за размисъл. Ако Япет е базиран на додекаедър или на друга по-висша геодезическа сфера, това би решило и голяма част от прекалено многото "странности", които тази "луна" притежава.

Много интересни са и разискванията относно евентуалното предназначение на "стената" простираща се по екватора на Япет. Допълнителни данни от мисията Касини показват, че подобни, но много по-малки пръстени се простират както на север, така и на юг от нея. Хипотезата тук е, че "стената" всъщност представлява останките от масивен екваториален поддържащ пръстен, който буквално е използван да съедини двете половини на тази изкуствена луна. Фактът, че в момента можем да я наблюдаваме в тази ѝ форма, се дължи на значително по-масивната и по-издръжлива конструкция в сравнение с останалия "пейзаж". Само поради тази причина тази уникална структура е успяла да издържи, макар и частично, на разрушителните влияния, които са унищожили други нейни части.

Може би най-интересната теза от всички е, че Япет има формата на молекулата, от чието вещество е направен! В случая става дума за молекулата на въглерода, а формата на луната се явява едно от

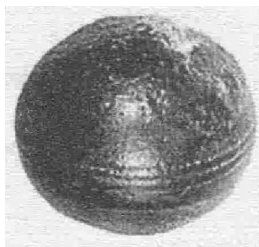
архимедовите тела - пресечен икосаедър или дори бъкминстърфулерен[241].

Сферичните фулерени са известни още като бъкиболи (ед. ч. бъкибол, на английски: "buckyball"), а цилиндричните - като въглеродни нанотръби.

Фулерените имат сходство с графита, който е съставен от листове графен, представляващи свързани шестоъгълни въглеродни пръстени; за разлика от графена обаче, във фулерените обичайно се срещат също петоъгълни и дори седмоъгълни въглеродни пръстени. Бъкиболите и нанотръбите са предмет на активни изследвания, както поради уникалните им химически характеристики, така и заради приложението им в други области, особено в, електрониката и нанотехнологиите. В допълнение нанотръбите са поне 1000 пъти по-здрави от стомана със същия размер, като същевременно тежат 6 пъти по-малко!

Ако в действителност въглеродът е основният елемент, от който тази луна е била конструирана, това би помогнало да се реши и 300-годишната загадка свързана с "тъмната ѝ половина". И това се дължи на факта, че чистият въглерод е много тъмен. Дори в някои негови форми е най-тъмната изобщо позната субстанция! В стремежа си да намери "отговор" на проблема с тъмната част на Япет, официалната наука предполага, че "тъмният материал" има външен източник (разбира се не и изкуствен такъв), защото никой не може да даде сносно обяснение защо от вътрешността на Япет би се изхвърлила подобна тъмна субстанция при положение, че при другите луни на Сатурн няма и следа от нея. И понеже официалната наука едва ли би разгледала теорията за изкуствената направа при сегашното статукво - сносен отговор едва ли ще има. И това е така, защото леденият пейзаж реално не съществува, а истинската повърхност под него е съставена от последователни слоеве черни въглеродни нанотръби и фулерени, поели солидните щети на времето, а може би и на междוזвездните войни.

Най-потресаващият факт относно Япет обаче е, че тази уникална луна всъщност има свой собствен аналог тук на Земята - при това с давност от над 2,8 милиарда години! Почти всички читатели, интересуващи се от подобна тематика, са запознати със стотиците археологически свидетелства открити през последните два века, които представят една съвсем различна картина на земната история. Поради факта, че те показват присъствието на интелигентни форми на живот далеч отвъд времевите граници приети от официалното статукво, огромната част от тях са игнорирани. Всъщност това, което достига като официална

информация до обществото, е само видимата част на айсберга, натоварена с ролята да служи като своеобразен отдушник, докато за останалите неудобни артефакти се "грижат" множество организации най-често с трибуквени имена. И докато хилядите свидетелства от "видимата част на айсберга" в повечето случаи биха останали напълно неразбрани, защото липсва контекст, то близките снимки на Япет от януари 2005 г., както, разбира се, и самата книга за историята на двете Империи, са перфектният контекст на един уникален феномен, за който се знае още от 70-те години на миналия век, но придобил популярност най-вече след излизането на книгата *"Забранената археология"*. Става дума за тайната на стотиците метални топчета от Южна Африка, намерени в мина, чиято скална формация е на възраст около 2,8 милиарда години! Тези метални топчета са с диаметър между 1 и 5 см. и имат върху големия си кръг и успоредно на него по три издълбани черти.

Някои от топчетата са кухи, други са пълни с гъбесто вещество, което се разпада на прах, когато се разтроши топчето. Освен това тези топчета се въртят бавно около собствената си ос, без да ги докосва никой. Според учените не е възможно геологически процеси да са образували топчетата. Професор Я. Р. Мелфер, завеждащ катедрата по геология в университета Витватерсранд в Йоханесбург, заявява: *"За мен това е загадка. Не мога да си представя какво означават тези предмети."*

Директорът на музея в Клерксдорп, господин Р. Маркс заявява следното през 1982 г.: *"Тези сфери са пълна загадка - изглеждат все едно са направени от човек, а в същото време през периода, в който са се озовали в тези скали, интелигентен живот не е съществувал. Не съм виждал нищо подобно в живота си."*

Във връзка с тези тайнствени топчета в списанието *"Ancient Skies"*, брой 5 от 1979 г., геоложката Бренда Й. Съливан, специалистка по издирването на диаманти от Макваси, ЮАР, пише:

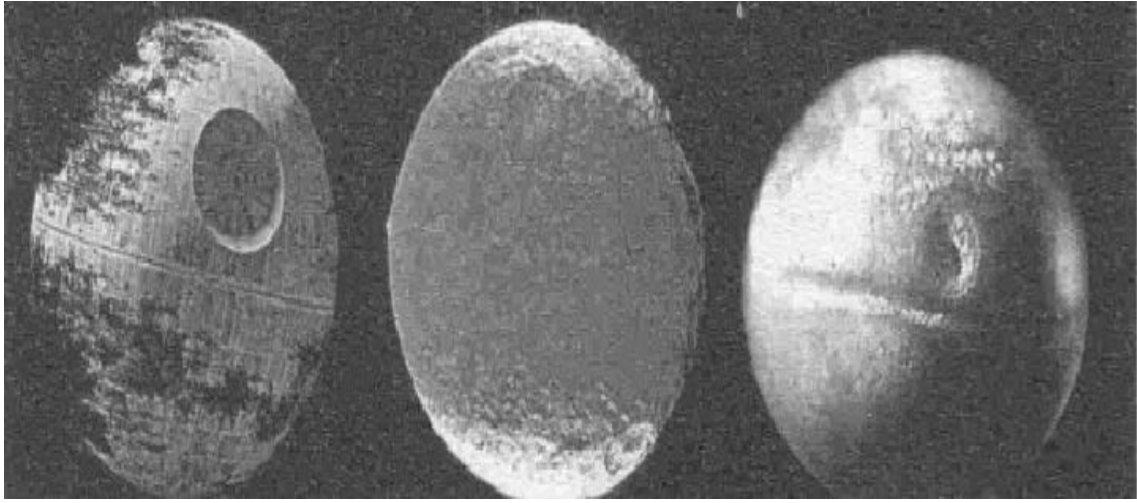
"По време на полевата си работа попаднах на един необичаен предмет: метална топка с диаметър 4 см., с три резки на еднакво разстояние, издълбани по и успоредно на екватора. Сферата е леко сплескана на всеки полюс."

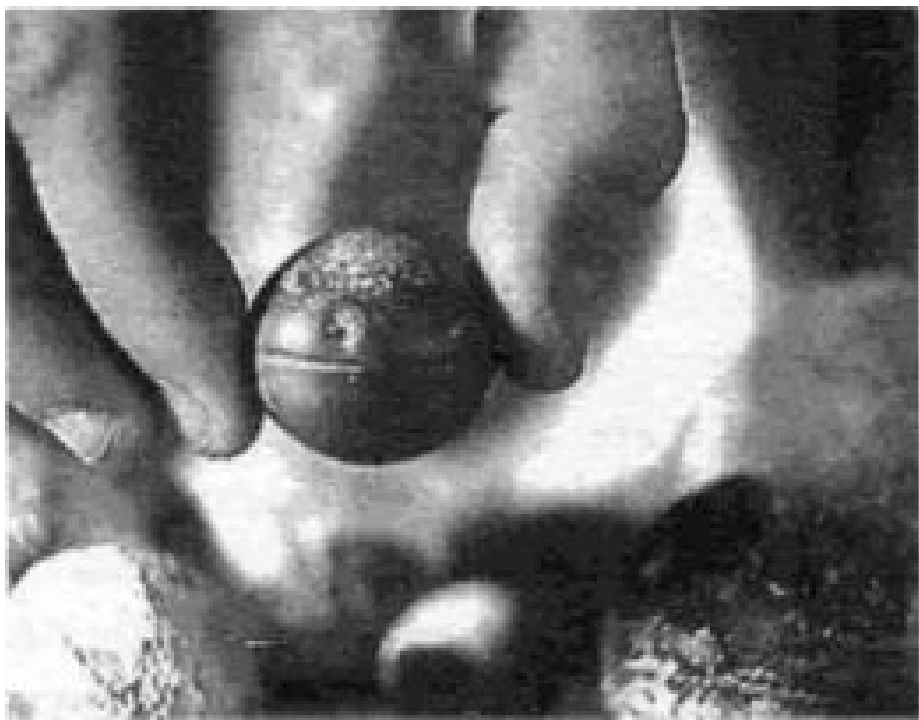
Един от най-убедителните аргументи за изкуствената направа на тези загадъчни сфери е набора от три (!) паралелни прореза около техните "екватори", както и забележителната твърдост на материала, от който са направени (до момента той е неизвестен). Това е още по-странно, защото топчетата са намерени в мина за пиропилит, а пиропилитът е доста мек вторичен минерал, който се е формирал преди 2,8 милиарда години. От друга страна самите топчета са доста твърди и не могат да бъдат одраскани дори и със стомана. Тук, разбира се, логичният въпрос е как тези стотици прецизно направени и очевидно интелигентно проектирани метални артефакти потвърди от стомана, са се озовали в толкова дълбок скален слой - буквално на мили под Южна Африка? Макар на този въпрос да е трудно да се отговори, може би няма да събъркаме ако кажем, че има голяма вероятност да е свързано с унищожението на планетата Тиамат, част от която е днешната планета Земя. Нещата около феномена придобиват съвсем ново измерение на фона на някои снимки на тези топчета от музея в Южна Африка и тяхната поразителна прилика с подробните снимки от мисията Касини на аномалния сателит на Сатурн - Япет!

Както може да видите на снимката долу, тези забележителни детайли включват не само "екваториалния пръстен", а също така и характерното за "Звездата на Смъртта" ясно изразено "око", или ако погледнем през терминологията на книгата - "окото на бога", което

се явява и външният вид на самия AR.[\[242\]](#)

Следващата снимка пък илюстрира мащаба на този удивителен, с възраст 3 милиарда години аналог, на може би най-странната луна в Слънчевата система:

Споменаването на ключовата дума "луна" без съмнение повдига огромен куп въпроси за естеството на нашия собствен спътник, както в контекста на книгата, така и в този на останалите изкуствени тела в Слънчевата система. Разбира се, това е тематика, която сама по себе си заслужава и дори изисква отделно изследване, както поради огромната си значимост, така и заради огромния брой събрани публикации и дори цели книги по въпроса в световен мащаб. А те са наистина много и дори бегъл опит за някакво обобщение би отнел стотици страници. Все пак не можем да оставим въпроса за земния спътник незасегнат изобщо, защото той виси със страшна сила още от *"Документите Тера"*, където повечето читатели може би си спомнят за нашето разочарование, че темата за Луната липсва. Дори сами се бяхме запитали дали липсващата от книгата страница не е връзката към този изключително важен въпрос. В този ред на мисли ще коментираме само няколко аспекта относно Луната, които ни се сториха интересни по-скоро интуитивно, без да са били предмет на някакво

специализирано търсене от наша страна.

5.2.2 Луната

На първо място може би трябва да споменем, че макар и в настоящата книга за Луната да не се говори никъде директно, индиректните асоциации заваляха още с първото прочитане на главата, описваща "вътрешния свят" на АТ-ЕН, а впоследствие частта за Едемската градина, допълнително подсили тези асоциации. Така или иначе след като не е казано в пряк текст от автора, директното обявяване на Луната за един от корабите АТ-ЕН би било спекулация, а както ще стане ясно по-късно - "месечината" изпълнява някои много специфични функции отвъд тези присъщи на "звездния кораб".

Всъщност, Морнинг Скай, макар и индиректно, все пак споменава Луната в *"LA Transcripts"*, като оскъдната информация, обаче се разминава с интерпретацията за нея в шумерските митове, широко отразени от Сътчин. Става дума за огромната битка, разразила се в Слънчевата система, при която Тиамат е разкъсан на две като едната половина е буквално стрита на прах (астероидния пояс), а другата се е превърнала в днешната Земя. Според Сътчин най-голямата луна на Тиамат също търпи сериозни поражения и в крайна сметка се превръща в днешната земна Луна. Според Морнинг Скай обаче, бившата луна на Тиамат се е превърнала в днешния Плутон, а друга част от Тиамат се оказва днешният земен сателит.

Доста интересно е, че теорията на Робърт започва да се превръща в официална теория, защото наскоро експерти от Харвардския университет заявиха, че Луната произхожда от Земята. Така се поставя под съмнение водещата теория, според която Луната се е формирала от материал от гигантско тяло, ударило Земята. Според тези учени, спътникът ни се е образувал след отцепване от планетата ни. Учените смятат, че Земята се е въртяла по-бързо по времето, когато се е формирала Луната. Те смятат, че тогава

продължителността на деня била само два-три часа. С толкова бързо въртене при мощен сблъсък с друго тяло е възможно да се е отделил достатъчно материал за образуването на естествен спътник. С предложената "нова" теория може да се обясни защо Земята и Луната имат сходни структура и химически състав. След удара, довел до отцепването, планетата ни е достигнала сегашния си период на въртене чрез гравитационно взаимодействие между движението ѝ в орбита около Слънцето и движението на Луната в земна орбита.

Тук уместният въпрос, колкото и изненадващо да звучи на пръв поглед, е - коя поред от всичките сателити в земната история е днешната Луна? Както ще видите в по-долното изложение този въпрос съвсем не е без логика и отразява постоянно променящата се действителност по отношение на Луната, отразена дори в редица древни хроники.

5.2.2.1 Хронология

По отношение на спътника ни многобройната езотерична и окултна литература внася само още по-голямо объркване поради откровено противоречащите си тези. Съществените различия касаят както произхода, така и нейната функция. Един от възможните сценарии, който може би частично обяснява разнородната литература по въпроса е, че става дума за две различни луни! "Оригиналната" луна (ако изобщо тази формулировка, предвид всички събития описани в *"Документите Тера"*, може да бъде подходяща) съпътствала Земята, е била унищожена, а на нейно място е поставен един от многобройните бойни кораби, участвали в битките в Слънчевата система, описани в *"Документите Тера"*. Бидейки сериозно повреден, неговата мисия, приоритети и функция биват променени и в крайна сметка е "паркиран" в орбита около Земята, работещ в един полуавтоматичен режим. Точно кога се е случило това от хронологична гледна точка също не е съвсем ясно, но няколко различни източници споменават цифрата 500 хил. години, макар и назовавайки "различни обстоятелства".

За да бъде картината още по-пълна, други източници говорят за съществуването на две луни по едно и също време, една от които унищожена при погрома на Лемурия, а има и твърдения за период от земната история, през който не е съществувала луна на небето (това би било обяснимо само при положение, че изкуственият сателит е бил нужен някъде другаде и "временно" е бил преместен)! В подкрепа на това твърдение съществуват древногръцки и тибетски източници, описващи цивилизации съществуващи "преди идването на Луната". Някои от по-известните имена, даващи сведения за този факт, са Демокрит, Аристотел, Анаксагор, Аполон от Родос, Плутарх и Лукиан. Споменът за времето, когато е нямало Луна, живее и в устните традиции на индианските племена, които обитават източните Кордилери (Колумбия). Боливийски символи пък, разчетени от д-р П. Алън, свидетелстват, че последното

"преместване" на сателита и идването му в орбита около Земята се е случило някъде преди 11 500 до 13 000 години. Тази датировка пък съвпада с последния глобален катаклизъм, сполетял планетата ни. В интерес на истината до подобен извод стига и австрийският инженер и окултист Ханс Хьорбигер в началото на 20 в., който е главен вдъхновител на окултната философия на нацистите, макар че неговото обяснение за липсата и появата на новата Луна в цитирания времеви период, е представено като един "естествен процес". Според него Земята е имала няколко луни в своята история, а тяхната естествена гибел, поради гравитационните влияния на нашата планета, е причинила редици геоложки катастрофи. Всъщност Хьорбигер е бил дълбоко запленил от произхода и поведението на луните и е считал, че те държат ключа към разбирането как функционира вселената. След неговата смърт неговите теории са популяризирани от британския митолог Ханс Шиндлер Белами, който през 1936 г. издава книгата *"Луните, митовете и човека"*. Там той концентрира своето изследване за периода, през който предната Луна е обикаляла Земята. Тъй като по това време е съществувала човешка цивилизация, тя е успяла да запази записки от катастрофата под формата на митове и легенди. Приближаващата Луна повдигнала нивото на океаните и принудила хората да се оттеглят в планините. Когато Луната се приближила на определена дистанция, по-силното гравитационно поле на Земята буквално я разкъсало на парчета, вследствие на което се стигнало до "бомбардировка" от огромни каменни блокове и библейския потоп. След това Земята се възстановила, а периодът на **спокойствие** бил описан в легендите **като "златна епоха за човечеството"**. Само че нещата силно се променили с пристигането на новата Луна (която била "естествено" прихваната от Земята) преди около 13 000 години. Отново настъпил хаос, земетресения, смяна на полюсите. Според Белами, атлантската цивилизация била унищожена при този катаклизъм. Макар и сравнително конвенционална, тази хипотеза е особено ценна най-вече в частта засягаща периода, в който не е присъствала Луна

около Земята, което в комбинация с една дузина факти, касаещи настоящия земен сателит, ни дава перфектната перспектива да си направим някои изводи.

Много древни източници споменават и още един изключително интересен факт относно Луната и той е, че в миналото тя е светела много по-силно от сега и е имала по-голям диаметър от Слънцето. [243] Нещо повече - някои от източниците твърдят, че светлината, която се е излъчвала от Луната е била почти сравнима с тази на Слънцето! Подобно твърдение направили и някои от местните племена от Латинска Америка към францисканския монах Бернардино де Саагун (1499-1590 г.), благодарение на който до наши дни са достигнали четири преписа от книги на ацтеките. Той тайно им нареждал да ги преписват и укриват, преди войските на конквистадорите и събратята му религиозни фанатици да изгорят всички намерени писмени свидетелства за цивилизацията им. В един от перуанските митове записани през XVI в. от Педро Сармиенто де Гамбоа се твърди, че Виракоча създал Луната по-светла от Слънцето. Японската хроника "*Нихонджо*" ни уверява в същото. В нея се казва, че в миналото светлината от Луната била почти колкото тази на Слънцето. За да бъде възможно Слънцето и Луната да излъчват сходна светлина, Луната трябва да има атмосфера с много висока отразителна способност (албедо) или трябва да е била много по-близо до Земята. При втория вариант, освен всичко друго, Луната би изглеждала и по-голяма от слънцето. Много вероятно е в случая и двата фактора да са били комбинирани, защото настоящата Луна има сравнително ниска отразителна способност, правейки я да изглежда доста бледа. Само за илюстрация - ако сме на Луната и гледаме "пълната Земя" тя ще е изглежда почти 100 пъти по-светла, отколкото пълнолунието гледано от Земята!

5.2.2.2 Произход и функции

Да бъде установен произхода на Луната е от изключително важно значение, защото влиза в пряка връзка с нейното предназначение и функция, макар и чисто теоретично последните да могат да бъдат променяни от "собственика" на обекта, при това независимо от факта дали сателитът е изкуствен или естествен. В този контекст, особено в последно време, ставаме свидетели отново на същата "паралелна тенденция", за която говорихме по-рано. Предвид събраните многобройни доказателства относно различни странности на нашия спътник, свидетелстващи за неговата изкуствена природа [\[244\]](#), някак си много силно се появява нуждата този феномен да бъде обяснен.

5.2.2.3 Произход

Всъщност данните, свидетелстващи за изкуствената направа на Луната, са толкова много, че дори тази "стряскаща хипотеза" успява да се появи под някаква форма и в официалните научни среди. През 1970 г. двама руски учени (Михаил Вазин и Александър Шербаков) споделят своето виждане по въпроса в рамките на една публикация със заглавие *"Създадена ли е Луната от извънземен разум?"*. В нея учените изказват тезата, че нашият спътник е издълбан отвътре планетоид, произведен преди милиарди години в далечна част на космоса и е оборудван със солидна вътрешна и външна обвивка.

На помощ в това начинание - да бъде дадена функция и роля на Луната (предвид изкуствения ѝ произход), отново изплува така удобната версия, включваща ключови думи като "закрилници и пазители на живота". За какво става въпрос с две думи - официалната версия за Луната остава догма за всички "екзотерично научно-зомбирани". За другите, обаче, функцията на Луната трябва да бъде обяснена и предвид "прекрасния" свят, в който живеем, където всичко е "само любов и светлина", за поданиците на един такъв свят няма как да не се погрижат "добрите извънземни" (или пък в зависимост от религиозното ви програмиране - "бог" наред с всичките "ангели"), които са поставили Луната на точно определеното място, за да бъде изобщо възможен животът. *"Без Луната - няма живот"*, гласят, както тези алтернативни научни, окултни и езотерични източници, така и официалните догми. Масонските автори [\[245\]](#) на книгата *"Кой построи Луната"* пък направо са надминали себе си в опита си за дезинформация на масите. Привеждайки достатъчно много доказателства за нейния изкуствен произход, те се заемат и с "мисията" да отговорят и на въпроса кой дефакто стои зад това технологично творение, изпълняващо функцията на инкубатор на живота. Неглижирайки "бог" и "извънземните" (защото биха поставили огромна камара от неудобни въпроси), те стигат до единствено възможния според тях

100% научен отговор - построили са я хората от бъдещето, които са се върнали назад във времето, за да я създадат... Този "уникален свръххуманитарен спасителен план" едва ли има нужда да бъде коментиран, защото това би довело до една своеобразна вълна от ирония и сарказъм. [\[246\]](#)

Възможно ли е обаче да бъде оспорен статутът на Луната като първопричина за възникването и поддържането на живота на Земята? Без да даваме излишни крайни оценки, още повече на фона на многобройните функции, които обект от такъв огромен мащаб може да има, няма как да не споменем съществуването на различни източници, представящи земния спътник в светлина, доста различна от общоприетата. В тази връзка ще цитираме фрагмент от една публикация в специализираното списание "*Nexus*", касаеща секретен проект на една корпорация, извършен на територията на Африка през 90-те години, в подземна база, оборудвана с колайдер, подобен на този в CERN. Експериментите в тази база били от най-различно естество, като имало и такива, свързани с холографско програмиране на тъмна материя, манифестация на квантови енергии и експерименти с пътуване във времето. Един от основните им проекти бил свързан с холографски комуникационен интерфейс, чрез който успели да се свържат със същество от паралелна вселена. За тази цел, обаче, изследователите не използвали човешки **контактър за посредник**. По този начин те елиминирали емоцията, чувствата и интерпретацията на човешкия фактор. Те създали чист и директен канал, който не бил повлиян от човешкото настроение или пък от неговото подсъзнание, което често крие потиснати емоции, спомени и психологически травми. В крайна сметка огромните възможности на човешкото въображение били изключени от крайния резултат и били открити интересни неща...

5.2.2.4 Функции

Съществото доказало своята самоличност пред изследователите чрез методи и начини, които умишлено не са публикувани в оригиналната статия, както и много други подробности свързани с проекта. В продължение на 5 години към съществото били зададени над 20 000 въпроса, а получените отговори били над 95%. Съществото обяснило в подробности на изследователите, че контактът е бил осъществен, защото то било еквивалент на студент (ако използваме човешки термини) и получило разрешение от своите "старейшини" да взаимодейства, наблюдава, изучава и учи от този контакт. То обяснило, че неговите старейшини "забелязали", че цялата наша Слънчева система пресича тяхната паралелна вселена. Освен това те могли да видят и други извънземни раси в Слънчевата ни система. Това същество имало задача да изучава хората и респективно Земята докато други "студенти" изучавали други раси и планети. Полусливането на двете реалности се дължало главно на многобройните земни експерименти, свързани с отварянето на различни портали с помощта на извънземни технологии. Преди да преминем към основната тема (Луната), заради която беше представено цялото това встъпление, ще споменем само, че съществото споменава, че в неговата времева линия, преди много време са водили война с рептилии, която са спечелили.

Едни от първите въпроси, които съществото задава на изследователите обаче, се оказват много интересни, защото касаят земния спътник. То пита: *"Каква е функцията на вашата Луна? В моята времева линия Луната беше унищожена преди много време. Животът стана по-добър без нея. Защо все още имате Луна? Каква е нейната функция за вас? Луната не е естествено небесно тяло. Луната е сложена там от други същества, за да контролира вашето поведение. Без Луна настъпва огромно спокойствие за хората. Големите бури изчезват - остават само малките. Без Луна*

има мир между хората. Старейшините казват, че една стара раса е поставила Луната до Земята. Старейшините казват, че лунните сили работят като времева машина, чрез която се контролира времето. Луната също контролира поведението на хората на планетата във вашата времева линия."

В допълнителната комуникация след това съществото предоставило още данни относно Луната. Според него: *"Изминаването на времето и нашето осъзнаване за време се контролира директно от Луната. Тя въздейства на тялото, ума и духа на всеки жив организъм на тази планета."*

Точно затова техните старейшини унищожили Луната си. Те искали да се избавят от нейното влияние. Те получили съвет да го направят от същества, живеещи във вътрешната част на планетата им. Когато Луната била унищожена, станали ясно видими пет значителни промени.

На първо място, най-забележителната промяна била в настроението и темперамента на съществата, които живеели там. Без Луната те станали по-спокойни и омиротворени. Тревогите и емоционалните страхове намалели значително сред населението и дори при животните. Това засегнало всички живи създания. На второ място, наблюдавали се климатични промени. Океаните станали много по-спокойни. Големите гръмотевични бури и светкавици станали рядкост. Климатът станал балансиран над цялата планета. Драстичните студове и горещини останали в миналото. Трето - хората развили подобрен спектър на виждане на цветовете. Те можели да видят и да направят разлика между нови цветове по начин невъзможен преди. На четвърто място огромна част от населението осъзнало своите телепатични комуникационни способности, особено между родители, деца и роднини. Децата, родени след унищожаването на Луната, можели да комуникират със същества от вътрешността на планетата без нуждата от специално

обучение, напътствия от старейшини или инструменти. И на пето място, появили се промени в тяхната респираторна система. Тяхната кръвна и дихателна химия се променили. Родените след "падането" на Луната можели да задържат дъха си под водата с часове.

Тази екстравагантна публикация, описваща негативното влияние на сателита върху земните цивилизации, далеч не е единственият източник загатващ за нейната деструктивна роля отвъд очевадното ѝ влияние върху емоционалните и психологическите състояния при човека. Макар и езотерично и философски завоалирано, Успенски я сравнява с "паразитна мисъл-форма", а Гурджиев и други езотерични източници буквално казват, че ние сме "храна за Луната", а безмозъчното механично поведение на земляните също се дължи на нейната функция! Всъщност изводите, до които достига Гурджиев (който дословно е цитиран от Успенски в една негова книга) по отношение на Луната, са просто поразителни и биха ви докарали тежка форма на депресия, ако седнете да ги четете в подробности. Още по-поразителното е че всичко е прекарано през някаква псевдоезотерична призма, която обяснява как зловердните влияния, които Луната причинява на целия земен живот, са "напълно естествен процес", както и самата поява на Луната и нейният произход. Дали тази теза е някакъв опит за умишлена дезинформация или просто отразява системата на вярвания на автора, е въпрос на друг разговор. По-важното в случая се явяват конкретните влияния, които Луната оказва върху Земята, до които авторът достига на базата на много наблюдения и практика. Според него Луната оказва влияние върху всичко, което се случва на Земята. *"Тя е главната пряка мотивираща сила свързана с органичния живот на планетата ни. Всички движения, действия и прояви на хора, животни и растения зависят от Луната и се контролират от нея. Чувствителният органичен живот, който покрива Земята е напълно зависим от влиянието на огромния електромагнит, който изсмуква нейната виталност."*

Тук използваната дума "електромагнит" е ключова, защото, както ще видите по-късно, тя бива използвана в съвсем друг контекст от автори, които приписват изкуствен произход на сателита. Освен това, според Гурджиев: *"Човекът и всяко друго живо същество не може при обикновени обстоятелства да се освободи от контрола на Луната. Всички негови движения, и в резултат на тях действия, биват контролирани от нея. Ако той убие някого - това е действие на Луната. Ако се пожертва, за да спаси други хора - това също е провокирано от Луната. Всички зли деяния, престъпления, всички саможертвени дела, всички геройски постъпки, всички ежедневни нормални действия се контролират от Луната! Енергията, която Луната взима, се събира и запазва в един огромен акумулатор, който се намира на повърхността на Земята. Този акумулатор е органичният живот. Органичният живот на Земята храни Луната. Всичко живо на Земята - хора, животни и растения е храна за Луната. Луната е огромно живо същество, което се храни с всичко, което живее и расте на Земята. Тя не може да съществува без органичния живот на Земята, но и органичният живот не би могъл да съществува без Луната. Ако електромагнитът Луна изведнъж спре да функционира - органичният живот би се разпаднал. Всяко живо същество при своята смърт освобождава определено количество енергия - тази енергия или "душите" на всичко живо - растения, животни и хора, бива привлечено на Луната като през огромен електромагнит..."*

Всички тези направени констатации за Луната, обаче, могат да бъдат коментирани и през съвсем различна призма и мироглед, ако се осмелим да оспорим нейния така умело натрапен "естествен произход". Както и в много други източници от всякакъв род отново ставаме свидетели на тази почти религиозна догма, която ни увещава, че без Луната животът би бил абсолютно невъзможен, а в конкретния случай тя дори ни е описана като "необходимото зло, без което животът би се разпаднал". Дали би се разпаднал или освободил от нейното влияние и продължил да се развива на по-

високо ниво обаче, би бил интересен въпрос, на който всеки индивидуално би следвало да си отговори. Нещо повече - това изсмукване на "душите" на съществата при тяхната смърт от Луната е перфектното описание на един процес, за който говорят огромен брой езотерични и окултни източници, интерпретирайки го по всевъзможни начини. Става въпрос за прословутата "бяла светлина" и "тунелът", които след физическата смърт отвеждат душите обикновено до някакво "райско място", което според доста източници не е нищо друго освен огромна лаборатория, занимаваща се с изтриване на спомените и препрограмирането на уловените по този начин астрални тела.[\[247\]](#) При това процесът е напълно автоматизиран и технологията работи, без да има нужда от физическото присъствие на поставилата я древна извънземна раса, която от хиляди години е напуснала сектора, оставяйки скромнен числен състав в някои ключови точки на Земята и околните небесни тела. Друг интересен извод, до който Гурджиев стига по отношение на Луната, вкарвайки определена доза оптимизъм, е че въпреки нейния огромен принос за роботизирания статус на човека, той може все пак да се освободи от нейното влияние. Според него, обаче, това не може да се случи за цялото човечество, а само за определени индивидуалности, които, изучавайки себе си, биха могли да се освободят от механичното поведение: *"В началото човек просто трябва да осъзнае, че е обект на хиляди различни закони и ако реши да се освободи от тях, ще види, че не може. Дългите и упорити опити да се освободи от тях биха го убедили в неговото робство. Тези закони могат да бъдат изучени само, ако се опитваш да намериш начини да се освободиш от тях, но се изисква огромно познание и конкретни методи да го направиш. Освобождението, което идва с нарастването на менталните сили и умения, е освобождение от Луната. Механичната част от нашия живот зависи от Луната и е подчинена на Луната. Ако ние развием нашето съзнание и воля и подчиним нашия механичен живот и всички механични проявления на тях, ние ще избягаме от властта на Луната."*

Въпреки че говори за индивидуално усилие и развитие на съзнанието като противодействие на лунните влияния, при позадълбочено изследване на различни методи и упражнения свързани с тази цел, става ясно, че Гурджиев изповядва много странно разбиране за "индивидуализъм", при което всеки напредък в тази сфера всъщност е изцяло зависим от "учителя" преподаващ на "ученика" и без наличието на подобен учител (който ясно разбира точно за какво става въпрос) нищо подобно на напредък не може да се случи. Ако има такъв, той би бил плод на случайност. Понеже това са типични методи преподавани от тайните общества, които в една или друга степен управляват планетата, няма да влизаме повече в излишни подробности и ще цитираме двама други автори, описващи негативното въздействие на Луната.

Така например, в последната си книга и лекции Дейвид Айк изказва тезата, че Луната излъчва честотно поле, което изпълнява две основни функции. Едната е да блокира информация, която хората могат да дешифрират по един естествен начин, а другата е да подава информация, която създава фалшива реалност, като по този начин Луната, всъщност, играе ролята на матрицата от именития едноименен филм и двата термина са взаимозаменяеми. Доста сходна информация може да се намери и в книгата на Барбара Марчиняк *"Земята"*. Там се твърди, че Луната е много мощен електромагнитен компютър излъчващ електромагнитни честоти към Земята и конструиран и поставен там с надзирателска функция. Други изследователи пък говорят за връзката на Луната с намаления жизнен цикъл на човека.

В заключение ще коментираме темата касаеща земния сателит през призмата на едно широко отразено медийно събитие, предизвикало дори истерични нотки около евентуалните му последици и накрая завършило с абсолютен фарс! Или поне така изглеждаше в очите на милионите излъгани, заели своите места пред телевизорите в очакване на един грандиозен спектакъл -

бомбардировката на Луната от НАСА през 2009 г.! Както вече повечето от нашите читатели знаят, основната функция на тази агенция далеч не е да изследва космоса, защото "истинското" изследване се извършва от тайни частни организации още от 19 в. Това обаче не означава, че дейността на НАСА е единствено и само дезинформационна. Това се дължи на структурата, на чиято база функционират всички тайни общества. В тази структура са залегнали два изключително важни принципа, които едновременно предпазват по-високите нива на пирамидата от разкриване на заговора чрез поставяне на множество слоеве "бушони", а от друга страна, всеки един такъв слой е изключително мотивиран да дава най-доброто от себе си, да прави "научни открития", които от по-висока перспектива са морално остарели и да се домогва до информация, която също отдавна не е новина за по-горните слоеве. Всъщност, целият този процес прекрасно и нагледно е описан от Владимир Терзийски: *"Ако си спомним, обаче за строгите изисквания за секретност в тайните общества, ще разберем например, че учените работещи върху секретните ракетни програми никога не се посвещават в тайните на още по-високо засекретените антигравитационни програми с ракетни чинии. Конструкторите на последните пък никога не се посвещават в тайните на електрогравитационните космични програми. Те пък - в тайните на междупланетните телепортационни програми. А последните - в тези на още по-фантастичните и ултра-секретни междузвездни хронокоридорни изследвания и пътешествия."*

Постановката, която беше разиграна за пред масите с "търсенето на вода", всъщност, имаше съвсем други цели, а "проваленият спектакъл" за милионите "зяпачи" се дължеше на резултата от "търсенето", което определено не беше за вода, а за разкриване какво има под повърхността на Луната, при това на изключително евтина цена. Предвид, че тази информация явно е била от изключително важно значение за ръководещите проекта, рискът от негативния имидж, който НАСА си спечели, явно е бил оставен на

втори план. А какво, всъщност, се случи или по-точно не се случи, за да се предизвика това обществено недоволство? Освен официално обявената мисия за търсене на вода, агенцията беше обещала на многомилионната аудитория да гледа на живо сблъсъка на космическия кораб с Луната със сила, равняваща се на 1 тон висококачествени експлозиви, при което "стълбът" с отломки трябваше да достигне почти 10 мили височина. Вместо това, зрителите пред ТВ екраните видяха едно голямо НИЩО, което не остана незабелязано дори и от типично про-НАСА настроени медии! От обещаните отломки нямаше и следа, а на НАСА им трябваше цяла седмица, за да ги "намери" и публикува в типичния си цензуриран вид. Всъщност как се получи така, че лунната повърхност под кратера абсорбира почти цялата енергия на падащия кораб, така че да не се наблюдава никакъв видим ефект? Една от възможните версии, предвид анализа на снимките от някои "алтернативни специалисти в тази сфера", е падащият кораб да е пробил дупка през покрива на древна масивна структура, която се намира на дъното на кратера. Така цялата енергия на практика е насочена надолу, създавайки много отломки вътре в многослойния подземен лунен комплекс. Когато официалните преекспонирани, разтеглени и обърнати с главата надолу и отляво надясно снимки на НАСА от мястото на сблъсъка бъдат правилно коригирани, ставаме свидетели на огромни региони с правилна геометрична форма! И когато бъдат осветени на компютъра, за да ни позволят да видим ясно "надолу в сенките" определено там има нещо, което наподобява геометрично инженерство от голям мащаб.

Нещо повече - официалната снимка от мисията на НАСА силно наподобява епична сцена от фантастичния филм *"Забранената планета"* от 1956 г. В нея д-р Морбиус показва на офицер от Федерацията 32 км. дълбок автоматизиран суперкуб, който се простира надолу ниво след ниво в "забранената планета".

Разбира се, наличието на една подобна структура хвърля още по-

голяма мистериозност върху интерпретацията на функцията на земния сателит и най-вече неговото текущо управление. Неслучайно загатнахме в началото, че обект от подобен мащаб може да изпълнява милиони различни функции, които да са координирани или пък абсолютно автономни и тук дори няма да ги изброяваме, защото това предполага отделна книга. Всички факти обаче ни казват, че спътникът може да бъде използван както външно, така и вътрешно (защото е кух като нашата планета), като дава възможност по неговата повърхност да бъдат ситуирани различни бази и дори градове, изпълняващи функции на наблюдателни пунктове и генетични лаборатории и същевременно по-дълбоките слоеве да изпълняват съвсем различна роля.

5.2.2.5 AR

За да направим кореспонденция със самите глави от книгата и настоящата тема, бихме могли да заключим с идеята, че лично у нас няма никакво съмнение, че настоящата ни Луна е някаква форма на AR, която е приспособена към настоящите ѝ функции. Луната е един от малкото считани за естествени космически обекти, който се върти по синхронизирана орбита, гледайки винаги с една и съща страна към Земята (както в случая с другото коментирано преди малко изкуствено тяло - Япет - т.е. имаме модел). Тя е обърната винаги с една и съща страна към Земята, точно като кораб в орбита, какъвто тя е. Ако изпратите звуков резонанс към Луната, тя кънти като кух обект, а не като твърдо тяло.[\[248\]](#) Ако бе солидна, звуковият резонанс щеше да звучи като думкане. Имайте предвид, че спътникът ни е с относително малки размери и не отразява реалните възможности на това, което тази технология позволява като възможности по отношение на мащаба. Както разбираме и от самата книга, тези кораби са цял един самостоятелен свят, който има своя собствена биосфера, ритъм на живот и инфраструктура. Създаването на подобни планети е много добре описано от Дъглас Адамс в култовия му научно-фантастичен роман *"Пътеводител на Галактическия Стопаджия"*. Всеизвестната и толкова очаквана от

всички ню ейдж последователи "планета" Нибиру, е именно такъв галактически комерсиален AR, който разпръсква генетичен материал на планети присъединени към Империята. Дори цялата му мисия тук е била своего рода финансово начинание, което отново е ярък пример за това как зад популярни очаквания в духовна опаковка стоят много по-тривиални истини.

Разбира се, в нашата галактика има много AR-ове, които патрулират [\[249\]](#) по различни причини. Все пак това си е територия на Империята и подобно присъствие е в реда на нещата. Особено струпване на такъв тип кораби се наблюдава около планетата Юпитер, защото тя е най-голямата в Слънчевата система и лесно играе роля на "параван" за много кораби. Повечето от луните на Юпитер (и Сатурн) са извънземни контролни станции.

Това постепенно ще става все по-актуална тема поради факта, че в момента зад статичния AR, играещ ролята на наш "естествен" спътник, има втори такъв, по-малък от Луната. Много хора имат сънища за две Луни в небето, други пък могат да я видят директно докато са извън тялото си. Това е причината и за факта, че много жени имат двоен менструален цикъл в месеца, за което никой няма обяснение и се възприема от много лекари като аномалия на физическото тяло, а причината всъщност е, че в момента имаме две Луни.

Малко известен факт е, че през 2010 г. дори официално се откри втори спътник на Земята. [\[250\]](#) Той се казва 2010TK7. Той обикаля близо до една от лагранжовите точки [\[251\]](#) на системата Земя-Луна. На 60 градуса пред Земята има такава точка, където в момента е това тяло. Този спътник не е много голям и се движи в много интересна траектория. Не обикаля около Земята, а се е установил в една точка и почти не мърда, точно като Луната, която всички познаваме. Трудно се наблюдава дори с телескоп, защото е близо до Слънцето.

Като финал на темата касаеща различните "тела" в космоса, които ни заобикалят и тяхната фундаментална роля, която ще присъства все по-осезателно и в политическия дневен ред на земните правителства, ще разгледаме ролята на "кометите" и "астероидите" през перспективата на настоящата книга.

5.2.3 Комети и астероиди

Въпросът донякъде бе коментиран и в следговора на *"Документите Тера"*, но тук ще добавим някои допълнителни нюанси. Като основен момент в подхода към всяка една информация, която излиза в медиите на тази тема, винаги трябва да се има предвид изначалната позиция, в която нашата планета се намира в момента! А това е позицията на колонизирана планета, която обаче не функционира по точните стандарти, характерни при такива обстоятелства поради факта, че на Земята в не толкова далечното минало се е извършил преврат и това обстоятелство променя всичко! Оттогава бунтовническата фракция, управляваща планетата, няма и миг спокойствие и е подложена на постоянни опити нейната доминация да бъде разклатена чрез всевъзможни средства. Друг основен момент в цялата картина се явява фактът, че за разлика от предишните земни цивилизации "съществуването на извънземни култури" и контактът с тях е тема табу - нещо, което очевидно е част от стратегията (поне до момента) на новите управляващи, но, както вече споменахме, тече "паралелен процес", чрез който една част от хората (тези, които не са чак дотам зомбирани, че да се мислят за единствената разумна форма на живот в галактиката) се подготвя за "план Б", при който едната извънземна фракция ще бъде в ролята на "извънземните спасители". Всъщност този сценарий би обслужил прекрасно всички враждуващи страни с леки модификации в "сценария".

Една от причините да бъде избран този подход е, че на земното население се гледа главно като на ресурс, който може да бъде използван в много аспекти включително и като основна работна сила, която чрез своята дейност буквално да финансира хилядите тайни проекти, които биват осъществявани на планетата и около нея. Всъщност, точно натам изтича огромна част от благосъстоянието на хората, което умело им се отнема чрез многобройни "хватки" така, че набраните средства да се използват по "целесъобразност", а не за тяхното собствено развитие. Баналната аналогия с айсберга много точно би описала ситуацията, при която до публичните бюджети на правителствата достига само тази част, която се вижда над водата, а останалата огромна част е под нея - скрита от очите на хората. Говорим за т. нар. "черен бюджет", който се влива в тайните екзотични проекти от окултен тип на елита.

Предвид непрестанното "военно положение", в което дефакто се намира планетата и описаните подробно и нагледно технологични способности на двете Империи, споменатите "космически тела" биват често използвани като част от арсенала на воюващите страни. Това дори не е необходимо да става по един директен начин, като много често в "естествените тела" обикалящи планетата биват добавяни различни шпионски сонди, които да доставят

необходимата информация и същевременно дават сведения и за реакцията на бунтовническата фракция спрямо тях. Особено подходящи за тази цел са "кометите", а тяхното присъствие в околоземното пространство е често свързано с много негативни асоциации. Предвид "деликатната ситуация", в която е поставена бунтовническата фракция и невъзможността различните "извънземни заплахи" идващи от космоса да бъдат официално назовани с истинските им имена (защото това би разбило само за един миг градената досега система), в последните няколко десетилетия ставаме свидетели на един много масиран опит все пак енергията на хората да бъде впрегната срещу тези "заплахи"! Тук въпросът е какво бихте казали вие ако бяхте на мястото на "управляващите" и знаете, че във всеки един момент може да бъдете атакувани (вие и вашата секретна инфраструктура, а не задължително местната популация) от астероид (разбирай потенциален боен кораб), че населението да продължи да работи и да даде всичко от себе си, за да го унищожи? Как бихте ги убедили да дадат пълната си подкрепа за програма, която би го унищожила? Вероятно бихте казали, че този астероид има опасност да удари Земята! Бихте накарали всеки да осъзнае, че има подобна вероятност до мозъка на костите си! Ще насърчавате писането на статии, списания, книги, правенето на научнопопулярни филми, така че всеки да знае, че някой астероид може да ни унищожи. Ще ангажирате и Холивуд, така че тази картина завинаги да бъде запечатана в съзнанието на хората. По този начин, вече и на чисто политическо ниво, дори може да се говори за планове за преодоляване на "извънземната заплаха", защото смисълът и съдържанието зад тази фраза е тотално променен. Вече не става въпрос за интелигентни същества и изкуствено направени кораби, а за "естествени космически обекти", които съвсем "естествено" могат да ни унищожат. Дали този курс и истерията относно "астероидите" ще се засилва в медийното пространство? Вероятно този момент би служил като един перфектен барометър за това какво наистина се случва на този фронт. Нещо, което бъдещето ще

ни покаже.

Безспорно, засегнатите "космически въпроси" в настоящото изложение дават само бегла представа за действителната ситуацията обграждаща планетата ни. Това е съвсем закономерно, предвид факта, че всяка една информация, която стига до нас по тези въпроси е в голяма степен пречупена през различните установени методи на контрол. По този начин пъзелът трудно може да бъде сглобен напълно, но вече имаме много сериозна база, над която да се надгражда. Цялата "проблематика" несъмнено ще бъде по-широко отразявана медийно, макар и през призмата на един "кодиран език", чрез който ще ви се казва какво се случва, макар същевременно да е моделиран така, че да не го осъзнаете пряко. Искрено се надяваме всичко написано дотук да е допринесло поне малко за това вие да започнете да разбирате този език и какво точно наистина отразява той.

С това смятаме и да приключим тази така богата за анализи тема и нашия следговор като цяло.

6. Допълнение - последни развързки около автора

Тази книга вече бе завършена и бяхме навлезли в етап на предпечатна подготовка, когато Морнинг Скай направи следващата стъпка в изграждането на публичния си образ на човек с невероятно странно поведение. В точки 3 и 4 на този предговор вече се опитахме да представим хронологията на неадекватното държание на Робърт. За съжаление с последните си действия той продължава да затвърждава впечатлението ни, че той вече не е този за когото се представя и към неговите изяви трябва да се подхожда много предпазливо. Последните новини около личността му за пореден път влизат в категорията "да вярвам ли на очите си?" и повдигат допълнителни въпроси. Индианецът обяви, че от февруари до април 2013 г. сайта му е бил абсолютно недостъпен и заключен за него. По негови думи 19 специалисти са се опитвали да получат достъп до интернет-страницата му без успех. Има и мъгляви обяснения, че е провел "преговори", за да може този сайт отново да бъде активен. С "кого" - не е ясно. Въпросните събития (за които той е обещал, че ще бъдат представени на публиката - нещо, което към момента на издаването на тази книга - все още не се е случило) са описани от самия Морнинг Скай като: *"невъзможни и твърде невероятни за вярване, но нещо, което все пак се случи"*. След това Робърт започва да разказва несвързана история за някаква жена, в чието радиошоу е гостувал и която изведнъж е започнала да се държи странно и агресивно спрямо него в интернет пространството и на живо. Тя дори признала, че е програмирана от американското правителство (отново - вижте темите свързани с проект Монарх в сайта на Издателството за повече информация). Подробности около историята му (за онези от вас, които се интересуват) можете да откриете на самия сайт на Морнинг Скай.

Въпросът е в това, че този човек постоянно привлича събития подобни на току-що описаните в живота си. Това просто е константа и смятаме, че приложихме достатъчно примери в

предговора на тази книга, както и в този на предишната.

В момента той отново работи върху сайта си и... изненада... смята да пусне новата версия на *"Документите Тера"*. Ако сте чели внимателно предговора, трябва да разбирате колко абсурдно е всичко това след целия театър, който този човек разигра около подновяването на работата си около този проект! Напомняме, че имяхме налице поредното "окончателно приключване с всичко" и чрез последните му действия за пореден път си даваме сметка как нищо от това, което Робърт казва вече не може да бъде взимано на сериозно. То просто вече няма тежест.

Нещо повече. От безплатните страници на тази "подобрена версия" на *"Документите Тера"*, които индианецът пусна в сайта си (и които трябва да играят ролята на "мостра") става ясно, че той търси дарения, за да издаде хартиено копие на творбата от която той доскоро се отричаше и каза, че никога няма да види бял свят, защото "Пазителите" и "старейшините" са забранили. Сега същите тези "старейшини" са дали зелена светлина и явно нямат нищо против.

За съжаление от съдържанието на новата книга и пуснатите страници за свободен достъп, продължава да личи линията на невероятно профанизиране и тривиализиране на оригиналния материал. Отсега казваме, че *"Документите Тера"*, които ние сме издали на български и новата книга, която Морнинг Скай готви, няма да имат нищо общо като качество на информацията, така че не очаквайте от нас български вариант на новата му версия. Това е втората и последна книга на Робърт, която издаваме на български и оттук нататък не се идентифицираме с новата му линия на убеждения, която той няма да спре да промотира. Подкрепяме и уважаваме единствено старите проучвания на индианеца, когато той все още бе на себе си.

Предвид магнитуда на старата информация на Морнинг Скай и непреувеличеният факт, че тя е един от земните източници, които са най-близо до реалната картина, си даваме ясна сметка защо е толкова силна нуждата точно тази информация да бъде официално "преосмислена", от собствения си автор, вместо "забранена" от някакви "старейшини" с мъгляви мотиви. С леки "модификации" тя може да бъде използвана за пропаганда от всяка една извънземна фракция против интересите на останалите, превръщайки се по този начин в мощно оръжие. Тя може да се използва и за нуждите на обяснения вече "паралелен процес", който тече на Земята относно представите на хората за "извънземния разум". Смяната на официалната линия на поведение на автора е ярка илюстрация и потвърждение за силния интерес неговите изследвания да придобият "правилната трактовка". Този факт ще става все по-очевиден с нарастването на броя на хората запознали се с неговите книги.

Оттук нататък, ако има нова и интересна информация в тази връзка - тя ще бъде публикувана единствено на нашия сайт в интернет.

7. *Заклучителни думи 2.0*

Вече сме заедно от толкова часове и преминахме през толкова идеи и концепции, че просто е излишно да натоварваме текста допълнително със захаросани клишета за финал :) Затова ще споделим само няколко искрени последни думи :)

Благодарим на всички, които успяха да стигнат до тези последни страници. Правим всичко това от ентусиазъм и от любов към знанието, така че тези, които са го усетили и са се насладили на постигнатото, са една идея по-близо и до нас самите :) Работихме толкова дълго и упорито по тази книга, че си даваме сметка как няма по-голяма награда за един търсещ човек от тази, някой да го изслуша.

Напомняме ви, че в сайта ни www.parallelreality-bg.com можете да прочетете анализа на 2-ри сезон на сериала "V" (както и много други постоянно нови теми), който е пряко свързан с всички въпроси изследвани в следговора и материалите на Робърт като цяло. Този анализ трябваше да бъде част от тази книга, но за съжаление не остана място за него. Което пък ни напомня, че няма нищо по-хубаво от това да подкрепяте независимите от корпорациите и монополистите творци и изследователи. Ако тази книга ви е харесала, моля ви споделете за нея с приятел :) Единствената реклама, която можем да си позволим е тази от "уста на уста" и "от сърце на сърце" и само вие можете да ни помогнете за нея, ако наистина цените работата ни. Така ни давате възможност да продължим работата си и за в бъдеще.

Винаги сме отворени към градивна критика, впечатления и диалог на [parallelreality 3@abv.bg](mailto:3@abv.bg) което е нашият e-mail. Ще се радваме, ако ни кажете дали книгата ви е харесала или не :)

До нови срещи - надяваме се все по-чести! :)

Издательство "Паралелна Реалност"

Бележки

1)

Впоследствие дори решихме да изобразим именно по този начин извънземния на корицата на първата книга на Морнинг Скай, която издадохме [↵](#)

2)

В "*LA Transcripts*" Морнинг Скай изрично посочва, че БекТи идва от Плеядите и по всяка вероятност е част от ренегатската фракция на **ЕА**, на чиято страна се сражава, когато корабът му бива свален. Т.е., звездите "**SHU**" се явяват част от звездния куп Плеяди [↵](#)

3)

Между другото, може да ви е любопитно, че от десетките аудио файлове на сайта му, именно този за българина бе свален наскоро от Морнинг Скай (наред с още един запис) по необясними причини и вече не съществува в архива му. Да - дори за краткото време, от което този сайт отново съществува, той **вече** претърпя няколко промени и премахване на информация, което се вписва във вече обяснения модел. Към момента на писането на този предговор - основният сайт на Морнинг Скай **отново** не работи! [↵](#)

4)

"Robert Bear Claw" на английски [↵](#)

5)

Затова и няколко реда преди това говорим за тях като "Атлантидите" - т.е. - "Атлантида" в множествено число. [↵](#)

6)

За повече информация около програмирането като процес и явление в днешния свят и значението на думата "хендлър", можете да прочетете в нашия сайт в секция "Контрол над съзнанието и програмиране". Статията, която ще внесе най-голяма яснота по въпроса, се казва *"Програмиране "Монарх" - история, техники и приложения"*. [↵](#)

7)

Последните актуални доказателства за това, които изплуваха непосредствено преди печата на тази книга, ще откриете в края на следговора. [↵](#)

8)

И тук дори не засягаме духовната страна на проблема, че някои Висши Аз се възплъщават подобни инкарнационни роли на това място (в 99% от случаите - това не се осъзнава от въпросната инкарнация), именно защото то ще им даде възможност да заложат късчета информация, която да стане достояние на другите Висши

Аз по света. Защото Холивуд е най-подходящото място за засяване и разпръскване на информация в световното съзнание и това съдържа както своята тъмна трактовка в себе си, така и своята еволюционна такава на ниво сътрудничество между Висшите Аз. Такива хора ще имат "необясним талант" за разказване на истории, "несекващо вдъхновение" и ще получават идеи "от нищото", докато всъщност научават информация, която е или едно към едно или много близка и добра метафора до по-рано разиграли се събития и реално съществуващи идеи [↵](#)

9)

Той ще бъде разгледан по-подробно в следговора [↵](#)

10)

Става дума за стр. 177 от българското издание [↵](#)

11)

Официалните лингвистични принципи, които правят възможно идентифицирането на тези общи модели, са изведени след края на книгата, преди двата речника, в лицето на *Приложение 1*. [↵](#)

12)

Мисионария Протектива и Паноплия Профетикус са двете имена

на една институция, която се занимава с изработването на митове и религии за културно манипулиране на така наречените примитивни райони във вселената. Самата институция е само една част от Бин Джезърит - това е женска школа за умствено и физическо развитие, еквивалент на джедаите в "Междувездни войни". Всички във вселената на "Дюн" се наричат "хора", така че формациите и фракциите са най-вече политически образувания, а не расови. Поради затвореността си, обаче и здравата кастова система, те след време се консолидират и започват все повече да се отличават едни от други физически, както и по всички други характеристики. Бин Джезъритките, например, се отличават с изваяни черти, защото основната им доктрина е манипулирането, опазването и експериментирането с човешкия генофонд чрез естествени методи (селектирано размножаване, както между техните редици, така и между политическите сили, народи и планети, които манипулират чрез различните си инструменти). ↵

13)

Когато разсъждаваме по тези въпроси, трябва да имаме предвид, че понастоящем Земята е в сектор от галактиката, който се намира под Тъмен контрол. Има сектори, които се намират под Светъл контрол и на тези места Тъмните са в ролята, която Светлите имат тук - на догонващи. Цикличността на галактическата Игра (която ще продължи още **много** дълго след като локалната Игра на Земята е приключила) предполага смяна на властта **все в някакъв момент** (което вече е ставало на няколко пъти), когато Светлите ще наложат своята собствена версия на диктатура. Когато теглим чертата - тази диктатура не е по-различна от настоящата на Тъмните - само поляритета е сменен, но ограниченията за Духа, пречещи на неговата еволюция, са от същия тип. И тъй като в контекста на Източника - **всеки един** възможен вариант се разиграва в

паралелни реалности, то успехът на Светлите е валидно преживяване, което **се случва някъде**. Просто към настоящата ситуация в **тази** реалност закотвянето на този сценарий остава по-скоро на теоретично ниво, отколкото на реалистично. Всичко това, разбира се, важи, ако гледаме на планетата като цяло и приемаме, че тя е под ексклузивен Тъмен или Светъл контрол (а това **никога** не е така на 100% дори на Земята). Възможно е например, определени нейни части да са под различна "шапка" и да формират респективно Светла и Тъмна полярност. Дори в момента има доста кътчета на планетата, които могат да бъдат определени по-скоро като "светли", макар това да е доста субективно като понятие, защото "забраните" при така наречените Светли са не по-малки от тези при Тъмните. Всеки, който ги нарушава е считан за престъпник и от друга гледна точка Светлите всъщност са "Тъмни", защото в системата, която поддържат, елементарни "привилегии" и възможности за избор, характерни за Тъмните общества, ще бъдат табу (за илюстрация - пушене, пиене, филми на ужасите, хазарт, "неприлични" дрехи, порнография, консумация на месо и т.н...). Елементарен пример - в една ислямска държава има забрана да се слуша западна поп-музика именно защото тя влияе доста негативно и зомбира населението (нещо, което е безспорен факт). Страната е малка - има ресурси, перфектна социална система, хората имат всичко необходимо да живеят - дори съществуват луксове - подаряват се апартаменти на всеки роден и оженил се за местна жена или мъж. Никой няма право обаче да пие и една глътка вино - поради религиозни догми и ред други "нормални" от друга гледна точка причини. От една страна, някой може да каже - да, това е прекрасно, те са Светли, грижат се населението да не е зомбирано и да има всичко необходимо, мъдро предпазвайки ги от пороците. От друга страна, това общество е промито в друга посока и всяка критика срещу нея ще се приеме на нож, защото колкото и Светла да е една структура, тя няма да остави своите поданици да правят каквото си поискат и да са свободни, а ще ги принуди да се борят за определени каузи. Личният избор на душата да преживее онова,

което пожелае - отново липсва, но в лицето на другата крайност. От трета страна и този им живот е една илюзия, понеже във всеки един момент всяка една по-силна държава може да ги съсипе (защото те не са военно обезпечени), а и те са зависими от това да продават ресурси и стоки на "другите", което не ги прави независими от тях - тоест те са част от шаблона. Имаме и друг класически пример в лицето на, както го наричат, "стерилния Сингапур". Читателят може да проучи законите в тази държава и сам, за да разбере за какво говорим. В *"Подземните Тайни на Румънския Сфинкс"* също бе предложена версия, че ще има отделни територии, на които ще бъде разигран по-скоро Светъл сценарий (колкото и условен да бъде той), а на много други места ще има разруха. Другият вариант е пълна доминация на само едната Полярност (като по-вероятна е Тъмната такава), но тази диктатура може лесно да бъде преобладана в Светла и на едни по-скоро ще им хареса, защото ще бъде близка до тяхната представа за "справедливо", докато за други ще е форма на фашизъм), а всички, които се борят против нея, ще се наричат – "Тъмни". Ако има и от двата типа територии, ще има някакъв относителен "баланс" що се отнася до поляритет. Това, обаче, може да стане само, ако конкретната територия е икономически и военно независима от останалите и наистина може да определя сама своите порядки и дори да реши да се изолира от останалия свят, ако е необходимо. За подобни сценарии се говори в статията *"Експериментът на д-р Уамбах с проекции в бъдещето"* (която можете да откриете в сайта на Издателството в секция "Езотерика"), където е описано формирането на подобни общества, които живеят паралелно с откровени "антиутопични" структури. [↵](#)

14)

Друг език, който обаче е директно извънземен, е иврит. Еврейската азбука е извънземен компютърен език за програмиране,

какъвто е C++ на Земята, например (аналогията е за тези, които могат да я разберат). Ето защо в оригиналната Тора могат да бъдат открити зависимости и дори кодове за минали и бъдещи събития - защото те са заложиени на програмно ниво. ↵

15)

С всичко това искаме да кажем, че не смятаме директното сравнение между орионския и английския от страна на автора за нелепо, а го намираме за **много закономерно**. Отделно от това, **няма спор**, че Морнинг Скай се опитва да донаглася някои неща така, че да паснат на собствените му теории, но това не означава, че цялостната идея е грешна ↵

16)

Колкото повече човек изучава връзката между християнството и египетската религия, толкова повече разбира, че първото е вариация и съвременен прочит на второто. Очевидните прилики между Богородица и образите на богинята Изида, кърмеща своето бебе Хор, не са останали незабелязани през вековете. Така например, са известни много предхристиянски изображения на Изида и Хор в позата, позната като "Мадоната с Младенеца". В тази връзка, съвсем логични са твърденията, че християнската иконография стъпва на този, вече познат, образ. Изида също е смятана за непорочна девица и споделя същото име с това на Богородица - Мери ("Mary" на английски), - като български аналог е "Мария". "Мери" е едно от 10000-те имена на Изида. В конкретното изречение, авторът пише "*to our dear Lady Mary*", което в текста е преведено като "*нашата скъпа Лейди Мария*", но читателят трябва да има предвид, че то

може бъде оставено и като "нашата скъпа Лейди Мери", защото двете са едно и също и грешен превод няма. В крайна сметка, това е един и същ архетип - този на богинята-майка, който се препредава в човешката история и в различните религии по почти един и същи начин, с леки вариации. Всички те водят началото си от основната идея - системата на Орион, която е матриархално базирана - нещо, което ще стане ясно и от самата книга. - бел. ред. ↵

17)

И до ден днешен не е ясно кои са тези лица/герои, затова и са оставени в оригинал на латиница. Съществува вероятността да са персонажи от първата книга от поредицата "*The World's Oldest Religion*" на автора — "*Guardians of The Grail*" (коментирана подробно в предговора), но към настоящия момент това няма как да бъде потвърдено/отхвърлено. Напомняме, че този пролог **не е** официална част от настоящата книга, а е взет от "*Документите Чам*", които се явяват глава от "*Guardians of The Grail*". - бел. ред ↵

18)

Да не се бърка със "Звездния Старейшина" от първата издадена книга на автора. - бел. ред. ↵

19)

Чете се "ooo-ah" или "ooo-w-a-a-a". На древноегипетски UA означава "единственият, първи сред всички други богове", а UA-UA

значи "единственият създател на всичко, което съществува". - бел. ред. ↩

20)

Тук трябва да се направи едно важно уточнение. Както и в *"Документите Тера"*, така и в тази книга, името **ERIDANUS** ще бъде превеждано като **ЕРИДАНУС**, а не като ЕРИДАН, както би трябвало да е на книжовен български език. Във всеки друг случай или книга, би било иначе, но нека не забравяме, че в момента стъпваме по много тънък лед, защото по презумпция работим с език, който претендира, че търси своите корени извън Земята. В този ред на мисли, не е много уместно на всяка цена да се гонят коректните фонемни, аналогични за дадения език (в случая - българския), а да бъдат запазени по начина, по който самият автор ги е откривал. По този начин, всеки читател по желание би могъл да търси своята собствена истина за това как точно стоят нещата по определения въпрос (което, между другото, важи за цялата книга, не само за конкретния случай). Защото на "езика на звездите", както го нарича Робърт, галактиката Млечен път може да се казва точно **ЕРИДАНУС**, а не ЕРИДАН и това да не е просто шега на превода от език на език, макар на шумерски и египетски думите да звучат по трети, съвсем различен начин. Не бихме могли да знаем, а да спекулираме на база интелектуални заключения не би било много обективно, когато говорим за нещо толкова древно и променяло се през времето. - бел. ред. ↩

21)

Фундаментално е да се отбележи (за да няма читателят изначално

грешна представа), че когато авторът говори за "Човечество", той има предвид **всяка една** хуманоидна извънземна форма в галактиката, а **не** нас хората на Земята, за които на практика в тази книга почти не се говори, за разлика от първата книга на Морнинг Скай, която е изцяло посветена на нашата планета. - бел. ред. [↵](#)

22)

Непреводима игра на думи. Оригиналният използван израз е "the original Atom and the Eve of Creation". Авторът използва факта, че на английски "Atom" звучи много близо до "Адам", а "Eve", освен "Ева", означава и "навечерие". Буквално, текстът може да се чете като *"... това били първоначалният Атом и Навечерието на творението"*. Удачната двусмислица при метафоричния прочит е очевидна в английския текст, но в превод на български няма как да бъде запазена. - бел. ред. [↵](#)

23)

Изцяло неясен и неадекватен абзац, в който изведнъж започва да се говори за змиеподобни същества, които по подразбиране очевидно са еволюираните личинки, след което отново се говори за тях като насекоми. Преводът е направен едно към едно и навярно недоразумението се дължи на пропуснат абзац, за която възможност вече бе предупредено в предговора, или просто е изначално недоглеждане от страна на автора. - бел. ред. [↵](#)

24)

"Loch Ness", на английски звучи като "Локх Нес". - бел. ред [↵](#)

25)

Персонажи от гръцката и римската митология - най-често са изобразявани като крилати богини на отмъщението със змии в косите. - бел. ред [↵](#)

26)

От "gargoyle" на английски, но на практика дума с френски корен. На български аналогът е "водоливник", но той е някак тенденциозен и неподходящ в опита си да изрази пълнотата на идеята зад нещата. Представяват гротескни каменни фигури на хора, животни, демони или други митологични същества, които са се поставяли предимно по готическите сгради (най-вече катедрали), но се срещат често и във Викторианската архитектура. В повечето случаи те били слагани като орнаменти на края на водосточните улеи, откъдето идва и термина "водоливник" на български, но това архитектурно решение има много по-различен смисъл от чисто практическото отвеждане на вода и е свързано с алхимията през Средновековието и различните окултни шифри, кодирани в катедралите от многобройни тайни общества. По тази причина терминът е оставен в оригинал, тъй като на английски и френски думата има малко по-различна конотация (в окултните кръгове) от тривиалната, най-вече заради ролята на гаргойлите в сюжета на *Парижката Света Богородица*" (с автор - масона Виктор Юго) и че случайната анимация с окултни елементи *"Gargoyles"*, в която демоничните статуи оживяват нощем. Така или иначе, в контекста на настоящия случай, думата е ползвана само

като метафора и няма отношение към сюжета на книгата, но поводът бе подходящ да бъдат казани горните неща. - бел. ред. ↵

27)

Непреводима игра на думи с хумористичен елемент. В оригинал "kheb-men", което звучи много близо до "caveman", което пък означава "пещерен човек" и е нарицателно за праисторическия човек. - бел. ред. ↵

28)

Думата означава "камък" и е просто пример, даден от автора, за да се демонстрира идеята зад нещата ↵

29)

"Кон". - бел. пр. ↵

30)

Според *"Документите Чама"* други вариации на имената на рептилианската раса на другите светове били "A-SSS" и "SS-AA-SS". На древноегипетски думата "Sa" означава "богиня, която владее небесата и ада" и богиня на безсмъртието. Sa и производните му Sah, Sahu, Scha и Schu означават "Орион". - бел. ред. ↵

31)

Тази практика с удвояването съвсем не е случайна. По този начин всяка кралска особа увеличава многократно тежестта на своята титла в обществото. Това е много подобно на начина, по който бихте се опитали да опишете голям камък - като акцентирате именно на това, че е голям. Тогава вероятно бихте казали, че той е много, много голям. Същият ефект постига и удвояването на титлите. - бел. ред. [↵](#)

32)

"Цезар" от английски. - бел. пр. [↵](#)

33)

От английски "убиец" (особено наемен, политически). За повече информация - втората бележка под линия на стр. 212 от *Документите Тера*". - бел. ред. [↵](#)

34)

Ако трябва да бъдем коректни думата е "hashashin" и идва от "хашиш". - бел. ред. [↵](#)

Есеите. - бел. пр. ↵

И тъй като "редът" на това така и не идва в тази книга, ето малко алтернативна информация за есеите. Тя е компилирана предимно от *"Документите Чама"*, която беше спомената в предговора. Есеите са строга юдейска секта, която съществува от средата на II век преди н. е. до 70 г. след н. е., когато Йерусалим е унищожен от римляните. Счита се, че свитъците от Мъртво море са дошли от библиотеката на есеите в Кумран. Според *"New Bible Dictionary"* етимологията на думата "есеи" остава загадка, макар да съществува теория, че идва от арамейската дума "асия", което означава "божият слуга". Те внимателно пазели своето езотерично познание и се посвещаваха на изучаването на свещените писания. Според Морнинг Скай произходът на думата обаче е много прост. Името се е зародило в извънземна цивилизация и е било донесено на Земята и използвано от заселниците преди много, много години. Думата е базирана на орионския корен **SSS-IN** - "тези, които са от страната на богинята-майка". Есеите вярвали в "съдбата", а две от древните имена за думата съдба са "Moira" и Mary (Мария) - две от най-ранните имена за богинята-майка и нейните жрици. Една група есеи наричала себе си Therapeutae (терапевти) т.е. лечители в служба на бога, а този култ използвал змията като символ. Някои читатели биха казали, че змията е просто символ на медицината и не означава нищо повече. Но въпросът е откъде древните са стигнали до извода, че змията е символ на висшата медицинска наука. Според Робърт отговорът е пределно ясен - символът на висшата медицина идва от влечугоподобна раса, произлязла от рептилиански предци в звездите на Орион. Освен това някои

историци считат, че името на есеите е пряко свързано с, и означава "кралски пчели". Пчелите били изобразявани до статуите на някои богини, а есеите били техните жреци и ги олицетворявали. Изключително важната роля на пчелата и връзката ѝ с многобройните титли и имена на Кралицата, както и значението ѝ в символиката на днешните тайни общества на Земята, ще бъде разгледана в следговора на книгата. - бел. ред. ↵

37)

Зевс. - бел. пр. ↵

38)

Морнинг Скай твърди, че в речниците с египетски йероглифи на Е. А. Wallis Budge има буквално стотици примери как наставката "t" е свързана с женския пол и означава "жена" в древноегипетския език. - бел. ред. ↵

39)

Според *"Документите Чама"* звукът **"TITTI"** бил произнасян и като **"DITTI"**. **ADITI** е богиня па небето, създателка на живота и върховно същество. Върховен създател на всичко, което е сътворено. Тя била позната и като майка на всички божества и създателка на всички небесни тела. Други нейни имена са Adit, Addittee, Aditya. - бел. ред. ↵

40)

Според *“Документите Чама”*, рептилоидните женски воини, най-страшните воини в Деветия сектор, станали известни още като **ТТ-I** ("откъдето идва живота") и **АТТ** ("там, където живота се връща" или "смърт"). Рептилианските женски сами по себе си били "живота и смъртта". - бел. ред. ↵

41)

Навярно някъде отгук произхожда и думата "team" ("отбор"/"екип"). - бел. ред. ↵

42)

Според *“Документите Чама”*, когато Кралиците придобили властта, всички жени в Империята станали центърът на съществуването. Всички мъже станали подчинени на жените. Мъжете били познати като "тези, които са подчинени на" **(U)** женските рептилии **(ТТ)**. По този начин те станали **ТТ-U** или **ТТ-UH**. С времето и мъжете, и жените, на който и да е друг свят, подчинен на рептилиите (и всеки в служба па Кралицата или на друга женска рептилия) - всички те били познати като **ТТ-U** или **ТТ-UH**. - бел. ред. ↵

43)

Поради близостта в произношението при древните езици, звуците **"Т"** и **"D"** били взаимозаменяеми. Така **TAN** (още и **TAM** поради

аналогичната замяна и на "N" и "M" в миналото) било произнасяно и като **DAN**. "Dan" бил Ордена на жриците-пророчици, който е свързан с есеите. Мария Магдалена (Мария/Mary следва да се разбира като титла) била главният лидер на Dan. Считало се е, че племето/родът Dan бил/о основано от змия. В резултат на това знамената им били общити с коронована змия, въпреки че традиционно тя се възприема като скорпион. Юдеите често бъркали съзвездията Скорпион със съзвездията Орион. Ордена на жриците-пророчици Dan използвал и знамена със звездите на Орион, които били поставени на видно място. Освен това Danu било забравено име на Devi (Mahadevi), върховното същество в индуизма. - бел. ред. [↵](#)

44)

Тук е интересно да се отбележи, че според *"Документите Чама"*, на древноегипетски Sa-ta е името на дълголетна змийска богиня, а Saa-t е думата, с която се означава змия! Saa-t има и втори смисъл и означава "разноглед поглед". - бел. ред. [↵](#)

45)

AST-AST означава Изидата или **Isis** (на английски), както може да се види и в египетския йероглифен речник. Представлява еманация на вариациите на **SS-T**. Изидата поръчвала и извършвала кланета, била режещата на парчета, любителка на огъня, чистата, режещата глави, отдадената, дамата на великата къща, криещата се от творенията си, покорителката на сърца, поглъщащата сърца, посичащата тези, които приближат огъня. Както бе споменато и в една от бележките в пролога, наричана е още "дамата с десет

хиляди имена", което, както стана очевидно дотук, е доста подходящ атрибут, отнасящ се до Кралицата, която има хиляди титли, които могат да бъдат разчетени в зависимост от перспективата и планетната система, на която се намира тълкувателят. - бел. ред. ↩

46)

Това е доста интересна синхроничност, ако се вземе предвид, че столицата на Казахстан се казва Астана (AST-AN-A) и архитектурата ѝ е изцяло плод на масонския символизъм. чиято традиция, разбира се, изцяло се корени в извънземните култури, обсъждани в настоящата книга. Нещата стават още по-интересни поради факта, че Казахстан от няколко години иска да построи официална НЛО база и извънземно посолство в Астана, подготвяйки се да бъде първата държава, която ще посрещне извънземните посетители (което говори, че на правителствено ниво за тях явно въпросът "има ли извънземни?" изобщо не стои – факт, който трябва да казва на обикновените хора достатъчно много). Любопитно е читателят да обърне внимание на факта, че "AST-AN" е титлата за женските рептилиански администратори на другите покорени светове. Това е доста интересно и повдига интригуващия въпрос, дали просто нямаме "съвпадение" на имена или Астана е подготвяна за седалище на извънземната администрация на Империята Орион (и нейните подчинени), носейки предварително името си за целта. Повече за Астана и нейния наситен архитектурен символизъм можете да прочетете на сайта на Издателството (адреса може да бъде открит накрая на книгата) в секция "Кратки анализи" (материалът се пада последен отгоре надолу). - бел. ред. ↩

47)

"Системата". - бел. пр [↩](#)

48)

МА-МА - титлата на великата богиня МА или МАМА, основното име в целия свят, означаващо "майчина гръд" (титла, за която откриваме вариация още и като "МА на небето ("AN")" или "МА-AN"). Майката Кали била наричана понякога Mamaki, "духът на оплождащите води на света". Била също и Mamata, духът който споявал връзката от същия майчински клан заедно чрез кръвта на техните майки. В Месопотамия тя била Mami, Mammitu или Mama, съзидателката, която направила човека от пръст и хранила своите създания със собствените си магически флуиди. Поради замяната в древните езици на звуците "M" и "N", съществуват и вариациите NANA и NAMA. NAMMU е шумерско име за Майката на вселената, представено чрез идеограма означаваща море. Тя е и първичната майка, наричана Ma-Nu (Ману) в Индия и Египет - бездната съществувала преди сътворението. Според шумерските текстове тя дала живот на небесата и земята. INANNA (Инана) е шумерско име на богинята като кралица на земята, която правела всеки крал свой съпруг. Тя била източникът на живата земна кръв. Като Nanna, Nana или Ana, тя станала свещената девствена майка на Атис и майката-девица, която християните наричали божията баба (и до днес на английски "папа" е галено име за "баба"). ANANTA (Ананта) - безкрайната - била майката-змия, която обгръщала Вишну и други богове по време на "смъртната" им фаза. Тя била също кундалини, вътрешната женска душа на човека в змийска форма, навита около таза. Змийската богиня обитавала известния храм на кхмерите Ангкор Ват в Камбоджа. - бел. ред. [↩](#)

49)

Според *“Документите Тера”*, **MAR** има вариации **MA-UR** и **MA-URAJA**, а оттам идва и титлата Mary/Mari (Мария). Това било името на богинята, позната на халдейците като Maniatu, на евреите като Mara, на персите като Mariham и на християните като Мария. Други нейни варианти са Marian, Miriam, Mariamne, Myrrhine, Myrtea, Myrrha и много други. Освен това, както е обяснено на 19 стр. в предговора на *“Документите Тера”*, древните езици често разменяли звуците **"R"** и **"L"**. Така **MAR** била произнасяна и като **MAL**, което е вариация на **MELAM**. Последното е шумерската дума за божествена сила. Melammu била пък акадската дума за божествена сила. Melam е "ужасяваща и внушаваща страхопочитание". - бел. ред. [↵](#)

50)

"Майка" на английски. - бел. пр. [↵](#)

51)

Това е много интересно твърдение, защото намеква, че кралското семейство има нещо в гените си, което го различава от другите и същевременно го прави по-специално. Т. е., за да си част от управляващата класа, имаш нужда от определен ген или комбинация от гени (което евентуално да подсили или подобри първоначалните гени), които не са характерни за останалите поданици. Подобен подход е наложен до голяма степен и на Земята, където благородниците са със "синя кръв" и всячески се опитват да

не разводняват гените си, които ги държат на тези позиции, чифтосвайки се помежду си, когато трябва да бъде излъчен следващият представител на дадената кралска линия. Това понякога води дори до генетичен расизъм и респективно - войни. Основните илюминатски фамилии (които на официално ниво са 13 и са главно с европейско седалище) смятат азиатските такива за "нечисти", защото според тях последните са потомци на по-нисша, работническа класа рептилии в цялостната йерархия, без всякаква политическа власт и влияние. Днешният представител на тази фамилия е император Акихито. Този антагонизъм на генетично ниво много често е повод за прикрити военни конфликти, които в днешно време най-често намират изражение чрез климатичните войни. Ярък пример за това е управляващата Япония 14-ата илюминатска фамилия, която е смятана за нелегитимна и респективно - е отхвърлена от "семейството". Тази информация се потвърждава от факта, че по времето на Обществото на Народите (ОН) авторитетът на Япония е уронен, защото предложената от тях клауза за расово равенство не е приета! Япония е постоянно опустошавана от земетресения и наводнения, повечето от които са с изкуствен произход. Разбира се, примери за такива генетични войни могат да се намерят много из писаната ни история, стига човек да има очите да ги разпознае (последният такъв е опитът на Хитлер да наложи арийския ген – нещо, което е описано по-подробно в *"Документите Тера"*). Разкодирането на тези конфликти е сложна задача, каквато е и разкодирането на самата земна история. Войните между определени кланове, на практика, са отражение на различните извънземни раси, от които клановете произхождат, защото в ДНК има компресирани мисловни модели и команди, които, ако не бъдат прекъснати съзнателно - просто продължават да генерират и проектират същите модели и на Земята и потомците на съответните извънземни раси автоматично са във война, понякога без да знаят дори "защо". Филмът *"Смело сърце"* с Мел Гибсън е пример за описания току-що принцип. Разбирането на генетичния въпрос е ключово, защото то е белязало цялата

психология на извънземните, за които чистотата на гена е от първостепенно значение и е поставяна много над Духа. - бел. ред.

[←](#)

52)

Това е и прародителят на днешните Олимпийски игри, които винаги биват провеждани под опеката на богинята Нике. Повече за връзката между орионската култура и съвременните Олимпийски игри можете да откриете на сайта на Издателството в секция "Подробни анализи". - бел. ред. [←](#)

53)

Концепцията за непорочното зачатие е до голяма степен неразбрана в днешното общество и много често е обвита в религиозен мистицизъм. На първо място, изобщо не е необходимо да имаме "девствено раждане" и терминът всъщност се отнася до зачатие без действителен физически контакт. От научните изследвания става ясно, че ако една яйцеклетка бъде прободена през нейната прозрачна обвивка, ще започне митоза. Така, без използването на каквато и да е семенна течност, една жена може да роди дете. Бебето в този случай обаче ще бъде идентично копие на майката и, на практика, неин клонинг и винаги ще е от женски пол. Според дадени медицински текстове от края на 19 в. става ясно, че някои лекари са считали, че съществува определена жлеза, невидима за техните прибори, свързана с женската матка, която изпускала определен вид киселина, която стартирала този процес. Такава жлеза и до днес официално не е открита. Според направените изследвания на бременни жени, които доказано не са

имали полов контакт и са забременели, се вижда също, че при непорочното зачатие периодът на бременност не трае обичайните девет месеца, а десет и половина. Не по-малко интересно е наблюдението, че от изследванията, най-важният фактор за настъпване на "непорочно зачатие" при хората се оказал източникът на питейна вода. Тези жени, които не пиели бутилирана или чешмяна вода, а такава от реки, извори или дъждовна вода, били с много по-голям шанс да заченат непорочно. Този факт свидетелства и за евентуално алтернативни източници на оплождане. Освен това, "девственото зачатие" съществува съвсем естествено в природата, като механизмът за определяне на пола обаче, е различен. Една женска пчела, например, може да произведе мъжко отроче по всяко време, но ако иска да има женски рожби, трябва физически да се съвокупли с мъжки индивид. Ако се изследва родословното дърво на пчелите обаче, се забелязва и един много интересен факт. Непорочното зачатие при тях е базирано на последователността на Фибоначи - 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13 и т.н, докато ако има физическо оплождане, то върви по двоичната последователност. - бел. ред. ↵

54)

Според *"Документите Чама"* Кралицата, стояща на Трона на Империята, била позната още и само като "А" и следователно, нейното име било дублирано до "А-А" (или "АУ-АУ"). Но много звездни хора имали трудност при произнасянето на "А-А", защото техните усти нямали същата структура като на рептилиите. В резултат Кралицата била наричана просто "АУА", "АЈА" или "ЕЛЛА". Респективно, подчинените на Кралица "ЕЛЛА", били познати още като "ЕЛЛИ" или "ЕЛЛ-ИМ". Като "Господари и Повелители на Небето ("АН")" те били наричани "ЕЛЛИ-АН". По подобен начин "ЕЛЛИ-АН" били произпасаии и като "ЕРИ-АН" и „АРИ-АН", последното от които пък е ключово за тези, които са

чели *"Документите Тера"*. Освен това на древноегипетски думата "Аиа" означава "божествена плът/тяло", а "АА" е дважди велик бог. — бел. ред. [↵](#)

55)

"Извънземни" на английски. - бел. пр. [↵](#)

56)

Орион. Приликата в звученето между "ARRA-AN" и "ORION" е очевидна. - бел. пр. [↵](#)

57)

Буквата е на латиница. - бел. ред. [↵](#)

58)

"BI" звучи точно като "bee", което пък означава "пчела" на английски. - бел. ред. [↵](#)

59)

"Eve" е "Ева". Това е толкова значимо и същевременно спорно библейско име, че създава идеални условия за коментар върху един

от аспектите на противоборството между империите Орион и Сириус и различните техни фракции на бойното поле Земя. Подолният текст се явява прекрасна илюстрация за описаните събития в "*Документите Тера*". Борбата за влияние на Земята се проявява до такава степен в различните религиозни култове, че имаме напълно противоположни тези относно сътворението и ролята на Ева в него! Едно от нейните тантристки имена е Adita Eva, което означавало "самото начало". В Северен Вавилон Ева била позната като "божествената дама от Рая" или "богинята на дървото на живота". Асирийците я наричали Nin-Eveh — "свещената дама Ева". В Индия била позната с имената Jiva или Ieva - създателката на всички проявени форми. В асирийските писания тя е назована майката-утроба, създателката на съдбата. Първоначалната Ева нямала партньор освен змията — живият фалос, който тя създала за свое собствено сексуално удоволствие. Някои древни народи считат богинята и нейната змия като техни изначални родители. Определени юдейски предания от 1 в. пр. н.е. обаче идентифицират Йехова със змийското божество, което придружавало майката в нейната градина. Понякога тя била наричана "Ева", а друг път ѝ било давано името Nahemah, Naama или Namrael и именно тя дала живот на Адам без помощта нито на змията, нито на каквато и да е мъжка сила. Според гностичните писания - поради факта, че Йехова арогантно претендирал, че е единственият създател, Ева била принудена да го накаже (без да се споменава точно как). Въпреки че "майката на всичко живо" съществувала преди каквото и да е друго нещо, "Бог" забравил, че тя го е сътворила и му е дала съзидателната сила. Гностическите текстове често показват как "Бог" е порицан и наказан за своята арогантност от женска сила по-велика и по-стара от него! Тайната на божиято име и неговата сила - тетраграматон била, че три четвърти от него призовавало не "Бог", а Ева. YHWH - yod-he-vau-he идва от еврейския корен HWH, което означава както "живот", така и "жена", а това в латински букви е "E-V-E". С добавката на "I" (yod) се означавало призоваването на богинята и нейното име като дума на съзиданието - често срещана

идея в Египет и други древни земи. Гностичните книги ясно казват, че Адам е бил създаден от силата на евината дума, а не тази на "Бог". Името на Адам означавало, че той е направен от пръст, напоена с кръв, както при древния женски ритуал *adamah* се прави кървава пръст. Адам не можел да живее без "силата, идваща от майката" и чрез нея Адам можел да се издигне над невежеството, наложено му от мъжкия "Бог". В някои книги, изключени от канона, Ева бива представена като по-висша не само от Адам, но и от "Създателя" (в настоящия контекст и както ще стане ясно в следващите глави на книгата - по-висша от сирианците)! Тя била тази, която дала душата на Адам и го направила жив. И тя, като вечната женска сила, щяла да съди "Бог", когото също била създала, да го обяви за виновен и да го унищожи! — бел. ред. [↵](#)

60)

Нут. - бел. пр. [↵](#)

61)

Бети. - бел. пр. [↵](#)

62)

В "*Документите Чама*" разликата в имената на Кралицата на Империята и Кралицата-Майка е подчертана много добре. Кралица **A-A** като кралска женска (**ТТ-ТТ**), била позната като **ТТ-ТТ-A-A** или **ТТА**. Кралицата-Майка, която била подчинена и в услуга на Кралица **A-A**, била позната като **ТТ-В**. Вече бе споменато за

взаимозаменяемостта на звуците "Т" и "D". В този ред на мисли, думата ТА била произнасяна също и като DA, а думата ТЕВ се произнасяла DEB. "Deus", "Dios", "Dyaus" - всички тези думи означават "Бог" в човешките религии и според Морнинг Скай всички те идват от имената на рептилианската Кралица. "Deiwos" е Бог на индоевропейски, "Dyaus" е Бог на санскрит, Deus" е Бог на латински, „Dieu" - Бог на френски, "Dios" - Бог на испански. - бел. ред. [↵](#)

63)

"Сестра" на английски. - бел. пр. [↵](#)

64)

В *"Документите Чеша"* Робърт прави директна връзка между титлата SSS-B и древноегипетските думи "Sbesh.es" и "Sbeshta", които се явяват наименования на две звезди от Орион. Други две звезди на Орион - "Sbekhas" и "Sbekhekth" пък, са интерпретирани от автора във връзка с Династията на SSS-B-K. - бел.,ред. [↵](#)

65)

"Седем" на английски. - бел. пр. [↵](#)

66)

В "*Документите Тера*" войниците на Империята Орион са наречени „**М-К**“ и очевидно става дума за едно и също нещо (т.е. **"МАКН"** и **"М-К"** са взаимозаменяеми). Произходът на това име, обаче, е обяснено в "*LA Transcripts*". "М-m-m-m" е звук, който в същината си означава "физическо същество". В много древни езици, както и в египетските йероглифи, когато се добави и дъха - "aaam" се получава "m-m-m-a", което буквално означава "дъха на живота". Човешко същество поемащо живота. В същото време означава и същество произвеждащо живот. Звукът **"К"** от друга страна означава "да спреш", "да прекратиш", "да приключиш". Сливайки двата звука се получава **М-К**, което може да бъде произнесено и като "М-m-u-kh", "Mukh" или "Mugh". В крайна сметка значението на думата е физическо тяло, което е наранено или унищожено. Буквално, това било името на орионските бойци. Те били **МАК**. С времето цялата Империя станала известна като "Звездната Империя на **МАК...** нараняващите живота... унищожавашите живота". Тук е мястото да кажем, че това е най-вероятната причина (на архетипно ниво) всички големи проекти по контрол над съзнанието на САЩ да започват с абревиатурата "МК" ("МК-ULTRA", "МК-DELTA" и т.н.). Това е отзвук и закономерна проекция на едни много стари и първични модели на съзнание, възникнали преди милиарди години в Империята Орион - истинската родина на контрола над съзнанието. **М-К (МАКН)** са войници, а всички войници са програмирани и самите те са разработчици и експерти в техниките за контрол над съзнанието, както ще стане ясно в следващите страници. Днес намираме отражение на тези прастари архетипи в английския език, чрез който можем да декодираме древните значения и смисли. В един момент, с количественото натрупване на такива лингвистични доказателства, всичко започва да става много закономерно отвъд всякаква вероятност за случайно стечение на обстоятелствата. - бел. ред. [←](#)

67)

Респективно, това е принцип, изпълнен и в земните техники за контрол над съзнанието, както на индивидуално, така и на масово равнище. Тази техника предизвиква фрагментация на съзнанието, което го отваря към контрол и го прави лесно сугестивно. Повече за тези неща можете да откриете на сайта на Издателството в секция "Контрол над съзнанието и програмиране". - бел. ред. [↵](#)

68)

Както стана ясно преди няколко реда, военните сили на Империята, под командването на управляващата Кралица, се наричали ТАКН (или ТТА-КНАА в неговата вариация). Когато орионските рептилиански части се обединили със сирианските такива (при сключването на Алианса, което е тема на следващите две глави), заедно, те се наричали "SSS-ТАКН" (поне това било едно от имената). С наставката "U", която в началото на главата бе споменато, че означава "тези, които са от", комбинираните военни сили на двете Империи били наричани "SSS-ТАКН-U". Според Морнинг Скай това е основата на думата "свастика". Това, на пръв поглед леко пресилено твърдение, всъщност може и да има реални основи. Първите свастики на Земята откриваме исторически в Украйна още във времето на палеолита (10 000 пр. н. е.) под формата на резби по бивните на мамут. Има два основни вида свастики - въртящата се надясно, по посока на часовниковата стрелка (наричана слънчева свастика - символ в будизма, индуизма и т.н.) и въртящата се наляво, обратно на часовниковата стрелка (наричана лунна свастика - символ на много лунни култове). Вторият тип естествено бил свързан с левия път на богинята, а първият с десния път на бога. Тибетският будизъм казва, че свастиката на десния път е пътят на спасението, а свастиката на

левия път е пътят на магията и илюзията Мая (Maya/Maja). През 1930 г. нацистката партия присвоява свастика, поради вярването ѝ, че това било чист арийски/орионски (ARRIAN/ORION) символ. Чист арийски, или чист орионски символ обаче? Повече размисли по темата има в *"Документите Тера"*. — бел. ред. ↵

69)

От тези редове става ясно, че Великата Празнота е била наричана с термина "КНАА". По-рано в тази глава обаче, имаме и същия термин ("КНАА") за думата "смърт". Това, на пръв поглед, противоречие, заложено в смисъла на думата, намира своето логично обяснение на няколко нива. На първо място, в много езици имаме примери как една дума има няколко значения, понякога напълно противоположни, което доста често създава проблеми (особено в началото) на хората, започващи да изучават тези езици. Особено ярък пример за това е китайският мандарин, в който една и съща дума може да има множество значения според интонацията, с която е изречена. В тази връзка може да се отбележи и важноста на начина на формиране на думите, в зависимост от това, дали те идват директно от Империята или са се наложили на други светове и на тази база след това са били възприети от нея. Тоест, смисълът на една дума може да е различен и заради различната гледна точка, от която се гледа на нея. Може би най-точното определение за съдържанието на термина "КНАА" се крие в дуалността на Великата Празнота, която е символ на живота и смъртта едновременно. Изразяването на смъртта и "Абсолютният Източник" с една и съща дума, е много добра метафора за дуалната вселена, в която живеем и факта, че избираме съвсем съзнателно да възприемаме само някои аспекти от реалността според личната ни система от убеждения, вместо да имаме пряка перцепция за нещата и Абсолюта, който е цялостен, неделим и многоаспектен. - бел.

70)

Тъй като с времето в мисленето на Империята SSS се зародило схващането, че Великата Пустота и Кралицата са взаимозаменяеми "концепции" (а след милиардите години на промиване и контрол над съзнанието се утвърдило дори разбирането, че са едно и също нещо), Празнотата започнала да бъде наричана с някои от титлите на Кралицата. Както стана ясно по-горе, една от тези титли е "МА". Според *"Документите Чама"*, изхождайки от "КНАА" и в комбинация с "МА", титлата "КНАА-МА" (или "КНАА-М") на Кралицата, означавала "Върховната и Единствена представителка на Великата МА" (т.е. на Пустотата). На древноегипетски думата "khem" означава "този, чийто име е неизвестно" - т.е. "бог". — бел. ред. ↵

71)

На английски, думата за "котка" ("cat"), звучи по същия начин като споменатата титла. - бел. ред. ↵

72)

Според *"Документите Чама"* Хатор била всеизвестната създаваща и унищожаваша богиня, майка на живота и vyplъщение на смъртта. В началото е била персонификация на Млечния път. Била известна и като Мария/Изида... Мут, Бастет, Секмет (Секмет и Бастет са близначки, vyplъщаващи противоположни качества, а

според някои източници са и точни копия една на друга), Маат (между другото **МААТ** била символ на короната, която означавала "основата на трона", била и в основата на принципа на майчинството, който олицетворявал доброто, справедливостта и истината или всевиждащото око) и др. Хатор била египетската майка на боговете и кралицата на небесата в оригинал Het-Hert (къщата или утробата стояща отгоре). По-късно позната като Hat-Hor (утробата на Хор). Хатор била майката на всеки един бог и богиня. Плочките от Синай показват, че еврейски работници в египетските мини на Синай около 1500 г. пр. н.е. боготворели Хатор, която отъждествявали с Astarte, двойничка на Ишар. Нейният унищожителен аспект бил жена-ловец с лъвска глава - Сфинксът - и била наричана понякога Секмет - "могъщата". Както и Кали, тя пиела кръвта на богове и хора. Един древен текст е запазил история, според която Хатор е била змия, съществувала преди вселената изобщо да бъде създадена. След това тя сътворила небесата, земята и целия живот на нея. Тя била гневна за нещо, но текстът не пояснява причините. Заплашила да унищожи цялото съзидание и да се завърне към своята оригинална форма на змия. Няколко древни храмове я изобразяват като змийска богиня и в частност богиня-кобра. - бел. ред. ↵

73)

"Блудница" на английски. Допълнителна информация около този момент читателят ще открие в следговора на книгата, — бел. пр. ↵

74)

"Харем". Една интересна подробност в този контекст

представлява фактът, че древноегипетската дума "kheri" означава скротум/тестиси. - бел. пр. ↵

75)

Тук е необходимо да се внесе едно уточнение, за да останем отворени към тълкуването на текста, което винаги може да бъде на няколко нива. Генетичното програмиране за кратък живот, ако се разбира буквално (а и в доста от другите му варианти), на пръв поглед би трябвало да има точно обратен ефект. Бидейки с по-къс живот, логиката сочи, че всъщност трябва да остаряват по-бързо и да имат по-кратък период на младост. Но младостта и продължителността на живота не са задължително пряко свързани. Авторът навярно има предвид специфично генетично програмиране, при което лицето остава младо и жизнено почти до самия край на живота си, след което следва рязка дегенерация и смърт т.е. - жизнената енергия бива усвоявана в своя максимум по-дълго време, но това е за сметка на по-кратката продължителност на живота. - бел. ред ↵

76)

Тук откриваме и корените на самото фрагментиране на съзнанието, което след милиони години се пренася и на Земята, първо като част от египетските мистерии, преминавайки през различни религиозни култове през хилядолетията, чак до наши дни, където намира отражение и приложение в проекти като "Монарх" и негови производни. - бел. ред. ↵

Оттук нататък "Вълчите" (в оригинал - "The Wolfen Ones") се използва като нарицателно за тези същества, което предполага изписването им с главна буква. Тъй като авторът е избрал да говори за тях предимно през перспективата на външните им характеристики, а не на база техните титли, то "Вълчите" играе роля на име на тази раса, макар по-надолу в текста тя да бъде наричана и по друг начин с променлив интензитет. В частта за съществата SSS, "рептилиите" бяха оставяни с малки букви (макар в оригинала да са с главни), защото акцентът там бе друг, докато в настоящите редове е иначе. - бел. ред. ↩

Още един много показателен пример как различни аспекти на извънземните култури и в частност, тази на Сириус, биват проектирани на Земята. Дори в собствената ни средновековна история практиката да бъдат изяждани (или взимани като трофеи) различни части от тялото на победения враг е ясно отразена. Връзката ще стане дори още по-очевидна, когато стигнете до титлите на сирианските владетели в следващата глава. Описаната по-горе практика обаче е може би най-ярко проявена на островите Фиджи - известни с прозвището си "канибалските острови" и то дори в не чак толкова далечното минало. Плътта на убитите е била поглъщана само при "религиозни" и други церемонии, а враговете от противниковата армия били изяждани още на бойното поле. Именно от Фиджи произхожда може би най-големият канибал в земната история - племенният вожд Рату Удре Удре, който успял да изяде над 872 души, като издигал каменна плоча за всеки "трофей". Някои изследователи на темата определят живеещите по тези земи като носители на гените на сирианци, към които спадат още

австралийските аборигени, Папуа Нова Гвинея и някои местни африкански племена. - бел. ред. [↵](#)

79)

"Война" на английски. - бел. пр. [↵](#)

80)

"Воин" на английски. В *Документите Чама*" Робърт стига до извода, че древноегипетската дума AARAAR, която означава "герой", има същият лингвистичен произход като думата "warrior". - бел. пр. [↵](#)

81)

Това е технология, "преоткрита" на Земята днес и най-общо може да бъде наречена "психотропен генератор". Именно на честотите излъчвани от антените на тези генератори се дължат колективните настроения и сънища в големите градове. Повече по тези въпроси можете да откриете в поредицата *"Вибрация-натрупване-контрол"* в секция "Контрол над съзнанието и програмиране" в сайта на Издателството. - бел. ред. [↵](#)

82)

Преводът е направен по оригинала, но навярно става дума за

техники, които помагат за запечатване на съзнанието, което да предпази от тези лъчения изначално, а не самите лъчения да бъдат допуснати, но затворени впоследствие в самото съзнание, какъвто е смисълът на оригинала. - бел. ред. ↵

83)

Според "*LA Transcripts*" думата "Kan" се явява корен на думата „canine", означаваща на български животно от семейство кучета. Освен това е корен и на думата "cann-ibal". Канибалите, които разкъсват "човешка" плът. Под името "човешка", както вече бе обяснено, не се има предвид само хора от Земята, а всяка една хуманоидна извънземна раса. - бел. ред. ↵

84) н

Според "*Документите Чама*" и "*LA Transcripts*", именно от **"ТАКН"** навярно произлизат някои думи като: attack (атака), tactics (тактика), technician (техник), technology (технология), tax (данък) и др. и те всички са базирани на военна основа. Авторът дори намеква, че почти всички думи с корени **"D-K"** или **"T-K"** в една или друга форма са свързани със сирианските вълчи бойци или твърде агресивното мъжко поведение. - бел. ред. ↵

85)

В "*LA Transcript*", авторът споменава, че светлинното оръдие на ATEN може да поразява цели от разстояние 8 светлинни години. - бел. ред. ↵

86)

"AYE" звучи по същия начин като "eye" на английски, което пък значи "око". - бел. ред [↵](#)

87)

Нека читателят има предвид, че в случая "AYE" на български трябва да е членувано и по принцип да се чете като "AYE"-ът. Тъй като случаят обаче е особен и имаме смесица на 2 езика и техните граматики, стилистично бе решено пълни членове да не се поставят, защото в случая не изглежда и не звучи добре за разлика от "*Документите Тера*", където на специално избрани места бе избран обратният подход. Има още няколко такива случая в текста, които се хващат по усет. - бел. ред. [↵](#)

88)

Буквата е на латиница. - бел. ред. [↵](#)

89)

Това обяснява някои разминавания и, разбира се, повдига нови въпроси. В "*Документите Тера*" огромният кораб-планетоид, който можем да оприличим на Звездата на Смъртта от "*Междузвездни войни*", е представен от автора като сирианска технология и е наречен "AR". Тук тази технология е описана като орионска по

произход и е наречена "AT-EN", а AR са издълбаните метеорити, превърнати в кораби от сирианците. По-късно се казва, че и двата вида кораби седят в корена на легендата за "окото на бога", което обаче не променя факта и противоречието в него. Самият Морнинг Скай посочва, че след обявяването на алианса между Империите, AR и AT-EN започват да стават взаимозаменяеми понятия. В *"Документите Тера"* предисторията на Орион и Сириус (която е тема на настоящата книга), на практика почти липсва, защото там е наблегнато най-вече на събитията след обединението на Империите и отношението на този съюз към древната история на Земята. Случилото се на нашата планета е времеви период, който сам по себе си е доста отдалечен от самия алианс и взаимозаменяемостта на термините за AR и AT-EN след милионите години на завоевания, е разбираем. Има взаимозаменяемост, обаче, и по отношение на нещо друго, което е от съществено значение. Описанието на бойния кораб AR като AT-EN повдига въпроса кой е управлявал този вид кораби при положение, че от текста на настоящата книга майсторите в управлението на AR са сирианците. Това по никакъв начин не означава, че сирианските пилоти не са управлявали и кораби от вида AT-EN след сключването на Алианса! Това се подразбира от факта, че Кралицата предоставя всички възможни бойни технологии на новите имперски "наложители на реда". След сключването на съюза обаче, има и една друга много съществена промяна и тя е, че на практика, цялата благородническа сирианска каста след известен период от време е вече с наполовина рептилиански гени. Това, разбира се, включва и най-добрите пилоти и техните висшестоящи, които поемат командването и на двата типа кораби. Освен всичко друго, написването на настоящата книга се случва много след написването на *"Документите Тера"* и е нормално авторът да рафинира и надгражда все повече и повече разбирането си за древната история на тези две извънземни култури, като в процеса доста често противоречи на някои свои стари тези (и можете сами да откриете други такива моменти, ако правите сравнително четене на тази и другата му книга). Това е

нормално, особено предвид факта, че говорим за разкодиране на древната история на база лингвистика, където взаимовръзките могат да бъдат безкрайно дълбоки и в същото време - безкрайно спекулативни. А авторът, колкото и ценен да е, понякога има склонността тенденциозно да донаглася откритията си на база лингвистика и да създава тези, които отразяват собствените му разбирания, без непременно да бъде в полза на обективната истина (която в крайна сметка - също не съществува, защото всичко е субективно). - бел. ред. ↵

90)

Очевидно тук авторът се изхвърля повече от необходимото и прави пресилено твърдение. Съществуването на едното не пречи на съществуването на другото. - бел. ред. ↵

91)

Точно докато бе превеждана тази част от текста на книгата, се появи една уникална синхроничност под формата на научна новина от БТА, която няма как да не бъде свързана контекстуално с казаното от автора: **Млечният път е закачен на космически конец** - Структурата на нишките вероятно се оформя от взаимодействия между тъмната и обикновената материя. Галактиката ни е закачена като мънисто на космически конец, съобщи Ей Би Си, позовавайки се на австралийски астрономи. Стефан Келер и колегите му от Австралийския национален университет идентифицираха положението на Млечния път в космоса, изучавайки древни близко разположени звезди, наречени глобуларни купове. Вместо да са разпределени случайно, те се

оказаха разположени предимно по тясна равнина около Млечния път. Откритието е в подкрепа на хипотезата, че космосът се състои от дълги нишки, съставени от галактики и огромни празнини с диаметър милиони светлинни години, където няма почти нищо. "Ние сме като притиснати между две огромни празнини, които ни поставят на нишка, в единия край на която е големият галактически куп Дева, а в другия е галактическият куп Пещ. " - казва Стефан Кечер. Структурата на нишките вероятно се оформя от взаимодействия между тъмната и обикновената материя " — бел. ред ↵

92)

В оригинал *"heat that can freeze its target*. Макар да има очевиден логически парадокс в това как топлината може да замразява, не можем да бъдем сигурни дали не става дума за извънземна технология, която да прави буквално точно това (фактът, че интелектуално не можем да си обясним "как", не е аргумент за отхвърлянето на тезата) или авторът просто има предвид, че сковава противника, обездвижвайки го. И макар по всяка вероятност да става дума именно за второто, поради факта, че на английски *"freeze"* се използва като *"стой на място!"* (което несъмнено сте чували в много филми с полицейски сюжет), няма база за сравнение, за да може да се заключи със сигурност. Може да става дума за физическо замразяване, може да става дума и за сковаване/обездвижване. По тази причина преводът на думата умишлено е буквален, но тя е отворена към тълкувания. - бел. ред. ↵

93)

Макар този момент да е без значение за развитието на текста по-нататък, нека отбележим, че изобщо не е ясно какво има предвид авторът. В оригинал изразът е „stimulation centers“, което може да има както пряк смисъл (който е предаден чрез конкретния превод на самото изречение), така и по-преносен такъв. „Stimulation“ освен „стимулация“ (която предполага някаква чисто физическа процедура) има и смисъл иа „поощряване“, „насърчаване“ и т.н., което подсказва по-психологическо измерение на нещата, още повече, че от контекста става ясно, че говорим за постигане на щастие, което е психическо състояние, а не физическо. Не е изключено да става дума и за центрове, които да индуцират контрол над съзнанието над индивидите, карайки ги да смятат, че всичко е наред в стил „1984“ на Оруел, което пък повдига изцяло нов въпрос за разбирането на „щастieto“ при тези култури. - бел. ред. ↵

94)

Едем. - бел. пр. ↵

95)

Строфите са взети от електронното издание на Светия Синод на Българската църква и не са превеждани от книгата. - бел. пр. ↵

96)

Или „хубав“ - бел. пр. ↵

97)

В превода няма грешка, просто авторът заменя неправилната дума без каквато и да е очевидна причина на безразборен принцип или е негова механична грешка от недоглеждане. Логиката сочи, че изречението трябва да е: *Адам е направен „daliyah ” (красив) от всичките клони, които имаше*", както се потвърждава и от написаното след това. - бел. ред. [↩](#)

98)

За съжаление тук, текстът е отрязан в оригинала. - бел. пр. [↩](#)

99)

"Бделий" или "вделион" в цариградски превод. Най-общо представлява смола. Официалната трактовка е, че това е благовонният клей на дърво, което расте близо до Персийския залив. Той е прозрачен и горчив на вкус, много благоуханен при горене. По-надолу в текста ще бъде използван както на латиница, така и на кирилица, за да се следят по-лесно лингвистичните взаимовръзки, които прави авторът. - бел. ред. [↩](#)

100)

В оригинала пише че стихът е 13-ти, но в българските преводи този стих се явява 12-ти, затова в този вариант е оставена препратка към номера, на който отговаря българската версия. Става въпрос или за разминаване между английска и българска версия, или за

грешка на автора. В крайна сметка, по българската версия става дума за Битие 2:12.- бел. ред. [↵](#)

101)

В оригинала "ATEN" е без полуслято писане, за да се види ясно връзката между двете думи. - бел. ред. [↵](#)

102)

Тук свършва книгата във формата, в която е достъпна до нас. Според съдържанието има още една глава, отнасяща се до Атлантида и три приложения, които по всяка вероятност са речници на орионските думи ползвани в текста. Напомняме, че следващият кратък завършек не е част от настоящата книга и е взет от "*Документите Чама*", която пък е част от „*Guardians of The Grail*“ - първата книга от поредицата "*The World's Oldest Religion*". Настоящата книга се явява втора част на тази поредица. - бел. ред. [↵](#)

103)

Учителите, които разпространяват знанието на **ЕА**. Повече информация за това - в "*Документите Тера*". - бел. ред. [↵](#)

104)

"КНАА-ТТ" звучи сходно на "god" (бог) на английски. - бел. ред.

105)

Името е изписано на кирилица. - бел. ред.

106)

Това е **изключително** важен момент и е ключът към разбирането на всички религии на Земята днес, поради което заслужава специално внимание и коментар. На първо място, трябва да се кажат няколко думи за думата "писания" в изречението. В оригинала е използвано "testament", което в случая **умишлено** има много по-широко значение от "писания", но точен аналог на български с една дума няма (затова е и оставено по този начин, последващо от настоящата бележка под линия). "Testament", освен всичко друго, означава и "нещо, което служи като материално доказателство или улика", какъвто е и конкретният случай. Това не се изразява в пълнота от думата "писания" и е от първостепенно значение стане ли дума за Земята, защото тук имаме замяна на всичко свързано с дадената древна култура и култа към Кралицата на Орион. Освен подмяната и унищожението на писмените източници, тук думата обхваща всякакви реликви, паметници, монументи, религиозна ритуалистика и най-вече - начин на мислене и изтриване на колективната памет (чрез техники за контрол над съзнанието) за това какво е било, както е казано в прав текст и в *"Документите Тера"*. В същата книга на няколко пъти е обяснено, че този момент е навярно най-ценният от изследванията на Морнинг Скай, защото той променя цялата парадигма за това как

трябва да гледаме и тълкуваме нашата древна история. В това се състои и пробивът, който този вид информация дава, защото той ни предлага съвсем различна перспектива за това, какво **наистина** се е случило и новата визия, която придобиваме след тези сведения е абсолютен рубикон в разбирането ни като цяло, дори и за нашето бъдеще. - бел. ред. [↵](#)

107)

Намираме за важно да отбележим, че тази книга в даден момент на практика се превърна в самостоятелно изследване, тъй като авторският ни материал надхвърля оригинала на Робърт над 2 пъти. Ако се погледне по-реално на нещата, основният текст е по-скоро добавка към нашия, а не обратното, защото книгата на индианеца служи единствено като базова референтна точка, без която следващите страници не биха могли да бъдат разбрани от широката публика. [↵](#)

108)

Друга интересна идея е, преди да продължите нататък да прочетете още веднъж *"Документите Тера"* (или ако досега не сте - да го направите), защото тук ще използваме информацията и от нея, и от настоящата книга, за да надграждаме общото разбиране за всичко случило се в галактиката и отношението на това към нашата собствена планета. [↵](#)

109)

Вече стана ясно от предговора и самата книга, че извънземните могат да живеят и милиони години ↵

110)

Наричаме го по този начин от позицията на хора, които в момента живеят на Земята с ясната идея, че това не е адекватен обективен термин ↵

111)

Това е и една от истинските цели (за която никой не говори) на отвличанията на хора от извънземни след навлизането на Висшите Аз в Играта в генетично създадените тела от Империите. Говорим за безкрайните и обречени на провал опити на извънземните да извлекат ползите от земния път, минавайки през генетиката, без да могат да разберат, че това е духовно преживяване, за което отговор не може да бъде открит на ДНК-ниво. Това не им пречи да продължават да опитват, обаче и тъй като те са пристрастени към технологичния път на развитие, в опита си да копират съзнанието чрез машини, те самите са разбрали, че това никога не е на 100% възможно. Ето защо, в по-късните етапи на развитието на Империята Орион, рептилиите създали специален клас напреднала технология, в която била възможно да се имплантира и затвори жива душа, която да направи въпросната машина интелигентна (в истинския смисъл на думата) на едно изцяло ново равнище. Впоследствие тази технология бива интегрирана на обществено ниво. Откриваме много интересно описание на това в романа на Уитли Стрийбър "2012: война за душите", който препоръчахме и в "Документите Тера". ↵

112)

Ярък пример за това извънземно мислене отново е контактърът и бивш андромеданец Алекс Кулиър, който в интервю споделя раздразнено, че и до ден днешен не може да си обясни защо Земята е единствената планета, на която губиш спомен за предишните си съществувания. [↵](#)

113)

Основите на това, което днес наричаме "религия" са надълго и нашироко коментирани в *"Документите Тера"*, затова тук няма да се спираме на този аспект. [↵](#)

114)

Ще ползваме нея като класически и вече фамилиарен пример, но всичко, което ще бъде описано, важи на практика за всяка една извънземна Империя [↵](#)

115)

Освен ако не се използват конкретни техники за контрол над съзнанието на популацията, които дошли в по-късен времеви етап, както стана ясно и от самата книга. [↵](#)

Оттук произхожда и идеята за "Новия Световен Ред". Това е термин, който бива налаган на новите колониални светове след тяхното завладяване - защото, веднага след покоряването на дадена планета или система, **буквално** следва налагането на нов ред. Фактът, че на Земята имаме същия термин, трябва да ви говори достатъчно, къде и в какво точно се намираме (макар тук времевата рамка на неговото установяване да е друга по вече отчасти описани причини). ↩

Морнинг Скай дава друг интересен пример в това отношение, който съдържа малко спекулативни елементи, но въпреки това ще го дадем, за да илюстрираме механизма, по който, така или иначе, дадени идеи се онаследяват чрез езика. Става дума за **SHET-U** - каменоделците, изпратени от Кралицата да надзирават **РА**. Постепенно **SHET-U** взимат властта и **РА** си дава сметка, че не може да им вярва повече. Той се доверявал само на някои свои жреци, които имали общата титла **PERE-A**, а днес ние ги познаваме като "фараони". Те обслужвали пирамидите и храмовете и били доверените фигури в администрацията на кралството. **РА** дал всички богатства на своите деца, за да не могат гущерите да му ги вземат. Като върховен баща, титлата, с която бил наричан, била **"RA-KA"**. Децата му били **RA-KA-M** (наставка **"M"** означава "децата на"). С времето **RA-KA-M** станало само на **KA-M**, но **КАМ** била древна дума за "щит" ("shield" на английски). Администрацията на планетата била преименувана на **RAKA-PERE-A** или **РАКА-ФАРАОНИ** (на кирилица), а волята на империята била предадена в ръцете на **RA-KA-M** или на **RA-SHIELD**. За да обобщим - преди 6000 г. двете най-влиятелни групи

били ракафараоните и рашилд. Морнинг Скай спекулира, че това са фамилиите Рокфелер и Ротшилд (близостта в звученето е очевидна), които и до днес владеят парите и администрацията на планетата. **SHET-U** репрограмирали и тях, но някои откупили своята свобода. **SHET-U** е тайното правителство, рептилиите, които с времето се обединили с Рокфелер и Ротшилд. Навярно помните, че **SHET-U** били каменоделци или зидари. В древното ни извънземно минало те получили свободата да правят каквото пожелаят. Ето защо днес ги наричаме "freemasons" или "свободни зидари". [↵](#)

118)

Ако искате да разберете повече за въпросните уникални артефакти и останките от извънземните култури на Земята като цяло, **горещо** препоръчваме 47 минутната презентация на Клаус Дона от 2010 г. - *"Скритата история на човешката раса"*, която можете да откриете в интернет с български субтитри ако напишете: *"Klaus Dona - The Hidden History of The Human Race"*. [↵](#)

119)

В действителност има много други артефакти, откривани навсякъде по света със същото писмо по тях, което подсказва идеята, че някога е имало една глобална цивилизация, разпространена из цялата земна площ, което резонира и с нашата теза за различните колонии на ЕА във времето, както и такива на други, изцяло различни раси. [↵](#)

120)

Петият символ е подобна на резка драскотина, която на снимката се пада отдясно на златните точки, символизиращи Орион, гравирани в основата на пирамидата. [↵](#)

121)

Какво точно представлява този метод и резултатите, които могат да бъдат постигнати с него, можете да видите в следговора на книгата *"Подземните Тайни на Румънския Сфинкс"*. [↵](#)

122)

За онези от вас, които не са чели *Документите Тера*" и няма как да направят връзката, Фу Си и Нюа са китайският аналог на **ЕА** и **НИН-ХУР-САГ** - Учени по Произхода, които са едновременно и съпруг и съпруга, и брат и сестра, точно както е посочено и в азиатската трактовка на мита. Това е повтарящ се елемент из митологиите, който обърква много учени и изследователи, но причините за него са обяснени много подробно в настоящата книга (както и в следговора на *Документите Тера*" в точка 4.3) и са свързани със задължителното присъствие на рептилианска принцеса в кралския двор на Сириус след сключването на съюза между двете Империи. По някое време из следващите страници ще се спрем отново на този момент. [↵](#)

123)

Откриваме подобна ситуация и из шумерските изображения на

"боговете", които по китките си носят устройства, подобни на часовници и много странни чантички (колкото и нелепо да е - наподобяващи много на дамските такива днес), като вторият елемент може да бъде открит и сред стенописите на много храмове в Мезоамерика. [↵](#)

124)

Рептилоидната ДНК и ДНК-командите са две различни неща. Двете могат да се съдържат едно в друго, но това не е задължително за тяхното самостоятелно съществуване. [↵](#)

125)

Има достатъчно много данни от множество източници (включително проекта Монтоук) за сирианци, които нямат нищо общо на външен вид с вълчеподобни или коткоподобни създания. Сведения, които не могат да бъдат пренебрегнати просто така. [↵](#)

126)

Всъщност за Сириус има доста по-малко информация отколкото за Орион, както виждате и от разликата в обема между III-та и IV-та глава в книгата, но въпреки това допълнителни данни ще бъдат предложени на следващите страници в главата, в която коментираме вълчеподобните създания. [↵](#)

127)

На английски "children of the serpent". [↵](#)

128)

На английски "children of the reptile". [↵](#)

129)

Точно оттук идва древната асоциация на змията с мъдростта. [↵](#)

130)

В същото време човекът в сянка му казва: *"Ако умишлено си укрил нещо от нас тази нощ, ако без да искаш си укрил нещо от нас тази нощ, ако по някакъв начин не си ни казал Истината... нека гневът на "Единствено Истински Божествената" се спусне от небесата и те унищожи!"*, което е интересно, предвид, че само няколко изречения преди това му казва: *"В света на лъжите трябва да лъжеш, за да оцелееш. Истината няма място в този свят."* Още оттук започва голямата дезинформация и фрагментирането в шахматния мотив. [↵](#)

131)

Освен езотеричната страна на карантината, която е част от

правилата и ограниченията на самата локална Игра, има и техническа такава, за която Морнинг Скай изразява мнение в *"LA Transcripts"*. Технологичното ѝ изражение се състои в защитните полета, които в *"Документите Тера"* са наречени с името "електронното одеяло". Неговата идея е, че то е трудно пробиваемо. Разбира се, предвид равнището на технологията на тези раси, наивно е да смятаме, че първоначалното електронно одеяло, поставено преди хиляди години, отдавна не е пробито. Това не означава обаче, че нови и нови такива не биват поставяни постоянно от различни фракции с различни цели. Робърт твърди, че има няколко пласта от такива електронни одеяла. Едно около Земята, второ около Луната, трето около Марс, друго около Юпитер и т.н. - чак до Плутон и отвъд него, като изказва тезата, че целият облак на Оорт е изкуствено създаден. Електронните одеяла са една от причините, поради които толкова много сателити, спътници и сонди, изпращани до други планети - просто изчезват без никога повече да разберем какво се е случило с тях. Морнинг Скай продължава и казва, че тъй като има множество пластове за преодоляване, най-хитрото решение, което коства минимум средства и "човешки" ресурс, е да се пращат сонди, които да "опипват почвата" (в случая "космоса") и да следят за актуалния статус на териториалните борби между различните фракции. Тези сонди могат да бъдат под формата на комети, астероиди и т.н. - тела, които не могат да бъдат идентифицирани като това, което наистина са (поне с технологията, която е публично достояние на науката за пред обществото на Земята). Това е правдоподобна теза, тъй като ние самите правим същото, когато искаме да изследваме нещо в "далечния" (за нашите стандарти) космос. [↩](#)

изключение, предвид териториалната природа на рептилиите и вечното им желание за власт. [↵](#)

133)

В предстоящия на следващите страници анализ върху III-та глава, въпросът за кралиците-бунтовнички ще бъде разгледан по-подробно, но това не пречи да посочим основната схема още тук. [↵](#)

134)

И под "враг" нямаме предвид идеологически различия, а по-скоро настрояния в стил: *"Искам аз да управлявам, а не ти!"* [↵](#)

135)

Змията на короната на фараона била символ на учените-генетици, които били под шапката на Орион. [↵](#)

136)

По подобен начин трябва да се тълкуват и по-голяма част от митовите ни след промените въведени от **РА**. Точно както изображенията на "боговете" в египетския пантеон например, са архетипни, а не буквални. Много изследователи на палеоуфологията са склонни да вярват, че това са действителни изображения на хибридни извънземни раси, докато те по-скоро имат функцията да

препращат аналогии и кодирани смисли за ранговете и задълженията на тези същества. По подобен начин днес имаме различни символи-талисмани на животни, когато някоя страна-домакин организира Световно първенство по футбол или нещо подобно. Разбирате идеята - нещо като комиксова репрезентация на определени смислови "пакети" информация. [↵](#)

137)

Записките от Месопотамия сочат, че **ЕА** и **НИН-ХУР-САГ** са се фокусирали върху поне 6 или 7 раси, които създали незабавно. Много от тях били създавани от чисто генетично любопитство. [↵](#)

138)

В много източници е описано, че благородническите касти на рептилиите са с бели люспи и имат крила. Кое е противоположна теза, на изказаното в книгата твърдение, че най-висшата каста на рептилиите (**НЕКН**) е черна на цвят. Всъщност около точния цвят на кожата на основните играчи в нашата галактика съществува някакъв вид загадъчност и силно противоречие в повечето източници. Никак не е лишена от логика и силно езотеричната версия за огледална репрезентация на извънземните гени (особено що се касае до цвета на кожата), които са заложени в човешките раси, като на нашата планета имаме обръщане на цветовете. В тази връзка конфликтите проявени на Земята, базирани на различия в цвета на кожата, вероятно са отражение на подобни извънземни конфликти, като от това можем да съдим, че цветът на кожата играе огромен фактор и при извънземните, защото е специфична генна характеристика. [↵](#)

139)

Според Морнинг Скай "арийците" и индианското племе хурони са произлезли от хибриден експеримент свързан с орионска ДНК. [↵](#)

140)

Размножаването било контролирано от ЕН-ЛИЛ и ставало с точно определен партньор, в точно определен момент. Навярно оттам датира и моралното "правило", че човек трябва да има само един спътник в живота. [↵](#)

141)

Червенокожите не са единствените, които притежават гена на АКНУ. [↵](#)

142)

Освен всичко друго, "SHET-U" буквално означава "да сграбча" или "да отвлека", което се връзва идеално със следващата мисъл в изречението. [↵](#)

143)

Под "отвисоко" имаме предвид места като Пентагона, корпорации с влияние в медиите, работещи върху определени тайни проекти, множество тайни общества и т.н. [↵](#)

144)

За нас е безспорно, че сценаристите са заимствали много от своите идеи **директно** от материалите на Морнинг Скай (както и от много други автори разбира се), в което читателят също ще се убеди, ако реши да се задълбочи в едно сравнително изследване. [↵](#)

145)

За тези от вас, които не са гледали сериала, Гоаулдите са основният извънземен враг на Земята и са прототип на египетските божества от миналото, като цялата египетска култура с нейните специфики и уникалност, всъщност, отразяват извънземната култура на Гоаулд. В сериала ковчезите за възкресяване са технология, която позволява на ползващия я да лекува бързо своите рани и дори да бъде връщан обратно към живот след смъртта. [↵](#)

146)

И понеже допреди малко говорихме за "*Stargate*", няма как да не споменем малко комичния факт, че в едно от разклоненията на основния сериал, което носи името "*Stargate: Atlantis*", основният враг на земната колония в Атлантида е извънземна раса наречена "призраците". Те са прототип на Империята Орион и се хранят с човешка духовна есенция на идейния принцип на вампиризма.

Управляват се от различни красици, които си имат кошери, а комуникацията между отделните индивиди е на принципа на колективното съзнание. Призраците обикалят галактиката и завземат светове, ползвайки съществата на новозавладените планети за хранителен ресурс. Закономерно - красиците на отделните кошери са във война за върховна власт. Най-интересният факт за тази раса от рептилии е, че те произлизат от... буболечка. Навярно една от поредните заемки на Холивуд от материалите на Робърт, за съжаление, в този случай, обаче - много посредствена такава. В същия сериал откриваме и друга заемка от настоящата му книга - идеята, че Атлантида не е на Земята, а е космически кораб - нещо казано към края на VI-та глава и нещо, на което явно е посветена цялата VII-ма глава, която за съжаление липсва във варианта, който ние притежаваме и представяме на вас. Разбира се, Атлантида твърдо е съществувала на Земята (и то под няколко форми), но това не означава, че и другото не е вярно и по всяка вероятност двете са създали един събирателен образ останал под формата на легенда в нашата култура. Може би някой от AR-овете е посял Атлантида, с което се е създала и приемствеността и равнозначността между двата образа. ↵

147)

Планетарните Духове се развиват на вълни, които обикновено са с голям времеви диапазон (от линейна гледна точка) и нямат нищо общо с хуманоидното случване на нещата. ↵

148)

В кръга на шегата (или пък не съвсем), не е ли интересно, че

именно женските комари (макар и по-малки като размер) са онези, които пият кръв от хората? :)) ↵

149)

Ако намирате това за неправдоподобен сценарий, много бързо можете да се отрезвите като се сетите за нашето собствено положение и неведение относно произхода на човешката раса. Просто пренесете това на космическо ниво, променете мащаба и вижте модела на матрьошката. ↵

150)

Дори физическите полови органи на двата пола следват този енергиен архетип, защото обратното не би било възможно - материята (в случая - физическото тяло) винаги е продължение на енергийните матрици от по-висок ред и се формира около тях. Пенисът е активният орган и формата му е с Ян-характеристики - той е физически по-ясно изявен, изпъкнал и отдаващ. Вагината е пасивният орган и респективно притежава Ин-характеристики - истинската ѝ природа е прикрита вътре в самото тяло и представлява кухня. Тя е приемащата в себе си Ян на сексуално ниво. ↵

151)

Оттук, разбира се, изхожда също толкова погрешното вярване, че Източникът е от мъжки пол, защото мъжкият пол е този, отговорен за създаването на физическо равнище. ↵

152)

Обърнете внимание на факта, че Изида (която макар да се явява образът на кралицата-бунтовничка в земната история, споделя същите мисловни модели като Кралицата на Орион) има над 10 000 имена, за да изрази своята великолепност и многофасетност. Забележете също така множеството индийски и тибетски божества, които имат десетки ръце, държащи различни предмети, по този начин демонстрирайки същата идея - тяхната многоспектрна природа. **Всички** същества имат многоспектрна природа, но когато това бива изобразено в религиозен контекст в лицето на даден/а бог/богиня - тогава то има смисъла именно на този скрит комплекс за малоценност, който избива при тези същества. Макар и на пръв поглед нелогично, това има своите дълбоки причини и корени. [↩](#)

153)

Почвата сама по себе си е Ин - тя е среда. Плодородната почва обаче е с Ян-характеристики и е изцяло определена от този аспект, който вече е динамичен и активен. [↩](#)

154)

"Ню ейдж" е начинът ни на изписване на английското "New Age", което в превод означава "Нова епоха". [↩](#)

155)

Остров Ман (на англ. "Isle of Man") е коронно владение на Великобритания. Представлява остров в архипелага Британски острови, намиращ се в Ирландско море, между Великобритания и Ирландия. ↵

156)

Отражение на тези архетипи намираме и в матриархалното индианско племе хопи (самият Морнинг Скай е наполовина хопи), в което жената е тази, която предлага брак на мъжа (със сигурност без да коленичи пред него обаче). Съпругът се премества в дома на жената, който тя е наследила от нейната майка, но въпреки това мъжът продължава да прекарва повечето си време в дома на собствената си майка, **където той е кръвно обвързан**. Същият обичай може да бъде открит в предколониална Африка и без съмнение е съществувал и из цяла Европа сред всички "езически" племена. ↵

157)

Макар читателят вече да е наясно, че това не е принцип измислен на Земята. ↵

158)

Имайте предвид, че поради ограниченото пространство и субординацията на собствените ни приоритети за онова, което е

важно и трябва да бъде казано, тук се дават само опростените контури на нещо **изключително** комплексно, което по обем може да запълни цяла отделна книга. В този ред на мисли е нормално да има много неясноти и празнини на пръв прочит, които няма как да бъдат попълнени, ако читателят не направи сам своето собствено проучване. Въпреки това ще опитаме да дадем минимума (по нашата субективна преценка), чрез който всеки любознателен читател да успее да разкодира това, което се опитваме да изведем като теза, бивайки **наясно**, че този минимум **няма как** да проработи ефективно за всеки един. В същото време няма какво да направим по въпроса, тъй като никога не може да бъде казано всичко... ↵

159)

В услуга на текста ще използваме "менструация" и "менструален цикъл" като синоними с уговорката, че и с двете имаме предвид външния израз на менструалния цикъл, т.е. кръвотечението. ↵

160)

Помислете само за момент как енергиите от колективния менструален цикъл са влияели на мъжа в едно такова общество, предвид, че женският цикъл **дори днес** се отразява на психичното състояние на мъжката "половинка" в живота на дадена жена и на взаимодействието между двата пола като цяло по ред причини, много по-езотерични, отколкото модерният човек съзнава. ↵

161)

В различни езотерични традиции ще я срещнете под имената "manas", "тапа" и др., които са корени на думите "Moon" ("Луна" на английски) и "менструация" (както бе изведена същата идея преди няколко страници със староскандинавския и латинския пример). Тя се асоциира с "мъдрата кръв" на великата майка, управлявана от самата Луна. "Menos" означава както "Луна", така и "сила" на гръцки. [↵](#)

162)

Интересно, но същата дума използват и алхимиците през Средновековието, за да обозначат "първичната материя" на алхимичния процес, с тази дума се описват и емоционалните сантименти, провокирани от музиката и изкуството. [↵](#)

163)

С течение на много години е експериментално установено, че ако бъдат запитани за естеството на времето (с условие за графичен отговор), жените почти винаги рисуват кръг, а мъжете дълга стрелка сочеща надясно. Макар това да има връзка с лявото и дясното полукълбо, по-дълбоките архетипни причини всъщност са няколко. На първо място, това отново е символична репрезентация на Ин и Ян аспектите, тъй като двете споменати вече форми са обособили телата на мъжа и жената и тяхната сексуалност и гениталии. В този смисъл - нормално е жената да рисува кръг, а мъжът черта. Отпечатъкът за това отново е сложен от Луната и Слънцето. Луната (Ин/жена - контролираща менструалния цикъл) е кръгла, а Слънцето (Ян/мъж) е главно възприемано чрез неговите лъчи, които топят и правят Земята плодородна като я "пронизват" и

"оплождат". Концепцията за времето, разбира се е силно свързана с тези две небесни тела и подсъзнателната връзка вече трябва да е ясна. Има и причина заложена на генетично ниво от извънземните инженери. Друг психологически и статистически доказан факт е, че жените имат по-малък страх от смъртта (това е генерално становище и разбира се, че има изключения, които реалистично погледнато навярно са около 40 на 100), защото и живеят по-дълго. Това е така, защото на Орион жените имат много по-дълъг живот, а мъжете знаят, че са заменими и времето им е ограничено. Тъй като това генетично програмиране е прехвърлено и в земните тела, жените обрисуват времето с кръг, като нещо безкрайно и непрекъснато (дълъг живот), а мъжете с линия, като нещо с началото и край (къс живот). [↩](#)

164)

Надяваме се, сами започвате да разбирате как орионските системи започват да моделират и поставят едно току-що инкарнирало се съзнание в коловоз. Говорим за архетипи в самата Игра. [↩](#)

165)

За да няма никакви съмнения - говорим за планетата в настоящия ѝ вид, но в ранните години, непосредствено след разрушението на Тиамат и повторното ѝ тераформиране от **ЕА**. [↩](#)

166)

В този тип цивилизация мъжете били дотолкова "втора ръка хора", че в опит за сплотяване и от нуждата да си придадат поне някаква минимална функция и значимост, те си организирали събирания (по-късно пренесли се в ритуалите по посвещение на някои тайни общества), в които те имитирали женската менструация. И до ден днешен мъжете от някои племена австралийски аборигени правят разреза на техните пениси и поставят вътре малки камъни, които да държат раната постоянно отворена. Този ритуал имитира женското кръвотечение, а самия прорез на техния език те наричали "вагина". Когато това се причинява на младите мъже, те трябва да преминат между краката на по-възрастните старейшини, което символизирано излизането от утробата на великата майка. Никъде в древната история не откриваме каквито и да е мистерийни традиции, в които жената да имитира мъжа или неговите функции. Това само по себе си трябва да ви говори за силата на "тапа" и нейната роля в древния матриархат. [↩](#)

167)

Това е причината поради която така наречената "блудница" или "грешна жена" винаги е изобразявана с червена коса - заради "забранения дар" на менструалното кръвотечение. Те били от "дявола" (защото застрашавали сирианското статукво) и затова всички жени с червена коса в Средновековието били обявени за вещици и изгаряни на клада. [↩](#)

168)

Виждате как системите на Орион (в случая - финансовата) винаги

намират начин да се вкоренят на един вече колонизиран свят, без значение колко пъти е разрушаван той и без значение какви опити за затриване на историята са правени. Това са архетипи, които веднъж засадени чрез дадена система, се проявяват неизменно - каквото и да става, какъвто и сценарий да се разиграва за пред публиката! За пореден път - това е една от ключовите концепции (обяснена в предговора), която трябва да разберете от тази книга - колониалната цивилизация **винаги** се завръща към точката си на произход. Понякога бавно, но в същото време - **безусловно**. Просто така работят нещата - няма друг начин. [↩](#)

169)

Т.е. целта от определена гледна точка е повече от постигната. Живеем в общество, което няма ни най-малка представа за реалните си корени и за манипулациите извършени над историята ни, които определят психологията ни и до днес и въпреки това вярваме, че сме постигнали голям напредък и имаме някакви свободи. Всичко това има повече от комичен оттенък. [↩](#)

170)

Нека подчертаем, че днес **условно** казваме, че мъжкото полукълбо е лявото, а женското - дясното. Казваме "условно", защото нещата очевидно са много по-сложни от простото разделяне на мозъка на хемисфери с прилежащите им функции, което по-скоро е линеен модел, изграден именно от лявото полукълбо. Нещата всъщност са доста нефиксирани и неопределени. [↩](#)

Между другото това е интересен момент, защото именно със забраната жената да има собственост са свързани и някои от основните аргументи на жените в близкото минало относно тяхното потисничество от страна на патриархата. Кое то всъщност е голям парадокс и отново е доказателство за това как знанието с времето било изгубено, защото същинската истина е точно обратната. Жените никога не са притежавали земя или каквото и да е, по простата причина, че в матриархалните времена **всичко** им принадлежало по право и това било **толкова** естествено, че било нелепо да се делегира със специална клауза или закон. Тъй като Земята е с по-изявени Ин-аспекти като цяло, тя била смятана за продължение на самия женски пол, защото била законна територия на Империята Орион. В този ред на мисли, било нещо като природен закон, че всичко принадлежи на жената и затова официално - тя нямала "собственост". Можеш да кажеш, че имаш "собственост", когато има и неща, които **не са** твоя собственост, но тъй като цялата планета и всичко на нея принадлежало на жената и нямало разделение (защото нямало нещо, което да не е тяхно) е било безсмислено да се казва, че те имали някаква собственост изобщо. Това се подразбиращо **по правило** и било проява на обикновен здрав разум. **Мъжете били онези**, на които им било **позволявано** да имат собственост, защото те били подчинени и като такива - жените им разрешавали да имат нещо и за себе си (което разбира се, могли да им отнемат във всеки един момент - отново по "закон"). С налагането на патриархата смислите били разменени, както и с всичко друго. Сами виждате колко празнини в разбирането има в знанията на днешния човек и едно нещо, което стои по даден начин, може да бъде разтълкувано диаметрално противоположно, което пък да стане повод за дадена теза и манипулации. [↩](#)

172)

Повтаряме тези вече споменати преди няколко страници факти, за да изведем един друг принцип, който откриваме в древността и отново е свързан със заменките на смиели. Имайте малко търпение и останете с нас докрай, защото всичко това е още едно чудесно допълнение към различните ъгли, под които може да се гледа на дадени религиозни институции, както и за различните функции, които изпълняват те в зависимост от конкретната управляваща политика. [↩](#)

173)

Тъй като с това навлизаме в твърде профилирани води и на практика е нещо, което би заинтересувало само изследователи, даваме имената на тези богини предимно в английския им вариант, защото за повечето от тези названия няма популярен аналог на български, а за по-голямата част - така или иначе няма **каквато и да е** информация **изобщо**. Изброяването им на английски би направило по-лесно търсенето на информация за тях от тези от вас, които се интересуват в дълбочина, а за останалите - и без друго няма да има значение дали ще бъдат на роден език или не [↩](#)

174)

Тя се ражда директно от главата на Зевс в пълно бойно снаряжение. [↩](#)

175)

На латински: Kybele, Cybele, Mater Deum Magna Ideae или Magna Mater. Между другото Кибела е изобразена в следговора на *“Документите Тера”* на страници 244-245. Тя винаги е представена като жена, акомпанирана от един или два лъва, които са в подчертано подчинена позиция спрямо нея, което разбира се, символизира съответно - Кралицата на Орион и подчинената ѝ Империя на Вълчите Крале. [↵](#)

176)

Независимо от точно противоположния контекст, няма как отново да не се сетим за Кралицата на Орион, която, ако помните от книгата, няма нормална бременност, а "може да роди, когато си поиска, веднъж, след като е извършила контакт с партньор". Колкото и странно да е (макар това да е вариация на този процес) подобен феномен съществува и при земните жени. Обикновено такива жени са една на милион (образно казано, но бройката наистина е много малка) и особеността при тях е, че могат да произвеждат яйцеклетка, когато пожелаят, т.е. при полов акт с партньор подходящ за тях, от когото искат да имат деца. Това е доказан факт. [↵](#)

177)

Които са само за жени, а мъжете, които искат да присъстват, трябва да се обличат като жени. [↵](#)

178)

Ако помните, в книгата авторът споменава, че: *"женските кралски рептилии се раждат и излъчват една аура и благоухание, които всички други рептилии могат да почувстват и помиришат. Никоя от другите женски не се носи и не ухае като Кралска женска."* Сега си припомнете факта, че жриците и носителки на "раса" в религиозните храмове на ранното орионско общество били наричани още "уханните повелителки". Дали това може да бъде още един аспект, характерен за женската менструация или по-скоро се дължи на група от специфични гени, които кралското рептилианско семейство притежава? Предвид култа към технологията и контрола върху съзнанието, характерни за Орион обаче, възприемането на това "благоухание" вероятно се дължи на специално предварително програмиране на масите този аромат да бъде възприеман по точно определен начин. **Изключително добра илюстрация** на този момент можете да откриете в сериала *"Star Trek Enterprise"*. Сезонът е 4-ти, а серията - 17-та и се казва *"Bound"*. Целият сюжет на този епизод е построен около три орионски женски (те са от Орион дори в официалния сюжет, това не е просто наше тълкувание), които омайват и правят подвластен целия човешки екипаж със своите естествени феромони. Това е форма на контрол над съзнанието (в серията също така е подсказано на публиката, че този феромон няма влияние върху някои извънземни раси)! Предвид, че откриваме същия модел при пчелите на Земята, а авторът прави (не)пряка връзка между рептилиите и тях, редно е да се замислим за приемствеността между двете и в едната, и в другата посока, и отражението им в човешкото. (Например не е ли архетипно интересен статистически доказан факт, че стриптийзьорките печелят повече пари по време на овулация, защото тогава тялото им отделя повече феромони?) Друг ключов момент в епизода е умишлената заблуда, с която е свързана представата на повечето космически раси за Империята Орион и фактът, че там жените са роби. В края на серията техният "робовладелец" признава, че всъщност това е хитър трик и че всъщност той и всички мъже са действителните роби и всяко тяхно

действие е подчинено на жените. [↵](#)

179)

Както, разбира се, може да се досетите, едва ли има по-точно описание на контрола върху съзнанието от фразата да "изпратиш лудост" - тема широко коментирана в книгата и подробно описана като действие на психотронен генератор в V-та глава. [↵](#)

180)

Тук може дори да се спекулира за присъствието на лингвистична връзка между *kheb* и **ELLA** с Кибела (които на практика звучат по един и същи начин). [↵](#)

181)

Интересен за обмисляне факт е, че имаме доста странна, почти архетипна игра на думи, в лицето на думите "bee-hive" ("пчелен кошер" на английски) и "behave" (английска дума за "прилично поведение според нормите", понякога със сервилен оттенък, а също означава и "работя", "функционирам правилно"). Произношението на двете думи е почти еднакво, а смисловите връзки между двете са безспорни. И пчелният кошер, и концепцията зад думата "behave" споделят ценности за точно определена функция, държание и служене на някакви норми. И двете са от колективен характер и двете са свързани с комунизма чисто идеологически като идеи. Т.е. в днешното общество може да се каже, че да отговаряш на нормата, означава да бъдеш част от кошера, без да задаваш въпроси, да

споделяш сяпо вътрешно неосъзнати ценности и да бъдеш послушен. В контекста на всичко казано за пчелния кошер, интересно е, че мравуняците биват изградени на почти същия принцип. Мравките разпознават обитателите на своя мравуняк по **миризмата** и не пускат в него "чужденци". Всички те биват управлявани от **царици**, за които останалите трябва да се грижат. Цялата им колония е изградена на принципа на колективното съзнание и телепатичната връзка с цариците, които командват работниците. Предвид изказаната в точка **2** от следговора теза за инсектоидното минало на рептилиите, информацията за пчелите и мравките започва да придобива различно звучене. [↵](#)

182)

Повече за филма "*Metropolis*", пчелата и нейното значение за установяването на кошерното съзнание на планетата, можете да прочетете в статията "*Трансхуманизмът и милитаризацията и значението им за Новия Световен Ред*" на сайта на Издателството в секция "Общи". [↵](#)

183)

Но не и "Луцифер", който е религиозния аналог на **РА**. [↵](#)

184)

Нещо, много добре илюстрирано и във вече коментирания сериал "*Stargate: SG-1*". [↵](#)

За съжаление в този следговор не остана място да се спрем подробно на образа на кралицата-бунтовничка управляваща света днес, защото сложихме приоритет на по-архетипните неща, които смятаме за по-важни. От книгата научихте обаче, че титлата на дъщерите-Принцеси родени от Кралицата-Майка **VI**, била **"VI-TT-TT"**. В диалога Мату отбелязва, че то звучи точно като земното име "Betty" (Бети), което в нашата култура се ползва като галено име за "Елизабет". Т.е. дъщерята-Принцеса назначена за ролята на Кралица на други светове може да се нарича "Елизабет". Макар това само по себе си да е твърде несериозно, за да направим пряко твърдение, че Елизабет II е земния наместник на **НИН-ХУР-САГ**, то съществуват и много други доказателства, за които нямаме място тук. Това разбира се е и много опасна тема като цяло, защото може да доведе до големи проблеми. Самият Морнинг Скай споменава в *"LA Transcripts"*, че **НИН-ХУР-САГ** е публична личност, известна днес в нашето общество, но не бие много често на очи и не привлича ярко вниманието към себе си по разбираеми причини. Робърт също така намеква нещо много странно, а именно, че когато веднъж отговарял на въпроси на аудиторията за кралицата-бунтовничка, след това изчезнал за 2 дни с намека, че е бил "взет насила". Може би оттам някъде се коренят и "естествените" промени в собствените му възгледи - нещо, което е отразено надълго и нашироко в предговора. [↩](#)

Шаблонът бързо започва да се налага и в цяла Западна Европа. [↩](#)

187)

Това е причината, поради която щатът Ню Йорк се нарича "Щат-Империя". [↵](#)

188)

Точно като имплантите, които извънземните поставят на отвлечените хора - има метални такива, които работят в електромагнитния спектър, а има и биологични такива, направени от жива тъкан, които с времето, след като изпълнят функцията си, се разтварят в тялото без да оставят следа и са на съвсем друг принцип като цяло. И двата вида са форма на технология, просто вторият е органична такава. [↵](#)

189)

Освен ако не е от благороднически произход, но дори тогава става въпрос по-скоро за липса на команди, които се залагат в робските колонии на обикновените хора, за сметка на команди характерни за манталитета на кралските генетични линии, които са съвсем отделна история. Някъде тук можете да откриете и причините за факта, че благородническите фамилии (т. нар. "хора със синя кръв") могат да имат полови сношения с когото пожелаят, но когато решат да имат наследници, го правят с много сериозно и предварително проучен (по отношение на генетична линия и родословно дърво) партньор. Така те пазят не само чистотата на гена си (например рептилианския такъв, ако са илюминати), но и чистотата на генетичното си програмиране, съобразно идеологията на

извънземната фракция, към която принадлежат и на която са представители на земно ниво. [↵](#)

190)

Някъде тук можете да търсите и причините на Хитлер за налагането на чиста арийска раса. [↵](#)

191)

Имайте предвид, че под "ДНК-команди" имаме само и единствено предвид такива, заложиени от генетичните учени от извънземен произход! Тук **дори не обсъждаме всякакви други генетични програми**, предавани от поколение на поколение, останали като мисъл-форми и енерго-емоционални кодировки в ДНК, чийто произход можем да търсим изцяло в естеството на човешкото преживяване като такова! Те, разбира се, са в **пъти** повече от извънземните ДНК-команди и много често ни натоварват и обуславят **много по-тежко**. Когато комбинирате двата вида "проблеми" и програми на генетично ниво - ще си създадете относително работеща картина за естеството на нещата. [↵](#)

192)

При наличие на достатъчно здрава връзка и много дълбоко и интегрирано разбиране на индивидуалността, за това какво тя наистина **Е** (своят Висш Аз, а не своето тяло), възможно е за един мъж или една жена да предизвика "засечка" в механизма на своите ДНК-команди и те вече да не определят решенията в живота на тази

инкарнация. (Това е един от последните етапи на постигане, докато сте в тяло в Играта.) Духът може да постигне **всичко**. ↩

193)

Друга сирианска ДНК-команда (която служи за интензивни преживявания на ниво Дух обаче), е търсенето на отмъщение на всяка цена за нещо случило се в далечното минало. Това е много заложено в някои източни народи, които са способни да поддържат вражда на равнище кланове за неща, случили се между предците им преди много векове. Събития, които вече не ги касаят по **никакъв** начин, но въпреки това противоборството продължава, докато другият клан не бъде напълно заличен. Типично сирианско поведение, много добре отразено в частта за Империята **ASA-RRR** в *“Документите Тера”* (за която на практика се говори почти в цялото съдържание на книгата, тъй като тя е хронология, предимно на историята на Империята Сириус). ↩

194)

Отново напомняме, че това са закодирани мисъл-форми на генетично ниво, които наричаме „ДНК-команди“, **което е нещо различно** от **вида ДНК**, който от своя страна **също** носи поведенчески характеристики (например рептилианското и сирианското са характерни с териториалност, кръвожадност, студенокръвие/безчувственост). Разликата е, че видът ДНК може да носи **и** физически характеристики, докато ДНК-командите генерират **изцяло** поведенчески модели. ↩

195)

Процес започнал тогава, но запазен и до днес. Понастоящем жените са много повече в света. Въпреки този факт в последните години в някои държави, като Китай например, се наблюдава отявлена тенденция да се раждат само момчета поради естеството на режима там, който не цени момичетата. Това е свързано с новите технологии, с които полът може да бъде определен предварително, в съчетание със законовата възможност в повечето случаи семейството да има само едно дете и толерирането на абортите на държавно ниво. Така в съвсем близко бъдеще ще се оформи много силен дисбаланс, който ще доведе до затруднения мъжете с по-нисък социален статус да си намерят съпруга. По този начин привидната мъжка доминация всъщност може да се трансформира в орионския модел, при който една жена избира между множество партньори, точно както сирианските мъжки могат да имат колкото си поискат жени. [↩](#)

196)

Кръстен на кралица Виктория (1837-1901 г.) - една от трите емблематични кралици на Великобритания, служещи като преки инструменти за волята на орионската кралица-бунтовничка. Другите две са Елизабет I и Елизабет II. [↩](#)

197)

Тази концепция, обаче, е различна от наложената в обществото парадигма, която се крепи на изкуствено намалена продължителност на живота вследствие на редица външни фактори, на които няма да се спираме подробно. Като компенсаторен

механизъм, обаче, намаленият живот бива удължен с други изкуствени похвати, правейки човека зависим от различни медицинско-технологични средства, които го роботизират допълнително, разбивайки енергетиката му. Така имаме нарастване на продължителността, но това е за сметка на прекарване последните години от живота в пълно "медицинско подчинение". ↩

198)

Другата крайност - "жените-принцеси" са същата проява на орионския модел, просто в неговата противоположна екстремна форма. ↩

199)

Въпреки че повечето операции за смяна на пола се правят от мъже, които "искат да бъдат жени". Обикновено тези хора казват нещо от рода на: "Аз съм жена затворена в тялото на мъж". От текста досега трябва да сте разбрали, че Духът не е нито мъжки, нито женски. Тогава как може горното изказване да бъде взето на сериозно след като то е очевидно грешно? Операциите на т. нар. "транссексуални хора" са козметични. Те не превръщат мъжа в жена, нито жената в мъж, въпреки че (наред с пиенето на хормони) те могат да създадат **външно впечатление** за такава промяна (която в същината си остава илюзия). Това обаче **твърдо не променя** ДНК-командите на тялото (характерни за съответния пол), в което индивидуалността се е родила. Защо тогава даден Висш Аз би избрал да преживее такава концепция чрез въпросната инкарнация?... Ами кой може да каже защо даден Висш Аз избира **каквото и да е** в Играта? Очевидно има замесени множество

фактори и в повечето случаи имаме индивидуални причини, които трябва да бъдат взети под внимание. Повечето генерализации обикновено не лежат в реална почва. [↵](#)

200)

Макар орионизирането на мъжа и жената да започва след 1850 г., все още има места по света, където жената още е жена и не иска да се превърне в мъж. С оглед на това, когато Духът избере да се инкарнира в сегашните тела, той ще има преживявания както като жена, търсеща доминация над мъжа, така и като мъж, който ще обслужва всяка една прищявка на жената. Така Висшият Аз ще преживее и двете страни и ще абсорбира максимално много есенция от тях. [↵](#)

201)

Много неразбрана дума, на която се отдават по-скоро негативни характеристики, но от етимологията ѝ можете да видите, че този поведенчески модел може да има много резонна вътрешна природа като аналог, ако той бъде правилно разбран. [↵](#)

202)

Кое то (макар и малко встрани от контекста) е доста интересен "избор" на цвят, защото както повечето от вас знаят - кръвта на рептилиите е синя. Тяхната кръв е базирана на медта, която при окисляване става синьо-зелена. Хибридните генетични линии на илюминати са със синя кръв и оттук идва и изразът за

благородниците, че "те имат синя кръв", което не е метафора, а факт. Това се дължи на съотношението 50% човешки 50% рептилоидни гени. [↵](#)

203)

Нещо, което противно на вярванията, рядко може да се каже за отношенията майка-дете/баща-дете в днешно време, където, наглед безусловна, любовта по-често е от личността и егото. [↵](#)

204)

Съвременни експерименти доказват, че хората с екстрасензорни способности увеличават до няколко пъти своите умения, ако ги практикуват в пещера или дълбока дупка. Естествените земни кухни имат силна Ин-природа, което подпомага отключването на тези аспекти у човека, един от които е парасензитивност. Отново - връзка между архетип и проявление. [↵](#)

205)

На сайта на издателството в секция "Кратки анализи" може да откриете две статии, свързани с ритуалните елементи около потъването на "Титаник". Цялата история има много окултен характер, а това е просто поредния такъв. [↵](#)

206)

Напомняме, че това е очаквания от мнозина т. нар. "черен папа". [↩](#)

207)

Истинската причина зад това очевидно неадекватно поведение е в активираните орионски ДНК-команди. [↩](#)

208)

Всички тези претенции са базирани на идентификация с расата и тялото, а не с индивидуалността. Опитваме се чрез градация на примери да ви покажем много важната разлика между извънземните философии, които се изразяват на ниво поведенчески модели чрез ДНК-командите и естеството на земното преживяване в неговата чиста форма. Същият аргумент се използва за изгарянето на вещиците през Средновековието. Това се раздува по един особен начин от днешните орионизирани жени на Запад, обвинявайки мъжката раса за нещо, което се е случило преди хиляда години. Никой от тези хора вече не е жив, за да обясни пряко действията си. Да обвиняваш даден пол за постъпките на неговите праотци не е адекватно. Но именно на тази база се заклеява целия мъжки пол. Това е колективно третиране, а не индивидуално. Орионски модел. [↩](#)

209)

И изобщо целият антагонизъм между полярностите създава повече проблеми, отколкото решава – това е основен принцип в

Играта, който Светлата полярност отказва да разбере. [↵](#)

210)

Мен е мъж в множествено число на английски език. [↵](#)

211)

И както казахме, живеят по-дълго и се пенсионира по-рано. [↵](#)

212)

Ето защо има сходство в определени думи, които могат да се проследят до атхетипна идея. Понякога тази коренна идея е оплетена и обвързана с други корени и концепции. [↵](#)

213)

При пълно осъществяване на плана Кралицата на Орион да се завърне, земята ще бъде управлявана НЕ от земните жени, а от орионизирани жени и това ще бъде поредното отражение, а не същинско осъществяване. Отражението, обаче, винаги поражда условия за достигане на есенцията и именно за това преживяванията и изкуствената реалност са толкова ценни и обогатяващи на ниво Висш Аз. [↵](#)

214)

Като най-голямото от всички отражения е навярно онова, което наричаме "любов" в нейния социален прочит, докато същинската реалност на това състояние е нещо много по-различно, дълбоко и освободено от личността и дуалното земно преживяване. [↵](#)

215)

Ето защо в ложите масоните се обръщат един към друг с "братко". Защото системите от вярвания на тайните общества са наследници на извънземна култура, където всички "са едно съзнание" и всички са "братя", въпреки строго изразената йерархия. [↵](#)

216)

В "LA Transcrits" Морнинг Скай прави сравнение като казва, че един млад сирианец вероятно е на около 100 хиляди години. Това са младите мъже и жени. Старейшините (или по-възрастните) могат да живеят милиони години с помощта на регенерация и клониране. Немислимо? Както казва и самият Робърт – само защото ние не можем да го направим, не е означава, че е невъзможно. Това означава, че всички персонажи от "Документите Тера" са все още живи, освен ако не са убити насилствено и не са успели да си намерят ново тяло. [↵](#)

217)

За по-детайлни вариации в чисто графичен аспект, търсете в

интернет с думата “leontocephaline” [↵](#)

218)

Ярък пример за разлика между титла и име.Името е ЕА, а титлата ЕН-КИ (EN-KI на латиница), което означава Господар на Земята.(EN – господар, KI – земя) [↵](#)

219)

“U”-то се поставя като звук на диханието, но практика може да бъде също "I", или "E“, но реалният ранг е "N-N". [↵](#)

220)

От “Документите Тера“ знаем, че тронът на Вълчата империя, AST бил официално познат като AST-RRR или AST-AR, а родните планети и звезди били познати като Имеприята AST-AR. Навярно от тук произлиза името на прословутата "Команда АЩАР“. [↵](#)

221)

В този ред на мисли, титлата на ЕА в ролята му на генетичен учен създател на живот била GAD. По подобен начин НИН-ХУР-САГ (което както помните пак е титла), която била рептилианска принцеса и генетичен учен, пратена да наглежда ЕА (впоследствие станала кралица-бунтовничка), е носителка на същата титла GAD.

Когато ЕА бива демонизиран от ЕН-ЛИЛ, той се превръща в змията или "лукавия" от мита за Райската градина. Това се случило защото той дал "знанието на боговете" (GAD) на звяра - как да правят секс. Нещо, което допреди това било разрешено само на "боговете" (GAD). Въобще, както вече знаете, целият старозаветен епос е отражение на сирианските сценарии разиграли се на Земята. За разлика от твърдението, което изказва в "*Документите Тера*" относно Яхве обаче, в "*LA Transcripts*" Морнинг Скай надгражда тезата си, като казва, че това е събирателен образ на трите основни фигури - "богове" - ЕА, ЕН-ЛИЛ и НИН-ХУР-САГ. [↩](#)

222)

Погледнато от противоположната перспектива, когато посланието идва отвън, опитвайки се да пробие през споменатото вече на няколко пъти електронно одеало, можем да се "насладим" на явната тенденция съобщенията да са от "духовния свят", а посланиците – "висши майстори" и "учители", спомагащи за "освобождението". Всичко това, разбира се, съвсем не означава, че не съществуват фини светове, а просто, че с този факт може да се злоупотребява безкрай, още повече на фона на съществуването на технология, която с точност до най-малкия детайл може да възпроизведе очаквания видим образ и резултат. Обикновено в добавка имаме и унищожителна критика към действащата земна система (какъвто е случая с посланията на "Висшия Сириански съвет") и най-вече към "тайното правителство", което я дирижира чрез всевъзможни форми на контрол над съзнанието и секретни проекти, които дефакто са коректно изобличени. Някак си обаче липсва конкретика по отношение на това какъв точно е конфликтът с действащите задкулисни земни управляващи (които просто са идентифицирани като тъмни и зли) и най-вече каква точно система на управление ще бъде наложена при евентуална победа на

"светлите". Още по-мъгляво бива обрисувана ролята на земните хора в цялата тази драма, но пък за сметка на това постоянно се набляга, че се изисква тяхната помощ за промяна на статуквото (както вече обяснихме). ↵

223)

В трета точка беше обяснено важноста на тази буква. ↵

224)

Друг малко известен факт е, че сиамската котка присъства на някои по-стари гербове на Тибет, а някои ламии могат да контактуват телепатично с тях. ↵

225)

Гледайки от позицията на настоящата времева рамка, едва ли би убягнало на някого силната днешна връзка на българския народ със символа на лъва, изразена както чрез герба на страната, така и чрез нейната валутна единица – лев (лъв). Символът на лъва присъства и под формата на различни паметници на културата, както и до редица административни сгради. Дори на всички спортни национални оптбори често казваме на галено "лъвовете", с което дефинираме тяхната принадлежност към един от символите на българската нация. Присъствието на различните сириански фракции съвсем разбираемо може да бъде регистрирано почти навсякъде в историята на отделните народи и в тази връзка логично е да отбележим тяхното влияние и върху собствената ни

държава. Поради факта, че този въпрос заслужава едно детайлно изследване, за да могат да бъдат обхванати всички възможни взаимовръзки и подробности, в рамките на този следговор ще си позволим да щрихираме само някои по-съществени наблюдения, които имат доста пряка връзка с книгата. Именно това предстои в следващата подточка 4.2.3. [↵](#)

226)

Макар “ария“ от България да може да подсказва и за орионска връзка по линия, изследвана в "Документите Тера“ или пък по-скоро отношенията със земната фракция ARI-AN, която изповядва "сирианските мистерии“. [↵](#)

227)

Темата за града е засегната бегло и в следговора на "Подземните тайни на румънския сфинкс“. [↵](#)

228)

Забележете възможната връзка по оста даки/DAK и кои сили командват това военно формирование. Предвид и факта, че на територията на това тракийско племе днес се намира съседката ни Румъния, която ползва за национална валута своите "леи“ (леу в ед. число), което в превод означава лъв – нещата стават твърде интересни. Напомняме преди малко споменатия факт, че нашата валута е също посветена на лъва. [↵](#)

229)

Това безспорно подсказва директен сблъсък на враждуващи фракции, които са физическо продължение на различни архетипи. [↵](#)

230)

Имайте предвид, че тотемите не са друго, освен ранни предшественици на хералдиката, докато отделни родове и кланове не започнат да се идентифицират с животни, растения, черупки и различни други изображения върху знамената им. [↵](#)

231)

Повече за тази историческа личност можете да прочетете в сайта на издателството в подсекцията "Древни загадки и традиции" – "Тракийско-български мистерии". Самата статия се казва "За митичния образ на Боян Мага, Сириус и символа на кучето". [↵](#)

232)

И двата периода са свързани с биологията и поведението на вълчите глутници. Февруари е свързан с разгонването, бесовицата, а ноември с формирането на зимните ловни групи. [↵](#)

233)

В тази връзка голям интерес представлява странното явление, наблюдавано от някои руски изследователи на дивата природа, състоящо се във факта, че кризисните периоди в човешкото общество съвпадат с възхода, стабилизацията и повишената численост на вълчите глутници (както и обратното). Това едва ли може да бъде тълкувано еднозначно, но отново е очевидна взаимовръзката между архетипите, които движат физическата реалност и проявленията в нея на обществено равнище и връзката на двете с темите, дискутирани в тази книга. [↩](#)

234)

Доколко същите са честни и справедливи е друг въпрос. [↩](#)

235)

Ако разгледате техните йерархични структури и организации дори на ниво животинско царство, ще установите специфични различия, които определено намират своите отражение в конкретните фракции, споделящи конкретния архетип. [↩](#)

236)

Сирианците буквално притежават своите съпруги след свадбата и – както вече бе посочено – имат хареми с много жени. Всички те са маркирани с някакъв белег за принадлежност (обикновено с герба на фамилията), защото на тях не се гледа на нещо по различно от

вещ. Те се превръщат в собственост. Отражение на този манталитет днес виждаме в земната традиция жената да приема фамилията на мъжа след сключването на брака. Първоначалната енергийна вибрация на името се изменя и тя бива слагана под похлупака на мъжката династия, която символично "претопява" женската генетична линия, подчинявайки я на мъжката. ↵

237)

Всички тези мотиви, които откриваме в различни сериали са отражение на вманиачеността на извънземните раси относно тяхната генетика, потекло и респективно – династия (черта наследена от земните монарси с извънземна генетика). Нещо, което се опитваме да обясним в целия следговор. ↵

238)

Една от многото причини поради които в последните векове се наблюдава невероятно масово оплешивяване на мъжете (а в последните десетилетия – и на жените), е именно заради все по-силното активиране на рептилоидното ДНК. Други външни фактори са все по-токсичната атмосфера, храна и вода и химикалите, с които третираме телата си, както и множеството електромагнитни и радиационни лъчения, на които сме подложени ежедневно. ↵

239)

Както вече споменахме, учените и войните са двата основни

класа в Империята Сириус (нещата стоят по подобен начин и на Орион). Символът на учените е триъгълник обърнат нагоре, а символът на воините – триъгълник обърнат надолу, които архетипно символизируют – репективно – сътворение и разрушение. В комбинация тези триъгълници формират т. нар. "давидова" или по-добре позната като "еврейска звезда", която е репрезентация на обединените сили на учените и воините на двете империи. [↩](#)

240)

Към тях се числи и трета страна, която се явява ултимативната алтернатива на религията и науката, а именно – модерната езотерика, най-вече в лицето на ню ейдж философията, която е част от същата схема-капан. Тъй като пространството тук е ограничено, съпоставката между трите ще бъде направена в някакъв бъдещ момент на нашия сайт, а сега ще се фиксираме единствено върху двата големи знаменателя в уравнението. [↩](#)

241)

Бъкминстърфулеренът е химично съединение, вид фулерен (всяка молекула съставена изцяло от въглеродни атоми, във формата на кука сфера, елипсоид или цилиндър), със сферична молекула и химична формула C_{60} . Той е синтезиран за пръв път през 1985 година от британеца Хари Крото и американците Ричард Смоли и Робърт Кърл, които получават за това Нобелова награда за химия през 1996 година. Бъкминстърфулеренът е първият открит фулерен, както и най-разпространеният в природата, тъй като се среща в малки количества в саждите. Наречен е на американския инженер Бъкминстър Фулър, тъй като формата на молекулата му напомня на

свързания с Фулър геодезичен купол. ↵

242)

Откриваме интересно потвърждение за външния вид на тези кораби в египетските йероглифи, където символът за AR или звукът "R" представлява... кръг с точка. Този символ означава също "зеницата на окото". Първичното значение на думата е "зеница". Вторичното значение на думата е "смърт и унищожение". Навярно е просто "съвпадение", но египетските йероглифи ни казват, че това кръгло нещо с точка в средата представлява не просто "окото", но и "зеницата на окото", както и "смърт и унищожение". Ако погледнете египетските йероглифи ще откриете как е изписано името "RA" (което, ако забелязвате, се явява огледално на "AR"). Един от неговите компоненти е кръг с точка в центъра. Т.е. навярно имаме косвен намек, че силата, която стояла зад слънчевия бог PA, била "слънчевият диск" наречен AR. ↵

243)

Кое е възможно да се дължи на оптическа илюзия, ако тя е била много по-близо до Земята, отколкото е днес. Дори днес има теории, че Луната се приближава. На практика обаче всяка година разстоянието между Земята и Луната се увеличава с един сантиметър. Това действие не е еднопосочно и е изчислено, че след доста голям период от време, който изисква сложни калкулации, ще започне обратен ход. ↵

244)

Фактът, че е кух, че има различна от официално обявената гравитация, "перфектното му местоположение“, цяла плеяда от математически съвпадения относно неговия диаметър, плитките кратери и т.н. и т.н. [↵](#)

245)

Това не е ирония, те официално признават, че са масони в автобиографичните си данни. [↵](#)

246)

С което, разбира се, нямаме превид, че смятаме пътуването във времето за невъзможно (още повече че първата ни издадена книга “Проектът Монтоук“ изследва именно тези въпроси), а просто казваме, че на тази конкретна теория за Луната "пуши отвсякъде“ по ред причини. [↵](#)

247)

Повече по въпроса можете да разберете от статията "Живот между инкарнациите – програмиращите станции“ в секция "Езотерика“ в сайта на Издателството, както и в анализа на втория сезон на сериала “V” в секция "Кратки анализи“. [↵](#)

248)

Фактът, че Луната е куха, не означава, че тя е празна. [↩](#)

249)

Предвид, че една от основните функции на тези кораби е предвижване, интересна архетипно-етимологична заигравка представляват думите "chariot" ("каре́та“ на английски) и "car" ("кола“), които са запазили своята връзка с термина. Много често в древните хроники ще срещнете препратка към AR с термина "chariot of the gods" (в превод колесница на боговете), на който Ерих фон Деникен дори кръсти една от своите книги. [↩](#)

250)

Макар и да не е в пряка връзка с текста, говорейки за открития, напоследък се забелязва странныя повтарящ се мотив за телепортираща се планета, при това става дума за самата планета Земя или неин близник. Странното е, че това дори не е предизвикано от фалшивата ченълинг истерия около 2012 г., в която една от главните тези бе, че Земята ще се пренесе магически в друго измерение (или другата вариация - че ние ще се телепортираме на друга планета досущ като Земята). Откриваме този мотив в поп-културата в лицето на много филми, само някои от които са: "The Event", "Transformers 3", (чието подзаглавие между другото е "Тъмната страна на Луната“, и разказва за извънземни идващи от там), филмът спечелил много награди по международни кинофестивали "Another Earth", "Upside down" и т.н. На фона на това, още по-странно е, че в световните медии имаше поне две новини, свързани с откритието на планети-близнаци на Земята в нашата галактика, към които човечеството евентуално би могло да

се пренесе в бъдещ момент. Това определено говори за активацията на даден архетип. Какво лежи на дъното на всичко това, още не е ясно. [↵](#)

251)

Точка, в която космическо тяло с малка маса, движещо се под влияние на привличането на две други тела с голяма маса, може да се намира в състояние на относително равновесие спрямо другите две тела. [↵](#)